菠菜族旅游游泳

POSTE M

HEstodus, Pythagorus,
Moschus, Solon,
Bion Smyrn. Simonides,
Simmius Rhod. Rhianus,
Museus, Naumachius,
Theognis, Panyasis,
Phocylides, Orpheus,

Fragmenta Quadan

PHilemonis, Menandri, This Alexidus, Diodóri Sinop. Sono Ampbidis, Enbuli, Anaxándridæ, Hipparchi, Antiphanis, Nicôstrati, Apollodóri, Pherécratis, Timo Dipbili, Philippi, Gleard

Et aliorum incertorum Autorum

Quibus fubjungitur corum potification quad Philosophiam Moralem pertinent, INDEX UTILIS

Accedunt etiam Observationes.
RADULPHI WINTERTONI
in HE\$10 DV M.

CANTABRIGIA

Ex Officina Foun. Ross. Control of Typographic March 1981

1. Mutche

amulo

亚聚聚聚聚聚:聚聚聚聚聚聚聚聚

WT3P REVERENDISSIMO S. Birch CHRISTO PATRI /73 IN

HONORATISSIMO DOMINO.

GUILIELMO,

CANTUARIENSI ARCHIEPISCOPO,

Totius Angliæ Primati ac Metropolitano, Regiæ Majestati à Conciliis Sanctioribus,

ET

ACADEMIÆ OXONIENSIS CANCELLARIO.

Sacratissime Antistes,

Cio non defuturos, qui parati fint dicere, Rem indignam fecisse me, & indecoram maxime, Poetarum Minorum Ti σωζόμθρα, qui totius Anglia Primati, ac Metro-

politano au su s sim obtrudere. Atqui ignoscet mihi, uti spero, Honorati simus Academia Oxoniensis Cancellarius, ut qui nihil à se alienum putet, quod

ad juventutem Græcæ linguæ studiosam informandam pertineat, Quanquam (quoniam de po-etis hic agitur) non puduit ipsum Apostolum sacris literis Poetarum quorundam testimonia certis in locis inservisse. Quanto in honore suerint apud Alexandrum Regem (qui à rebus bellicis feliciter gestis Magnus cognominatus est) Homeri opera, nemo, opinor, ignorat; nisi siquis sorte reperiatur, ad cujus aures Alexandri sama non pervenerit. Sed quid ego Alexandrum nomino, bellandi quidem gloria infignem, sed à veri Dei cultu alienum ? Eustathius, is cui hic honor à doctiffimis viris habitus eft, & meritò, ut in Proverbium pene abierit, Qui Eustathii magentodas in Homerum nen perlegit, in Gracis literis parum profecit ; is inquam, Christianus cum effet, idemque Archiepiscopus Thessalonicensis, optime sua in Poetarum Maximo explicando locasse operam perhibetur. Quidni igitur sperarem & ego homuncio, qui Eustathio multa debeo, Archiepi scopum Cantuariensem, cujus jamdiu benignissimum aspectum & salutarem sensi, & cum voluptate incredibili etiamnum recolo, hanc opellulam meam, quam Græcæ linguæ tyronum gratia navasse me fateor, qualemcunque, in Minoribus licèt Poetis recognoscendis, benignê, utì solet omnia, interpretaturam? O qui supplicem servare dignatus es, Reverendissime Pater, servatum patiare obsecto Votivam hanc tabulam Vestro inscriptam Nomine, omnium oculis spectandam proponere. Ego,

Ego, ficut æquum est, DEUM OPT. MAX. Te Ecclesiæ suæ quam diutissime & selicissime præesse ut velit, voti mei jamdudum sætus compos, sed & voti reus semper suturus, quotidianis precibus sollicitare non desinam

Reverendisima Paternitati Vestra

humiliter devotisimus

Radulphus Winterton.

And the first common of the contract of the co

500

je di pi

tano

op.

LECTORI CANDIDO

SALUTEM.

um intelligerent Almæ Matris Academiæ Typographi Poetas Gracos (quos vulgo Minores nuncupant) in scholis jamdiu esse desideratissimos, vehemen-

ter à me contendebant id operam darem, quam correctissimi è Typographeo suo ut exirent: mulium enim interesse reipublica literaria, ut qui in scholis à studiosa juventute leguntur libri, ejusmodi sint, Graci prasertim; Poeta vero in primis, apud quos sive Dialectos & Passiones, sive Metri rationem respiciamus (ut nihil de reliquis dicam) non est cujusvis qui literas docet, nedum pueri, verum à falso discernere, quid rectum sit statuere, errata Typographica detegere, aut detecta corrigere. Ego bac cum audirem, UTINAM profecto is essem, id prastare qui possem, vos quod vultis maxime, ipse verò mihi polliceri non audeo, Poeta Graci, me vindice, quam correctissimi ut exirent! Pudet tamen impense rogatum, idque reipublica literaria nomine, subterfugere velle videri quicquid est in recognoscendo oneris: Quid multa? Pollecitus sum operam meam qualemounque. Quid à me prastitum sit non dico. Quicquidid sit, (quod certe quantillum sit ipse ignorare non possum) Si Graca lingua Professoribus & Magistru, si tyronum in re Grammatica informatoribus; si Graca poesews studiosis, aut gratum esse, aut non displicuisse sensero: Hoc ego (ut ita loquar) oquameio incitatus, non gravabor eundem me in Poetarum Maximo recognoscendo prastare, quem tu hisce Minoribus prastiti, vigilantem certe Graca lingua studiosis à pralo servum, & non negligentem, si minus eruditum, nec oculatum satis. Interea histu (Lector Candide) utere ac fruere, nostros verò conatibus fave, ac VALE.

Reftat

Restat adhuc unicum, tibi quod EN FROAEFOME'NOIS significatum oportuit.

5.

00

4-

0-

is

n,

e,

tat

N bac Editione nostra Poetarum Græ-I corum, exemplar omnium longe optimum Henrici Stephani, editum (in Folio, uti loquuntur) Anno MDLXVI, eoque deficiente (neque enim Stephanus omnes edidit) Crispini, editum (in Duodecimo) Anno MDC, quantum licuit, secutus sum. A quibus doctissimis viris si forte nonnullis in locis dissentiam, id non invitus facio (nec sine do Etissimorum virorum judicio) aut Orthographiæ, aut Orthometriæ, aut Prosodiæ gratia, (nam ad hæc tria capita videntur reduci posse omnia) aut saltem aliqua alia non nisi justa de causa, uti mibi videtur : rectene, an secus, illud statuas velim, Lector Candide; Tibi enim de me meaque hac qualicunque opellula judicium totum lubens permitto.

R. W.

ANNO 1635.

A

HE-

HESTODIASCRET DPERUM & DIBRUM

LIBER 1.

Wie ex Pieria carminibus celebres, Agite, Jovem dicite veltrum patrem celebrands, Per quem mortales homines fint pariter obscurique clarique,

Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate: Facile enim extolit, facile etiam elatum deprimit; Facile preclarum minuit, & obscurum adauget; Eacileque corrigit incurvum, & superbum desiccat Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit. Audi intuens & aufcultans, & pro justitia tua dirige judicia

Tu. Ego vero Perseu fratrem vera monebo. Non fane unum est contentionum genus, fed super terram Sunt duo: alteram quidem probaverit qui noverit; Altera est vituperabilis: in diversa autem animum distrahunt. Nam hæc contentio bellum exitiofum & discordiam auget, Noxia: nullus hancamat mortalis, sed necessario Immortalium confiliis litem colunt molestam. Alteram vero priorem genuit Nox obscura, Pofuit vero ipfam Saturpius altijugus, in athere habitans, Terræ in radicibus, & quiden hominibus longe meliorem. Hæc & quantumvis inertem, tamen ad opus mutat. In alterum enim quispiam intuens otiofus Divitem, qui festinat arare, atque plantare,

Domumquerecte gubernare: ÆMULATUR vicinum vicinus Ad divitias festinantem. Bona vero hæc contentio hominibus. Et figulus figulo succenser, & fabro faber:

Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Perfa, tu vero hac tuo repone in animo; Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere abducat. Lites spectantem, forique auscultatorem existentem. Cura namque parva est (esse debet) litiumque forique. Cui non fit victus domi in annum repositus Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus, Quo fatiatus lites ac rixam moveas De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius erit iterum Sic faciendum, sed rursus discernamus litem

Rection

HEIO'DOY AS 'AEKPAI'OY

"EPTON & "HMEPO"N

BIBAI'ON d.

ΟΥ ΣΑΙ Πιερίηθεν αισδήση κλείνους,
Δεότε Δι εννέπετε σφέτερον πάτες
υμνείκσαι (φατεί τε,
"Οντε διά βροποί ανδρες όμως αφατοί τε,
"Ρητοί τ' άρρητοί τε, Διός μεγάλοιο έκητι
Ρεία μ' γ βριάοι, γέα β βριάοντα χαλέπει."

'Peia μ΄ ညီ βειάω, દુધા છે βειάοντα χαλέπει '
'Peia δ΄ ἀείζηλον μινύθω, κὰ ἀδηλον ἀέξω '
'Peia δ΄ τ' ἰθιώω σκολιόν, κὰ ἀγλώσεα κάςφει Ζειλε ὑ μερεμέτης, ὸς ὑ ἐπατα δώματα ναίω. Κλύθι ἰδον ἀἰων τε 'δίκη δ' ἴθιωε βέμισας Τένη. 'Ερώ δε κε Πέρση ἐτητημα μυθησαίμιου.

5

10

15

'ΟΥΚ κεα μένον έμν εείδων γρ.Θ., άλλ' όλι γούαν
Εἰσὶ δύω. τω ως κιν έπτυν έωτει νοήσας,
'Η δι όλιμωμη ή ο διά δι άνδιχα θυμών έχεση.
'Η μβ γδ πόλεμόν τε πακον εξ δνευ οφέλλει,
Σχετλίν " έπε τω γε φιλώ βερτύς, άλλ ώσ ἀνάγκης

'A Java των βυλήσιν έειν πρώσ βαρείαν.

Thi A', ετές τω σε στές τω ωλ) εγείνατο Νύξ ερεβεννή,
Θήκε Δε μιν Κρονίδυς ύ Ψζυβ Φαλέει ναίων

Γαίης τ' το βίζηση, η ανδράση πολλον αμείνω '
" Η τε κι απαλαμίου των δρως όλι έρρον εγείρει.

Είς έτερν ο ο κετε εδών ές ριο χαπζων
Πλέσιον, δι συσώθει μβο αξομωθιαι, ηθε φυζωίν,
Ο ικόν τ' δ΄ θέος ' ΖΗΛοί δε τε γείτονα γείτων
Είς άφενον συσώδυντ'. 'Αραθή δ΄ έξις ήδε βεστοίσ.
Καὶ κεραμενε κεταμεί κοτέει. κ) τέκτονι τέκτων:

25 Καὶ πωχὸς πωχῶ φθονέκι, ης κοιδὸς ἀοιδῷ.

Ω Πέρση, συ η ταῦπε τεῷ ἐνικά τθεο θυμῷ.

Μπλί σ' ἔςις κακόχας Φ ἀπ' ἔργε θυμὸν ἐρύκοι

Νείκε δητηθούουτ', άρος με έπαικου τόντα.
"Ωςη γας τ' όλίγη πέλεται μεικέων τ' άγορέων τε.
"Ωτινι μὰ βίθ ξυδου έπαι παιδε κατα κόται
"Ωραϊθ, του γαϊα φέρει, Δημήτες θα κίμο "
Τυ κεκος εκτιμούθ νείκει κή δύξων δρέκλοις
Κτήμασ' έπο άκλο είοις. Σεί δ' έκλτι δεύτερον έκας

15 Dol' Egden. 'AM' and Maneurolueda veino,

'I Beings

Rectis judiciis, qua ex Jove funt optima. Nam nuper quidem patrimonium divisimus: aliaque multa Rapiens ferebas, valde demulcens reges Donivoros, qui hanc litem volunt judicaffe. STULTI, neque sciunt quanto plus dimidium sit toto. Neque quam magnum in malva & afphodelo commodum. Occultarunt enim dii victum hominibus. Facile enim alioqui vel uno die tantum operari posses, Ut in annum quoque fatis haberes, otiofus etiam Statimque temonem quidem fuper fumum poneres, Opera vero boum ceffarent, mulorumque laborioforum. Sed Jupiter abscondit; iratus mente sua, Quia ipsum decepit Prometheus versutus. Quocirca hominibus machinatus est tristia mala. Abscondit vero ignem: quem rursus quidem bonus Japeti puer Surripuit ad hominum usum, Jove à consulto, In cava ferula, clam Jovem fulminibus gaudentem.

Huncque indignatus affatus est nubicoga Jupiter:
Japetionide, omnium maxime versute,
Gaudes ignem suratus, quodque animum meum deceperis?
Id tibique ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risitque pater hominumque desimque.

Vulcanum vero insignem justit quam celerrime

Terram aquæ miscere, hominisque indere vocem,

Et robur, immortalibus vero deabus facie assimilare

Virginibus pulchram formam peramabilem: at Minervam

Opera docere, ingeniosam telam texere:

Et gratiam circumfundere capiti auream Venerem,

Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:

Indere vero caninamque mentem & furaces mores

Mercurium justit, nuncium Argicidam.

Sic ait. Illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.

Moxque ex terra finxit inclytus utrinque claudus Vulcanus
Virgini verecundæ fimilem, Jovis confiliis:
Cinxit vero & ornavit dea glaucocula Minerva:
Circum vero Charitefque deæ & veneranda Suada
Monilia aurea posuerunt corpori: ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis:
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva:
At in pectore sane nuncius Argicida,

Menda-

"EPTΩN & HMEPΩ" N. Bich. d. 'I Delyor Sixus. air' en Dios eior deusay "Hon who to xxneon edawayued" a xxd TE TOXXa Αρπάζων εφόρεις, μέρα κυδαίνων βασιλήσε Δωροφάγες, οι τιώθε δίκιω έθελεσι δικάρσαι. ΝΗ ΠΙΟΙ, και Ισασιν δσφ πλέον ήμισυ παντός, 40 Ουδι οσογόν μαλάχη τε η ἀσφοδέλω μέγ' όγειαρ. Κεύ Δαντες 28 έχεσι θεοί βίον ανθρώποισι. Pnidios jag xev x & muan egyarano, "Ως ε σε κ' εις ενιαυτον έχειν, κ) αρρον εόντα." Αίλα κε πηθάλιον μοδ χώρ καπνε καταθείο, Ερα βοών δι' ἐπόλοιτο κ΄ ἡμιόνων ταλαεξρών. Αλλά Ζους έκρυ με, χολωσάμου Φ φρεσίν ήσιν, "Ο Τί μιν Καπότησε Περμηθεύς αγκυλομήτης. Τένεκ αξ' ανθρώποισιν εμήσατο κή δεα λυγρά. Keule 3 mig' ro ulo audis eus mais lameloio "Εκλε Δ' ανθρώποισι, Διος πάρα μηπόεν [Θ. Εν πο ίλφ νας θηκι, λαθών Δία τες ππέραυνον. Τον ή χολωσάμευ Ο προσέρη νεφεληγερέτα Ζευς, Ιαπεπονίδη, πάντων περι μήδεα είδως, Xaieds mie xx as n' suas peras emegameious; Σοί τ' αυτώ μέρα πημα κράνδοάσιν επομβόσισι. Τοίς Α' έρω ἀντί πυρος δώσω κακόν, ῷ κεν ἀπαντες Τέςπου) κτ θυμόν, έδν κακόν άμφαραπώντες. "Ως έφα], εν δι εγέλασε πα] η ανοβών τε θεών τε. "Hoaste d' chérdos werkuror offiransa Γαΐαν ઈ કા φύρειν, εν δ' ανθρώπε θέμβν αὐδίω Και 2εν Φ, α Βανάταις ή θεαις είς & πα είσκον Παρθενικούς καλον είδ Φ επήροιτον · αυτάς 'Ablulu "Εργα διδασιήσαι, πολυδαίδαλον ίς υν υφαίνειν. Καὶ χάριν άμφιχέαι κιφολή χρυσιώ 'Αφροδίτιω, Καὶ πόθον ἀργαλέον κ γιοκός ες μελεθώνας Ἐν ἢ Βέμθυ κωνεόν τε νόον κὶ ἐπίκλοπον ἢθΘ Ερμεί Ιω ἦνωγε, διάκτερον Αργειφόντω. Ως έφαθ'. Οἱ δ' δπίθοντο Διὶ Κερνίωνι ανακπ. Αυτίκα δι οκ γαίης πλάσε χλυτός αμφιγυήκες Παρθενω αίδοιη ϊκελον, Κερνίδεω δια βελάς Ζῶσε ή κόσμησε θεα γλαμκώπς Αθίων : Αμφὶ δέ ὁι Χάει] ές τε θεαὶ κὰ πότνια Πειθώ "Οςμες χευσείες έθεσαν χεοί " αμφὶ ή πίωγε "Ωραι καλλίπομοι σέφον ανθεσιν εία εινοίσι" Πάντα δέ οι χεοι κόσμον εφήρμοσε Παλλάς Αθιών. Ev d' aga or sede on dan rog & Agrespourns Yeu Azz

45

50

60

65

70

75

ia.

Mendacia, blandosque sermones, & dosofos mores
Fecit. Jovis consiliis gravistrepi: sed vocem utique
Indidit deorum præco: appellavit autem musierem hancce
Pandoram; quia ommes ceelestium domorum incolæ
Donum contulerunt, damnum hominibus curiosis.

At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit. Ad Epimethea misst pater inclytum Argicidam Mercuriam Munus ferentem, deorum celerem nuncium. Neque Epimetheus Consideravitut illi pracepit Prometheus, ne quando munus Susciperetà Jove Olympio, sed remitteret Retro, necubi mali quippiam mortalibus fieret. Verum ille fuscipiens, cum jam makum haberet, sensit. Prius namque in terra vivebant familiæ hominum Seorfum abfque mahs, & fine difficili labore, Morbifque moleftis, qui hominibus fenectam afferunt. STATIM enim in afflictione mortales confenefcunt. Sed mulier manibus valis magnum operculum dimovens, Dispersit, hominibus autem machinata est curas graves. Sola vero illic Spes in infracta domo Intus manfit, dolii lub labris, neque foras Evolavit: priusenintrinjecit operculum dolii. Agiochi confilio Jovis nubicoga. Alia vero innumera mala inter homines errant, Nam PLEN A quidem terra est malis, plenumque mare: Morbi autem hominibus tam interdiu quam noctu Ultro obervant, mala mortalibus ferentes Tacite; nam vocem exemit consultor Jupiter. Sic nusquam licet Jovis mentem evitare. Cæterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam Belle ac feienter: tu vero in animo repone.

Ut fimul nati sunt dii, mortalesque homines,
Aureum quidem primum genus diversiloquentium hominum
Dii secerunt, cœlessium domorum incolæ.
Ii quidem temporibus Saturni erant, cum in cœlo regnaret.
Ut dii autem vivebant, securum animum habentes,
Plane absque laboribus & ærumna; neque molesta
Senecta aderat: semper vero pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviis, extra mala omnia:
Moriebantur autem seu tomno domiti: bona vero omnia
Illis erant: fructum autem serebat sertile arvum
Sponte sua, multumque & copiosum: ipsque ultro
Quietipossessionibus sruebantur, cum bonis mustis.

Verum

"EPTΩN & HMEPON, BIEA. d. You ded & aimunies to noyes if omixnomov file-Take, Dies Beaner Bapunto'TE ' en al' deg parles Que Bean whenk . orollar ? singe sangua 80 Hardaplus on martes on huma dapar Exortes Δωρον εδώρησων, πιμ ανθεσων αλφηςησον. Αυταρέπει δόλον αίπω αμή χανον ζετέλεωτν, Eis Emundes mum manie xxurov Aeroovilu Δωρον αφοντα, Βεών ταχύν αγγελον. Ου Α' Επιμηθος 85 'Especioud' as di term Heguindens un note da pay Δέξαιος παις Ζίωος ολυμπος. άλλ' Δποπέμπον "בציחודם, ונוחדע דו מפאטע שיוודים ביו שניים ביות וויים. Αυτάρο διξάμου , ότε δι κακον έχ, ενόποι. Πείν μ΄ ρο ζωεσκον όλι χθονί φυλ' ανθρώπων 90 Νόσφιν άτες τε κακών, κ) άτες χαλεποίο πονοιο, NEOWY T' asjanew, ait' avdogo yneas Edway. "АІЧА за си накотит Вестой наты упративоти. Αλλα γιων χείρεων πίθε μέγα πωμ' άφελεσα Εσκέδασ', ανθρώποισι δ' εμήσατο κήδεα λυγεά. Μένη δι αυτοθι έλπις & αρφήκτοιοι θόμοισιν "Evdov ¿wwe, mile woo zeinenv. Ede Dieg (& Εξέπη ποροδεν οδ έπεμβδης πωμα πίδοιο, Αίγιοχε βελήσι Διος νεφεληγερέται. "Αλλα ή μυεία λυγεά κατ' ανθρώπες αλαλη). ΠΛΕΙ'Η μ' γο γαια κακών, πλείη ή θαλασια. Νέσοι Α' ἀνθρώποισιν εφ' νιμέρη ή Α' οπὶ νυκπὶ Αυτόματει φοιτώσ, χακά θη ποίσι φέρεσαι Σιγή επε φωνιμι Εκίλετο μητιέτα Ζούς. Οθτως έτι πε δει Διός νόον εξαλέαδζ. 105 'Et A' ¿Déxes e reed v rot è job xopov en noquo com Ed zi comsa uspes où d' evi ogeoi Banso onoiv. 'Des bub der gegaase deoi dintoi T' av Downot. Χεύσεον μβρ πρώπισα χού Ο μερήπων αν βρώπων 'Αθανατοι ποίησαι ολύμπα δώματ' έχοντες, IIO Oi il' cmi Kegys noar, or seavo eucaoinder. "Ase Deol d' Espoy, and a Dución Exorres, Νόσφιν άπερ τε πόνων κὸ δίζυ Θ . έδε τι δελδη The pas क्मिकि ' बोलं है महिनेंद्र में द्विह क्षाठांग Τέρπου] εν θαλίησι, κακών έκτοθεν άπαντων 115 Ovnoxor d' as I ma ded un abos · Ed da j marra Tolow the ragnor of toege (Holago agree AU TOMATH, TONNOY TE N' E POSOVOV . OI A' ESENHUO! Ησυχοι έγγα νέμοντο, σιώ δσθλοίσιν πολέεων. Aurae

1111

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem divi fasti sunt, Jovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui quidem observant judicia & prava opera,
Caligine amicti, passim cuntes per terram,
Opum datores. Atque hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius, postea

Argenteum secerunt coelestium domorum incolæ,
Aureo neque natura simile, neque intellectu:
Sed centum quidem annos puer apud matrem charam
Nutriebatur crescens valde rudis domo in sua.
Cum vero adolevisset, & puhertatis terminum attigisset,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob sultitias. Injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Prout sas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit; iratus quia honores

Non dabant beatis diis qui Olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit, Hi quidem subterranei beati mortales vocantur Secundi: fed tamen honor etiam hos sequitur. (num Jupiter vero pater tertium aliud genus varie loquentium homi-Æneum fecit, omnino argenteo dissimile, E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis Opera curz erant luctuosa, ac injuriz: neque ullum cibum Edebant, sed adamantishabebant durum animum, Feroces: magna vero vis, & manus inaccessa Ex humeris provenerant super validis membris. Iiserant znea quidem arma, znezque domus; Ære vero operabantur: nigrum autem nondum erat ferrum. Et hi quidem manibus propriis domiti, Descenderunt amplam in domum frigidi inferni, Ignobiles: mors vero tametsi terribiles existentes Cepit atra; splendidum vero liquerunt lumen solis. Sed postquam & hoc genus terra operuit,

Rursum etiam aliud quartum super terram multorum alumnam Jupiter Saturnius secit, justius & melius, Virorum heroum divinum genus, qui vocantur Semidii priori generationi, per immensam terram, Hos quoque bellumque malum & pugna gravis, Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmeam terram

Perdi-

120 Αὐτὰς ἐπεί κεν τέτο γίι ΧΤ γαια κάλυ Τε,
Τοὶ μβο θαίμονες εἰσι, Διὸς μεράλε θιὰ βελὰς,
Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες ππηθ ἀνβρώπων
Οι ρα φυλάρεσι τε θίκας κ) γετλια έςρα,
Ἡέρα εστάμβοι, πάντη φοιηθίτες ἐπ' αἰκν,

125 Πλετοδό τει * Καὶ τετο γέξας βασιλή τον έφον.

Δούτερον αμίτε γμώ , πολύ χειρότερον, μετόπωτε
'Αργύςεον ποίνσαν ολύμπα δάματ' έχοντες,
Χρυσέω έτε φυλώ εναλίγκιον, έτε νόνμα,
'Αλλ' έκατον μώ παϊς έτεα παρώ μνιτέρι κεδυή

'Αλλ' έκα τον μόρ παις έτεα παρος μητέρι καθ νη 130 'Επέρε] ἀπάλλων μέρα νήπ Θ ῷ ἔνι ὅικφ 'Αλλ' ὅταν ἐδήσειε, κὶ ήδης μέτρον ἰκοιτο, Παμείδιον ζώεσκον ὅπὶ χρόνον, ἄλγλ' ἔχοντες 'Αφερδίαις. "Υδειν ≫ ἀπάδαλον εκ ἐδύναντο 'Αλλήλων ἀπέρειν, ἐδὶ ἀδανάτες θερσπεύειν 135 "Ηθελον, ἐδὶ ἔρδειν μακέρων ἱεροῖς ἔπ βωμοῖς,

135 "Ηθελον, κόι εξοθειν μαπάξων ὶ εροῖς επ βωμοῖς,
"Η θέμας ἀνθρώποισι κατ' ήθεα ' Τὰς μιλι ἔτητα
Ζεὸς Κερνίδης ἔκρυψε ' χολκμίνω, κνεκά πμιὰς
Οὐκ ἐδίδην μακάξεωτι θεοῖς ὁι ὁλυμπον ἔγησιν.
Αὐταξς ἐπεὶ κὶ τὰτο βύω κτι γαῖα κάλυψε,

140 Τοὶ μῶ ἐπηθόνιοι μάκαρες πνητοὶ καλέονται
Δάτεροι ἀλλ' ἔμπης πιμη κὴ τοῖ τιν ὁπηθεῖ.
Ζοὺς ἢ παθης τρίτον ἄλλο γνώ Ενερόπων ἀνπρώπων
Χάλκιον ποίησ' ἐκ ἀςγυρος ἐδὲν ὅμοιον,
Εκ μελιῶν, θεινόν τε κὴ ὅμεριμον, δισιν Ἦρη

145 'Εργ' έμελε σονόεντα, κὶ ὕδειες εδέ τι σῖτον
'Hanor, ἀλλ' ἀδάμαν Θ΄ έχον κρατερόφρονα Αυμόν,
'Απλασοι ' μεγάλη ή βίη, κὶ χεῖρες ἄαπλοι
'Εξ ἄμων ἐπεφυκον ἐπὶ σιθαροῖς μελέεωτι.
Τοῖς Α' ἰω χάλκεα μὸ τρόχεα, χάλκεοι δέ τε δικοι,

150 Χολκῷ δι' ἐξράζοντο, μέλας δι' κκ ἔσκε σόδης.
Καὶ τοὶ μὸ χείρεωτη ὑπο σφετέρησι δικρόστες,
Βῆσαν ἐς ἐυςώεντα δόμον κρυες κα ἀδαο,
Νώνυμοι · Βάνα Θ΄ β΄ κὶ ἐκπάγλες τὸρ ἐόντας
Εἶλε μέλας, λαμπερον δι' ἔλιπον φά Θ΄ ἡελίοιο.

155 Αυτάς επει κ) τέτο Λώ Ε κτ γαία κάλυψεν, Αὖ માς έτ ἀλλο τέτας τον όλι χθονὶ πελυβοθείς κ Ζοὺς Κρονίδης ποίησε, δικαιότερον κ) ἀς ειον, ᾿Ανδρῶν ὑς ώων મειον ΛίΘ, ὁι καλέονται Ἡμίθεοί προτέρη Λυεή, καί ἀπείρονα γαϊαν.

160 Καί το το μερί πόλεμος τε κακός κο φυλοπς αίνη, Τές μερε έπαπυλο Θήθη, Καθμητοί γαίη,

li-

"Ωλεσι

Perdidit, pugnantes propter oves Oedipi: Alios vero & in navibus fuper magnum fluctum maris Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ, Ubi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit. Iis autem feorfum ab hominibus victum & fedem tribuens Jupiter Saturnius pater constituit ad terra fines. Et hi quident habitant fecurum animum habentes In beatorum infulis, juxta Oceanum profundum, Felices heroes: his dukem fructum Ter quotannis florentem profert foecunda tellus.

O si neque jam quinto ego interessent Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut postea natus.

Nunc enim genus est ferreum: hunquam nec die Quiescunt à labore & miseria, neque nocte,

Corrupti: graves vero dii dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis. (num, Jupiter autem perdet etiam hoc genus varié loquentium homi-

Poltquam facti circa tempora cani fuerint. Neque pater liberis fimilis, neque liberi, Neque hospes hospiti, neque sodalis sodali.

Neque frater amicus erit, ut antehac. Statim vero senescentes dehonorabunt parentes. Incufabunt autem illos molestis alloquentes verbis

Impii, neque deorum vindictam scientes, neque hi sane Senescentibus parentibus educationis præmia reddent,

Violenti: alter vero alterius civitatem diripiet.

Neque ulla pii gratia erit, neque justi,

Neque boni: magis vero maleficum & injurium Virum colent. Justitia vero in manibus & pudor Nonerit. Lædet autem malus melioreni virum, Verbis obliquis alloquens, perjurium vero jurabit.

Livor autem homines miferos omnes, Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur inviso aspe-

Tumque dernum ad ceclum à terra spatiofa, Candidis vestibus tectae corpus pulchrum,

DEORUM ad familiam abjerunt relictis hominibus Pudor & Nemelis: relinquentur autem dolores graves Mortalibus hominibus; mali vero non erit remedium.

Sed nunc fabulars regibus dicam, tamethiphilapiant. Sic accipiter affatus est lusciniam canoram, Alte in nubibus ferens, unquibus correptam:

Illa vero mifere, curvis confixa unguibus,

Lugebat

(Au.

"Ωλεσε μαρναμβόες μήλων ένεκ' Οἰδιπόδαο Τὸς ἡ τὸ ἐν νήεωτιν τωρ μέγα καττμα Βαλάωτης, Ες Τροίμι ἀγαγών Ελένης ένεκ' ἤυκόμοιο,

16ς "Ενθ' ήτοι του μφ θανάτε τέλ Φάμφεκάλυ ψε.
Τοϊς βίχ άνθρώπων βίοτον κὰ ήθε οπάσας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασε παθής ες πείρατα γαίκς.
Καὶ τοὶ μφ ναίκοιν άκηθεα θυμόν έχοντες
Εν μακάρων νήσοισι, πας' Ωκιανόν βαθυδίνω.

Τολοιοι ής ωες * τοι σιν μελιη βέα καρπον
Τείς τε έτες Δάλλοντα φέςει ζεί θως Φ άς ερα.
Μήκει έπειτ ωφολλον έχω πέμπροισι μετείναι
"Ανδράσιν, άλλ η ωρόδε δανείν η έποτα γρώς.
Νωι χό δη γρώ Φ δρι σιδής ερν εδέποτ ημαρ

Παύσον) καιαστεκό διζύΘ, εδε πουντως,
Φθειερμίνοι · χαλεπάς ή θεοί δώσεσι μερίμεας.
'Αλλ' έμπις κό ποίσι μεμίζε θεο κακοίσι.
Ζεύς δι δλέση κό τεν χριΘ μερόπων άνθρωπων.
Εὐ τ' άν ρεινόμου πολιοκρόπωδοι τελέθωσιν.

Ζευς δι δλέσι ή τέπο βύθ μερέπων ανθρώπων,
Εὖ τ αν γεινόμυμοι πολιοκρόπωδι τελέθωσιν.

180 Οὐδε παὶ προπάθεων ὁμοί εΘ, ἐδε π πάθες,
Οὐδε ξείν Θ ξεινοθέκω, κὰ εταιρ Εταίρω,
Οὐδε κασίγνη Θ φίλ Θ έωτ), ὡς ποπάρ Θ τῶρ.
Αὶ μα ἡ γηράσκοντας απμήσεσι τικῆας.
Μεμίον) δι ἀρα ποῦ χαλεποῖς βάζον δι ἐπέςωι

185 Σχέτλιοι, શેની ઉલ્લોખ όπω લો જે τες ' શેની આપે ઉંગુલ Γηρόωτεων του જે στο Από ઉρεπίνεια નિર્દેશ, Χαροδίναι ' έτερ Φ ની ' દે τέρε πόλιν όξημαπάξα. Οὐ δε τις ἐνόρκε χάρις ' έωτε), ἔτε ની καίε, Οὔ τ' ἀχαθά, κάλλον ') κακών ρεκπίρα κὶ ὕδριν

190 Ανέρα πιμότεσι. δίκη δι τη χεροί κι αἰδως Οὐκ έςτιμ. βλάλει δι ο κακός τον ἀρείονα φῶτα, Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων. ἐπὶ δι ὅρκον ὁμεῖ ται. ΖῆλΘ δι ἀνθρώποισιν ὁιζυροῖσιν ἄπασιν. ΔυσκέλαδΘ, κακόχας Θ, ὁμαςτήσει ςυγερώπης. Καὶ τότε δη πρεὸς ὅλυμπον ἔπὸ χονὸς ἐυρυσθείης,

195 Και τότε δή σερς ολυμπον επό χδονός ευφυσθέης, Λουκοίσην φαρέεντι καλυ ακλύφ χερα καλόν, 'ΑΘΑΝΑ΄ των μζ φῦλον ἴτον σερλιπόν Γ΄ ἀνθρώπες Αἰδώς κζ Νέμεσς τὰ β λεί 4ε βάλγια λυγεά Θυντοίς ἀνθρώποισ, κακε δί εκ έωτα άλκή.

Νω δ' άνον βασιλοῦσ' εξέα, φρονέκσι κ' αμτοῖςΩ δ' βρηξ προσέθετεν ἀπόδνα πρικιλόδειρον,
"Υ ψι μάλ' ἐν νεφέεωτ φέρων, ὀνύ χεωτι μεμαρπώς"
"Η δ' ἐλεὸν, γιαμπροῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύ χεωτ,
Μύξεπ •

Lugebat: earn autem imperioso illo sermone allocutus est.
Intelix, quid strepis? habet certe te multo sortior:
Hac vades, qua te duco, etiam cantatricem existentem:
Coenam vero, siquidem libet, faciam vel dimittam.
IMprudens vero quicunque velit cum potentioribus contendere:
Victoriaque privatur; & præter convitia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

O Persa, tu vero audi justitiam, neque injuriam fove. Injuria enim perniciosa est misero homini; neque bonus quidem Facile ferre potest, gravaturque ab ipsa, Illapsus damnis. Via vero altera perveniendi JUSTITIA autem super injuriam valet. Melior ad justa. PASSUS vero stultus sapuit. Ad finem progressa. Cito enim abit jusjurandum una cum pravis judiciis: Justitiæ vero impetus, tractæ quocunque homines duxerint Donivori, pravis autem judiciis determinarint causas, Hæc vero fequitur, flens urbemque & mores populorum, Caliginem induta, malum hominibus afferens, Qui ipsam expellunt, neque rectam distribuerunt. At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant Recta, neque à julto quicquam exorbitant; Iis viget urbs, populi vero florent in ipfa: Pax vero per terram alma: neque unquam ipsis Molestum bellum parat late cernens Jupiter. Nec unquam justos inter homines fames versatur, Neque noxa; florentibus vero arvis fruuntur. His fert quidem terra multum victum: in montibus vero quercus Summa quidem fert glandes; media vero apes: Lanigeræ autem oves velleribus onustæ funt: Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos: Florent autem honis perpetuo: neque navibus

Sed quibus injuriaque mala curæ est, pravaque opera, Iis pœnam Saturnius parat late cernens Jupiter: SÆPE etiam universa civitas malum ob virum punitur, Qui peccat, & iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum intulit malum Saturnius, Famem smul & pessem: intereunt vero populi:

Neque mulieres pariunt; decrescunt que familiæ, Jovis Olympii consilio: interdum vero rursus

Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum, Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

Navigant; fructum vero profert fœcundus ager.

Μύρετο * τίω Α' τη επικεστέως περς μῦθον ἔξπε.

Δαμιονίη, τὶ λέλακας; ἔχεινύ σε πολλον ἀξείων *
ΤῆΑ' κ΄ς ἢ σ΄ ἀν ἐγώ τρ ἀγω, κὶ ἀοιδον ἐξσαι,
Δείπον Α', ακ ἐθέλω, πείησομαι, ἢὲ μεθήσω.
*ΑΦΡΩΝ Α', ὅς κ' ἐθέλοι περς κρείωτνας ἀντιφερίζη *
Νίκης τε ς έξεται, περς τ' εἰχεσιν άλγεα πάχει.
210 °Ως ἔφα] ωκυπέτης ίξηξ, τανυσίπες Θ΄ ὁξνις.

210 Ως εφαι ωκονετης τους, πανοπητές οργις.
"Ω Πέξου, ου δ' ακε είκης, μηδ' θειν όφειλε.
"Υθεις γα'ς τε κακή θειλώ βερτώ ' έδε μβι έσθλος
"Ρηϊδίως φερέμβι διμία], βαςύθει δ'ε δ' τω αὐτής,
"Εγκύς σας ατησιν. 'Οδός δ' έτερησι παςελθείν

215 Κρείων ες τὰ δίημα. Δίκη δ΄ Δ΄ τενίπιθ είχει, Ές τέλθ εξελθέσα. ΠΑΘΩ'ν δε τενίπιθ έίχει. Αὐπίχα β τρέχει ος κ.Θ. άμα σκολικο δίκησο Τκός β΄ δίκης ρόθθ, έλκομβόης κ΄ άνδρες άγωσο Δωροφάροι, σκολιαίς β΄ δίκης κείνωσο βέμισας

Δωροφάροι, σκολιαίς ή δίκαις κείνωση θέμισας Ή δι έπε], κλαίκσα πόλιν τε κὴ ήθεα λαών, Ήέρα έωτιμόνη, κακὸν ανθρώποιση φέρεσα, Οῖ τέ μιν θξελάκση, κὴ ἐκ ἰθεῖαν ἐνειμαν. Οῖ ἡ δίκας ξείνοιση κὴ ἐνθήμοιση διδέσην Ἰθείας, κὴ μή τη παρεκδαίνκοι δικαίκ,

225 Τοῖσ τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθοῦση ἐν αὐτῆ *
Εἰριῶη δ' ἀνὰ γιῶ κερβρόφ • ἐδὲ ποὶ αὐτοῖς
'Αργαλέον πόλειων τεκιαίρε) ἐυρύοπα Ζούς
Οὐδὲ ποὶ ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμος ὁπηθεί,
Οὐδ' ἀπ • θαλίης ἢ μεμηλότα έργα νέμονται.

230 Το το φέρει μου γαια πολιώ βίον * έρεσι ή δρύς
"Ακρη μος τε φέρει βδηάνες, μεκνη ή μελίωτες *
Εἰροπόκοι δι δίες μακλοίς καταβεβράδασι *
Τίκ] εσιν ή γιωτικες έοικότα τέκνα γονούσιν *
Θάκλεσιν δι ἀγαθοίσι διαμτώρες * εδι δπὶ νητών

235 Νάοον), καρπον ή φέρει ζείδως Θ άξες ε.
Οίς δι ύδεις τε μέμηλε κακή κὶ ολίτλια έργα,
Τοϊς δε δίκιω Κεργίδης τεκμαίς ε] δυςύοπα Ζεύς
ΠΟΛΛΑ ΚΙ κὶ ξύμπασα πόλις κακε ἀνδεὸς ἐπαυς εἰς.
"Οσις ἀλιτεαίνει, κὶ ἀταδαλα μη χανάα).

240 Τοΐσιν Α' ἐρανόθεν μέγ' ἐπήραγε πήμα Κρονίων, Λιμον ὁμε λοιμόν · ἐπορθινύθεσι ἢ λαοί · Οὐθὲ γιμαϊκες πίκθεσιν · μινύθεσι ἢ δικοι, Ζίμος φραθιμοσιώ ησιν ὁλυμπε · ἀλλοτε Α' αὖτε *Η Αβ γε ερατον ἐυριώ ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τὰχΘ,

245 "Η ห่อง อง ทองใจ Кедигой ฉพางที่ขนา อเมาร์ง.

 Ω^{ε}

O reges, vos autem confiderate etiam ipfi Poenam hanc: PROPE enim inter homines versantes Dii vident, quotquot perversis judiciis Se mutuo atterunt, deorum animadverhonem non curantes. Terenim decies mille funt in terra multorum alumna Dii Jovis, custodes mortalium hominum: Qui fane & judicia observant, & praya opera. Caligine amichi, passim oberrantes per terram. Virgo autem est Justitia Jove prognata. Claraque & veneranda diisqui cœlum habitant Et certe cum quis ipsam læserit, oblique injurians, Statim ad Jovem patrem confidens Saturnium. Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat Populus peccata regum, qui mala cogitantes Alio deflectunt judicia, inique pronunciantes. Hæc observantes, ô reges corrigite sententias, Donivori: obliquorum vero judiciorum prorfus oblivifcamini. SIBI ipfi mala fabricatur vir alii mala fabricans.

MALUM vero confilium confultori pessimum.

OMNIA videns Jovis oculus, omniaque advertens.

Et hæc certe, siquidem vult, inspicit: neque ipsum latet

Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.

Ego porro nec ipse nunc inter homines justas

Esse velim, neque meus filius: quando MALUM est, justum

Esse, fiquidem plus juris injustior habebit. (dentem. Sed his nondum finem arbitror impositurum Jovem fulmine gau-

O Perfa, cæterum tu hæc animo tuo repone, (prorsus: Et justitiæ animum quidem adjice, violentiæ vero obliviscere Namque HANC hominibus legem disposuit Saturnius, Piscibus quidem & seris & avibus volucribus,
Se mutuo ut devorent; quandoquidem jus apud eas non est; Hominibus autem dedit justitiam, quæ multooptima .

Est. SI QUIS enim velit justa in publico dieere, Cognoscens, ei quidem opes largitur late videns Jupiter.

QUI VERO testimoniis volens perjurium jurando Mentietur in jus delinquens, immedicabiliter læsus est; Ejus vero obscurior posteritas postea relieta est; VIRI autem justi generatio in posteris erit præstantior.

Cæterum tibi ego bona sciens dico, stultissume Persa, MALITIAM quidem cumulatim etiam capere Facile est: brevis quippe via est, valdeque prope habitat. ANTE virtutem vero sudorem dii posuerunt

Immor-

"Ε Ρ Γ ΩΝ κ) "ΗΜ Ε Ρ Ω" Ν Βιδλ. ά.
"Ω ξασιλείς, υμείς ή καταφράζεδε κ) αυτοί
Τιώ δε δίκλω ' ΈΓΓΥ Σ ρό ἐν ἀνθρώποιστι ἐόντες
'Αθώνατοι λεύατεσιν, ὅσοι σκολιμσι δίκμσι
'Αλλάλας τρίβασι, θεῶν ὅπν ἐκ ἀλέροντες.
Τρίς ρο μυρεοί εἰσιν ὅπὶ χθονὶ πελυδοτείς μ
'Αθώνατοι Ζίικος, φυλακες θνατή ἀνθρόπων '
Οῖ ρα φυλάκτων τε ἀικας κ) χέτλια ἔργα,
'Ήξρα ἐωτάμθοι, πάντη φοισμύντες ἐπο ἀιακ.
'Η δε' τε παρθέν Θοι Δίκη Διὸς ὁκηκραίζας

255 Κυθνή τ' αἰθότη τε θεοῖς δι όλυμπον έχεσι.
Καί ρ' ὁπότ' ἀν τις μιν βλάπη σιολιώς ὀνοτάζων.
Αὐτίχα, πὰς Διὶ παθεὶ χαθεζομβίο Κερνίωνι
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀθμον νόον ' ὁκς ὑποτίση
ΔημΘ ἀταρακίας βασιλήων, δι λυζες νοῦνθες

260 "Αλλη παρκλίνεσε δίκας, σκολιώς δνέπον ες. Ταυτα φυλαοσόμθοι, βασιλήες επίνε ε μύθες, Δωροάροι, σκολιών ο δικών δπατάγχο λάθεδε.

Ος 'ΑΥΤώ κακά τουχει αντις άλλω κακά τούχων.

"H AE' MURIN BEAN TO BEAD OUT OF MURISH.

265 ΠΑΝΤΑ ἱδων Διος ὁφθαλμος κὰ πάρτα νοήσας,
Καίρυ-πάθ', αἰκ ἐθέλκο', ἐπιθέρκε Τ΄ ἐθὲ ἑλήθος
Οἵ μα θλ κὰ τιμόθε δίκιν πόλις ἐντὸς ἐξερες.
Νιμί Τ΄ ἐρω μάτ' αιὐτὸς ἐν ἀνθρώπεισι δίκου Θ
Εἴμυ, ματ' ἐμος ψός ΄ ἐπεὶ ΚΑΚΟ'Ν, ἀνθεα δίκουν

270 "Εμιθναι, εἰ μείζω γι δίντω ἀδικώτες Θεξή

Αλλά τὰ γ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία τες ππέραυνον.

*Ω Πέροη. (') η ταῦτα με φικό βάλλεο σῆση,

Καὶ νυ Νλικς ἐπάκκε, βίκς δ' ὅπλήθεο παμπαν

ΤΟ'Νδε γδ ἀνθρώποισε νόμον διέταξε Κερνίων,

11.

u-

s:

re

1014

230 "ΟΣ ΔΕ΄ πε μαρτυεί ησην έκων δπίος κον διμό ασας Υ d'στ), εν η δίκ τω βλά τας, νήκις σν α άδη Τε δε τ' αμαυροτές η γυε η μετόπωτε λελίπται "ΑΝΔΡΟ Σ Δ' εδός κε γυε η μετόπωτε αμείνων. Σοι δ' έγω έσθλα νο έων ές έω, μέγα νήπε Πέςση.

285 ΤΗΝ ΜΕ'Ν ΤΟΙ κακότητα κ ιλαδέν όξην ελέδη "Pridices" ολίγη μβο όδος, μάλα δι' έγγυ δη ναίει. ΤΗ Σ δι' αξεξής ίδρωτα δεοί προπαροιθεν έδηκας

Adava-

Immortales; longa vero atque ardua via est ad ipsam. Primumque aspera: ubi vero ad summum ventum fuerit,

Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.

ILLE quidem longe optimus est, qui ex se ipse per omnia Considerans quecunque dein & postremo sint meliora. RURfus & ille bonus est, qui bene monenti paruerit. QUI vero nec ex se sapit, neque alium audiens Animum adjicit, contra hic inutilis homo eft.

Verum tu nostri semper præcepti memor, Operare, ô Persa, divinum genus, ut te sames Odio habeat, amet autem pulchre coronata Ceres Veneranda, victuque tuum impleat horreum. FAMES namque perpetuo ignavo comes est viro: Atque eidem & dii succensent, & homines, quicunque otiosus Vivat, fucis aculeo carentibus fimilis studio, Qui apum laborem absumunt otiofi, Tibi vero opera mediocria obire gratum esto, Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea. EX laboribus autem viri evadunt pecorofi & opulenti-Et laborans multo etiam charior tam immortalibus Eris, quam hominibus: valde enim oderunt otiofos. LABOR vero nullum dedecus, sed ignavia dedecus est. Quod si laboraveris, mox te amulabitur otiosus Ditescentem: divitias vero & virtus & gloria comitature Deo autem fimilis fueris, (Laborare quidem melics) Siguidem ab alienis facultatibus stolidum animum

Ad opus convertens, victus curam habeas, ut te jubeo. PUDOR autem non bonus indigentem virum tenet;

Pudor, qui viros valde & lædit & juvat.

PUDOR quidem ad paupertatem, audacia vero ad divitias. OPES vero non raptæ, divinitus datæ, multo meliores: Si quis enim & manibus per vim magnas opes abstulerit,

Aut lingua spoliarit, (qualia multa

Fiunt, quamprimum lucrum mentem deceperit Hominum, pudorem vero impudentia expulerit) Facile & illum obscurant dii, minuuntur vero familiæ Viro illi, exiguum vero ad tempus divitiæ adfunt.

Par facit delictum qui & supplicem & hospitem malo affecerit; Quique fratris sui cubilia ascenderit,

Secreti causa lecti uxoris, infronesta patrans:

Quique imprudentia cujuspiam deceperit orphanos liberos: Quique parentem senem misero in senecta limine

Probris

'Asavans. wanes i no solo on o in wirle,
Kai rengis remourer ' inluid' eis aken inna,
'Day No North mis on one of the solo of

290 'Pridindindia πέλει, χαλεπή ώρ έδσα. ΤΟΥΤΟΣ μό πανάρισος, ος αύτις πάντα νοήσει, Φρασάμθι τα κ΄ έπητα κὶ ες τέλ βησιν αμείνω. ΈΣΘΛΟΣ δι' αὐ κακείν Φ, ος εδ εἰπόντι πέθη β. ΌΣ ΔΕ΄ κε μήθ' αὐτις νοέη, μήτ' άλλε ἀκεων

t,

ia

it;

oris

295 'Εν Αυμώ βάλληται, ὅδ' αδτ' ἀρεήτ τονής.
'Αλλά σί γ' ημεξερης μεμπημή Φ ἀιεν εφεξμης,
'Εςράζου, Πέςση διον Αίθ, ὅφρά σε λιμός
'Εχράζη, φιλέη ἢ ἐϋςτφαν Δημήτης
Αιδίη, βιότε ἢ τελώ πιμπλέησι καλιλώ.

300 ΛΙΜΟ Σχάς τοι πάμπαν αξεχώ σύμφορος ανδεί.
Τω ή θεοί νειιεσώσική ανέρες, ός κεν αξεχός
Ζώη, κηφιώροσι κοθέροις είκελ Θόςμιω,
"Οιτε μελιωτάων κάματον τρύχεσιν αξεχοί,
"Εθοντές. Σοι δί έρχα φίλ έσω μέτρια κοσμείν,

305 ^ΔΩς κέ τοι ώραίε βιύτε πλήθωσι καλιαί.

LX "ΕΡΓΩΝ δι' ἀνδρες πολύμηλοί τ' ἀρνειοί τε.

Καί τ' ἐρραζόμθΘ, πολυ φίλτερος ἀθανάτοισιν

Έσεαι ἡδε βροτοῖς μάλα ρος ευγένσιν ἀεργές.

"ΕΡΓΟΝ δι' ἐδεν ὄνζοΘ ἀερχή δε τ' ὄνζος.

310 Εἰ δέ κεν ἐρράζη, τά χα σε ζηλώσει ἀερρὸς
Πλετεύντα: πλετω δι ἀρετὴ κὴ κῦ δ ὑ ἀπηδεὶ.
Δάμονι δι δι Ερραάς (Τὸ ἐρραίζε Τὰ ἀμόνον)
Εἰ κεν ἀπὰ ἀλλοθείων κτεάνων ἀεσίφεον α τυμών
Εἰς ἔρρον τρέλας, μελετάς βίε, ὡς σε κελούω.

315 ΑΙΔΩ Σ ει καταθή κερεμμών ανδεσ κομίζεις Αἰδως, ητ ανδρας μέγα σίνε η ηθι δυίνητι. ΑΙΔΩ Σ τι ωρός ανολείη, θάρσος ή ωρός όλεω. ΧΡΗ ΜΑΤΑ ει αρπακτά, θε στο τα, πολλον αμείνω. Εί μας τις κι χερο βίη μέγαν όλεον ελητά,

320 "Η δη' λατο γλωστης ληίστη), (διά τε πολλά Γίνε), εὐτ' ἀν δη κέςδος νόον Εαπατήση Ανθρώπων, ἀιδω δετ' ἀναιδείη κατοπείζη)
"Ρεία τε μιν μαυρέσει θεοί, μινύθεσε ή δικοι Αντικές τως, παμερν δετ' δη χεόνον όλοω όπηδει.

 Probris affecerit, gravibus incessens verbis:
Huic certe Jupiter trascitur; ad extremum vero
Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.

PRO virili autem facra facito immortalibus diis Caste & pure splendidaque crura adurito. Interdum certe libaminibus atque suffitibus placa, Et quando cubitum ieris, & quando lux facra venerit: Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;

Ut aliorum emas fortem, non tuam alius.

AMICUM ad convivium vocato, inimicum vero finito.

Eum vero potifimum vocato, quicunque te prope habitat:
Si enim tibi & negotium aliquod domesticum accidat,
Vicini discincti occurrunt, cinguntur autem cognati. (dum.

NOXA tam magna est malus vicinus, quantum bonus commoSortitus est præmium, quicunque sortitus est vicinum bonum;
Neque sane bos interierit, nisi vicinus malus sit. (redde,

RECTA quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaque

Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
Ut indigens, & in posterum promptum invenias.
NE mala lucra captes: mala lucra æqualia damnis.

AMANTEM te ama, & accedenti adsis:

ET DA ei qui dederit, neque da ei qui non dederit.

DATORI namque est qui dat: non danti vero nemo dat.

DONATIO bona, rapina vero mala, lethisera.

QUISQuis etenim vir sponte sua dederit, etsi multum dederit,

Gaudet donando, & delectatur suo in animo.

Qui vero ipse rapuerit, imprudentia fretus,

Quamvis sit exiguum, tamen id constringit charum animum.

SIQUIDEM enim & parvum parvo addideris, Et frequenter istud feceris, mox quidem magnum & hoc evaserit.

QUI vero partis adjicit, is vitabit atram famem.

Neque vero quod domi repositum est, virum contristat.

DOMI melius est esse; quoniam noxium quod foris est.

Bonum quidem de præsenti capere; noxa vero animo
Egere absente: quæ te cogitare jubeo.

INCIPIENTE vero dolio & definente, faturato te; Medio parce: mala vero in fundo parfimonia.

Merces autem viro amico constituta sufficiens esto. Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:

CREDULitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines. Ne vero mulier te animo nates succineta decipiat,

Blande

Νεικείη, χαλεποΐσ καθαπόωψΟ έπεεσι *
330 Τῷ δή τοι Ζους αὐτὸς αχαίε), ες ἢ τελοπω

"Ερχων ἀντὶ ἀδί κων χαλεπωὶ ἐπεθηκεν ἀμοιδω.

'Αλλὰ σῦ τῆν μιβ πάμπαν ἔεργ ἀεσίφενα θυμόν.

ΚΑΔΔΥΝΑΜΙΝ δι ἔξθεν εξ ἀθαναποίσι θεοίση

"Αγνῶς κὴ καθαρῶς, ἀπὶ δι ἀγλαὰ μπεία καίειν *
335 "Αλλοτε δὶ ασονδησι θυξεσί τε ἰλάσκεθαι,

340 Τὸν ἡ μάλισα καλείν ὅσις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάς τοι κὰ χεῆμ' ἐγγωειον ἄλλο χώνιται,
Γείτονες ἄζωσι ἐκιον, ζώσαντο ἡ πιοί.
ΠΗ ΜΑ κακὸς γείτων, ὅωσι τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
"Εμμοςέ τοι πμῆς ὅς γ' ἔμμοςε γείτον Θ- ἐκλοῦ.

0-

e,

10

t.

de

345 ΟὐΔ΄ ἀν βες Σπόλοιτ, εἰμη γείτων καμ Εἰη.

"ET MEN μης εἰθι Φθὰ γείτον Θ, οῦ δι ὑποδεναι,
Αὐτω τω μέτρω, κ) λωϊον, αἰκε δυνηαι

"Ως ἀν χρηίζων, κ) ἐς ὖσερον ἄρκιον ἔυρης,
ΜΗ` ΚΑΚΑ κερδαίνειν κακὰ κέρδεα ἶσ΄ ἄτησι.

350 ΤΟΝ ΦΙλέοντα φιλείν, κὶ των σεοσίοντι σεοσείναι. ΚΑΙ ΔΟ ΜΕΝ δς κεν δῶ, κὶ μιὰ δικεν δῶ, $\Delta \Omega$ Τη μιὰ τις ξεθωκεν ἀθώτη δὶ ἔτις ξεθωκεν. $\Delta \Omega$ Σ άρα $\dot{\alpha}$, ἀρπαζ ή κακ ή, θω άτοιο δύτες . "Ος μιὸ ράς κεν ἀνὴς ξθέλων, ὅνε κὰν μέρα δών.

"Ος μθο γας κεν ανής εθελων, όγε καν μέγα θώη,

355 Χαίρει τω θώςω, κὶ τέςπε) ον κάτα θυμόν.

"ΟΣ θε κεν αὐτὸς εληται ἀναιθίηση πθήσας,

Καί τε σμικερν εόν, τό, τ΄ επαχνωσεν φίλον ήτος.

"ΕΙ ΓΑ'Ρ κεν κὶ σμικερν όλὶ σμικερν καταθείο,

Καὶ θαμὰ τεθ' ερθις, τάχα κεν μέγα κὶ τὸ γμόσιτο.

"ΟΣ επ' εόντι φέρει, ὅ ελ ἀλυξε θα ἄθνπα λιμόν.

360 "ΟΣ Α' ἐπ' ἐδνπ φέρει, ὅΑ' ἀλυξε Ӈ αί ઝઝπα λιμόνο ΟὐΑς π΄ρ' εἰν ὅικω χαπακείμθον ἀνέρα κήθοι. "ΟἱΚΟὶ βέλπερον εί) · ἐπεὶ βλαβερὸν πὸ ઝυρομοι. Ἐઝλὸν μθὸ παρέον] Θ ἔλεως · πιμα ἡ ઝυμῷ Χρηίζειν ἀπιον] Θ · ἀ σε φράζεως ἀνωγα.

365 'APXOME'NOΥ ή πίθε κὶ λήρν ΙΘ, κος έσαδις Με από το φεί δεδιο, θεινή δι το διμό ι φειδώ.
Μιδος δι ἀνδεὶ φίλω εξημό Θ ἀξκι Θ ἔςτω.
Καί τε κασιγνήτω γελάσαι δτὶ μάξτι ρα πάδις
ΠΙ ΣΤΕΙΣ δι ἀξα ὁμῶς κὶ ἀπηςί αι ἄλεξ ἀνδεας.
Μηδε γινή σε νίον πυρος λ Θ εξαπατάτω,

Β 2 Αίμυλα

Blande garriens, tuum inquirens tugurium. QUI namque mulieri confidit, confidit is quidem furibus.

Unicus vero filius fervarit paternam domum Pafcendo: ita enim opulentia crescet in zelibus. Senex autem moriaris, alium filium relinquens. Facile vero & pluribus przbuerit Jupiter ingentes opes: MAJOR autem plurium cura, major quoque accessio.

Tibi vero si opes animus appetit intra sese, Sic facito: operamque opera subinde addito.

LIB. II.

PLeiadibus Atlante natis exorientibus, Incipe messem, arationem vero occidentibus. Hæ quidem noctesque & dies quadraginta Latent: rursum vero circumvolvente se anno Apparent, primum ut acuitur ferrum.

Hæc utique arvorum est regula, quique mare Prope habitant, quique valles flexuosas Mari fluctuante procul pinguem regionem Nudus serito, nudusque arato, Habitant. Nudus quoque metito, fiquidem tempestiva omnia voles Opera ferre Cereris: ut tibi lingula Tempestiva crescant, ne quando interim egens Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius dabo, Neque amplius admetiar. Labora stolide Persa Opera quæ hominibus dii destinarunt: Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens Quæras victum per vicinos, hi vero negligant. Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestes, Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices: Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo Cogitare debitique solutionem, famisque evitationem. Domum quidem primum, uxoremque, bovemque aratorem,

Domum quidem primum, uxoremque, bovemque aratoren Famulam non nuptam, quæ & boves sequatur: Utensilia vero domi omnia apta facito: Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero careas, Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus. NE VEro differas inque crastinum, inque perendinum:

Non enim deses in opere vir implet horreum,

Neque

ONS.

Αίμψλα κωτίλλεσα, τελώ διφάσα καλιλώ. "ΟΣ ΔΕ' γιωακί πέποιδε, πέποιδ' όγε φιλήτησι. Μενοβυής ή πάϊς σώζοι πατρώϊον δικον

375 Φες ζέμλι. ως γο πλέτ Φ αίξε) ον μεγάρουτι.
Τηρομός ή θάνοις, έτερον ποῦ δ΄ εγκαταλέπων '
Ρεία δ'έ κεν πλεόνεωτ πόροι Ζοὸς άσσετον όλζον.
ΠΛΕΙ ων μλο πλεόνων μελέτν, μείζων δ' οπθήκη.
Σοὶ δ' εἰ πλέτε θυμός ἐέλδε) ον φρεσίν ήσην.
380 Ωδ΄ ἔρδειν ' ἔρρον δ'ε τ' ἐπ' ἔργω ἐργάζεωζ.

BIBA. B'.

ΠΛηϊάθων 'Ατλαγωέων δήττελλουθυάων Αϊ δή τοι νυκτας τε κὶ ήματα τεκπεράκοντα Κεκρυφαται ' αξίτις ή σειπλουθώ ενιαυτώ Φαίνου, τα πρώτα χαρακουθώ οιο σιδής».

5

10

Οῦ τός τοι πεδίων πέλε] νόμος, δι τε θαλάωτης Έγγιθη ναιετάκο, δι τ' ἄγκια βηκοπέντα Πόντα κυμαίνον Ο Επόσεοθη πίονα χώεον Ναίκοιν. Γυμιόν συκέρειν, γυμιόν κ) βοωτείν, Γυμιόν δι άμαθις, είχ' δίεια πάνη έθεληθα "Εργα κομίζεθις Δημήτεοος δις τοι έκαςα Ωει άκξη), μή πως τα μεταξύ χατίζων Ππώσης αλλοθείκς δικας, κ) μηθεν ανύστης. Ως κ) νω έσ' εμ' ηλθες έγω δε σοι εκ οπιδώσω,

Το Οὐδι ἐπικτεήσω. Ἐρράζου νήπε Πέρση
Ερρα τάτ ἀνθρώποισι θεσε διετεκιήραντο το Μή ποτε (ωὶ παίδεωτ γιωαικέ τε θυ μόν ἀχούων Ζητοίης βίστον χη γείτονας, δι δι ἀικλώσι.
Δὶς μὸς τὸς τὰ χα τούξεαι τῶ δι ἔπ λυπής,
Χρημα μὸς ἐπρήζεις, σύ δι ἐπώσια πόλλ ἀρορούσεις το ΑχεάΘ δι ἔςαμ ἐπέων νομός. ᾿Αλλά σ' ἀνωμα Φράζεως χειών τε λύσιν, λιμε τ' ἀλεως Ιω.

Οἶκον μῶν જાલ્લા τως Συμαϊκά τε, βεντ ἀροτῆξας
Κτητιω ε ταμετίως ήτης κὶ βεσὶν ἔποιτο
το Κτητιω ε ταμετίως ήτης κὶ βεσὶν ἔποιτο
το Κτητιω ε ταμετίως ήτης κὶ βεσὶν ἔποιτο
Το Κτημαπα δὶ εἰν ὅικω παντ ἀρμθμα ποιώσαδζ
Μή σὶ μιὰ αἰτῆς ἀλλον, ὁ δὶ ἀρνῆτω, συ τὰ τητᾶς
ΤΗ δὶ ἄρη σθαμείδη ἡς μυνθη δε τος ἔρτον.
ΜΗΔ ἀναδάλλεδζ ἔς τ' αὐριονἔς τ' ἔννηφιν
Ου τὰ ετωσιοερτὸς ἀνης πίμπλησικαλιως

B 3

Neque procrastinator. Cura vero tibi opus auget.

Semper autem DILATOR operum vir cum damnis luctatur.

Cum itaque jam definit robur vehementis solis Ab zitu fudoritero, per autumnum pluente Tove præpotente, mutaturque humanum corpus Multo levius: (nam tunc Canicularis stella Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)

Quando incorruptissima est casa ferro

Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:

Tune fane ligna fecato, memor tempestivi operis. Mortarium quidem tripedale feca, pistillum vero tricubitale:

Axemque eptempedalem; valde enim certe conveniens sic:

Si vero octopedalem; & malleum inde secueris.

Trium spithamarum curvaturam secato decem palmorum currui; Multa præterea curva ligna. Ferro autem dentale, cum inveneris

Domum, in monte quærens vel in agro,

Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmiffimum eft, Nempe cum Atticæ Cereris famulus temoni infigens,

Clavis adjunctum flivæ adaptaverit.

Bina vero disponito aratra, laborans domi. Dentatum, & compactum: quoniam multo optimum fic.

Et si alterum fregeris, alterum bobus injicias.

E lauro autem vel ulmo firmissima stiva sunt. E quercu temonem, exilice dentale, boves vero duos novennes Masculos comparato, (horum enim robur non imbecillum est)

Adolescentiz mensuram habentes: hi ad laborandum optimi. Non utique hi contendentes in fulco laborando aratrum

Fregerint, opus vero imperfectum illic reliquerint.

Hos autem fimul quadragenarius juvenis fequatur, Panem cœnatus quadrifidum octo buccellarum.

Qui quidem opus curans rectum fulcum ducat, Non amplius respectans ad coataneos, sed in opere

Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior Ad spargendum semina & iteratam sationem evitandum:

Junior enim vir ad coztaneos spectat intento animo.

Considera vero, cum vocem gruis audieris Ab alto ex nubibus quotannis clangentis:

Quæ ad arandi temporis signum affert, & hyemis tempus Indicat pluvix, cor autem rodit viri bobus carentis.

Tunc sane pasce flexiles boves, intus existentes. Facile enim dictu est. Par boum da & plaustrum:

Facile

30 ΟὐΑ' ἀναδαιλόμψω. Μελέτη θέ τοι ἔξρον ὀφέλλί.
'AIEI' Α' ἀμδολιεξρος ἀνης ἀτησι παλαίει.
"Ημος δη λέχει μφόω ἀξέω η ελίοιο
Καύματος ἐδαλίμε, μετοπωρινον ὁμδεήσαντος
Ζίωὸς ἐριδενέω, με το περί βρότεω χρώς

35 Πολλον έλαφότερος (δη λο τότε (κίαι άς ής Βαιον τως καρδής κηριστερέων ανθρώπων "Ερχε) ημάπω, πλείον δε τε νυκτός ήπαυςει") ημω αδηκτοτάτη πέλε ται τικηθέσα σιδήςω "Υλη, φύλλα δι ξραζε χέκ, πός θοιό τε λήγει"

40 Τημο άς υλοτομείν, μεμνημέρο δειον έςρον.
"Ολμον με τειπόδω τάμνειν, ε το νο τείπηχω."
"Αξονά δ' έπαπόδω μάλα γάς νυ τοι άρμερο έτω."
"Ει δε κεν οκταπόδω ε από κο του ξαν κε τάμοιο.
Τειαπόδαμον δ' ά λιν τάμνειν δεκαδώς μάξη."

45 Πόλλ' όπ καμπίλα κάλα. Φέρειν ή χύων, ὅτ' ἀν ἔυρης,
Εἰς δικον, καὶ 'όρ Φ διζήμων ἢ κατ ἀρεσαν,
Πρωνον ' ὅς χω βεσὶν ἀρῶν ὀχυρώταίος ὁξιν,
Εὖτ' ἀν Αθιωαίης διμῶ Φ ἐν ἐλυμαππίξας,
Γόμφοισιν πελάσας σερσαρήςε ἡ ἰςτοοῆϊ.

50 Δοια ή πέως αξείξεα, πονησαμβο χη δικον, Αυτόρυον η πηκτόν επεί πολύ λώϊον έπως. Είχ ετερον γ΄ άξαις, ετερον γ΄ ότη βυσή βάλοιο. Δάρνης δι' η πελέης ακιώτατει ίς εδοής. Δευδς έλυμα, πρίνε ρύμι, βόε δι' ενναετήςω

60 ''Αρτον δειπνήσας τε ρέτερον ο κτά δλωμον '
''Ος κ' έργε μελετή βθή ω αὐλακ' έλωύνοι,
Μηκέτη παπλάνων μεθ' ο μήλικαι, ἀλλ' ότη έργω
Θυμών έχων. Τέδ' έτη νεώτερος ἄλλ Φ ἀμήνων
Σπέρματα δάωαδζ. κ) ότη απορέλω αλέαδζ'

Σπέςματα δάωτιδζ. κ) όπιστος είω αλέαος.

65 Κερότερος γδ ανηρ μεθ' όμηλικας εποίηται.
Φράζεος δ', ευτ' αν φωνιώ γερόνε επακέσης
Υλόβεν οκ νεφέων ονιαύσια κεκκηγίης.
"Ητ' αρατοϊό τε σπια φέρει, κ) χείματος ώρω
Δεικνύει όμος είως, κραδίω δ' έδακ ανδρός αθέτεω.

70 Δη τότε χρετάζειν έκικας βόας ένδον εόν ας.

cile

Facile autem recufare, Instant vero opera bobus. Inquit autem vir opinione sua dives, Fabricato plaustrum: Stultus, neque hoc seit centum esse ligna plaustri Horum ante curam habeto, domi ut reponas. Cum primum igitur arandi tempus mortalibus apparuerit, Tunc aggredere, funul & fervi & tu ipfe, Siccam & humidam arans, arationis ad tempus, Summo mane feltinans, ut tibi impleantur arva. Vere vertito: Æstate vero iterata non te fallet. Novalem vero ferito adhuc levem terram. Novalis imprecationem expultrix, liberorum placatrix est. Supplica vero Jovi terrestri Cererique casta, Maturum ut abundet Cereris facrum munus, Ut primum incipis arare, cum extremum de fliva Manu capiens stimulum, boum terga attigeris Quernum temonem trahentium loro: juvenis autem pone Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat, Semina abscondens. APTA enim dispositio optima Mortalibus hominibus est: inepta vero dispositio pessima. Sic quidem ubertate spicæ nutabunt ad terram. Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit. E vasis autem ejicias araneas: & te spero Gavisurum, victu potitum domi existente. Lætus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios Respicies: tui vero alius vir indigus erit. Si vero ad folis convertionem araveris terram almam, Sedens metes, pauxillum manu comprehendens, Obversim manipulans pulverulencus, nec valde gaudens: Feres autem in sporta; pauci vero te suspicient. Alias vero alia Jovis mens Ægiochi: Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile. Sin autem fero araveris, hoc quidem tibi remedium fuerit: Quando cuculus coccyzat quercus in frondibus, Primumque delectat mortales fuper immensam terram: Tunc Jupiter pluat triduo, neque definat, Non utique superans bovis ungulam, neque deficiens: Ita serus arator priori aratori aqualis fuerit. Animo autem bene omnia reconde: neque te lateat Ver exoriens canum, neque tempestiva pluvia. Accede autem ad zineam fedem, & caloris gratia ad tabernam, Tempore hyberno, cum frigus homines includens Detinet: ubi etiam impiger vir valde domum auget:

No

Pnissor d' amarivant, Haga d' igya bicon. Onoi d' aving ogevas apreses, Hitant auagar Nimo est roy bid', enarov de re d'égal auagns.

75 Τῶν πρόθεν μελέτω εχέμψ δικήτα θέδα.
Εὖτ ἀν ἢ πρώτις ἀροτὸς θνητοῖσι φανέήη,
Δή τότ ἐφορμηθωα, ὁμῶς δμῶές τε κὴ αὐτὸς,
Αὐω κὰ βεξω ἀρρων, ἀρότοιο καθ ἀξω,
Πρωὶ μάλα σεκίδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἀξεξαι.

80 Είαει πολείν · Θέρε Θ ΄ ΄ νεωμθο κ΄ σ΄ απαί ήσει. Νειδν ΄ το είρειν έπ κκρίζεσαν άρεραν . Νειδς ἀλεξιάρη, ποί δων ευκηλήτηρα. Ευχεδζ ΄ Δὶ χθονίω Δημήτερι δ΄ άρνη. Έκτελέα βρίθειν Δημήτερις ίερον ακτίω,

85 'Αρχόμλι τα πρώτ' αξότε όταν ακερν εχέτλης Χειείλα εθν όρπηα, βοων όλι νώτον ίκηαι "Εγδρυον έλκοντων μεσάξω ό ή πιθος όπιθεν Δμώθ, έχων μακέλλω πόνον όργίθεω πιθείη, Σπέρματα κακκρύπων. Έγθημος ωίη γδ αξίς η

90 Θνητοίς ανθρώποις, κακοθημοσιών ή κακίση. Ωθέ κεν αθερσύνη σάχυες νούοιεν έξαζε, Εὶ τέλ Θ αὐτὸς ὅπωθεν ΟλύμπιΘ Εθλὸν ὁπάζοι. Έκ θι αγγέων ελάσειας αράχνια • καί σε ἔολπα Γηθήσειν, βιότοιο ερούμθον ένδον εέντος.

95 Εὐοχ έων δι ἔξεαι πολιον ἔαρ, ἐδὰ σεος ἄλλες Αυλάσται · στο δι ἄλλω ἀνης κελεημικώ εσαι. Εἰ δε κεν ητλίοιο τερπαϊς ἀρόης χ δόνα δίαν, Ἡμίνω ἀμήστες, ἰλίρον στι χειρός ἐξερων, ᾿Αντία δεσμευων κεκονιμόω, ἐ μάλα χαίζων •

100 Οἰσζε Α΄ ἐν φορμῶ παῦροι δ'ε σε θηήσον).

"Αλλοτε Α΄ ἀλλοῖΘ Ζίωὸς νόΘ ἀιμόχοιο,

'ΑργαλέΘ Α΄ ἄνδρεκτι ΧΤ θηνητίσε νοῦσαι.
Εὶ δ'ε κεν ζιμα ἀρόσης, τόδε κεν τοι φάρμακον εἰν «ἩμΘ κόκκυξ κοκκύζει δρυδς ἐν πετάλοισε,

105 Τοσρώπον τέςπει τε βερτεύ ετό ἀπείερνα γαΐαν*
Τημώ Ζευς ύοι τείτω ήμαπ, μηδι ἀπολήγοι,
Μήτ' ἀξ' τώρξάλλων βοὸς ὁπλω, μήτ' ἐπολείπων*
Ούτω κ' ὸλαερτης σρωτηερτη ἰσοφωρίζει.
Έν θυμώ δι' ευ πάντα φυλάωτο μηδέ σε λήθοι

110 Μήτ' ἐυς γινομίνον πολιόν, μήθ' ὧει Θ΄ ὅμες Θ.
Πὰς Α' ἸΘ χάλκειον Θῶκον, κὶ ἐπ' ἀλὲα λέχλω,
"Ωςη χειμεείμ, ὁπότε κρύ Θ΄ ἀνέρας εἰς ρον
'Ίρανει' ἔνθα κ' ἀοκι Θ΄ ἀνης μέγα δικον ὀφέλλει.

ic

Ne te malæ hyemis difficultas opprimat,
Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu premas.
Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
Egens victus, mala intra animum versat.
Spes vero non bona indigentem virum fert,
Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Indica autem servis, Æstate adhuc media existente,
NON semper Æstas erit: facite nidos.

Mensem vero Januarium, malos dies bobus nocentes omnes, Hunc vitato, & glacies, quæ quidem super terram

Flante Borea molestæ existunt; Qui per Thraciam equorum-altricem lato mari Inspirans ruit: remugit autem terra & sylva. Multas vero quercus alticomas abietesque densas Montis in vallibus dejicit, terrœ multos-pascenti Incumbens: & omnis reboat tunc ingens sylva. Ferz autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt: Quarum etsi vellere cutis densa est, tamen & has Frigidus existens perstat hirsuta licet pectora habentes. Quinetiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet. Etiamy; per capram flat hirfutam: ovium autem greges non item, Eo quod annui ipfarum villi funt, non perflat Vis venti Borez: incurvum vero senem facit. Et per tenelli corporis virginis non perflat, Que ades intra charam apud matrem manet. Nondum opera sciens aurez Veneris, Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo Uncta, noctu cubat intra domum Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem arrodit, Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus. Non enim illi sol ostendit pabulum ut invadat, Sed super nigrorum hominum populumque & urbem Vertitur, tardius autem universis Gracis lucet. Et tune sanz cornutz bestiz & incornutz sylvicubz

Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
Fugiunt, & omnibus in animo id curæ est,
Quæ tecta inquirentes densas latebras habent,
Et cavernas petrosas: tunc utique tripodi homini similes,
Cujus ut humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat,
Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
Lænarnque mollem, & talarem tunicam.

Stamine

Μή σε ημαϊ κομών Ο άμη χανίη ημπαμάς ή,

Σιω πενίη, λεπη ή η παχύν πόθα χειεί πεζοις.
Πολλά δι άξερος άνης κενείω έπι ελπίθα μίμνων,
Χρηίζων βιόποιο, ημηά προσελέξαπο πυμώ.
Έλπης δι καζαπη κεχημιμόν άνδε ακομίζη,
"Ημίμον εν λέχη, πό μη βίθ άξεμθ είη.

120 Δείκνυς ή διμώς ωτη Θέρους ξτη μέωνε ξόν Ι Φ΄,

'ΟΥ Κ αὐεὶ Θέρος ξωνείται ΄ ποιείθε καλιάς.

Μιῦα ή λίω αιώνα, κάκ ἡματα βέδορα πάντα,
Τέτον αλού αως, κὶ πηράδας, αὐτ ἀπὶ γαῖαν
Πνού σωί Θερείαο δυσυλεγέες τελέθεσιν ΄

125 'Ose διά Θεήκης ὶππο ρεοφε ευξεϊ πεν ρω
Εμπνεύσας ώρενε * μέμυκε ἢ γαῖα κὴ ὕλη.
Πολλὰς ἢ δρῦς ὑ ↓ικόμες ἐλάπας τε παχείας
Οῦ ξε Θ ἐν βήσομες πλυᾶ, χθονὶ πελυβο ρείξη
Εμπίπων * κὴ πᾶσα βοὰ τότε νήρειτος ὕλη.

130 Θήρες ή φείανεσ', κερίς δ' ὑσομέζε' Εθεντο,
Των κὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον, αλλά νυ κὶ τζυ
Ψυχεὸς ἐων διάκοι δασυτέρνων τρ ἐοντων.
Καὶ τε διὰ ρίνε βοὸς ἔρχηται. ἐδε μιν ἰγει.
Καὶ τε δὶ αιχα ἀποι τανύτειχα ποἑεα δ' κπ,

135 Ούνεκ επιεταναί τείχες αὐτήν, ε διάμσιν
"Ις ἀνέμε βοςέε τροχαλον ή γέροντα τίθησι.
Καὶ διὰ παρθενικής άπαλοχροΘ ε διάμσιν,
"Ητε δίμων έντοδη φίλη πάρα μηθέρι μίμικη,
Οὐπω έγγ εἰδικα πολυχεύσε 'Αφερδίτης,

140 Εὖ τε λοεωταμβίη τέρενα χόα, κὶ λίπο ελαίφ Χεισαμβίη, νυχίη καταλέξε) ένδοθεν δικε, "Ημαπ χειμεείω, ὅτὰ ἀνόςτω ὁν πόδα τένδει, Ἐν τὰ ἀπύρω ὅικω, κὶ ἐν ἤθεσι λάγακέοισιν. Οὐ χάρ ὅι ἦέλιω θείκνυ νομών ὅρμηθίωα,

145 'Αλλ' επὶ χυανέων ανδρών δημόν τε πόλιν τε Στεωρά ται, βράδιον ή πανελλιώεων φαθίνει. Καὶ τότε δη κιεραοί κὶ νήκεροι ύληκοι ται Λυγρόν μυλιόωντες ανα δρύα βηωήεντα Φεδγεσιν ' κὶ πάσιν ενὶ φρεσὶ τετο μέμηλεν,

150 Οὶ σκέπα μοιδιάθοι πναινές αθθμώνας Έχεσι,
Καὶ γλάφυ πετεήθεν τότε δη τείποδι βεοπή ἶσοι,
Οῦ τ' ἐπὴ νῶτα ἔαγε, κάςη δη ἐς ἔδας ὁρῷται,
Τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλαδομθοι νίφα λαθμώ.
Καὶ τότε ἔαπαδζ ἔρυμα χεόΘ, ἔς σε πελούω,
15ς Χλαϊνάν τε μαλακίω ѝ τεςμιόεντα χρήδα.

Στήμονι

Stamine vero in peuco multam tramam intere : Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant, Neque erecti horreant, arrecti per corpus. Circum vero pedes calceos bovis fortiter occifi Aptos ligato, pilis intus condensans. Primogenitorum vero hoedorum, cum frigus tempestivum venerit, Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum Pluviz circumiicias przhdium; fupra caput vero Pileum habeto elaboratum, ut aures non humectet pluvia: Frigida enim aurora est Borea cadente. Matutinus vero super terram à cœlo stellisero Aer frugifer extensus est beatorum super opera, Qui haustus é fluminibus semper fluentibus, Alte supra terram levatus venti procella. Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat. Densas Thracio Borea nubes excitante. Hunc antevertens, opere perfecto domum redi, Ne quando te cœlitus tenebrofa nubes circumtegat. Corpusque madidum faciat, vestesque humestet: Sed evitato. Mensis enim difficillimus hic Hybernus, difficilis ovibus, difficilisque hominibus. Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit

Alimoniæ: longæ enim adjutrices noctes funt. Hæc observans perfectum in annum. Æquato noctesque & dies, dont rursum Terra omnium mater fructum promiscuum proferat. Cum fexaginta post versiones solis Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc fane stella Arcturus, relinquens facrum fluentum Oceani, Primum tota apparens exoritur velpertina. Post hunc mane lugens Pandionia prorumpit hirundo Ad lucem hominibus, Vere nuper capto. Hanc prævertens, vites incidito: fic enim melius. At cum domiporta testudo à terra plantas ascenderit, Pleiadas fugiens: tunc non amplius fodienda vites, Sed falcesque acuito, servosque excitato. Fugito vero umbrosas tabernas, & ad auroram cubile, Tempore messis, quando sol corpus exiccat: Tunc festina, & domum fruges congrega, Diluculo furgens, ut tibi victus sufficiens sit: AURORA enim operis tertiam fortitur partem, Aurora tibi promovet quidem viam, promovetque laborem: Aurora Στήμονι લી દેવ παύρφ πολλω κεότα μης σας τ Τω πειέωτως, Γνα τοι τείχες ἀτεξμένου, Μηθι ός βαι φείωτωσην ἀτερόμθητα χουμα. Αμφί ή ποων πέθιλα βούς Γφι κταμβόριο

160 "Λωθια δήσα θαι, πίλοις έντοθε πυχέωτας. Πρωτορόνων δ' ἐκίφων, ὁπόταν κρύ Θ΄ ὥκιον έλθη, Δέρματα συβράπθειν νούρω βοὸς, ὄφς ἐπὶνωτω Υκτέ ἀμφιβάλη ἀλείω κεφλημοι δ' ὑπρθεν Πίλον έχειν ἀσκητόν, ἴν κατα μη καταδούη.

165 મિંગરને ગર્લર જે નેશ માર્ગ કિંદુકંચર જાજનો છિ-"How of on on you ar an eggs as never of his or never of the second as never on the second of the secon

170 "Αλλοτε μής θ' υ ει ποπ έσσερον, άλλοτ' άποι,
Πυκιά Θεηϊκίε βορέε νέφεα κλονέον Ο.
Τον φθάμμος, έερα τελέσας, δικόν θε νέεως,
Μή πολέ σ' ερανόθεν σκοτόεν νέφο άμφικαλύ Ιπ,
Χεωτά τε μυθαλέον θείπ, κατά θ' έματα δεύση

Χρωτά τε μυθαλέον θείη, κατά θ' είματα δεύση •

175 'Αλλ' τω αλεύαθαι. Μεὶς βί χαλεπώτα θο ετφο Χειμέει θ, χαλεπὸς ωροβάτοις, χαλεπὸς δι' ανθρόποις.
Τῆμος θώμισυ βεσίν, ἐπὶ δι' ανέει τὸ πλέον εἰη
Αρμαλιῆς • μακταὶ βί ἐπιρροθοι ἐυφρόναι εἰσί.
Ταῦτα φυλαστεμέυ θο τετελεσμέρον εἰς ἐνιαυτόν,

180 Ἰστως νύκτας τε κ) ήματα, εἰσόκεν αμθης
Τη πάντων μήτης καρπόν σύμμικτον δνείκη.
Εὐτ' ἀν Α' εξήκοντα μέτα τροπας ἡελίοιο
Χειμέρι ἐκτελέση Ζοὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἀςῆρ
᾿Αςτίκρς, ωρολιπών ἐερὸν ῥόον ἀκεανοῦο,

18ς Πεωτον παμφαίνων, οπιτέλλεται ακοχνέφαι. Τόνθε με δρ. δρ. Πανθιον είναι είναι το χελιδών Ες φα ω ανδρώποις, έαρ νέον εξαιδρόσο. Τιω φιλάμω, δινας πειταινέμω είς χδάμενον. Αλλ επόταν φες εοιχω λπό χδονδς αν φυτά βαίνη, 190 Πληϊάδας φεώρων τότε δη σχάφω έχετι δινέων,

190 Πληϊάθας φενόρων τότε δη σκάφω έκεπ δινέων, Αλλ άξπας τε χαρασεμθμαι, η διωως εγείρειν. Φενόρειν ή σκιερές θώκες, η έπο η ποι κοίτον, "Ωρη εν άμησε, ότε τ΄ ήελιω χοα καρφό Τημέπος απεόθειν η δικαθε καρπόν άγείρεις, 195 'Ορθε άνισαμθμω, ένα τοι βίω άρκιω είπ.

195 * Oggre ανισαμίνω, "να τοι βίω α΄ εκιώ είπ.

ΗΩ Σ γάρ τ' έργοιο τείτω απομείρε βασαν.

Ή ως τοι περφέρει ωλ όδε, περφέρει βκ έργε.

Hás,

Aurora, que apparens multos ingredi fecit viam Homines, pluribus vero juga bobus imponit.

Cum vero carduusque floret, & canora cicada Arbori infidens stridulum infundit cantum Frequenter fib alis, Æstatis laborioso tempore: Tunc pinguissimæque capræ, & vinum optimum, Salacissima vero mulieres, & viri imbecillimi Sunt, quoniam caput & genua Sirius exficcat; Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam Sit petrofaque umbra, & Biblinum vinum, Libumque lacteum, lacque caprarum non-amplius lactantium, Et bovis sylvas-depascentis caro nondum enixæ, Et primogenitorum hordorum; præterea nigrum bibito vinum, In umbra fedens, animo faturatus cibo, Contra temperatum ventum obverso vultu, Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit. Tertiam aquæ partem infunde, quartam vero misce vini. Famulos autem instiga, Cereris facrum munus Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis, Loco in ventofo, & bene plantata in area: Mensura vero diligenter recondito in vasis. Sed postquam Omnem victum deposueris sufficientem intra domum, Servum domo carentem deducere, & fine liberis ancillam Inquirere jubeo: (molesta est autem quæ liberos habet ancilla) Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo, Ne quando tibi interdiu dormiens vir (fur) facultates auferat. Fænum autem importato, & paleas, ut tibi sit Bobus ac mulis annuum pabulum. Sed postea Servi refocillent chara genua, & boves folve.

Cum vero Orion, & Sirius in medium venerit
Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tum omnes decerpe domum uvas:
Exponito vero soli decem dies, totidemque noctes,
Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
Dona multam lætitiam afferentis Bacchi. Sed postquam utique
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint; tunc deinde arationis memor esto
Tempestivæ: annus vero per terram accommodus sit.

Quod fi te navigationis periculose desiderium ceperit, Quando utique Pleiades robur validum Orionis Fugientes, occiderint in caliginosum pontum, Tunc certe variorum ventorum cum impetu ruunt slamina:

Et

'Ho's, πτε φανείσα πολέας επέθησε κελούθε 'Ανβρώπες, πολλοίσι δι' Θτι ζυγά βεσί τίθησην '

200 Ήμω ή σπόλυμος τ' ἀνθά, κ ηλέτα τέπεξ Δενδρόφ έφεζουθνω λιγυβω καταχεύετ ἀσιδω Πυκιδν ἀπό περύρων, Θέρεω καμαπάδεω δερ τ Τημω ποιότη αι τ' αίγες, κ δινω ἀειςω, Μαχλότατα ή γωναϊκες, αφαυρότατοι δε τε ἀνδρες Εἰσὸν. ἐπεὶ κεφδηω κ γένατα Σείριω άζει,

205 Είση, επε καρομιί χι γενατά Σειεί αζει, ΑὐαλεΘ δ'ε τε χεως και καιματος. 'Αλλα τότ' ήδη Είη πετεαίη τε σκιή, κ) ΒίδλινΘ δινΘ, Μαζά τ' άιωλγαίη, γάλα τ' άιρων σβεννυμθυάων, Καὶ βοδς υλοραγριο κρέας μή πω τετικής,

210 Πρωτορόνων τ' ερίφων ' όπὶ δ' αἰθο πα πινέμεν δινονς
'Εν σκιῆ εζόμενον, κεκορημερίου ἢτος εδωδης,
'Αντίον δυκραέΘ ανέμε τε λαντα πρόσωπον,
Κρίμης τ' ἀενάε κὶ ἀπορρύτε, ἢ τ' ἀθόλωθΘ.
Τρὶς ἐδαθΘ προχέριν, τὸ β πέτρατον ἱέμεν δινε.

215 Δαωσὶ δι' ἐποτεννίειν Δημήτερος ἱερον ἀκτίω Δινέωθι, σὖτ' ἀν πεωτα φανῆ Θέν Φ΄ Ωρίων Φ, Χώρω ἐν ἐναἐεϊ, κὶ ἐνθροχάλω ἐν ἀλωῆ. Μένρω δι' ἔν κομίσαος ἐν ἀγγεσιν. Αὐτὰς ἐπίω δη Πάντα βίον κατάθη αι ἐπάρωθον ἔνδεθεν ὅικκ,

220 Θητα ἀοικον ποιείως, κὰ ἀτέκνον ἔξειθον
Δίζεως κέλομαι (χαλεπή δι ἀπόποξητε ἔξειθΘ)
Καὶ κινώα κας χαρόδοντα κομείν. μη φεί δεο σίτε το Μή ποτέ σ' ημερόκοι Θ ἀνης ὑπὸ χρήμαθ' ελη).
Χόςτον δ' ἐσκομίσαι κὸ συςφετόν ὁ φρά τοι είη

225 Βεσὶ κὶ ἡιμόνοισιν ἐπηετανόν · Αὐτὰς ἔπζτα Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένατα, κὶ βόε λῦσαι. Εὐτ ἀν δ ᾿ Ωρίων, κὶ Σρέρι ἐς μέσον ἔλθη Οὐρανὸν, ᾿Αρκτάρον δ ᾿ ἐσίδη ροδοδάκτυλ Φ ᾿ Ἡως, ϶Ω Πέρση, τότε πάντας ἐπόδρεπε ὅικαδε βότευς · Δείξαι δι' ἡελίφ, δέκα τ ἡιματα κὶ δέκα νύκτας ·

230 Δεξαι δι' ἡελίφ, δένα τ' ἡιαπα νό δένα νύκπας
Πέντε ή συσκιάσαι, έκπω δι' εἰς ἄγγε' ἀφύωται
Δῶρὰ Διωνύσε πολυγηθέ. Αὐπὰρ ἐπὶω διὶ
Πληϊάδες δι' Υάδες τε το τε δέν Θ' Ωρίων Θ
Δωίωπν, τότ' ἔπίτ' ἀρότε ιι εινημινί Θ' ἔξ)

235 Ωραίκ * πλειών ή χΤ χθυν ὸς ἀρμθυΘ είν *
Εί δε σε ναυπλίνς δυσπεμφέλε εμιερς ἀιρῆ,
Εῦ τ' ἀν Πληϊάδες ΔενΘ ὁς ειων 'Ωείων Θ
Φεύγεσαι, πίπωση ες νεερειδεά πόν τον
Δὰ τότε παντοίων ἀνειων Δύεσον ἀνται *

Et

Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto. Terram autem operari memor eflo, ita ut te jubeo. Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium: Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber. Instrumenta vero congrua omnia domi tuz repone. Recte contrahens navis alas pontigrada; Clavum vero fabrefactum fuper fumum fuspendito: Iple autem tempestivam expectato navigationem, dum veniat. Tuncque navem celerem ad mare trahito: intus vero onus Aptum instruito, domum ut lucrum reportes ! Quemadmodum meusque pater & tuus, stultissime Persa, Navigabat navibus, victus indigus boni. Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus, Cuma Æolide relicta, in navi nigra: Non reditus fugiens, neque opulentiam & facultates, Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat. Habitavit autem prope Heliconem misero in vico Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono. Tu vero, ô Persa, operum memor esto Tempeltivorum omnium: de navigatione vero maxime. NAVEM parvam laudato, magnæ vero onera imponito: MAJUS quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum Erit: figuidem venti malos abstineant flatus.

Quando, ad mercaturam verso imprudente animo, Volueris & debita effugere, & famem inamænam, Ostendam tibi modos multisoni maris, Eth neque navigandi peritus, neque navium. Neque enim unquam navi navigavi fuper latum mare, Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Grzci, Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum Græcia è facra ad Trojam pulchras-feminas-habentem. Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis, Chalcidemque trajeci: prædeliberata vero multa Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me dico Carmine victorem tulisse tripodem auritum. Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi, Ubi me primum fonorum aggredi fecerunt cantum. Tantum naves expertus fum multos-clavos-habentes. Sed tamen & sic dicam Jovis consilium Ægiochi: Muse enim me docuerunt inerrabilem hymnum caneres Dies quinquaginta post versiones solis,

240 Καὶ πότε μινώπ νῆ ως ἔχειν ἐνὶ ὅτιοπ πόν]ω.

Γίω δι ἐξράζεως μεμικωύ Θ, ως σε κεκοόω.

Νῆα δι ἐπ ἐπείςε ἐξύσω, πυκάσω τε λίθρισι

Πάντοθεν, ὄφε ἰχως ἀνέμων μλύ Θ ὑγρὸν ἀέντων.

Χέιμαων ἔξεξύσως, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὅμεξο.

245 Οπλα Α΄ επάρμθα πάντα τεῷ ἐνικάτθεο ὅικψς Εὐκόσμως στλίσας νηὸς περού πεντοπόροιο. Πηθάλιον Α΄ ὁυεργὸς ὑκρ μαπνέ κρεμάσαδις Αὐτὸς Α΄ ὡραῖον μίμνοιν πλόον, ἐσόκον ἔλθη. Καὶ τότε νῆα θομὸ άλαθ΄ ἑλκέων ἐν δέ τε φόρτος

250 "Αρμονον εντύναος, εν' ο ιπαθε κέρθ Θ αξηται ' Ωωτες εμός τε πατής κὶ σὸς, μέρα νήπε Πέρσης, Πλωίζεσιεν νηυσί βίκ κεχεημβύ Θ έθλε. ' Ος ποτε κὶ τῆθι' ηλθε, πολωί δια πόντον ἀνύσσας, Κύμιω Αἰολίδα ωρολιπών, ἐν νηὶ μελαίνη '

255 Οὖκ ἀφεν Θ φά γων, ἐδὲ πλετόν τε κὶ ὅλοον,
Αλλὰ ημκιω πενίιω, τω Ζοὸς ἀνθρεωτ δίθωσι.
Νάωτο δι' ἀζχ' Ἑλικῶν Θ διζυρῆ ἔνι κώμη
"Ασκρη χειμα κακῆ, βέρει 'Αργαλέη, ἐδξπο] ἐδλῆ •
Τωίη δι', ὧ Πέρση, ἔργων μεμνημιώ Θ ἔ]

260 Ωραίων πάντων · σεί ναυπλίης ή μάλιςα.

ΝΗ ολίγ ω αίνειν, μεγάλη δί ονί φορτία θέως ·
ΜΕΙ ζων μ φόρτις, μείζον δί οπὶ κέρδει κέρδο ·
Έρτε ή, εἰ ἀνεμοί γε κακῶς ἀπέγωσιν αἰντας.
Εὐτ ἀν, ἐπ ἐμποείω τζε λας ἀεσίφερνα πυμον,

265 Βέλημα χεία τε σεφυχείν η λιμον α τες πί, Δείξω δή τοι μέτεα πελυφεροίσβοιο δακάστης, Οὐτέ πναμπείης σεσφισμέι , ἔτέ πνηών, Οὐ οδ πώποτε νηί ρ' ἐπέπλων ἐυρέα πόντεν, Εὶ μη ἐς 'Ευβοίλω ξ Αὐκίδως, ἡ ποτ' 'Αχαιοί

270 Μοίναντες χειμώνα. πολιώ σύν λαδν άγειραν Είλαδ & Τζ ໂερης Τροίω ες χαλλιγύναιχα. Ένθαδ έχων επ' άεθλα δαίφρον Αμφιδώμαν Ακλα Χλημίδα τ' εἰσεπέρησα τα ή προσπεφραδ μίβα πιλλα κλλι εθεσαν παίδες μεγαλήπερες ένθα με φημί

275 Υ΄ μνω νικήσωντα φέρειν τείπολ' ωτωεντα.
Τον μων έρω Μέσησ' Έλικωνιά δεω ανέθηκα.
Ένθα με το πρώτον λιρυξής έπε βησαν αοιδής.
Τό οπον τοι νηών γε πεπεί εαμαι πολυγόμφων '
Αλλα κ) ώς έρεω Ζίωος νόον αιγιόχοιο'

280 Μέσαι καρ μ' εδίδαξαν αθέσφατεν ύμνον αείδειν. Ήματα πεντήκοντα ω τερπάς ήελίοιο.

Es

Ad finem progressa Æstate laborieso tempore,

Tempestiva est mortalibus navigatio: nec certe navemFregeris, neque homines perdiderit mare;

Nisilubens Neptunus terræ-quassator;

Aut Jupiter immortalium rex velit perdere:

In his enim summa est simul bonorumque malorumque.

Tunc vero facilesque auræ, & mare innocuum;

Tranquillum: tunc navem celerem ventus fretus

Trahito in pontum, onus vero omne bene colloca.

Propera autem quam celerrime iterum domum redire.

Neque vero expectato vinumque novum, & Autumalem imbrem,

Et hyemem accedentem, Notique molestos status.

Qui concitat mare, secutus Jovis imbrem

Multum, Autumnalem; difficilem vero pontum facit.

Sed alia verna est navigatio hominibus:

Nempe cum primum quantum incedens cornix

Vestigium secit, tantum solia homini appareant

Summa in sicu: tum sane ascendi potest mare.

Verna autem hæc est navigatio. Non ipsam ego tamen

Probo; neque enim meo animo grata est,

Quia rapax: ægre quidem essugaris malum. Sed tamen & hæc

Hommes faciunt stultitia mentis: ""

PECUNIA enim anima est miseris mortalibus.

Miserum vero est mori in sluctibus. Verum to jubeo."

Considerare hæc omnia in animo quætunque dico.

NE VERO intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito; pauciora vero imponito, de sed plura relinquito; pauciora vero imponito, de sed plura relinquito; pauciora vero imponito, de sed plura relinquito; pauciora vero intereant.

MEDIocritatem observa. OCcasio vero in omnibus optima.

MATURUS autem uxorem tuam ad domum ducito,
Neque triginta annis valde multum deficiens.
Neque superans multum: nuptiæ vero tempestivæ hæ.

MULIER autem quatuor annos pubescat, quinto nubat.
VIRGINEM vero ducito, ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito quæ te prope habitat,
Omnia diligenter circum contemplatus; ne vicinis ludibija ducas.
NEQUE enim muliere quicquam vir sortitur melius
Bona: rursus vero mala non deterius aliud,
Commessatice, quæ virum tametsi sortem
Torret sine face, & crudæ senecæ tradit,

BENE

Ές τέλΟ ελθόν Ο ΘέρεΟ καματώ δεΟ ώρης, ΩραϊΟ πέλε) Ενητοίς πλοΘ΄ έτε κε νηα. Καμάξαις, έτ' ἀνδρας Δπορβίσειε Βάλαστα.

285 Εἰμή δὰ πρόφορων γε Ποσειθείων ἐνοσίχθων,

"Η Ζεὺς ἀθανάτων βασιλους ἐθέλησιν ὁλέωται.

"Εν τοῖς κο τέλ Φ τός το ὁμῶς ἀραθών τε κακῶν τε.

Τῆμ Φ δι ἐυκεινέες τ' αι εαι, κο πόν Φ ἀπήμων,
Ευκηλ Φ τότε νῆα θολω ἀνέμοισι πθήσας

290 Ελκεμβυ ες πόντου, φόρτου Α' εδ πάντα τίθεως Σπεύθειν Α' δτιτάχισα πάλιν δικόν θε νέεωα. Μηθε μβρειν δινόν τε νέον κ) όπωρινον όμερου, Καὶ Χειμῶν δπόντα, νότοιο τε δεινας αιτας, "Ος' ωρινε θάλαωσαν, δμαρτήσας Διος όμερο

em,

295 Πολλώ, ο πωεινώ χαλεπον δέ τε πόντον έθηκεν.

"Αλλ Θ δι είαεινος πέλε η πλο Θ αν πρώποιστης
"Ημ Θ δι το πρώπου δσον τ' εποδάσα κος ων η
"Ιχν Θ εποίησεν, πόωρν πέταλ' ανδεί φανείη
Εν κεάδη ακερτάτη τότε δι άμβατος όξι θαλαστις

300 Εἰαεινός Α΄ ἔτος πέλε η πλό Θ. Οὐ μιν ἔρωγε Αίνημο ἐχο ἐμῷ θυμῷ κεχαεισμέ Θ εξίν, Αρπαμτός χακεπῶς κε φυροις κακόν. Αλλά νύ κὶ πά "Ανρωποι ρέζεσην αϊδρέκησι νόοιο

XPHMATA 38 ψυχή πέλε) δειλοΐσι βερτοΐσι. 305 Δεινον δι' δει Βανέιν μο κυ μασιν. 'Αλλά σ' ανωρα

Φράζεως πάθε πάντα με φρεσίν δως άρορεδω.
ΜΗΔ' ἐνὶ νηυσίν ἀπαντα βίον κοίληση τίθεως.
'Ακλά πλέω λείπειν, τὰ ἢ μείονα φορτίζεως.
Δεινὸν ροπόν]ε με κυίμαση πήματη κύρται.

310 Δενδυ Α΄, εἰ κ' επ' ἀμαξαν τῶρ ειον ἄχθΟ ἀείρας
"Αξονα καυάξαις, τὰ ἢ φοςτί ἀμαυςωθειν
ΜΕ΄ ΤΡΑ φυλάωτεθαι. ΚΑΙΡΟ Σ Α΄ ὁπὶ πασιν ἀρισος.

ΩΡΑΙ ΌΣ ἡ μωᾶκα τεδν πότι δικον ἀγεδζ,
Μήτε τεινικόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολεί πων,

315 Μήτ' ἐπθὰς μάλα πολλά γάμο δε τοι ἀξιο ἔτις.

Ή ἢ ΓΥΝΗ τέτος ἡδώη, πεμπω ἢ γαμοῖτο.
ΠΑΡΘΕΝΙΚΗ Ν ἢ γαμεν,ος κ' ήθεα κεδνὰ διδάξης.

Τιωὴ μάλιςα γαμεν ήπις σήθεν ἐγγυθιναίες,
Πάντα μάλ ἀμοὶς ἰδων μὴ γείτου χάςματα γήμης.

320 ΟΥ ΜΕΝ γάς τη γιωμικὸς ἀνῆς λπίζε ἐμενον

320 'ΟΥ ΜΕΝ γάς τι γωναικος ανής λητίζες αμανον Της αγαθής της Α΄ αμτε κακής ε βίγιον άλλο, Δαπνολόχης, ητ' ανθεα κι το πρείντα Εὐα άτες θαλε, κι ωμο γήεσε δωκεν.

S'EY

BENE vero animadversionem immortalium deorum observato

NEQUE fratri æqualem facito amicum: Quod fifeceris, ne ipfum prior malo afficias.

NEQUE mentiaris in linguæ gratiam. Sin autem cœperis, Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens, Bis tantum puniri memineris. Sin vero rursus Redeat ad amicitiam, pænam autem velit præstare, Suscipe: miser namque vir amicum aliàs alium Facit; te vero ne quid animo coarguat vultus.

NEQUE multorum hospes, neque nullius hospes dicaris, Neque malorum socius, neq; bonorum conviciator. (homin

NEQUE unquam miseram pauperiem animi consumptricem Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium. LINGUÆ certe thesaurus inter homines optimus Parcæ, plurima vero gratia ad mensuram euntis. QUOD si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.

NEQUE publici convivii gravis acceffor effo; Ex publico plurima vero gratia, fumptufque minimus.

NEQUE unquam de mane Jovi libato nigrum vinum Manibus illotis, neque aliis immortalibus,

Neque enim illi exaudiunt: respuunt voro etian reces. NEQUE contra solem versus erectus meiito;

Sed postquam occiderit, memor usque ad orientem.

NEQUE in via, neque extra viam progrediendo meias,

Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt.

Sedens vero divinus vir & prudens mingit,

Aut idem ad parietem accedens bene fepti atrii.

NEQUE pudenda femine pollutus intra domum

Focum juxta revelato, sed caveto.

NEQUE ab ominoso sepulchro reversus Seminato progeniem, sed deorum à convivio

NEQUE unquam perennium fluviorum limpidam aquam Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra fluenta, Manus lotus amœna aqua limpida.

Qui fluvium transierit, malitia vero manus illotus, Ei succensent dii, & damna dant in posterum.

NE vero à manu, deorum in celebri convivio, Siccum à viridi reseca nigro ferro

NEQUE unquam patinam libatoriam pone super craterem. Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.

NEQUE domum faciens imperfectam relinquito, Ne forte infidens crocitet firidula cornix.

NE

32

330

335

340

345

350

355

360

"EPΓΩN & 'HMEPΩ'N. Bica. C'. "Er a' omy a Sard Tov margens mouna suli @ ?!). ΜΗΔΕ' κασιγήτω ίσου ποιείδζ εταίρου 325 Ei Si ne moinons: un eur mes rees nanov égens. MHAE' Level De y Now ons zdeen : ei d's xen dexn "H म दंत कि संमार्थ अमारी प्रायण, मेहे में दृष्ट्रिया, Ήγητ' ες φιλότητα, εναίω δι εθέλησι σβαρείν, 330 Δέξαδζ • δειλός τοι ανής φίλον αλλοτε άλλον Ποιείος ο ος ή μή π νόον καπελε χέπω είδ . ΜΗΔΕ' πολύξεινον, μηδ' αξεινον καλέεως, Μηθε κακών επρεον, μηθ' εθλούν σεκες η εσ.
ΜΗ ΔΕ' ποτ' ελομβίω πενίω θυμοφθόρον ανθεί 335 Τέτλαθ' δυφδίζειν, μανάζων δόσιν αἰὲν ἐόντων. ΓΛΩ'ΣΣΗΣ τοι Inσavegs en ar βρώποισιν deisos Desdudis, mais j juers XI peregrisons. ΈΙ ΔΕ' κακόν είποις, πάχακ' αυτός μείζον ακέσαις. ΜΗΔΕ' πολυξείνε δαιτός δυασέμφελ & ε). 340 Έκ κοινέ πλείς η χάρις, δαπάνη τ' ολίμενι. ΜΗΔΕ' ποτ' उद्देशहर Δι λείδειν αίθοπα δινον Χερσίν ανίποισιν, μηδ' αλλοις α βαγάτοισιν. Ού ηδ πίγε κλύεσιν, Δποπρύεσιδε τ' άράς. ΜΗΔ' ἀντ' ἐκλίοιο τε ραμμώ Ο ος θος όμιχείν. 345 Αὐταρ έπεί κε δίη, μεμιημή Θές τ' ανίοντα: MHT' en of a, wht' entres of a mestadlus senous. Μηθ' Σπογυμιωθείς · μαχάρων τοι νύκτες έασιν. 'Ε(όμφο 1' όγε છેલં જે તેમણ πεπιυμβρα લોઈ છેડ, "Η όγε περς τοί χου πελάσας ευερκέ Θα αὐλης. 350 ΜΗΔ' αἰθοῖα γονη πεπαλαζιώρ Ο ἔνδοθεν ο ίκε Εςίη έμπελαδον Βραφαινέων, αλλ' αλέαδζ. ΜΗΔ' Σπο δυσφήμιοιο τάφε δπονος ήσαντα Στορμαίνειν γωείω, αλλ' αθανάτων Σπο δαιτός. ΜΗΔΕ΄ πο] αξνάων ποταιείν καλλίρροον ύθως 355 Ποωί જે વૈν, πείν γ' έυξη ίδων ές καλά ρέεθεα, Xeieas vi la μίνο πολυπράτω θοαπ λάκω. "Ос потацог Лави, нахотии д жеса dvim Ф, Τῷδε θεοί νεμεσώσι, κὶ ἀλγια δώκαν ὁπίσου. 360 MHA' Sue merto Coro, Dear out Sacri Sakein, Αύον καθ χλωρε τάμισον αίθωνι σιδήςω. ΜΗΔΕ ποτ' δινοχόμυ πθάμθο χρητήρος ඒ ώρθεν רואטויסים י פאסאן של ביש 'פעונים עם ופע דביועג ל. ΜΗΔΕ' θέμον ποιών ανεπίξεςον καπαλείπον, Μήτοι έφηζομβή κρώζη λακέρυζα κορώνη. 365 MHA.

0

nini N NEQUE à pedatis ollis nondum lustratis rapiens. Comedito, neque lavator : quia & hisce noxa inest.

NEQUE super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodennem; quia virum inertem facit; 14 14 Neque duodecim-mensium; æquale & hoc est.

NEQUE muliebri in balneo corpus abluito.
Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna, NEQUE in facrificia accensa incidens

Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indigne fert.
NEC unquam in alveo fluviorum mare influentium.

Neque super fontes meiito, quin valde evitato; Neque incacato: id enim nihilo est melius.

Sic facito: gravem vero mortalium evitato famam. FAMA enim mala est: levis quidem levatu Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu. FAMA vero nulla prorsus perit, quam quidem multi Populi divulgant: quippe dea quædam est & ipsa.

HESIODI ASCRÆI DIES.

Præcipe servis; tricessimam mensis optimam Ad opera inspiciendum, dimensumque dividendum: Nempe cum veritatem populi judicantes agunt.

Hæ enim dies sunt Jove à prudente: Primum novilunium, quartaque, & septima, sacra dies: Hac enim Apollinem auriensem genuit Latôna.

Octavaque & nona, ambæ quidem dies mensis Præcipuæ, crescentis, ad curandum opera mortalium.

Undecima vero duodecimaque, ambæ quidem bonæ:
Hæc quidem tondendis ovibus, illa lætis fegetibus metendis,
Duodecima tamen undecima multo melior:
Hac enim net fila in aere suspensus araneus,
Die adulta: cum & prudens formica acervum colligit.

Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.

Mensis autem inchoati decimatertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inferendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:
Viripara bona puellæ vero non utilis est
Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ.

Nec primum quidem fexta puella gignenda

370

5

20

ΜΗΔ' Απο χυλεοπόδων ανεπιρρέκτων ανελόντα "Eder, แกระ การสิ : อสล ๆ เการ เกา สอเท้า MHA' ¿w auvhroim nati(eiv (& 28 auetvov)

ΜΗΔΕ' γιωαικείω λετεώ χεόα φαιδριώε τος 'Ανέες.' λαγλίει το ότι χεόνον ες' ότι κι τω Ποινή. ΜΗΔ' ιεερίστ επ' αι πομιόσισ πυρήσας

Μωμαί ειν α τό πλα . Βεός τοι κό το νεμεστά.

ΜΗ ΔΕ΄ ποτ εν πρεγρή ποταμίν αλαθε πρεγεύντων 375 Μη δ΄ δπ κριμάων ερείν, μάλα δ΄ ἔξολεαδς.
Μη δ΄ ἐναποψύχειν ΄ τὸ χο ἔτοι λωϊόν όξιν.

Ω δ΄ ἔροξειν ΄ δεινιμό ή βροσού τω αλευ εο φήμιμο.
ΦΗ΄ ΜΗ χάρ τε κακή πέλε) ΄ κέφη μου δείρει.

'Ρεία μαλ', αςγλήτη ή φέρειν, χαλεπή Α' Δποθέδζ. ΦΗ'ΜΗ Α' επς πάμπαν Σπόλλυ ή, Ιώπνα πολλοί 380 Λαοί φημίζεσι . Αξός νύ της όξι κλ ωντή.

'HΣΙΟ'ΔΟΥ & 'AΣΚΡΑΙ'ΟΥ 'HME'PAI.

"Η Ματα Α' εκ Διόθεν περυλαγμύΘ, ευ χτ μοί εσν Περεσθεμίν διμώς κτι τεινχά δα μινός α είς Ιω "Εργά τ' εποπεύειν, πολ' άρμαλιλώ δατέαδζ. Εὐτ' ἀν ἀληθείω λαοί κρίνοντες ἀρωσιν.

Αίδε 38 ήμεραι είσι Διος πάρα μηπόεντες . Πρώτον ένη, τε legis τε, κ) έβδομη, ίερον ημαρ. Τη ηδ 'Απολλωνα χευσάοξα γείνατο Δητώ. 'Ογθοάτη τ' ενάτη τε, δύω γε μθο ηματα μίωδε

"Εξοχ' ἀεξομβύριο βροτήσια έςγα πένεδζ.
"Ενδεκάτη ή δυωδεκάτη τ', ἄμφωγε μβὶ ἐσθλαί· IO Ή μ όις πείκειν, ή δι ξυφρονα κας πον αμάδζ. Ή ή δυωθεκάτη της ένδεκάτης μέγ αμείνων . Τη γάρτοι νει νηματ' αερσιπότη [άράχνης, "Huates en meis ote T' ideis owego auatoi. Τη δ' ίςον ςήσαιτο γινή, προβάλοιτό τε έργον. 15

Μωδς δι' ίσαμβές τεισχαιδεχάτω άλεαδαι Σπεςματος ἀςξαωζ ουτά δι ἐνθρέλαωζ ἀείτη. Εκτη Α' ή μέωτη μάλ ασυμφορός όξη φυτοίσιν. 'Ανδεογόν (τ' αγαθή · κέξη δ' ε σίμφοες ε όξην Ου τε γυέως φρώτ', έτ' αξο γαμα ανπο ολήσαι. Ου δε μβο ή φρώτη έκτη κέξη τε γυέως

"Apulug

Apta est : sed hædis castrandis, & gregibus ovium, Stabuloque circumsepiendo pastorali, benigna dies est. Bona vero viripara, amatque convicia loqui, Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta colloquia.

Mensis vero octava aprum & bovem valde mugientem

Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.

Vicesima vero in magna plena die, prudentem virum

Generato: valde enim bonz est indolis.

Bona autem viripara decima: puellæ vero & quarta Media: hac vero & oves, & flexipides flexiles boves, Et canem asperis dentibus; mulosque laboriosos Cicurato, manum admovens. Cautus vero esto animo, Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis: Doloribus conficiendo animo valde hæc accommoda est dies.

Quarta autem mensis uxorem domum ducito, Observatis auguriis quæ ad hancrem sunt optima.

Quintas vero evitato; quia difficiles funt & graves:

In quinta enim aiunt Furias obambulare,

Jusjurandum vindicantes, quod Contentio genuit malum perjuris.

Media vero feptima Cereris facrum munus

Diligenter inspiciens bene-æquata in area

Ventilato: lignorumque sector incidito cubicularia ligna, Navaliaque ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.

Quarta vero incipito naves compingere agiles. Nona autem media pomeridiana, melior dies. Prima vero nona prorfus innoxia hominibus.

Bona siquidem est & ad plantandum & ad generandum Tam viro quam mulieri: nee unquam prorsus mala dies.

Sed pauci rursus sciunt ter-nonam mensis optimam Aperiendis doliis, & sub jugum ponendo collo

Bobus & mulis & equis celeribus,

Navique bene-clavatæ celeri in nigrum pontum Trahendæ. Sed pauci vera intelligunt.

Quarta vero aperi dolium; præ omnibus facra dies est Media. Pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam Aurora vigente: pomeridiana vero est deterior.

Et hæ quidem dies funt hominibus magno commodo.

Cæteræ autem intercidentes, fine forte, nihil ferentes. Sed alius alium laudat, pauci vero norunt.

INTERDIM noverca eft dies, interdum mater.

Harum beatufque & felix, qui hæc omnia Sciens operatus fuerit inculpatus diis, Auguria observans, & delicta evitans.

HESI-

"Αρμο " दे " हर्र कड़ म्हिमार में मार्ट मार्ग कर. Σημόντ' αμφιβλιείν ποιμιή τον, ήπον ήμό. Έλλη δ' ανδειρόν Θ οιλέει δε τε κές τομα βάζειν, Ψεύδεα θ', αίμυλίες τε λόγες, χρυφίες τ' οαρισμές.

Mluds d' oy doarn no wegy no Ben seinuxon Taureulu, senas y Sundenath Taxaspy 85.

Είναι δι δι εν μεράλη πλέω ήμαπ ίσορα φώτα

Τείναις μάλα γάς τε νόον πεπυκασμό Θ όξίν. Έλλη Α' ανδορρίν Θ δεκάτη, κέςη δε τε τερεάς 30 MENH THE TE WINA, NI HIN TOO as Exings BES, Καὶ μύνα καρχαρόθοντα, κ) έρηας ταλαεργές Πρηύνειν, όπι χείεα πθείς. Πεφύλαξο ή θυμώ Telegist and and orivortos & isaplos TE

"Αλγια θυμο βος είν μάλα τοι τετελεσμείον ημίζ. Έν ή τετάςτη μίωδς άγεδζ ές δικον άκοιτον, Οἰονες κείνας δι ἐπ΄ ἔρςμαπτετφ ἀειςοι. Πέμπας Λ' ઝિલ κέα એ દુ, ἐπεὶ χαλεποί τε κὸ αἰναί.

Ενπεμπη γάς φασίν Εειννύας αμφιπολεύειν,

"Ορκον πυνυμβρας, τον Ευς τέκε πημ' οπόρκοις. 40 Μέση δ' εβδρμάτη Δημήτερος ίερον ακτίω Εδ μάλ' οπηρούντα ευτροχάλω εν άλως Βάλλειν • ύλοτόμον τε ταμείν Δαλαμεία δέρα, Νήϊά τε ξύλα πολλά, τά τ' αξμίμα νηυσί πέλον). 45

Τεράδι δι' ಡೆక్రస్టమ్య νίας πηγιυώς αραιάς. Eivas d' n μεση οπιθείελα, λώιον ήμβ. Πρωτίτη δ' είνας παναπήμων αν βρώποισιν. Εωλή μ γας τ' ηθε φυτάξων ηθε γυέως Ανέει τ' ηθε γυωακί κός ποτε πάγκακον ημίζο.

Haufest d' aut loun revouvada ulude acistus 50 "Αρξαδαί τε πίθε, κὸ δὰ ζυρον αὐ χένα θείναι Βεσὶ κὸ ἡμιόνοισι κὸ ἔπποις ἀκυπόδεση, Νῆα πελυκληῖδα δοίω εἰς οἴνοπα πόντον Εἰρυμέναι. Παυσιδέτ' άληθέα χικλήσκεσι.

Τετροίδι δ' διγε πίδον * πέρι πάντων ίερον πιδ 55 Μέων. Παῦροι δ' αὖτε μετ' લેમલ βα μίωδε αείείω 'Ηκε μνομιώνε ' દેશા દેશ κα δ' દેશે χεράων. Alle il nuioge eioiv om xoviors ue y' overap.

60

Αί δι άλλαι μετάδεπει, ακήριοι, έπ φέρεσαι. "AMO d' amoilm aive · nauen d'e r' iman.

ΑΛΛΟΤΕ μη ργή πέλει ήμέςη αλλοτε μήτης. Τάων ουδαίμων τε κ, ολειθ, ος τάδε πάντα Είδως έργαζη διναίτι αθανάτοισιν, Ogvidus neivov, ni vafaaias anseivov. 'HZI-

HESIODI ASCRÆI SCUTUM HERCULIS.

A Ut qualis relinquens domos & patriam terram Venit ad Thebas, ad bellicosum Amphitryonem. Alemena filia populos-fervantis Electrionis: Quæ certe mulierum genus superabat tenerarum (debat Et pulchritudine & magnitudine: prudentia autem nulla conten-Earum, quas mortales mortalibus pepererunt concumbentes. Hujus & à capite, & palpebris à nigris, Tale spirabat, quale & ab aurex Veneris. Quæ & tantum in animo fuum honorabat maritum, Quantum nondum aliqua honoravit mulierum tenerarum: Quamvis illi patrem bonum interfecisset fortiter domans, Iratus pro bobus. Relinquens autem ille patriam terram. Ad Thebas veniens supplicavit scuta-ferentibus Cadmeis: Ubi ille domos habitavit cum veneranda uxore, Seorfum fine desiderato amore. Non enim ipsi licuit Prius lectum conscendere pulchras suras-habentis Electryonz, Quam cædem ultus effet fratrum magnanimorum Suz uxoris, acrique combustisset igne vicos Virorum heroum Taphiorum & Teleboarum. Sic enim ipfi constitutum erat: Dii autem testes erant. Horum ille reverebatur iram: & festinabat quam celerrime Perficere magnum opus, quod fibi ex Jove fas erat. Hunc autem simul cupidi & belli & pugnæ Boroti percuffores-equorum, fuper scuta spirantes, Et Locri cominus-pugnantes, & Phocenfes magnanimi Sequebantur: Dux autem istis erat bonus filius Alcai, Jactabundus populis. Pater autem hominumque deumque Aliud confilium texebat in mente, ut diis Et hominibus artium-inventoribus nocumenti expulsorem gene-Descendit vero ab Olympo, dolum mente struens, Desiderans amorem bene-cinctæ mulieris, Nocturnus; cito autem venit Typhaonium; tunc autem rurfus Phicium fummum ascendit consultor Jupiter, Ubi sedens mente cogitavit stupenda opera. Eadem etenim nocte talos-extendentis Electryonæ Lecto & amore mistus est, & perfecit desiderium. (ros, Eadem autem & Amphitryon populorum-defensor, inclytus he-Perfecto magno opere, venit suam ad domum. Neque

ΉΣΙΟ' ΔΟΥ τέ 'ΑΣΚΡΑΙ' ΟΥ

'A E II I' E 'H P A K A E' O T E.

"Η "ΟΙΗ περλιπέσα δόμες κὸ πατείδα γαίαν
' Ηλυθεν ές Θήδας μετ' αξήϊον ' Αμφισεώνας,
' Αλκμιωή θυγάτης καοανόκ ' Ηλεκτεύων Θ'
' Η ρα γωναικών φύλον εκαίνυτο θηλυτερόων
Είδει τε μεγέθει τε ' νόον γεμίν έπις έριζε
Τάων, ας θνηταί θηητοίς τέκον ευνηθείσαι.
Τῆς κὸ ἀπο κράθεν Ελεφάζων τ' ἀπο κυανείων
Τοϊον ἀηθ', διόν τε πολυχεύσε ' Αφροδίτης.
" Η β κὸ ώς κτ θυμον έδν πεσεν ακοίτως.

5

10 · Ως επω τις έποτε γιωαικών θηλυτεροών Η μω δι πατές εσθλόν ἀπέκτανεν τοι θαμάνας, Χωνάμθω πει βεσί. Λιπών Α' δγε παγείθα γαϊαν Ές Θήδας ικέτ δισε φερεντάκες Καθμένες Ένθ δγε θώματ έναιε ζωὶ αὐδοίη παράκοιπ

15 Νόσφιν ἄτες φιλότη] Φ εφιμές ε ε τας δι ήεν Πείν λεχέων όπιβωα ευσφύς ε Ήλεκτευώνης. Πείν γε φόνον τίσωτο κασιχνήτων μεταθύμων Ής αλόχε, μαλες ή καταφλέξαι πυεί κώμας 'Ανδρών ήρώων Ταφίων 'ε Τηλε δοάων.

20 "Ως γάς δι διέκειτο" Θεοί δι' δπιμάςτυροι διστα. Τῶν δη' ἐπίζετο μίωιν ' ἐπείγετο δι' ὁπτάχηςα. Έκτελέσαι μέγα ἔςγον, ὅ ὁι Διόθεν θέμις δεν. Τῷ δι' ἄμα ἰέμθροι πολέμοιό τε φυλόποιός τε Βοιωτοὶ πλήξιπποι τῷ σακέων πνείοντες,

25 Λοκερίτ ἀγχέμαχοι, κὶ Φωκᾶες μεγάθυμοι "Επονί] * ἢεχε ἢ τοῖσιν εὐς πάις ᾿Αλκαίοιο, Κυδιόων λαοῖσι. Πατὰς δι ἀνδρῶν τε θεῶν τε "Αλλίω μῆτιν ὑφαινε ωτ φεροῖν, ὁφερ θεοῖσιν ᾿Ανδερίσι τὰ ἀλφικῆσιν ἀξῆς ἀλκτῆρες φυθούση.

30 "Ωρτο Α' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυωσοδομεύων,
'Ιμείρων φιλότη] Θ ἐυζώνοιο γωμακὸς,
'Εννύχι Τάχα Α' ίξε Τυφαόνιον' τότε Α' αὐθις
Φίκιον ακεότατον πρεσεδήσατο μητίετα Ζευς,
"Ένθα καθεζόωλυ Θ φρεσὶ μήθετο θέσκελα έργα.

35 Αὐτη μ οδ νυκή πανυσφύζε Ήλεκπευώνης Εὐνη κὸ φιλότητη μίγη, τέλεσεν Α΄ ἀξ΄ ἐέλω. Αὐτη Α΄ ᾿Αμφιπεύων λαοωό Φ, ἀγλαὸς ήρως, Ἐκτελέσας μέγα ἔςων, ἀρίκετο ὄνθε δέμονθε.

Oval'

Neque ille ad famulos & pastores agrestes
Perrexit ire, priusquam suz uxoris conscenderet lectum:
Talis enim corde cupiditas capiebat pastorem populorum.
Bt autem quando vir libenter essugerit calamitatem
Ægritudine ab molesta, vel etiam a forti vinculo:
Sic tunc Amphitryon, gravi labore desunctus,
Libenterque & amice suam ad domum pervenit;
Nocturnus autem concubuit sua cum veneranda uxore;

Delectatus donis valde-pulchræ Veneris.

Illa autem, Deo domita & viro longe præstantissimo,
Thebis septem-portas-habentibus gemellos generavit silios,
Non tamen similia sapientes; fratres quamvis suerunt:
Hunc quidem pejorem; illum autem rursus multo meliorem virum,
Gravemque fortemque, vim Herculeam:
Hunc quidem, subdomita nigras-facienti-nubes Saturnio;
Sed Iphiclem lancea-fervanti-populos Amphitryoni,
Distinctam prolem: hunc quidem, mortali viro mista;
Illum autem, Jovi Saturnio deorum imperatori omnium;

Qui & Cycnum interfecit Martis-filium magnanimum.

Invenit enim in luco longe-fagittantis Apollinis

Ipfum & patrem ejus Martem infatiabilem bello,

Armis corufcantes, ut fplendorem ignis ardentis,

Stantes in curru. Terram vero verberabant veloces equi

Pungentes ungulis: pulvis autem circa ipfos utrinque fpargebatur,

Excitatus plicatis curribus & pedibus equorum.

Currus autem bene-facti & canthi circumstrepebant,

Equis festinantibus. Lætatus autem est Cycnus irreprehensibilis, Sperans Jovis fillium bellicosum, & aurigatorem ejus

Ferro scindere, & inclyta arma exuere. Sed ei preces non exaudivit Phœbus Apollo:

Ipse enimin illum concitaverat vim Herculeam.
Omne autemnemus, & templum Apollinis Pagasæi

Splendebat ab gravis Dei armis & ipsius:

Ut ignis vero ab oculis splendebat. Quis autem illi Sustinuisset mortalis existens obviam moveri,

Præter Herculem & inclytum Iolaum?

Illorum enim magnaque vis, & manus intangibiles Ex humeris extendebantur in fortiffimis membris.

Qui tunc aurigam affatus est fortem Iolaum:

O heros Iolae, mortalium longe charissime omnium, Certe contra immortales beatos, qui cœlum habitant, Peccavit Amphitryon, quando bene-coronatam-muris Theben

Venit

ΟὐΛ' δγ' ἀπὶ διωᾶσς κὶ ποιμθόας ἀγεριώπας

ΤοῖΘ τὰ κεσεδίω πόθΘ εἰνυπο ποιμθία λαῶν.

'Ως Δ' πότ' ἀνὴς ἀσσας ον ὑσεκσερού γη ημκόπητα
Νέσε ὑσ' ἀξραλέης, ἢ κὶ κεστες ἔ ὑπο δεσμες

'Ως ἡα πότ' ᾿Αμφιτεύων χαλεπον πόνον ἀκπλυπεύσας.

45 'Ασυσίως τε φίλως τε έδν δόμον εἰσαφίκανε '
Παννύχε Η δι ἀξ' ἔλεκτο (μω αἰδοίη παράκοιπ,
Τερπομέν Θ δώρρισ πολυχεύσε 'Αφρρδίτης.
'Η β, βεῷ δμηθεῖσα κὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίσφ,
Θήδη ἐν ἑπαπύλω δίδυμώονε γείνατο ποῦδε,

50 Ουκ εθ΄ όμα φρονέοντε (κασηνήτω γεων πείω)
Τον μιο χειρότερον, τον εθ΄ εω μέγ' εμείνονα φώτα,
Δεινόν τε κρατερόν τε, βίω Ηρακληείω.
Τον μιο, πωτοθμηθείσα κελαινεφέι Κρονίωνι Αυτας Ίρκλης γε δοςυωτω Αμφιτεύωνι,

55 Κεκεμβίω γωείω τον μβό, βερτω άνδει μιγείσα.
Τον 3, Διι Κερνίων θεων σημάντοει πάντων
"Ος η Κύκνον έπεργεν 'Ας ηπάδω μεγάθυμον.
Εῦ ςε γδ εν τεμβίει έκατη δόλε 'Απόλλων ΘΑὐτὸν κὸ πατές' ον 'Ας ω άτον πολέμοιο,

60 Τούχεσι λαμπομώσες, σέλας ώς πυρός αίδο μόσοιο, Ές αστ' ον δίφεω * χθόνα δ' έκπυπον ωκέες Ιπποι, Νύσσορτες χηλησι κόνις δε αφ' άμφιδεδήτει, Κοπομόνη πλεκτοΐσιν ύφ' άγμασι κὶ ποσιν ἵππων. "Αγματα δ' δυποίητα κὰ ἄντυγες ἀμφαρφείζος»,

65 Ίππων ἱεμθύων. Κεχάρητο ἢ ΚύνιΘ ἀμύμων, ἘλπόμθυΘ Διὸς ἡὸν ἀξήτον ἡνίοχον τε Χλημῷ διωσειν, κὰ ἀπὸ κλυτὰ τοί χεα δύσζν. ᾿Αλλά ὁι ὀυχολέων ἐκ ἔκλυε ΦοῖοΘ ᾿Απόλλων ᾿ Αὐτός χάξ ὁι ἐπῶξσε βίω Ἡεσκληείω.

70 Παν Α' άλα Φ κ) βωμός 'Από λλων Φ Παρασαία
Λάμπεν έσταὶ θεινοίο θε ε το χέων τε κ) αιτε .
Πύς Α' ως δο θαλμών απελάμπετο. Τίς κεν δκείνω .
"Ετλη θνητός έων κατεναντίον ός μηθιώα,
Πλιω 'Η εσκλή Φ κ) κυθαλίμα 'Ιολάς

75 Κείνων η μεγάλη τε βίη, κὶ χείρες ἄαποι

Έξ ὅμων ἐπέφυκον ὁπὶ σις αροῖσι μέλεκτιν.

Ός ρα πόθ' Ιωίοχον προσέφη κράτερον '1 όκαον'

"Ηρως ω '1 όκαε, βροήν πολυ φίκτατε πάντων,

"Ηπ μετ' ἀθανάτες μάχαρας, τοὶ οκυμπον έχεση,

"Ηπ μετ' άθανάτες μά καξας, το ολυμπον εχεσιν, βο "Ηλιτεν 'Αμφιτςύων, ετ' ευςέφανον πόπ Θήεω "Ηλθε

Venit, linguens Tirynthis bene-ædificatum oppidum, Interfecto Electryone boum causa latas-frontes-habentium. Venit vero ad Creontem & Heniocha extensum-peplu-habentem, Qui ipsum amice-exceperunt, & omnia necessaria præbuerunt, Ut fas est supplicibus, honorarunt que procul magis. Vivebat autem lætus cum pulchros-pedes-habente Electryona, Sua uxore. Mox autem nos vertentibus annis Nati fuimus, neque natura similes, neque intellectu, Tuusque pater & ego. Hujus quidem mentem eripuit Jupiter, Qui relinquens suamque domum, suosque parentes, Venit honoraturus iniquum Eurystheum, Miser. Profecto valde suspirabat, in suturum Suam calamitatem dolens; quæ non revocabilis est: Sed mihi fortuna molesta commisti certamina.

O chare, sed tu citius cape habenas purpureas Equorum pedibus-velocium: valde autem mente audaciam au-Recte habeto velocem currum, & pedibus-velocium robur equo-Nihil subveritus fragorem Martis homicida, (rum, Qui nunc vociferans circum-furit facrum nemus

Phœbi Apollinis longe-fagittantis regis.

Attamen quamvis fortis existens satiatur bello.

Hunc .a. viciffim allocutus est irreprehensibilis Iolaus: O patrue, certe valde pater hominumque deumque Honorat tuum caput, & Taureus Neptunus, Qui Thebes arcem habet, & conservat urbem: Sicut fane & istum mortalem fortemque magnumque Tuas in manus agunt, ut gloriam bonam reportes. Sed age indue arma bellicofa, ut celerrime Curribus appropinquantes & Martis & noltro, Pugnemus: quoniam neque intrepidum Jovis filium, Neque filium Iphicli terrebit; fed ipfum puto Fugiturum duos filios irreprehensibilis Alcida, Qui jam prope iplos vadunt, cupientes belli-Cædem statuere: quæ ipsis multo gratiora dapibus. Sic dixit. Subrisit autem vis Herculana, Animo gaudens, valde enim fibi accommoda dixit: Atque ipsi respondens, verbis alatis allocutus est,

Heros ô Iolae divine, non amplius procul Pugna aspera: tu autem prius eras bellicosus, Sic & nunc magnum equum Arionem, nigras-setas-habentem,

Quacunque converte, & auxiliare quantifper potes.

Sic fatus, ocreas ex orichalco splendente.

"Ηλθε, λιπών ΤίρωθΟ ευκτιμόνου πολίεθεν, Κτείναι Ήχεκτεύωνα βοών ενεκ τυρυμετόπων.
"Ικετο Α' είς Κρείοντα κ) Ήνιόχω τανύπεπλον, Οι ρά μιν πασάζοντο, κ) άρμλια πάντα παςείχου,

"Ωχετο πμήσων ἀλιτήμθρον Ευζυαπά, ΣχέτλιΘ * ήπε πολλὰ μετεςτναχίζετ*, ὁπίωνω "Ην ἀπω ἀχ έων * ή δ' ἐ παλινά χετός όξιν Αὐτὰς ἐμοὶ βαίμων χαλεπες ἐπετέλλετ' ἀέθλες.

³Ω φίλ Θ, άλλὰ σὶ βάωσον εχ' ἡνία φοινικό εντα ⁴Ιππων ώκυπόδων * μέγα β φεξεδι βάεσος ἀξξων, ⁴Ιπὸς έχειν βοδν άξια, κὰ ῶκυπόδων βέν Θ ὅππων, Μηδεν ὑποδ θείσας κπό πον ᾿Αςε Θ ἀνδερφόνοιο, ⁶Ος νωῦ κεκληγώς πετιμώνε β ἱξεδν ἀλο Θ

100 Φοίδε 'Απόκλων Εκα η ποξεκέπο ανακή Θ΄

Η μω κ) κρατερός πρεων α από πολεμοιο.
Τον Α΄ αὐτε προσεκτεν αμώμητος Τόκα Θ΄

Ω Θεί, η μάκα δή τι πατής ανδρών τε δεών τε
Τιμά (ω κερδηω), κ) Ταύς ε Θ΄ Εννοσιμο Θ΄,
105 Θή επς κρήδεμνον έχει, ρύεται τε πόκηα.

105 "Ος Θήθης κρήδεμνον έχει, δύεται τε πόληα Οίον δη κ) τον δε βεστον κεστεεόν τε μέγαν τε Σας ες χείρος ση κουν, ινα κλέ Ε εδλον αξηαι. Αλλ. αγε διωτο τείχε αξή ια, δορος ταχεα Δίφους εμπελάσω τες, "Αξηός δο ήμετερόν τε,

110 Μαρνωμβ΄ • ἐπεὶ ἔπ ἀπαζέντον Διὸς ήὸν
Οὐδι Ἰφικλειδω δειδίζετω • ἄκλά μιν ὅιω
Φεύζεοζ δύο πωδας ἀμυμονΘ Αλκείδαο,
Οῖ δή σφι χειδυ εἶπ, λιλαιόμβοι πολέμοιο
Φυλόπιδα ςνίσειν • τά σφιν πκου φίκτες ποίνης.

ως φάτο Μείδησεν ή βίη Ηρακληείη,
Θυμῷ γηθήσας μάλα χε νύ δι αξωνά είπε
Και μιν άμει δουλύ Επα περέχεντα προσπύθα,
"Ηρως ω Ίολας διοτρεφές, κιέπ τηλε
"Υσμίνη τρηχεία ου δι ως πάρος ηδα δαίφρων,
ω ως κι νω μέγαν ιππον Αρείονα, μιανοχαίτω

120 'Ως κὶ νων μέγαν ὅππον 'Αςείονα, κυανοχαίπω Πάντη ἄνας εροάν, κὶ ἀς γέων ώς κε δωίηαι. 'Ως εἰπων κνημίδας ὀςειχάλκοιο φαείνος

'Hoaisa

Vulcani inclyta dona, circa crura posuit,
Secundo rursus thoracem circa pectora induit,
Pulchrum, aureum, valde artificiosum: quem ipsi dedit
Pallas Minerva, filia Jovis, quando debebat
Primitus suspiriosa irruere in certamina.
Posuit autem circa humeros nocumenti propulsorem ferrum
Terribilis vir; & cavam circa pectora pharetram
Conjecit retro: multæ autem intus sagittæ
Rigidæ, lethi oblivisci vocem-sacientis datrices.
Antrorsum quidem mortem habebant, & lacrymis unguentum;
Mediæ autem rasæ, prolongæ: sed retro
Coloratæ aquilæ indutæ pennis
Erant. Ille autem terribilem lanceam acutam accepit ære:

Capiti autem valido galeam bene-factam impoluit,
Artificiolam, ex adamante, temporibus congruante

Artificiolam, ex adamante, temporibus congruam,

Quæ tuebatur caput Herculis divini. (illud Manibus autem Scutum accepit undique varium; neque aliquis Rupisset vulnerans, neque fregisset: mirabile visu.

Totum quidem undique gypso alboque ebore. Et electro subsplendidum erat, & auro lucenti Splendens: cæruleæ autem plicæ discurrebant.

In medio autem Draconis erat terror non narrabilis,

Retro oculis igne splendentibus videns;

Cujus & dentibus quidem implebatur bucca albiter dissurrentibus,

Crudelibus, ingentibus. In terribili autem fronte Gravis Lis volabat, armans exercitum virorum,

Noxia, qua & intellectum & mentem capiebat hominum,

Quicunque ex adverso bellum Jovis filio ferrent.

Quorum & animæ quidem terram fubeunt intra infernum Ipforum: offa vero ipfis, cute circum-corrupta

Sirio ab arido, nigra putrescunt in terra.

Ibi Persecutioque, Retroque sugatio picta erat:
Ibi & tumultus, & terror, & hominum cædes ardebat:
Ibi discordia, ibi fragor discurrebat: ibi perniciosa Parca
Alium vivum habens noviter-sauciatum, alium non-sauciatum.
Alium mortuum in conflictu trahebat pedibus.
Pallium autem habebat circa humeros cruentatum sanguine homiTorvum videns, strepituque gravata. (num,

Ibi Serpentum capita terribilium erant, non enarrabilium, Duodecim; quæ terrebant in terra nationes hominum, Quicunque bellum adversus Jovis filium ferrent. Illorum & dentium quidem sonitus erat, quando pugnaret

Am-

Hoaise xxura dieg, wei xvipunor & Inxe.

Καλόν, χεύσειον, πολυβαίβαλον ον ρ' όι έρεκε 125 Παλλάς Απωαίη, κέρη Διός, οπποτ' έμελλε Τοπρώτον σονόεντας έφορμήσαδη αξθλες. Onna To A' देएक' के मा किए देशोंड देश माहित नं कि महन Activos aring noialm 3 api sidean oaperelm Kabbakel Zomder nonnoi d' Erroder disci

130 Piznaoi, שמומדסום אמשוף של איסום לסדוופבי. Πρόσεν μίν θανατον τ' είχον, κ δάκρυσι μύρον" שבשונים בשונית שבוניות בבי משושם לבים לל מושבי Μορφνοίο φλεχύαο καλυπόρθροι περύγερην

"Ηρ. Ο Α οθειμον έγχος αναχιώνον είλετο χαλκώ. 135 א בשוו א' בא' וסשועש אשונפון בנידט אדטי בשואג, Δαιδαλόω, αδό μαν] Φ, ठीर κερτάφοις αξαξή αν, "HT' eiguro nagen 'Heandin G Seioso'

Χερπ γεμθυσακ Θ είλε παναίολον εδε πε αὐτο Οὐτ' ξρρηξε βαλών, ετ' έθλασε : δαῦμα ἰδεως. Παν μόρ γδ κύκλω πτανω λουκῷ τ' ελέφανπ 140 Ήλεκπεω θ' τωρλαμπες έίω, χευσώ τε φαζνώ Λαμπόωνου · κυάνε ή δια πού χές ηλήλαντο. Ev me xw 3 deixov O Elw poco son paleros,

S

"Εμπαλιν δωσισιν πυεί λαμπο ιδροισι δεδογιώς. 145 Τε κ οδόντων μου πλήτο σομα λάκο Θεόντων, Δεινών, απλήτων. Θπ ή βλοσυροίο μετώπε Δεινή "Ερις πεπότητο, κορύωνσα κλόνον ενδρών, Σχέλιη ή ρα νόον τε κ) όκ φρένας είλετε φωτή

Οίπνες ανηθίω πόλεμον Διος η φεροιεν. Των η ψυχαι μήρ χορνα διώκο αιδ Θ Ασω 150 Αυ το ο ο ο α δε αφι, πιεί ρινοίο σαπείσης, Zueis acakeoro, Kinawn mide) ain.

Εν ή σερίωξις τε, παλίωξις τε τέπυκτο. Ev d' ouados Te, que O T', av degutaoin Te dedies. 155 Ev d' fees, er j xudiques femise en d'oxon xne, Αλλον ζωὸν έχεσα νεέπατον, άλλον άκτον, "Αλλον τεθνειώτα χτιμόθον έλκε ποδοϊίν. Είνα δ' έχ' αμφ' ωμοισ δαφοίνεον αίμαπ φωρί,

1,60 Δεινον δερχοιδόη, χοναχήσι τε βεθειθία. Έν δι' οφίων κεφεραί δεινών έσαν, έπ φαθειών, Δώδεκα: ταὶ φοθέεσκον όπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων, Οί πνες ανποίω πολεμον Διος ή ι φεροιεν. Των κό οδοντων μέρ καναχώ πέλεν, εδτε μάχριτο

Amphitryoniades. Hæc vero distincta erant miranda opera.

Puncta autem veluti quædam apparebant aspectu terribilis dracoCærulea super tergora, nigrescebantque maxillæ. (nibus

Iph aprorum greges malculorum erant, & Leonum,
Se mutuo afpicientium, irafcentiumque festinantiumque.
Horum & gregatim ordines ibant; neque isti
Neque alii tremebant: horrebant fiquidem collis utrique.
Jam enim iph adjacebat magnus Leo: circa autem Apri
Bini privati animas; & apud iph s niger
Sanguis stillabat in terram. Iph autem depress cervicibus cadents
Jacebant mortui à crudelissimis leonibus.
Hi vero adhuc magis incitabantur, irritati ad pugnandum

Ibi erat pugna Lapitharum pugnatorum,
Cæneumque circa regem, & Dryanta Pirithoumque
Hopleumque, Exadumque, Phalerumque, Prolochumque,
Mopfumque Ampiciden Titarefium, florem Martis,
Thefeumque Ægæi-filium, fimilem diis immortalibus:
Hi erant argentei, aurea circa corpus arma habentes.
Centaurique ex-altera-parte contrarii congregabantur
Circa magnum Petræum, & Asbolum augurem,
Arctumque, Uriumque, nigrifque fetis Mimanta,
Et duos Peucidas, Perimedemque, Dryalumque,
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Et irruebant tanquam vivi existentes,
Lanceis & abietibus tumultuarie certabant.

Utrique, Masculique Apri fulvique Leones.

Ibi Martis terribilis velocipedes stabant equi Aurei. Ibi & ipse spolia-ferens, perniciosus Mars, Hastam in manibus serens, militibus imperans, Sanguine purpureus, tanquam vivos spolians, Currui insistens: juxta autem Dimusque Phobusque Stabant, cupientes bellum ingredi hominum.

Ibi Jovis filia prædatrix Minerva, Ei fimilis, tanquam aciem volens inftruere, Lanceam habens in manibus, aureamque galeam, Et clypeum circa humeros: & ibat ad pugnam gravem.

Ibi erat immortalium Deorum facer chorus. Et ibi in medio Desiderabile quiddam personabat Latonæ & Jovis filius Aurea cithara. Deorumque ibi sedes, purus Olympus.

Ibi Concio, & felicitas infinita in circuitu erat Immortalium in certamine. Dez auram duces erant cantilenz Musa Pierides, sonore canentibus similes.

Ibi.

" אעסודפטשעום לוה י דם ל לעובדם ששידם בפום. בחיץ עם דם א' של בידים משודם ולשי לפונים ל בשומנים Κυάνεα χτυώτα, μελάν πουν ή χρίεια. Έν ή συών αγέλαι χλένων έταν, ηδε λεόντων,

15

25

200

bi.

Ές σφέας δερχομείων, κοτεύντων 3' δεμθών τε. Των κ) όμιληδον είχες ή ισαν εδένο πωλέ Ουδ' έπερι πρεξτίω φείων γέμου αυχένας άμφω. "Ηθη τάς σοιν έκετο μέγας λίς · άμφὶ ή κέσερι Δοιοὶ ἀπεράωθοι Ιυχάς · κτ δε σοι κελαινόν Αξιι' ἀπελειδεί · έρας · οι δι αύχένας Εξεριπόντες, Κεί ἀπο τεθνειώτες · ὑπο βλοσυροίση λέεσι.

175 Τοί Α' έπ μαλλον έγεις ένδιω, κοτέοντε μάχειος 'Αμφότεροι, χλεναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
'Εν δ' Ιω υσμίνη Λαπθάων αίχμητάων,

Καινέα τ' αμφι ανακτα, Δευαντά τε, Πειεί θούν τε. Όπλεα τ', Εξάδιον τε, Φάληρον τε, Προλοχόν τε Μό ζον τ' Αμπυκίδω Τιταςή που, όζου Αρηθ,

Onora T' Aizidlu, comeixedov a Savateloty Αργύρεοι, χεύσεια του χερί τουχε έχρντες. Κένταυροί 3' έτερωθεν εναντίοι υχερέθουτο

Αμφί μέγαν Πετεαίον, ίδ "Ασβολον διωνισίω, 185 "Αςκπιντ', Ουείντε, μελα χαίτω τε Μίμαντα, Καὶ Νο Πακήδας, Περιμήδεα τε, Δρύαλον τε Αργύρεοι, χευσεας έλάτας έν χερσίν έχοντες. Καί τε Chuaintlu ώσει ζωοί τορ έσντες,

Ε Γχων ηδ έλάτης αυπης δου ωριγνώντο. 190 Ev d' Age & Excougio mod whees Esaour in mos Xeu reos. er j'n autos evappoegs sas Agns, Αίχμω οι χείρεωτι έ ων, πρυλέεωτ κελούων,

Αίμαπ φοινικόεις, ώσει ζωές εναείζου, Δίφεω εμβεβαώς παρεί ή Δειμός τε Φόβ. Τε 195 Εςησα, ι έμθροι πόλειον καπαλύμθαι ανδρών. Εν ή Διος Δυγατής άγελει Τειτογύεια.

Τη ικέλη, ώσει τε μάχων έθέλεσα κορύστειν, *ΕΓχ Θέχεσ' εν χεισί, χευσίω τε τευφάλειαν Αιχίδα τ' αμφ' ωμωις ' δπ π' ωχετιφύλοπιν ανιμ.

Έν δι' lu αθαιά των ίτεος χροός. 'Εν δι' άρα μένος Πμερόεν κιθάριζε τι Λητές τι Διος ή δς Χουσείη φόρμιγρι. Θεών θ' εδ Φ, άγνὸς "Ολυμπ Φ.

'Ev d' αγορή, क्टा d' όλο απείει Θ εσεφάνωτο 'Α Στινάτων εν αγώνι. Θεαί d' उξηγχον αοιδής 205 Μέπα Πιεείδες, λιχύ μελπομβραις είκιζαι.

Ey.

Ibi vero portus tutus indomiti maris
Circulari-forma factus erat ex excocto stanno,
Inundanti similis: multi vero in medio ipsius
Delphines hac & illac discurrebant, pisces-capientes,
Natantibus similes. Duo autem sursum-spirantes
Argentei delphines invadebant mutos pisces:
Sub quibus arei tremebant pisces. Sed in littoribus
Sedebat vir piscator apparens, habebat autem in manibus

Piscibus rete completiendis, projecturo similis.

Ibi erat bene-comatæ Danaes, filius eques Perseus, Neque utique attingens scutum pedibus, neque longe ab iplo, Mirum magnum cogitatu: quoniam nullo pacto infixus erat. Sic enim manibus ipfum fecit inclytus Vulcanus Aureum, circa autem pedes habebat alata calceamenta: Humeris autem iplum circa nigra vagina-inclusus ensis pendebat Perreus ex loro: Ille autem ut cogitatio volabat. Omne autem dorsum habebat caput gravis monstri Gorgus. Circa autem ipfum facculus discurrebat, mirabile vi Argenteus; nodi autem suspensi erant lucidi, Aurei: gravis autem cîrca tempora regis Jacebat Orcigalea, noctis tenebras graves habens. Ipse autem festinanti & formidanti similis Perseus Danaides extendebatur. Illæ autem post ipsum Gorgones inaccessaque & inenarrabiles promptæ stabant, Cupientes eum capere: & in viridi adamante Incedentibus refonabat Scutum magno tumultu Acute & stridule: & in zonis dracones Bini dependebant, attollentes capita. Lambebant autem utique illi, & impetu imprimebant dentes, Torvum videntes: & in gravibus capitibus Gorgoneis agitabatur magnus terror. Qui vero supra ipsas erant Viri pugnabant, bellica arma habentes: Aliqui quidem, pro sua urbe suisque parentibus Interitum arcentes; aliqui autem, procurrere prompti. Multi quidem jacebant, plures vero adhuc pugnantes Decertabant: Mulieres vero bene-factis in turribus Valde acute clamabant, & dilacerabant unguibus genas, Vivis similes, opera inclyti Vulcani. Viri autem qui seniores erant, senectutemque ceperant, Congregati extra portas erant, & Diis Manus extendebant beatis, pro suis filiis Timentes: Illivero rurlus pugnam habebant. Post ipsos vero

Parcz

Έν ή λιμιο ευορο σταμακέτοιο Δαλάστης Κυκλοτερής ετετυκτο παιέρθα καισττέροιο, Κλυζοιδόρ Ικελ Θ΄ πολλοι γεωθι αυμέσου αυτέ

210 Δερρίνες τη η τη εθιώεση ιχθυαοντες, Νηχομμόρις ικελοι. θοιοί η αναφυσιρώντες, 'Αργύρεοι Γελρίνες εθοίνων έλλοπαι ιχθυς Τῶν ὑπο χάλμεροι τεξον ιχθύες. Αὐτας ἐπὰ ἀκρῶς "Ηςο ἀνης άλιοὺς δεθοκεμβύ , είχε η χερούν

215 'Ιχθίσιν αμφίδλης εφν, απορρίψυπ εοικώς.
Ε'ν δι' ω ηθυκόμε Δανάης πέκθ ίππόπα Περσεός.
Οὐτ' ἀξ ἐπψαίων σάκεθ προτν, ἔδι ἐκὰς ἀυτές.
Θαθμα μέχα φρέωταδι ἐπὰ εδαμῆ ἐς κεικτο.
Τὰς γας μιν παλάμαις τεθξε κλυτός Αμφιγνήκε

220 Χουστον, αμφὶ ή ποωῖν εχε περόεντα πεδιλα.
"Ωμοισιν δε μιν αμφὶ μελάνδετον ἄορ εκότο
Χάλκεον εκ τελαμή Θ ο δ δι ώσε νόκμι εποπάτο.
Πάν ή μετάφρενον είχε κάρη δεινοίο πελώρε
Γοργάς. ἀμφὶ δε μιν κίζυσις θες θαθμα ιδεθζ,

t

unt

CZ

225 'Αξημέρη ' Αίσανοι ή καθηωρεύντο φαίνοί.
Χεύσειοι ' δεινή ή του κερτάφοιστιν ανακί ΘΚάτ' "ΑΛΘ- κιμέη, νυκτός ζόφον αινόν έχκοα.
Αὐτός ή απεύδυτη κὰ ἐρρίροντη ἐοικώς
Περσεύς Δαναίδης έτι ἐπθαίνετο. Ταὶ ή κεβ αὐτόν

230 Γος γόνες α΄ πλητοί τε κ) ε΄ φαλαὶ ερρώοντο, Ίεωθραι μαπέειν ΄ όπι ή χλως ε΄ αδάμαν Ο Βαινεσέων ὶ άχεσκε σάκ Ο μεγάλω ός υμα βόρ Όξεα κ) λιγέως ΄ όπι ή ζώνησι δεάκοντε Δοιω απηφορούν], όπικυς πώοντε κάρ ωα.

235 Λίχμαζον δ΄ άρα τώγε, μίμει δ΄ έχάρασον οδόντας, "Αζεια δερκομβόω ' όπι ή δεινοίσε καρίώσες Γοργείσες εδονείτο μέγας φόδ Θ. Οι δ΄ τωρ αὐτης "Ανδρες εμαρνάθιω πολεμήτα τούχε' έχον τες. Τοὶ μβό, τωό σφετέρης πόλι Θο σφετέρων τε τοκήων

240 Λοιρον αμιωίοντες τοὶ ή, προβέειν μεμαώτες.
Πολλοὶ ωθο κέατο, πλέονες δι έπ δησινέχοντες
Μάρνανθ αι ή γιωαίκες ενδιμήτων έπι πύρρων
Χάλκεον όξυ βόων, κτι δι εδρυποντο παρειάς,
Ζωήσιν ίκελαι, έργα κλυτέ Ήφαίσοιο.

245 "Ανδρες δι δι σρεσβίες έσαν, γῆρας τε μεμαρπον, 'Αθρόοι έκτοδεν πυλέων έσαν, αν ή θεοίσι Κερας έχον μακάρεντι, σεὶ σφετέρρισι τέκκου Δειδότες. Τοὶ δι' αὐτε μάχω έχον. Αὶ ἡ με]' αὐτεν D 3 Κῆρες Parcæ nigræ, albos concutientes dentes. Truces-vultu, terribileique, funeltaque & infatlabiles, Contentionem habebant de cadentibus. Onmes autem cupiebant Sanguinem nigrum bibere: & quem primum rapuillent Jacentem vel cadentem nuper-faucium, circa quidem ipium Heu ungues magnos! anima vero in orcum descendebat. Tartarum ad frigidum. Illæ autem mentes fratim ut placaffent Sanguine humano, hoc cadaver projectebant poli fe. Retro autem ad tumultum & confficto discurrebant iterum euntes Clotho & Lachefis ipfis inftabant: & quidem aliquanto-minor erat Atropos; neque enimerat magira dea, sed certe illa Reliquis præstantior erat, & antiquior. Omnes autem circa unum hominem pugnam acerbam faciebant: Terribiliter autem ad invicem afficiebant oculis irata, Ungues autem manusque audaces exequabant. Et juxta Achlys adstabat, invilaque & gravis, Viridis; fieca, fame collapfa, Genua-pinguis: longi vero unques manibus suberant. Cujus quidem ex naribus mucores fluebant, ex maxillis auten Sanguis stillabat ad humum: Illa autem valde ore hims Stabat; multus autem pulvis superflorebat humeros. Lacrymis humidus. Juxta autem bene-turrita urbs virorum: Aurez autem ipsam habebant fuperliminaribus adaptatz Septem porta. Viri autem in convivis & choreis Delectationem habebant: Ii enim in versatu-facili curru Ducebant viro mulierem; multus autem Hymenaus oriebatur. Longe autem ab ardentibus facibus lumen resplendebat Manibus in ancillarum: hæ vere splendoribus floridæ Anteibant, quas & choreæ ludentes fequebantur. Alii quidem sub stridulis tibiis mittebant vocem Ex teneris oribus: in ipfis autem frangebatur fonus. Aliæ vero fub citharis reducebant chorum dulcem. Inde autem rursus ex altera parte juvenes lasciviebant sub tibia: Alii quidem rurius ludentes sub chorea & cantu, Alii autem rurius ridentes, sub tibicine unufquilque, Ante ibant; omnem autem urbem conviviaque tripudiaque Et splendores habebant. Alii autem 'rurfus ante urbein Terga equorum inscendentes discurrebant. Alii autem aratores Rumpebant terram divam, ornateque vestes Demittebant. Rurius autemerat profunda feges. Alii quidem me-

Cuspidibus acutis rostrata folia,

Gravata spicis, tanquam Cereris fructum

Κήρες κυάνεαι, λάκλε άραβούσαι οδόντας,
250 Δεινωποί, βλοσυρεί τε, δαφοινοί τ', άπλητοί τε,
Δήρεν έχον σει πηθοντων. Πάσαι δ' άξ ίεντο
Αξιια μέλαν περιν ου ή πρωτον μεμάπωρν
Κείμουν η πησοντα νεωτάτην, άμφι μιο αυτώ
Βάλλ όνυχας μεγάλες ψυχά δ' άϊδε δε καδείεν,

ant

rat

lii

255 Τάρταρον ες κρυάενθ'. Α΄ ο φρένας οδτ άρξεταντο Αξιμαθ ανδορμέν, τον μο ρίπαστον οποτου. Α΄ Α Α΄ ο ακαδον κι μολον εθώνουν αῦτις ἐνστα. Κλωθώ κι Λάχεσις σφιν εφέσει ή μο υφήσεων Απροπος, ετε πέλεν μεράλη θεός, άλλα κι έμπης

260 Τῶν γέμθυ ἀλλάων σερφερής τ' μὖ, πρεσβυτάτη τε.
Πάσαι Α΄ ἀμφ' ἐκὶ φωτὶ μάχων δειμεταν ἔθεντο Δεινὰ Α΄ ἐς ἀλλήλας δράκον ὅμμασι πυμμύασαι.
Εν Α΄ ὅκυχας χεῖράς τε βρασείας ἰσώσαντο.
Πάς Α΄ Αχλύς εἰς και ὅποριυγερή τε κὰ αἰνὰ,

265 Χλωρη, αὐσαλέη, λιμώ καταπεπηνία,
Γενοπαχής · μακερὶ δι ὁνυχες χείρεωτο ἐσῆσας.
Της ἐκ μι ρενών μύξαι ρέων, ἐκ ή παρειών
Αξιμ ἀπελείζετ ἐραζ · κ.δ. ἄπλητου σεσαρίζα
Εἰκηκει : πολλη ή κόνις κατεριώθεν ώμες,

270 Δάκρυσι μυθαλέπ. Παρολ δί ένπυς [Το πόλις ανθρών *
Χεύσξα δέ μιν είχον τώρ ποιοις αρας μαι
Επλα πύλαι. Το λ δί ανθρες ου α Γλαίαις τε χοροίς τε
Τέρ μν έχον το λ λ δεύσω το κα απιώνς
"Η χον διαθεί γιμαίναι πολύς δι υμβριω δεώς επ.

275 Τηλε δ' επ' εἰνο μίνων θε τθων σελας εἰλύφαζε Χεροίν ενι διμώων ' ταὶ δ' ἀγλα ταις τεθαλίζαι Πρόω' εκιον, ται σι') χοροί παίζον]ες εποντο. Τοὶ κιλί ὑπαὶ λιγυρών συρίγρων τεσαν αὐδιω Έξ ἀπαλών το κατων ' εκιλίξε σοισιν ἄγνυξο η χω

Έξ απαλών σομάτων ΄ πελ δε σφισιν άγνυ]ο ή χώ.

Αὶ δι ἀπαλών σομάτων ΄ πελ δε σφισιν άγνυ]ο ή χώ.

Το ἐκ κιλι αι δι ἐτεςωθε νέοι κώμαζον τω ἀναλε το ἐκ κιλι αι παίζον]ες τω ἀς χηθμῶ κὶ ἀοιδή,

Το ἐκ κιλι αι γκλόων]ες, τω αιλητῆει δι ἔκασος,
Περω ἐκιον ΄ πάσαν ἢ πόλιν θαλίαι τε χρερί τε

285 'Αγλαΐαι τ' είχου. Τοὶ Δ' αιδ περπαερίθε πόλη Ο Νῶθ' ἔπ πων ἐπιδάν]ες εθιμέτου. Οἱ Δ' ἀροπίρες 'Ης εικου χθόνα Δ' αν ἐπισολάδω ή χιθμα καν Αιχικό δξείησι κορωνιόωντα πέτηλα,

290 Βειτομίνα σαρύου, ώσει Δημήτες & απτίω.

Oi.

Alii autem in manipulisligabant, & implebant aream: Alii attem vindeminabant vites, falces in manibus habentes: Alii autem rursus in cistellas ferebant à vindemiatoribus Albos & nigros racemos, magnis à pulvinis Oneratis foliis & argenteis claviculis:

Alii autem rursus in calathos ferebant: juxta autem ipsos pulvinus Aureus erat, inclyta opera folertis Vulcani,

Concuffus foliis & argenteis palis.

Alii quidem igitur ludentes, fub tibicine quilibet

Oneratus uvis: nigrefcebant autem ifta.

Alii quidem calcabant, alii autem hauriebant. Illi vero pugnahant Pugiliterque, & luctando. Alii autem pedibus-veloces lepores capi-Viri venatores, & duo dentati canes juxta, (ebant

Cupientes capere: illi vero cupientes aufugere.

Apud ipsos autem & equites habebant laborem: circa vero præmia Contentionem habebant & laborem. Bene-complicatos vero in Aurigæ ascendentes, instigabant veloces equos,

Habenas laxantes. At pravalentes volabant

Currus compacti: modioli vero valde resonabant.

Alii quidem immenfum habebant laborem, neque imquam ipfis Victoria expediebatur, fed anceps habebant certamen:

Istis autem & propositus erat magnus tripus intra certamen,

Aureus, inclyta opera folertis Vulcani:

· Circa autem oram fluebant Oceanus pleno fimilis: Omne autem continebat scutum valde varium. Et in ipso Cycni altivolantes valde clamabant, qui certe multi-Natabant in fumma aqua: & juxta pisces gestiebant, Mirabile visu etiam Jovi gravi-strepenti; cujus confiliis Vulcanus fecit scutum & magnum & folidum:

Aptans manibus, hoc Jovis fortifimus filius Vibrabat firmiter; & in equestrem faliebat currum Similis fulguri patris Jovis Ægiochi, Leviter conscendens: cui auriga fortis Iolaus Bigis infiltens dirigebat flexibilem currum.

Prope autemipfos venit Dea glaucocula Minerva, Et ipsos vocans, verbis alatis allocuta est:

Salvete Lyngei profapia longe-celebris: Nunc Jupiter fortitudinem vobis det, beatis imperans. Et Cycnum interficere, & ei inclyta arma exuere, Aliad autem tibi quoddam verbum dicam, longe præstantissime Quando jam Cycnum dulci vita privaveris. (populorum:

Hunc quidem postmodum ibi relinque, & arma illius,

Ipie

Οἱ Α΄ ἀρ ἐν ἐλλεθανοῖσι δ'έον, κὰ ἔππλον ἀλωμώ ·
Οἱ Α΄ ἐπείρων ὅινας, δρεπάνας ἐν χεςσὶν ἔχοντες ·
Οἱ Α΄ ἀν τ ἐς παλάξας ἐφόςδυν ὑπὸ πευρνιπίςων Λάκκε κὰ μέλανας βότςυας, μεράλων ἀπο ὅςχων

295 Βειδομίζων φύλλοισι η ἀξουρένς εχίκεσην οι δι δι αξιτικός ταλάξας εφός είν το Επρά δι σφιστν ός χος Χεύσε Θ Ιδ, χλυτά ές γα πείφερο Η Η φαίτοιο, Σειδρίμο φύλλοισι κ) ἀξουρένοισι κάμαξι.
Τόίγε μι το παίζοντες, τω αὐλητή είνας Θ 300 Βειδομίμο σαφυλησι μελάνθησαν δική αὐδε.

300 Βειθομίνο σαφυλήσι · μελάνθησαν ή μες άιδε.
Οίγε μεν ετράπεον, ποι δι ή ευον. Οι δι εμάχοντο
Πύζ τε, κ ελκηδόν. Τοι δι ωκύποδας λαγός ή εδο
"Ανδρες θης απέων · δι δι ι εμίνοι το αλθέα.

305 Πας δι αὐτοῖς ἰπτῶςς ἔχον πόνον ἀμφὶ δι ἀέθλοις Δῆς κ ἔχον κὶ μόχθον ' ἐῦπλεκέων δι ἀπὶ βίφοων Ἡνίοχοι βεβαῶτες, ἐφίεσαν ἀκλας ἰππες, Ῥυτὰ χαλ ἀίνοντες ' τὰ δι ἀπλεστέοντα πέπετο Αρματα κολλήἐνὶ, ἀπὶ ἢ πλῆμιαι μέγ ἀῦτον.

in

15

310 Οἱ τὰ ἀς ἀἰθιον εἰχον πόνου, ἐδέ πο]ε σφιν Νίκη ἐπιωύῶη, ἀλλ ἀκειτον εἰχον ἀεθλον Τοῖσι ἡ τὸ πορέκειτε μέγ ας τείπ Θ ἐντὸς ἀρῶν Θ, ΧρώπειΘ, κλυτὰ ἔρλα ἀεθρον Θ Ἡφαίςοιο. ᾿Αμφὶ Α᾽ Ἰτων ρέεν ՝ Ωκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς

315 Παν ή ζωμεί χε σακ Φ πολυ βαίδαλον Οι ή κατ αυπόν Κύκνοι αξεριπό η μεραλ ππυον οι ρά γε πελλοι Νείχον επ' ακρον ύδωρ πας δι ιχθύες εκλονέοντος Θαυμα ιδείν κι ΖΙωι βαρυκτύπως ε διά βαλας "Ηφαις Φ ποίπος σακ Φ μέρα τε ςιβαρόν τε

320 'ΑρσάμλυΘ παλάμησι, το μέρ Διος άλχιμω είδς Πάλλεν οπικε ατέως οπὶ δὶ ἐππείε πόρε δίρες, ΕἰκελΟ ἀςτερητη παζεὸς Διὸς αἰχιόχοιο, Κερα βιδάς • πολδὶ ἡνίοχΟ κρατερὸς ἸόλαΘ-Δίρρε ἐπεμδεδαως ἰθιώς το καμπύλον ἄςμα.

325 'ΑΓχίωο λον δ'ε σφ' ηλοθε θεά γλουκώπις 'Αθιώνη,
Καί σφεας φωνήσασ', Έπεα περέντα προσούνδα '
Χαίρετε ΛυγγηΘ βυεν πιλεκλειτοίο '
Νυη δη Ζεύς κρότο δωμι διδοί, μακάρεων ανάσσαν,
Κύκνον τ' Εργαρείν, κίκο κλυτά τού και δύπας.

Κύπνον τ' Σεναμείν, κ' κπο κλυτά τού χεα δύσαι. 330 "Αλλο δε σοί πέπ Θ έξεν, μέρα φέςτα τε λαών " Εὖτ' ἀν δὰ Κύπνον γ λυκερῆς αἰών Θ ἀμέςσης, Τὸν μβὸ ἔπεί ἀμπελιπέριν κ' τού χεα τοίο.

AUTOS

Ipse autem hominú-destructorem Martem accedentem observans, Quando denudatum scuto ab affabre-facto Oculis videris, tum fauciato acuto ferro; Statimque recedito: quoniam tibi non fatale est.

Aut equos capere, aut inclyta arma ipfius.

Sic fata in bigas afcendit diva dearum,

Victoriam immortalibus manibus & gloriam habens,

Celeriter. Tunc jam utique generofius Iolaus

Terribiliter equis acclamavit. Illi autem ab increpatione

Perniciter ferebant celerem currum, pulverem-facientes campo ;

Quoniam ipfis viris immifit Dea cæfio-oculos-habens Minerva,

Scutum concutiens: Circumgemuit autem terra.

Illi autem finul procedebant, fimiles igni vel procellæ,

Cycnus equorum-domitor, Marfque infatiabilis clamore.

Iltorum autem equi polteaquam obviam facti adinvicem

Acute hinniverunt, & circa ipfos frangebatur fonitus,

Cycne ignave, quid nobis prohibetis veloces equos,
Hominibus, qui & laboris & ærumnarum periti fumus?
Sed extra habe bigas bene-politas, & via
Cede extra eundo. Trachinem autem contendo
Ad Ceycem regem: ille enim & potestate & verecundia
Trachini præest, tu quoque satis scis & ipse: (bentem,
Hujus enim uxorem habes natam, Themissonoen nigros-oculos-haO ignave, non quidem onim tibi Mars mortis sinem
Arcebit, siquidem nos concurremus in conssistiu.
Jam equidem & ipsum puto etiam alias expertum esse
Lanceam nostram, quando supra Pylum arenosam
Contrarius stetit mihi, pugnam insatiabilitar cupiens.
Ter quidem à mea lancea percussus incubuit terræ,

Omni robore urgens; & magnum scutum disrupi.

Pronus autem in pulveribus humi cecidit lancez impetu:

Atque ita inglorius inter immortales factus est,

Manibus sub nostris relinquens spolia cruenta.

Vulnerato icuto: quarto autem percusii crus,

Istum prior affata est fortitudo Herculea:

Sic dicebat. Neque Cycnus bene-peritus-hafta cogitabat Huic obtemperans cohibere bigam-trahentes equos. Ac tunc à bene-implicatis bigis dessilierunt statim ad terram, Natusque Jovis magni, & Martis regis. Auriga autem juxta impulerunt pulchrijubos equos. Horum autem irruentium pedibus substrepebat lata terra. Ac veluti quando ab alto vertice montis magni

Saxa

Αὐτὸς ή βεοτολοιρον ε βιω όποντα δεκουσας. Ένθα κε γυμιωθέντα σακούς ύπο δειδαλέοιο

335 'Ορθαλιωίση ίδως, ένθ επέμων εξεί χαλκώ,

"Α. Α΄ ἀναχαφήσωδ΄ ἐπεὶ ἐνύ τοι αἰσιμόν εξην
Οὐθ ἱππες ἐλέειν, ἔτε ελυτὰ τού χεα τοῖο.

"Ως εἰπεσ', ἐς εἰφερν ἐδήσωτο δῖα δεάων,
Νίκιω ἀθανάτης χεροίν κὶ κῶδ Εχεσα,

"Εκτυμμίως. Τότε δί ρα δίοχηθ Τόλα.

Σμερθαλέον θ' Ιπποισιν επέχλετο. Το ε Α' τω ομοχλής Υμερθαλέον θ' Ιπποισιν επέχλετο. Το ε Α' τω ομοχλής Υρίμφ' έφερον ποδν άρμα, κονίοντες πεδίοιο Έν χάρ σφιν μβώ ήκε πει γλαμκώπης Αθιώη, Αλχίδ' άναπείσασα σεισυνάχου ή γαϊα.

345. Τοί δι αμυδίς του γμονί, ϊκελοι πυεί τι ε ου έλλη, Κύνι θι επό δαμ. Θ., κι ερις ακόρη πος αὐ τῆς. Τῶν δι επποι μι επιβί τως γαντίοι αλλήλοισην Οξεία χε εμισιι, ωτι δε σφισιν αγνιμο ή χω, Τὸν ωτίστερν ωτο σέτετε βίη 'Η το κλητίπ

350 Κύκνε πέπου, π΄ νυ ναϊν όπισετον ακέας επίπες, Ανδράση, διτε πόνε κ) δίζο Ο Ιδακε ακόδς Αλλα πάρεξ έχε δίφεον εύξοον. ή δι κελούθε Είκε πάρεξ ξέναι ΄ ξεργον δύξουν. ή δι κελούθε Ες Κήθης ανακται ' ο χδομισμένε τε η αίδοϊ

355 Τρη ζίν Θ΄ πορδέδικα ΄ σι δι του μάλα δια ακ αυτός *
Τε χε όπιθες παϊθα, Θεμισονόμι κυανώπη.
Ω πέπον, ε με χάρ τοι "Αρης Βανάτοιο τελα τίμι
Αρκέση, εἰδη καϊ ζωνοισόμεθα πολεμίζειν."
"Ηθη μεό τε εφημικέ άλλο επειρηθιώα.

"Η δη μόρ τε εφημί η άλλο επειρηθιώα!
360 "Είχε Θ΄ ήμετέρι, δθ΄ των Πύλε ήμαθοεί Θ΄
Αντί Θ΄ ές η εμείο, μάχης άμοτον μθιεάνων.
Τεὶς μός εμφ ύπο δεεί τυπείς ης έσατο γαίη,
Ουταμός σάκι Θ΄ το δ ζ τέτε απον, ήλασα μη εξν,
Παντιμίε απούδων, διά ζ μένα σάκ Θ ά εσέα.

Παντι ων ει σουδων, δια ή μεγα σάκο α εσξα.

36ς Πελων εδι το κονίκοι χαιαί πέσεν έγχεο δεμκ το Ενθαίκε δι λωθητός το αθανάτοισην επίχθη, Χερονν ο ήμετερησι λιπών ένα εσ βερτόεντα.

"Ως έφα]". Οὐδ' ἀρα Κύκιο ευμιελίης εμθοίνα Τῷ ἐππη δωμλοίνα.

370 Δη τότ' ἀπ' ἐνπλεκέων Λίφρων πόρον ἄι' ἀπὶ γαῖαν
Παῖς τε Διὸς μεγαίλε κὶ ἐνδηίοιο ἀνακ] Θ.

Ήνίο χοι δι ἐπλιω ἔλασαν καλλίτει χας ἵππες
Τῶν δι ὑποσοθομβραν κανάχιζε πόσ ἐυρεία χθών.

Ως δι ὅτ' ἀρ' ὑ ἡηλῆς κορυφης ὁρεΘ μεγαλλοιο

Πέτραι

Saxa defiliunt, & alia in alia cadunt, Multæque quercus alticomæ, multæque piceæ, Et populi extensis-radicibus rumpuntur ab iplis Celeriter devolutis, usque dum ad planum perveniant: Sic illi inter sese concurrerunt vehementer clamantess Omnis autem & Myrmidonum urbs & inclyta Iaolcus Et Arne & Helice & Anthea herbofa Clamore ab amborum valde resonabant. Illi autem cum vocifera-Miranda concurrerunt: valde autem resonuit consultor Jupiter, Et ab cœlo guttas dejecit cruentas, Signum faciens belli fuo valde-audaci filio. Qualis autem in convallibus montis afper afpectu Aper prominentes-dentes-habens furit animo ad pugnandum Cum viris venatoribus, acuit autem album dentem Curvatus, fpuma autem circa os mandenti Stillat, oculi vero ipfi igni lucido affimulantur, Erectis autem in dorfo riget fetis, & circa collum: Huic similis Jovis filius ab equestri desiliit curru.

Quando autem viridi nigricans-alissonora cicada
Ramo insidens Æstatem hominibus cantare
Incipit, cui & potus & cibus tener ros,
Atque toto die & matutina fundit cantilenam
Calore in gravissimo, quando corpus Sirius siccat:
Quando item miliis cuspidulosa folia sunt,
Quæ & æstate seminant, cum uvæ colorantur,
Cujusmodi Bacchus dedit hominibus lætitiam & dolorem:
Eo tempore-anni pugnabant: Vehemens autem tumultus excitaba-

Adinvicem irascentes, inter se corruunt,
Rigidis autem ips clamor, strepitusque simul sit dentium:
Et ut vulturis curvis unguibus, curvisque rostris,
Petra in alta valde clangentes pugnant,
Capræ in montibus-pastæ gratia, vel sylvestris cervæ
Pinguis, quam domuit sagittans vigorosus vir
Sagitta ab nervo: ipse vero vagatus est alio,
Loci imperitus existens: illi autem quamprimum cognoverunt,
Celeriter pugnam acerbam pro ca susceptrunt:
Sic isti vociferantes adinvicem irruerunt.

Ibi videlicet Cycnus quidem præpotentis Jovis filium Interficere meditans, scutum percussit serrea lancea: Non tamen perrupit æs; conservabantur enim dona Dei. Amphitryoniades autem sortitudo Herculea, 375 Πέσεαι ἐποβρώσιωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις ἢ πέσωσι,
Πολλαὶ ἢ θρός ὑ ψικεμοι, πολλαὶ δὲ τε πεδίκαι,
Αἴγειερί τε τανθέριζοι ἡ ήγνωμ τω ἀν τῶν το ἀν τῶν Υρίμοα κυλινθομόρων, είως πέδιον δι' ἀρίκων] •
"Ως ὁι ἐω' ἀλλήλοισι πέσον μέρα κεκλήρυντες.

380 Πασα ή μυραιδύνων τε πόλις κλεί ή τ' Ίαωλκος,
"Αρνη τ' ήδι Έλ Ικη Άνθειά τε ποιήεωα
Φωνή τω άμφοτέρων μεγάλ Ίαχον. Οι δι άλληντώ
Θεωτετίω (ωίσων μέγα δι Έκτυπε μηπέτα Ζεός,
Καδδι άρ από ερανόδεν ψάδας βάλεν αιματόδας.

385 Σημα πθείς πολέμοιο έφ μεγαθαρσεί παιδί.
Οί Θ δι' εν βήσης ερε Θ χαλεπος προειδείος
Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμφ μαχέσωδς
'Ανδράπ θηρα της, θέρει δε τε λάκον οδόντα
Δοχμοθείς, άφρος ή πει ς μα μασιχόων π

390 Λείζε), όωτ δε οι πυεί λαμπττόων πε εικπιω, 'Ορθας δι' εν λοφιή φείωτε πείχας, αμφί πε δειςιώ ε Το ικελο Διος τός αφ' ιππείε θοςε διορει Ημο ή χλοεςο κυανόπεςο πλέπα πεπιξ 'Οζω εφεζομένο Θέρος ανθρώποιο ν αείδειν

395 "Αρχεται, φ τε πόσις κ) βρώσις θόλυς έξεσης
Καί τε πανημέριος τε κ) ήω χέκ αμθίω
"Ιθε εν αινοτάτω, όπότε χροα Σείρι άζει.
Τημ θ θη κίρχοισι του λώχες τελέθωση,
Τές τε θέρει απείρεση, ότ' όμφακες αιόλλον"),

400 Οξα διώνυσος δῶκ' ἀνδεάσι χάρμα κὶ ἄχθΟ .
Τιμὶ ὡς μι μάρναντο πολυς δι' ὀςυ μαδος ὀςώς εἰ.
"Ως ἢ λέοντε δύο ἀμφὶ κταμβρης ἐλάφοιο
"Αλλήλοις κοτέοντε, ὅπὶ σφέας ὁς μήσωσι,
Δεινη δέ σφ' ἰαχὴ, ἄεαβός θ' ἄμα χίνε] ἀδντων •

405 'Ha' ως' αίγυποὶ γαμ-ζώνυχες, αίχυλοχείλαι,
Πέττη το ύμηλη μεγάλα κλάζοντε μαχέωλω
Αἰγος όξεωνομε, η αγροτέςης ελάφοιο
Πίον , ζώτ εδάμαως βαλών αἰζής σνης
Ἰῷ ἀπὰν νας ης, αὐτὸς δὶ ἀπαλήσατο ἄλλη,

410 Χώρε ἄιδεις εφν οι δι δι δτεσλέως ενόησαν, Έστιμμως δι αμφί μάχω δειμείαν έθεντο "Ως δι κεκλήροντες έπ' ακλήλοισιν δρεσαν. Ευθ' ήτοι Κύκη ωρο κωρ κωριμέω Διος ήδν

Κτηνεωθραι μεμα ο σάκει εμόδη: χάλκεον είχ . 415 Ουδ' ερρηξεν χαλκόν, ερυτο ή δω εα θεοίο. Αμφιπρυωνικόδης ή βίη 'Ηρακλητή».

In medio & galea & feuti, Iancea longa
Collum denudatum celeriter infra barbam
Vulneravit fortiter; ambosque incidit nervos
Homicida fraxinus: magnum enim robur incidit viri.
Cecidit autem, veluti quando aliqua quercus corruit, vel quando
Altum percussum Jovis ardenti fulmine:
Sic cecidit; ei vero circumsonuerunt arma variegata ferro.
Illum quidem postea reliquit Jovis magnanimus filius.

Inim quidem potea reliquit jovis magnanimus mus.

Ipfe autem hominu delfructorem Martem accedentem observans,
Terribiliter intuens oculis. Leo tanquam corpus nactus,
Qui valde accurate pellem tenacibus unguibus
Scindens, quam-celerrime dulcem animum abstulit,
Constanter autem utsque nigrum ipfius impletur cor,
Ignitis autem intuens oculis terribiliter, & latus & humeros
Cauda verberans, pedibus fodit, neque aliquis ipsium
Toleraret contra aspiciens prope ire, neque pugnare:
Talis utique Amphitryoniades insatiabilis clamore
Contra stetit Marti, in animo audaciam augens
Celeriter. Ille autem ipsi prope venit, dolens corde.

Ambo autem vociferantes ad invicem irruerunt. (ruens, Quemadmodum autem quando ob magno faxum cacumine cor-

Longeque desiliens volvitur, & fragor Venit subito ingens; rupes autem ei obsistit Alta, cui jam consertur, ubi ipsum retinet:

Tantoquidem fonitu gravans-currum perniciofus Mars Vociferans irruit. Ille autem confessim excepit.

Sed Minerva filia Jovis Ægiochi

Obvia venit Marti, tenebrosum scutum habens,

Graviter autem ac torve aspiciens, verbis alatis allocuta est:

O Mars retine impetum fortem & manus intangibiles: Non enim fas est inclyta arma exuere,

Herculem interficientem Jovis magnanimum natum.

Sed age cessa à pugna, neque obvius sta mihi.
Sic ait. Sed non persuasit Martis magnanimum animum:

Sed valde clamans, flammæ fimilia arma vibrans,

Celer irruit fortitudini Herculanz,

Interficere cupiens: & fane jaculatus est ferream lanceam,

Celerem, filio suo iratus pro cæso,

In fcutum magnum. Sed oculos-glaucos-habens Pallas

Hastæ impetum avertit, manum extendens è biga. (sem Acerbus autem Martem dolor cepit: extrahens autem acutum en-Irruit in Herculem animo-fortissimum. At illum advenientem

Amphi-

Μεκπηρὸς πόρυθός τε κὰ ἀπότος, ἔξεϊ μακρῷ Αὐχένα γυμνωθέντα Ιοῶς ἀπένες θε χυείκ Ἦλασ ὁπικεστέως ἀπο εί ἄμφω κέςσε τένοντε ᾿Ανδ'ερφόν Φ μελίη εμέγα γὰ ὰξυφω κέςσε τένοντε ᾿Ανδ'ερφόν Φ μελίη εμέγα γὰ ὰξυφω, ἢ ὅτε πέστη Ἦλισα Θ΄ τος ἔξειπεν, ἢ ὅτε πέστη ᾿Ηλίσα Θ πληγείσα Διὸς ξοκός ντι κεραυνῷ · "Ως ἔξειπ', ἀμφὶ δέ ὁι βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. Τὸν μὸὶ ἔπει] εἰασε Διὸς ταλακές δι Θ ψός.

425 Αὐτος ἡ βερτολοιρὸν ᾿Ας μιι ἐπόντα δοκούσας, Δεινὸν ὁςῶν ὁςποισ, λέων ὡς σώματι κύςσας, Θοτε μάλ ἐνθυκέως ἡινὸν κεατεροῖς ἐνύ χεωτι Σχίωτες, ὁπιτά χετα μελίφερνα θυμών ἀπούρας Ἐμμθρέως δί ἀεριτόχε κελαινὸν πίμπλα) ἦτος,

420

430 Γλαμπίων Α΄ τουτις δεινόν, πλουερίς τε εξιόμες Ουξη μαςτίζων ποωί γλαφει, ελέ πς αὐτον "Βτλη ες άντα ιδων αξεδον ελθείν, εδε μάλεως Τοί Θ αξε ' Αμφι πρωνιαδης ακό εη Θ αὐτης ' Αγτη Θ εςη "Αρη Ο, ενί φρεσι θα εσ Θ αξεων

'ΑντίΘ' έςη "ΑςηΘ, ενί φρεσι θά ςσ Θ ἀξέων
435 'Εσυμβόως. 'Ο Α΄ δι θεθεν ήλυθεν, αργυμβύΘ κώς.
'Αμφότερι Α΄ ἰ ἀροντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὅρεσαν.
'Ως Α' ὅτ' ἐπὸ μεράλε πέτεη προμών Θ ἐρεσας.
Μακρά Α' ὅπθρωσκεσα κυλίν Αε), ἡ Α΄ τε ἡχὴ
"Ερχε) ἐμικεμαζα, πάγ Θ Α΄ ὁι ἀντεβόλησεν

440 'Τ Ιπλός, το δή (τωενείκε), ένθα μιν ίσει Τόσπο ο ωλι ίαχή βεισερμά Θ κλι Θ "Αρης Κεκληγώς επόρεσεν ο δί εμμαπέως το έδεκτο. Αὐτάς 'Αθωαίη κέρη Διός αἰγιόχοιο

'Αντίν πλοξεν ' Αρη ઉ., έρεμνω αιρίδ' έχεσα, 445 Δεινα δι પંચાન દ્વાર્થિક , 'દેગદα મી ερές εντα ωροσκύδα ' Αρες όπιο εμμό ઉ. κρατερόν κο κείρας α α πίες Ου ράς τοι θέμις δείν καθ κουτά τού χεα δύσα,

Ου γας το πεμις στιν επι κλυπε του κα δυσα, "Η εσκλέα κ] είναντα Διός θε εσυκάς διον ή όν. "Αλλ' άγε παυς μάχης, μηθ' άντί Θ' εςασ' εμείο. "Ως έφατ' ' ' Αλλ' ε πείθ'" Αρε Θ΄ μεγαλή το επι θυνών '

455 'Εν σάκει μεγάλω ' ὑπὸ ἢ γλαυκῶπς ' Αθιών "ΕίχεΘ ὁςμιω ἐτραπ', ὁςεξαμών ὑπὸ δίος ε. Δειμό δι' Αςιω ἀχ Θ είλεν ' ἐςυωπάμω Θ δι ἀος ἰξο "Εωπί)' ἐφ' Ἡρακλῶϊ κρατερόφορνι ' τὸν δι ὁπόντα ΔμφεAmphitryoniades, gravi infatibilis clamore,
Femur denudatum feuto fub ingeniose-facto
Vulneravit fortiter, & magnum seutum perfregit
Lancea dividens, & in terram dejecit mediam,
Illi autem Pavor & Terror bonas-rotas-habentem currum & equos
Impulerunt statim prope, & à terra latas vias habente
In currum positerunt fabre-factum; statimque postea
Equos stagellarunt & pervenerunt in longum Olympum.

Filius autem Alcmenz & inclytus Iolaus
Cycnum spoliantes ab humeris arma pulchra,
Recesserunt. Statimque postea urbem ad Trachinem pervenerunt
Equis velocibus: sed glaucocola Minerva
Pervenit ad Olympum magnum, & domos patris.

Cycnum vero Ceyx fepelivit, & populus infinitus,
Qui prope inhabitabant urbes inclyti regis,
Anthen, Myrmidonumque urbem, & inclytum Iaolcum,
Arnenque & Helicen. Multus autem congregatus est populus,
Honorantes Ceycem charum beatis diis. (rus torrens,

Illius autem sepulchrum & monumentum invisibile secit Anau-Imbre hyemali abundans: sic enim ipsum Apollo Latonæ-filius jussit, quoniam inclytas hecatombas Quicunque duceret ad Pytho, vi spoliabat insidians.

Hujus Aspidis principium in 4. Catalogo habetur usque ad versum 250. Suspicatus est autem Aristophanes (non Comicus ille, sed quidam alius Grammaticus) non esse iplam Hesiodi sed alterius cujusdam, qui Homericum Scutum imitandum sibi delegerat. Megacles autem Atheniensis legitimum poema agnoscit. Sed alioquin reprehendit Hesiodum: absardum enim esse, facere Vulcanum matris hostibus arma præbentem. Apollonius au-

tem Rhodius in 3. dicit ipsius esse, & ex stylo, & quod Iolaus in Catalogo invenitur aurigans Herculi. Itidem & Stesicborus dicit Hesiodi esse hoc poema.

HESIODI

0

nt

Augheumradus, dernis axogn @ autis, Mneor yourast via ounds I no Saida X 6010 Ούπαο επικρατέως διά ή μέρα σε κο κράξε, Δεραπ νωμήσας, επί ή χθονὶ κάββδης μέωνη. Το ή Φρβ κι Δολωθτ ευτροχον άρμα κι έππες "Ηλασαναί ή εγγύς, κι κπο χθονος ευρυσθείης Ές Νόρρον Απικον πολυσειβαλον είν μα δι έπητα 465 Ιππες μασιέπω, έκονδο ή μακερν Όλυμπον.
Υιὸς δι' Αλκμιώης κὶ κυδάλιμο Ιόλαο,
Κύνκον σκυλεόσωδες α σ ώμων πεόκεα καλα, Νίωσν . αί μα δι έπητα πόλιν Τρηχίν Θ ικονίο Ιπποις ώχυπώδεωτιν άτας γλαυκώπις 'Αθιών Έξεικε Ολυμπόν τε μέγαν, η δώματα παθείς. Κύκμον δ' αμ Κήυξ Αππεν η λαός απείρων, Oi p' Emus vaior πολιας κλειτο βαπληΘ, "Ανθίω, Μυρμιδόνων τε πόλιν. κλειτίω τ' Ίαωλκόν "Aprilu T' nd' Eninter Hondos d' ny eigelo dass. Trumbres Knung pingrungspen deolos. To 5 rapor non dides wolnor "Avances, "Ομέρω χειμερίω πληθων" τος χάς καν Απόλλων Amlaidus huwe, on pa undra's exartousas Όσις άρρι Πυθοίδε, βίη σύλασκε δοκούων.

> Της 'Αστίδ & ή αξορή εν τω δ'. καταλό ζω φέρε) μέχει τι χων ν' κ) σ'. જિંહા જીવા જ ' Αριτοφάνης & χ' ὁ Κωμί-κὸς, ἀλλά πε ετερες Γραμμαπκὸς, ὡς ἐκ ἡθ αὐτίω Ηo tod's , and ' & Ties mode the Ouncerle 'A and de pupinous at acomies who Meranans " o' Adward who to it ofδε το πείημα. άλλως ή επιτμά το Horodo · άλορον γαρ שחסו, חטופיו "Hoarson Tois f unless & צשסוק מחת חשף χοντα. 'Απελλώνι Τό ο Pool & in το γ'. onoiv airs દી), દેમ મદ વહે ત્રવાલ માં ભારત છે છે. તે માર્ચ મેં મિંદ્ર તાલ છે છે માર્ચ καταλόδω ευείσκην Ιμίοχ εντα το Ηρακλή ώσούτως ή κ Σ]ησιχορός φησιν,

LOBYMASH, SILEV HESIODIAS CRUZI

DEORUM GENERATIO

Musis Heliconiadibus incipiamus canere. Que Helicônis tenene montem magnanque diviiba numque ste von work to 193016 25

Et circa fontem caraleum pedibus teneris Saltant aramque prapotentis Saturnii :

Atque ablutz tenerum corpus Termeflo, Aut equi in fonte, aut in Holmio facro, Summo in Helicone choreas duxerune Pulchras, amabiles; & fortiter tripudiarunt pedibus. Inde concitatæ, velatæ caligine multa Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes, Celebrantes Jovemque ægida tenentem, & venerandam Junonem Argivam, aureis calceamentis incedentem; Filiamque Ægiochi Joviscafios oculos habentem Minervam; Phæbumque Apollinem ; & Dianam fagittis-gaudentem; Atque Neprunum terram-confinentem, terra-motorem; Et Themin veneranda; & rotundas palpebras-habentem Venerem Hebenque aurea-corona-decoram; formofamque Dionen ; Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam, Latonamque, Iapetumque, ac Saturnum varii-confilii, Terramque, Oceanumque valtura, & Noctematram; Aliorumque immortalium facrum genus semper-existentium. Que olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen, Agnos pascentem Helicone fub divino.

Hoc autem me primum Dex fermone compellarunt

Musa Olympiades, filia Jovis Agiochi:

PASTORES imagris pernoctantes, mala probra ventres veluti,

Scimus mendacia multa dicere veris fimilia: Scimus etiam, cum voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiæ Jovis magni veridicæ: Et mihi fceptrum dederunt, lauri perviridis ramum, Decerpendum, mirandum: inspirarunt insuper mihi vocem Divinam, ita ut canere possem & futura, & præterita: Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum Se vero primo & ultimo semper decantare. Sed quare mihi hæc circa quercum, aut circa petram?

Ergo à Musis ordiamur, quæ Jovi patri Canendo oblectant magnum animum in Olympo,

Memo-

ΉΣΙΟ ΔΟΥ τε 'ΑΣΚΡΑΙ'ΟΥ

OEOTONI'A.

CIN

m,

ıti,

Αρίου Ουσάων Ελικωνιάθων αξχώμεθ αείδειν, Αίθ' Ελικών Θ Έχεσιν δους μέγα τε ζά-DEÓN TE,

Kai TE wed relieble iod Na Tow a na No ion Og x cov) ny Bouto'v serger sos Kegy ioros.

Καί τε λοεωτάμθαι τέρενα χέρα Τερμηνοίο, "Η Ιππε κρίώνης, η Ολμειά ζαθέσιο, Ακεστάτω Ελικώνι χος ες ενεποιήσαιτο Κομές, ίμερθεντας • επερρώσαντο ή ποινίν.

"Ενθεν απορυυμίναι, κεκαλυμικραι ή ει πολλώ, 10 'Εννύχαι εξίχον, σεικαλλέα όναν ιξίται, Υμνά ται Δία τ' αίχοχέν, ης πότνιαν Ήξω 'Agyeilu Lucioion medinois eucecayar,

Κάς ωτ' αλιόχοιο Διος γλανικώπην 'Αθωίω, Φοϊζόντ' 'Απόλλανα, κή "Αρτεμιν ιοχέαις πν, 15 Ής Ποσειδάωνα γαιήοχον, εννοσίγαιον, Καὶ Θέμιν αἰθόζω, έλικοδλέφαρον τ' Αφερδίτων "Ηθίω τε χευσοςέρανον, καλίω τε Διώνίω,

'Ηῶτ', 'Ηἐλιόν τε μέγαν, λαμπρούν τε Σελιώίω, Λητώ τ', 'Ιαπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτω. Γαϊάν τ', 'Ωκεανόν τε μέγαν, κ) Νύκτα μέλαναν '' Αλλων τ' ἀβαμάτων ἱερόν γω Θ αἰὲν ἐόντων. Αἴ νυ ποθ' 'Ησιοδον καλιώ ἐδίδαξαν ἀοιδίω, 20 "A evas ποιμαίνουθ', Ελικώς Ο ύπο ζαθέοιο.

Τόνδε δέ με σρώπισα θεαί σούς μυθον έκιπαν 25 Μέσω 'Ολυμπάθες, κέροι Διός αιγόχοιο' HOIME'NES agaunos, ran' en's frea, partees off. "[διων Ιούδεα πολλά λέγειν επίμοιση διοία, "Ιδων Α', εὖτ' ἐθέλωνν, ἀληθέα μυθήσαδζ.

"Ως έφασαν κέραι μεγάλε Διος ας πέπζαι" 30 Καί μοι σκηπερν έδον, δάφνης έριθηλέ Θόζον, Δρέ Lady, Sinτον · ενέπιδιταν δέ μοι αυδίω Θείω, ίνα κλείσιω τά τ' εονόμενα, τος τ' είντα. Kal με κέλουθ' ο uveiv μαχάς του χώ Θ αλέν εόν των,

Σφας δι' αντάς πρώτον τε κρύσερον αιεν αθίθειν. 35 Αλλά τίη μοι του τα σει δρού, ή σει πέτελο ; Τιώη Μεσαίον αρχωμεδα ται Διὶ παρεί Υμνούσαι τές πεσι μέγαν νόον εντός Όλύμπε,

Ei-

Memorantes & præsentia, & futura, & præterita, Voce concinentes. Illarum vero indefessa fluit vox Ab ore fuavis: rident autem domus patris Tovis valde-tonantis, Dearum voce florida Dispersa: resonant vero vertices nivosi Olympi, Domusque cœlitum. Hæ vero immortalem vocem emittentes. Deorum genus venerandum imprimis celebrant cantilena, Ab exordio quos tellus & Cœlum latum genuerunt, Quique ex his prognati funt Dii datores bonorum. Secundo rursus Jovem, Deorum patrem atque etiam hominum, Incipientesque laudant Dez, & cessantes à cantu, Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio maximus. Porro & hominum genus fortiumque Gigantum Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo, Musæ Olympiades, filiæ Jovis ægida-habentis, Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta Mnemofyne, fertilitati Eleutheris imperans, Oblivionemque malorum, & solatium curarum: Novem énim ei noctes mixtus est prudens Jupiter, Seorfum ab immortalibus facrum lectum confcendens. Sed cum jam annus exactus circumvoluta vero effent tempora Mensium elapsorum, diesque multi transacti essent, Ipsa peperit novem filias concordes, quibus carmen Cura est, in pectoribus securum animum habentibus, Paululum à summo vertice nivosi Olympi, Ubi ipsis splendidique chori & ædes pulchræ. Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant, In conviviis: amabilemque per os vocem emittentes, Canunt omniumque leges, & mores pudicos Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes, Quæ tum ibant ad Olympum, insignes voce pulchra, Immortali cantilena: undique vero resonabat terra atra Canentibus-hymnos, jucundus vero à pedibus strepitus excitabatu Proficifcentium ad patrem suim. Is vero cœlo imperitat, Ipfe habens tonitu atque candens fulmen, Strenue victo patre Saturno: bene autem fingula Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.

Hæc fane Musæ canebant, cælestes domos tenentes, Novem filiæ magno è Jove prognatæ, Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque, Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque, Calliopeque; hæc autem excellentissima est omnium; Εἰρεοσαμι τα τ' ἐόντα, τα τ' ἐωτιλθα, τος τ' ἐόντα, Φωνη ομης ενουί. Των Α΄ ακάμα ΤΟ ρέει αυδή

40 Εκ τομάτων ήθεια γελά δέ τε δώματα παίρος Ζίωδς έριγδεποιο, θεαν όπι λειριόκουμ Σκιδυαμβρη " ήχει ή κάρη νιφόεν] Ολύμπε, Δώματά τ' αθανάτων. Αι δ' αμβερτον δωταν ιθίσαι, Θεών χώ Φ αιδδίον πρώτον κλείκουν αοιδή,

Έξαρχής 8ς Γαία η Ουρανός ευρύς έπητον, 45 Οί τ' દેમ જ્ય દેશ્રાં νοντο Seol δωτήρες εάων. Δά τερον αδ τε Ζίωα, δεων παζές ' ήδε κή ανδρών, 'Αρχόμθυαί 3' υμνεύσι θεαί, λήγεσαί τ' αοιδής, Οωον σέρτατος δει θεών, κάρτι τε μέρις .

n,

Αδ Τις δι' ανθρώπων τε γρύ Ο κρατερών τε γιράντων 50 Υμνεύσι, τέςπεσι Διος νόον έντος 'Ολύμπε, Μέσαι 'Ολυμπάδες, κέραι Διός αἰχόχοιο, Tas en Misein Kegvish Texe malei usy eioz Munuoowin, yavoion Exd Singes med'esou,

Λησιοτιώλω τε χακών, άμπαυμά τε μερικράων. 55 Εννέα ράς δι νύκλας έμισχετο μητιέτα Ζούς, Νόσφιν απο αθανάτων ίερον λέχ Θ εισαναβαίνων. 'AM' ote Ship' evieutos Elus, wei d' ET eattor & egs Μωων φλινόντων, τοι δ' ήματα πέλλ' έτελήδε,

60 "Hol' हरस' देमप्रें महिल्दु र्वाविक्श्य में निष्ये के वार्य Μέμβλε), εν σήθεωτι, ακηδέα θυμον εχέσαις, Tul Dov at an entaths κορυφης νιφόεν | Φ'Ολύμπε, Ενθά σουν λιπαροί τε χοροί κ) θώματα καλά. Πάρ δι αὐτής Χάριτες κι Ίμερος δικί Έχκσυ,

65 Er Jahins · searle 3 Sia soua oxav isioa, Μέλπον) πάντων τε νόμες, κί ήθεα κεδνά Αθανάτων κλείκου, επήρατον δωαν ι είσαι Αι τότ' ίσαν του "Ολυμπον, αγαλλουβιαι δτί καλή, Αμβερσίη μολπη · σει δ' ίαχε γαία μέλαινα

Turestous, देवनारेंड मार्ड केंग एं मार रहिम & के के कि 70 Νιωτριβρών πατέρ' είς ον. Ο Α' έρανο εμβασιλεύει, Αὐτὸς έχων βερντίω ήδι αίθαλόεντα κεραυνόν, Kaetei vinhous malsen Kegvov · eð j enusu

' Αθανάτοις δίεταζεν όμῶς, ἢ ἐπέφεαθε πμάς. Ταῦτ' ἄρα Μέσαι ἀειδον, 'Ολύμπα δώμα] 'έχεσαι, 75 Εννέα θυρατέρες μεράλε Διος επγεραίζαι, Κλιώτ, Εὐτέρπη τε, Θάλια τε, Μελπομβή τε, Τερφιρόρη τ', Έρατω τε, Πολύμνια τ', Ουρανίη τε, Καλλιόπη θ' ' ή ή σρεφερεσάτη όξιν άπασέων ' H

E 3

Hæc enim & reges simul venerandos comitatur. Quemcunque honoraturæ funt Jovis filiæ magni, Et in-lucem-editum aspexerint, à-Jove-nutritorum Regum, Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam, Hujusetiam verbaex ore fluunt blanda: cæterum populi Omnes ad ipsum respiciunt discernentem jus Rectis judiciis: hic autem prudenter loquens, Statim etiam magnam contentionem scite diremit. In hoc enim reges prudentes, quod populis Damnum-inferentibus, in foro viciflitudinem rerum faciunt, Facile mollibus appellantes verbis. Incedentem vero per urbem, Deum veluti placant Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos. Tale Musarum ingens munus hominibus. A Musis etenim & eminus-feriente Apolline, Viri cantores sunt super terram, & citharcedi: Ex Jove vero, Reges. Ille vero beatus, quemcunque Musa: Amant: fuavis ei ab ore fluit vox. Si quis enim luctum habens recenti-dolore-faucio animo Tristetur, corde dolens, cæterum Poeta Musarum famulus res claras priscorum hominum Celebraverit, beatoique Deos qui Olympum incolunt: Statim hic quamvis agre-ferens obliviscitur, nec dolorum

Salvatæ natæ Jovis, date vero amabilem cantilenam:
Celebrate quoq; immortalium divinum genus semper existentium,
Qui Tellure prognati sunt, & cœlo stellato,
Nocteque caliginosa, quos item salsus nutrivit Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & Terra facti suerint,
Et Flumina, & Pontus immensus æstu servens,
Astraque sulgentia, & Cœlum latum superne,
Et qui ex his nati sunt Dii datores bonorum:
Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multis-implicatum-sphæris tenuerint
Hæc mihi dicite Musæ cœlestes domos inhabitantes; (cœlum.
Ab initio: & dicite quodnam primum suerit illorum.

Meminit, sed cito deflexerunt eum alio dona Dearum.

Primo omnium quidem Chaos fuit: at deinde Tellus lata, omnium fedes folida femper Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi; Tartaraque tenebricosa in recessiu terræ spatiosæ; Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos, Solvens-curas & omnium Deorum, & omnium hominum,

Domat

80	H 20 12 विवर्ग रेपणाम केंद्र वार्रावाराम वेकारी केंद्र
	Ovnya mungkat Alas uk pat usid Noto
	Tenousion T' endage, deorgeofay Barramers of To
	To who on y new y durelin zelso in anishis
	To d' ste en some of bei nelvina. of gennyaci
85	Havyes es autor occors dianeirorta Demsas
* 1	'I Deinot d'innote à Amarange es appeteus od : "
	Alle TE HE MANA VELY OF CHARLISHE VA TOTALISME
	Αί Τα το τὸ μάνα νείκ 🗗 ζουσαμβίως κατάπαισο. Τένεκα τὸ βασικήτες έχέρε ενές, ένεκα λαοίς:
	Branoulook, agegige petaterna egga terchai.
00	Ρηίδίως μαλακρίσε Φραιφάνθυν επερογώ
90	Proposition I' dead of Section of the Control of th
	Egyphuov di avadeus Jeon as inagran D
	Aidoi werxing with a mean a xee whour
	Toin Myod we ison Some is von the state west !
	Ex 20 Museup DEKINGOAS ATTONONO
95	"Avdpes doidoi edantomi x Dova, ni ni daeisai
i ii	En 3 Aids, Baardiesmit Od' ode G. ovnra Mesai
	TINEOUD . NAUNEONION SOME SOLUE O PLES and in.
2	Elgan min meil & four veounder dumo
	"Alvis nead the and marked a aurag a oldes
100	Μεσάων θεράπων κλεία προτέρων ανθρώπων
	Turnon, udrapas Te dece of Oxumor Execut.
	Ai Li อัง อับอออองร์อง อักกลท์ปรา 8 ชิธ การที่รัฐงา
	Μέμνη), παχέως ή παρέπρασε δώς α δεάων.
	Xaige re Tenra Dids. Sore d'i lus eje avan dois lui
105	KACIEJE AL a Sana mar regit Ni & alev con Tar.
	Or The Zerhiovro no Ouegwe deserger G,
	NULTOS O D'YOQEENS, 85 0 & ALLUPSS ETEETE I TOY OF.
	Είπα ε δί, ως ταπεωτα Θεοίκ Γαια γρίοντο,
	Kai norauoi, ni Horly arriel of oil wan swar,
110	"Ased TE NauTe Town Ta, no Overvos cupus i of Aer,
	Οι τ΄ οπ τη εγμοντο δεοί δωτήςες εάων: "Ως τ' ἀφεν Θ δάωτοντο, κ) ώς πιιας διεκοντο,
	"Ως τ' αρεν Θ δάωαντο, κ' ώς πμας δελοντο,
	Ήλε η ώς ταπρώτα πολύποχον έχεν Ολυμπον.
	Tanna une carele Mame 'Orvina Saine Exister. A
115	EE de me ' xi ei mal' o, n new rov stust' missu.
,	Έξ તેર બ્રેંક ' મે લે મથી' છે, માં મર્રહ્યા જાપ જ્રાંકી નો માં. "Η τοι μικό πεώ πεα Χα 🕒 જ્રાંકી' નો મારે દે સંવે માર
	Γαί ενρύσερη , πάντων εδ @ ασφλιές αίρ
	'Αθαιάτων, οι έχυσι κάρη νιφόεν Ο Ολύμπε.
	Tderagar neebeura μυχώ χρονος δυρυοδώνες
120	'HA' 'Eegs, છેડ મહોમાંડ્રાઇડ દેશ હે તેમાં મારાઇ કે કરાઇ!,
120	Λυσιμελής πάντων τε θεών, πάντων τ' ονθρώπων,
	E = A

Domat in pectoribus animum, & prudens confilium.

Ex Chao vero Erebusque nigraque Nox editi sunt.

Nocte porrotam Æther quam Dies prognati sunt;

Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.

Terra vero primum quidem genuit parem fibi, Cœlum stellis ornatum, ut ipsam undique obtegeret,

Ut effet beatis Dis sedes tuta semper.

Genuit praterea Montes altos, Dearum gratas speluncas
Nympharum, que habitant por montes concavos;
Atque etiam infrugiserum Pelagus peperit unda concitatum,
Pontum, absque amore suavi. Ceterum deinde
Coelo concumbens, peperit Oceanu profundos-vortices-habentem,
Coumque, Creumque, Hyperionemque, Iapetumque,
Theamque, Rheamque, Theminque, Mnemosynenque,
Phoebenque aurea-corona infignem, Tethynque amabilem.
Hos vero post novissimus natus est Saturnus vaser,
Accerimus inter liberos: floridum autem oderat parentem.

Porro genuit & Cyclopas, superbum cor habentes, Brontemque, Steropemque, & Argen forti-animo-præditum,

Qui Jovi & conitru dederunt, & fabricarunt fulmen.

Qui fane per alia Diis similes erant 3

Unus vero oculus media politus erat fronte; Cyclopes vero cognomento erant, eo quod iplorum

Circularis oculus existens inerat fronti,

Roburque & vires, & molimina erant in operibus.

Aiii deinde è Tellure & Cœlo prognati funt,

Tres filii magni & prævalidi, non nominandi,

Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles:

Quorum centum quidem manus ab humeris prominebant,

Inaccessi: capita vero unicuique quinquaginta

Ex humeris procreverant super robustos artus,

Robur autem immensum, validum magna in forma.
Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,
Acerrimi filiorum, suo vero invisi erant parenti
Ab initio: & hos quidem, ut quisque primum nascebatur.
Omnes occultavit, & ad lucem non submissit,
Terræ in latchris: malo autem oblectabatur opere
Cœlum. Ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
Statim vero cum edidisset sætum, ex cano adamante
Fabricavit magnam salcem, & edixit charis liberis:
Dixit autem sumpta siducia, charo mærens corde,

Δάμνα Τ εν εκθεωτ νόον, κ) επίφεονα βελίω.

Έκ Χάε Θ Α΄ Εξεδός τε μέλαινά τε Νυξεγμοντο.

Νυκτὸς δι' αὐτ' Αιθής τε κ) Ημέρη Ιζεγμοντο.

125 Ούς τέκε, κυωαμβίη Έξες ει φιλότηπ μαγείσα.

Γάια δε τοι σρώτον με εγείνατο ίσον εαυίη,
Ου εανον αστερέτοδο, ίνα μιν σεν παντα ημλύποι,
"Οφε' είη μαμάξεων θεοίς εδ Θ ασφολές αιεί.
Γείνατο δ' Ούξεα μακερ, θεών χαείενίας εναύλυς

Κοιόν τε, Κεμόν θ', Υπερίονα τ', Ίαπετόν τε,

135 Θείαν τε: 'Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσωίλω τε,
Φοίβλω τε, χρυσος έφανου, Τηθωί τ' εξαθενλώ.
Τές ή μεθ' όπλότα ! Φηθετο Κρόν Φ αξκυλομήτης.
Δεινότα ! Φημέλον · Βαλερον εί εχθηςε τοκήα.
Γείνατο εί αδ Κύκλοπας, Εξεβον ήτορ έχοντας,

140 Βεόντω τε Στεεόπω τε, κ. Αεγω ομεεμόθυμον, Οι Ζωὶ βερντω τ' έθοσαν του ξάντε κεςαυνόν. Οι δήπει τὰ μλο άλλα δεοίς εναλί κιοι ήσαν, Μέν Θ θ' ορδαλωός μέρω ενέκητο μετώπω. Κύκλοπες δι όνομ ήσαν επώνυμον ένεκ ά εα σφέων

150 Τῶν έχατον με ρείξες ἀπ' ἔμων ἀΐωνντ,
"Απλασοι κεφόλαὶ ἢ έχας ω πεντήκοντα
"Εξ ἄμων ἐπέουκον, ὅπὶ σιβαροῖσι μέλεων,
'Ἰοῦς δι' ἄπλη], κρατερὶ μεγάλω ἔπ ἐἰδει.
"Οωτοι β Γαίης τε κὸ Οῦρανε ἔξεγμοντο,

155 Δενότατοι παίθων, σοετέρω δι ηχθοντο τοκηι Εξ άρχης κ) τη με όπως τις πρώτα γρόοιτο, Πάνηας δπορυμπετικό, κ) ές φά Θ έκ ανίνισκε, Γαίνς εν κάθωνι κακο δι επετέρπετο έργω Ου ρανός. η δι εντός σεναχίζετο Γαία πελώρη,

160 Στηνομήδη · δελίω ή κακω επεφερατατο τέχνω.
Αὶ λα ή πείησασα γίω, πολιδ αλάμανω Τείνουν .
Τεόξε μέγα δρέπανον, κὶ ἐπεφερεί παισι φίλοιση ·
Εἶπε ή Δαςσωί επα, φίλον τεπημήτη ήπορ,
Παϊδες

Filii mei & patris nefarii, si volueritis Parere, patris malam ulcitemur contumeliam Vestri: prior enim iniqua machinatus est opera.

Sic dixit.Illos vero omnes invafit metus: neque quifquam illorum Locutus est: Confirmato animo vero tandem magnus Saturnus ver-E contra verbis compellavit matrem castam: (sutus

Mater, ego certe hoc in-me-recipiens peragam Facinus; patrem enim inauspicatum nihil curo

Nostrum: prior enim iniqua meditatus est opera. Sic dixit. Gavisa est autem valde animo Tellus ingens. Collocavit autem ipsum celans in insidiis; indiditque manui Falcem asperis-dentibus: dolo autem instruxit omni.

Venit autem noctem adducens magnum Cœlum, undique vero Cupiens amorem imminebat, & fane extentum est (Terre

Undique: ex infidiis vero filius prehendit manu Sinistra; dextra vero immanem cepit falcem,

Longam, asperos-dentes-habentem, charique genitalia patris Festinanter demessuit, rursumque abjecit, ut ferrentur

Pone. Illa quidem non incassum elapsa sunt manu:

Omnes suscepit Terra. Circumvolutis autem annis,

Produxit Erinnyas validas, magnosque Gigantes Armis nitentes, longas hastas manibus tuentes,

Nymphafque quas Melias vocant super immensam terram.

Testiculisque modo resectis, adamantem

Dejecit circa Epirum undis-agitatum in pontum.

Sic ferebantur per pelagus longo tempore; circumcirca vero alba

Spuma ab immortali corpore ferebatur, in qua puella Innutrita est: primum vero ad Cythera divina

Vehebatur; inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.
Prodiit vero veneranda formosa dea; circum vero herba

Pedibus fub mollibus crefcebat: Aphroditen autem ipfam Spuma-prognatam deam & decoram-pulchris-fertis Cytheream

Nominant tam dii quam homines, eo quod in spuma Nutrita est; sed Cytheream, quod appulit Cytheris: Cyprigenam vero, quod nata est undosa in Cypro:

Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus orta.

Hanc Amor comitatus est, & Desiderium sequabatur pulchrum

Natamprimum, & deorum ad cœtum euntem Hunc vero ab initio honorem habet, atque fortita est

Partem inter homines & immortales deos,

Virgineasque confabulationes, & risus, & deceptiones,

Oble-

. Пайбе हिं हु। में मार्थित के स्वीति है के स्वीति मार

165 Πείθεως, πατερος γε κακιώ πουίμεθα λώθιω
"γμετέρε " જાલ τερος γε αξεκέα μήσατο έργα.
"Ως φάτο. Τες δι άρος πάνθας έλεν δεθ εδιέτες αὐτίβι
Φθέγξατο. Θαροήσας η μέγας Κρέν Θ ἀζκυλομήτης
"Α ιδιτς μύθοισι σεροήν δα μητέρα κεθνίώ.

170 Μήτες, εγώ κεν τετό γ' ισοιούν. Τελεπαμι, "Εςρον, επεί παζεςς γε δυσωνύμε εκ αλεγίζω "Ημετέςε σε τεεςς γο αεκκα μήσατο έςγα. Ος φατο. Γήθησεν ή μέγα φρέσι Γαια πελώςη. Είσε δε μιν κρύ ζασα λόχω, ενέθηκε ή χειεί

175 "Αρπίω καρχαρόδοντα, δέλον δι τω εθώχατο πάντα.
"Ηλθε η Νύκι επάρων μέγας Ουρανός. εμφί η γαίη Γιμέρων φιλότη Θ επέρετο, και ρ' έτανύθε Πάντη. ο δι τω λοχροίο πάις ωρέξατο χειεί Σκαιη, δεξιτερή η πελώκιον έλλαβεν άςπίω,

180 Μακείω, καρχαεόδοντα οίλε δι από μήδεα παίεςς Ερσυμβώς ήμησε, πάλιν δι έρριξε φέρεις Έξοποω. Τὰ μιὰ ἔπ ἐπώπα ἔκουγε κειεςς Οροαι γε ραθαμιγγες ἀπέρουθεν αιμαπόκωτα, Πάσας δέξαπο Γάα. Πεειπλομίων δι ενιαυτίζη,

185 Γάνα] 'Εριννύς τε κρατεράς, μεγάλες τε Γίγαν ας Το χαν ας Το χαν ας Το χαν ας Νύμφας θ' άς Μελίας καλέεσ' έω απάρονα γαΐαν Μήθεα θ' ώς το πρώτον πολυκλύς ος ένι πόν ος Κάββλ ' έω' 'Ηπάροιο πολυκλύς ος ένι πόν ος.

190 'Ως φέρε]' ἀμπέλα[⑤ πελω χεόνον · ἀμφὶ ἢ λοκός
'Αφεὸς ἀπ' ἀθανάτε χεοὸς ἄρνυπ, πόδη' ἐνὶ κέρη
'Εθρέφθη · ωρῶπν ἢ Κυθήροισι ζαβέοισιν
'Έπλετο, ἔνθεν ἔπότα πειβρυτον ἵκετο Κύωρον.
'Έκ δι ἄδοίη καλὴ θεός · ἀμφὶ ἢ ποίη.

195 Ποοτίν ὖπο ραδινοῖσιν ἀέξετο 'πίω δι' Αφερδίτίως 'Αφεργύειάν τε θεὰν, ἐυσέφανον Κυθέφειαν Κιχλήσκασι θεοί τε τὸ ἀνέφεις, ἕνεκ' ἐν ἀφορῶ Θρέφθη ' ἀπὰς Κυθέρειας, ὅπ πρερσέκυς σε Κυθήροις', Κυπρογγύειαν δι' ὅπ γρύτο πολυκλύς ω ἔγι Κύπρω

300 Ἡθε φιλουμηθέα, ὅπ μηθέων εξεφαάνθης
Τῆ δ' Ἦρος ωμάς ποτε, κὸ Ἦμερος εσωτο καλὸς
Γενουμίη πασρώπα, θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰκοη.
Τωίπω Α' εξαρχῆς πμω εκε, ἡθε λέλος κε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποιοι κὸ ἀθανάπιοι θεοῦσίς.

205 Πωθενίκς τ' δάζκς, μειδίματά τ', ξαπάτας τε, Τές Διν

Oblectationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque

Pater vero Titanas cognomento vocabat,

Filios objurgans, magnum Cœlum, quos genuit ipse: Dictabat porro nocentes ex protervia magnum patraffe Facinus, cujus deinceps ultio in posterum futura sit.

Nox præterea peperit odiofum Fatum, & Parcam atram, Et Mortem; peperit etiam Somnum, peperitq; agmen Somniorum! Hos non ulli condormiens Dea peperit Nox obscura, Rurfum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam, Hesperidasque, quibus mala ultra inclytum Oceanum, Aurea pulchra curæ funt, ferentesque arbores fructus: Et Fatales-Deas & Parcas genuit immites, Clothoque, Lachefindue, & Atropon; que mortalibus Editis dant habendum bonumque malumque. Quæ hominumque & deorum delicta insequentes Nunquam definunt dez à vehementi ira,

Priusquam rependerint illi malam ultionem, quisquis peccarit. Peperit præterea & Nemesin, nocumentum mortalibus hominibus. Nox perniciosa: post hancque Fraudem enixa est, & Amicitiam, Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.

Caterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem molestu, Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles, Pugnasque, Cædesque, Præliaque, Stragesque virorum, Jurgiaque, Mendaciaque, disceptationesque, Licentiam, Noxamque, familiares inter sese, Juramentumque, quod plurimum terrestres hamines Lædit, quando quispiam volens pejeraverit.

Nereum autem alienum à mendacio & veracem genuit Pontus. Maximum natu filiorum: Sed vocant Senem,

Eo quod verax atque placidus, nec juris & æqui Obliviscitur, sed justa & mansueta consilia novit.

Deinde rurfum Thaumantem magnum, & fortem Phorcyn Terræ commistus, & Ceto pulchris-genis-præditam,

Eurybiamque adamantis in pectore animum habentem. Ex Nereo porro prognatæ funt perquam-amabilis foboles dea-Ponto in infructuofo, & Doride pulchricoma (rum,

Filii Oceani perfecti fluvii,

Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque, Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque, Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque amabilis, Et Melita gratiofa, & Eulimine, & Agave, Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis-cubitis,

Dotoque

Τέρ μν τε γλυκερω, οιλότατα τε, μελιχίω τε.
Τές ή πατής Τιτίωας δπίκληση ημλέεσκεν,
Παϊδας νεκείων, μέγας Ουρανδς, ες τέκεν αυτός τ Φάσκε ή πλαίνον α αταθαλίη μέγα βέξαι "Ερρον τοιο δι έπειτα τίση μετόπιδεν έσειδς.

Νυξ δι' έτεκε ςυγεόν τε Μόρον, κ) Κῆρα μέλαναν,
Καὶ Θάνατον · τέκε δι' Υπονον, έπκε ξ' φῦλον ὀνείςων ·
Οὔ πνι κοιμηθέσα θεὰ τέκε Νυξ ἐρεδεννή.
Δά τερον αῦ Μωμον, κ) 'Οϊζωὶ ἀλρινός απν,

1

215 Εσσερίδας θ', αις μήλα πές μι κλυτε 'Ωκεανοίο, Χρύστα καλά μέλεσ, φέροντά τε δένδρεα καρπόν 'Καὶ Μοίρας κὶ Κήρας εγείνατο νηλεοποίνες, Κλωθώ τε, Λάχεσιν τε, κὶ "Ατροπον ' αιτε βροπίσι Γενομβροισι διδεσιν Έχειν ἀγαθόν τε κακόν τε '

220 Αιτ άνδρων τε θεών τε ώξαιδασίας εφέπεσαι
Ουδέποτε λήγεσ θεαὶ θεινοῖο χόλοιο,
Πείν γ' Σπο το δωωσι κακιω όπιν, όπις άμαςτη.
Τίκτε η κ) Νέμεσιν, πημα θνητοῖσι βροτοῖσι
Νυξ όλοή ' υξ τιω δ' Απάτιω τέκε, κ) Φιλότητα,

225 Γηράς τ' ελόμψον, μ' Έριν τέκε κας τερόθυμον. Αυτάς "Βεις συρες η τέκε μ Πόνον αληνόεντα, Λήθω τε, Λοιμόν τε, μ' Αλγκα δεκρυόεντα, 'Υσμίνας τε, Φόνες τε, Μάχας τ', 'Ανδερκτασίας τε Νείκεά τε, Υδοβέας τε λόγες, 'Αμφιλογίας τε,

230 Δυσνομίλω, "Απίω τε, ζωήθεας αλλήλοισιν.
"Οςκον θ', δε θη πλέισον δπηθονίες ανθρώπες
Πημαίνει, ότε κέν πε έκων δπίοςκον διωδωπ.
Νηςέα τ' αμάθεα κι αληθέα γείνατο Πόν Θ

Πρεσβυταίον παίδων * αὐτας καλέκσι γέροντας 235 *Ουωεκα νημερτής τε κὸ ἢπίΘ, ἐδὲ δεμιςέων Λήθε], ἀλλὰ δίκαια κὸ ἤπα δήνεα δίδεν. Αὐτις δι' αὖ Θαύμαντα μέγαν, κὸ ἀγιώορα Φόρκως

Γαίη μιστομθυΘ, η Κητώ καλλιπάζηου, Ευζυθίω τ' αδαμανίΘ ενί οξεσί πυμου έχεταν.

240 ΝηςῆΘ Α΄ εχυούρο μεγήρατα τέκνα θεάων,
Πόνηω εν άτευγέτω, κ' Δωρίθ Θ΄ ηϋκόμοιο,
Κάςης 'Ωκεανοίο τελήενη Θ΄ ποταμοίο,
Πρωτώ τ', Ευκράτη τε, Σαώ τ', 'Αμφηρίτη τε,
Ευθώςη τε, Θέπς τε, Γαλιώη τε, Γλαώκη τε,

245 Κυμοθοίη, Σπειώ τε θοίλ, Θαλία τ' ερότωτα, Καὶ Μελιτή χαρίτωτα, κὶ Ευλιμβόη, κὶ Αγαμίλ, Πασιθέκτ', Έρητω τε, κὶ Εὐνείκα ροδέπαχυς,

Δωπώ

Dotoque, Protoque; Pherufaque, Dynameneque, Nefæaque, & Actæa, & Protomedea, Dorls, & Panope, & speciosa Galatea, Hippothoeque lepida, & Hipponoe roseis-ulnis, Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto, Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege, Facile mitigat, & pulchros-talos-habente Amphitrite, Cymoque, Eroneque, pulchreque coronata Halimede, Glauconomeque renidens, & Pontoporea, Liagoreque, & Evagore, & Laomedea, Polynomeque, & Autonome, & Lyfianaffa, Evarneque tam indolis gratæ quam inculpatæ formæ, Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe, Nesoque, Eupompeque, Themistoque Pronoeque, Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis. Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatæ funt Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundiflui filiam Duxit Electram: hæc autem celerem peperit Irim, Pulchricomasque Harpyas, Aëlloque, Ocypetenque, Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur

Pernicibus alis: in cœlo enim degentes volitant.

Phorcyi post hæc Ceto Græas peperit pulchris-genis-præditas, A partu canas: quas ob id Græas vocant Immortalesque Dii humique incedentes homines: Pephredoque pulchro-peplo, Enyoque croceo-peplo, Gorgonasque, quæ habitant ultra celebrem Oceanum, In-extrema-parte ad nocem; ubi Hesperides argutæ, Sthenoque, Euryaleque, Medusaque gravia perpessa (obnoxiæ Ipsa quidem erat mortalis: teliquæ vero immortales, & senio-non-Duæ: cum hac vero uma concubuit cærulea-cæsarie Neptunus In molli prato, & sloribus vernis.

Ejus autem cum Perseus caput amputasset, Exiliit Chrysaor magnus- & Pegasus equus: Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud sontes. Natus esset; ille vero ensem aureum tenebat manibus charis.

Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre animalium, Pervenit ad immortales: Jovis vero in domibus habitat,

Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti. Chrysaor porro genuit triplicem Geryonem, Mixtus Calliroæ filiæ nobilis Oceani.

Illum quidem armis-exuit vis Herculana,

Δωτώ τε, Πεωτώ τε, Φέρεσα τε, Δυυαμβίη τε, Νησαίη τε, η Ανζαίη, η Πεωτομέδεια. Δωείς, η Πανόσης η δυειδής Γληάτζα,

250 Δωείς, η Πανόπης η ευειδής Γδηάτζας, Ίπποθόη τ' έρξεωμ, η Ίππονόη ροδόπηχυς, Κυμοδόκη θ', η κυμαζ' εν η εροειδί πόνζα, Περοιάς τε ζαθέων ανέμων, ζων Κυματολήγη, 'Ρεία πρηύνει, η ευσφύζε Αμφιζείτη,

255 Κυμώτ, Ἡτόνη τε, δυσέφανος Β΄ Αλιμήδη, Γλαυκονόμη τε φιλομμειδής, ἢ Ποντοπόςεια, Αειαρόςη τε, ἢ Εὐαρόςη, ἢ Λαομέδεια, Πελιμόμη τε, ἢ Αὐτονόμη, ἢ Λυσιάνανα, Εὐαρνη τε φυλώ τ' έραπ ἢ είδ Θ ἄμωμ Θ,

260 Καὶ Ψαμάθη χαρίεωα δ'εμας, δίη τε Μενίππης Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμιςώ τε, Περγόη τε, Νημερίης δ', η παίρος έχει νόον αθανάτοιο. Αῦ ται μω ΝηρηΘ ομυίμον Εξεγρόντο Κεραι πεντήκοντα, αμυίμονα έρν' είδυαι.

Κεραι πεντύκοντα, αμύμονα ές γ΄ είδ ζαι.
265 Θαύμας δ' Ωκεανοῖο βαθυρρείταο θύρα εκ.
'Ηγάγε Ήλεκτείω" ή δ' ωκείεν τέκεν τριν,
'Ηυκόμες θ' Αρπγας, 'Αελλώ τ', 'Ωνυπέτίω τε,
Αιρ' ἀνέμων πνοίδοτ κό διωνοῖς άμε επιν')
'Ωκείης περύγεισι ' μεταχεόνιαι γδιαλλον.

270 Φόρκυϊ δι αι Κητω Γεπίας τένε μαλλιπας ήκες, Έκ γρυετής πολιας τας δη Γεπίας καλέσσην - Αθάνατοι τε θεοί γειμοί ες χόμεροι τ΄ άνθρωποι τ Περρηδώ τ' ευπεπλον, Ένυω τε περκόπεπλον, Γοςγές θ', αι ναίκοι πέρω κλυτε Ωκέανοιο,

275 Έχατη προδε νυκτός "Ιν Εσσερίδες ληψτώνοις, Σθεινώτ , Ευρυάλη τε, Μέδικσὰ τε λυγρος παθέσα. Ἡ μιν ἔξω θνητή α δ' άθανατοι κὶ άγηρω Αιθύο τη ἡ μιη παρελέξατο Κυανωχαίτις Ἐν μαλακῷ λειμίδι, κὶ ἀνθεσινιεία ευροΐοι.

280 Τῆς Α΄ ὅτε δή Περσευς κεφολω ἀπεθειροποίμησεις.
Έξε τος ε Κευσάως τε μέγας, κ) Πήρασ Θ΄ ἔππΘ.
Τῶ μὸ ἐπώνυμον τῶ, ὅτ' ἀς' Ὠκεανδ' τεὶ πηρὰς
Τείνεθ' ὁ δ΄ ἀος χευσειον έχεν τῷ χεςσὶ φίλησο.
Χώ μὸ ὑπεπαίνος, περλιπών χ τόνα μηθεσ μήλως.

285 "Ικετ' ες αδανάτες · Ζίωος δι Ενδώμασι ναίει,
Βεοντίω τε εεροπίω τε φέρων Διὶ μηπόεντι.

Χευτάως δι έτεκε τεικά είωο ν Γηςυονία,
Μιχ βείς Χαλλιεό η κέρη κλυτές 'Ωκεανοίο.
Τον μεράς 'Σενάροξε βίη 'Η εκκληείη,

Bun

Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia, Die illo, cum boves abegit latas-frontes-habentes Tyrinthem in facram, emenius iter Oceani, Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione, Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.

Ipla Ceto insuper peperit aliud monstrum, immane, nihil smile Mortalibus hominibus, neque immortalibus diis, Specu in concavo, divinam animo-forti Echidnam, Dimidio nympham, limis-oculis, pulchris-genis, (que, Dimidia item parte ingentem serpentem, horrendumque, magnum-Varium, crudivorum, divinæ sub cavernis Terræ. Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra, Procul ab immortalibusque diis mortalibusque hominibus, Ibi fane ei destinarunt dii inclytas domos incolere. Coercebatur autem in Arimis fub terra tetra Echidna, Immortalis nympha, & senio-illæsa perpetuo. Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, Vehementem & violentum ventum, limis-oculis-contuenti puellz, Illa vero gravida-facta peperit fortes filios. Orthum quidem primo canem peperit Geryoni: Iterum fecundo edidit immanem, minime affabilem, Cerberum crudivorum, Plutonis canem valida-voce. Quinquaginta-capitum, impudentemque fortemque: Tertio Hydram rursus genuit, odiosa edoctam, Lernæam, quam nutrivit dea albis-ulnis Juno, Vehementer indignans virtuti Herculanz. At illam quidem Jovis filius occidit fævo ferro Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao, Hercules, ex confiliis Minervæ prædatricis. Illa autem tum Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem, Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque. Illi autem erant tria capita: unum quidem terribilis leonis, Alterum autem capella, tertium vero serpentis robusti draconis: A FRONTE leo, pone vero serpens, media vero capella. Horrende efflans ignis robur ardentis. Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes. Illa fane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perniciem, Ab Ortho subacta; Nemezumque leonem, Quem Juno cum-enutrivisset, Jovis veneranda uxor, In locis-fertilibus collocavit Nemez, cladem hominibus. Ibi fane hic commorans decipiebat tribus hominum, Imperans cavernosæ Nemeæ atque Apesanti:

290 Βεσ πας ελιπόθεση, σειρρύτω είν Εςυθείη,
"Ηματιπό, ότε το βες ήλασεν ευςυμετώπες
Τίςωθ' είς ίεςω, διαθάς πόρον Ωκεανοίο,
"Ος σον τε κθείνας, κ) βεκόλον Ευρυπωνα,
Σταθμῷ εν ήκεροεν Ι, πεςω κλυτε 'Ωκεανοίο.

294 "Η δ' ἔτεκ' ἀλλο πέλωρον, ἀμήχανον, εδεν εοικός Θυητοις ἀνθρώποις, εδ' ἀθανάτοισι θεοίσι, Σπί ἔνι γλαφυςῷ, θείω κρατερόφορν "Εχιδναν, "Ημισυ εδεν ψυφίω, έχικωπίδα, καλλιπάγηον, "Ημισυ δ' αὐτε πέλωρον όριν, δεινόν τε μέγαν τες

300 Ποικίλον, ώμης ω, ζαθέης τοῦ κούθεσι γαίης.
"Ενθά δ'ε ει απέθο όξι κάτω, κοίλη ύπο πέτεη,
Τηλε από αθαμάτων τε θεων θνησεν τ΄ ανθρωπων.
"Ενθ' άρα οι δο απάγο θεοι κλυτά δαματα ναίεν.
'Η δι έχυτ' είν 'Αρίμοιση τωό χθονα λυχη" Εχρίνα,

305 'Αθαναίθ νύμφη, κὶ αγής εθ ηματα πάντα.
Τη ή Τυφάονα φασί μιγημίναι εν φιλότη ι,
Δεινόν θ' υθεις ήν τ' άνεμον, ελικώπιο κές η.
'Η δ' τω ποκυωταμβή τεκείο κερίες φρενα τέκνα.
'Ως θον μ' πεωτον κωία γείναίο Γης υον η ι

310 Δάτερον αὐτις έτικ]εν αμήχανον, έτι φα]ειδν, Κέρβερον ωμης ω, αἰδεω κωία χαλκεόφωνον, Πεν]ηκοντακέρωον, ἀναιδέα τε κρα]ερόν τε Τὸ τρίτον "Υδρίω αὐτις ἐγρίνα]ο, λύρς εἰδ ζαν, Λερναίω, Ιω Βρό [ε δεα λακώλεν] "Ηρη,

315 "Απλη ον κοτέκσα βίη "Η εσχημέη.
Καὶ τω μ Διος μός ενήξα ο νηλεί χαλκώ
"Αμφιπευωνιά δης, ζω αξηιφίλω Ιολάω,
"Η εσχλέης, βελήσιν "Αθωρίης ο γκλείης.
"Η β Χίμοιρον ετικές, πνέκταν αμαιμάκε ον πύρ,

320 Δεινίω τε, μεγαλίωτε, πεδώμεα τε, πραθεςίω τε. Της δι ιω τεθίς μεφοραί μια με χαραποίο λέον θ, Η ή Χιμαίς ης, η δι όφιθ πραθερίο δράκον θ ΠΡΟ ΣΘΕ λέων, επίδεν ή δράκων, μέωπ ή χήμαιρα, Δεινον αποπνείκου πυρός μήθθ αιδομβοιο.

325 Τω μό Πήρασ Είλε, κ΄ εθλός Βελλεροφόν]ης.

Ή Α΄ ἀρα Σφίγγ' ἐλοιω τέκε, Καθμειοισιν όλεθρον,

Θρθω ἀσοθμηθείσα Νεμειαϊόν τε λέοντα,
Τόν ρ' Ήρη βρέλασα, Διὸς κεθνή Φλάκοιτις,
Γενοβοίν κατένασε Νεμείης, πημ ἀνθρώποις.

330 "Evd' åg oy dinetav enegaleelo oun' avsportov,
Kolegvewy rentolo Numeins no' Arte aul G.

Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanz.
Ceto vero minimum-natu, cum Phorco amore mista,
Peperit gravem serpentem, qui obscurz latibulis terra.
Finibus in amplis, aurea mala custodit,
Hoc quidem ex Ceto & Phorcyne genus est.

Tethys autem Oceano flumina peperit vorticofa: (ten, Nilumque, Alpheumque, & Eridamun profundos-vortices-haben Strymonem, Mæandrumque, & Istrum pulchristuum, Phasinque, Rhesumque, Acheloium limpidum, Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque, Granicumque, & Æsapum, divinumque Simoenta, Peneumque, & Hermum, amæneque fluentem Caicum,

Sangariumque magnum, Ladonemque, Parthenumque, Evenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.

Peperit quoque filiarum facrum genus, quæ per terram Viros à teneris educant, unà cum Apolline rege, Et Fluminibus: hanc vero à Jove fortem habent, Pithoque, Admeteque, Iantheque, Electraque, Dorifque, Prymnoque, & Urania forma-deam-referens, Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroeque, Zeuxoque, Clytieque, Idyaque, Pasithoeque, Plexaureque, & Galaxaure, amabilifque Dione, Melobolique, Thoeque, & venusta Polydora, Cerceifque indole amabilis, Plutoque bovinis-oculis, Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque, Petræaque lepida, Menesthôque, Europaque, Metisque, & Eurynome, Telesthoque croceo-peplo, Crisieque, Asiaque, & blanda Calypso, Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroeque, Et Styx, quæ quidem ipsarum excellentissima est omnium. Atque hæ Oceano & Tethye prognatæ funt Grandiores natu filiæ: multæ tamen funt & aliæ. Ter mille enim funt celeres filiæ-Oceani, Quæ sane dispersæ, terram & profunditates lacûs Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles. Tot rurfus alii fluvii cum strepitu fluentes, Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys: Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui: Sed fingulatim noverunt, quotquot circum habitant.

Thea vero Solemque magnum, lucentemque Lunam, Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet, Immortalibusque Diis, qui cœlum latum tenent,

Genuit,

Αλλά ε τς εθώμαρς βίνς Ηρακλησίης. Κητώ δ' τόπλοτατρίο, Φάρινε φιλότητη μιγείσας Γεθματα δείνου όφεν, δε εξεμιώς κούθεσι γαίης, Περασιν ον μεγάλοιες παγχύσεα μέλα συλάρτα.

335 Πείραση εν μεγάλοιες παίχεύσεα μπλα φυλάρτει.
Τέτο μεμ εν Κητές κ. Φόξκιω Το γείο τος.
Τηθυς δι' Ωκεμιά ποταμικε τέκε δινή εντας Νείλον τ', Αλφείον τε, κ. Η Ειθανον βαθυδίνως Στεμαίνας Μαίανδούν τε, κ. 15 ερν καλλιρέεθου,

emi,

ben-

ue,

Σπειμόνα, Μαΐανδ' ε΄ς κ΄ Ίσεον καλλιρέεθεον,
340 Φασίν τε, 'Ρῶσόν τ', 'Αχελάϊον αξημεροδίνω,
Νέοσον τε, 'Ροδίον δ', 'Αλιάμωνά δ', 'Επάποεόν τε,
Γελιώκον τε, κ΄ Αἴσωπον, Θεϊόν τε Σίμεντα,
Πλωιόν τε, κ΄ Έρμον, ἐυρρείτω τε Κάϊκον,
Σαγγάειον τε μέγαν, Λαθωνά τε, Πυρθένιον τε,

345 Εὐ Ιωόν τε, κ΄ Αρθησκον, δείνν τε Σκάμανδ'εςν.
Τίκτε ή Αυγατέρων ίεθον χώ Θ, αι κτ γαίαν
Ανδρας κερίζεσην, Αποκλωνί ζων άνακπ,
Και ποταιοίς ταυτίω ή Διος πάρη, μο ίρον έχεση,
Πειβώ τ', Αδμήτη τε, Ιάνθη τ', Ήλεκτες τε,

350 Δωείς τε, Πουμνώ τε, ή Ουξανίη δεοειδής, Ίππώ τε, Κλυμθύη τε, Ροδία τε, Κακλιρόη τε, Ζούξώ τε, Κλυπή τε, Ίδηά τε, Πασθόη τε, Πληξαύζη τε, Γαλαξαύζη τ΄, εξαπή τε Διώνη, Μηλόδοσίς τε, Θόη τε, κλουειδής Πολυδώζη,

355 Κεςμπίς τε φυμώ εξατή, Τιλιπό τε βοώπις,
Πεςσηίς τ', 'Ιάνειρά τ', 'Ακάς τε, Ξάνθη τε,
Πείραίη τ' έρβεωτα, Μενεθώ τ', Ευζώπη τε,
Μητίς τ', Ευριώμων τε, Τελεθώ τε κροκόπεπλ Θ,
Κεισίη τ', 'Ασίη τε, κ) ιμερόεωτα Κδήυ Ιω,

360 Ευθώς η τε, Τύχη τε, κὶ Αμφιςω, 'Ωκυ εόη τε,
Καὶ Στὸξ, ἢ δὴ σφέων σε ορες ες εάτη δεὶν ἀπασέων.
Αῦ ται Α' 'Ωκιανε κὶ Τηθύ Θ΄ Ες εγμοντο
Πρεσβύτα] κερμι 'πολλαὶ γέυλι ἐισὶ κὶ ἄλλαι.
Τεὶς χὸ χλιαί ἐισι τανύσφοροι 'Ωκιανεναι,

365 Αι ρα πολυπερέες γαιαν η βένδεα λίμνης
Πάνη διώς εφέπεσι, δεάων άγλαα τέκνα.
Τόωι Α' αὐθ' έτεροι ποταμοί ναναχηδι ρέοντες,
'Υίξες Ωκεανέ, τω γείνατο πότνια Τηθύς'
Των όνομ' άρχαλέον πάντων βροτον άνδεα ενίποζη.

370 Οί ή έκας τοι Ισασιν, δι αν σειναιετάωσι. Θεία δι 'Η Αλίον τε μέγαν, λαμπερίν τε Σελίωίω, 'Ηῶ θ', ἢ πάντερην ἐπιχθονίοισι φαείνει, 'Αθανάτοις τε θεοῖς, τοὶ ἐρανὸν ἐυρωὶ ἔχεσι, Ε 2 Γείναθ', Genuit, congressa cum Hyperione in amore. Cœo vero Eurybia peperit per amorem mixta

Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima Dearum,

Persenque, qui omnes præcellebat peritia.

Astræo vero Aurora Ventos peperit magnanimos, Argelten, Zephyrum, Boreamque rapidum, Et Notum, in amore Dea cum Deo congressa. Post hos vero stellam genuit Luciferum mane genita, Astraque sulgentia, quibus Cœlum cinctum est.

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta, Zelum, & Nicen pulchros-talos-habentem, in ædibus, Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios: Quibus non feorfum à Jove est domus, nec ulla fedes, Neque via, qua non illis Deus præit; Sed semper apud Jovem graviter-tonantem sedem-habent. Sic enim confuluit Styx incorruptibilis Oceanine Die illo, quando omnes Olympius fulgurator Immortales vocavit Deos ad altum cœlum. (gnet. Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra Titanas pu-Non cariturus fit muneribus, fed honorem quemque Habiturum, quem antea inter immortales Deos babuit: Illum vero dixit, qui honoris-expers fuerit sub Saturno & sme pra-Ad honores ac præmia ascensurum, ut fas est. (mio, Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum Cum suis filiis, chari per consilia patris. Ipfam vero Jupiter honoravit, abundantiaque dona dedit: Ipsam enim constituit Deorum magnum esse juramentum, Filios autem diebus omnibus suos cohabitatores esse.

Rursus & Phœbe Cœi genialem venitad lectum:
Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,
Latonam cæruleo-peplo peperit, blandam semper,
Mitem hominibus atque immortalibus Diis:
Blandam ab initio, in-primis-hilarem intra Olympum.
Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses
Duxit in domum amplam, chara ut vocaretur uxor.
Illa vero gravidata Hecaten peperit, quam super omnes
Jupiter Saturnius honoravit; dedit vero ei splendida dona,
Partem ut haberet terræque & insrugiseri maris:
Imo etiam stelligero à cœlo sortita est honorem,
Immortalibusque Diis honorata est maxime.

Similiter etiam omnibus perpetuo, ficut pollicitus est, Perfecit. Ipse autem præpotens est, atque regem agit.

Etenim

Τείναθ', Δσενηθείσ' ΥπερίονΘ εν φιλότηπ.

375 Κοίφ δ' Εὐρυδίη τέχεν εν φιλότηπ μιγείσα,
 'Ας ραϊόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δ'ία θεάων,
 Πέρσιω θ', δς κ) πῶσι μεθέπρεπεν ἰδιμοσιώ ησιν.
 'Ας ραίφ δι' 'Ηως 'Ανέμες τέχε χαρτεροθύμες,

'Αρχές ω. Ζόφυρον, Βορέω τ' αίνπροκελαίσον, 380 Καὶ Νόπον, ἐν φιλότηπ Θεῶ Θεὰ ἐυνηθέσα. Τὰς ἢ μετ' ἀςέρα πίκτεν 'Εωτφόρον ἢειγμίκια, "Ας ρά τε λαμπετόωντα, πάτ' Οὐρανδς ἐςεφαίνω"). Σπὸξ ἢ τέκ' 'Ωκεανὰ θυράτης, Πάλλαντι μιγκίσα.

385

Zĥλον, κ) Níκω καλλίσφυρον, εν ωεγάροιση,
Καὶ Κράτ , ἡδὲ Βίω εἰρικτα γείνατο τέκνα.
Τῶν ἐκ ἐς ἀπάναθ τε Διὸς δόμ , ἐδὲ της ἔδρη,
Οὐδ ὁδὸς, ὅππη μιὰ κείνοις δεὸς ἡγεμονού ει,
᾿Αλλ αἰεὶ, πὰς Ζίωὶ, βαρυκτύπος ἐδριόον).

"Ως χδ εδέλουσε Σπὸξ ἄφθήΘ 'Ωκεανίνη
390 "Ημαπ τω, ότε πάντως 'ΟλύμπΘ άςεροπητής
'Αθανάτες ὀκάλεωτ θεὰς ἐς μακρὸν "Ολυμπον.
Εἶπε δ', ός αν μῦ θιο θεῶν Τιτῶσ μάχοιτο,
Μήπν ὑπορήσειν γεράων, πμιω ἢ ἔναςον
'Εξέμω, ιω τοπάρος γεμεί ἀθανάτοισι θεοῖσι'

395 Τον δι έφαι, όσις άπμω του Κεόνε ηδ άγερασος, Τιμής ή γερόων όπιδησευθυ, ή θέμις όξεν.
"Ηλθε δι άρα πρώτη Σπίξ άφθητος Ολυμπόν δε Σων σφοίσην παίδεων, φίλε δια μη δεα παίρος.
Τίω ή Ζευς πμησε, σειωά ή δωρα έδωκεν

400 Αὐτω το β΄ δ΄ εθημε θεων μέγαν εμπόσαι όρκον.
Παϊδας δ΄ ήματα πάντα εὐς μετάναι έτας ε΄).

'Ως δ΄ αὐτως πάντεκη διαμπόρὸς ὤατες ὑαύςκος ἀπός τὸς ἡ μέγα μεατεί, ἡ δὲ ἀνάντει.

Φοίδη δ΄ αὐ Κοίς πολυήρατον ἡλθεν ἐς ἐυνω΄

404 Κυαπαθώ Αντικά Αξά Αξε το φιλότηπ Λητώ κυανόπεπλον εχείνατο, μείλιχον αιεί, "Ηπον ανθρώποισι κ) αθανάτοισι θεοίσι, Μείλιχον Εξ αρχίες, αγανώτατον το "Ολύμπε. Γείνατο εξ' αξτεί ω το ευώνυμον, ω ποτε Πέρσης

410 'Ηράγετ' ες μέγα δώμα, φίλιω κεκληδή άκοτην.

Ή δ' τωνωσεμβο 'Η κάπω τέκε, πω πέρε πάντων
Ζους Κρονίδης τίμησε ' πόρεν δ' δι άγλαὰ δώρα,
Μοϊραν έχειν γαίης τε κὶ άπευγέτοιο θαλάκτης.

Ή ή κὶ άπεροεν Θ τω κεραν έμμος ε τιμής,

415 'Αθανάτοις τε θεοίοι τελιμούν όξι μάλισα.

Kai

Etenim nunc ficubi aliquis terrethium hominum Faciens facra honestaren lege placat Deos, Invocat Hecaten : ingenseum fequitur honor Facillime cujus benevola Den fusceperit preces, Et illi felicitatem largitura nam facultas ipfiadelt Quotquotenim Terra Coeloque prognati funt and acces Et honorem forte-acceperunt, istorum habet fortent omnium. Neque quicquam ipfi Saturnius per-vim-adenit, neque privavit, Quacunque fortita est Titanas inter priores Deos, Sed habet ficut prius ab initio facta-est distributio: Nec, quia unigenita, minus Dea fortita esthonorem, Et pramium, tam in terra accorlo quam in mari, Sed insuper multo magis: quia Jupiter honorat ipsam. Cui vero voluerit, magnifice prasto est, atque juvat: Inque foro inter homines eminet, ubicunque voluerit. Et quando ad bellum perdens homines armantur Viri, tum Dea adest quibus voluerit, Victoriam cupide ut prabeat, & laudem porrigat. Inque judicio Regibus venerandis affidet. Bona insuper, quando virisin certamine colluctantur; Ibi Dea & illis præsto est, atque juvat: Qui vero vicerit virtate & robore, pulchrum præmium Facile fert, lætusque progenitoribus gloriam præbet, Commoda item equitibus adstare, quibus volucitis. Et his, qui in glauco mari tempestuoso laborant, Votaque faciunt Hecata, & walde-frementi Neptuno. Facile etiam prædam inclyta dea dare-folet copiolam, Facile vero auferre folet apparentem, volens animo. Bona praterea in flabulis com Mercurio perus augere, Armentaque, gregesque, & custodias latas caprarum, Gregesque lanigerarum ovium, animo volens: Ex paucis multa facit, & ex multis pauciora reddita Adeo fane licet unigenita ex matre existens avour an Omnes inter Deos honorata est muneribus. Fecit autem ipfam Saturnius alumnam javenum, qui polt ipfam Oculis aspexerunt lumen, multa-contuentis Autoræ. Sic ab initio erant nutriens filios, atque hi fant honores. Rhea vero compressa Saturno peperit illustres liberos,

Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis-gaudentem, Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolt Immite cor habens, & valde fonantem terra-concussorem Neptunum, Jovemque confiliarium, Deorum patrem atque hominum,

Lujus

Καὶ 3 γιῶ ότε πε πε τὸς ἐπιχ Βονίων ἀνθρώπων Ερδων ἱερὰ καλὰ χΤ νόμον ἱλάσκη),
Κικλήσκει Ενάτιω πελλή τε ὁι εωτετο πιμη
Υθία μαλ' δ ωρόρρων γε Βεὰ ὑωρίξε) ἐυχὰς,

420 Καί δι δλδον δπάζει · έπεὶ δινίαμις γε πάρεσην.

"Οωσι γο Γαίης τε κὶ Οὐρανε εξεγβύοντο,
Καὶ πμιμι έλαχον, τέπων έχει αισαν απαθτων,
Οὐδε πμιμ Κρονίδης εδιήσατο, εδε τ απόυρα

"Οως έλαχον Τιπήσι μέτα προστέρουσι θεοϊτιν,

425 'Αλλ' έχει, ως τοπρώτον απ' αξχής έπλετο δασμός. Ου δι', όπ μενογρούς, ήσου θεα έμμορε πμής, Καὶ γέρας, εν γαίν τε κ) έρανῷ ήδε θαλάση, 'Αλλ' έπ κ) πολύ μαλλον επεί Ζεος πε) αὐπίω. 'Ω δι' έθελει, μεγαλως ωραγίνε), ήδι' ονίνησεν.

430 Έν τ' ἀροβη λαοίσι μεταπρέπη, η κ' εθέλησιν.

'Η Α' ὁπότ' ες πόλεμον φθισιώσεα θωρήωτν.)

'Ανέρες, Ένθα θεὰ ὁ Θαρίνε) δις κ' εθέλησι,
Νίκιω προφρονέως δπάσαι, κ' κυλ Θ΄ δρέξαι.

'Εν τε δίκη βασιλούσι πας' ἀιδδίοισι καθίζει.

440 Καὶ τοῖς, ὁι γλαυκιῶ δυστέμφελον ἐξράζον),
Εὐχονταί δ' Εκάτη, κὶ ἐξικτύσοφ Ἐνγοσιραίω,
'Ροιδίως δι' ἀχείω κυδινη βεδες ὅπωσε πολλίω,
'Ρεία δι' ἀφείλετο φαινοιβίω, ἐξέλεσά γε δυμῷ.
'Εδλη δι' ἐν παθμοῖσι (κω' Ἑξιμη ληίδι ἀξξειν,

445 Βυκολίας τ', αγέλας τε, κλαιπόλια πλατέ αίχων, Ποίμνας τ' εξοπόκων δίων, θυμώ γε θέλυσα 'Έξ δλίχων βειάει, κάκ' πολλών μείονα θίκεν. Ού τω τοι κλ μυνοχωνς όκ μπλερς έξσα, Πάσι με ' αθανάτοισι τε τίμητα γερέ εστ.

450 Θήκε δέ μιν Κρονίδης κυροτρόφου, δι με] ἐπείνωυ 'Οφθαλμοϊσιν ἰδοντο φά Θ΄ πολυδερκέ Θ΄ Ἡνς. Οὐ τως ἐξ ἀρχῆς κυροξρόφ Θ, ἀιδέ τε πιωί. 'Pein δι αῦ δωηθείτα Κρόνω τέκε φαίδιμα τέκνα,

Εσίω, Δήμη ea, κ΄ Ηςω χευσοπέδιλον, 1 το Σημόν τ' Αίδων, ος τωο χθονί δώμωτα ναίει Νηλεες ήτος έχων, κὶ εείκτυπον Εννοσίταιον, Ζωά τε μηπόεντα, θεῶν πατέρ ἡδὲ κὶ ἀνδρῶν,

T

Cujus & è tonitru concutitur lata terra. Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicunque Ex utero facro matris ad genua venerat, Hæc animo volvens, ne ullus clarorum Cæligenarum Alius inter Deos haberet regium decus: Audierat enim ex terra & Cœlo stellis-micante. Quod sibi fatale esset proprio à filio domari, Quamvis robusto existenti, Jovis magni per consilia. Ideoque hic non cacam speculationem habuit, sed insidias struent Filios suos devorabat. Rheam autem habebat luctus gravis. Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque virorum Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus Suis, Terraque & Colo stellis aptato, Confilium ut suggererent, quo pacto clam pareret Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versipellis. Illi vero filiz dilectz aufcultarunt; atque morem gefferunt, Et ei commemorarunt, quæcunque fatis constitutum esset sieri Circa Saturnum Regem, & filium magnanimum. Miserunt autem Lyctum, Cretæ ad divitem populum, Cum minimum-natu filiorum effet paritura, Jovem magnum : hunc quidem ipfi fuscepit Terra vafta In Creta lata, ad educandum & enutriendum. Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram Primum ad ipfam Lyctum: abscondit autem ipsum manibus pre-Antro in excello, divinæ sub latebris terræ, (henfum Argao in monte denfo, sylvoso. Huic autem fasciis-involutum magnum lapidem in manus dedit, Cœli filio præpotenti, deorum priori regi Saturno: Quem tum arreptum manibus fuam condidit in alvum Miser; nec cogitavit animo, quod sibi in posterum Pro lapide filius suus invictus & zrumnz expers Supereffet; qui ipsum mox vi & manibus domitum Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus imperaturus effet. Celeriter autem deinde robur & fortia membra Crescebant illius regis. Vertente autem anno, Terræ confilio aftuto circumventus, Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus, Victus artibus ac vi filii fui. Primam vero evomuit lapidem ultimo devoratum. Illum quidem Jupiter firmiter-defixit in terram spatiosam Pytho in divina, jugis sub Parnassi.

Monumen-

Το η को βερντίς πελεμάζε) ουρεία χθών. Καλτώ μβρ κατέπνε Κερν Θ μέγας, ος εκας Θ

160 Νηδύ Ο Τζ ίες ης μηθος περς γεναθ ϊκοιτο, Τὰ φερνέων, ἔνα μή πς ὰγαμῶν Οὐεσνιώνων Ἦλλ Θ ἐρ ἀδανάτοισιν εχη βασιληίδα πμίω. Πεύθελο γο γαίης τε κὸ Οὐεσνε ἀςτερενή Θ, Οὔνεκά ὁι πέπςωτο εῷ ὕπο παιδὶ δαμίωα,

em

465 Καὶ κεατερῶ τῶν ἐόντι, Διὸς μεγάλε διὰ βελάς. Τῷ ὅγε ἐκ ἀλαοσκοπὶω ἔχεν, ἀλλὰ δικούων Παιδὰς ἐὲς κατέπνε. 'Pέἰω δι' ἔχε πένθ Θ ἄλαςον. 'Αλλ' ὅτε διὶ Δί' ἔμελλε δεῶν πατές' ἡδὲ κὰ ἀνδρῶν

Tégen, ror' engra piaes airande rounas

470 Τες αυτής, Γαίαν τε κ) Ο θεανον α εξερεντα,
Μήπν συμφερέωταδς, όπως λελαθοιτο τεκεσω
Παίδω φίλον, ποταιτο δι εξεινος παθερς εοίο,
Παίδων, ες κατέπνε μέγας Κερν Φ αξκυλομήτης.
Οὶ βρυγαθεί φίλη μάλα μθι κλύον ηδι επίθοντο,

475 Καί δι πεφεαθέτω όσα το πέσρουτο γύεοζ Αμφὶ Κεόνο βασιληι, κὶ ψέι κας τε ερθυμο. Πέμ λαν δι ες Λύκτον, Κεήτης ες πίονα δημον, Όπποτ άς δπλοτατον παίδων ημέλλε τεκέδζ, Ζωρα μέγαν τον μερ δι εδέξατο γαια πελώς η

480 Κεήτη εν ευεείη, τεαφέωων τ' άπταλλεωναίτε.

"Ενθα ωδό Ικτο φέρεσα θολώ δια νύκτα μέλαυναν
Πρώτιν ές αυτίω Λύκτον ' έκρυ 4ε δ' ε χεροί λαθέσα
"Αντεω εν ηλιβάτω, ζαθέης έσο κουθεσι γαίης,

Αργαίω εν όρει πεπυχασιδόω, υλήεντι.

48ς Τῷ ή συας γανίσασα μέγαν λίθον εγγυάλιζεν Ο υ εανίδη μέγ ἀναντη, θεῶν σε στές ω βασιληϊ. Τὸν τόθ ἐλῶν χέιρε ο της ἐἰω ἐξκάτ θε το νηδιώ ΣχέτλιΘ, ἐδι ἀνόησε μζ φρεσιν ຝίς ὁι ὁπίστω ἀλπὶ λίθα ἐὸς ἡὸς ἀνίκη Θ κὸ ἀκηδης

490 Λείπεθ' δ μιν τά χ' έμειλε βίη ή χες ο δαμάσας Τιμής έξειλαν, δ δ' εν άθανάτοιση αναξείν. Καρπαλίμως δ' άξ' έπιτα μβΘ κ φαίδιμα γ ή α "Ηυξετο το ενακίΘ ο δηπλομβίε δ' ενιαυτέ Γαίης εννεσήποι πολυφεαδές στι δολωθείς

495 Ον ρόνον α ψ ανέπκε μέγας Κερν Θ ά Γκυλομήτης.
Νικηθείς τέχυμοι βίποι τε παίδ Θ έοιο.
Πρώτον δ΄ Επιμησε λίδον, πύματον καταπίνων
Τον ωλό Ζερος επείξε κτι χθονός ευρυσθείης
Πυθοί εν πραθέη; γυάλοις ύπο Παρνησπίο,

Ziu'

Monumentum ut fit in posterum, miraculum mortalibus homini-Solvit vero fratres-ex-patre noxiis à vinculis (bus, Coligens, quos vinxerat Pater ex amentia:

Cæligenas, quos vinxerat Pater ex amentia: Qui ipsi memores-fuerunt propter beneficia, Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,

Et fulgur; prius vero illa immanis Terra occultabat. Quibus fretus mortalibus atque immortalibus imperat.

Puellam porro Iapetus pulchros-talos-habentem Oceaninen Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.

Ipla vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.

Peperit præterea gloria præfignem Menætium, atque Prometheum Varium, versipellem; stultumque Epimetheum,

Oui nove detim ab initio fuit hominibus inventorib

Qui noxa statim ab initio sint hominibus inyentoribus rerum:

Primusenim Jovis fictam fuscepit mulierem

Virginem Injurias vero inferentem Menœtium late videns Jupiter In Erebum detrufit, feriens candenti fulmine. Propter sultitiam & superbiam immensam.

Atlas vero cœlum latum fustinet dura ex necessitate, Finibus in terræ èregione Hesperidum argutarum

Stans capiteque & indefessis manibus:

Hanc enim ipfi fortem destinavit prudens Jupiter. Ligavit vero infolubilibus-compedibus Promethea versutum.

Vinculis difficilibus mediam per columnam adigens, Et ei Aquilam immisit expansis-alis: cæterum hæc jecur Comedebat immortale, quin ipsum crescebat par ubique

Nocte, quantum tota die priore edebat extentas-alas-habens avis.

Hanc quidem Alcmenæ pulchros-talos-habentis fortis filius

Hercules occidit, malum vero morbum profligavit

Ispetionidæ, & liberavit ab ægritudine,

Non invito Jove Olympio in-alto-imperante:

Quo Herculis Thebis-geniti gloria effet

Major etiam quam antea super terram multos-pascentem.

Ob idque veneratus honorabat præclarum filium: Et licet fuccenfens remifit iram, quam prius habuerat Eo quod contendiffet confilio cum præpotenti Jove,

Etenim quando disceptabant dii mortalesque homines Meconæ, ibi tum magnum bovem prompto animo

Divisum proposuit, Jovis mentem fallens; Hac enim carnesque & intestina pingui adipe In pelle deposuit tegens ventre bovino;

In altera rursum ossa alba bovis dolosa arte Rite-disponens disposuit, tegens candida arvina

Jamque

500 Σημ' των Εσπίσω, θαθμα θυντία βεστίτι.
Αθσε η παθερμασηνήτες όλοδο από θεσμολό
Ο ο ρανίδας, ες δησε πατής αξοποροσωίησον
Οι δι απεμιήσωνο χαριν ευεργεσάων,
Δωκαν η βροντίω, ηδι αιθαλότντα περαυνόν,
τος Καὶ τεροπίω ποπείν η πλώρη Γαία κεκεύθει.

ni-

IS.

τος Καὶ τεροπίω τοπείν η πλώςη Ταια κεκούθει.
Τοῖς πόσω Ο Ενηποίου κὰ αθανάποιου κένκατει.
Κάς ω Α΄ Ιαπετός καλλίσουρον Πεκανίνω
Ηλάγετο Κλυμβοίω, κὰ ὁκον λέχ Ο εἰσανέδ αινεν.
Η Α΄ ὁι Ατλαντα κρατερόφορονα γείνατο ποίδα.

510 Τίκτε δι τωρινίδωντα Μενοίπον, ηθέ Περιμθέα, Ποικίλον, αιολομηπη αμαρτίνου τ' Επιμθέα, Ός κακον θε αιγρίς γινεί ανδιερικάλοης ησι Πεωτος γας βα Διος πλας ων το έθεκτο γιναϊκο. Παρθένον υθεις ων βικοίπον δυξύοπα Ζευς

515 Εἰς ἔρεδ Ο κατέπεμ Γε, βαλών Γολόεντι κεραυνώς, "Εινέκ" ἀπαδαλίης τε κὶ ἐνος ἐης τωρόπλε.

"Ατλας δι' ἐρενὸν ἐυςων ἔχει κράξερις τω ἀνάζκης, Πείρουν ἐν γαίης πρόπας Εσυερίδων λιγυφώνων Ές κοὶς κεροδή τε κὶ ἀκαμάτοισι χέρεσι.

520 Τωπω γά ε δι μο εσυ εδώσαπο μηπέτα Ζούς. Δησε δι άλυκτοπέδησι Προμηθέα ποικιλόθελου, Δεσμοίς άγγαλέσισι μέσου δια κίου ελάσας, Καί δι έπο αιετου ώγσε ταυθηθερου αυταίς δυ ηπας "Η διεν άθανατου, πο δι άξξετο ίσου άπαθη

525 Νυκτός, βσον σεόπαι ἡμιρ εδοι τανυσίπες & έςνις.
Τον μερ εξο 'Αλκμιώνς κακλισφύς ε αλκιμώς ήδς 'Η ρακλένς έκθενε, κακιώ εξ άπο νεσον αλληκεν 'Ιαπεπονίδη, η ελύσατο δυσφερσωμάων,
Οὐκ ἀξκητη Ζιωδς 'Ολυμπίε υ ψιμέδον !!

530 *Οφε' 'Η εακλή Θ Θηδα βυέ Θ κλέ Θ είη
Πλείον ετ' ή τοπά εριθεν όπι χθόνα πελυδότ τερν *
Ταῦτ' ἀρα άζομψ Θ παιά α δειθείκεπν ψόν
Καί το χωδιθύ Θ παιά η χόλε, δν πεὶν έχεπεν
Οιῦς κ΄ ἐεἰζεπ βελὰς ὑπλυψέι Κερνίωνι.

535 Καὶ χο ότ εμείνοντο θεοί θυνητοί τ άνθρωποι Μημώνη, τότ έπειτα μέγαν βεν σείφερνι θυμο Δαωαίων. Θ σρέθημε, Διος νόον ξαπαρίσκων. Το μβο χο σέρκας τε κ) έγκατα πονι δυμώ Έν ρινό κατέθηκε, καλύ λας γας εί βοείη.

540 Τω ન' લો τ' ός τα λάνα βούς θολίη έπι τέχνη Ευθεπτας κατέθηκε, καλύ λας αργέτι θημώ. Tamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Delunque ; Japetionide, omnium celeberrime regum,

Otu, quam inique divisisti partem!

Sic dixit, convitiis proscindens Jupiter folida consilia sciens. Hung rurfum allocutus est Prometheus vafer:

Dixitque subridens, (dolose autem non obliviscebatur artis) Jupiter gloriofsfime, maxime Deorum sempiternorum, Harum elige utram te in pectoribus animus jubet.

Dixit fane dolofa cogitans. Jupiter autem folida confilia sciens Cognovit, nec ignoravit dolum: multa autem prospiciebat animo Mortalibus hominibus quæ & perficienda erant.

Manibus vero hic utrifque sustulit album adipeni.

Irascebatur autemmente, ira vero ejus occupavit animum,

Ut vidit offa alba bovis dolosa ab arte,

Ex illo-tempore vero Diis fuper terram genus hominum

Adolent offa alba odoratis in aris.

Hunc vero valde ingemiscens allocutus est nubicogus Jupiter

Iapetionide, omnes supra confilia edoctus, Otu, nondum dolosæ oblitus es artis?

Sic dixit ira percitus Jupiter prudentissimus. Ex illo vero deinde tempore, doli memor semper.

Non dabat infelicibus ignis robur indefessi, Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.

Sed ipfum decepit bonus filius Iapeti,

Furatus indomiti ignis procul-lucentem splendorem

In concava ferula. Momordit vero imo animo Jovem altitonantem:ad iram vero ipfum commovit charum cor,

Ut vidit inter homines ignis procul lucentem splendorem

Protinus autem pro igne instruxit malum hominibus: E terra enim conformavit celebris utroque pede-claudicans Vulca-

Virgini pudicæ fimile, Saturnii confilio.

Cinxit vero & adornavit Dea cæsiis-oculis Minerva

Candida veste: à capite vero calyptram

Ingeniose-factam manibus detinebat, mirum visu.

Circum vero ei serta virentia à floribus herbæ Amabilia imposuit capiti Pallas Minerva,

Eique coronam auream capiti circumpoluit:

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

In hac autem artificiosa multa cœlata erant, mirum visu,

Animantia quæcunque Continens alit, atque mare.

Ex illis hic multa indidit (gratia vero resplendebat magna,

Mira.

Δή πότε μιν σουσέκπε πατής ανόμουν τε θερο τε ι 'Ιαπετιονίδη, πάντων αειδείκε ανάκτων, ⁹Ω πέπον, ως έττευς ήλως διεδώται μοίζου.

545 "Ως φάτε, κεςτεμένη Ζεὺς ἄφΩιτα μάθεα εἰδώς.
Τὸν δ' αὧτε σερσέειπε Περμηθεὺς ἀ∫κυλομήτης "
"Η κ' ἐπιμθήσας, (θελίης δι' κ λήθετο τέχνης)
Ζεῦ κιθης, μέρις θεῶν αἰειθμετάων,
Τῶν δι ἔλο ὁππετέριω σε ἐνὶ φρεσὶ θυ μὸς ἀνώρες.

Φή ξα δολοφορνέων. Ζεὸς δι' ἀφθιτα μήδεα εἰδὸς Ινώ β', εἰδ' ἡγιοίσε δόλον ' κακὰ δι' ὁωττο θυμῷ Θνητοῖς ἀνθρώποιση, τὰ κὴ τελέεως ξμελλεν. Χερσὶ δι' ὁγ' ἀμφοτέρησην ἀνείλετο λακόν ἀλειφαρ. Χώσατο ἢ φρένας, ἀμφὶ χόλ Θολέ μιν ἵκετο θυμών,

ςςς 'Ως ἔδεν δεέα λόνια βούς δολίη έπι τέχνη.
'Εκ τὰ δι' ἀθανάτοισιν ὅπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Καίκο' ὀςέα λόνια θυπέντων έπι βωινώ,

Τον ή μεγ' ορθήσας περσέρη νεφεληρεφέτα Ζεύς.
Ίαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα είδως.

560 ⁵Ω πέπον, εκ άρα πω θολίης οπιλήθεο τέχηης; "Ως φάτο χωόμθω Ζούς άρθιτα μήθεα εἰδώς" Έκτετε θηπότα θόλε μεμνημβώ αἰεὶ, Οὐκ ἐδίδε μελέοισι πυρὸς μβώ ακαμάτοιο, Θνητοῖς ἀνθρώποκ, διότη χθονὶ γαιετάεσην.

(65 'Αλλά μιν Ίζαπάτησεν ἐὖς πάῖς 'Ιαπετοῖο, Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλιῦ Ἐν κο ἰλφ νάρθηκι. Θάκεν δι' ἀρα νειόθι θυμὸν Ζλιῦ ὑψιδερμέτλω, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτος, 'Ως ἴδεν ἀκβρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλιύ.

570 Αυτίκα δ' αντί πυρός τουξεν κακον ανθρώποισι.

Γαίης 3ο σύμπλασε σε κλυπος Αμφιρυήρης
Παρθένω αιδείη Ικολον, Κρονίδεω δια βελάς.
Ζώσε ή κο κόσμησε θεα γλαμκώπης Αθιώη
Αρρυρέη έδη τι κη κρήθεν ή καλύπρεμι

580 'Ασκήσας παλάμησι, χαειζόμλι Διὶ πα]εί.
Τῆ Λ' ἔνι βαίσαλα πολλά τετείχατο, θαϋμα ἰδέος,
Κνάθαλα, ὅω' ἤπζερς μβὶ τεέφει, ἡθὲ θάλανα
[Τῶν ὅμε πέλλ' ἐνέθηκε (χάεις δι' ἀπελάμπετο πολλή,
Θαυ-

Mirabilis) animantibus fimilia vocalibus Cæterum postquam effecit pulchrum malum pro bono, Eduxit eo ubi alu erant Dil atque homines, Ornatu gestientem casa Palladis forti-patre prognata. Admiratio autem cepit immortalesque Deos mortalesq; homines Ubi viderunt dolum arduum inexplicabilem hominibus: Ex illa enim genus est Mulierum tenerarum. Illius enim perniciofum est genus: & fexus mulierum Nocumentum ingens mortales inter viros habitant, Perniciose paupertati non accommode, sed satietati. Ac veluti cum in alveariis tectis Apes Fucos pascunt malorum participes operum: Illz quidem per-totum-diem ad solem occidentem Diurnæ festinant, faciuntque favos albos; At illi intus permanentes coopertis in alveariis Alienum laborem fuum in ventrem metunt: Similiter viris rem malam mortalibus Mulieres Jupiter altitonans dedit participes operum Difficilium. Aliud vero prabuit malum pro bono: QUI nuptias fugiens, & folicita opera mulierum, Non uxorem ducere velit, nocivam vero attigerit fenectam: In-penuria ejus-quæ-senem-soveat hic, non victus indigus Vivit, mortui vero possessionem inter-te dividunt Remoti-cognati. Cui vero nuptiarum conditio contigerit, Pudicam vero habuit conjugem, convenientem præcordiis: Huic ab zvo malum bono zquiparat Esse. Qui vero adeptus fuerit uxorem nocentis nativitatis: Vivit in pectoribus habens indefinentem mæftitiam Animo & corde, & immedicabile malum eft. Usq adeo NON LICET Jovis fallere mentem, neque præterire. Neque enim Iapetonides nihil-mali-promeritus Prometheus Illius evitavit gravem iram, sed necessario

Quamvis multissium existentem magnum vinculum coercet.
Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque, atque Gygæ, ligavit ess forti vinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,
Din valde mærentes, corde magnum luctum habentes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,

Terra

Quunaoin) (wolow soixbra gwineosi.

nes

585 Αυτάς επείδη τουξε πελόν ημκόν αν δ΄ αναθοίος Έξάνας Ένθα τρ άλλοι ες θεοί η δ΄ ανθρωποις Κόπμο αναλλομβοίω γλαυκάνη Θ΄ δο ειμοπάτεης. Θαϋμα δ΄ εχ΄ αθανάτες τε θεές θηθές τ' ανθρώπες. 'Ως είδον δόλον ανπω αμήχανον ανθρώποισεν.

590 Ἐκ τῆς χῶ χῶΦ દબ γωωκῶν πηλυξερών.
Τῆς χῶ ὁλώτον ὅτη χῶΦ ἡ τῷ φῶλ κε γωωκῶν
Πῆμα μέτα πητοῖσι μεξ ἀνδράσι ναιετάκους
Ουλομώνης πενίης ἀξύμφοροι ἀλλὰ κόροιο.
*Ως δι ὁπότ ἐν σρεωές κα γάβηρεφές τι μέλιστα.

595 Κηφιώας βόσκεσε ημκών ξωπονας έξηων ·
Αὶ μθό τε ωρόπων ἢμῆρ ἐς ἡέλεον ημπαθωίτα 'Η μάπαι συ εύθεσε, πιθείσε τε κηεία λευκά, Οἱ δι ἔνθοθε μθονθες ἐπηρεφέας χάτα σίμε λες 'Αλλόπειον χάματον σφετέρω ἐς γαςέρ' ἀμθλαι.

600 'Ως δι' αύτως ἄνδρεωτ πακόν Ανηδοίσει γωμαϊκας
Ζούς ύ μιο εμέτης Απκε ξωνήσνας έργων
'Αργολόκων. Ετερον' πόρεν πακόν ἀνδ' ἀγαθοίο
'ΟΣ ΚΕ γάμον φαίγων, τι μέξιτερα έργα γωναικών,
Μη γημαι εθέλη, όλοὸν δι' όπι γηρας εκηθ

605 Χήτει γηροκόμοιο ὅθι', το βιότε ὅπιθευης
Ζώει, ἀποφθημβόε ἢ θιὰ κτῆσιν θετέον.)
Χηςωςτά, τῷ δι' τὰ τε γάμε τῷ μοῖρα γξύη ϶,
Κεθνω δι' έγεν ἄκοιπν, ἀρηςζαν πραπίθεων
Τῷ δ' ἀπ' ἀιῶν ⑤ κακὸν ἐδλῷ ἀνπορεείζει

610 "Εμμθιαι" ος δε τε τέτμη άτας της οδο χωέθλης.
Ζώς ἐνὶ ςήθεωτιν ἔχων ἀλίας ον ἀνίλω
Θυμῷ κὴ κραδίη, κὴ ἀνήκες ον κακόν εξτν.
"Ως 'ΟΥΚ "ΕΣΤΙ Διὸς κλένω νόον, ἐδε πας ελθῶν.
Οὐδε χδ Ἰαπεπονίδης ἀκάκητα Προμηθεώς

615 Τοῖό γ' τωτεξήλυξε βαρωὶ χόλον, ἀλλ' τω ἀνάζκης
Καὶ πολύϊδειν ἐόντα μέγας κτ δεσμός ἐρυκό.
Βειάς εφ δι ως ως ως πατης ὀδύωτατο θυμώ,
Κόπω τ', ηδὲ Γύγη, δῆσε κρατεςῷ ἔνι δεσμῷ

Ήνος είω τω εροπλον αλώμω Φ, ηδε κ) είδ Φ, 620 Καὶ μέγεθ Φ΄ κατένα ως δ' τω το χθονος ευςυσθείης, "Ενθ' όιγ αλγε' έχοντες τω χθονὶ ναιεπάοντες, Εία]' έπ' έχαπη, μεγάλης εν πείραση γαίης, Δηθα μάλ άχου μθυοι, κραδίη μέγα πένθ Φ έχοντες. 'Αλλα σφέας Κρονίδης τε κ) αθάνατοι θεοὶ άλλοι,

625 OUG TEXEV NÜXCHO Pein Kegre er OINOTHTIS

Touns

Terræ confiliis subduxerunt ad lucem iterum. Ipfa enim eis cuncta prolixe recensuit, Cumillis victoriamque; & splendidam gloriam accepturos; Diu enim pugnarunt laborem animum-cruciantem habentes, Titanesque Dii & quot è Saturno nati sunt, Contra fele mutuo per validas pugnas: Ipfi quidem ab alta Othry Titanes nobiles; Ab Olympo vero Dii datores bonorum, Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens. Illi fane tum inter se pugnam animum-excruciantem habentes, Continue pugnabant decem plus annis: Neque ulla erat contentionis molesta compositio, neque finis Alterutris; æqualiter autem finis extentus erat belli. Sed quando jam illis appofuit Jupiter congruentia omnia,

Nectarque, Ambrofiamque, quibus Dii ipsi vescuntur: Omnium in pectoribus augebatur animus superbus,

Ubi nectar gustarunt, & ambrosiam amabilem.

Jam tum ipsis interlocutus est pater hominumque Deorumque! Audite me Terræque & Cæli inclyti filii, Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet: Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo De victoria & imperio pugnavimus dies omnes, Titanesque Dii & quotquot è Saturno sati sumus. Vos vero magnamque vim & manus invictas

Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi, Memores amicitiæ placidæ, quibus affecti

Ad lucem redieritis molelto à vinculo, Nostra per confilia, à caligine obscura.

Sic dixit. Illum vero rursum excepit Cottus irreprehensibilis: Venerande, non indocta loqueris: fed & nos Scimus, quod excellunt quidem præcordia, excellens vero est intel-Depulsor vero immortalibus execrationis suisti horrendæ:

Tua vero prudentia è caligine opaca Retro iterum acerbis à vinculis Venimus, Saturni fili rex, insperatis affecti. Ideoque nunc intenta mente & prudenti confilio Vindicabimus vestrum imperium gravi conflictu,

Pugnantes cum Titanibus per acria prælia. Sic dixit. Collaudarunt vero Dii datores bonorum. Sermone audito: bellum vero cupiebat animus Magis etiam quam antea. Pugnam vero arduam excitarunt

Omnes, fæminæque & mares die illo,

Tita

Titles-

Tains pead uorivnor avnjagov es pao duns. Αυτή ρας σφιν απαντα διωεκέως κατέλοξε, Zwi neivois vinlui TE ni ay naov Euxes agéng. Δηρον 20 μαςναντο πόνον θυμαλγέ έχοντες,

Τιπίωες τε θεοί κό οσοι Κρόνε Εξεγμόντο, Αντίον αλλήλοισι δια κεσ. τεράς υσμίνας * Oi wh do' than's 'Ospi Titlies ayousis Οἱ δι ἀρ ἀπ' Οὐλύμποιο Θεοὶ δωτήςες ἐάων, Ους τέκεν ηὐκομΘ Pein Κορνω ἐυνηθείσα

Οί ρα τότ' αλλήλοισι μάχω θυμαλγέ έχοντες, 635 Sune yeus end xento d'ena meiss T' duaules. Oud's ms lu relds zanemis núms, ele rendin Ου θετέρρις, ίσον ή τέλ Φ τέτα το πολέμοιο. 'Αλλ' ότε δη κείνοιση παρέρχεθεν άρκθια πάντα,

Nextap T' ausegoilu Te, Te of Jeol autol Essor. 640 Πάντων εν σήθεωτιν αίεξετο θυμός άγλωως, Ως νέκ αρ δι επάσαντο, κ) αμθ ερσίω ερμ ενω. Δή τότε τοίς μετέριπε πατής ανδρών τε θεών τε

Κέχλυβ μου Γαίης τε κ) Ου εανέ αγλαα τέκνα,

"Ορε' είπω τά με θυμός ενί σήθεων πελεύει" 645 "Hon 28 mara snego cravios annosos Νίκης η κράτε Ο πει υβναμεθ' πιατα πάντα, Tirlivés Te Jeoi no ooot Kegova en fublicada. Υμείς ή μεγάλω τε βίω κ χείρας αάπες

Φαίνετε Τιτιωεωτίν εναντίοι εν δαϊ λυχεή, Μυνοαμθοι Φιλότη ΤΟ εννέθ, δωτα παιδόντες Es paid at apixede Nonne yed and Stopes, Ημετέρας δια βελάς, δπο ζόφε ηερόεν] .

Ως φάτο. Τὸν Α' εξωπς αμείδετο Κοπ Θ αμύμων, Δαιμόνι εκάθάητα ποάσκησι · άλλα κ) αὐπὶ

"IS who, उम्म महिर क्षेत्र कहन्मं रह, महिर हैं देश vonue; 'AARTing of a Davatoion aging fueo revegoio Zis d' Soopeaduo n'unor ano Sope neegevlo Α Ιορρον δ' Τξαυπς αμαλίκτων απο δεσωρ

'Ηλύ Ιουψ, Κρόνε ψε άναξ άναελ παθόντες. Τῷ κὶ νωῦ ἀτενεῖ τε νόω κὶ ἐπίφρονι βελη "Ρυσόμεθα κράτ Ο ύμον εν αίνη δηϊοτηπ. Mapraulus Tithou ava negreege vouivas. Ως φάτ' 'Επώνησαν ή θεοί δωτηρες εάων

γου ος στενολικε ' β εμβάση ' ελιλαίετο θυμός 665 Μάλλον έτ' η τοπάροιθε · μάχω δ' άμεγαρτον έγειραν

Πάντες, Αλλειάντε κ) άρσενες, ήμαπ κείφ,

Titanesque Dii, & quotquot Saturno procreati sunt, Quoique Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem, Acresque robustique, vires immensas habentes. Horum centum quidem manus ab humeris concitabantur, Omnibus simul: capita vero unicuique quinquaginta Ex humeris enata funt fuper firmis membris. Qui tum Titanibus appositi sunt in pugna luctuosa, Saxa prærupta validis in manibus geltantes. Titanes vero ab altera parte confirmarunt phalanges Alacriter, manuumque viriumque fimul opus oftentabant Utrique. Horrende vero infonuit pontus immensus: Terra vero valde stridebat: ingemiscebat yero latum cœlum Quaffatum: ab imo vero concutiebatur amplus Olympus Impetu à Deorum: motus vero venit gravis Ad Tartarum tenebricosum, & pedum acutus strepitus Immodici-tumultus, ictuumque fortium. Adeo invicem mittebant tela suspiriosa. Vox autem utrorumque pervenit ad cœlum stellatum Adhortantium: At illi congrediebantur magno cum clamore. Neque fane amplius Jupiter cohibebat fuum robur: fed ipfius Statim quidem robore implebantur animi, & omnem Exeruit vim: fimul etiam à cœlo atque Olympo Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant Manu à robusta, sacram slammam jaculantia Crebro. Circum vero terra alma reboabat Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna fylva: Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta, Pontusque immensus. Circumdedit autem calidus vapor Titanas terrestres: flamma vero ad aerem divinum pervenit Magna, oculos vero visu-privabat quantumvis fortium Splendor radians fulminisque sulgurisque. Incendium autem immensum occupavit Chaos. Simile-erat autem Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, Itidem ac si terra & cœlum latum superne Corrueret: Talisenim maximus strepitus excitabatur, Hac quidem diruta, illo autem ex altero diruente. Tantus fragor erat Diis confligentibus. (bant, Simul quoque venti motumque pulveremque cum-strepitu-excita-Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen, (remque Ardentia tela Jovis magni: ferebant autem fremitumque clamo In medium utrorumque: strepitus autem ingens excitabatur

Stupendz

Tirlives re deois, a) our Kelve de Niovros

οτο Δεινοί τε κεαττερί τε βίθει των οπλοι βρουτες.
Τῶν έχατον με χετερες κατε πικων α τοποντο
Πῶπη ὁμῶς κερομαί βικαίε ο παντίκοντα.
Έξ αμων επερικον όπε κίδικου τη μελεοπικο.
Οι τότε Τιπιμίκου παττεπίδεν εν δεί λυρεί,

675 Πάπεας ελιβώτες επεισράς του χερούν έχοντες.
Τιπίως ο έπεροθεν ελιαβωίαντι φαλαγγας
Περφερνέως, χειρών πε βάνις δ΄ άμα έρρον έφαινου
Αμφόπεροι. δεινόν βιασάρχε πόν ΙΘ άπείρων το Τη βιμές έσμαρές ουρύς

680 Σειόμλι τελέθεν δι τέπνασετο μαπερε Ολυμπος Ριπη τως αθμικίτων τε τένους Α΄ τεκε βυρεία Τάρτα ερν νε ερέντας ποδύν αντεία τ' λων Αστε το λωχμοίος βυλικών τε πεστερένν

Αλειδιβιλατι αλλύλοις Γεσίο βέλεα συνός ναλ.

685 Φωνη Α΄ Δμοροτέρων Εκετ' έρανον άσεργεντα

Κεκλομβύων οι η Εμφανιμέραλο άλαληπολλ

ΟὐΑ΄ ἄρ΄ ἔπ Ζεὺς Ίχεν κὸν μβύΘ * ἀλλάνο περε

Εῖθαρ μβὶ μβές Φ πλίωπο φεξνες, ἐκ δ'ε τε πάσαν

Φαϊνε βίμι ἀμυδε Α΄ ἄρ΄ ἀπὶ κερνειβιδιματί Ολύμπε

όρο 'Ας ράπθων ές είχε (του σχαθόν ' οι ή κες αυνοί "Ικτας άμα βερντή τε κλάς ερσπή ποτέοντο Κειρός άπος ει αρκός, ες είνορλόρα τ' είλυφόωντες Ταρφέες · άμφὶ ή γαια φερέσβι Θεστιαρά μίζε Καιουλόη · λάκε ρι άμφι πιεὶ μεγάκ ἀπτε Θυίλη ·

595 "Εζεε ή χθων πάσα, η 'Ωκιανοῖο βέεθ κα,
Πόν Θ τ' άτεθ γηθ Θ των δι άμφεπε θεριώς ἀυτιμη
Τιτιώς χθονίες φλόξ δι ή έρα διαν ίκανεν
"ΑστεθΘ, όσε δι άμες δε κ) ίφθι μων τος έρνητων
Αυγημωίς εσα κεραυνές τε τε κονής τε

700 Καθμα Α΄ Βεασόσον παίτεχεν χαθ είσατο Α΄ άντα 'Οφθαλμοϊσν ιθείνι ήθι κασν δοκαν ακάσαι, Αὐτως ως ότε γιωα η κρανός ευρύς ὁ τρθεν Πίλνατο τοῦ Θ ράς κε μέρις Θ θώτ Θ ορώρει, Τῆς μβὸ ἐςειποιμώνες τεθ ὑ μό θεν Εξεειπόν Θ.

m

705 Τόνος Α΄ 8π Φ Έχυτο Βεῶν ἔειδι ξιωιάντως.
Σύν δι ἄνειοι ἔνοσίν τε κόνιν θ' ἄιτα ἐσφαρόριζον,
Βερντίω τε, εερπίω τε, κὶ αἰδακόεντα κεραιών.
Κηλα Διὸς μεγακοιο Ερερν δι ὶ αχίω τ' ἐνοπίω τε
Ές μέσον ἀμφοτέρων διτο Θ δι ἄπλη Ο ἀρωρει

2

Zueg-

Stupendæ pugnæ, roburque exercibatur operum? Inclinata vero est pugna: prius vero fibi mutuo imminentes. Fortiter pugnabant in forti pratio. Hi vero inter primos pugnam acrem excitarunt, Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis bello: Qui fane trecentas petras robultis à manibus Mittebant frequentes; obumbrarunt autem jaculis Titanas, atque hos quidem sub terram late-patentem! Miserunt, & vinculis molestis alligarunt, Vincentes manibus magnanimos licet existentes, Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat à terra: Par enim spatium à terra in Tartarum calliginosum. Novem enim noctes & dies ferrea incus Cœlitus delapfa decimo die ad terram venire-poffit? Novem rursum noctes & dies ferrea incus Ex terra descendens decimo die ad Tartarum venit. Quem circa ferrea septum ductum est; circum vero ipsum nos Triplici-ordine fusa est circa collum: sed superne Terræ radices creverunt, & infructuosi maris. Ibi Dii Titanes sub caligine opaca Absconditi funt, confiliis Jovis nubicogi, Regione in fqualida, valta circa ultural terra. His non exitus patet: portas vero impofuit Neptunus Aheneas; murus etiam circumjacet utrinque. Illic Gyges Cottusque & Briareus magnanimus . 2 2922 Habitant, custodes fidi Jovis agida-habentis. Ibidem terræ tenebricofæ, & Tartari opaci, indus ond Pontique infructuofi, & Cœli stelligeri, Ex ordine omnium fontes & fines funt, Molelti, squalidi, quos oderunt etiam Dii, Hiatus ingens: (nec vero integro anno Solum attinget, ubi primum portas intra venerit; Sed sane huc & illuc fert impetuosa procella, Molesta: horrendum etiam immortalibus Diis Hoc monstrum) & noctis obscurz domus horrendz Stant nubibus obtecta nigris.

Has juxta Iapeti filius sustinebat cœlum latum
Stant capiteque & indesessis manibus
Firmiter, ubi tam Nox quam Dies prope euntes
Sese compellabant, per-vices mutantes magnum limen
Ferreum: hæc quidem intrat, illa vero foras
Egreditur, neque unquam utrasque domus intus cohibet:

10 Σμερδαλέης έειδθ, κάρθθ δι ἀνεφαίνε ο έρχων. Επλίνθη ή μάχη πείν ή ἀλλήλοις επέχοντες, Έμμβνέως εμάχον ο διὰ κεστεράς να μίνας. Οἱ δι ἄρ ἐνὶ πρώτοισι μάχω δειμέσι έγειραν, Κόπθ τε, Βειάςεώς τε, Γύχης τὰ ἀαθθ πολέμοιο:

715 Οἱ ρα τειεκοσίας πέτζας ειδαρῶν ἄπο χειρῶν
Πέμπον ἐπαινοτέςας, κτ εἰ ἐσκίασαν βελέεισι
Τιτίῶας κὶ των μὴς ὑως χθονὸς ἐυρυσθέιης
Πέμψακ, κὶ θεσωοῖσιν ἐν ἀςχαλέοισιν ἔθνοαν,
Νικύσματες κροὰν ὑωθλίμες τῶς ἐρναςς.

Νικήσαντες χερούν ιδροθύμες το εόντας,
γο Τόρουν ένερθ του γης, όσου ερανός ες δου γαίης.
Τουν γάς τ' δου γης ες πάρπαρον ήερξεντα.
Έννεα γο νύκθας τε κο ημαίτα χάλκε Θ άκμων
Οὐρανόθεν κατιών θεκάτη ες γαΐαν ικοίο
Έννεα δ' αὐ νύκθας τε κο ήματα χάλκε Θ άκμων

725 Εκ χαίης κατιών θεκάτη ες τάςταρον ίκεν.
Τον περι χάλκεον εςκ. ελήλα αμφί θε μιν νύξ Τρισοιχεί κέχυ περί δειρήν αμπας ύπρθεν Γης ρίζαι, περύασι, κι άπρυγέτοιο παλάωνς.
"Ενπα περί Τιτίωες παδί δοφ ή ερρεντι

730 Κεκρύφα, βελήσι Διὸς νεφεληγερέτας, Χώρω εν ευρώεντε, πελώρης έρατα γαίης. Τοῖς ἐκ Τζιτόν τὰ πίλας εί επέθηκε Πασειθών Χαλκείας τεῖχ Θπαράκει βει ἀμφοτέρωθεν. "Ένθα Γύγης Κόπ Θτε κ) ὁ Βειάρεως μεγάθυμ Θ

735 Ναίκσιν, φύλακες πισοί Διος αἰρόροιο.

Ένθαθε γῆς γνοφερῆς, κὴ τιφτάρε ἡερόεν ΙΘ,
Πόνθε τ' ἀτρυγέτοιο, κὴ ἐρανε ἀτερόεν ΙΘ,

Εξέἰης, πάντων πηγαλ κὴ πείρα Ι΄ ἔασιν,

'Αργαλέ', ἐυρώεντα, τὰ τε τυγέκσι θεοί τος,

740 Χάσμα μέγ' (έδε κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαμτὸν Οὖδας ἀκοιτ, εἰ ῶρῶτα πυλέων ἔνθολε γρόοθο, ᾿Αλλά κεν ἔνθα κ) ἔνθα φέρει ῶροθύελλα θυέλλη, ᾿Αρχαλέη ° δεινόν τε κ) ἀθανάτοισι θεοῖσι Τέτο τέρας) κ) νυκτὸς ἐρεμνῆς δικία δεινὰ

750 Χάλκεον · ή ωλ) έσω καταδήσε], ή ή ποραζέν "Ερχε], εδέ ποτ' αμφοτέραι δόμ 🗗 εντός έεργει Sed semper altera domos extra existens
Supra terrammovetur; altera tursum in domo existens
Expectat horam itineris sui, donec veniat:
Hæc quidem terrestribus multa cernens Lumen habens,
Illa vero Somnum in manibos fratrem Mortis,
Nox noxia nube tecta obsensa.

Ibi autem Nocis filii obicura domos habent,
Somnus & mors, graves Diri neque unquam cos
Sol lucidus intuetur radiis, (2)
Coelum feandens, nec colitus defendens.
Horum alter quidem terramque es lata dorsa maris
Quietus percurit; & placidos horambus:
Alterius vero ferreum quidem cor, percumei vero pectus
Crudele in pracordiis; habet autem quem femel arripuerit
Hominum; hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic Dei inferi in anteriore parte ades resonantes,
Fortisque Phitonis, & gravis Proserpina,
Stant: asper autem Canis ante-soles custodit,
Savus, artemattem malaturbabet; introcuntes quidem
Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus;
Exire vero non iterum permittit denuo, sed observans
Devorat quemcunque prenderit portas extra cuntem
Fortisque Plutonis & gravis Prosepina.

Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus Horrenda Styx filia reciprocantis Oceani Maxima-natu; feorfum vero à Diis inclytas ædes incolit Ingentibus faxis fuperne tectas; circum vero quaque Columnis argenteis ad cœlum firmatæ funt.

Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris
Nuncii caufa verfatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter Deos exorta suerit,
Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum jusjurandum ut serat
E longinguo in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
Frigidam, quæ à petra distillat alta,
Excelsa: multum vero subtus terram spatiosam
E sacro sumine sluit per noctem nigram,
Oceani cornu: decima vero pars attributa est.
Novem quidem circa terramque & lata dorsa maris
Vorticibus argenteis intortus in mare labitur:
Hæc vero sola ex petra profluit, magnum damnum Diis,
Quisquis perjurium delinquens juraverit

Immorta-

'AM' diei रेप्हिंग प्रामित्र क्षेत्रक हैं है जिल Γαιαν οπιτρέφε), ή δι αι δομε εντός έκσε Minner The auths delu of 8, 45' av inn).

'Η με έπηχ θονίοισι φά Ο πολυδεριές έχεπα, 755 'Η Α' Υπιον ω χεροί κασίχνητον Θανάτοιο, Νύξ ολοή νεφέλη κεκαλυμική περοειδεί.

Ένθα ή Νυκτός παίδες έρεμνης δικί έχεσιν, TANG N Gavaros, Servoi Jeoi . 88 & mol aures

760 'Héal O pas Jour con Sepus) autivectiv, Οὐ εανον ειτανιών, ἐδι εξανόθεν καταδαίνων ·
Τῶν ετερος με για τε κὸ ευρέα νῶτα θαλάσκις "Ησυχος ἀνερέφεθ, κὸ μειλιχος ἀνθρώποισι ·

Τε ή σιδηβέη αδύ κραδίη, χάλκεον δέ δι ήπορ Νηλεές ον εήθεωτιν έχει δι δυ σρώτα λάβησιν 'Αν Βρώπων, έχθεθς ή κι άθανάτοισι θεοίσιν. בישאת אונו וסגוס ל עשל של של של אל של של של של ברעם" 'Ιφθίμε τ' 'Αίδεω, κρέποινης Περσεφονείης, Εςασιν · δεινός κ' κύων σροπάροιθε φυλάνει,

Nnheins, Texelw 3 nanlw Exer es who iou rus Σαίνει όμως έξη τε κ κασιν άμφοτεροισιν, Έξελθεν δ' έκ αὐπς έξ πάλιν, άλλα δοκοίων Έ Ε Ξ: ει ον κε λαβοσι πυλέων έκποθεν ίσνπα 'Ιφθίμε τ' 'Αίδεω κ' έπωνης Περσεφονείης.

775 Ένθα δε ναιετάκι συμεί θεός άθανάτοισε Δεινή Στυξ θυράτης α φορρός 'Ωκεανοίο Πρεσβυτάτη * νύσφιν ή θεων κλυτά δώματα ναίκι Μακενοι πέτενοι καθηρεφέ, αμφί ή πανθη

Κίοσιν ἀργυρέοισι προς έρανδη ές ήρικ]. Παύρα ή δαύμαν ! Ο δυγάτες πόδας ωνέα Ieis Αγγελίης πολάται έπ' ευρέα νώτα δαλάωης, 780 Όπποτ' έρις κὸ νείκ Ο ἐν άθωνάτοισιν όρη). Καὶρ' όσις Ιδίδη) ολύμπα δώματ' εχόνπον, Zous d'é Te leu Ettente de du méyar benov èverna

Τηλόθεν εν χευσέη ωροχόφ πολυώνυμον ύδως, 785 Yuzeou, o, T'on merens naterales) in la de toto, Thuy so word & con & gonge condeins Εξ ίερε ποταμοίο ρέω δια νύκτα μέλαιταν, "Dusavoio หรอสุร ปรหล่าง ปี" อำวา นอเอส ปริสิธสมุ.

Εννέα ωλί ωξεί γιώ τε κ ουξέα νώτα θαλάσης, 790 Δίνης άξηυρέης είλι ωύ 🗘 είς άλα मंत्रीस Ή ή μί εκ πέτζης προρέει, μέγα πίμα θεοίσιν, Os nev the emigroy stated as empulars 'A Java-

G 4

Immortalium, quitenent vertices nivosi Olympi, Tacet exors integrum per annum: Neque ambrofiæ & nectaris accedit propius Cibum, sed jacet non-respirans & mutus Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit. Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum, Aliud ex alio excipitur difficillimum certamen. Novennio autem à Diis relegatur sempiternis, Neque unquam ad confilium adhibetur, neque ad epulas, Novem totis annis: decimo tandem commiscetur iterum Cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt. Tale enim juramentum constituerunt Dii, Stygis perennem aquan Antiquam: illa autem tranat aridum locum. Ibi terræ caliginosæ, & Tartari obscuri, Pontique infructuofi, & Cœlistellati, Ex-ordine omnium fontes & fines funt Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii. Illic marmoreæque portæ, & æreum limen,

Immotum, radicibus longis compactum,
Sua-sponte-enatum: ante illud vero extra omnes Deos
Titanes habitant, ultra Chaos caliginosum.
Cæterum valde-tonantis Jovis inclyti auxiliarii
Domos incolunt in Oceani fundamentis,
Cottus atque Gyges: Briareum quippe bonum existentem

Generum suum fecit graviter-fremens Neptunus:

Dedit autem Cymopoleam uxorem-ut-duceret filiam fuam. Ast ubi Titanase coelo expulit Jupiter, Minimum-natu peperit filium Typhoeum Terra magna, Tartari in amore, per auream Venerem: Cujus manus quidem funt ob robur operibus apta, Et pedes indefessi robusti Dei, ex humeris vero ei Erant centum capita serpentis, horrendi draconis, Linguis nigris lambentia: præterea ex oculis ei Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat. Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis, Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus, Omnigenum fonitum emittentes ineffabilem: interdum enim Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum rurfum Tauri valde-mugientis, robore incoercibilis vocem, ferocis; Interdum rursus leonis impudentem animum habentis; Interdum rurfus catulis fimilem vocem, mira auditu, Interdum vero stridebat: resonabantque montes alti.

'Αθανάπων, δι έχετι κάρη νιφόεν Θ 'Ολύμπε, 795 Καπω νήπε μΘ τετελεσμόνον εἰς ἐνιεωτόν : Οὐθὲ ποῦ ἀμε ερσίης κὰ νέκτας Θ ἔς χε ϶ ἔνουν Βς ώτι Θ, ἄκλά τε κειτω ἀνάπους Θ κὰ ἄνωυθος Σπρωτοῖς ἐν λεχέεωι, κακὸν δι' ἐπὶ κῶμα καλύπει. Αὐτὰς ἐπωνεσον τελέση μέγαν εἰς ἐνιωυτὸν,

805 Το τον αξ' όξκον έθεντο θεοί Σπυρός αφθιτον ύθως, Ωρύρον το δι' ίμσι κατας υφέλε δια χώξε. "Ενθα β γης δνοφεςης, κ) πας πάς ε η εξείνη Θ., Πόν ετ' απευρέποιο, κ) εξανε ας εξείνη Θ., Έξειης πάντων πηγαί κ) πειραί έασιν,

am

\$15 Αὐτὰρ ἐξισμαράροιο Διδς κλειτοί ἐπίκεροι
Δώματα ναιετάκσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
ΚόπΘτ' ἦδὲ Γύγης Βειάςτων ρέμθυ ἡμιὰ ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπΘ ΈννοσίραιΘ,
Δῶκε ἡ Κυμοπόλδαν ὀπήτεν θυρατέρα μά.

820 Αὐτὰς ἐπεὶ Τιτίωας ἀπὰ ἐρανε ὀζέλασε Ζοῦς, Ὁπλότατον τέκε πιἴοὰ Τυρωέα Γαῖα πελοίςη, Ταρτάρε ἐν φιλότηΙ, διὰ χευσίω ᾿Αφροδίτηω ᾿ Οῦ χεῖςες μιὰ ἔασιν ἐπὰ ἐχύι ἔς [μα] ἔχεσαι, Καὶ πόδες ἀκόματοι κρατεςε δεὲ ᾿ ἐκ δὲ ὁι ωμαν

825 "Ην έχατὸν κεφθιαὶ όφι , δεινοῖο δράκον] .

Γλώωνησι δνοφεςῆσι λελειχμότες ελ δε διόσων Θεσεσίης κεφαλῆσιν τω δρουσι πῦς αμάςυσε Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦς καίετο δεςκομίζοιο, Φωναὶ δ' ἐν πάσησιν έσων δεινῆς κεφαλῆσι

830 Παν]οίω οσ' ίθισαι, αθέσφατον ' άλλοτε μό χο Φθέγγονθ', ώςε θεοΐσι (μωέμθω, αλλοτε δ' αὐτε Ταύςε ἐειδεύ χεω μθύ Θ ἀθέτε ἀπαν ἀγαύςε. "Αλλοτε δ' αὐτε λέονθ Θ ἀναιδέα θυων ἔχονθ Θ, "Αλλοτε δ' αὐ σκυλάκεωτν ἐοικότα, θαύμα] ἀκεσαι,

835 "คางาร คิ นั้ง คาร์ ลาง เล่องคิ ที่ หระบริเรล แลน คร.

Ka

Et sane erat opus perplexum die illo. Atque certe ipie mortalibus & immortalibus imperaffet, Nisi acute rem cogitasset Pater hominumque deumque, Graviter autemintonuit atque fortiter: undique vero terra Horrende edidit-fragorem, & cœlum latum superne, Pontusque, & Oceani Auxus, & infima-loca terræ: Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus, Impetum faciente Rege: ingemiscebat autem Tellus. Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum, Tonitruque & fulguris igne abisto immani, Presterum, ventorumque, & fulminis ardentis. Fervebat autem terra omnis, & cœlum, atque mare: Furebat autem circum littora, admodumque circa fluctus magnos, Impetu à decrum; commotio vero difficilis-sedatu cooriebatur. Expavit autem Pluto, inferis mortuis imperans, Titanesque sub-Tartarum-detrusi, à Saturno seorsum existentes, Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum. Jupiter vero postquam accumulavit suum robur, sumsitque arma, Tonitruque, fulgurque, & coruscans sulmen; Percussit ab Olympo insiliens: circum vero omnia Combuffit ingentia capita fævi portenti. Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens, Cecidit mutilatus: ingemiscebat autem terra vasta, Flamma autem fulmine-icti cum impetu ferebatur illius regis, Montis in concavitatibus opacis, asperis, Percussi. Multa autem vasta ardebat terra, Præ vapore ingenti, & liquescebat Stannum veluti Arte ab juvenum, & fabrefacto catino-fusorio Calefactum; aut ferrum quod folidissimum est, Montis in concavitatibus victum igne ardente, Liquescit in terra divina, sub Vulcani manibus: Sic fane liquescebat Terra jubare ignis ardentis. Abject autem ipfum animo indignatus, in Tartarum vastum.

Ex Typhóeo autem est Ventorum vis humide flantium, Excepto Noto, Boreaque, & Argeste, Zephyroque: Qui sane ex diis nati, hominibus magna utilitas sunt. Ast alii frustra venti inspirant mare, Qui utique incidentes in nigrum pontum, Clades magna hominibus, malo surunt turbine: Nunc autem hi, nunc illi slant, dissipantque naves, Nautasque perdunt: mali autem non est remedium Viris, qui illis consilicantur in ponto.

Iidem

Καί τυ κεν έπλετο έρρον αμήχανον ήματε κείνω. Καί κεν όγε θνητοίστ κ) αθανάποιστν άναξεν, Ει με αξ' όξυ νόησε πατής ανθρών τε θεών τε.

845 Καύμα δ' το αμφοτέςων κάτεχεν ιοκόδα πόντον,
Βερντής τε εεροπής τε πυρός άπο τοίο πελάςες,
Πρηςήςων, ἀνέμον τε, κερωνέ τε φλεγέδον Θ.

"Εζες γ χων πάσα, κ) έρανος, ἐνδε βάλαων Θυε δ' ἀξ ἀμφ ἀκτὰς, πεί τ ἀμφί τε κύματα μακρό,

850 'Perm' & a 300/drwv' Evous d' a obes & ogége.

Teére d' 'Aldus evégen nataphilipoir v à vácour,

Titliés d' & orugraleio, Kelvoválupis ébutes,

'Aoges neaddoir naivis duiofilo.

Zdis d' eta e e v noghwer ébu 1866, elaete d' onda,

855 Βεντίω τε, σεερπίω τε, κ) αὐθαλόεντα κεραυνὸν, Πληζεν ἀπ' Ουλύμποιο ἐπάλωψ۞ · ἀμφὶ ἢ πάσας επρεσε θεωεσίας κερδηὰς θεινοῖο πελώρε. Αὐτὰρἐπεὶ δή μιν θάμασε πληγησινίμάντας, "Ηειπε γυμθείς · σενάχιζε ἢ γοῦα πελώρη.

\$60 Φλὸξ ἢ κεραωωθέν] Φ ἀπέρουτο τοῖο ἀνακ] Φ, Οὐςε Φ ἐν βήρουσον αϊδνῖς, πουπαλοέρους, Πληγέν] Φ. πολλή ἢ πελώρη καίετο γαῖα ᾿Ατμῆ θεαπεσίη, ἢ ἐτύκετο καροίτερες ὡς Τέγνη ὡς ἀἰζηῶν, ὡς τ' ἐυτρήτε χράνοιο

ος Θαλφθείς η δι σίδης στο προστερότατος όξης.
Ο υξε στο βήστηση δαμαζομίνο πυρί κηλέω,
Τήκε ο εν χθονί δίη, υφ' Ηφαίς επαλάμησην *
"Ως δεα τήκετο γαια σέλα πυρός αίθομβίοιο.
'Ρίψε δε μην θυμιώ ακάχων ες πάρταρον δυρύν.

Έκ ἢ ΤυφωέΘ ἐς᾽ ἀνέμων μλύΘ ὑγρὸν ἀξυτων, Νόσφι Νότε, Βορέω τε, χ᾽ Αργέςεω, Ζεφύρε τε. Οἵγε μ᾽ ἐκ θεόφιν βυεὰ, θνητοῖς μέγ᾽ ὄνὰφρ. Αἱ δὶ ἀλλω μὰ ψ ἀὐραι ἐπιπνείεσι θάλαωαν, Αὶ δὰ τοι ππεσου ἐς ἀρερειθέα πόντον,

875 Πημα μέρα θνητοίσι, κακή θύεσιν ἀέλλη "Αλλοτε δι ἀλλαι ἀεισι. διασκιδιασί τε νηας, Ναύτας τε φθείς εσι κακε δι ε γίνε") αλκή 'Ανδεάσιν, δι κείνοιει (ωαντώσιν χτι πόντον. Iidem rursum per terram immensam storibus-ornatam Opera jucunda corrumpunt humo-prognatorum hominum,

Replentes pulvereque & molesto strepitu.

Sed postquam sane laborem beati Dii perfecerunt, Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi: Jam tum impellebant regnare atque imperare, Ex terræ consilio, Olympium late-certentem Jovem Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia. (tiam,

Jupiter autem Deorum rex primam uxorem fuam fecit Pruden.
Plurimum præ Diis edoctam & mortalibus hominibus.
Sed cum jam effet Deam cæfiis-oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto,

Blandis sermonibus, in suam condidit alvum Telluris consilii & cœli stellati.

Illi-duo enim ei consuluerunt, ne regium honorem Alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum: Ex hac enim in-fatis-erat, prudentes liberos nasci. Primam quidem virginem, cæsiis oculis Tritogeniam, Par habentem patri robur, & prudens consilium. Cæterum deinde sane filium, Deorum regem & virorum, Erat paritura, magnum animum habentem: Sed ipsum sane Jupiter ante in suum condidit ventrem, Ut nempe ei consuleret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themin, quæ peperit Horas, Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem, Quæ opera mature-faciunt bona apud mortales homines; Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Jupiter, Clothoque, Lachesinque, & Atropon: quædant

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome gratias peperit pulchras-genas-habentes, Oceani filia peramabilem formam habens,

Aglaiam, & Euphrosynen, Thaliamque amabilem: Quarum & à palpebris amor distillat contuentium

Solvens-membra; jucundum vero sub superciliis aspiciunt. Porro hic Cereris multos-pascentis ad lectum venit, Quæ peperit Proserpinam pulchris-ulnis, quam Pluto Rapuit sua à matre; dedit autem consiliarius Jupiter.

Mnemofynen vero deinceps amavit pulchricomam, Ex qua Muíæ aurea-mitra-revinctæ natæ funt

Novem: quibus placent convivia, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem, & Dianam fagittis gaudentem, Amabilem prolem supra omnes cœlites,

Genuit

ΘΕΟΓΟΝΙ' A. Ai A' au n' x yaiar antierre ar de posecour "Εργ' έρατα φθείρεσι χαμαιχυρων ανθρώπων, Πιμπλάσαι κόνιος τε κ) άρχαλές κολοσυρτέ. 380 Αὐταρ ἐπεί ρα πόνον μάκαρες Θεοί θεετέλεωαν; Titluscor of then we neivanto Bings. Di pa rot a remor Band sulvide avacrers Γαίης φραδμοσιώησιν, ολύμπον ευρύοπα ζίω . 885 Αθανάτων. ὁ ή πίσιν εὐ διεδάωατο πμάς. Ζούς ή θεων βασιλούς σρώτω άλοχον θέτο Μήπν, Πλώςα Δεων ώδ μαν ist Dungo αν βρώπων. AN' ore of i Euche Seav y nouncom 'Abluius Τέξαδζ, τότ' ξωίτα θόλω φένας ζαπαδήσως, 890 Tains pead uo n'una n'Où pave a seesevi . Τω γας οι εφρασάτω, ίνα μη βασιληίδα πμιω "ΑλλΟ έχη Διος αντί θεών αιειχυετάων " En 35 this HUSTO, weigegra Texua guedz. 895 Πρώτω γδ κέρω γλαυκώπολ Τειτοβύειαν, "Ισον έχεταν παθεί μέΘ, κ) δπίφεονα βελίω. Αὐτὰς ἐπότ' ἀςα πεῦδα, δεῶν βασιλία κὶ ἀνδρῶν, Ήμελλεν τέξεως, εξίου ήτορ έχοντα.

ım,

en-

915

'And' dog ww Zews mejder élui ésnátheto un Sui. Ως δε όι φράνταιτο θεά άγαθόν τε πακόν τε. 900

Δεύτερον ηράγετο λιπαρω Θέμιν, η τέκεν "Ωρας, Έιωομίω τε, Δίκω τε, κ Εἰςωίω τεθαλίζαν אוד צוץ שבשונה אפאם שיותוה הפידוה י Moigus d', his mais lu mulu moge untieta Zevis,

Κλωθώ τε, Λάχεσιν τε, κ) "Ατερπον" είτε διδέσι Θυητοϊς ανθρώποισιν έχειν αγαθόν τε κακόν τε. 995 Treis de or Eugunoum Xaerras τέκε χαλλιπαρήκς. 'Ωκεανέ κέςη πολυήρατον είδ 🗗 έχετα, 'Ay nathu, x Eugegowilw, Odyilw T' egalethis. Τών η ώπο βλεφάρων έρθ είδετο δερπομθράων 910

Λυσιμελής * καλον δέ θ' τω ορρύσι δερχίοων). Αυτάς ο Δήμη ρος πολυφόρθης ες λέχος ήλθεν, "Η τέκε Περσφόνου λακώλενον, ου 'Αιθωνούς Ηρπασεν ής πάρα μηθός, έδωκε ή μητίετα Ζούς.

Μυημοπίνης δι' έξαρτις εράνατο καλλικόμοιο, Έξ ής αι Μέσαι χευσάμπυκες Εξεγρύοντο Έννεα τησινάθον θαλίαι, η τές με αοιδίες. Απτώ δι 'Απόκλωνα, η 'Αςτεμιν Ιοχέαιςαν, Ιμερόεντα γόνον περε πάντων ερανιώνων

Teilar'

Genuit sane Ægiochi Jovis amori mixta.

Prostremam vero Junonem storidam secit uxorem:
Hæc autem Heben, & Martem, & Lucinam peperit,
Mixta in amore Deorum regi & hominum.

Ipse vero ex capite cæssis-oculis Tritogeniam,
Acrem, in-agris-tumultuantem, ducem-exercitis, indomitam,
Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque, pugnæque,
Juno autem Vulcanum inclytum amori indulgens,
Præ omnibus, artibus ornatum, cœslitibus,
Genuit, & succensuit, & contendit cum suo marito.

Ex amphitrite autem & gravicrepo Neptuno
Triton late ponens natus est magnus, qui maris
Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regens
Incolit auream domum, vehemens deus. Sed Marti
Clypeos-diffecanti Venus Phobum & Dimum peperit,
Graves, qui virorum densasturbant plalanges,
In bello horrido, una cum Marte urbes-devastante:
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorems

Jovi vero Atlantis-filia Maia peperit gloriolum Mercurium,

Præconem deorum, facrum lectum confeendens.

Cadmi-filia vero ei Semele peperit clarum filium,

Mixta in amore, Bacchum hilarem,

Immortalem mortalis: nunc vero ambo dii funt.
Alcmene vero peperit vim Hereuleam,

Mixta in amore Jovi nubicogo.

Aglaiam vero Vulcanus valde-inclytus, claudicans, Minimam-natu è Gratiis floridam duxit uxorem.

Sed aureo-crine-conspicuus Bacchus slavam Ariadnen,

Filiam Minois, floridam fecit conjugem.

Hanc vero ei immortalem expertemque-senii secit Saturnius.

Heben autem Alcmenæ pulchros-talos-habentis sortis filius.

Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus, Filiam Jovis magni, & Junonis aureis-calceamentis-utentis, Pudicam duxit uxorem, in Olympo nivoso, Felix, qui magno facinore inter deos confecto, Habitat illæsus & carens senio perpetuo.

Soli autem rapido peperit inclyta Oceanine

Perseis, Circenque & Æeten regem.

Æetes autem silius lucem-hominibus-dantis Solis,
Filiam Oceani persecti sluvii
Duxit, deorum ex voluntate, Idyam pulchris-genis.
Hæc autem ei Medeam pulchros-talos-habentem amori indulgens

Pepe-

OEOTONI A. Γείνα] ἄρ αιγιόχοιο Διὸς Φιλόπη μιγείσα. Λοιδοτάτω δ' Ήρω Θαλερω ποιήτα] ακοιην. 'H A' 'HElw, n' Agna n' Eineibyar Enute, Μιχ θεισ' εν φιλότητη θεων βασιλη η ανδρών. Autos d' en repains y nauna mola Terreglieran Δεινίω, αγεοκύδοιμον, αγές εστον, ατευτώνίω, Πότνιαν ή κέλαδοί τε άδου, πολεμοί τε, μάχαι τε... 925 "Hen S' Housen xxurer en oixoun ury eioa, Εκ πείντων τέχνησι κεκασιούον κεανιώνων Telvaro, zi Campinor, zi neww. & Danoity. En A' Aup leitus is securione Evrooryais 930 Τείπων ευρυβίης γρύετο μέγας, ός τε δαλάστης Thub who 'Exwy, may unlei pinn i malei avann Naies Ruora da, Servos Seos. aurae "Apri 'Ρινοτόςω Κυθέρεια Φύδον κ Δείμου έπατεν, Δανες, δί] ανδρών πυχινάς κλονέκοι φάλαγγας, 935 Έν πολέμω κρυόεντι, ζωι Αριί πολυπόρθω: "Aguovilus 6', lu Kasu G ispou Ser' anorm.

Zlui d' ag' 'ATRANTIS Main Texe wi druoy Equili, Kneun' adaraton, iseon nexo ciouvalaou.

Kaducin d' appor Esulan Tène padquor vier, Μιχ θείσ' εν φιλύτητη, Διώνυσον πολυίη θέα, A Sarater Synin vill d'apportege Seol elon. Axxelin of de 'smrt Biles Hegxaneiles, Μιχθείσ' εν φιλότητι Διάς νεφεληγερέτας.

940

Ashailw of Hous & aganzuro's aupiquiers, 945 Οπλοτάτω Χαείτων, Δαλεςων ποιήσα] άκοιτην. Xeuronopuns 3 Dievuras Earolin' Acid Svlew, Keglw Mirato, Sansplai moinoul' anomi. The Se of a Savator x aying Sine Keoriev.

"Helw of 'Axnuluing rankioques axnuo vios, 950 "Ις "Η εσική Θ, τελέσας συνόεντας αέθλες, Παίθα Διὸς μεράλοιο, κό Ηρης χευσοπεδίλε, Αἰθίω θέτ' ἀκοιπν, ἐν 'Ολυμπω νιφόενπ, "Ολδιω, ος μέρα έρρον ον άθαναποιουν άνθανας,

Nais annuar o no aynea o nua ta navra. 955 'Ηελίω δι' ακάμαντι τέκε κλυτή 'Ωκεανίνη Περσηίς, Κίρκω τε κ Αιήτω βασιλήα. Ainthe d' yos pasouleots Hexioso, Kielw 'Queavoio TEXHEV & TETALLOTO

Γημε, Βεων βελησ', Είδημν καλλιπάρηον. "H d's Te or Minderay et opoget ou girothin

Triva9

Peperit, succumbens per auream Venerem. VOS quidem nunc valete cœlestes domos tenentes, Infulæque, & continentes-terræ, & falsus intus pontus. Nunc autem dearum cœtum cantate fuaviloguæ Musæ Olympiades, filiæ Jovis Ægiochi,

Quæcunque mortales apud viros cubantes Dez pepererunt diis fimilem prolem.

Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum, Jasio heroi mixta jucundo amore,

Novali in ter-proscisso, Cretæ in divite populo. Bonum; qui vadit super terram, & lata dorsa maris, Omnem: ei vero qui adipiscitur, & cujus ad manus venerit, Illum locupletem facit, multamque ei præbuit felicitatem.

Cadmo vero Harmonia filia aurez Veneris, Ino, & Semelen, & Agaven pulchras-genas-habentem; Autonoenque, quam duxit Aristaus densa casarie-praditus Genuit, & Polydorum manibus-pulchre cinctis-in Thebis.

Filia vero Oceani Chryfaori magnanimo Mixta in amore abundantis-auro Veneris, Calliroe peperit filium mortalium pulcherrimum omnium, Geryonem; quem interfecit vis Herculana, Boves propter flexipides circumflua in Erythea.

Tithono vero Aurora peperit Memnona zrea-galea-munitum Æthiopum regem; & Emathionem regem: Cæterum Cephalo genuit inclytum filium Fortem Phaethontem, diis similem virum. Quem sane juvenem teneru florem habentem gloriosa pubertatis, Puerum juvenilia sapientem, amans-genitalia Venus Incitavit instituens, & ipsum divinis in templis Edituum nocturnum fecit, dæmonem divinum.

Filiam vero Æetæà-Jove-nutriti Regis Æsonides voluntate deorum sempiternorum,

Abduxit ab Æeta, peractis luspiriosis certaminibus, Quæ multa imperabat magnus rex, fuperbus, Injuriolus, Pelias, & iniquus, fortium facinorum-patrator. Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpessis, Veloci in nave vehens nigris-oculis-præditam puellam, Æsonides; & ipsam floridam fecit uxorem. Et sane hæc domita ab Jasone pastore populorum, Medeum peperit filium quem in montibus educabat Chiron Phillyrides. Magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

Caterum Nerei filia marini senis

Phocum

Γείναβ', જે οδ μηθείσα δια χευσίω 'Αφερδίτω.

'ΜΕι Σ μ΄ νω χαίξε δλύμπα δώματ' έχρντες;
Νήσοι τ', ήπιερί τε, જ άλμυρος ένθολι πόνι .
Νω β θεάων φύλον αείσατε ήθνέπειαι

965 Νιῶ ή βεάων οῦλον ἀἐσατε ἡθυέπειαι
Μέσαι 'Ολυμπάδες, κεραι Διος αἰριόχοιο,
"Οωαι δη Ενητοίσι πας ἀνδράπν ἐυνηθώσαι
'Αβάνα], γείναντο βεοίς ἐπείκελα τέκνα

Δημήτης ιδώ Πλέτον έγείνατο, δία θεάων:

970 Ἰασίω ήρωϊ μιγείσ' ερατή φιλότητι,
Νειώ ένι τειπόλω, Κρήτης εν πίονι δήμω,
Έλλον ος είσ' όπι γιω τε, κλουρέα νώτα θαλάστης,
Πασαν τω β τυχόντι, κλ εκ ες χείρας ικηθ,
Τόνδ' εφνειον έθηκε, πολύν τε οι ώπασεν όλθον.

775 Κάδμφ δι Αρμονίη Βυγάτης χουσής Αφουδίτης, Ίνω, κὶ Σεμελίω, κὶ Αγαυίω καλλιπάςηση. Αυτονόίω Β', ἰω γημφ ΑρισαίΘ βαθυχαίτης, Τείνατο, κὶ Ποκυθώρου ἐυσεφάνφ ἐνι Θήδη. Κέρη δι ΄ Ωκεανέ Χρυσάσοι καρτεροθύμφ

οδο Μιχ θείσ' εν φιλύτητι πολυχεύσε 'Αφερδίτης, Κακλιερή τέκε πάιδα βερίν η άκλισον άπάντων, Γηρυονέα τον κλείνε βίη 'Η εσκληκίη, Βοῶν ενεκ' ελλιπόδων αμφιρρύτου είν 'Ερυθείη.

Τιθωνώδι 'Ηως τέκε Μέμιονα χαλκοκοςυς ως 985 Αιθόπων βασιλήα, κζ 'Ημαθίονα ἄνακτα Αυτάς τοι Κεράλω φυτήσατο φάθιμον ήδν "Ιφθημον Φαέθρυτα θεόις επιέκελου ἄνδεα. Τόν βα νέον τέςεν ἄνθ Εχονί εξικυδέ πόης, Παϊδ' άπαλα φερνέοντα, φιλομμηδής 'Αφερδίτη

990 "Ωρτ' ανερω Ιαμβίη, καί μιν ζαθέοις ένι νησίς Νησπόλον νύ μον ποιήσωτο, βαίμονα δίον-Κέρμι Α' Αιήταο Ποτρεφέω βασιλή

Αἰσυνίδης, βελήση θεών αλειγωετάων, "Ηρε παρ' Αἰήτε, τελέσας τονόεντας αέθλες,

995 Τές πολλές ἐπέτελλε μέγας βασιλούς, τῶρήνως, 'Υθεικής Πελίης, κὰ ἀπάθαλΘ, ὁθειμοερρός. Τὰς τελέσας ἐς Ἰωλκόν ἀφίκετο, πολλά μογήσας, 'Ωκκήης ἔπ νηὸς ἄγων ἐλικώπολα κέρίω. Αἰσονίδης καί μιν θάλεριω ποίήσα] ἀκοιτιν.

1000 Καίρ' ήγε διαηθείσ' το 'Îĥσονι ποιωίνι λαών,
Μήθεον τόμε ποίδε · το έρεσιν έπρεφε Χείρων
Φιλλυείδης · μεγάλε ή Διος νό Θ Εξεπεκείτοι
Αυπέρ ΝηρήΘ κέρη άλιοιο γέρν ΙΘ

HTO

Phocum quidem Pfamathe peperit præstantifima Dearum,

Æaci in amore, per auream Venerem.

A Peleo autem subacta Dea Thetis candidos-pedes-habens, Genuit Achillem prorumpentem-per-viros, leonis-aninum-ha-Æneam porro peperit pulchre-coronata Cytherea, el (bentem,

Anchisæ heroi mixta jucundo amore,

Idæ in verticibus habentis-multos-anfractus, fylvofæ.

Circe vero Solis filia filii Hyperionis Peperit, Ulyffis ærumnofi in amore,

Agrium, atque Latinum inculpatumque fortemque:
Qui fane valde procul in recessu insularum facrarum,

Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.

Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum Genuit, Nausinoumque, mixta grato amore. Hæ quidem mortales apud viros cubantes Deæ, pepererunt Diis pares silios.

Nunc vero Fæminarum agmen cantate, fuaviloqua

Musæ Olympiades, filiæ Jovis à capra-nutriti.

Desunt hic ea quæ de Mulieribus cecinit Poeta, quæ MAGNAS E OE AS vocarunt, ut passim testatur Pausanias: quorum particula quædam est SCUTUM HERCULIS, quod supra excusum est.

Alia ex aliis quibusdam HESIODI Poematis carmina.

Ualia Bacchus dedit hominibus in gaudium & odium-

Quicunque largiter bibit, vinum illi est stolidum, Simul vero pedes manusque ligat, linguamque, mentemque, Vinculis improvisis: amatque ipsum mollis somnus.

Ex MELAMPODIA.

Jucundum enim est in convivio & epulis slorentibus

Oblectare se sermonibus, postquam dapibus saturati sucrint.

Ex eadem.

-Huic autem Mares celer nuncius venit per domum, Impletumque argenteum scyphum attulit, & dedit regi-

Et rursus.

Et rursus.

L'interpretation de la commanu de la commanu feeptrum sublevans, Instabat Phylacus, & servos allocutus est.

Finis operum HESIODI que extant omnium.

THE

"Ho I Donor Yanan Tine Na Dedor, 1005 Alax de piaomin, dia revolus 'Apestirlus. Πηλεί ή διμηθείσα θεά Θέτις άρχυρόπεζα, Teival 'Αχιλλία βηζιώσρα, θυμολέοντα. Alveian d' ag' Emuler eusepar G Kudepera, 'ΑΓχίση ήρωι μιγείσ' έρατή φιλότητι,

h-

m.

"Idne en koguphor modumuxx, uxneone. TOIO Κίςκη δ΄ 'Ηελίκ θυράτης Υπεριονίδαο Γείνα]'. 'Οδυκή Θ΄ παλασίφεον Θ΄ εν φιλότητη, 231 / Αγείον, ηδε Λαπνον αμύμονα τε κεάτεεόν τε 111 Οι δή τοι μάλα τήλε μυχών νήσων ιεράων Πάσιν Τυρτωρίσιν άγακλυτοίσιν άνακου. 1015

Naudiloov A' OSvoni Kazula Sia Sedav Γείνατο, Ναυσίνούν τε, μιχεισ εραίη φιλότη !! Αὖ του με Ανητείσι πος ἀνδράση ἐυνηθείσου Αθάνα, γείναντο θεοίς ἐπείκαλα τέκκα. Νον ή γωαικών φυλον αξίσα ε, ήδυξπζαι

1020 Μέσαι Όλυμπάδες, κέραι Διός αιγιόχοιο.

> Acing co Sals ra eis Twainas astilla, a META' AAZ 'ΗΟ'ΙΑΣ ἐπάλεν, καθά το πολλαχέ μας τυς εί ὁ Παυσαίας είν μος ίον τι ή τε 'ΗΡΑΚΛΕ'ΟΥΣ 'ΑΣΠΙ'Σ อีสุง, ม ออออนาบารเม่า

"Αλλα εξ άλλων πνων "ΗΣΙΟ ΔΟΥ Ποιημάτων έπη. 'Ex % 'HOIΩN.

Τα Διώνυσ 🕒 δων ανδρέσι χάρμα κὶ έχο ... Osis d'Slu mives, हैं। कि रहे हैं। हमोहरा धर्वहां , Σύν ή πόδας χείες τε δέει, γλωωτάν τε νόον τε, Δεσμοίς άφες σοιοι οιλεί δε ε μαλλακός θπιΘ.

Έκ της ΜΕΛΑΜΠΟΔΙ'ΑΣ. Γ ΤΔυ ράς ές εν δαιτί κή είλαπίνη τε θαλύη ד נישים אול שול ביור ביותו לעודם אספלסשע ל. Ex THE QUITES.

--- To 3 Magns Doos ayen G na De S' oine: Πλήσας δ' άρχύρεον σκύπφον φέρεο δώκε δ' άνακπ.

Καὶ πάλιν. Κ Αὶ πότε μάντις με δεσμόν βις άνυτο χεςσίν : "Ιφικλ Θ, δι δτι νῶτ ἐπεμαίετο : τις δι ἐπόπιδεν, Σκύπφον έχων έτερη, έτερη ή σκηπηρον α είρας, "Ετειλεν Φύλακ . ή ενί διω εστι έτεπεν. Τέλ Επ. ΗΣΙΟ ΔΟΥ σωζομιρων.

OE O-H 2

3

THEOCRITI

SYRACUSII IDYLLIA

& EPIGRAMMATA.

Argumentum primi Idyllii. N hoc IDYLLIO colloquuntur inter fe Thyrsis pastor & Ca. prarius. Thyrlis autem Bucolico carmine canit Daphnidem præ amore contabelcentem atq; morientem : & pro eo capram ter mulgendam, & pulchrum paftorale poculum à Caprario præmii loco refert.

THYRSIS, feu CANTIO, Idyllion Primum.

THYRSIS Paffor, & CAPRARIUS.

Ulcem susurrum & pinus ista, ô pastor caprarie, Existens juxta fontes, resonat: suaviter vero & tu Fiftula-canis: post Pana proximum præmium feres. Si ille acceperit cornutum hircum, tu capram capies: Sin vero capram acceperit ille præmium, ad tede-Capella. Capella autem caro bona est, donec mulseris.

C. Dulcius, ô pastor, tuum carmen est, quam esfusa Illa quæ de rupe ex alto defluit unda.

Si Muíz oviculam præmium abducant,

Agnum tu stabularium pro præmio accipies: Si vero placuerit Illis agnum capere, tunc tu postea ovem abduces.

Th. Vilne, per Nymphas, vilne, Caprarie, hic affidens,

Ad acclivem hunc tumulum, ubi funt myrica,

Canere-fistula? ego autem interea capellas pascam. C. Non fas est, ô pastor, jam circa meridiem, non fas est nobis Fifula-canere: Pana metuimus; namque is à venatione Tunc fessus requiescere solet, estque amarulentus, Et illi semper acerba bilis in naribus sedet. Verum (tu enim ô Thyrsi Daphnidis dolores nosti, Et Bucolicæ ad summum pervenisti Musæ) Hucage: sub ulmo consideamus, Priapi Et fontium-Nympharum ex adverso, ubi sedes est Ista pastoralis & quercus, Si vero cecineris Sicut olim cum Libyed paffore Chromide cantalti certans,

GEOKRITOY TOY

ETHICAT ETENOTEIOT , LEI AT'ANIA,

Trobsons of moure Eistalis.

ΕΝ τέσω Είδυλλίω διαλέρονται σελς άλληλες Θυρπς ποιμίω ή αἰπόλΘ. Ο ή Θυρπς βεκολικώς άδει τ των έρωθο πικόμουν κή επολυήσκοντα Δάφνιδε κ αντί τέσε αίγα ές τεις άμελξει, ε καλόν κοιστίς τον παρεά τε αἰπόλε γέρας λαμβάνες.

Θ Υ' P Σ I Σ, " Ω Δ H silv. o more rooms

ΘΥ'ΡΣΙΣ ποιμίω, ε 'ΑΙΠΟ'ΑΟΣ.

Α χίμας Θ. χιμάς φ ή καλον κρης, ές τε κ άμελζης.
Αι. Αδίον, δ ποιμάν, το τεδυ μέλ Θ, η τη καταχές
Τιῶ ἀπὸ τῶς πέτε ας καταλείζε η υψόθεν υθως.
Αίκα ται Μώσιι τὰν ὁιῖ δα δωρόν ἄχων),
"Ας να τυ σακίταν λα ψη γέξας αι δε κ αρέσκη
Τιμάις ἄς να λαβείν, τυ ή ταν οιν υσερον αξείς.

19 5

. 10

15

20

Θ. Δής, πρη ταν νυμφαν λής, αιπόλε τάδε κα λίζαι, Ως το κάταντες τέτο γιώλοφον, ά τε μυσικού. Συρίσδεν ; τὰς δί αιγαι έγαν ον πώδε νομαίσω. Αλ.Ού λίμις, ω ποιμαν, το μεσαμβρινον, ε λίμις αμμεν

Αὶ.Οὐ θέμις, ὁ ποιμαν, το μεσαμί εινον, ὁ θέμις ἀμμεν Συείσθεν τον Πάνα δεδείχαμες ἡ β ἀπ ἀρεας Τανίχα, κεκμακώς ἀμπαύς β, ἐντίρε πικερς, Καὶ ὁι ἀεὶ δειμενα χολά ποτὶ ρίνὶ κάθη). ᾿Αλλα (τὸ βό θύροι τὰ Δο φνιδ Φ ἄλγια εἰδες, Καὶ τὰς βωκολικῶς ἐπὶ τὸ πλέον ἔκεο μώσας) Δεος, ἀπὸ τὰν πελέαν ἐσδώμεθα, τῶ τε Πειήπω Καὶ τῶν κεανιάδαν κατεναντίον, ἄπες ὁ θῶκω Τίμο ὁ ποιμμικός κὸ ταὶ δρύες, αῦ δέκ ὰ ἀκοκε τος Χερμιν ἄσας ἐείσδων,

H 3

Aiza

Tunc & capram tibi dabo gemellorum-matrem, ut ter mulgeas, Que geninos hoedos ractars, quas interea muldras lacte complet: Et profundum poculum dabo dulci cera coflutum, Gemmis-anfulis, novem, recentem adhucfoulpturam redolens; Cui circum labra innectitur superne hedera, Hedera helichryso adglutinata; & circa illam Fructu capreolus volvitur gestiens croceo Intus vero mulier, divina quædam imago, sculpta est, Ornata peplo, reticuloque : juxta vero ipiam viri Pulchris capillis vicislim, hinc ille, inde alter, Verbis altercantur: id vero miail movet ipfam; Verum jam hunc aspicit virum ridens, Jam vero ad alterum applicat le. Illi vero præ amore Diu oculis-tumentes incaffum laborant. Inter hæc piscator senex, & rupes fabrefacta est Aspera, in qua festimaris magnum rete ad jactum trahit Senex, valde laboranti viro fimilis. Diceres ipitim totis membrorum viribus pifcari: Nam venæ illi undique in collo tument, Quanvis jam cano; vobut vero illi est etiam juventa dignum, Non procul inde ab isto marino sene, Rubris uvis pulchre gravatur vinea. Eam parvus quidem puer jurta sepes custodit Sedens : circum vero illum due vulpes ; altera per ordines vitium Incedit, ledens maturas uvas , altera jurta perant Infidias ftruens, non prius puerum fe reliefuram Affirmat, quam fine jentaculo in ficco collocarit. Sed ille ex cultins, pulchram cicadis-capiendis-decipulam nectit, Junco concinnans : neque vero illi vel pera curz est, Vel fructus vinez tantum, quantum opere-fuo-quod nectit dele-Undique vero circa poculum circumvolat mollis acanthus, Aolicum fectaculum: quod operis miraculo animum tuum ob-Pro hoc ego nautæ Calydonio capram dedi (Itupefaciat. Pretium, & grandem caleum candidi lactis : Necdum adhuc labra mea artigit, fed adhuc jacet Intactum; quo tibi valde; lubens gratificabor, Si mihi, amice, illud amabile carmen cecineris. / Nec invideo tibi; age o bone; cantum enim

Th. Hicipite Bucolicum, ô dulces Mufæ, incipite carmen. Thyrsis hicille ab Ætna, & Thyrsidis hæc vox est.

Non ad Plutonem obliviosum reservabis.

Ubi tandem fuistis, & Nymphæ, cum Daphnis amore tabelceret?

x Nor do I grange the

25 Αῖχα τέποι θωσῶ διδυματίκου, ἐς τεὶς ἀμέλξαι,
"Α δύ ἔχοις ἐεἰφως, ποταμέλξε) ἐς δύο πέκλαι.
Καὶ βαθτ κιοπίδιου κωκυσμόρου ἀθὲι κα ῷ;
 ᾿Αμφωές, νεοδα χὲς, ἔτο χελυφάνοιο ποτο σδου
Τῷ πῶς μὶ χείλη μας ὑε) ὑ δῶς κιοπὸς,

let:

25;

30 Κιοσός έλιχεύσω κεκονισμού (* ά΄) καί αὐτον
Καρπῷ έλιξεἰλεῖται ἀλαλλομόρα κεοκόεντι
"Εντοδεν ή γωιὰ, πὶ δεῶκι δαιδαλμα, τέτοκ),
'Ασκητὰ πέπλω τε κὶ ἄμπακι πὰς δ'ε ὁι ἀνδρες
Καλὸν ἐδειράζοντες ἀμοιδαιδικά λλοθεν ἀλλ

βς Νεμείκο επίεντι πά δ' ε φενός άπε) αὐτάςς Αλλοκα μό πωον πεπιθέρκε) άνδος γελεύσα; Αλλοκα δ' αὖ ποτί τὸν βιπιεί νόον. ὁι δ' τω ερωθ Φ Δηθά κυλοιδίωντες επώπα μοχθίζοντι.
Τοῖς ἡ ψ γειπεύς τε γέρως, πέτρα τε τέτυκ)

40 Λεπερίς, εφ ξ αποί δων μέγα δίκτυον ες βόλον ελκό. Ο πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀν δεὶ ἐοικώς. Φαίης κεν γιίων νιν ὅσον Θένω ἐκλοπεσεν Καὶ δέ ὁι ἀδήκαντι καὶ αιλένα πάντοθεν ἶνες, Καὶ πολιῷ τὸ ἐοίντο τὸ ἢ δίνω ἄξιον ἄδαρ

45 Τυτ θον εί δωον άπωθεν άλισε υποιο γέρον Θ.
Πυςναίαις σαρυλαίση καλ δυ βεθειθεν άλωά.
Ταν ολί [Θ τις κώς Θ εφ΄ αίμασα στη φυλάσει
"Ημυ Θ · άμφι εί μιν εί άλωπεκες · ά μ άν ος γως
Φοιτή, συομφά πὰν τρώξιμον · ά εί δη πήραν

50 Πάντα δόλου τεύχοισα, το παιδίου ε πεὶν ἀνήσειν
Φαπ πεὶν ἢ ἀκεάπεον ὑπο ξηροίσ καθίζη.
Αὐτοὶς οχ ἀνβεείκενοι καλων πλέκο ἀκειδοθήραν.
Σχοίνω ἐφαρμόσθων μέλε ἢ δέ ὁι ἔτέ π πήγης.
Οὐτε ομπο πουπνου, ὅπον πεὶ πλή ξιαστι καθεί.

55 Παντά εί αμφὶ δέπαι αενκίπα) ύγερς ακανθος Αιολικόν τι θανμα ' τέρας κί το θυμον απίξαι.
Τε μξό έγο πορθμεί Καλυθωνίω αιγά τ' έθωνα το δίνου, κ, τυρός ντα μέγαν λάκοιο γάλακ θο δίνου Θυθέτι πω πεπί χειλο έμον θίγεν, άλλ έτι κείται.

60 "Αρεαντον, πο κέν τυ μάλα τος όρεων άς επώμαν, Αξ κέν μοι τύ φίλ Θ τον εφίμες ον υ μιον α είσης. Κ΄ τοι τὶ φθονέω · πόταγ ' δ' γαθέ. τὰν γὸ αοιδάν Οὐτί πω εἰς ' Αίδαν γε τὰν ἐκλελάθοντα φυλαξείς.

Θ. "Ας χετε βωμολικᾶς, Μῶσ σι φίλαι, ἄς χεί ἀοιδᾶς. 65 Θύρσις ὅΛ΄ ἄ 'ξ "Αίγας, κὶ Θύςσιδ Θ ἄΛ' ὰ φωνά. Πὰ ποκ ἀς' ἢδι ὅκα Δάφνις ἐτάκετος πὰ πεκά, νύμφαις Η 4 "Η Anne apud Penei pulchra Tempe, vel circa Pindi? Neque enim Anapi magnum flumen tenuiftis, Neque Ætnæ cacumen, nec facram Acidis undam.

Incipite Bucolicum, o dulces Muíz, incipite carmen. Illum fane lupi-cervarii, aliique lupi rugitu-deploraverunt,

Et mortem ipsus leo in fylva degens flevisset.

Incipite Bucolicum, ô dulces Muse, incipite carmen. Multæ ei ad pedes vaccæ, multi item tauri.

Multæ juvencæ & vitulæ luxerunt.

Incipite Bucolicum, ô dulces Muíz, incipite carmen. Mercurius primus ex monte venit, & inquit; ô Daphni, Quis te ita conficit? cujus, obsecto, amore adeo ardes?

Incipite Bucolicum, o dulces Muse, incipite carmen.
Venerunt bubulci, pastores, caprarii venerunt:
Omnes rogabant quo malo laboraret. Venit Priapus,
Et ait, Daphni miser, quid ita tabescis? Ipsa vero puella
Per sonnes, sylvasque pedibus discurrit

(Incipite Bucolicum, ô dulces Muíz, incipite carmen.) Quærens. Ah! nimis infelix es amator, & confilii inops. Hactenus dictus est bubulcus: nunc v. caprario fimilis es. Caprarius, cum capras intuetur quemadmodum coeant,

Oculis tabescit, quod non ipse hircus est.

Incipite Bucolicum, o dulces Musz, incipite carmen. Sie tu, cum aspicis virgines quomodo rideant.

Tabescis oculis, quod non cum illis choreas ducis.

His vero nihil quidquam respondit bubulcus, sed suum Persiciebat acerbum amorem usque ad sinem vitz.

Incipite Bucolicum, o dulces Muíæ, incipite carmen.

Tandem venit & dulcis Venus ridens,

Occulte quidem ridens, animo vero graviter irata, Et ait, Tu fane, Daphni, gloriabaris te amorem flexurum: Nonne vero nunc ipse ab amore gravi superatus es?

Incipite Bucolicum, ô dulces Musz, incipite carmen.
Huic Daphnis respondit; O tristis Venus,
Venus odiosa, Venus hominibus inimica:
Jam enim indicat omnia sol nobis. Occidit
Daphnis, & apud inseros malus erit dolor amoris.

Incipite Bucolicum, ô dulces Muse, incipite carmen. Ad Idam montem vade, ubi pastor Venerem, ut sama est. Vade ad Anchisem: ibi quercus sunt, hic cyperus est, Hic suaviter apes circum alvearia susurrant.

Incipite Bucolicum, & dulces Musz, incipite carmen. Formolus & Adonis elt: etenim & ipse pecora pascit,

Et

"H xT Thueso yaxa reuma, n xT Thedo;
Ou of Airvay oxomar, ad "Axud of iter volus.

70 Ας χετε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, άρχε άοιδες, Τίμον μὰν θώες, τίμον λύκοι ἀξυσαντο, Τίμον χώ κορυμοϊο λέων αν έκλαμος βανόντα.

"Ας χετε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, άς χε Γαοιδάς. Πόλλαι οι πας ποωί βόες, πολλοί δε το ταύροι,

75 Поллай में का मेंद्र प्रक्रिया में मांद्र महिंद करिए हुका क.

Αεχετε βωκολικώς, Μώσαι φίλαι, άξχε αοιδώς.

"Ηνθ Εξιιώς πειάτις σε άπ ώξε Θ, είπι, 3, Δάφνι,
Τίς τι κατατεύχει ; πίν Θ, ά 'γαθέ, πόωυν ξεκωτις "Αεχετε βωκολικώς, Μώσαι φίλαι, άξχε άοιδώς.

"Ηνθον τοι βωταί, τοι ποιμέρες, ώπολοι ιδιθον.

80 "Ηνθον τοι βωταί, τοι ποιμβόες, ώπολοι Ιώθον.
Πάντες ανηρωτάν τι πάθοι μακόν. Ιώθ ο Πείαπος,
Κήρα, Δάρνι τάλαν, τι τι τάκται; α δε τε κώρα.
Πάσαν άνα κεάναν, πάνι άλστα ποωί φορείται

(''Aρχετε βωκολικάς, Μωσαιφίλαι, άρχε '' ἀσιδές.)

Σαποισ' ε΄ Νοτεως τις άγαν τὸ ἀμπρευΘ εστί.

Βῶται μὸ ἐλέγο ' νω δ' ἀπολφ ἀνδεὶ ἔοικας,
'ΩπόλΘ, ὅκκ ἐσοςῶ τὰς μακάδας δια βαθεῦντι,

Τάκε) ὀφθαλιως, ὅπις τεάγΘ αὐτὸς ἔγμνο.
"Αρχετε βυκολικάς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχε ἀοιδές,

90

Καὶ τὸ Α΄, ἐπεὶ κ' ἐσοξῆ, τὰς πας Δίν & ὅια γελώνπ.
Τάκεω ὀοθαλμώς, ὅπιὰ ωῦ ταἰση χερεύεις.
Τῶς Α΄ ἀθὰν ποπλέξαθ ὁ βωκόλ Φ, ἀλλὰ τὸν αὐτῶ
"Ανυς πικεὸν ἔρωτα, κὶ ἐς τέλ Φ ἄνυς μοίς ας.

Αρχετε βωκολίης, Μώσαι φίλαι, άρχε αοιδώς.

γος "Ηνθέ γε μαν άδεια η, ά Κύπεις γελάδισα,

Λαθρη μθή γελάδισα, βαρω Α΄ άνα πυμον έχοισα,

Κήπε, Τὸ θω τον έρωτα κα δίχεο, Δάρνι, λυμέρεν
"Αρ' έκ αυτος έρω Θ τω άραλου ελυμίθης;

Αρχετε βωκολιημές, Μώσαι φίλαι, άρχε αοιδάς.

Τὰν Α΄ άρα χω Δάρνις ποπιμεί Ιαπο, Κυπει βαρεία,

Αρχετε βωκολιμός, Μωσαι φιλαι, αρχει ασισας.
Ταν Α' άξα χώ Δάφνις πο παμείλατο, Κυπει Βαρεία,
Κύπει νειιεωτατά, Κύπει θνατείσιν άποχθής
"Ηδη 3δ φεάσδει πανθ' άλι αιμι. Δεθύκει
Δαφνίς, κ' είν αίδα κακόν έωτε βάλι έρω ΙΦ.

"Αρχετε βωκολικάς, Μόσαι φίλαι, ἀρχέ] ἀοιδάς.
Οῦ λόγε] τὰν Κύπειν ὁ βωκόλ Θ, ἔρπε πο] "Ιθας,
"Ερπε πο] 'ΑΓχίσαν' τίωει δρύες, ὧδε κύπερος,
"Ωδε καλὸν βομεςουντι ποπ σμάνεση μελιστά.
"Αρχετε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, ἄρχε] ἀοιδάς.

"Αρχετε βωκολικάς, Μώσαι φίλαι, άρχεί ἀοιδάς. "Ωρχί Ο χ' "Ωδωνις, έπεὶ κὴ μάλα νομούει. Καὶ Et lepores figit, & feras alias perfequitur.

Incipite Bucolicum, q dulces Muíz, incipite carmen.

Age, consiste iterum ad Diomedem prope accedens,

Et die, Pastorem vici Daphnidem, sed pugna mecum.

Incipite Bucolicum, ô dulces Muíz, incipite carmen.

Vos ô lupi, vos cervarii-lupi, & in-lustris-degentes ursi,

Valete: Ego Daphnis bubulcus vobiscum non amplius in sylvis,

Non inter arbusta, nec nemora ero: Vale Arethusa,

Et was fluvii, qui juxta pulchram Thymbridis undam fluitis. Incipite Bucolicum, o dulces Muíz, incipite carmen.

Daphnisego ille, qui boves hic pascebam: Daphnisego, qui tauros & vitulos hic potabam.

Incipite Bucolicum, Adulces Mufæ, incipite carmen.

O Pan Pan, five nunc es in monte alto Lyczo,

Seu per magnum Mænalum obambulas, veni in infulam Siculam, & relinque promontorium Helices,& fublime sepulchrum Illud Lycaonidæ, quod & diis beatis est venerabile.

Definite Bucolicum carmen, Mufæ, agite, jam definite. Veni rex, & hanc aufer dulcem bene compactam E cera hitulam pulchram, circa labrum apte inflexam: Nam ego certe ab amore jam trahor ad orcum.

Definite Bucolicum carmen, Musz agite, jam definite.
Nunc violas feratis rubi, vos spinæ feratis,
Pulchra vero Narcissis juniperis floreat,
Omnia denique contraria fiant, & jam pinus pyra ferat,
Daphnis postquam moritur; jam cervus canes trahat captivos,
Et ex montibus ululæ cum lusciniis cantu certent.

Definite Bucolicum carmen, Musz, agite, jam definite. Et ille quidem tantum locutus desiit. At illum Venus Volebat erigere: verum omnia fila desecerant A Parcis; & Daplanis transit flumen. Unda obruit Musis dilectum virum. Neque nymphis ingratum.

Definite Bucolicum carmen, Musæ, agite, jam desinite. Et tu da capram, atque poculum, ut ipsam musgeam Ac Musis libem. O salvete plurimum Musæ, Salvete: ego vero vobis & posthac dulcius canam.

C. Utinam tibi melle plenum fit pulchrum os,
Plenum & favis; atque comedas ficum ex Ægilo decerptam
Dulcem: fuavius enim canis quam cicada.
En tibi poculum! Contemplare, amice, quam fuaviter olet:
Horarum in fontibus iplum collutum effe dices.
Huc veni, Ciffætha; jam tu mulge hanc: vos vero capellæ
Nolite faltare, ne forte hircus in vos infurgat.

Argu-

110 Καὶ Αῶκας βάλλει, κὰ ઉπεία τάλλα διώκει.

"Αρχετε βωκολικάς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχε] ἀοια ας.
Αῦτις ὁπως κάση Διομήδε Θ ἀοιον ἰοῖσα,
Καὶ λέγε, Τὸν βώται νικῶ Δάρνιν, ἀλλὰ μάχ δι μοι.
'Αρχετε βωκολικάς, Μῶσαι φίλαι, τάρχε] ἀοια ας.

Τις 'Ω λύκοι, & Θωες, & ἀν' ἀρεα φωλά δες άρκτοι.
Χαίρεθ', ὁ βωκόλ Φ ταμιν ερώ Δάρνις εκέτ ἀν' τίλαν.
Οὐκέτ ἀνὰ δρυμώς, εκ ἄλσεα καῖς Αρεθοισες.
Καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλόν κτι Θύμβειδ Φ είδωρ.
"Αρχετε βωκόλικᾶς, Μώσαι ἡ ίκαις ἀρχεί ὰ οιδίες.

120 Δάφνις ερών όδε πάιθο όπος βόας ώδε νομεύων, Δάφνις όπως ταμέως η πόςπας ώδε ποποδων.

16,

"Αρχετε βωκολικάς, Μώσαι φίλω, άρχε αουθάς.
"Ω Παν Παν, ετ εκτί κα σρεα μακρά Λυκαίκ.
Είτε το γ αμφιπολείς μέγα Μαίναλον, ένθ επί νάσον

125 Ταν Σικελάν, Ελίκας ή λίπε ρίον, αλπί τε σά μα Τίως Δυκαρνίδας, το κι μακάξεων αρασόν.
Λύρετε βακολικός, Μώσαι, Ιτε, λύρε αοιδάς.
Ένθ α άναξ, κι τάνδε φές δυπάκτοιο μελίπνεν Εκ. καξω σύειγια καλάν. Φελ χείλ Θ έλικτάν.

130 ° Η ηδεράν τω εξω Ο ές αδαν ελκομαι ήδη.
Λήγετε βακολικάς, Μώσαι, ίτε, λήγε αοιδάς.
Νω τα μέν φορέροιτε βάτοι, φορέροιτε δι άνανθαι,
Α η καλά νάρκιο Θ έπ αρκά βοισι κομάσαι,
Πάντα δι έναλλα γείοιτο, κι ά πίτες όχεας ον είκαι,

135 Δάφνις επεί θυμσκει ' κὶ τῶς κύνας ῶλαφΘ ε,λκοις Κης ὀς εων τοὶ σκῶπες ἀνθόπ μας ὑπαυντο.
Λήγετε βωκολικός, Μῶσαι, ἱτε, λήγεὶ ἀ οιδῶς.

Χώ μὸν του είπων άπεπαμσατο. Τον δι Αφερδίτα "Η θελ' ἀνοςθώραι τα γε μαν λίνα πάντα λελοίπο Εκ μοιεζίν χω Δάρνις έδα ρόον. ἔκλυσε δίκα

Τον Μώσαις φίλον ανδεα τον ε νύμφαισην απερδίο.
Λήγετε βωκολικάς, Μώσαι, ίτε, κήγε] το Ιδάς.
Καὶ τὸ δίδε τὰ κ άλα, τό τε σκύφ Θ τως αιν αμέλξας
Σπέσω ταις Μοίωταις. Ω χαίρετε πολλάνα Μοϊσαι.

145 Χαίρε] · ερώ Α΄ υμμιν κ) ες υς ερον άδιον άσω.
Αἰ.Πληρές τοι μέλι] Φ τὸ καλὸν σόμα, Θυίς σι, γρίοιτο,
Πληρές ή αμθύνων · κ) ἀπ' Αἰρίλω ι αάθα τς ώροις
'Αθίαν · τέπι Θ επεί τυγε φέρτερον άδεις.
'Ηνὶ δέ τοι τὸ δέπαι · δασαι φίλ Φ ὡς καιλὸν ὅσδει ·

150 'Ωρον πεπλύδζ νιν έπὶ κράναισι θοκασείς.
"Ωπ' ἐθτ Κιωσύδα, τὸ δι' ἄμελγέ νιν ' αι το χίμαιραι
Οὐ μὴ σκις πάσητε, μὴ ὁ τρά [Θ ὑμμιν ἀνας τη. 'Υπό-

Argumentum fecundi Idyllii.

Inducitur Simztha, Delphidis cujusdam Myndii amore correpta: quem ex palzstra amatoriis incantationibus & veneficiis, Thestylidis cujusdam ancillæ ministerio, ad se traducere conatur, advocatis in auxilium Luna & Hecate, utpote Deabus nocturnis amorem adjuvantibus. Thestylida vero Theocritus ex Sophronis mimis desumpsit.

PHARMACEUTRIA,

Bi mihi funt lauri, Thestyli? ubi vero funt philtra? Cinge calicent hunc purpurea ovis lana, Ut qui mihi crudelis est amator, carmine magico persequar virum, Qui miser jam toros duodecim dies à me abest, Neque scit utrum mortui simus an vivi; Nec fores pullando fregit crudelis, nimirum illi aliò Abiit habens Amor levem animum, & Venus. Ibo ad Timageti gymnafium (agit Cras, ut ipfum videam: & cum eo expoltulabo, quod ita mecum Nunc magicis facris ipfum incantabo. Sed tu ô Luna, Luceas pulchre: ad te enim convertam carmina placide, ô dea, Et ad Hecaten subterraneam, quam etiam catuli timent, Cum incedit per mortuorum sepulchra, & atrum sanguinem. Salve Hecate terribilis, & ad finem usque nobifcum sis, Efficiens hæc venena non inferiora neque Circes, Nec Medere, nec flav & Perimeda venents.

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Mola quidem in igne confumitur: fed afperge
Theftyfi infelix. Quo tibi mens avolavit?

An vero, feelefta tibi quoque ludibrio fum?

Sparge fimul et hæc dicas. Delphidis offa fpargo.

Lyms, trahe tu illum meam ad domum virum.

Delphis me cruciat: ego vero in Delphide hant laurum

Uro. Et fictit ille cremat, valde inflammata,

Et subito con flagravit, ut neque cinis de ea appareat:

Ita etiam Delphidis caro in flamma consumatur.

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum. Sicut hanc ceram ego, Deo adjuvante, liquefacio; Ita præ amore statim liquescat Myndius Delphis: Utque volvitur hic æneus orbis; ope Veneris, Sicille volvatur ante nostras fores.

Iynx,

Pta:

tur,

Son

m,

m

5

IO

15

20

25

30

125

Υπόθεσις τε δάστες Είδυλλία.

Υπόκει Σιμαίδα, Δέλφιδος Μιμιδία τινός ερώσα δη
όκ παλαίς εας φίλιερις τε τι φυρμακοις, διάτιν
Βεραπαίνης Θεσύλιδος ποδιακονεμένη, εφ' εαμπίω
πηράται μετάρειν, όπιχαλαμένη τίω Σελίωδιω τι τιω
Έχάτω, ως όπι τιο ερωτισυμδαλλοιδίας νυκτερινάς
Βεάς. Τιω 3 Θεσύλιδα δ Θεόκρι Θ όκ πεί ΣώΦρον μετίωτικε μίμων.

ΦAPMAKETTPIA, Eis Nation β'.

Α μοι ται δάφναι, φέρε Θέσυλι * πά ή τὰ φίλζος, Στέ ον ταν κελέδαν φοινικέφ διος α ώτφ, בשוש בעום ב שובים של שונים שונים שונים של השוש מילףם Os we de denalai d do & range & d'errob' nices, Ous Eyou no regy redydues in Cool eines, Ouse Du pas appager avagor . n pa os assa "Del' Exwy ost' "Egus razavas pesvas, at' Appelita. Βασδιμαι ποτί τὰν Τιμαγήτοιο παλαίς εαν Αύειον, ως νιν ίδω · κ΄ μέμ ζομαι διά με ποιοί. Νιω δ'ε νιν εκ θυέων καταθύσομαι. 'Αλλά, Σελάνα, Φαίνε καλόν τον ηδ ποταείσομαι άσυχα, δαίμον, Τά χθονία θ' Έχατα, τὰν κό σκυλικές τερμέρντε Egyoulbar vernour ava T'neia, z juénar alua. Xaig Endra, Suandiri, n'es TENO aupur omades, Φάρμακα ταῦβ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκης, Μήτε τι Μηθείας, μήτε ξανθάς Περιμήθας. "Ιυγξ, ελκε τὸ τίωον εμον πότι θωμα τον ανθεα. "Αλφιτα τοι Φρώτον πυεί τάκε) · άλλ' δή παως Θέςυλι θειλαία πα τας φενιας εκπεπότασαι; "Η ρά γέ τοι, μυσαρό, κ τιν επίχαρμα τέπυ γιαι; Πάω απα κ λέκ ταιτα, Τα Δέλφι Θ ος έα πάοκο. TuyE, Exxe To Thur Endy Total Some Tov and pa. Δέλφις έμ' ανίασεν * έρω δι' όλι Δέλφιδι δάφιαν Αίθω χ' ώς αὐτά λακέω, μέρα καππυείσασα, Κάξαπίνης άφθη, κ' કહે αποδέν είδρμες αὐτάς. Ού τω τοι κ Δέλρις ενί φλορί σάςκ' αμαθύνοι. *Ιυγξ, έλκε τὸ τίωον εμόν πότι δώμα τὸν ἀνδως.
'Ως τέτον τὸν καρεν εγώ (εω δωμονι τάκω,
"Ως τάκοιδ' ఉ 'έρω Φ ὁ ΜυπόιΦ αὐτίκα Δελφις. X' we Sweid' of poulo o zanco, Z'Apegditas ים אבועם לויפודם הסט מעבדב בשום ושי בשוחיי,

Tyne, trahe ru illum meam ad domum virum. (ferosef, Nunc furfures fa crificabo. Tu vero Diana etiam illum qui apud in Rhadamanthum movere posses, & si quid aliud firmum est. Thestyli, canes nobis per urbem latrant;

Dea adest in triviis: vas zneum quam primum pulsa.

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum. Ecce! jam mare filet, filent & venti: Sed meus dolor in pectore non quiescit,

Verum amore erga illum tota cumburor, qui me miseram Pro conjuge infamem fecit, & ut non sim amplius virgo.

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum. Ter libo, & ter hæc, ô reverenda, dico: Sive mulier illi accubat, five vir

Tantum obliviscatur, quantum Thesea dicunt În Dia oblitum esse pulchricomæ Ariadnes.

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Hippomanes, planta est apud Arcadas: hac concitati omnes
Et equulei infaniunt in montibus, & celeres equæ.

Utinam sic & Delphidem videam ad hanc domum venire,
Infano similem, ex nitida palæstra!

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Hanc'à vestimento simbriam amisit Delphis,

Quam ego nunc divellens in sævum ignem spargo.

Hei mihi, tristis amor! Quid mihi atrum è corpore sang

Hei mihi, tristis amor! Quid mihi atrum è corpore sanguinem, Veluti palustris hirudo inhærens, omnem exuxisti?

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Lacertam tibi terens, potionem malam cras afferam.

Theftyli, nunc capiens had venena, ea illine

Limini illius, ad quod limen etiam nunc

Animo alligata fum; (ille vero me nihil curat)

Et inspuens dicito, nunc Delphidis offa spargo.

Iynx, trahe tu illum meam ad domum virum.

Nunc fola relicta, unde amorem meum deplorare incipiam?

Unde exordiar? quis mihi hoc malum attulit?

Venit ad nos Anaxo Eubuli filia sportulam serens,

Ad lucum Dianæ; quo in loco & multæaliæ

Feræ in-pompa-ducebantur undique, inter quas erat leæna.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Meque adeo Theocharile nutrix Thressa selicis-memoriæ, Vicina prope habitans, oravit & obsecravit, Ut pompam spectarem. Ego vero insigniter-inselix Sequebar, trahens pulchram ex bysso tunicam,

Es

"Ιυρξ, έρκε τὸ τίωον εμον πότι δωμα τον άνδεα. Νω Βυσω τὰ πάτυρα. Τὸ δ' "Αρτεμι κὸ τὸν ἐν ἄδα. Κενήσαις 'Ραδάμανδα, κὸ ἔτι τος ἀσφολές ἄλλο.

35 Θέσυλι, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πόλιν ἀς ύον).

'Α ઝરેડ દેν πειόθοισι το χαλκίον τός τάχ Θ ἄχει.

"Ιῦγξ, ἔκκι τὸ τίμον ἔμὸν πότι δῶμα τὸν ἀνδεχ.

'Ην ίδε σηγα μιν πόν Θ, σηρών π δὶ ἀν του.

'Α δὶ ἐμὰ ἐ σηγα ς ἐρνων ἐντορεν ἀνία,

d in

40 'Αλλ' όλη τωψ πάσα χω αίθο μαι, ός με το λαιναν 'Αντή γιωαικός έθηκε ημιών κ) απάρθενον ήμεν.

"Ιυγξ, έλκε το τιώον εμόν πότη δώμα τον άνδεα.
'Ες τεις ὑποσείνδω, κ) τεις τα δε, πότινα φωνώ Είτε γιωα τιώω ωρακκλί), είτε κ) άνης,

45 Τόωον έχοι λάθας, δωον πόνα Θασέα φαντί Έν Δία λαθτιμού ευπλονάμε 'Αριάδνας.

Ίυγξ, ελκε τὸ τίωον εμον πότι δώμα τον ανδεα. Ίππομανες, φυτόν όξι πας 'Αργάσι · τιδοί έπι πάσαι Καὶ πώλοι μαίνον] αν ώρεα κ) δοαὶ επποι.

50 "Ως κ) Δέλφιν ἴδοιμι κ) ἐς πόδε δῶμα πεςῆσαι
Μαινοιδίω ἴκελον, λιπαρᾶς ἐκποδε παλαίς ρας.
"Ιϋγξ, ἔλκε πὶ πίδον εμιὸν πότι δῶμα πὸνδνδρα.
Τετ' ἀπὸ τὰς χλαίνας τὸ κράωτοδον ἄλεσε Δέλφις,
"Ωρὰνωὶ πλλοισα καί! ἀγρίω ἐν πυρὶ βάλλω.

Aι αὶ, ἔξως ανιηξε πιμου μέλαν εκ χροὸς αξιμα Ἐμφὺς ὡς λιμιάτις ἀπαν ἐκ βδέλλα πέπωχας;
 "Ιϋγξ, ἔλκε τὺ πίμον ἐμὸν πότι δωμα τὸν ἀνδρα.
 Σαῦρόν τοι τρί λασα, ποτὸν κακὸν αὕριον ὀισῶ.
 Θέςυλι, νωῦ ἢ λαβοῖσα τὸ τὰ λρόνα ταῦθ, ὑπόμαξου

60 Τας πείω φλιας καθυπέρτερον, ας έπ κ) νεώ
'Εκ θυμώ θέθειαι' (ὁ δε μου λόρον εθένα ποιεί)
Κοιλός επρθυσθοισα, Τα Δελφιθ ο ός εα πάωνω.
'Ιϋκξ, ελκε πο πείον ειών πόπ δωμα τον ανδρα.

Νω δη μένη ξοίσα, πόθεν τον ξρωτα δακρυσώ;
65 Εκ πίν άξευμα; π΄ς μοι κακον άζαζε τέντο;
3 Ηνθ΄ ά τω Υθέκοιο καναφός άμμιν Αναξω
Αλσος έπ΄ Αρτέμιδς τη δη ποκα πολλά μερ άκλα
Θηεία πομπεύεσκε πεισαδόν, εν ζι λέαινα.

Φράζεδ μίω τον έρωθ' όθεν Ίκετο ποτνα Σελάνα.

70 Καί μ' ά Θάν πείλ Α Θράωπ τεορός ά μαναείπς
 `ΑΓχθυρος ναιοιρα ναθέξατο κὶ λιτάν άσε
Τάν πομπάν θάσαθς ' έρω δε δι ά μεγάλοι] Θ
 Ωμάςταν, βύστοιο καλδο σύροισα χιτήνα,

Kaugi-

Et induta xystide Clearistz.

Die amorem meum unde venerit, veneranda luna. Cum itaque jam essemi in media orbita, ubi edes Lyconis, Ibi Delphidem vidi & simul Eudamippum euntes. His erat helichryso slavior barbæ lanugo, Pectora vero multo splendidiora, quam tu, ô Luna, Ut è gymnasio redeuntibus relicto pulchro labore.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. 'Atque ut vidi, ut infanii! ut animus mihi male affectus est Miseræ! forma mea tabescebat, neque amplius pompam Illam curabam, neque quomodo domum redierim Novi: sed me ardens quidem morbus conficiebat, Decubui vero in lecto dies decem, & noctes decem.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Et corpus meum admodum simile fiebat thapso:
Desluebant vero è capite omnes capilli; ipsaque sola reliqua Ossa erant & cutis; ad cujus vero ædes non ivi?
Aut cujus aniculæ domum prætermisi, quæ incantaret?
Sed nihil erat seve; & tempus interea consumebatur sugiens.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna.
Tandem ancillæ verum fermonem dixi:
Eia age Theftyli, mihi gravis morbi aliquod remedium inveni.
Totam me cepit miferam Myndius ille. Sed profecta
Obferva circa Timageti palæftram:

Eo enim commeare solet ibique ei est gratum desidere.

Die amorem meum unde venerit, veneranda Luna, Cumque ipsum senties esse solum, occulte innue, Et die Simatham te vocare: atque hue ad me adducito. Sie dixeram. Ipsa vero abiit, & abduxit nitidum illum Delphidem ad ades nostras: at ego ut ipsum aspexi Jam porta limen superantem pede celeri.

(Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna)

Tota quidem obrigui plus nive: ex fronte vero

Mea fudor abunde defluebat fimilis auftralibus pruinis,

Neque quicquam eloqui poteram, ne tantum quidem quantum in

Murmurant clamantes charam apud matrem pueri: (fomnis

Sed obrigui toto corpore ficut monile riget.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Et crudelis ille me intuens, oculis in terram defixis, Affedit in fella, atque fedens fic ait:

Certe me, Simztha, tantum antevertifti, quantum ego Nuper currens formosum anterverti Philinum,

Cum

GAPMAKET'TPIA, 'EIS. B'. Καμφιστιλαμβά ταν ξυσίδα τας Κλεαρίσας. Φράζεο μευ τον έρωθ' ό σεν ικετο, πότνα Σελάνα. "Hon d' et ou intoov nal' anatilov, a ra Aunavo; Είδον Δέλφιν όμε τε κ Ευδάμιππον ίοντας. Τοίς Α' Ιω ξανθοτέρα μον ελιγεύσοιο γυκας, Στήθεα ή σίλδοντα πολύ πλέον. ἢ τὸ Σελάνα, 80 Ως Σπο γυμιασίοιο καλον πόνον άξπ λιπέσι. Φράζεό μευ τον έρωθ' όθεν ίκετο, πότνα Σελάνα. Xús idors as enarlus, as usu aci Dunis iapan Δειλαίας το ή κάλλ σετάκετο, κεδεπ πομ τάς 85 Thuas epegraulus, es as maker deras an tubor Εγνων αλλά με πς καπυρο νόσ Ο υζομά παξε. Keinlust' en xxivinei S'en' anara, n' d'ena iontus. Φράζεο μευ τον έρωθ όθεν ικετο, πότνα Σεκάνα. Καί μευ χεώς μ΄ όμοι Θ εχίνετο πολλάκι θά ζώ. "Eppeum d' en neodyns na our Teixes : au tes j Noina "Ose" "ยา" ที่ หมู่ ปัยยุเบล. หมู่ ยัง ที่เป็ ชห ยาที่ยุทบล ว "H moias Eximov y calas Souov, ans emader; 'Αλλ' ης εδεν ελαφεόν . ό η χεόν Ε άνυτι φούρων. Φράζεδ μευ τὸν ἔρωθ' δθεν ίλετο, πότνα Σελανα. Χ' επω τά δελα τον αλαθεα μύθοι έλεξα; Ει αχε Θέτυλι μοι χαλεπας νόσφ δίζε πιμαχ. ... 95 Πάσων έχει μετάλαιναν ο Μύνδι . άλλα μολοίσα Τήρησον ποτί ταν Τιμαγήτοιο παλαίς ραν Thue Do poith, thue Sen asu nath dui. Φράζεο μευ τον έρωθ όθεν ίκετο, πότνα Σελάνα. 100 Κηπεί κά νιν έδντα μάθοις μόνον, άσυχα νοδσόν, Κήο' όπ Σιμαίθα τυ κόμει, η υφάγεο τάθε. Ως εφάμαν. ά δι ωθε, κλάγαγε τον λιπαρόγεων Εις έμα δώματα Δέλφιν : έχω δέ νιν ως ενόησα "Apti Siggs क्ये 880 क्या सिंधिक मार्थिक मार्थिक. 105 (Φράζεο μευ τον έρωθ όθεν ίκετο, πότνα Σελάνα) Πάσα με ελύχθω χόν Φ πλέον, εκ ή μετώπω 'Ιδρώς μεν κοχύεσκεν ίσον νοτί αιστι έξρσαις. Ouse Te pavarae Swallar, Est out en union Κρυζών) φωνεύντα φίλαν πότι μη ίξεσ. τέκνα *

110 Κρυζών ή φωνεύντα φίλαν πότι μη έρα τέκνα *

Αλλ' ήπα γ μω δα γύδι κόλον χεξα πάντιθεν ίτα.

Φράζεό μευ τὸν ἔροθ' δθεν ίκετι, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἐσηδών ώς τες Θ, δεί χθονὸς διματα πίξας,

Εζετ' δεί κλιντίει κὶ ἐζοικο Φράτο μύθον *

15 °Η έα με, Σιμαίθα, τόσον έφθασας, δοσον έγώθω Πεχίν ποκα τον χαείεντα σεέχων έφθαξα Φιλίνον, Cum me ad tectum tuum vocasti, certo ut adessem
Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna.
Venissem enim ego, per dulcem amorem, venissem,
Vel duobus vel tribus comitatus de nocte amans,
Mala quidem in sinu Bacchi habens,
In capite autem habens populum, Herculi sacram plantam,
Undique purpureis lemniscis involutam.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna.

Et si me admisssets, id gratum fuisset: nam celer

Et sormosus inter omnes juvenes vocor.

Quievissem vero, si tantum os tuum pulchrum osculatus suissem;

Sin alias repulissetis me, & sores pessulo occlusa suissent,

Omnino & secures & faces ad vos venissent.

Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna.
Nunc vero affirmo, me hanc gratiam primum Veneri debere;
Et post Venerem, secundo tu ex slamma me eripuisti,
O mulier, quæ me huc ad ædes tuas vocasti
Prorsus semustum: nam AMOR Liparæo

Sæpe Vulcano ardentiorem flammam incendere folet. Dic amorem meum unde venerit, veneranda Luna. Ille enim objecto furore malo, virginem ex thalamo, Et sponsam expulit ex thoro tepido adhuc relicto Viri. Sic ille dixit: Ego vero illi facile-credula, Manu prehendens in mollem lectum inclinavi: Et mox corpore corpus calefiebat, ora vero Calidiora erant quam prius; & muslitavimus una suaviter. Ac ne tibi diu garriam, ô chara Luna, Res maxima peracta est, & voto uterque potiti sumus. Neque post id tempus me ille culpavit usque in hesternum diem; Neque ipsum ego: sed venit ad me Philistæ Mater meæ tubicinæ, atque eadem mater Melixus Hodie, cum ad cœlum ascenderent Solis equi, Roseam auroram ab Oceano subvehentes: Et narravit mihi aliaque multa, & quod Delphis amet. Utrum vero mulieris amore teneatur an viri, Non certum se scire ait: sed quod multum semper amoris Mero infuderit, & tandem fugiens abierit: Et dixit domum illi refertam effe coronis. Hæc mihi narravit hospita: est autem verax. Nam ad me prius ter aut quater commeare folebat, Et sæpe apud me deposuit Doricam pyxidem: Nunc vero dies duodecimus ex quo ipsum non vidi.

Nunquid

Ές το πεὸν καλέσασα τόδε τέξο, η με παςημέρ.
Φράζες μου τὸν έςωθ "άθεν εμετι, πότνα Σελάνα.
"Ηνθουρό κήρω, κ) τὸν γκλυκών, Ιώθου, έςωτα.
"Η τρίτος ἐὲ τέπαςτος ἐῶν φίλο αὐτίκα νύκτὸς,
Μαλά μέρ ἐν κόλποισ Διωνύσοιο φυλάρσων,

120 Μάλα μβρ ον πόλποισι Διωνύσοιο φυλάρσων,
Κερπ δι Έχων λεύκαν, 'Ηρακλέ Ο τερόν έρν Ο,
Πάντοσε πορφυβέαισι πειξώς ερμουν έλικτών.
Φράζεο μου τον έρων όθεν ίνετο, πότνα Σελάνα.
Κά μι το μβρ κ' έθεχεθε, πάθι ής φίλα κ' χθέλαφες ς

125 Καὶ καλὸς πάντεωτ με η ἢιθέοισι καλούμαι.
Εὐθόν τ', εἰκε μόνον τὸ καλὸν ςόμα τοῦ ἐφίλασα.
Εἰ θ' ἄλλα μ' ἀλεῖτε, κỳ το πόρεα εἰχετο μο χλῶ,
Παντῶς κỳ πελέκεις, κỳ λαμπάθες μόθον ἐφ΄ ὑμέας.
Φεάθες μου τὸν ἔρωθ' δρεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

m

130 Νωΐ ή χάβιν μβό έφαν τῷ Κυπειδι πρώτον ὀφείλειν.
Καὶ μξ τὰν Κύπειν, τό με δ'εδτερα ἐκ πυρὸς είλευ,
Ση χύγαι, ἐσημλέσασα τεὸν πότι τετο μέλαθρον,
Αὐτως ἡμίφλεκτον ἘΡΩΣ δ' ἄρα η Λιπαρείν
Πολλάκις Αφαίσοιο σέλας φλαγερώτερον αἴ θει.

135 Φράζεο μου τον έξωθ' όθεν ίκετο, πότνα Σελάνα. Σων ή κακαίς μανίαις κὶ παςθένον ου θαλάμοιο, Καὶ νύμφαν έφος πος έτι θεμνια θες μιὰ λιποίσαν 'Ανέρος. "Ως ὁ μιὰ ἐπεν ' ἐγω δ'ε ὁι ά ταχυπζθής Χοιρὸς έφα μαμική μαλακών έκλιν' ὁπὶ λέκτεων '

140 Καὶ ταχύ χρώς όπι χρωτι πεπαίνετο, η τὰ σρόσωπα Θερμότες ής η σρόδε η εμπυρίσθομες άδι. Χώς κά τοι μη μακρά φίλα βρυλέοιμι Σελώνα, Έπραίχθη τά μέγιςα, η ές πόθον ήνθομες άμφω. Κέτε τι τίμο έμιν έπεμέμ ματο μέσφά τοι έχθες.

145 Οὖτ' ἐρῶ αὦ τήνω ἀλλ' ៤ὧθέ μοι ἄ τε Φιλίξας
Μάτης τᾶς γε ἐμᾶς αὐληθείδος, ἀ τε Μελιξές
Σάμερον, ἀνίτα πές τε ποθ ἀρονὸν ἔτςεχον ἔπποι,
'Αὼ τὰν ροδόπηχυν ἀπ' 'Ωκεανοῖο φέρρισαι'
Κἦτέ μοι ἄλλά τε πολλά, ἢ ὡς ἀρα Δέλτοις ἔραθ.

150 Κἦτε μιν αὖτε γιωαικὸς ἔχει πόθΦ, εἰτε τὸ ἀνδεὸς.
Οὐκ, ἔφαδ, ἀπεκες ἔδμων ἀπες τόπον αἰεν ἔρωπος
᾿Ακράπον ἐπεχεῖπο, κὸ ἐς τέλΦ το χεπο φεύρων
Καὶ φάπο ὁι ςεφανοισι παθώματα πίῶα πυνάπδεν.
Ταὖπά μοι ἀξείνα μυθέραπο ἔςς δὶ ἀλαθές.

 Nunquid alias nunc habet delicias, & nostri oblitus est?
Quare ipsum veneficiis amatoriis aggrediar. Sin autem me
Magis offenderit, Orci fores, per Parcas, pulsabit.
Talia ei in cistella venena me dico servare,
Quæ, ò domina, ab Assyrio hospite consicere didici.
Verum tuvale, atque ad Oceanum equos slecte,
Veneranda: ego vero dolorem meum feram, sicut suscepi.
Vale Luna nitido-corpore: valete & alia
Sidera, quæ placidæ noctis currum comitari soletis.

Argumentum tertii Idyllii.

INSCRIBITUR hoc Idyllium CAPRARIUS, a persona amatoris; vel AMARYLLIS, à nomine puelle quæ amatur; vel COMASTES, ab actione ipsa: Cantu enim quidam blanditur Amaryllidi, non expresso nomine. Posset autem quis conjicere Battum esse: eum enim pastorem caprarium singit Theocritus alibi Corydoni colloquentem, & suum erga Amaryllida amorem declarantem. Quidam vero Theocritum esse putant, ex eo quod dicitur; NUM TIBI SIMUS VIDEOR? Simichidem eum vocantes. Tityrum alii proprium nomen, alii Satyrum significare dicunt. Res autem transacta videtur in Italia juxta Crotonem.

CAPRARIUS, vel AMARYLLIS, vel COMASTES, Idyllium III.

Pascuntur in monte, & Tityrus eas agit.
O Tityre mihi bene chare, pasce capellas,
Et ad fontem duc, ô Tityre: & illum coleatum bircum
Libycum album caveto, ne te cornu feriat.
O dulcis Amarylli, quare me non amplius prope hoc antrum
Procumbens vocas amatorculum? nunquid me odisti?
An tibi simus videor propius esse,
Nympha, & promissa-barba? Ut me suspendam, essicies.
Ecce! tibi decem poma assero. Illinc decerpsi
Unde me jussisti decerpere tu: & cras altera tibi asseram.
Respice, quæso, acerbum meum dolorem. Utinam sierem
Susurrans

"Η ρ΄ ἐν ἄλλοτη τεςπιονέχει, ἀμθ ἢ λελασας, Νιῶ μὸ τοῖς φίλ ενις χαταθύσοριαι αἰδ΄ ἔτι κήμε 160 Λυπη, τὰν ἱ ἱ ἰ ἀο πύλαν, ναὶ Μοῖ εας, ἀεαξεί, Τοῖά ὁι ἐν κίς α καπὰ φάςμανα φαμὶ φυλάνειν, ᾿ Λουείω, ἐνέανινα, παρὸ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ᾿ Αλλὰ τὸ μὸς χαί ερισα ποῦ ΄ Ωκεανὸν τζέπε πώλες, Πότνι ΄ ἐχρὶ δὶ ὁισῶ τὸν εμιὸν πονον, ἀστες ἐσέςαν.
165 Χαίςε Σελαναία λιπαρόχερε ΄ χαίρετε δὶ ἄλλοι ᾿ Αςέςες ἐνκήλοιο καθ ἀντυρα νυκτὸς ὁπαδοί.

"Υπόθεσς τε τείτε 'Eiduxle,

*ΕΠΙΓΡΑ'ΦΕΤΑΙ το μέρ Ειδυκλίον τέπο 'ΑΙΠΟ'ΛΟΣ, ἀπο τε ἐςῶντος ε ε ΑΜΑΡΥΛΛίΣ, ἐπο τες
κόςεις τε ἐςωμέρις ε ε ΚΩΜΑΣΤΗ Σ, ἀπο ἐμε τες
πρό ματος ε ἐπκωμάζει γάς τις τε ᾿Αμαςυλλίδι, τες
δνόματος με δηλεμένε εἰκάσετε δι ἀν τις Βάπον ἐξ) τες
τον γε αὐπόλον ὅντα δὶ ἐτεςεπιξε ὁ Θεόκειτος περςδιαλεγρίμουν Κοςυίδωνικὸ τον ἔςωτα, ον είχε περς τιμο
᾿Αμαρυκλίδα, ἐμφαίνοντα. Εινὲς ἢ τον Θεόκειτον
ἔξ) νομίζεσιν, ἐμ τες, Ἡ 'ΡΑ΄ ΓΕ΄ ΤΟΙ ΣΙΜΟ'Σ
ΚΑΤΑΦΑΙ'ΝΟΜ Ι; Σιμιγόδιο αὐτον καλεντες.
Τον Τίτιρον δι μέρ κυριον, δι ἢ σάτιρον ἔξ) φασι.
Τα ἢ πρά ματα εἰι ἀν ὁπὶ Ἰτακίας κεὶ Κρότωνα

n•

e.

m

5

IO

'ΑΙΠΟ'ΛΟΣ, ἢ 'ΑΜΑΡΥΛΛΙ'Σ, ἢ ΚΩΜΑΣΤΗ Σ, 'Ειδυλλιον γ'.

Κ Ωμάσδω ποπ τὰν `Αμαρυλίδα ' τὰὶ δέ μοι αἴκς Κ Βόπον) καὶ ' ὁρος, κὶ ὁ Τίπυρ ωτὰς ἐλαύνει. Τίπυς ἐμὶν τὸ καλὸν περιλαμόρε, βόσκε τὰς αἴγας. Καὶ ποπ τὰν κρέναν ἀγκ. Τίπυς ε' κὶ τὸν ἐνόρχαν Τὸν Λιουκὸν κυκανωνα φυλάωτο, με τὸ κερύ ἡ τὸν ἐρωτυλον; πὶ κερύ ἡ ἔνὶ ρον Παρκύ ποισα καλείς τὸν ἐρωτυλον; πὶ ρά με μασείς; Ἡ ρὰ γι΄ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγυθεν πωθυ, Νυμφα, κὶ σεργύ ψ ' ᾿Απά ζαθαί με πειπσείς. Ἡνὶ δ΄ς τοι δέκα μαλα φέρω ' τίμῶθε καθείλον, Ὁ μὶ ἐκέλο καθελείν τι ' κὶ αὐειον ἀλλά τοι ὁισῶ. Θάσαι μὰν θυμαλγες ἐμὸν ἀχος. Αἰθε χυοίμαν

Sufurrains apis, & in tuum antrum veniron. 3 38 Hederam fubiens, & filicem quatu ornaris! Nunc scio quid se Amor Sevus est deus. Certe lezne Mammamfuxit, & in faltibus eum educavit mater Qui me penitus urens ad ipfa offa usque penetrat. O formolis oculis prædita, lapis merus! Onigro supercilie Nympha, amplectere me caprarium, ut te okuler. INEST etiam inanibus ofculis suavis voluptasi Coronam discerpere me statim minutas in-partes facies. Quamtibi ego, Amarylli dilecta, ex hedera fervo, Intertextis folliculis & odorato apio. Hei mihi! Quid me fiet? sur ego perditus? Non audis? Pellicea exutus in undas illas faltabo, Ubi thynnos speculatur Olpis piscatori: Et finon moriar, tu tamen inde voluptatem capies. Cognovi nuper, cum quarente me an amares me, Telephilon allifum nuttum edidit fonum. Sed fruitra molti in brachio tabefactum elt.

Dixit & Agrœo vera, cribro-vaticinans, Nuper spicilega, mercede conducta, quod ego quidem Tibi totus incumbo: tu autom nihiki me facis. Certe tibi albam gemelliparam capram fervo. Quam à me & filia Mermonis Erithacis nigella Petit: & dabo ci, quoniam tu me ludificaris. Saltat oculus mihi dexter: nunquid videbo Ipfam? cantabo ad pinum hic reclinatus: Et meforte aspiciet; quoniam non adamantina est. Hippomenes, cum jam virginem vellet ducere uxorem, Poma in manibus capiens, cursum perfecit: Atalanta autem Ut vidit, Ut inianivit! ut in altum incidit amorem! Egit armentum & vates ab Othry monte Melampus In Pylum: illa vero Biantis in amplexu jacuit Mater gratiofa valde-prudentis Alphefibora. Formofam vero Venerem in montibus oves pascens Nonne adeo Adonis in magnam adegit rabiem, Ut ne mortuum quidem illum à fuo amplexu dimittat? Beatus quidem mihi est æternum somnum dormiens Endymion: beatum autem duco, dilecta mulier, Jasiona, Qui tot confecutus est, quot non audietis profani. Doleo caput: tibi autem non est cura. Non amplius canan, Jacebo hic stratus, & lupi hic me edent: Ut istud tibi quasi mel dulce in gutture fiat.

Argumen.

Α βομβούσα μέλισα, κὶ ἐς τεὸν ἀνηρον ἰκο ἰμαν,
Τὸν κιστὸν διαδύς, κὶ τὰν πέρειν ῷ τὰ πυκάσδη.

15 Ναῦ ἔχνων τὸν Ἐςωτα ΄ βαρύς Θεός. ἡ ρα λεαίνας
Μασόδν ἐθήλαζε, δρυμῷ τε μιν ἔτςεφε μάτης ΄
Ός με κατασμέχων κὶ ἐς ὀς ἐον ἀχεις ἰάπει.

Τὰ πὸ κθηδν ποθοςῶσα, τὸ πᾶν, λίθΘ ΄ ὧ κυἀνοφου
Νύμφα, πρόςπυξαί με τὸν ἀπόλον, ὡς τυ φιλάσω.

20 "ΈΣΓΙ, χεν κενεοῖσ φιλάμασην άθεα τές με.
Τον τέφανον πλαίμε καταυτίκα λεπα ποιησώς,
Τόν πιέρων, 'Αμαφυλλί φίλα, κιωσοῖο φυλάωω,
Έμπλέζας καλύκεων χι δυόδωοισ σελίνοις.
"Ω μοι έρω, τί πάθω; τί ο δύωτ Θ; έκ ύπακέως;

25 Τάν βαίταν ἐποδὺς εἰς κυματα τιῶα ἀλοῦναι,
Ω τῶρ τῶς θυ'ννως σιοπάζε) 'Ολπις ὁ γειπόζς
Κῆκα μὴ 'πεθάνω, τό γε μὰν τεὸν ἀθὸ τέτυκ).
"Εγνων πρὰν, ὅκα μὰ μευναμθόω εἰ οιλεεις με,
Οὐδε τὸ πιλεφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάζημα,
30 'Αλλ' αὐτῶς ἀπαλῷ πότι πάχει ὑζεμαράνθη.

30 Αλλ αυτώς απαλώ πόπ πάχει εξεμαςώνθη.
Είπε κὶ Αςοιω τάλαθέα, κοσκινόμαντις,
Α πρών ποιολογούσα, ωθραιθάτις ενεκ έγω κὶ
Τὶν ολ Θ ἐζικιμαι πὶ δέ μια λόρον ἐδένα ποιῆ.
"Η μάν τοι λακών διδυμαζόκον αιχα φυλάσω,

35 Τάν με κλά Μέςμνων Θ΄ Εριθακίς ά μελανό χεως Αἰτθ΄ κλ θωσώ δι, ἐπθὶ πό μοι ἐνθιαθρύπη. Αλλε) ὀφθαλμός μου ὁ θιξιός * ἀρφ. γ΄ ἰθνοώ Αὐτάν; ἀσουμαι ποτὶ τὰν πίτων ὧ θ΄ ἀποκλινθείς * Καί κέμ' Ἰσως πολίδοι * ἐπθὶ ἐκ ὰθαμαη [ίνα ἐντί.

40 'Ιππομβης όχα, δη τὰν παρθένον ήθελε χᾶμαι,
Μάλ' ἀνὶ χεροῦν έλων δρόμον ἄνυεν ' άλ' Ατάλαντα
'Ως ἰδεν, ως ἐμάνη, ως ἐς βαθύν άλλε] 'ἐρωτα.
Τὰν ἀγέλαν χω μάντις ἀπ' ' ΟθρυΘ ᾶγε Μελάμπες
'Ες Πῦλον ' ά β Βίαν] Θ ἐν ἀζκοίναισιν ἐκλίνθη

45 Μάτης ά χαρίκουα πείφερν Τάλρεσιβοίας.
Ταν η καλάν Κυθές ειαν εν ώς εσι μάλα νομεσων
Ούχ έτως Ωθωνις επὶ πλέον άγαγε λύανας.
"Ωςτ εδε οθιμούν μιν άτες μασθοίο τίθητη;
Ζόμονος με εμίν ο τον άπερουν επνον ισμον

men-

Το Υυμίων * (Δηω ή), φίλα γύναι, Ἰασίωνα,
 Το Τόρχων ἐκυξησεν, ὅσ' ἐ πευσείθε (ἐξθηροι.
 Αλγέω τὰν κεφδηάν * πὶν δὶ ἐ μέλει. Οὐκέτ' ἀείδω,
 Κεισεδιμαι ή πεσών, κὶ πὶ λύκοι ὧ δ'ὲ μ' ἔδνπ *
 Ως μέλι πιγλυκώ τὰτο κζη βεόχθοιο γρόοιτο.

Argumentum quarti Idyllii

Hoc Idyllium Bucolicum est. Battus Caprarius & Corydon bubulcus alternis versibus inter se colloquuntur. Inducit autem Theocritus Corydonem pascentem vaccas bubulci cujusdam Ægônis, quem dicit robustum existentem à luctatore Milône Olympiam abductum esse certandi causa: Battum vero hac interrogantem, & dicentem vaccas malum pastorem nactas, atque propterea macilentas esse. Res autem transacta est in Crotone Italia.

PASTORES, BATTUS & CORYDON. Idyllium IV.

- B. DIC mihi, ô Corydon, Cujus hæ boves? an Philonde?
 C. D Non verum Ægonis; ut pascerem autem mihi ipsas dedit,
- B. Num eas alicubi clam vespere omnes mulges?
 C. Atqui senex summittit vitulos, & me observat.
- B. Ipse autem in quam evanuit bubulcus abiens regionem?
 C. Nonne audivisti? Eum abduxit in Alpheum abiens Milo.
- B. Et quando ille oleum oculis vidit?
- C. Aiunt eum cum Herule viribus & robore certare.
- B. Et me dixit mater Polluce effe fortiorem.
- C. Et abiit habens ligonemque & viginti hinc oves.
- B. Persuaserit, crede, Milo lupis, ut statim fiant rabidi.
- C. Buculæ autem eum mugientes hic desiderant.
- B. Miserzista! Quam malum bubulcum nacta sunt?
- C. Miseræ certe: nam nolunt amplius pasci.
- B. Illius certe vitulæ ipfa tantum reliqua funt
 Offa. Num rore visitat, quemadmodum cicada?
- C. Non per terram. Nam aliquando ipsam ad Æsarum pasco, Et mollis herbæ bonum sasciculum do:
- Aliquando autem faitat umbrosum circa Latymnum.
- B. dacilentus plane & taurus ille rufus. Utinam fortiantur Lampriadæ populares, quando facrificant
- Junoin, talem: improbus enim populus.

 C. Ad paludis ctiam offium agitur, & ad Physici partes,
- Et ad Neæthum: ubi præclara omnia nascuntur, Ægipyrus, & cnyza, & odorifera melitea.
- B. Heu heu! Ibunt & hæ boves, ô miser Ægon, Ad Orcum, quando & tu infelicem appetis victoriam:

utem

fdam

ilône

hæc ctas,

ft in

dit.

5

10

15

20

25

Υπόθεσις το τετάρτο Έιδυλλίο.

Τέτο το Είθλλιον βεκολικόν όζι. Βάθος με έν αιπόλ . Kogu dwy j Bexixos, meg's arrinxes oldyezov) auos aiws. Toonde) j o Oconeiros rov Kogudwa Bes viμόντα βεκόλε τινός Α ίρων , έν φησι είς 'Ολυμπίαν τωο Μίλωνος παλαις ε άχθιωαι, ίουρον όντα, ώς άζωνίση) τον ή Βά πον ταυτα πυνθανόμενον, ε λέγοντα οπ κακδ αί βόες έπιχον βεκόλε, κὶ εἰσὶ λεπαί. Τα μ Teg Juana Sanespras en Kewtwes This Traxias.

NOMEI'E, BATTOE & KOPT' A QN, EIN MION A'.

B. The world Kopiday, Tipos ai Boesin pa Pinavda; K. C Oux all Aizwos Booner de mos auta's Edwer. Β. Η πά τε κευβ δαν τὰ ποθέσσες α πάσας άμελ με; κ. Αλλ' ο χερων υφίντι τὰ μορία. κ' ἡμε φυλάνει-B. Auris d'es tiv aparlo à Bana D a zero zwezv; Κ. Ούκ άκεσας; "Αρων νιν επ' 'Αλφεον έχετο Μίλων. Β. Καὶ πόνα τίω Εκαιον εν δο Βαλμοῖ σιν ὁ πώπς; Κ. Φαντί νιν Η εακληϊ βίλω κι καί στος ερίσ θεν. Β. Κημ' έραθ' ά μάτης Πολυδεύκε Ε ήμβν αμείνω. Κ. Κ΄ ώχε] έχων σκεπάναν τε κ) είχαπ τετόθε μάλα. Β. Πείσαι τοι Μίλων κή τως λύκος αυτίχα λυανίω. Κ. Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμθαι & δε ποθεύνπ. Β. Δαλαιά γ' αίνται · τον βωκόλον ώς κακόν εξερν. Κ. Η μαν δειλειαί γε · κ) εκέπ λώνη νέμεδζ. Β. Τίωας κολο δή τοι τας πός πος πΘ αυτά λέλ ήπαι Τως έα. Μή πρώχας σπίζε), బియాక్ ο τέπεξ; K. Où dav "Annona who wy en Airdeoso voud'a, Καὶ μαλακώ χόςτοιο καλαν κώμυθα δίδωαι. "Αλλοκα ή σκαίς ει το βαθύσκιον άμφι Λάπυμιον. Β. Λεπδος μαν χώ ταυς Ο ὁ πύρριχος Εἴθε λάχριεν Τοί τω λαμπειάδε τοί δαμόται, όκκα δύοντι Τά "Ηρα, πιόνδε ' κακοχράσμον χδό δάμΦ.

Κ. Καὶμὰν ἐς σομαλιμνον ἐλαύνε) ἔς τε τὰ Φύσκο,

Καὶ ποπ τον Νήαιθον οπα καλά πάντα φύοντι, 'Αιχίπυρος, κ' κιύζα, κ' δυώδης μελίτζα. Β. Φεδ φεδ · Βασάν) κ ταὶ βόες, δ τάλαν Αίγων, Εις Αίδαν, όνα κ τὸ κακᾶς ηράωτιο νίκας.

X'a

Et hæc fistula situ obducitur, quam quondam compegisti. c. Non illa, non per nymphas; quoniam ad Pisam abiens Dono mihi ipsam reliquit : ego autem quidam sum cantor, Et bene quidem illa Glaucz carmina accino, bene autem Pyrrhi. Laudo & Crotonem: pulchra etiam civitas Zacynthus, Et quod orientem spectat Lacinium; ubi ille pugil Ægon octoginta folus voravit placentas. Illic & taurum à monte duxit prehendens Ungula, & dedit Amaryllidi: mulieres vero Alta voce acclamarunt, & bubulcus risit.

B. O gratiofa Amarylli, folius tui ne quidem mortuæ Obliviscemur: quantum capræ mihi charæ, tantum mihi chara Heu heu duram valde fortem, quæ me fortita est!

C. FIDERE oportet, chare Batte, forsitan cras erit melius.

SPES in vivis; desperati autem mortui.

Et Jupiter interdum eftserenus, interdum pluit. B. Fido. Pelle deorsum vitulos: nam olex

Ramum rodunt perditi : abitu albe.

C. Abi Cymætha ad collem: non audis? Veniam, per Pana, malam rem tibi statim daturus, Nisi abisistinc : vide, iterum eo accedit.

Utinam effet mihi curvum pedum, ut te verberarem! B. Aspice me, ô Corydon, per Jovem: nam spina Modo me hic fauciavit fub malleolum. Ut vero alti

Hi aculei funt! Male vitula pereat.

In hanc inhians fauciatus fum. Nunquid vides?

C. Itaita, & unguibus eam teneo: atque hac ipsa est. B. Quantula est spina! & quantum virum domat!

C. In montem cum venis, ne discalceatus venias, ô Batte:

In monte enim rubique & tribuli germinant.

B. Dic age mihi Corydon, Ille vetulus nunquid adhuc molit Illam nigra-supercilia-habentem amicam, quam olim deperibat?

C. Admodum, ô miser. Nuper quidem ipsemet ingressus

Et in stabulum deprehendi eum in ipso opere.

B. Euge, ô homo salacissime: natura tua vel cum Satyris Propius vel cum Faunis, quibus exilia-crura-funt, certat.

Argumen-

rhi.

ara fti.

40

45

55

60

Χ' ά σύει γξ ευρώπ παλιώς), άν ποκ' επάξω. Κ. Οὐ τίωα γ', ε νύμφως ' επεί ποπ Πίσαν ἀφερπων Δῶρον εμίν νιν ελίπεν' εγώ δ'ε πις είμι μελικτώς. 30 Κηυ με τα Γλαύκας ά Γκρέσμαι, εδ ή τα Πύρρω. Αίνεω τάν τε Κρότωνα ναλά πόλις ά τε ΖάκυνθΟ. Καὶ το ποταδον το Λαπίνιον, δ. ωρ ο πύκλας Αίγων ογ δώκοντα μάν Θ γατεδαίσατο μάσδας Thue of tor Towes an' de of ar makes

Tas omas, unden Auapunidi rai j ywaines

Μαπερν ἀναθυσαν, χώ βωκόλ Ο Τζεγκλασεν.

Β. Ω χαείεω Αμακυλλί, μόνας σέθεν εθε θανοίσας Αποτοίμεθ ο δουν αίγες εμίν φίλαι, δωτον απέσβας.
Αὶ αι τω σκληρω μάλα θάμων Ο, ός μ' ελελό γει.

Κ.ΘΑΡσείν χελ, φίλε Βάπε τάχ ανειον έωτ δαμόνον ΕΛΙΙ ΔΕΣ εν ζωρίσην ανελπερι ή Απόντες. Xá Zeus antora il mener aider , amona of ver.

Β. Θαρσέω. Βάκλε κά πωθε τα μορία · τας χδέλαίας Τὸν θαλλὸν τεώρνη τὰ δύοροα. σίτθ' ὁ λέπας []. K. Σίτθ & Kuudi Sa ποτί τον λόφον · έκ εσακές:

Ήξω, ναι τον Πάνα, κακον τέλ Φ αυτίκα δωσών, Εί μη απει τεπώθεν ' ιδ' αν πάλιν άδε ποθέρπο. Είθ τω μοι βοικό τ το λαγωδόλον, ώς τυ πα αξω.

Β. Θάσαί μ', ω Κοςύδων, ποπ τω Δίος · ά χλάναν θα 50 'Αρμοί μ' வீக்' इंग्लंग्बर्ट 'उन्ने το σφυρόν. 'Ως ή βαθείαι Ταὶ ἀτρακτυλίδες ενθί. κακώς ὰ πόρπς όλοιτο Ες του ταν ετύπαν χασμούμου. ή ρά γε λούατες;

Κ. Ναὶ ναὶ, τοῖς ὀνύχεντιν έχω γίνιν άδε κραντά. Β. Ο σίχον δεί το τύμαα κ άλίκον ανδες δαμάσδει

K. 'Es begg on x' Egads, un dva Ara & Eg xeo, Batis.

Έν ηδόςει βάμνοι τε κ) άσσαλα θοι κομόων π. Β. Είσ άγε μοι Κιρύδων, Το γερόν πον ἢ β ἔπ μυλλί Thear Tar xuavogg we scorida, Tas nol chvian;

Κ 'Ακμάν γ' & δειλαίε 'πράν γε μβο αὐτος έπενθών Καὶ ποτί τὰν μάνδραν, κατελάμβανον άμθ ἐνάρρει. Β.Ευγ' δ' ν Βρωπε φιλοίφα ' το τοι γίνος η Σατυρίσκοις

Εγρυθενή Πάνεω κακοκνάμοιστο εείσθει.

Argumentum quinti Idyllii.

Hoc Idyllium magis Dramaticum est. Colloquuntur autem inter se in Italia, & de præstantia in arte Musica certant, Caprarius Comatas, qui Eumaræ Sybaritæ capras pascit, & Pastor Lacon, qui Thurii Sybaritæ pecora pascit. Habet autem Comatas puellam amasiam Alcippen nomine; Lacon vero amasium Eumedem. Et præmium certaminis constituunt, Caprarius hircum, Pastor autem agnum: Morsonem vero cantionum judicem deligunt. Finito autem certamine, judex Morson Caprario victoriam tribuit. Inscribitur igitur hoc Idyllium VIATORES, quod in via rixentur; BUCOLIASTÆ vero, quod carmen Bucolicum canant.

VIATORES seu BUCOLIASTÆ. Idyllium V.

COMATAS & LACON.

C. Apræ meæ illum pastorem Sybaritam
Fugite Lacona: meam pellem-caprinam heri furatus est
L. Nonne à fonte heus agnæ fugietis? nonne aspicitis
Qui paulo ante meam fistulam furatus est Comatam?

C. Quam fiftulam? tu enim quando, ferve Sybarita,
Possedisti fistulam? quid? annon cum Corydone

Possedisti fistulam? quid? annon cum Corydone Sufficit tibi stipulæ arundinem stridere tenenti?

L. Quam mihi dedit Lycon, ô liber. Tibi autem qualem. Lacon furatus olim abiit pellem? dic, Comata: Nam ne Eumaræ quidem hero tuo erat in qua cubaret.

C. Quam Crocylus mihi dedit, variam, quando facrificavit Nymphis capram. Tu autem, improbe, etiam tunc tabescebas. Invidens, & nunc me tandem nudum fecisti.

L. Non; per ipsum Pana littoralem, non tibi Lacon Pellem ademit filius Calæthidis: quod si fallo, de illa Petra, ô homo, surens in Crathin desiliam.

c. Nec etiam non per ipsas palustres, ô bone, nymphas,

(Quæmihi propitiæ & benevolæsint)

Non tuam fistulam furtim furatus est Comatas.

L. Si tibi credam, Daphnidis dolores perferam.

Sed enim si vis hædum ponere (est quidem nihil

Sacrum) cantu quidem tecum certabo, donec te victum fatearis.

C. SUS

"Y พอง วิธยาร จริ พร์นพิช "Eเปองโร.

Τέπο το Εἰδυλλιον δεαμμαπικότερον όξι προςδιδής του 3 ἀλλήλοις ἐπὶ Ἰταλίας, κỳ σελ ἐυμεσίας ἐρίζεσον, ὁ τε εἰπολΘ Κομάτας, ος Ευμάρα τὰ Συδαρίτα νέμη τὰς ἄτας, κỳ ὁ ποιμιω Λάκων ος Θερίε τὰ Συδαρίτα νέμη τὰ βρέμματα. Εχει ζὶ ὁ μὰ Κομάτας κός μω ἐρωμβίω Αλκίππω τἔνομα ὁ τὸ Λάκων, ἐρώμβον Εὐμή-διω, κỳ ἔπαθλον τῆς νίκος πίθεν ζὶ, ὁ μὰ ἀπόλΘτρότον, ὁ ζὶ ποιμιω ἀμιόν Μόρσωνα ζὶ τῆ ἀρῶκ κριτίω αίρεν). Τελεσάντων ζὶ τὶ ἄμιλλαν, ὁ κριτής Μόρσων τω αἰπόλω τιω νίκιω ἀπονέμη. Έπο Γρέρε ζὶ κὰ τὰ το τὸ ἐριδύλλιον ΌΔΟΠΟ ΡΟΙ μβὸ, διὰ τὸ ἐν ὁδὰ ριλονεικεν ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ ζὶ, διὰ τὸ βεκολιάζε ζι εωτές.

0

5

15

20

ΌΔΟΙΠΟ ΡΟΙ, ἢ ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ, Έιδύλλιον έ.

KOMA'TAΣ & ΛΑ'KΩN.

Κ. ⁵ Α Ιγες εμαὶ πίωον τον ποιμεία τον Συθαρίταν Φάνγετε το Λάκωνα το μου νάκος εχθες έχλεψεν. Λ. Οὐκ ἐπὸ τᾶς κράνας σίτι ἀμνίδες ; ἐκ ἐστρῶτε Τον μευ τὰν σύριτα πρώαν κλέταντα Κομάταν;

Κ. Τὰν ποίαν σύει Γρα; τὸ χῶ πόνα, δῶλε Συδάςτα, Ἐκλάσω σύει Γρα; τὶ δί; ἐκέπ ζωὶ Κος υδωνι ᾿Ας κεὶ τι καλάμας αὐλὸν ποππύσθεν ἔχοντι;

Λ. Τάν μοι έδωκε Λύκων, ω 'λούθεςε. τὸν ή τὸ ποῖον Λάκων ἐκκλέ Ιας ποκ' 'έδα νάκ Θ ; ἐπὰ Κομάπι'

10 Ουθέ χο δυμάρα θεσσότη ης τι δκούθεν.

Κ. Γο Κροκύλ Φ μοι έθωκε, το ποικίλον ανίκ' έθυσε
Ταις νύμφαις ταν αίγα το δί, δί κακε, κὸ τότ' ετάκευ
Βασκαίνων, κὸ νωῦ με τὰ λοίδια χυμιον έθηκας.

Λ. Οὐ, μ' αὐτὸν τ Πᾶνα τὸν ἄκπον. ἐ σε γε Λάκων Τὰν βαίταν ἀπέδυς' ὁ Καλαίδιδος ' ἢ κτ τίωας

Τᾶς πέτρας, ἄνθρωπε, μανείς ες Κράθιν άλοίμαν.
Κ.Ου μαν ετ' αυτάς τὰς λιμνάδας, δ' γαθε, νύμφας,
(ΑΙτ' εμίν ιλαιοί τε κὸ ἐυμθιέες τελεθνιεν)
Οδ τευ τὰν σι ει γα λαθών έκλε ψε Κομάτας.

Λ. Α΄ τοι πετύπαμι, τὰ Δάρνιδε ἄλγε ἀρείμαν. 'Αλλ' ἔν αἴκα λῆς ἔρισον Βέωλυ (ἐντὶ ωλὰ ἐδὲν [Ιερέν] ἀλλά γε τοι διακόσιμοι, ἔς εκ ἀ ἀπκίπης.

K. TE

C. SUS contra Minervam certamen suscipit. Ecce tamen stat Hichaedus: sed age, tu quoque saginatum agnum contra-statue.

L. Et quomodo, ô astute, recte hæc erunt ex æquo nobis? QUIS pilos pro lanis totondit? quis autem, præsente

Capra primipara, malam canam vult mulgere?

c. Quicunque vincere alium, ut tu, confidit;

Crabro strepenscicadam contra. Sed enim nequaquam

Hædus par: tu (ecce hircus hic!) certa.

L. NE FESTINA: non enim igne ureris. Suavius cantabis Hic sub oleastro & nemoribus his sedens, Gelida aqua illic desluit: hic nata est

Herba, & thorus hic, & locustæ hic canunt.

C. Atqui non feitino: fed MOLESTE admodum fero, fitte Oculis rectis inspicere, quem olim cum esses (me audes Puer adhuc, ego docebam. En gratia quo recidit; NUTRITO & catulos lupi, nutrito canes, ut te comedant.

L. Ec quando ego à te aliquid didiciffe boni vel audiffe Memini, ô invide tu & turpis homuncio nullius usus?

C. Quando pædicabam te, tu autem dolebas: capellæ autem Hæ balabant, & hircus ipfas terebrabat.

L. Non profundius illa pædicatione gibbose sepultus sis:

Sed enim veni huc, veni; & postremum cantabis.

C. Non veniam illuc: hic quercus, hic cyperus:

Hic fuave fufurrant in alvearibus apes: Hic aquæ gelidæ fontes duo: in arbore autem Aves garriunt: & umbra nihil fimilis

Isti quæ est apud te: dejicit autem & pinus superne nuces

L. Atqui agnorum pelles & lanas hic calcabis,
Si veneris, fomno molliores: ista autem pelles hircina,
Qua apud te funt, olent pejus quam tu oles.
Statuam autem cratera magnum albi lactis
Nymphis, statuam autem & suavis aliam olei.

C. Si autem & tu veneris, teneram filicem hic calcabis, Et pulegium florens: fubsternentur autem capellarum Pelles, iis quæ apud te funt molliores quadruplo agnorum. Statuam autem octo quidem situlas Panilactis, Octo autem conchas mellis plenos favos habentes.

L. Istinc mecum certa, & istic Bucolicum cane carmen: Tuum ipsius solum calcans, habe quercus. Sed quis nos Quis judicabit? utinam veniat bubulcus huc Lycopas!

C. Nihil ego illo opus habeo: fed hominem, Si vis, fylvicidam vocemus, qui ericas Κ. ૧Σ ποί. 'Α Σαναίαν έριν ήρισε ' ἐνίδε κάται

Ωριφ Θ · ἀλλ' ἀγκ, κὸ τὸ τον ἔυδοπον ἀμνὸν ἔριδε.

Λ. Καὶ πῶς, ὧ κίναδ', ἐδ τάδε γ' ἔως) ἐζ ἴσε ἄμμιν

25 Λ. Καὶ πῶς, ὧ κίναδ', οὖ τάδε γ' ἔως) Ε΄ ἱσε ἄμμιυ
ΤΙ'Σ κίχας ἀν] ἐρίων ἐποκίζατο; τίς ἢ παςρύσας
Αἰρὸς πρωτοτόκοιο, κακὰν κύνα βελέ] ἀμέλγειν;
Κ. Ος τις νικασείν τὸν πλα]ίον, ὡς τὸ, πεποίθεις

इक्बेर्ट हिन्मिट केंग मंत्री। एक देशकार्तान के के के के हता

30

35

40

45

50

55

60

m

"Ωειφ Θ΄ ἐσοπαλής '(π) ἔδ' ὁ τρά Θ΄ ὅτος) ἔρισδε.

Λ. ΜΗ ΣΠΕΥ Δ΄ ἐ γάς τοι πυρὶ θά λπεαι ἄδηον ἀΤὰδ ἀπὸ τὰν κόπνον κὶ τἄ λσεα ταῦ τα καθέας. (σῦ
Ψυχρον ΰδως τίωεὶ καιταλείδε) · ὧδε πεφύκει
Ποία, χὶ ά 516 ὰς ἃδε, κὶ ἀκρίδες ὧδε λομοῦντι.

Κ. Αλλ έπ σε σόδω ΜΕΓΑ δ΄ άχθομαι, εἰ τι με τιλμῆς "Ομμασι τοῖς ὀς Ͽοῖσι πετιθλέπου, ὅν ποκ ἐόντα Παϊδ΄ ἔτ ἐχὰν ἐδ ἰδασκον. Ἰδ΄ ά χάρις ἐς τί ποθέςπο. ΘΡΕ ΨΑΙ κλυκι ζε, Ͽρέλαι κύνας, ὡς τι φάχωντι.

Λ.Καὶ πόν ἐρὰ ဪ τοῦ π μαθών κακὸν ἢ κὶ ἀκέσας Μέμκαμ, ὦ φθονερὸν τὸ κὶ ἀφρεπες ἀνθείος αὐτῶς; Κ. Ανίκ ἐπόριζον το, τὸ δι ἀκρεες ἀ δ χίμαρας

A! δε χατεδλη χώντο, κ) ο τρά [ωτας ετεύπη. Α. Μη βάξην τιμών τυνό μα ΠΟ νόξε τα κάνο.

Λ. Μη βάθον τίωω πυρίσμα] Θ ύδε ταφείης · Αλλά βέρο ωδ', έρπε · κ) ύσερα βωκολιαξείς.

Κ. Οὐχ ἐς τῶ τίωθ τέτω δρύες, ὧδε κύπζεος, "Ωδε καλὸν βομβοῦνπ ποπ σμάνεωπ μέλιωτα."
Ενθ ὕδα Φ το το κεσιναιδίο παὶ δὶ ἐπὶ δ'ένδρω "Ορνιδες λόμαν δίνπ κὸ ἀ σκιὰ ἐθὲν ὁμοία Τὰ Φὸὰ πν * βάλλει ἢ κὸ ἀ πίπυς ὑ τόδε κώνες. Λ. "Η μὰν ὰς νακίδας τε κὸ θεια τάδε πατησείς.

Κ.Αί θέ κε κ) τὸ μόλης, ἀπαλὰν πθέριν ὧ θε πατησείς.
Καὶ γλάχων' ἀνθεδσαν ' ὑπεινεί ται ἢ χιμαραν Δέρματα, κῶ Φρὰ μὶν μαλακώτερα τίθράκις ἀρνῶν.
Στασῶ δι' ὁκτῶ μῶν γαμλώς τῷ Πανὶ γάλακιΘ, 'Όκτω ἢ σκαφίδας μέλη Θ πλέακης έχείσας.

Λ. Αυτόθε μοι ποτέρισθε, η αυτόδη βωκολιάσθο Ταν σαυτέ πατέων, έχε τὰς δίνας. 'Αλλά τὰς ἄμμε Τίς κεινει : αἰθ' ἔνδοι ποθ' ὁ βωκόλ 💬 ἔθε Λυκώπας.

Κ. Οὐθεν ερώ πωω ποπθούομων αλλα τον ανθες.» Αἰλης, τον δρυτόμον βωςρήσομες, ος τας εξείκας Τωας Illas que funt apud te findit : est autem Morsons

L. Vocemus. C. Tu voca eum. L. Age, ô hospes, paulispet

Huc veniens: nos enim certamus uter melior

Cantor sit. Tu autem, ô amice, neque pro me, Morson, Per gratiam pronunties, neque etiam istum juveris.

c. Ita, per nymphas, ita Morson, neque Comatæ Plus tribuas, neque isti tu gratificeris.

Hic autem grex Thurii est Sybaritæ:

Eumaræ autem capras vides, amice, Sybaritæ.

L. Nunquis te rogabat, per Jovem, an Sybaritz, An meus sit, ô improbissime, hic grex? Ut loquax es!

C. Heus bone vir, equidem vera omnia dico,

Et nihil glorior: tu autem valde mordax es. (rursus

L. Dic age, siquid dicendum habes: & hospitem in urbem

Vivum dimitte: ô Apollo, certe linguaculus est Comata. 6. Musæme diligunt multo plus quam cantorem

Daphnin: ego autem ipsis capellas duas nuper mactavi.

L. Etenim me Apollo diligit magnopere: & pulchrum ei

Arietem ego pasco. Carnea vero jam adventant.

C. Præter duas reliquas geminiparas capras mulgeo: Et me puella aspiciens, Ah miser, inquit, Tu ipse mulges?

L. Ahah! Lacon calathos fere viginti implet Caseo, & impubem in floribus puerum inquinat.

C. Petit & pomis caprarium Clearista, Capras præteragentem, & suave quiddam canit.

L. Et me Cratidas pastorem imberbis occurrens
Infanire facit: pulchra vero ad ejus cervicem quatitur coma.

C. At NON conferenda funt cynosbatus neque anemone Cum rofis, quarum flores apud fepes nafcuntur. (dem habent

L. Neque enim etiam cum glandibus poma montana: hæ qui-Tenuem abilice corticulam, illa vero mellis-colorem-referunt.

C. Et ego quidem dabo puellæ statim palumbum,

Ex junipero detractum: illic enim incubat.

L. Ego vero in vestem molle vellus, cum tondebo

Ovem nigram, Cratidæ donabo ipse.

C. Heus, ab oleastro discedite, capellæ; hic pascimini, Ad acclivem hunc collem, ubi myricæ.

L. Non à quercu heus tu Conare, tuque Cynætha,

Hic pascimini ortum versus, sicut Phalarus?

C. Est autem mihi situla ex cupresso, est autem crater Opus Praxitelis: puelle autem hec servo.

L. Et

Thurst res and Tiv Euxoxiade ? בידו ל Mogowy. A. Bospsones. K. To naker viv. A. "10" & Egg, wind KOV EKBOOV Tall' dudin · dunes prelotones oss apein Βωκολιασάς όζι. τυ δι', δ φίλε, μήτ' εμε Μόςσων, En zaeit neivys, wit av to ja totor ovatys. 70

Κ. Ναί, ποτί ταν νυμφάν, ναι Μορσων, μητε Κομάτα Τὸ πλέον ίθωνης, μητ' ών τύ ρα τωθε χαείξη. "Αδέ τοι ά ποί ινα τω Θεείω δει Συβάρτα Evudea 3 ras aizas oens, pine, to Subapira.

Λ. Μη τύ τις ής ώτα, ποτί ο Διος, αίτε Συδάρτας Αἰτ' ἐμον όζε, κάκισε, τὸ ποίμνιος: Ώς λάλ 🕒 ἐοτί. Κ. Βένπο ἔτος, ἐρὸ κλὸ ἀλαθέα πάν μος ενώ,

75

85

105

.

Κ' έδεν καυχέομαι το δι άγαν φιλοκές πιμος έντι-

Λ. Εια λέγ, લેπ λέγεις · κો τον ξένον ες πόλιν ωδ ઝાડ Ζων ἀφες · & Παιαν, η τωμύλ , η η κομάτα. 80 Κ. Ταὶ μῶσαί με φιλείωπ πολύ πλέον ἢ τον ἀοιθον Δάφνιν ' ἐχὰ δι' αὐταῖς χριάςως δύο πράν πολ Έθυσα. Λ. Καὶ χό ἐμ' 'Ωπόλλων φιλέει μέρα ' κὸ καλον αυτώ

Κειον έρω βόσκω. τα ή Κάρνεα κή δη εφερπή.

Κ. Πλάν δύο τὰς λοιπὰς διδυματίκ Θ ἀι σις ἀμέλρω Καί μ' ά ποις ποθορεύσα, Τάλαν, λέχει, αύτος αμέλχεις Λ. Φου φου, Λακων τοι παλαζώς χέθον είκαπ πληρό? Τυρώ, κ τον άναβον εν άνθεσι παίδα μολιώμ.

Κ. Βάλλει κ μάλοισι τον εὐπολον ά Κλεαρίτα,

Τας αίγας παρελώντα, κ) άδυ τι πυππυλιάσδει. 90 A. Knue & & Keandas Tov moudia A & To vineral Εκιμώνει · λιπαρεί ή παρ' αμλένα σείε]' έθειρα. Κ. Αλλ' ΟΥΣΥ'ΜΕλη] δει κινώσβατος εδ' ανεμώνα

Пед s poda, मी वंष्ठी महत्र मच्हे वंश्वनवान मह्न्य मे.

1. Out of sol, any vois gemaxides, an in goods 95 Λέπδη από πείνοιο λεπύριον, αί ή μελιχραί. K. Know who swow To mag Deve during od way. Ex ras a grad Da radexav. Thue 20 colode.

Λ. 'Απλ' έρω ές χλαϊνάν μαλακον πόκον, όππόκα πεξώ

Τὰν διν τὰν πέκλαν, Κερπίδα δωρήσομαι σώτός. 100 K. Ziff' soo Ta's northwo, Tai unna des ' a de veusade, 'Ως τὸ κάταντες τέτο γεώλοφον, & τε μυείκαι.

A.Oux amo ras Spudsistos o Kavaegs, a Te Kwaida, Τοτεί βοσκησείοθε ποβ αντολάς, ώς ο Φάλαρ ;

K. "Est de moryantos numacionos, Est j uputie Ερχον Πραξιτέλος • τὰ πουδί ή τοῦτα φυλάνω.

A. X'apir

L. Et nobis est canis amans-gregis, qui lupos strangulat: Quem puero donabo, feras omnes ut persequatur.

C. Locustz, quæ sepem supersaltatis meam,

Ne meas lædatis vites: funt enim teneræ.

L. Cicadæ, videte caprarium ut ego irrito: Sic & vos diu irritatis messores.

C. Odi denfarum-caudarum vulpes, que vites Micônis Semper venientes ad vesperas comedunt.

L. Etenim ego odi scarabeos, qui Philondz

Ficus vorantes, sublimes feruntur.

C. Nunquid non meministi cum ego te subagitavi, & tu riden Scite te movebas, & quercui hærebas illi?

L. Hoc quidem non memini: cum vero hic te vinctum

Eumaras purgavit, probe admodum hoc fcio.

C. Jam aliquis, ô Morson, irritatur; non sensisti? Vade, & scillas veteres ex monumento statim evellito.

L. Et ego quidem vellico, Morfon, quendam; & tu etiam vide.

Vade jam, & cyclaminum effodito ad Halenta.

C. Himera pro aqua fluat lac: & tu, ô Crathi,

Vino rubelcas: & junci fructum ferant.

L. Fluat & Sybaritis mihi mel: & in diluculo

Famula pro aqua urnam favis intingat.

C. Mez quidem cytisumque & zgilum caprz edunt, Et lentiscum calcant, & in comaris cubant.

L. At meis ovibus adelt apiastrum

Quo pascantur, multa autem & sicut rosa hedera floret.

C. Non amo Alcippen, quia me nuper non osculata est, Auribus ad se attrahens, cum ei palumbum dedi.

L. Sed ego Eumedem amo magnopere: etenim cum ei Fiftulam porrexi, fuave quiddam valde me ofculatus eft.

C. NEFAS, o Lacon, cum lusciniis picas certare, Atque upupas cycnis: tu autem, ô miser, es odiosus.

L. Finem facere jubeo pastorem. Tibi autem, Comata,

Donat Morfon agnam: & tu facrificans

Nymphis, Morfoni pulchrum carnis frustum statim mittito.

C. Mittam, per Pana. Fremito præ gaudio totus hircorum Nunc grex: nam ego quoque (ecce quam magnos istos cachinnos (edo In Laconem pastorem, quod nune tandem Expedivi agnum!) in cœlum vobis faltabo. Capræ meæ bono estote animo cornigeræ: cras vos

Omnes ego lavabo Sybaritidem intra fontem.

Heus tu albe cornipetens, fiquam ineas

Capra-

A. X aut ber mun pilonoi with, os hunga jes. "Or To mudi d'idwe, Ta Inela may Ta Stance.

K. Axeides, al tor pea [wo v conadite tor a wor, Μή μα λωβάση δε τας άμπελ . ذוד ν άδαι.

Λ. Τοὶ τέπιρες, όξητε τον αιπολον ώς έξεδίσδω. OUTO x' vigues slu egesto de te tois ranajud tris. Κ. Μισέω τας δασυκέρκ Φάλωπεκας, αλ τα Μίκωνος Alei portaren ra moltareog. pari (ov 11.

Λ. Καὶ το έχο μισέω τως καν θάρος, δι το Φιλώνδα

Σύνα κατάτεω χρητές, καθωέμιοι φορέον). 115

110

120

125

**

K. "H's uturas" or Egar TO nath A ana, n' To ocoupais

Ev mona xisaxica, is ta's opude eizeo this as ;

Λ. Τέτο μος ε μέμναμ ' δχα μαν πόχα Τά, δε τύ δάσας Ευμάρας ένα θηςε, εαλώς μάλα τετό γ έταμι,

K. "Howns, Mogowy, mnogive) · ezi naghadd;

Eximas in real stood wal & autina timos.

Λ. Κηρω μβο πισδω, Μόρσων, πρα κ πι ή λεύατεις. Ενθών ταν χυχλάμινον όρυσε νω ές τον Αλεντα. K. 'Iμέρα ανθ' υδατος ρείπω χάλα, κὶ τὸ ϳ, Κράθη,

Ο Ινω ποςφύροις, τα δ'ε τοι σία καρπον ενείκαι.

Λ. 'Ρείτω χ' α Συδαρίτις εμών μέλι ' κ' το ποί' ορθεσν A mus and isarcs tav nahmsa uneia sa au.

Κ. Ταὶ μὸν ἐμαὶ κύπσον τε κὰ άγελον άγες Εθονπ,

Kal givor martern, n'en noudeour nkor?.

1. Tain d' émais otean napest whi a mentita 130 Φέρβεως, πολλός ή κ) ώς ρόδα κιουρς επανθέι. Κ. Ουκ έραμ ' Αλκίππας, επιμε πρών εκ έφιλασε,

Tay wow radeholo', org of Tay quarav Edwa.

A. AM' eya Ev und de Eggun meya . n' 38 8 n' auto

135 Τάν σι αγγ' ώρεξα, κλήον τι με κάρτ' ερίλασεν.

K. 'Or ΘΕΜιτον Λάκων, πο dindova κίωτις ερίσδεν, Oud' Emoras xuxuosor no d', à randu, ear pine sons.

Λ. Παύπαλζ κέλομαι τον ποιμέρα. τον ή, Κομάτα, Δωρείται Μόρσων ταν α ινίδα : κή το ή θύσας

140 Ταις νύμφαις Μόρσωνι κλότ κρέας αυτίκα πεμιλον.

Κ. Πεμιλώ, ναι + Πάνα. Φειμάνεο πάτα τραχίσκων Num ayena . xinga po is os were to rayata Καπα Λάκων & τω ποιμβ &, δπί πολ ήδη Ανυσάμαν τον γ άμνον ες ερανον ύμιν άλεδμαι.

145 Aires euas Japo et Te nege zi des aueron d'une Πασαζέρω λεσώ Συβαρίποδος ένδο τι πράνες. Ou ros o Adrinas o rogumino, el mi ox doses

Caprarum, percutiam te, priusquam immolem Nymphis agnum. En iterum hic petit! Ego vero fiam, Ni te percussero, Melanthius pro Comata.

Argumentum fexti Idyllii.

Damœtas & Daphnis æstivis mensibus sub meridiem suos in unum compellunt greges, & amores Cyclopis & Galateæ alternis canunt. Orditur cantum Daphnis, sermonem tanquam ad Cyclopem dirigens: Damœtas vero respondet, quasi sub persona Polyphemi.

Res aguntur in Sicilia. Alloquitur autem poeta Aratum, cujus meminit in Thalysiis, & alibi. Potest autem hic Aratus esse

poeta al quivo wow.

BUCOLICI CANTORES,

Idyllium VI.

DAMOETAS & DAPHNIS.

D'Amœtas & Daphnis bubulcus in unum locum (rum Gregem quondam, Arate, compulerunt: erat autem alter co-Rufus, alter autem semiberbis. Ad fontem autem quendam ambo Sedentes æstate, meridie talia canebant.

Primus autem incepit Daphnis, quoniam & primus contendebat.

Daph. Petit tibi, Polypheme, gregem ovium Galatea Malis, difficilem-amatorem caprarium hominem vocans: Et tu ipsam non aspicis miser, miser, sed sedes Dulciter sistula-canens. Iterum illa (ecce!) canem petit Quæ te ovium sequitur custos: ipsa vero latrat In mare aspiciens; puri autem suctus eam ostendunt Placide strepentes, in littore currentem. Cave ne puellæ in crura irruat Ex mari exeuntis, neve corpus pulchrum laceret. Illa vero etiam ibi lascivit, sicut ex carduo Rusæ comæ, pulchraæstas dum torret: ET FUGIT amantem, & non amantem sectatur. Et à linea movet lapidem: certe enim AMORI Sæpe, ò Polypheme, non-pulchra pulchra videntur. Post hunc Damætas incepit, & hæc cecinit:

Τάν αράν, φλασώ τυ, πείν η γ' εμέ καλλιερίσαι Tais vuluparon & denov. Od' au madriv matri and fuoi-150 Αί μή τυ φλάσωμι, Μελάν Эι Θ άντί Κομάτα. (mas.

"Yno Deors าช เมโช Eเมินไร.

▲ a μοίτας κ Δάφνις θέρες οντος μεσπιβείας είς εν θρέμματα σωελομίνεσ, κ) αμοιδαίως τιμο σει Κύκλωπος κ) Γαλαβέας νύμφης τσό βεσν άβεσν. Άς χε) με εν τ ώδης ὁ Δάργις, ώς προς τον Κύχλωπα τίω Επόδοσιν TOI KULUG: 6 3 Damoitas Emoneive), as in meson TE TE Πολυφήμε δήθεν.

CTbe

er-

effe

co-

abo

ata

4111

-

10

Τά πεφγματα, εν Σικελία. જ્લાક્ર દીαλέρε) ο τοι-ητής 'Αρφτω, & κ μέμπη) εν τοις Δαλυσίοις, κ άλλαχε. Δωία) ή έτος ε) ο ηθ Φαιγομθών ποιητής.

BOTKOAIAETAI, EiNMION 5'.

DAMOI'TAE & DA'DNIE.

Αμοίτας κ Δάφνες ο βωκόλ Φ είς ένα χώρον Tar ayérar non', Agare, owaja zov'is d' à paur Huppos, o d' hungies . om negrar de Tiv augo 'Εσθέμινοι Βέρε Ο μέσφ αμα ι τοιάδ' α κιδον. Πράπος δι' άρξαπο Δαφνις, έπει κ πράπος έρισδεν. Δαφν. Βάλλει τοι, Πολύφαμε, το ποίμνιον α Γαλάτζα Μάλοιση, δυέρωτα τον αιπόλον ανδρακαλάσα. Καὶ τύνιν ή ποθορήδα τάλαν, τάλαν, άλλα κάθησαι 'Αδέα συείσδων. πάλιν άδ' (ίδε) ταν κινία βάλλο Α τοι τῶν ὁίων ἐπε) σκοπός • ά ή βαύσθει εις άλα δερκομβία. τα δενιν καλά κυματα φαίνες Ασυχα καχλάζοντα, έπ' αίμαλοῖο θέοισαν. कि केंद्र हा मार्ग मांड जावारीहेड देनि अर्थमावाण केंद्रिक म Έξαλος έρχοιθρας, χΤ ή χροα ημλον αμυξη. 'A है भे वारिया का ठीव अप्राति है, केंद्र बेम बेम्ब्रिय

15 Ταλ καπυραί χαι ται, το καλον Sig & ανίκα φρύποι.
ΚΑΙ ΦΕΥ ΓΕΙ φιλέοντα, κ) ε φιλέοντα διώκει. Kai Tov são gaunas xive Libor & 38 "EPOTI Πολλάκις, & Πολύφαμε, τὰ μη καλά καλά πέφαν). Τῷδι ἔπ Δαμοίτας ἀναβάκλετο, κὸ τάδ ἀειδεν

20 K 3

Δαμ.

Dam. Vidi, per Pana, ovium gregem cum peteret, Et me non latuit, non per meum unicum dulcent, quo video Ad finem usque vita. At vates Telemus inimica vaticinans. Inimica referat domum, ut filis affervet. At enim iple quoque vellicans vicissim eam non aspicio, Sed aliam quandam dico mulierem habere: ipfa vero audiens. Invidet mihi, ô Apollo, & tabescit, atque è mari Infana profilit profpectans in antra & greges ovium. Placide quoque just canem adlatrare: etenim quando amabam Ipfam, ganniebat ad femora roftrum habens. Hæc autem forte inspiciens facientem me sæpius, mittet Nuntium. At ego fores occludam, donec juraverit Se ipsam mihi ftraturam puschrum lectum hac in insula. Neque enim admodum turpem formam habeo, ut de medicunt, Certe enim nuper in mare inspiciebam: (erat autem tranquillitas) Et pulchra quidem barba, pulchra autem mihi unica pupilla (Ut meum fert judicium) videbatur: dentium autem Candidiorem nitorem Pario referehat marmore. Ac ne fascinarer, ter in meum despui sinum: Hæc enim vetula me Cotyttaris edocuit, Quæ nuper metentibus apud Hippocoontem canebat. Hæc cum dixisset, Daphnim Damœtas osculatus est: Et ille quidem huic fistulam, hic autem illi pulchram tibiam delit, Tibia-canebat Damoetas, fiftula autem canebat Daphnis bubulus, Saltabapt in molli vitulæ statim gramine: Neutertamen vicit, sed invicti fuerunt,

Argumentum septimi Idyllii.

Peregre agens Theocritus in infula Cô, cum ad Ptolemzum in Alexandriam proficisceretur, amicus factus est Phrasidamo & Antigeni, Lycopei filiis; vocatusque ab illis rus ad Thalysa facra Cereris, abit eo cum Eucrito & Amynta. Incidit autemin itinere in Lycidam Cydoniatam ex Creta: & mutuo sermone ipsorum amores inter se recensent. Continet igitur hoc Idyllium meram rei gesta narrationem.

THALYSIA, feu VERNUM ITER, Idyllium VII.

E Rat tempus cum ego & Eucritus in Halenta
Ibamus ex urbe: & tertius nobifcum Annyntas.

Cereri

25 'Aλλα છે αὐτὸς ἐγὰ κνίτθων πάλιν ἐ ποθόρημι,
'Aλλ ἀ λλαν τινὰ φαμὶ γωαϊκ Έχεν ά δι ἀ τοισα,
Ζαλοί μ', ῷ Παιὰν, κ) τάκε) ἐκ ἢ Βαλάωτας
Οἰςρεί πα παίνοισα ποῦ ἀ νορά τε κ) ποπ ποίμνας.
Σίγα δι ὑλακβείν νιν κ) τὰ κωί · κ) χὸ ὅκ ἡςων

30 Αυτάς, οκνυζητο πο] τομα μυσος έχρισα.
Ταμπα δι τους έσος ώσα ποιούντα με πολλάκι, πεμφεί Αγγελον. Αυτάς έχρι κλαξώ θυ εας, έςε κ ομόστη Αυτά μοι τος έσεν καλά δέμνια τασο έπν κάσω.
Και μας θω εδι είδος έχρι κακόν, ώς με λέρον].
35 Η μο πεάν ες πόντον εσέδλεπον (ής ή μαλάνα)

as)

it.

& Ga

in

me

lli-

eri

35 H 36 πράν ες πόντον εσέβλεπον (ής ή μαλάνα)
Καὶ καλά μβό τὰ βύθα, καλά δ' εμίν α μία κώρα
"Ως πας' εμίν κέκριται) κατεφαίνετο ήδ δε τ' οδόντων
Λευκοτέραν αδράν Παρίας ιπέφαινε λίθοιο.
"Ως μιὶ βασκανθώ ή, τρὶς εἰς εἰρὸν ἔποσα κόλπον"

40 Ταῦτα χο το γερία με Κοτυπαεὶς εξεδίδαξεν,

"Α πεὰν αμώντεκτι πας "Ιπποκόωντι πορώλει.

Τοω" εἰπων τον Δάφνιν ο Δαμοίτας εφίλασε "
Χώ μιο τω σύειγγ', ο ή τω καλον αυλον είδωκεν.
Αυλει Δαμοίτας, σύεισθε ή Δάφνις ο βωτας.

45 "Ωςχεῦν" εν μαλακά ταὶ πόςτιες αὐτίκο ποία "

Νίκα μαν εθ' άλλΦ, ανάσατοι εξίνουτο.

Tribators of Z' Eisvalis.

Έπονμήσας ὁ Θεόκειτος ἐν Κῷ,ὅτε τρε)ς Πτολιμαίον εἰς ᾿Αλεξάνορραν ἀπής, φίλος κατές» Φεασθάμω χὶ Αν]ιγμίς, Λυκωπέως μόις • κὴ κληθείς τω ἀμημε εἰς ἐξεὸν ὅπὸ Θαλύσια Δήμω [ερς,ἀπήση μ. Εὐκείτε κὴ ΄ Αμυύν [ε. Εντυχάνος ἢ καθ΄ ὁθὸν Λυβό το Κυθωνιατη ἐκ Κρήτης • κὴ ἀλλήλοις ὁμαλεντες εἰεξές χον ἢ τοῦ ἐωμημε ἐκωτας. "Εςτ μμὶ ἔν τέτο τὸ Εἰδύλλιον ὅλως εἰη [πμα]ικόν.

ΘΑΛΥΊΣΙΑ, ἢ 'ΕΑΡΙΝΗ' 'ΟΔΟΙΠΟΡΙ'Α, Εἰδύλλον ζ'.

ΗΣ χεόνος ἀνίκ' ἐγώ τε κὰ Εὔκειτος εἰς τὸν Αλεντα Εἴςπομες ὀκ πολιος σῦν κὰ τείτος ἄμμιν 'Αμιώτας. Κ΄ 4 Τξ

Cereri enim faciebat facrificia Phrafidamus, Et Antigenes, duo filii Lycopei: siquid boni reflet A generosis illis nobilibus, a Clytia & ab ipso Chalcone, Buriam qui ex pede perfecit fontem, Bene adnixus ad petram genu: penes autem ipfum Populi ulmique bene-umbrosum nemus oftendebant, Viridibus foliis tecta, comata. Necdum mediam viam emenfi eramus, neque fepulchrum Nobis Brafilæ apparebat: & viatorem quendam Bonum cum Musis Cydonicum invenimus virum, Nomine quidem Lycidam; erat autem caprarius:neque quisquam Ignoraffet aspiciens quoniam caprario egregie similis erat. Nam ex hirfuto & villofo hirco gerebat Albam pellem humeris, novum coagulum redolentem: Circum autem ejus pectora vetustum pallium erat adstrictum Cingulo textili: curvum autem ferebat ex oleastro Dextra pedum, & me placide ridens appellavit Oculo arridenti, (rifus autem hærebat ejus labris) Simichida, quo jam tu meridie pedes trahis, Cum & lacertus in sepibus dormit, Neque cristatæ corydallides errant : An ad convivium vocatus properas? an ad alicujus civium Torcular properas? ut tui pedibus cuntis Omnis lapis occurfans ad foleas refonat! Huic ego respondi: Lycida dilecte, dicunt te omnes Esse fistulatorem valde egregium & inter pastores Et inter messores; quod valde animum delectat Nostrum: quanquam, meo quidem judicio, me quoque tibi parem Puto. En viam, en ad Thalysia! nam amici Homines pulchræ Cereri epulum parant, Fortunarum primitias-offerentes: eis enim valde cumulata men-Dea frugibus abundantem replevit aream. Sed age, (jam communis enim via, communis autem & dies) Canamus: forte alter alterum juvabit. Etenim ego quoque Musarum sum facundum os: & me dicunt Omnes cantorum optimum. Ego autem non facile credulus, Non per terram: nondum enim; meo judicio, aut bonum Sicelidam supero illum Samium, aut Philetam, Canendo: fed QUASI RANA quædam cum cicadis contendo. Sic dixit dedita-opera: caprarius vero suaviter ridens,

Hortibi, inquit, pedum donábo, quoniam es Fotus revera germen à Jove factum.

Ita

Τά Δηοί ηθέτα χε θαλύσα ο Φασσάμι .

Κ' 'Αν] ηγύης, δύο τέκνα Λυκώπε . Ε΄ τό τό εθλω .

Χαῶν Τό ετ' ἀνωθεν, ἐπὸ Κλυπάς τε κὶ αὐτῶ .

Χάλκων , Βές ειαν ος ἐκ ποδὸς ἀνυε κε άναν, Εὖγ' ἐνες εισάμου .

Αἰγειροι πελέαι τε εύσκιον ἀλσος έφαινον ,

Χλωροίσιν πετάλοισι κατης εφέες, κοιμόωσαι.

10 Κέπω τὰν μεσάταν ὅθον ἄνυμες, ἐθὲ τὸ σᾶμα 'Αμᾶν τῶ Βρασίλα κατεφαίνετο 'καί τιν ὁθὶ ταν 'Εωλὸν (ఋ Μοίσαισι Κυθωνικὸν ἔυρομες ἄνθρα, "Ωνομα με Λυκίθαν, ἢς δι' ἀιπολ Θ : ἐδὲ κέ τις μιν 'Ηχνοίησεν ἰδων κατά ἀιπόλω 'έξοχ' ἐφκει. 15 'Εκ κδο τὸ λασίοιο θα πίτειχ Θ εἶ τε τρότριο

ani

Έκ μβο 38 λασίοιο θα π΄ τειχ Φ είχε τράροιο Κγακον θέρμε όμιοισι, νέας ταμίστιο ποβοσθον ο Αμρί διεί διε τλάροιο γεί το είχετο πέπλ Φ Ζως με πλοκερώ ο ροικών δι έχεν άβειελαίω Δεξιτερά κορωίαν, και μ' άπρέμας είπε σε σαρώς ο Ομματι μειδιόωντι, (γέλως διεί είχετο χείλευς)

Το "Ομματι μειδίουντι, (γλλως δ'ε δι είχετο χείλευς)
Σιμιχίδα, πᾶ δη τι μεσαμέριον πόδας έλκεις,
Ανίκα δη κλ σουρφ έφ' αμασπαισ καθούδει,
Ουδ' ἐπτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ηλαίνου);
"Η μπ δωτακλητός ἐπείχεαι ; η τινφ αςτών

25 Λανδν όπη βρώσκεις ; ώς τεο προί νέσο μέροιο.
Πάσα λίθ Φ παίοισα πο] άρξυλίδεων αξέδει.
Τὸν δὶ ἐγω ἀμείφθων Λυκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες "Εμμεν συρεκτάν μέγ' ὑπείροχον ἔν τε νομεύσιν "Εν τ' ἀμητίρεωπ τὸ δὶ μάλα θυμὸν ἰαίνει

30 'Αμέτερον' καίτοι, καί εμόν νόον, ισοφαρίσθεν Ελπομαι ά δι' όθος άθε Θαλυσίας ' π ηδ εταίρος 'Ανέρες ' δυπέπλω Δαμάτερι θώτι τελεύντι. ''Ολδω άπαρχομοιο μάλα γάρ σοισι πόνε μέτεφ ' Α θαμων ευπριδον άνεπλήρωσεν άλωάν

35 'Aλλ' άλε δη, (ξωιά)δόδος, ξωιά ή κι ά άς)
Βωκολιασθώμεθα · τάχ' ώτες Φ άλλον όνασει.
Καὶ χδ έγω Μοισάν ημπυρόν τέμα · κημε λέγον]:
Πράντες α οιδόν α εισον · έγω δέ τις ε ταχυπζοής,
Οὐ δάν · έγαρ πω, ημε ' έμον νόον, έτε τὸν ἐκλὸν.

40 Σικελίδων νίκημε τον όπ Σάμω, έτε Φιλητάν, ᾿Αείδων ΒΑΤΡΑΧΟΣ δέ πο] ἀκείδας ὥς τις ἐείσδω Է "Ως ἐφάμων δπίταδες · ὁ δι ἀιπόλ Θ ἀδυ γελό ωτως, Τάν τοι ἔφα, κορίναν δωρήσομαι, ἕνεκεν ἐωτὶ Πᾶν ἐπ' ἀλαθεία πεπλασμβύον όκ Διὸς ἔρν Θ .

Yez mihi & faber valde invifus est, qui conatur Equalem montis summitati perficere domum Oromedontis. Ac Musarum aves, quotquot contra Chium vatem Exadverso garrientes, frustra laborant. Sed age Bucolicum cito incipiamus cantum. Simichida: & ego quidem canam. Vide amice, an tibi placeat Hoc quod nuper in monte parvum carmen elaboravi. Erit Ageanacti tuta navigatio in Mitylenen. Et cum propter occidentes hædos Notus humidas urget Undas, & Orion quando in Oceano pedes fiftit. Si Lycidam toftum amore Liberaverit: ardens enim amor ejus me urit. Et halcyones sternent undas, & mare, Et Notum, & Eurum, qui imas algas movet: Halcyones, glaucis Nereidibus que maxime Avium dilecte funt, quibufque ex mari victus. Ageanacti navigationem quarenti in Mitylenen Tempeliva omnia fiant, & tutum in portum perveniat. Et ego illodie, anothinam vel rofeam Vel & violaceam coronam circa caput retinens. Pteleaticum vinum ox cratere hauriam, Ad ignem regulare; favam aliquis in igne torrebit, Et thorus erit extructus ad cubitum usque Cnyzaque, asphodeloque, lentoque apio. Et hibam fuaviter, memor Ageanactis, Ipfis calicibus ad facera usque labrum infigens. Tibia-canent autem mihi duo pastores: alter, Acharnensis: Alter, Lycopitas: & Tityrus prope canet, Ut olim Xeneam amavit Daphnis bubulcus, Et ut montem circuibat, & ut quercus infum lugebant, Himeræquæ nascuntur ad ripas fluvii: Cum ille feu nix quadam liquescebat sub altum Hamum. Vel Atho, vel Rhodopen, vel Caucasum extremum. Cantabit etiam ut olim fuscepit caprarium lata arca Vivum existentem, sava impietate heri: Utque ipsum fima exprato pascebant euntes Cedrum in dulcem mollibus floribus apes; Quoniam ei dulce Musa in ore fundebat nectar. Obeate Comata, tibi hæ jucunda diu acciderunt: Et zu inclusus in arcam fuisti, & tu apum Favis pastus, trimestre tempus exegisti. Utinam mea memoria inter viventium numerum fuifles.

Τιθ οι παραν τη και προτο το μελί δεσε εράντι
Τουν όρευς κορυφά τελέσου δε μον 'Ωρομέδον]
Καὶ Μοισάν όρευς ερέσου πετί Χεον ἀρεδόν
Αντία κοκκύζοντες, επόσια μοχ Αίζονπ.

Αλλ άλλ, βονολικάς παχέως ἀρχώμεθ ἀριδάς,
το Σιμιχίδα κόμολ κόμο δρι φίλ Θ, εί τοι ἀρέσος
Τιθ ός τιπράν εν όρει το μελύδειον Εξεπόνασα.

Τε τη τραν ον ορεί το μελυσθείου σχεπονασμο.
"Εσε) Αγκάνακη κλήδε πλοΘ ές Μιπιλάναν.
Χό ταν έφ' έπτερίοις ερίφοις νότιΘείν [ρχ διώκη.
Κύματη, κ' Ωρίων οκ' έπ' Ωκιανώ πόδας ίχη.
Αίνευ της Λυνίλης δποδυμίου οδ Αρορδίτης

το Αίκεν τον Λυκίδων οποδιωθού Ε Αφορδίτας
'Ρύση]: Βερμός οδ έρως αὐτῷ με καταίδει.
Χ΄ άλκυδνες πορεσούντι τὰ κύματα, τὰν ςε δαλασταν.
Τόν το νότον, τόν τ' οὐεον, ος έρατα φυκία κενεί.
'Αλκυόνες, χλαμκώς Νηρηίσι τείτε μάλισκ

60 'Ορνίχων εφίλαθεν, όσως τι τος θε άλος άγρους Αγεώνακτη πλόου θζημιρός ες Μιτυλώναν Εκοιτος Κόγω τιώο και άμθρ, ἀνήθηνον η ροδίεντα "Η κ) λευκοΐων εξομον παὶ κρατή φυλώσους.

65 Τον Πτελεαπκόν δικον επό κρηπηρος ἀφυζώς
Πὰρ πυρὶ κακλιμεί Θ΄ κύαμον δέ πε ἐν πυρὶ φρυζώς
Χ΄ ὰ ειδὰς ἐσεῶται πεπυκασμεία τε ἐν παρμον
Κνύζα τ΄, ἀσφοδελφ τε, πολυγνάμπω τε σελίκω.
Καὶ πομαι μαλακῶς, μεμιαμείο Θ΄ Αγεάνακί Θ.

Καὶ πόριαι μαλακῶς, μεμπαμθό Αγεάνακ Ο,

Λύτα την μυλίμεση κὰ ες πρύγα χελ Θ εξείδων.

Αὐλη τοῦντι δε μοι δύο ποιμθές εκ κθι, Αραφτούς Είς ή, Λυκωπίτας ο ή Γίτιρος εγχύθεν ἀσεί, Το ποκα τὰς πενέας πράστατο Δάρνις ο βώτας,

Χ΄ ὡς ος Θπαμφεπολείτο, κὰ ὡς δρύες αὐτὸν ἐβρήνευν,

75 'Ιμέρα αὐτε φύοντι πας' όχθαιστιποπαμοίο '
Εὐτε χών ὤς τις κατετάμιτο μακεόν ὑρ' Αξμον, "Η 'Αθω. ἢ 'Ροδόπαι, ἢ Καμκασστεςαβόεντα, 'Ασεὶ δί' ὡς ποκ' έδεκτο τὸν αἰπόλον ἐυρέα κάρναξ Ζωὸν ἐόντα, κακαϊσιν ἀταδακίαισιν ἄνακ] Θ

80 ° Ως τένιν οἱ σιωὶ λημωνόθε φέςδον ἰοῖσαι
Κέδεον ἐς ἀδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεωτ μέλιωσα.
Οιῶεκά ὁι γλυκύ Μοῖσα κτ τομαίθ χέε νέκτωρ.
οιῶκαειτε Κομάτα, τὸ θωὸ τάδε τεςπιὰ πεπένθεις.
Καὶ τὸ κατεκλάδης ἐς λάρνακα, κὸ τὸ μελιωτῶν

8ς Κηρία φερδόμθω, έτος ώριον εξετέλεατας. Αίθ' επ' έμου ζωοίς εναρίθμω ώφελες ημες. Ita ego tibi pascerem in montibus pulchras capras, Vocem audiens: tu autem sub quercubus vel sub piceis Suaviter modulans recubares, divina Comata.

Tantum ille locutus finem fecit. Post eum vicissim Et ego talia dixi; Lycida chare, multa quidem alia Nymphæ & me docuerunt in montibus pascentem Præclara, quæ forte vel ad Jovis solium sustulit sama: Sed illud ex omnibus valde egregium, quo te honorare Incipiam. Sed ausculta, quandoquidem Musis charus es. Simichida guidem Amores sternutarunt : certe enim miser Tantum amat Myrto, quantum ver capræ amant. Aratus autem. qui omnium charissimus est illi homini. Pueri in visceribus habet amorem. Novit Aristis. Bonus vir valde Ariftis, quem ne ipse quidem canere Phæbus cithara ad fuos tripodas dedignaretur, Quam pueri Aratus sub offibus uritur amore. Hunc mihi, Pan, Homoles amabile folum qui fortitus es. Non-vocatum illius charas in manus fiftas. Sive is est tener Philinus, five quispiam alius. Et si hæc facies, ô Pan chare, ne tu pueri Arcadici fquillis fub latera & humeros Tunc flagellent cum carnes paucæ adfunt: Sin aliter annues, tunc per totum corpus unguibus Morsus scalparis, & in articis dormias. Sis autem Edonorum quidem in montibus hyeme media, Ad Hebrum fluvium versus, prope Septentrionem: Attate vero ultimos apud Athiopas pascas, Sub scopulo Blemyorum, unde non amplius Nilus videri potek Vos autem Hyetidis & Byblidis dulcem linquentes Laticem, & habitantes flavæ ædem altam Diones, Omalis Amores rubentibus fimiles, Petite mihi arcubus amabilem Philinum, Petite: quoniam hespitis infelix non miseretur mei. Quanquam pyro jam mitior est, mulieres autem, Hei hei, dicunt, Philine ! Pulcher flos tibi defluit. Ne amplius ad fores excubemus, ô Arate, Neque pede teramus: matutinus autem alium gallus Cucuriens torporibus folicitis tradat: Unus autem sub hac, optime Molon, stranguletur palæstra: Nobis autem quies curæ sit, vetulaque adsit, Quæ fufurrans, mala procul arceat. Tantum dixi. Ille autem mihi pedum, fuave ridens

Sicut

Φωνᾶς લેંગ્લેમ દેશ્કી તાલી જે એ જે જે મહેર તે મહેર તે મુન્ન કુ મહેર તે મહેર તે મુખ્ય કુ માને મુખ્ય કુ મુખ્ય કુ *Αδύ μελισδόμι • મુખ્ય કુ મુખ્ય ક

ου Κώ μβι τόσο εἰπων ἀπεπαύσατο. τὸν ἢ με αμθις Κηρών το εἰπων ἀπεπαύσατο. τὸν ἢ με αμθις Κηρών το εἰπων ἀπεπαύσατο. τὸν ἢ με ακα κι Νύμφαι κὴμὰ δίθαξαν ἀν ἄρεα βωκολέοντα Εθλα, τα πε κὶ Ζανὸς ἐπὶ βρόνον ἀγαγε φάμα ᾿Αλλὰ τὸγ ἐν παντων μέγ ἀπείευ χον, ὡ τὸ γεραίρεν β΄ ᾿Αρξεῦμι ἀλλὶ ἀπάκοισον, ἐπεὶ φίλ Θ΄ ἔπλεο Μοίσαις.

Αςζεύμ · αλλ · σακοίσον, επε οιλ · επε ο Μοιται
Σιμιχίδε με "Εςωτες επε πε αρος είνες εξαν).
Τό οπον ερή Μυςτες όπον είαξος είνες εξαν).
"Ωξα · δ΄, ό τὰ πάντα οιλαίτα · δυθει πμίφ,
Παιδός ἐπὸ σολά ΄ χοισιν εχει πόδον. διδεν "Αξισις
"Εδλός ἀνὰς μέχ "Αξισις, ον εδε καν αὐτος ἀκδεν

100 Έλλος ανής μέγ' "Αριςτς, ον εδέ καν αὐτος αἰθεν Φοιίο (ων φόςμιγγι Φλα τειπόδεοπ μεγαίροι, "Ως εκ παιδος "Αραί (Φ κω ος ένα αἰθετ' ἔςωπ. Τὸν μοὶ, Παν, "Ομόλας ἐραπον πέδον δς ε λέλο χας, "Ακλητον πίω οιο φίλας ἐς χείρας ἐς είσαις,

105 Εἶτ' ές ἀρ ὁ Φιλῖν Φ ὁ μαλθακὸς, ἔτε πς ἄλλ Φ.
Κἢν μὸ ταῦθ εξοδις, ῷ Πὰν φίλε, μή πό πι παῦθες
'Αρχαθικοὶ σκίλλαισην τῶο πλοθοός τε κὰ ὅμες
Τανίκα μας το δοιεν, ὅκα κρέα ποθοὰ παρείκι
"Ει δὶ ἄλλως νούσαις, κΤι μὸς χρόα πάν οὐ ον οίχεως

110 Δακιόμθυ κυάσαιο, η ον κνίδαισι καθούδοις.
Είης Α΄ Ήδωνων μιρό ον ώξειση χείματη μέσσω,
"Εδρον παις ποταμόν τεξεαμμιρό , έγγυθεν άξκζε
"Εν ή θέρει πυμάτοισι παις Αιθιόπειση νομούοις,
Πέσσα ύπο Βλεμύων, όθεν εκέτη Νέλ Θορστός.

115 "Υμμες Α' 'Υετίδ Φ κ) Βυδλίδ Φ άδυ λιπόντες Νάμα, κ) δικούντες ξανθάς έδος αἰπυ Διώνας, Ω μάλοισιν Έρωτες έρα θο μικοισιν διμοίοι, Βάλλετέ μοι τόξοισι τον διωρόεντα Φιλίνον, Βάλλεδ έπεὶ πον ξείνον δ δυσμορος εκ έλεε με.

120 Καὶ δη μαν ἀποιο πεπαίτες Θ · αι ή γωαϊκες.
Αῖ αῖ, φαντὶ, Φιλῖνε · τό τει καλὸν ἄνθ Θ ὑπορρεί.
Μηκέτι τοι φεκρῶμες δηὶ ποερθίροισιν, "Αρατε,
Μηδε πόδας τρίβωμες · ὁ δὶ ὁρθρι Θ ἄλλον ἀλέμτως
Κοκκύσδων νάρχαισιν ἀνιηραῖσι διδοίη ·

125 Είς Α΄ τωτό πάς ε, φέρισε Μόλων, άζχιτο παλαίσρας "Αμμιν Α΄ άσυχία μέλοι, γεαία τε παρείη,
"Απς όποβύσθοισα, πὰ μὴ καλὰ γόσφιν έξύκοι.
Τόως έφαμαν. Ο δέ μοι τὸ λαγωδόλον, άδυ γελάωτες

525

Sicut enter, Mularum munus prebuit effe. Atque tole deflectors at finifiram, qua iturad Pyxam Perrente via : Bgo vero & Bucritus ad Phrafidami domum Conversi, & bonus Amyntichus, in profundis Suavis lentifci thoris recubuimus, Inque nuper abscissis leti pampinise Multa autem nobis fupra caput quatichantur Populique ulmique: & propius facer rivus Nympharum ex antro defluens murmurabata Frondofisautem in rainis æltate gaudentes Cicadæ canentes laborabant: acredula vero Procul in densis ruborum stridebat spiniss Canebant cassità & cardueles, gemebat turtur: Volabant flavæ undique fontes circum apes. Omnia redolebant æftatem uberrimam, redolebant autumnum: Pyra ad pedes, ad latera autem mala Abundanter nobis volvebantur: eurvati autem Rami prunis gravati ad terram ferebantur: Quadrima autem à doliorum orificio relinebatur lituras Nymphæ Castalides quæ Parnassi juga tenetis. Nunquid talem Pholi in lapideo antro Cratera Herculi fenex flatuit Chiron? Nunquid illum paftorem olim ad Anapum Illum fortem Polyphemum, qui montes jaculabatur, Tale nectar induxit, ut in stabulis pedibus tripudiaret: Quale tune populum miscuistis, dnymphz, Ad aram Cereris arealis? cujus in acervo Rurfus ego utinam figam magnum ventilabrum: illa vero rideate Mergites & papavera utraque manu tenens!

Argumentum octavi Idyllii.

Res quidem transacta, in Sicilia: oratio vero; sub ipsius poeta persona fingitur. Contendunt autem inter se Menalcas pastor & Daphnis bubulcus, judice delecto Caprario, cujus nomen filetur. Pramium autem victoria deponunt proprias fistulas. Finito vero certamine, Caprarius Daphnidi victoriam adjudicat. Est autem hoc Idyllium mixtum; partim ex rei gesta narratione, partim ex personarum colloquio.

'Ως παίρες, οπ Μοισών ζεινήτον Επασεν ήμες.

130 Χ. Σ΄ Σποκλίνας επ' αικτερό, των δτὶ Πύξας
Είρο όδον αυτώς ερών τε κ) Εὐκειτος ες Φρασιδίμα
Στραφθέντες, χώ καλὸς 'Αμύντηχος, έν τε βαθείαις
'Αδείαις ομγοιο χαμανίσιν οπλίνθημες,
"Εν τε νεο μαίτοισι γιχαθότες οιναμέρισι.

135 Πολλαὶ δὶ ἀμμιν ὑτὸς δε κῦ κρατὸς δενέρντο

135 Πολλαὶ δι ἄμμιν ὖ τορ δε κ.Τ. κεμπος δενέοντο
Αίγειερι πεκέαι τε · το δι έγγυθεν ίερον ὖ θυρ
Νυμφάν εξ ἄν εριο καθεκόμουν κελάρυσθεν.
Τοὶ ἡ ποπὶ σκιεραίς δροθαμιίουν ἀιδαλίωνες
Τέπικς λαλαγούντες έχον πόνον ' ἀ δι ολολυγών

140 Τηλόθεν ον πυκιναϊσ βείτων τευζεσκεν ακάνθεις.

"Ακιδον κόςυδοι κ) άνανθίδες, έσενε τευχών
Πωθότο ζεθαί σει πίδακας άμφι μέλιωτα.
Πάνδ δοδεν θέρε Ο μάλα πίον Ο, δοδε δι όπως μς "
"Οχυαι μβρ πας ποσί, πας πλα εξίσ ή μάλα

145 Δα Ιλέως ἄμμιν ἐπυλίνθετο * τοὶ Α' ἐπέχυντο Ορπακες βραβόλοισ καταβρίθοντες ἔρασθε * Τεθράενες ἢ πίθων ἐπολύετε πρατὸς ἄλφαρ. Νύμφαι Κασαλίθες Παρνάσου ἀπ Θ ἔχοισαι, * Αρά γέ πα τοιόνθε Φόλω κ. Λαϊνον ἀνθρον

150 Κρητής 'Η σακλύι γέρων ές συπο Χείρων; Αρά γέ πα πίωον τον ποιμβία τον ποκ 'Ανάπω Τον κρατερον Πολύφαμον, ος ώς εσι λαας Ές αλλε, Τοῖον νέκτας έπζσε, καί' αὐλια ποσί χορούσαι, Οῖον δὶ τόκα πώμα διεκρανώσατε, νύμφαι, 155 Βωμώ πὰς Δάματς Θ άλωαδ Θ; ας όπὶ σως ῷ

Αύ Ins έρω πάξαιμι μέρα πίνον ° ά ή γελάντι, Δεή ματα ή μάκωνας δι άμφοτέες ισιν έχρισα.

Sá

Trobens of h Eidalis.

Τὰ μόρ πρόγματα, δὰ Σικελίας ὁ ἢ λό [] , ἐκ τὰ Ι
ποιητικὰ προσώπε. εἰσὶ δι ἐρίζοντες ἀλλήλοις Μενάλ κας ποιμιω κὰ Δάφνις βεκόλ Θ, εἰληφότες κειτιω αἰ πόλον ὰ τὸ ὄνομα σεσιώπη) ἔπαθλον ἢ τιθείσι τὰς ὶ :
δίας π΄ ειγγας. τελεσάντων ἢ τιω ἄμιλλαν, ὁ αἰπόλοι κ
Δάρνιδι τιω νίκιω ἀπονέμος. Έςι μῶ κη τὰτο τὸ ἐδύλλιον μικτον; ἐκ τὰ διηγηματικά κὰ τὰ μιμητικό.

BRCOLIAST E,

Idyllium VIII.

DAPHNIS, MENALCAS, & CAPRARIUS

D'Aphnidi formoso occurrit boves pascenti Oves pascens (ut dicunt) in montibus altis Menalcas. Ambo hi erant flavis-crinibus; ambo impuberes, Ambo sistulam inslare periti, ambo cantare. Primus vero ad Daphnim aspiciens dixit Menalcas:

M. Mugientium custos boum Daphni, vis mecum cantare cantus.

Aio me victurum esse te canendo, quantum volo.

Huic vero Daphnis tali respondit oratione:

D. Pastor lanigerarum ovium fistulator Menalca, Nunquam vinces me, etiamsi, canendo difrumparis.

M. Vifne ergo facere periculum, volo deponere præmium?

D. Volo facere periculum? vis deponere præmium.

M. Verum quid ponemus quod nobis fatis dignum fit?

D. Vitulum ego ponam: tu autem pone æqualem matri agnum.

M. Non ponam unquam agnum: quoniam difficilis pater meus Et mater; oves autem vesperi omnes numerant. (elle

D. Quidergo pones? quid autem lucrabitur victor?

M. Fiftulam quam feci bonamego novem-vocum, Albam ceram habentem, æque inferne ac fuperne, Hanc deponam: res autem patris non deponam.

D. Atqui & ego fiftulam habeo novem-vocum,
'Albam ceram habentem, æque inferne ac superne,
Nuper eam compegi: adhuc & digitum doleo
Istum, quoniam calamus me sciffus incidit.
Sed quis nos judicabit? quis auditor erit nostrum?

M. Illum forte huc caprarium si vocaverimus,

Cui prope hodos canis ille albus adlatrat.

Et pueri vocaverunt; caprarius autem venit cum audisset!
Et pueri cantabant; caprarius autem volebat judicare.
Primus autem cecinit sortito canorus Menalcas:
Deinde alterutrum excepit Daphnis cantum
Bucolicum. Sic autem Menalcas incepit primus:

M. Valles & flumina, divinum genus, fiquod Menalcas Unquam fistulator amabile cecinit carmen, Pascite ex animo agnas: fi autem unquam venerit Daphnis habens vitulas, nihil minus habeat.

D. Fontes & herbæ, jucunda germina, fiquid fimile

Canit

BOTKOALATTAL

ELDINNION n.

ANTE, MENA'AKAE L'AITTO'AOS.

Μ.Χρήσθεις δ' ὧν ἐσιθείν, χρήσθεις καταθείναι ἀεθλον;
Δ. Χρήσθω τετ' ἐσιθείν, χρήσθω καταθείναι ἀεθλον;
Μ. Αλλά τι θησούμεθ' ὅ καν ἀμῦν ἄ εκιον εἰκ τ.
Δ. Μόρον ἐγω θησω ΄ τι ἢ θες γ ἱσομάτο με ἀμικόν.
Ν. Οῦ θησῶ πόκα ἀμικόν ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατής με υ
Χ' ἀ μάτης ΄ τὰ ἢ μάλα ποθέσσες απόν ὶ ἀειθμοῦν τι.
Δ. Αλλά τι μαν θησείς ; τὶ ἢ τὸ πλέον ἐξεὶ ὁ νικών;

Δ. Αλλά ή μαν δησείς ; η ή η το πλέον έξει ο νικών Μ. Συειγγ' αν έποίησα καλαν έγω όρνεαφωνον. Λευκον καρείν έχοισαν, Ισον κατω, ίσον ανωθεν, Ταυτίμι κατ θείμι τα ή τω πα βρός ε καταθησώ.

10

20

25

Δ. Η μάν τοι κήγω σνέιγγ' έχω εννεάφωνον; Λευκόν καιρον έχοισαν, Ισον κάτω, Ισον άνωθεν, Πρώαν νίν ζωέπαξ' έπ κὸ τον θάκτυλον άλχο Τέτεν, ἐπεὶ κάλομός με διαγωδεὶς διέτμαζεν. 'Αλλα π΄ς άμμε κεινεί της ἐπάκο Θ΄ έως θάμθι;

M. Τινών πως εν αν θα τον αντιολον ιδ καλέσωμες, Ω ποτι ταις ερίφοις ο κυων ο φαλαρος υλακθεί.

Χ' δι μ πάθες δύσαν δ Α' μίπολ Ο Ιμθ' επακέσας *
Χ' δι μβο πάθες δειθεν, δ Α' αλπόλ Θ " Απλε κρίναι.
Πρόπος Α' δν δείθε λαχών Ιυκτά Μενάλκας "
Ειτα Α' άμοιβαίμι τα εκάμβανε Δάρνις δοιθών

Βωκολικάν : «τω ή Μενάλκας άξζατο πρότος . Μ. Α΄ Α΄ κια κ΄ ποταμοί. Θέτον Αμίθ, αι τι Μενάλκας . Πα ποχ ο συρικτάς προςφιλές ασο μέλθ;

βόσκοι των Τυχᾶς τὰς ἐμνίδας · Διῶ Αξ ποκ ἔνθη
Δάφτις ἔχων δαμάλας, μηθὲν ἔλαωτον ἔχοι.
Δ. Κεβναι η βοτάναι, γλυκερον φυτον, αἰτο όμοῦ ον
Κεσοναι η Βοτάναι, γλυκερον φυτον, αἰτο όμοῦ ον
Μεσονοι

Canit Daphnis lusciniis, The Control Menalcas Huc duxerit, lætus abunde omnia pascat. M. Ubique ver, ubique pascua, ubique lace Ubera turgent, & agni faginantur,

Quo pulchra puella advenitate fi autem abite fore ! Et pastor arescit ibis & berba.

D. Ibi oves, ibicaprægemelliparæ, ibi apes (ar es

Alvearia replent, & quercus altiores, 4/6 01900 08418 Ubi pulcher Milon incedit pedibus; fi autem abeat,

Et boyes pascens, & boyes funt squalidiores, xul M. O hirce, albarum capuarum marite, o altitudo lylvz Immenia, o amishus venite ad aquam hoedis

In illo enim loca Mest rade o corbibus mutilate. & dic Miloni Quod Proteus phoesinquamvis effet Deus, pascebat.

D. Non mihi terram Pelopis, non mihi pures talenta Licear habere, neque curlu superare ventos: Sed fub petra hac cantabo in ulnis tenens to

Simul qua pafcuntur oves afpiciens, & Siculum mare. M. Arboribus quidem byems terribile malum aguir autem ficits,

Avibus autem laqueus, feris fylvestribus retia

Homini autem, virginis tenera amor. Opater, o Jupiter, Non folus amayi: nam & tu mulierum-amator.

Hæc igitur alternis pueri cantavefunt.

Ultimum autem cantum sic orfus est Menalcas:

M. Parce hoedis, parce, o lupe, foeto meo pecori, Neque me injuria affice, quod parvus existens multas sequor. O Lampure canis, siccine altus fomnus tenet te? Non oportet dormire profunde cum puero pascentem. Neque vos oves, pigeat tenera laturari Herba: non laborabitis quando rurlus hæcnastetur.

Heus pascimini, pascimini : & ubera replete oranes, Ut partem agni habeant, partem in calathos reponam. Deindovicism Daphnis suaviter coepit canere:

D. Et me ex antro junctá-supercilia-habens puella heri prospe-Juvencas agentem, pulchrum pulchrum effe dicebat: Ego vero ne verbum quidem respondi amarum ipsi, Sed demiffis oculis meum iter persequebar Dulcis vox vitule, dulcis spiritus: Dulce vitulus mugit, dulce etiam vacca: Dulce autem æstate ad rivum fluentem sub dio cubare: Quercui glandes decus funt, malo sua poma,

Machaela

Bovi

Μεσίσδοι Δάφνις ταισιν αναδυίση, Τέτο το βεκό λιον παίνετε κίμ τι Μενάλκας Ταιλ' αλάροι, χαίζων αφθονα παντα νέκιοι.

40

60

nŝ

Μ. Παντά έαρ, παντά ο νομοί, παντά ο ράλακί Θ Ουθάτα πλήθεσην, ης τα νέα τρέφε ο, "Ενθ' άκαλα παις όπινίως ο αι δ' αν άφέρτη,

Χώ ποιμάν ξηρός τίμιοδη, χ' αί βοτώναι. Δ. Ενθ' δίς, ένθ' αίχες διδυμα τόκοι, ένδα μέλ κοπι

45 Δ. Ένθ δίς, ένθ αίχες διθυματόκοι, ένθα μέλκουμ Σμάνεα πληςδουν, η βρύες ο Αίτεραι, Ένθ ο καλός Μίλων βαίνει ποσίν: αι δι αν αρέρπη, Χώ τας βως βόσκων, χ' αι βύες αυότεραι.

M. 3 A Tipaye, Tav Adrav digav aveg, & Batt Vas

ο Μυρίον, ὧ σιμαὶ θοῦτ ερ εθως ξειφοι: Εν πίωφ γα ΗμυΘ : 10 ὧ κώλε, κὶ λέγε Μίλα Ως Πρωβούς φώκας, κὶ πεὸς ὧν, ἔνειμε.

Δ. Μή μοι ζάν Πέλοπ Θ, μή μοι χεύσεια τάλαντα "Ειπέχειν, μηθε πρόδε θέειν άνέμων

35 'Αλλ' ΄Εσό τὰ πε τεα τὰδ' ἄσο μοι ἀζκάς έχων τυ. Σύννομαι μαλ' εσιξών, τὰν Σικελάν ἐς ἄλα

Μ. Δένδρεσι μ΄ χειμήν φοβερον κακον, θάσι δι σύχμις, Οργισιν δι υσολαγέ, α ζειτέροις ο λίνα.

Avdei j, παρθενικάς απαλάς πόθ . & πάτες & Zd.,

Οὐ μόν Θ΄ εράδιω ΄ ἢ τὸ γωσικοφίλας. Ταῦτα τὰ ὧν δὶ ἀμοιβαίριο ὁι πάιδες ἀεισαν. Τὰν πυμάταν Α΄ ἀβὰν ὅτως ἔξᾶς χε Μενάλκας ΄ Μ. Φάιλ Εξείραν και Μ. Αίνο Εξηπιά δινου.

Μ. Φείδα જ્યા દર્શાવων, φείδα λύκε, જો τοκάδων μευ, Μπδ' ἀδίκει μ', ότι μικκός ἐων πολλώσιν όμις τω.

δς ³Ω Λάμπεςς, κύων, έτω βαθύς ύπν⊕ έχει τυ;
 Οῦ χεὴ κοιμάθζ βαθέως τὸν πουδὶ νέμοντα.
 Ταὶ δὶ ὅςς μπδὶ ὑμμες ὁκιτάθ ἀπαλᾶς κορέσαθζ
 Ποίας ἐτὶ καμεθθό ὅκκα πάλιν ἀθε φύη).
 Σίπα κέμεθες νέμεθες τὰ δὶ ἕθατα πλήσατε πάσως

70 'Ως το με ώρνες έχωντε, το δ' ες ταλάρως Δπόθωμαι. Δεότερ ων Δάφνις λιγυρώς ανεξάλλε δείδες.

Δ. Κήμε ἐπ τῶ ἀνσεω σύνοφευς κόξα ἐχ ઝૅનેς ἐδεῖσὰ Τὰς θαμάλας παρελῶν]α, καλὸν καλὸν ἡμες ἔφασκεν · Οὐ μᾶν ἐθὲ λόγον ἐκεἰθωὶ ἀπο τὸν πικεὸν αὐτὰ,

75 Αλλά κάτω βλέλας τὰν άμετερον οσον εξητον.

Αθεία φωνά τὰς πόρτι , άθυ το πνοδιια.

Αθεία φωνά τὰς πόρτι , άθυ το πνοδιια.

Αθεία φωνά τὰς πόρτι , άθυ το πνοδιια.

Αθεία φωνά τὰς πάρτι , άθυ το πιθειονοί θεν.

Τὰ θροῦ ταὶ βάλανοι κόσι , τὰ μαλίδι μάλα.

Tã

Bovi autem vitulus, bubulco boves ipfæ.

Sic pueri cantaverunt, Caprarius vero sic dixit:

C. Dulce valde os tibî, & desiderabilis, ô Daphni, vox:

Præstat modulantem te audire quain mel lingere.

Accipe sistulas: vicisti enim cantando.

Quod si velis & meipsum simul pascentem docere,

Illam cornibus mutilam pro pretio tibi dabo,

Quæ ad summum semper muletram implet,

Atque ita puer gavisus est, & saltavit, & plausum dedit,

Quia vicit, sicut in matrem hinnulus saltare solet.

Ita vero doluit & animo dejectus est moerore

Alter, ut sponsa primo concubitu dolet.

Ex illo tempore Daphnis inter pastores primus habitus est, Et Nympham Naidem, quanquam esset adolescentulus duxit.

Argumentum noni Idyllii.

Res quidem in Sicilia gesta fingitur: provocantur vero à soio pastore Daphnis & Menalcas, ut cantu interse certent. Illigitur alternis canunt: præmium vero resert uterque; Daphnis quidem clavam, Menalcas vero conchæ testam.

PASTOR, five BUBULCI,

Idyllium IX.

DAPHNIS & MENALCAS.

CANE BUCOLICUM carmen, ô Daphni: & to cantum incipe primus, deinde sequatur Menakas, Vitulos vaccis submittentes, & non-sætis tauros; Atque illi simul pascantur, & in foliis errent, Armentum non negligentes. Mihi autem tu canta Ex altera parte: ex altera vero respondeat Menalcas.

D. Duke mugit vitulus, duke & bos,
Duke etiam filtula, & bubukus: duke & ego.
Est autem mihi ad aquam gelidam thorus: in eo stratz sunt
Albis ex buculis pukhrz pelles, quas mihi omnes
Africus arbutum rodentes à specula dejecit.
Æstatem autem torrentem ego tantum curo,

Qualit

10 Τὰ βοὶ δὶ ἀ μόρος, τώ βωκέλω αἰ βόες αὐταί.
"Ως δι παίδες ἀ εισαν. ὁ δὶ ἀὐπόλ Ὁ ἀδὰ ἀ ρός ἀ εν :
' Αι. ' Αδύ τι τὸ τόμα τοι, κ) ἐφίμερος, ὡ Δάφνι, φωνά :
Κρίωπν μελπομόρω το ἀκιτρού ἢ μέλι λείχειν.
Λάσδεο τὰς πὐ ειγγας ' ἀνίκησας χὰ ἀείδων.

δς 'Αι δ΄ τι λης με η αὐτον αμ' αὐπολέοντα διβάξαι, Τίω αν τὰν μιτύλαν δωσώ τὰ δίδακ ρού τοι αἶγα, "Ατις τὰ κερδηας αἰεὶ τὸν αἰιολγέα πληροί. "Ως μιρο ὁ παῖς ἐχάρης τὸ ἀνήλατο, τὸ πλατά ∫ησε Νικήσας ' ἐτῶς ὁπὶ μιντέραν νεθ ρὸς ἄλοιτο.

90 "Ως ή κατεσμύχθη κη ανεβράπετο φε ένα λύπα.
"Ωτερες " έτω κη νύμφα γαμεθείσ' ακάχοιτο.
Κήκ τέτω Δάφνις Φαποιμέσι προπος έγγυτο,
Καὶ νύμφαν, ακρηδ Φέων έπ, Ναίθε γαμν.

Cio

mis .

Di

il.

5

10

Υπόθεσις το 3' Είδυλλίε.

Τὰ μὴ πρά [ματα δτὶ Σικελίας κεῖνται * ἐκκαλεν] 3 του (μυνομέως Δάφνις κ) Μενάλκας, ὅπως ἀλλήλοις ἀντάσωσην. Οὶ μὴς ἔν ἀμοιδαίως ἀθεσην * γέρας δι ἀπολαμδάνεσην ἀμφότερρι * ὁ μὴς Δάφνις κοριώαν, ὁ 3 Μενάλκας ερόμος ὁ ερακον.

NOMET'S, BOTKO'AOI, 'EIJUXXIOV J'.

AA' ONIE & MENA' AKAE.

ΒΩΚΟΑΙΑ ΞΔΕΟ Δάφνι τυ δι φδας άρχεο πράτω, Ωδας άρχεο πράτος, έφε Ιάδω ή Μενάλκας, Μόρως βωσιν υφέντες, έσο επίραισ ή ταύςως Χ΄ δι ωλό άμα βόσκοιντο, κ) εν φύλλοισ πλανώντο, Μηδεν άπμαγελουντες, εμίν ή τὸ βωκολιάσδο "Εμποθεν άλλοθεν δε γ έπεκείνοιτο Νενάλκας.

Δ. 'Αδὶ με α μόγος γαρθε'), κόλ ἢ χ' ά βῶς,
'Αδὶ ἢ χ' ά σθειγέ, γώ βωκόλ Φ · άδὶ ἢ κιηρών.
'Εντὶ δ'ε μοι παρ' Ϋδωρ Ψυχρὸν ετικάς · ἐν ἢ νένας αμ
Λουκῶν ἐκ δαμαλῶν καλὰ δέρματα, τάς μοι κπάσας
ΛὶΨ κόμαρον τρωγοῖσας ἐπὸ σκοπῶς ἐτίναξε.
Τῶ ἢ θέρευς φρύγρν Φ ἐγῶ τόκουν μελεδαίνω,

Quantum qui amat patris monitiones & matris audire. I

M. Ætna, mater mea, & ego pulchrum antrum inhábito Concavis in petris: possideo vero quotquot in somnio Apparent, multas quidem oves, multas autem capellas, Quarum mihi ad caput & ad pedes pelles jacent. In igne autem querno exta bulliunt, in igne autem arida Fagi hyberno tempore: itaque ne tantillum quidem cure Hyemem; vel quantum edentulus nuces, pulte appolita. His quidem applausi, & statim donum dedi, Daphnidi quidem clavam, quam mihi patris aluit ager, Sponte fua natam; quam ne faber quidem fortaffe reprehendiffet: Alteri vero conchæ pulchram testam, cujus carnem ipse Comederam, petris in Icariis cum observassem, Quinque in partes dividens quinq; qui aderant. Ille vero insonuit Bucolica Mula multum falvete, oftendite autem carmen Quod olim ego præfens illis cecini paftoribus. Non amplius in linguæ fummitate pustulam produxeris. CICADA quidem cicada amiea, formica autem formica, Accipitres autem accipitribus: mihi autem Musa & cantus. Qua utinam mihi omnis sit plena domus, neque enim somnus, Neque ver subitum dulcius, neque apibus Flores, quantum mihi Musæ charæ funt:quos enim adspicientes Gaudent, eos sua potione non læsit Circe.

Argumentum decimi Idyllii.

Colloquuntur inter metendum Milo & Battus. Battus autem Bombycæ tibicinæ amore captus, Polybutæ cujusdam sivesliæ sive ancillæ, segniter opus facit. Atque ob id interrogante Milone cur ita tarde metat, Battus amorem suum illi declarat; & cantilenam in amicam suam recitat. Quam ubi absolvit, laudat eum Milo, quod cantilenam operario bene convenientem cecinerit.

OPERARII, vel MESSORES, Idyllium X.

MILO & BATTUS.

O Perarie messor, quid tibi nunc, miser, accidit?

Neque sulcum ducere rectum potes, ut prius ducebas:

Neque

-

Όρουν દેવભા το παροβο μυθων κη μαθρός ακθείν.
Ού τω Δάρτις άκιστο εμίνο ετω ή Μετάλκας

15

et:

fâ:

nuit

fi-

nte

at;

rit,

en-

Μ. Αἰτνα μάττες εμάς κιτρο καλον αν δον εν εικά Κοίλαις εν πετεραίση. Εχω θε τοι δαν εν δγείες Φαίνου)ς πολλάς δίς, πολλάς ή χιμαί εας, εν πυρός κιφολή κό παρ πεσί κώεα κείν). Έν πυρό βρυίνω χρεία (εί, εν πυρί δί αὖαι Φαρού χεμαίθου) Θ΄ Έχω δε τοι εδ΄ δσον ώ εμν Χείμα Θ΄ η νωθός καμίων, αὐτίνα δω ερν έδωνα, Δάφνιδι μι κοριώαν, τάν μοι παθεός Έτερερεν άξεξες Αὐπορίδι, τάν εδ΄ αν διαίς μωμάσα το τέκτων Τιμώ ή κεβμα ναλον ός εακον, ε κρέας αὐτὸς

25 Τιών ή τερμον καλόν οτρακον, ε κρέας αὐτος
Σιτάθω, πέτραισιν εν 'Ικαρίαισι δυκούσας,
Πέντε ταμών πέντε εσιν. ο δι' είκαναχήσατο κόχλω '
Βωκολικαὶ Μώσαι μάλα χαίζετε, φαίνετε δι' ώδαν
Τάν πομ' εχὰ τιώοισι παξών ἄεισα νομάσι '

30 Μηκε τη γκώνας ακρας ολοφυζόδνα φύσης τΕ ΤΤΙΞ μ τέπερι φίκ , μύςμακι ή μύςμαξ, "Ιρηκις κ τέμε το πάς είν πλεί θ δίμ θ ετε χυίν σο, Ουτ κα εξεπίνας γλυκηρώτερον, κτε μελίναις

35 "Ανθεα, δοσον εμίν Μώσαι φίλαι" ες 38 δεώσαι Γαθεύσιν, πώς ει καταί δαλήσατο Κίενα.

Υπόθεσις το i 'Eldunis.

Προς διληδρον) ἀλλήλοις ἐν το Θεείζεν. Μίλων κὶ Βάττος. Ἐρῶν δι ὁ Βάπ Θ Βομβύκας αμλητείδος, Πολυβώτα πνὸς ἐντε Θυρα Ιρός ἐντε Θεραπώνης, ὁκινης ὡς ἐργαζε). Καὶ διὰ τὰτο πυνθωνομβό τὰ Μίλων Θ τὶ ἔντω βραθέως Θεείζη, ὁ Βάπος τὰ αμτό ἔς ἐν τα δηλοῦ, τὰ ἀλλων ἐς τὰ τὰ ἀναγγέλλει. Παυσάμθον τὰ τῆς ἀλλῦς ἀνεῖ ὁ Μίλων, ὡς πρέπεσαν ἐςρά τη ἀδιω εἰς κικ.

'EPPATI' NAI, # @EPIZTAI', 'ELOUNION I.

MI'AON & BATTOE.

Εραπνα βεκαίε, πὶνωι, ἀζυρὲ, πεπόνθεις; Οὐτετός μον αγειν δεθον δυνα, ως τοπείν άγες. L 4 Neque simul segetes-metis cum propinquo, sed restitas, sicut vis à grege, cujus pedem spina sauciavit.

Qualis tandem meridie ac vesperi futurus es, qui nunc incipiens sulcum non abscindis?

B. Milo velpertine meffor, petræ fragmentum duræ,

Nunquamne tibi cotigit desiderare aliquem absentiu? (ni operario? M. Nunqua. Quod autem est desideriu personaru externaru homi.

B. Nunquamne contigittibi vigilare propter amorem?

M. Quin neq contingat: PER Iculosum est, canem exta gustare.

B. At ego, ô Milo, amo fere undecim pene dies. (habeo.

M. EX dolio tu scilicet hauris: ego vero ne aceti quidem satis

B. Itaque ante fores meas à semente inculta omnia.

M. Quæ autem puella te cruciat? B. Filia Polybutæ,

Quæ nuper metentibus apud Hippocoonta cantabat. (bas.

M. INVENIT Deus peccatorem: habes diu quæ concupite.

Vates tibi nocte accubabat cicada.

B. Carpere me incipis tu. CÆCUS autem non folus Plutus, Verum etiam curarum-autor Cupido. Nihil superbe dixeris.

M. Non superbe loquor. Tu modo dejice segetem, Et aliquod de puella carmen amatorium aggredere: jucundius se

Opus facies: nam & olim musicus eras.

B. Musæ Pierides, una mecum canite gracilem Puellam: quæ enim attingitis, ô Deæ, pulchra omnia efficitis.

Bombyce gratiofa, Syram vocant te omnes, Gracilem, fole toftam: ego autem folus melli fimilem-colore.

Et VIOLA nigraest, & notis inscriptus hyacinthus:

Sed tamen in coronis præcipua nominantur. Capra cytifum, lupus capram fequitur,

Grus aratrum: ego autem tui causa insanio.

Utinam mihi effent quot opes aiunt olim Croefum possedisse!

Aurei certe ambo staremus dicati Veneri:

Tu tibias tenens, & vel rosam, vel malum,

Ego autem saltantis habitu & novis in utroque pede calceamentis. Bombyce gratiosa, pedes tui candidi sunt,

Vox autem mollis: mores vero tuos non possum exprimere.

M. Certe fallebat nos operarius dum carmina egregia faceret:
Quam apte genus harmoniæ dimenfus est!

Obarbam, quam frustra aluisti!

Attende jam & hæc carmina divini Lytierfæ:

Ceres frugisera, spicifera, effice ut leges ista Bene culta sit & sœcunda quam maxime.

Stringite, messores, manipulos; ne præteriens aliquis

Dicat

Ουθ' άμα λαιοπμείς τω πλατίον, αλλ' ἐσολείση,
"Ωσες δις ποίμιας, τὰς τὸν πό δα κάκ Θ ἔτυ ψεν.
Ποϊός τις δείλαν τε κ) ἐν μέσω άματος ἐωκ,
"Ος νω άρχομο τὰς αὐλακ Θ ἐκ ἐποσρώγεις;

5.

10

15

20

40

0?

ni-

o.

s.

Β. Μίλων ο Ιαμάτα, πέτεας Σποκεμμ α περόμου,

Ou faud Tos Cwissa molsom The of amounter;

Μ. Ου δαμά τις ή πόθο τη έκποθεν ερράτα αν δείς Β. Ου δαμά νιω (ιω έδα τι α λευπνήσαι δι έςωτα ; Μ. Μηδε ξυμδαίη. ΧΑΛΕπον, χρείων κιω α γού σαι. Β. Αλλ έγω, ὁ Μίλων, έραμαι γρόδυ έν δεκαταίο. Μ. ΈΚ ποω αν λείς δηλον έγω δ΄ έχω αδ΄ άλις όξος.

Β. Τοιγάρτοι τος πυράν μου από απόςω ασ καλα πάντα. Μ. Τίς δ'ε τυ τῶν παιδῶν λυμαίνε) Β. Α Πολυδώτα.

Α πράν αμώντεωι παρ' Ιππικώνη πο αύλει.

Ν. ΈΥΡΕ θε ος τον άλιτεον έχεις πάλαι ών έπεθύμις.

Μάντις τοι τὰν νύκτα χροίξε Τά καλαμαία

Β. Μωμάδαι μ' άξχη τύ. ΤΥΦΛΟ ΣΑ' ἐκ αὐτὸς ὁ ᾿Αλλα κὰ ώφεόντιςος Ἦξως. μηθέν μέρα μυθοῦ (Πλώτος, Μ. Οὐ μέρα μυθοῦμαι. τὸ μάνον κατάδαλλε τὸ λαίον,

Καί τι κόρας φιλικόν μέλ Φ αμβάλου · άδιον έτως · Εργαξή · κὸ μαν πρέτερον πόνα μασικός ήδα.

Β. Μώσαι Πιερίδες, (μιαθίσα τε ταν βαδινάν μοι Ταϊδ' ών γάς χ' α Ιπώε, δεαὶ καλά πάντα ποθίτε. Βομού κα χαρίεωπ, Σύραν καλέοντη τυ πάντες, Ίχναν, άλιόκαυς εγώ η μόν Θ΄ μελίχλωρον. ΚΑΙ' ΤΟ' "ΙΟΝ αέλαν εντη, κ) ά γραπα υάκινθο: Αλλ' έμπας εν τοις εεφάνοις τὰ πρώτα λέγον].

30 'A αὐξ τὸν κύπσος, ὁ λύκ Φ τὰν ἀιρα διῶκει,

'A γέραν Φ τῶρο Εν · ἐγῶ δι ἀπὶ πὸν μεμανημαι.

"Αιθέ μωι ἢσαν ὅσα Κροῖσον πόκα φαντὶ πεπάθοι.

Χρύσεοι ἀμφότεροί κὰ ἀνεκέμεθα τὰ ᾿Αφροδίτα.

Τὰς συλώς κὰν ἔροισα, κὰ δόδον, ἢ τὸν καῦλον.

Τως αὐλως μθυ έχρισα, κ) η ρόσου, η π΄ γε μαλον.

35 Σχημα δ' εχω κ) καινας επ' αμφοπεροισιν αμυκλας.

Βομούκα χαρίεω, δι μω πόθες ας ρά μυλοί τω,

'Α φωνα ή πεύχνα τον δ' αῦ πρόπιν εκ έχω εἰπεῖν.

Μ, 'Η καλας αμμε πων ελελή θει βῶκ Θ αὐσας.

΄ Ως εδ τὰν ἰδεαν τᾶς άρμον ἰας εμέτς νσεν. "Ω μοι τῶ πώρων , δν ἀλιδίως ἀνέφυσας. Θάσαι δη κζιταϊτα τὰ τῶ Θέξω Λυπέρσα.

Αά ι ατερ πολύ καρπε, πολύ σα χυ, τέτο το λαίον Εύερρον τ' είν κή καρπιμον δη ιμάλισα. Σρίγγε]', άμαλλοδέτω, τὰ δεκ [ματα, μή παριών πε Είποι Dicat, O FICULNEOS homines! periit & hac merces.

Ad Boream ventum acervi sectio vobis

Vel zephyrum spectet; pinguescant arista sic.

Frumentum triturantes sugite meridianum somnum;

Ex culmo tum palez maxime excunt.

Incipite metere, cum galerita excitatur,

Et desmite cum dormitum it: quiescite autem, assu meridiano,

Optabilis ranz est, o pueri, vita: non est solicita

Quis sibi potum ministret: adest enim el abunde.

Mesus, o curator avare, sentes coquere,

Gave ne incidas manum secans cyminum.

Hac oportet laborantes in sole viros canere.

Issum autem tuum, o messor, decet noxium Amorem

Narrare matri in lecto mane vigilanti.

Argumentum undecimi Idyllii.

Proponitur Cyclops qui amorem suum erga Galateam carmine solatur. Alloquitur autem Theocritus Niciam medicum, Milesium natione, qui condiscipulus suit Erasistrati etiam medici. Fertur vero aliquod ab illo carmen rescriptum de Cyclope ad Theocritum.

CYCLOPS, Idyllium XI.

Nullum contra amorem est remedium aliud,
O Nicia, quod aut inungi (meo quidem judicio) aut aspergi
Quam Pierides: Leve autem admodum hoc & suave
Est hominibus: invonire tamen difficile est.
Nosse autem te probe hoc puto, medicum existentem,

Et novem jam dilectum egregie Muss. Sie certe facillime vivebat Cyclops ille apud nos,

Sie certe facillime vivebat Cyclops ille apud nos, Ille antiquus Polyphemus, cum amaret Galateam, Jam primum pubelcens circa os temporaque:
Amabat autem non rolis, non pomis, non cincinnis, Sed perniciolis furiis: ducebat autem omnia fecunda.
Szepe oves ad stabulum ipsz abierunt
Viridi ex herba: ille autem Galateam cantans,
In ipso littore tabescebat algoso.
Ab ortu solis usque, acerbissimum gerens in pectore vulnus,

Quod ei à venere potente telum in hepate fecerat. Attamen remedium invenit: sedens autem in rupe

Alta,

45 Είποι, ΣΥ KINOΙ ἀνθρες, ἀπώλετο χ' ετος ὁ μιθός ες βος είω ἀνεμον τῶς κός θο Θ ἀ τομα υμμιν Η (εφυρον βλεπότω · παίνε) ὁ ςάχις ετως. Σίτιν ἀλοιῶν τες φούγειν τὸ μεσαμερινον υπνον · Εκ καλάμης ἄχυρον τελέθει τόμοσ δε μάλιςα.

Τον το πείν ε΄ πιεκνή α φιλαίνου κοςυ θα λλω το καὶ λέγειν, ἐυθον Θ ἐλιννῦσαι β, τὸ καιμα.
Εὐκτὸς ὁ τῶ βαθράχω, παίθες, βέΘ · ἐ μελεθάνει Τὸν τὸ πείν ἐ∫χοῦντα πάρες τὸ ἐφθονον ἀυτῶ Κάλλιον, ὡ πιεκνή ὰ φιλάς γυςε, τῶς φακὸς ἐ√εν.

Ταῦτα χεὰ μοχθοῦν ας καταπείων το κυ μυνον.
Ταῦτα χεὰ μοχθοῦν ας ἀν άλίφ ἀνθεας ἀεἰθεν.
Τόν ἢ τεὸν, βεκαῖε, Φρέπει λιμπεὸν Ἔςωτα
Μυθίσθεν τὰ ματεὶ καθ ἐυνὰν ὀςθρευοίσα.

ci.

ta

5

Trobens To id Eistalis.

Υπόκει) ο Κύκκω τας ποροξών έσωτε τον οπ Γακα είσω έρω α δ' φθής. Περς διακέγε) ή ο Θεόκει Θ ιατεώ Νικία, Μιλησίω το γύ Θ, ος συμφοιτητής γέγονεν Έρσισς ράτε, ιατεέ όντος κι αυτέ. Φέρε) ή και τι ποιημάτιον αυτέ άντης Γραμικρόν τω Κύκκωπος πρός Θεόκειτον.

ΚΥ ΚΛΩΨ, Εἰδύκλιου ιά.

Ο Υδεν ποπον έξωτα πεφύκει φάξιμακον άλλο,
Νικία, ετ' έξχεισον, (ἐμιν θοκεῖ) ετ' ἀπίπασον,
"Η ταὶ Πιεείθες κεφον θε τι τεπο κὶ άδυ
Γίνε] ἐπ' ἀνθρώποις ευεμώ δι ε ράδιόν όξι.
Γινώπεν δι' ὅιμαὶ τυ κάλως, ἰαξερν ἐόνλα,
Καὶ ταῖς ἐννέα ἢ ποφιλαμθύον ἔξοχα Μοίσαις.
Οῦ τω γεν ράῖςα διάγ' ὁ Κύκλω ἡ ὁ πας ἡμῖν,

Ωςχαίω Πολύφαμω, οκ ήερπο τας Γαλαθείας; Αςτι γρεκάσθων σεί το ςόμα τως κερτάφως τε "Ηερπο Α΄ έτι βόθοις, ε μάλοις, εδε κικίνοις, 'Αλλ' όλοαίς μανίαις άγειτο ή πάνθα πάςεςρα. Πολλάκι ταὶ δίες ποτί τωυλιον αὐταὶ ἀπθώθον Χλωράς οκ βοβάνας ὁ ή τὰν Γαλάτζαν ἀείθων, Αὐτώ ἐπο ἀιόνω κατετάκετο φυκιοέωτης, 15 Έξακς έχθιςον έχων νωτοκάς διον ελκω,

15 'Εξ άδες, Έχθισον Έχων ἐσοκάρθον ἔλκΘ,
ΚύπειΘ ἐκ μεγάλας τό ὁι ήπα]ι πάξε βέλεμνον.
'Αλλά τὸ φάρμακον ἔυρε' καθεζόμψο δι' όλλ πέπεας
'Τψιλάς

Alta, in pontum prospectans, talia cantabat: O candida Galatea, cur amantem respuis? Candidior lacte-coacto aspectu, tenerior autem agna, Vitulo lascivior, splendidior uva immatura: Venisautem huc, cum dulcis fomnus tenet me; Proripis autem te statim, cum dulcis somnus dimittit me: Fugis autem quemadmodum ovis canum lupum conspicata. Amare cœpiego, puella, te, cum primum Venisti mea cum matre, volens hyacinthina folia Ex monte decerpere: ego autem viz dux eram. Definere autem & cum vidi te & postea & ad hunc usque diem Ex eo tempore non possum: tu autem non curas; nihil, per Joven, Intelligo, venusta puella, cujus rei gratia fugis. (curas. Quia mihi hirfutum fupercilium per totam frontem Ex altera ad alteram panditur aurem, unicum longum: Unus autem subest oculus: latus autem nasus labris imminet. Ego tamen, quanquam talis sim, oves mille pasco, Et ex his optimum mulgens lac bibo: Cafeus autem non desit mihi neque in æstate, neque in autumno, Non extrema hyeme: fiscella autem semper plena sunt. Fiftula vero canere scio, ut nemo Cyclopum hic, Te, charum dulceque pomum, & meipsum simul cantu celebrans, Idque sapius ad noctem intempestam: nutrio autem tibi undecim Omnes fœtas, & catulos quatuor urfarum. (cervas Sed veni ad me & habebis nihil minus: Glaucum autem mare fine in terram illidi. Jucundius in antro apud me noctem transiges: Sunt lauri illic, funt procerz cupreffi, Est nigra hedera, est vinea dulces racemos ferens: Elt gelida aqua, quam mihi nemorosa Ætna Candida ex nive, potum divinum, demittit. Quis præ his in mari & fluctibus vivere malit? Quad fitibi ego iple videor hirlutior effe, Sunt querna ligna mihi, & fub cinere inextinctus ignis: Cremari autem abs te vel animam tulerim, Et unicum oculum, quo mihi dulcius nihil. Hei mihi, quod non peperit me mater branchia habentem, Ut descenderem ad te, & manum tuam oscularer, Si non os vis! ferrem autem tibi vel lilia alba, Vel papaver tenerum rubra folia habens. Quanquam hæc quidem æstate, illa vero nascuntur in hyeme: Itaque non tibi hac ferre simul omnia possem.

Nunc

יו לוואמנה בני חלשידטי לפשים מפולנ תומניות . A reund Tandria, it tor pineon sindanne Λευκοτέρα πακτάς ποτιδείν, απαλωτέρα δ' devos Mogw γαυερτέρα, φιαρώτερα όμφακ ψιμάς φοιτής Α' αὐθ' κτώς, δικα γλυκύς υπο έχη νε. Oixy of cusus loloa, one yours of my avn us. Φεύρεις εί ωσες δίς πολιον λύκον αβρήσασα. 'EE ope O Spe Jang · egoi d' oddy ngaguo veuor. Пойошод त' देन रिक्ष ग में प्रदृष्ठ र रे मा मार पर्या कार् Ex This Swaper Tive & uixer, & ped Dis siter. Tivaloru, zaciewa noca, tivo stera pedjers. Si shiens warden und fine au bogo if and au tou be suno 'E & अग्रेड नर्श्य मार्ग रेजेन्स्ट्रिंग केंड्र, प्रांत प्रकार्य के सामार्थ Eis d' op Januis Erest, martia y pis bit zeinna 'ANN' auros, Teleros tar, Bora zinta Boona, amoral Κηκ' τέτων τη κρότικου αμελρόμου βαλαπίνω το Τυρος δι ελείτη με ετ' ον Βέρει, ετ' ον δπώρη, 35 Ou zenuhi de axon raport d' impaylies dei. Queloder d' m's Ens chisupat & de Kundanur, Τίν, τὸ φίλον γλυκύ μαλον, άμα κήμαυτον ἀκίδαν, Πολλάκι νυκτὸς ἀωεί τεκρω δέ τοι ένδεκα νεδεώς, 40 Πάσας αμιοφόρως, κ) σκύμνως τέωας ας άρκτων. 'Αλλ' αφίκευ το πο ' άμμε, κ) έξεις έδεν έλαωον. Τάν γλαυκάν ή Βάλααταν έα ποπ χέρσον όρεχ θείν. Adov en Tollew mar' suiv Tar vunta dageis Εντί δάρναι τίωει, εντί ραδιναί κυπα ειοτοι, צידו עוצאמן אושונים, ציו מעודוא של אואניומפידושי Evil Lux xegy Saug, To MOI & TONUSE VOTE ATTE Λευκάς όκ χιόν , ποτον άμε εξσιον περίηπ. Tis nev of de Sa naway Ezew in mipual Exorto; " או אנ דטו מנידסק בּישִמי שלמצים אמחשי דבף של העבק. Ἐντὶ δρυδς ξύλα 2008, τὸ τῶν ἀποδο ἀχάματον πῦς •
Καιδιών [Δ. τῶν τοῦ τὸ τὰν Ψυχὰν ἀνεχοίμαν, Καὶ τον εν' όφθαλμον, τω μοι γλυκερώτερον εδέν. "Ω μοι, ότ' εκ έτεκεν μ' ά μάτης βράξχι έχοντα, Ως καιτέδων ποπ πίν, κ' ταν χέρα του εφίλασα, As un to some Ans. Epseov de toin neiva heuna,

"Η μάκων άπαλαν έρυθρο πλαταρώνι έρρισαν. Αλλα τὰ μιὰ Βέρε , τὰ ὁ χίνε ο ἐν κειωνίς : Ως ' देश के पार प्रधारव φέρειν αμα παν) ' ¿SVisa Stas.

Nunc certe, 8 puellula, nunc hic natare discam, Si quis navi vectus hospes huc appulerit: Ut cognoscam quanam voluptas vobis sit in imo habitare gurgitei Exeas, ô Galatea, & egressa obliviscaris (Quemadmodum ego nunc hic fedens) domum redire; Pascere autem velis mecum simul, & lac mulgere, Et caseum premere, coagulum acre immittens Mater injuria afficit me fola, & de ea queror: Nihil enim unquam omnino tibi dixit amabile de me; Præsertim cum me indies valde attenuari cerneres. Dicam caput & pedes ambos meos Dolere : ut triftetun; quoniam & ego triftor. O Cyclops, Cyclops! quo tibi mens avolavit? Si abiens calathosque texeres, & ramos frondentes metens Agnis affermes, multo rectius plane saperes. Præsentem mulge: cur fugientem persequeris? Invenies Galateam forte, & pulchriorem aliam. Multa colludere me puella de nocte hortantur, Et rident omnes, cum ipsis ausculto: Scilicet ego quoque in terris videor elle aliquis. Sic Polyphemus pascebat amores suos,

Argumentum duodecimi Idyllii.

Cantans; suavius autem vitam degebat; quam si dedisset aurum,

Inferibitur quiden hoc Idyllium AITES; scriptum vero est Ionica dialecto. Aitas autem vocant Thessali amatos: alii autem Aitas socios appellant. Nonnulli vero probos & modestos ita vocani dieunt, quasi non protervos sive impudentes. Aut Aites significat cohabitatorem aut concivem. Alloquitur autem amator eum quem amat, optatque sibi duorum animorum conjunctionem, & amicitiz solidam sirmitatem, que usque ad sinem vita permaneat: adeout etiam post ipsorum mortem posteri prædicent concordiam que inter eos intercessit. Et Megarenses laudat, eo quod summo honore affecerint Dioclem, qui semetipsum pro amico suo desendendo morti exposur.

Venisti; ô chare puer, tertiam post noctem & auroram, Venisti: QuI autem amant, in die senescunt. Quantum ver hyeme, quantum pomum pruno Suavius, quantum ovis sua est villosior agna,

Quan-

60 Νωῦ μαν, જ κρειον, νωῦ αὐτοθ νοῦν το μαθεύμας,
Αἰκά τις (ὑὰν ναὶ πλέων ξέν Θ જ δδ πρό κη)

*Ως κεν ἴτὰ τί ποθ κάθὰ κατοικάν πὸν βυθον τὰμμη.

Εξένθοῖες Τθιάντια, ὰ Κεν θρίαα λάθοιο
(*Ω απες ἐρὰν νωῦ જ δε καθήμηθ Θ) ὅικαδ ἀπελθάν.

63 Ποιμαίνεν δ' εθέλοις (ω) εμίν άμας κ) ραλ' άμελρενς Καὶ τυ εθε πάξας, πάμισον εθεμεξαν όνεισα.

"Α μάτης άδραμε με μόνας τη μέμφοκαι αὐτά "
Οὐθεν πά πορο άλος ποπο πει φίλον είπεν των μοῦς Τ΄ Καὶ ταῦτ', ἔμιρεν είπος δράσα με κεπόν ἐόντασο! Α
70 Φασώ τὰ Καρδήδο κ) ποροβούς εὐμοροτέρος μου ποπο Α

Odro wir Hondoau Stroluairer ron Egara, tomiel Mericolar page 3 day, Anguer Edwar.

80

Trabbens 78 16' EtAMis.

Έπιγεροφεται αθή τέτο το Ειδύλλιον 'ΑΙ ΤΗΣ γε γεσται ή Ιωθή διαλένηω. 'Αίτας ή όι μερ Θεπαλοί κληδο των έφωμερες όι ή Αίτας τον έταιρες. Φασί δε πινες κέρωθες των Εραθές, οξι μιν ίτας, δυτι τές μιν έταιρες. 'Η 'Αίτας, ό (μια ίτας κ) συμπολίτας. Περεδιοθέρε ή ό έρων τον έρωμερω, κ) ενί χεται δύρ ψυχων άρμογμο αμότος το 'ίνα κ) με θα νατον όι μεταμτικό φημίσωσι τιω εν ομροτέρρις δμόνοιακ. Καὶ πον Μεγαρείς έπουνεί, επὶ τιο τεπμηκέναι Διοκλέα τὸν υπρασσίσωντα τε ελε έρωμερο.

"Own

Quantum virgo præstat ter nuptat mulieri,
Quantum levior vitulo himula, quantum luscinia
Omnes canora-cantu superat volucres:
Tantum tu me exhibarasti visus, umbrosam autem sub fagum,
Sicut viator aliquis torrente sole, cucurri.
Iltimam pares adspirent ambobus Amores

Nobis, posteris autem samus omnibus cantilena!

Duo quidem olim invicem juncti suerunt

Viri : alter erat amans, ut Amyclæa-lingua loquens dixerit:

Alterum rursus Thessalus dixerit amatum.

Amarunt autem se invicem pari jugo. CERTE tunc erant

Aurei olim viri, cum vicissim amabat qui erat amatus.

Utinam hoc, pater Saturnide, contingat, utinam senio carentes

Dii immortales : & feculis ducentis postea

Nuntiet mihi aliquis irremeabilem apud Acheronta-

Tuus nunc amor, & venusti tui amati
Omnium est in ore, juvenum præcipue.
Venum horum omnium siperi cæliculæ
Erunt arbitri, ut volent: ego vero te formosum celebrans,
Mendacii signa nulla super patentem nasum edam.
Nam etsi aliquid offenderis, illud statim innoxium facis,
Duplo autem juvisti: habens itaque cumusum discedo.

Nifai Megarenses, prastantes remis,
Beati habitetis, illum Atticum quod supra alios
Hospites honorastis Dioclem-amatorem-puerorum.
Semper ad ejus tumulum congregati vere primo
Pueri contendunt osculi victoriam reportare:
Et qui labra labris dulcius impresserit,
Oneratus coronis suam ad matrem rediit.
Beatus ille quoque, qui puerilium illorum osculorum arbiteres,
Certe formosum Ganymedem constans fama est
Lydio lapidi os simile habuisse; aurum quo
Explorant vere argentarii an sit adulterinum.

Argumentum decimitertii Idyllii.

Hoc Idyllium meram rei gesta narrationem continet. Recenset enim poeta Hyla pueri raptum à nymphis, cum ad sontem, a quam ad cœnam pro Hercule periturus, abiisset: & Herculis errationem, ac gravem ob amissum Hylam dolorem. Sciendum autem, Hylam suisse Theodomantis lignorum-sectoris se lium, quem amavit Hercules.

HYLAS

Owor magdering aggosses respansos ywaris, Owor exappresm the gir vestes boss andwir Συμπάμτων λιχυφων Φ αοιδοτάτη πετείωων. Town the supetions of pares oriente of woo on in Είθ. ομαλοί πουσειαν έπ αμφοτερρισιν Ερωτες Νώτν, επευτομβρίε η χροιμένα πάσον αρίδι. Dord In Tive Twist us auportegion fuedtw Φωθ' ὁ μψι ω εσπιλΟ, φαίη χω μυχλαίσθων. Τον δι ετερον πάχινως κεν ὁ Θεωαλός εποι αίταν. ANNIANS A SOINING TOW CUYOF H PA TO'T how Keveren manager of the authorism and the contractions of the series. 15 Εί οδ τεπο, πάτες Κρομίδη, πέλοι, εί οδαγήρω ' Αθαγατοί ' Χυεαίς ή δημικατησιν έπετα 'Αγγείλειεν εμοί τις ανέζαδον εις ' Αχέροντα, H on vui pixothe is to zaciev & al Too 20 Πασι δια ςόμα [Φ, μ. Α΄ η ξέσισι μα λιςα.

'Αλλ' ή τοι τέτων μ κώρτεροί εργίωνες
"Εωτυθ', ως εθέλεσιν ερώ δ'ε σε τον ημλον αινών,
Υρύδεα ρινός θ' σρθεν αραίης εκ αναφυσώ. "Huyo nal Ti danne, To was a 6 habes cutis & Smudy, 25 Ainhanov d' avnous Exercion res eselucis, "OxGioi oinointe, Tov Affixovas Trei andov Εκίχων τιμήσαδε Διοκλέα τον φιλοποιδα. Aie of set whoov downers eder souto Kien teiduairen oinnua G anga orgent "Os de ne megsuagn y huxegorteog zeinen zeinn, Bertowly Sepavoior slui meggintes ating ter *Ολδι Θόςς πυισί φιληματά κείνα διαίζό.
*Η πε του χαροπον Γανυμή δεα πολλ' επιδωςρεί, Λυθίη ίσον έχειν πέτεη σόμα, χευσον όποίη

"רחים שנחה יצ וץ" בולואוצ.

n-

S,

TOT TO TO Eldustion oxes Ingulalinos othe on-יוש בינו מצו שלו שלו את ביו שונה ביל העותו בים הלו ועות בים άρπαγίω, όπαν ές τίω κρίωίω, οπιδός πον είδως τω Ήρσαλει κομόσων, απώχετο το ή Ήρακλέ τω πλάvlus, no the iso 78 "Tha Basarov. 1500 9 07 "Thas παις κατίεχε Θεοδάμαντος τ δρυτόμε, ε ήρα Η εσχλίις. M

October HY LAS, Helium XIII. As voc. O.

ON nobis folis Cupidinem peperit, ut arbitrabamur, O Nicia, quicunque deorum parens jam fuit hujus filii: Neque nobis primis, que pulchra lunt, pulchra videntur effe, Qui mortales fumus, craftinum autem diem non cernimus: Verum etiam Amphytrionis filius, cui ferreum pectus erat. Qui leonem sustinuit ferocem, amavit puerum Formolum Hylam cælariem ferentem, Et ipsum omnia docuit, pater tanquam charum filium, Quacunque cum ipse didicisset, prastans & celebris evalit. Seorfum autem ab eo nunquam erat, neque tempore meridiano, Neque cum niveis-equis-vecta ad Tovis domum falit aurora, Neque cum pulli avium queruli cubitum se conferunt, Quatiente pennas matre in fuliginoso tigno: Ut ei puer ex sententia institutus effet. Et secum recte trahens in verum virum evaderet. Sed, cum aureum navigabat ad vellus Jason Æsonides, alli autem sequebantur iplum fortissimi. Oninibus ex civitatibus electi, quorum uius erat aliquis, Venit etiam patiens-laborem In divitem Iaokum Alcmenæ filius Mideatidis Heroines: Cum autem ipio descendebat Hylas in bene-transfratam Argo, Quæ navis Cyaneas infulas concurrentes non attigit, Sed præterlapfa eft, (profundum autem ingreffa eft Phalin) Aquila tanquam, per magnos fluctus, ex quo petre ille conflite-Cum autem oriuntur Pleiades, prædia vero Agnum novum pascunt, verso vere jam: Tunc navigationis recordatus est divinus flos Heroum; cavaque fedentes in Argo, In Hellespontum venerunt, austro jam tertiam diem spirante, Potumque coeperunt intra Propontidem, ubi Cianorum Sulcos dilatant boves terentes aratrum. Egressi autem in littus, per ordines cœnam instruxerunt Vespere: multi autem unum straverunt humilem thorum. Pratum enim aderat, magnum thoris-exstruendis adjumentum: Inde butomum acutum, altumque secuerunt cyperum. Et abiit Hylas flavus aquam cœnæ gratia portaturus Ipfique Herculi & forti Telamoni, (Qui ad unam ambo focii semper discumbebant mensam) Æreum vas habens. Statim autem fontem animadvertit Humili in loco: circum autem folia niulta nata erant.

Czru

Ruginal

TAAZ, 'EIJUMNIOV IY'.

TX app. T Epora movois 675%, os esonciues, Ninia, & Tive 08TO SEWV Trong TENION ESCUTO Ούχ άμιν τα καλά πράπις καλά φαίνε) ημες, Os Tratol Telonestas To of jouers en ecogones AMa y Augirguon & a xankeond polity ijos, "Ος τον λίν τω έμανε τον άγειον, ηξατο παιδός Τω χαειενί Τλα, τω των πλοκαμιδα φορεύντος, Και μιν παι εδίδαξε, πατής ώσει φίλον ζα, Owa madan, ajados ny aosolmos autos Esfuto. Χωείς δί έδεποκ ης, εδί ει μέσον διώ δρειτο, Ουδί διχ δ κούκιππος άναπεξχει ες Διος δώς, Ουδ' δποκ δεπάκιχει μανυροί ποπ κοῦτον δεώεν, Σલાજા માર્ધ લકુ માર્ચ લાવી છેક કર્મ લો ઉત્તર દેવમાં મહી લેકુછ • Ω કે લામાં માર્ચ કેમ μον δ મહાદ મહામળ વાર્ય છે છે લામ . Aυτω d' εμέλκων ές αλαθικόν ανδρ' αποβαίη. AM OTE TO DEVICE ON ETTHE UT NOW I INOW Airoplas, of A cura dessies Cunemoro, Πασάν εκ πολίων πουλελε μίνοι, ών οφελός π, "Ικετο χώ ταλαξερός ές άφνειαν Ιαολκόν Annelous yes Mideindos newivas. Ewi d' auto nate auver Thas Eved egr es Appois "Atts Kundy av &x in Jaro own Spopea dav vans, 'Ama de Edite, (Balu d' ficed paus Paor) Αιετος ως, μέρα λαιτμα, αφ ω τότε χοιράδες ές ων. Αμος δ' αντελλοντι Πελειάδες, εдаπαί ή "Apra véor Bászort, Tet eappulis elags non : Τάμ Ο ναυτηλίας μιμνασκετο θεί Ο άωτος Heday, rollay of radiopundintes es 'Agow Ελλάσσοντον ικουτο νότω τείτον αμι αένπ, Eigu d' Sector Elevro Перточто Ф, Evoa Kiarar AUNara evedvorn Boes reibortes des Ev. Excavres d' on Siva, xt (uja Saira nevouro Διελινοί πολλοί ή μίαν σορέπωντο χαμάναν. Λειμών γάς σφιν έκειτο, μέγα εποάθεοτιν όνειαρ "Ενθεν βέτομον όξυ, βαθιώ δί έτα μοντο κύπζεον. Κάχεω" "Υλας όξανοὸς ύδως όπιδός πορ δισών AUTOS' Heganni na asempe Tenauni, ("Οι μίαν αμφω έται ερι ακὶ δαίνωτο τράπεζαν) Χάλκον άγι 🔾 έχων. τάχα ζ κεάναν ενόπουν Ημικώ εν χώρω જાદો ζ θεία πολά πορίκες

10

15

20

25

35

Czruleumque chelidonium, virideque adiantum, Et virescentia apia, & crispa agrostis: In media vero unda nymphæ chorum instituebant, Nymphæ pervigiles, metuenda numina rufticis, Eunica, & Malis, verque adspiciens Nychea. Jamque puer admovebat urnam multæ capacem aquæ, Eam immergere festinans: illæ vero omnes manui ejus inhæserunt, Omnium enim amor teneras mentes occupaverat Argivi pueri: ille vero decidit in nigram aquam Statim, instar stellæ rutilantis quæ de cœlo decidit Præceps in mare: quidam vero fociis navalibus dixit, Expedite, ô juvenes, armamenta: ventus spirat secundus. Nymphæ quidem suis in genibus puerum tenentes Lacrymantem, blandis consolabantur verbis: Amphitryoniades autem turbatus de puero Abirt, more Scytharum fumpto incurvo arcu, Et clava, quam ei semper capiebat dextera manus. Ter quidem Hylam vocavit quantum capere poterat profunduejus Ter autem puer respondit; sed tenuis vox exist (guttur. Ex aqua: cumque valde prope adesset, procul abesse videbatur. Ac veluti cum barbatus leo procul audiens Hinnulam vociferantem, leo, inquam, aliquis crudivorus in monti-Ex lustro suo properat ad certissimam prædam: Hercules talis per inaccessos tentes Puerum desiderans ferebatur; multum autem occupabat locum, Ah miseros amantes! Errans quantum laborum pertulit Per montes & faltus! Jasonis vero res posthabebantur. Navis quidem stabat antennas habens sublimes per eos qui aderant: Vela autem juvenes media nocte purgabant, Herculem exfpectantes. Ille autem, quo pedes ducebant, ferebatur Furens: fævus enim intus Deus hepar laniábat. Sic ergo pulcherrimus Hylas inter Deos immortales numeratur. Hercylem autem heroes per-convitium-appellabant navis-deferto-Quoniam aversatus est Argo triginta-habentem-transtra: Pedes autem venit ad Colchos & inhospitalem Phasin.

Argumentum decimiquarti Idyllii.

INSCR-IBITU-R boc Idyllium CYNISCE A-MOR. Uxor enim Æschinis magis addicta erat Lyco cuidam vicini filio, contempto Æschine. Thyonicho autem quodam

Κυάνεον σε χελιδόνιον, χλοερόν τ' αδί αντον, Καὶ Δάλλουτα σελινα, χλοερόν αξτίζοντο, Υδα] εδι δ' ον μέως νύμφαι χορόν αξτίζοντο, Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναί δεαί α ζειώ ταις, Ευνίνα, κ' Μαλίς έπο δ' ορόφοα Νυγεία.

Ευνίκα, ή Μαλίς έαρ 3' δεόωσα Νυχεία.

"Ητοι ο κέεος επείχε ποτώ πολυχανδέα κρωχον, Βάλαι επηρόμων σται δι ον χεεί πάσαι έρυς. Πασάων χδέςως άπαλας φενας άμφεκάλυ ψεν 'Αργείω, έπι παιδί κατή ειπε δι ες μέλαν ύδυς

int

t:

ur

m

γο 'ΑθείΘ', ώς ότε πυρρός ἀπ' ἐρανῶ ἢειπεν ἀςὴρ
'ΑθρόΘ' ἐς πόντον ' ναώταις θέ τις εἶπεν ἐταἷερς,
Κυρότερ', ὧ παιθες, ποιεῖω' ὅπλα ' πλουςικὸς ἕρεςΝύμφαι μι σφετέρρις ἔπι γένασι κυθρν ἔχοισαι
Δακρυόερ]', ἀγανοῖσι παρεψύχον]' ἐπέροσιν '

ζζ Αμφιπευωνιά δας ή πας ασόμθυθ πεὶ ποιδὶ "Ωχετο, Μαιωίς λαδων ευχαμπέα τόξα, Καὶ ρόπαλον, το ὁι αἰὲν έχ άνδανε δεξιπερη χείς. Τεὶς μ΄ γλαν ἄυσεν ὅσον βαθυς ἡευγε λαιμός. Τεὶς δὶ ἄς ὁ παις ὑπακεσεν • ἀρχιὰ δὶ ἔκετο φωναὶ

60 'Εξ θ΄ Αυτος ' παρεών ή μάλα αρόδυ, εἰ θετο πορρώ.

'Ως δι' ὁπόκ' ἡθ' γρίει Φ ἐπόπροθι λίς ἐσακέσας
Νεβρώ φθεγξαμβαςτις ἐν ἀρεσυ, ἀμοφάρος λίς,

'Εξ ἐυνᾶς ἔπουσεν ἑτοιμοτάταν ἔπ δὰιτα.

'Ηρακλέης τοι ἔτος ἐν ἀτρέποισιν ἀκοίνθαις

δ΄ Παίδα ποθών δεδόνατο, πολιώ δ΄ ἐπελάμετες χώξον.
 Σχέτλιοι ὁι φιλέοντες * ἀλώμθ⊕ ἔω ἐμό γησεν και βρυμώς * τὰ δι Ἰσσον τις τρα πάν η ης.
 Ναίς μβίεν ἄξιμθυ ἔχοισα μετάςσα τη παρεόντων * Ἱςία δι ἡ ἡ ἡ εοι μεσονύ κλιον Εξεκάθαιρον.
 Ἡρακληα μβόντες * ὁ δι, ὰ πόδες ὰ ρου, ἐχώςει

70 'Heaxina μβοντες ' ο d', α πόθες α 20ν, εχώς ε ... Μανόμθω ' χαλεπός χθέσω βεός ήπαρ α μυωτεν. Ού τω μβυ κάλλισος 'Υλαξημακάρων α ειθμεί ται. 'Heaxielu d' ής ως ς εκερτόμεον λιποναύταν, Οιμεκεν ήξωνσε τεμακοντά ζύχον ' Αςγώ '

75 Megos d'es Xon aus TE n'a gevor ineto Daoiv.

'Y พี่ วิธตรุ ซึ่ง เค้ 'El DANis.

ΈΠΙΓΡΑ ΦΕΤΑΙ τέτο το ΕΙΔΙΑλίου ΚΥΝΙΈ-ΚΑΣ ΈΡΩΣ. Η Συμμή τε Αλοίνε μαλλου περσένε το Λύκφ πυλ γείτονος ήξε παταφερυέσα τε Αλοίνε. Θυωνίχε dam ejus amico illum accedente, quem longo tempore non viderat, narrat illi quæ fibi à Cynifca acciderant. In fine vero Thyonichus recitat breve quidem, fed illustre Ptolemzi Philadelphi encomium.

CYNISCE amor, vel THYONICHUS, Idyllium XIV.

ASCHINES & THYONICHUS.

Multum salvere virum Thyonichum. Th. Et tibi ipsi, Æschine. Æ. Quam serus! Th. Serus? Quæ autem tibi solicitudo?

A. Non optime nobifcum agitur, ô Thyoniche. Th. Propte-

rea ergo macer,

Et barba ista superior intonsa, capilli vero squallidi. Talis huc nuper pervenit Pythagoricus quidam,

Pallidus, & nudus pedes: Atheniensem autem se dicebat esse. Appetivit certe ille quoque (meo judicio) assatam farinam.

E. Jocaristu quidem, ô bone: me autem formosa Cynisa Contumelia afficit: insaniam priusquam quis sentiat; vix pili intervallo à surore absum.

Th. Ita factus semper tu, chare Æschine; quietus, in iram pre. Omnia volens in tempore: tamen dic, Quid novi? (ces.

#. Argivus & ego, & Theffalus, equorum-agitator
Apis, & Cleonicus miles bibebamus

In loco apud me. Duos mactaveram pullos columbinos, Lactentemque porcum: relevi autem Byblinum ipsis

Odoriferum, quadrimum, & dulce quali ex torculari jam hausum. Bulbus & cochlea promebantur: erat suavis potus,

Jam vero convivio incalescente, placuit infundere merum, Cujus gratia volebat unusquisque: oportebat tantum dicere ajus gratia.

Nos quidem canentes bibebamus, ut placebae: (mum? Illa vero nihil, præsente me. Quem habuisse me existimas am Non loquutura es? Lupum vidisti, Jocatus est quidă, ut sapiens dixit Et illa incensa est: ut facile ex ea vel lucernam accendere potuisse. Est Lycus, Lycus est Labæ vicini filius,

Procerus & tener, qui, multis pulcher videtur effe:

Hujus celebri illo amore tabescebat;

Idque nobis olim in aurem insusurratum fuerat.

Neque tamen exploraveram, frustra virilem barbam alens. At nos quatuor jam bene poti eramus,

KTNIEKAS EPOS, Eid. id. ωνίχε Ν πυΦ εταίς σερπόν Φ αιτώ ελώ χρόνα, Απγεί αυτώ τα Κιμίσκης κτι 3 το τέλΦ λέρει κ ο Θυώνιχος βεαχύ μός, αλλα λαμπεςν Ππλεμείε τε Φιλαδέλου ε Γκώμιον.

KTNIEKAZ EPOZ, A OTONIXOZ. EIJUNION IS'.

AIEKINHE & OTONIXOE.

Aiglin mona tand en Oudrizov. O. And mi ante, Algiva. Ai. Os Xegrio. O. Xegrio, ni de Tos το μέλημα ; Αι. Πρόωτιμες εχ ως λώςτα, Θυάνιχε, Θ. Ταῦτ'

αρα λεπίδες Χω μύσαζ πολύς έτος αξ', αμαλέοι ή κικίνοι. Toloros apady me apixero Musapelsas,

'Ωχεθε, κανυπό δα 10 · 'A Hwai O o' 'ερα] ' ημες. "Η εστο μαν κ τω 🛇 (έμιν δοκεί) ο जी ο άλουςω.

Ai. Hairdie, a 'jah' Exer Euè d' a racisara Kuniona. 'Theirde Aara justes mora, Seit ava

non fine

mæi

tibi

ote-

17%,

it S. μέωσον.
Θ. Τοι έπος μβο αἰεὶ τὸ, φίλ' Αἰομνα, ἄσυχος, οξύς,
Πανη εθέλων κη καιρόν ' διως δι' εἰπὸν, Τί τὸ καινόν;
Αἰ. 'ΩρχείΘ', κὶρών, κὸ ὁ Θεωταλὸς ἰπποδιώκτας "Ams, & Kacivin & Shivenes o seguioras

Εν χοίζο πας εμίν . δύο μ κατεκο τα νεοκτώς, 15 Onad orra Te 20160v. avaga 3 Buchivor autois Εὐώδη, τετόρων ετέων, χεδον ώς ὑπο λανώ. Boacos Tis noxalas Izugen nis motos advis.
"Hom nacoior o, teles con sent anegrov,
"Atmo muea" enas o teles ubvor a Tivo ei-

"Auus uli povovirtes divouses, os esedento. 20 Α Α Τ΄ εδεν, παρερνταξ εμου την έχειν με θοκείς νεν; Ου φθεγξή: Λυκον Είδες, έπωξε τις, ώς σοφος είπεν, Χ΄ ήφθα του Κέν καν απ' αυπάς κη λυχιον ά ζως. Evi AunG, AunGr der Adea To yesTov G uds,

Ευμάκης, χάπαλός, πολλοίς δοκέων καλός ήμες. Τέτω τον κλυμθον κα τετάκετο τίμον έρωτα X' ब्राह्म क्रिक रें। क्षेत्रकेंद्र दें क्रियां माती में मिर् व हारा इ. Ου μαν Σήταξα, μάταν είς ανδ εσ γυειών. "Hon a' Ev mon & Tos Teffages en Ba des nues,

Xω

Et Lavissens meum Lycum canebat de integra, Theffalicum quendam cantum, mala mens. Cynifca vero Flebat repente profusus quam circa matrem Virgo fex annorum, maternum finum appetens. Tunc ego, quem nosti tu ô Thyoniche, pugnum in genam Impegi, & alterum in alteram: at illa sublata veste, Foras abiit ocyus. Mea peffis, inquam, tibi non placeo? Alius tibi dulcior amplexu : alium abiens Fove amatorem; illi ista tuz lachryma quasi poma devolvuntur, Ceu vero hirundo, cibum ut fuis pullis in-nido-pendentibus ferat, Statim revolat, ut alium quarat victum Sic illa ocyus de molli fella avolavit Rectaper portam & bifores, quo pedes ducebant: Proverbio vulgo dicitur, Abiit & taurus in sylvam. Viginti jam, octo adde, novem præterea, & decem alios dies, Hodie undecimus est, appone duos: & erunt duo menses, Ex quo sejuncti sumus, neque more Thracum tonsus sum. Illa vero Lyci jam tota est, Lyco etiam noste patet: Nos vero neque loco neque ullo numero digni censemur, Miseri Megarenses, abjectissime fortune. Ac si amorem ejus possem deponere, omnia recte cederent: Jam vero, o Thyoniche, ut mus (aiunt) picem gustavimus. Et quid remedii fit in amore inexplicabili Non scio: verum Simus, qui Epichalci filiam amavit, Æqualis meus, peregre profectus, sanus rediit. Proficiscar ego quoque per mare: neque ignavissimus sum, Neque primus nimirum; fed allorum fimilis miles. Th. Utinam tibi ex animo cessissent que cupis, Æschine! quod sitibilita statutum est, peregre proficisci, Ptolemæus præber stipendia, homini libero quamoptimus.

A. Quod ad alia attinet, qualis vir est? Th. homini libero quamoptimus,

BENIgnus, Musarum stustiosus, amabilis, summe jucundus; Qui novit amicum, inimicum vero etiam magis; Multis multa largiens; rogatus, non abnuens; Ut regem decet. Petere autem oportet, non omni tempore, Æschine. Quare si tibi in dextero humero placet Sagulum supremum fibula-nectere, utroque autem pede innixus Audebis irruentem hostem stutatum sustinere, Pete quamprimum Ægyptum. A TEMPORIbus fieri incipimus Omnes senes; inde ordine ad genas delabitur Ætas quæ canos facit:gerendum est aliquid iis quibus genua vigent. Argu-

Χώ Λαριοκύ Θ τον εμον Λυκον διδεν άπ αξεχάς, Θεωταλικόν τι μέλισ μα, κακαί ορξενες α β κωίσκα Εκλαεν βραπίνας θαλες ώτερον η κατά μαθεί Παρθέν Θ εξαέπς κόλπω οπιθυ μησασά.
Τάμ Θ εγών, τον ίσης το Θυώνιχε, ποξεδεί κόρ ρας "Ηλασα, κάλλαν αμθις ανειρύσασα β πέπλως, "Εξω ἀπώχετο θάκου. Ειών κακόν, κ τοι αξεσκως Αλλός τει γλυκίων εστικόλπι Θ άλλον ίς ιστα Θάλπε φίλον τήνω τὰ σὰ δάκρυα μάλα βξοντι. Μάςτακι δι δια τέκνοισην εσωροφίοιση χελιών 40 "Αφρρον ταχνὰ πέπε β, βίον άλλον αγείς ειν "

tur.

t,

'Ωκυτέςα μάλαμας ἀπο δίφεακ Ε΄ έδεμιε τίνα
'Ιου δι' ἀμφιούςω κὶ δικλίδ Θ, ἃ πόδες ἄρον
Αῖν Θ ο διν λέρεται πε, "ΕΒΑ κὶ ταπερεταν' ὕλαν.
Είμαπ παίδ', ὀκπώ ταίδ', ὀννέα ταίδε, δεκ ἀλλαι.

45 Σάμερον ένθενατος, ποτίθει δίο ' κ) δύο μάνες, Έξ ῷ ἀπ' ἀλλάλων, ἐδὲ Θεακιςὶ κέκαρμαι. Α β Λύκω νωυ πάντα, Λύκω κὶ νυκτὸς ἀνῷκ) ' "Αμμες δι ἔτε λόγω πνὸς ἄζιει, ἔτ' ἀειθμητοί, Δύςανοι Μεγαρῆες, ἀπμοτάτη ένι μοίρα.

50 Κ' εἰ μὴ ἐπος ές ξαιμι, τὰ πάντά κεν εἰς δ'εον ές ποι *
Νιῶ δέ ποχ', ὡς μῦς (φαντί) Θυών ιχε γούμεθα πίωας.
Χώ, τι τὸ φάς μακόν ὅς τν ἀμηχαν έον Θ ἔς ῶτος,
Οὐκ δίδα πλὰν Σῖμος, ὁ τᾶς Ἐπιχάλκε ἐξαθείς,
Ἐκπλούσας, ὑ μὴς ἐπανῆλθ', ἐμὸς ἡλικιώτας.

Εκπλεύσας, ύγιης επανήλθ', εμός ηλικιώπας. Τη Μοθμαι κηγώ διαπόνη Θ΄ έτε κάκισος. Οὐτε πρόπος έσως, όμαλος δέ τις ὁ σταπώπας.

Θ. Πρελε μαν χως είν κτ νεν τε δν επεδίμεις, Αἰγίνα εί δι επεδίμεις, Αἰγίνα εί δι επεδίμεις, Μιδοδότας Ππολεμαί Θ ελ Ελθέρφ δι Θ άρισος.

'AI. Tana d' arne molos ns; O. End Dieu ons

ΕΥΓΝΩ΄ μων, φιλόμωσος, έρωπκος, εἰς ἀκρον άθυς.
Εἰδως τον φιλέοντα, τον ε φιλέον ετι μάλλον
Πολλοίς πολλά διθές. ἀτεφιών Θ, εκ ανανεύων.
Οξα χεν βασιλη. ἀτ εἰν β θες εκ δτι παντι,
Αἰχνα εκς εἰ τοι κτι δεξιον ωμον ἀρέσιει

65 Αίρίνα δε Η τοι κτ δεξιον ώμον άξεσια Λώπον άκρον περονάδι, επ' άμφοτέςων ή βεβακώς Τολιμασείς όποντα μήμαν θρασιώ άπαθώται, Α, τάχος είς Αίγυπον ΑΠΟ κροτάφων πελόμεδα Πάντες γηραλέοι, η οποχερώ ες γίμω ερπί

Πάντις γηραλέοι, η επισερώ ες χύων έρπη Αδικαίνων ο χείν Θ΄ ποιείν τι δεί δις γόνο χλωρόν. Argumentum decimiquinti Idyllii.

Inscribitur hoc Idyllium SYRACUSIÆ, sive ADONIAZE, SÆ, id est, Adonidis sestum celebrantes. Inducit autem Poeta Syracusanas quassam genere, que Alexandriæ peregrinantur, & exeunt ad spectaculum pompæ, qua Adonis ab Arsinoe uxore Ptolemæi Philadelphi gestabatur. Morem autem habebant Alexandrini in Adonis sestis, eos qui Adonidis simulachra gestabant una cum solennibus ad mare ferre. Describit autem Theocritus, ut reginæ gratisicetur, cantatricem quandam sumptuosum Arsinoes apparatum carmine recensentem.

SYRACUSIÆ, sive ADONIAZUSÆ, Idyllium XV.

GORGO, EUNOE, PRAXINOE, ANUS, HOSPES.

I Ntusne Praxinoe? E. Gorgo chara, ut sero! Intus.

P. Mirum quod nunc etiam venisti! dispice sellam ei, Euno:

Injice & pulvinum. E. Habet optime. P. Sede.

G. O incorporeum animum! vix vobis salva venio, Praxinoe, per multam turbam, & per multas quadrigas. Ubique sunt crepidæ, ubique chlamydati viri: Et via immensa est, & tu procul à me habitas.

P. In hanc extreman terræ partem ille demens veniens cepit Lustrum, non domum: næ vicinæ essemus Inter nos, invida mihi semper mea pestis ut mihi adversaretur.

G. Ne dicas de tuo marito talia, ô chara Dione, Parvulo præsente: vide, mulier, ut aspicit te,

P. Bono esto animo, Zopyrion dulcis fili: non dico de patre.

G. Intelligit infans; per Proserpinam. Pulcher est pater.

P. Pater, inquam, ille nuper (nuper dicamus scilicet Omnia) nitrum & fucum è taberna empturus,

Venit ferens salem nobis, homo tredecim-cubitorum.

G. Et meus hæc habet vitia, pernicies argenti, Dioclides, Septem drachmis pilos caninos ex vetulis & mutilatis ovibus con-Quinq; vellera emit heri, meras fordes, opus fuper opus. (vulfos, Sed age, amiculum & peplum fibulatum cape: Eamus ad regis divitis Ptolemæi,

Spectaturz Adonidem: audio egregiam valde pompam Instruere reginam. P. APUD fortunatos fortunata omnia.

Quæ vidisti, & quæ dixisti, narra tu quæ vidisti, mihi quæ non G. Tempus abire suerit. OTIosis semper seriæ sunt. (vidi.

P. Eunde:

ZH.

oeta

tur,

XO-

ant

ge.

em

ım-

11

ΣΥΡΑΚΟΥ ΣΙΑΙ, ἢ 'ΑΔΟΝΙΑ ΖΟΥΣΑΙ, Εἰθλλιον ικ.

TOPΓΩ', 'EΥΝΟ' Η, ΠΡΑΞΙΝΟ' Η, ΓΡΑΤ Σ, ΞΕ'ΝΟΣ.

ΕΝδοί Πεσξινόα; Ε. Γορροί φίλα, ώς χείνω: ἐνδοί. Τ. Π. Θαῦμ' ὅπι νοῦ Ιωθές ὅςη δίφερν Εὐνόα, αυτά εμέλεις ποπικοσμον. Ε. Έχει πάλλισα. Π. Καθίζω. Γ. Τὰς ἀδεμάτω ψυχάς ιμόλις τιμιν ἐσώθω,

ς Πεσξινόα, ποιλώ μ΄ όχλφ, ποιλών ή τεθείππων.
Παντά κρηπίδες, παντά χλαμυσηφόροι άνδρες.
'Α δ΄ όδος άτευ Φ, τὸ δ΄ ένας στέςω έμ΄ αποικείς.
Π. Ταῦθ' ὁ πάρχρος πίωος ἐπ΄ έχατα χᾶς έλαβ' ἐνθών

11. 1 du θο παξάρος πίμος επ εραπα τας ελαβ ένθων . Τλεον, εκ οικησιν οπως μη γείτονες ωμες

10 'Αλλάλαις, ποτ' έριν φθονερον κακον αιεν εμείο.

Γ. Μη λέγε τον τεον ανθεά, οίλα ποιαύτα. Διώνα, Τῶ μικκῶ παρέον Ο όρη, γύναι, ώς ποθορή τυ. Π. Θροσει Ζωπνείων γλημερόν πένος κλέγον διπουί

Π. Θάρσει, Ζωπυείων γλυκερον τέκος ελέρω ἀποιώ Γ. Αιδάνε) το βρέφος, ναι ταν πότναν καλός ἀπους.

15 Π. Απούς μ τω Θ σρώαν (λερομες σρώαν θω Πάντα) νίξον κὶ οῦκ Θ κπο σκανᾶς αρο ράσθων, "Ήνθε φερων άλας ἀμμιν, ἀνὰς τειςκαι δεκάποχις.

Γος Χωμός ται το γ εχει, φώτε ας αργυεία, Διοκλείδας Επα δ εαχωίν κυμάδας γεαιαν Εποτίλματα πηρών,

20 Πέντε ποκως έλαδ΄ εχθές, άπαι ρύπος, έκρον επό έκρω.
Αλλ' ίδι, πωμπέχονον κ) που περοναπείδα λαζεῦ.
Βάμες πῶ βασιληΘ ες ἀφυριῶ Ππολεμαίω,
Θασύμθαι τον "Αδωνιν " ἀκέω χημα καλόν π
Κοσμμῶ πὰν βασίλιαταν. Π. ΈΝ 'ΟΛΒίω όλδια πάντα.

25 ° Ων είδες, χ' ών είπας, Ιδύσα το τω μω ίδοντο. Γος, Εςπίμι ώς α ε είη ' ΑΕΡΓοίς αιεν εορτά.

II. Euroa

P. Euroe fer aquam, & in medium infunde lebeta male-deliciola, Depone rursus. FELES molliter volunt dormire.

Movete ocyus; fer aquam: aqua prius opus est.

En, ut aquam fert! infunde tamen. Ne multam, ô profusa, Infunde aquam: infelix, cur meam tuniculam commadesacis? Desine: ut Diis placitum est, ita lota sum, Clavis magna ubi arca? huc fer ipsam.

G. Praxinoe, valde te fibulata vestis

Ista decet: dic mihi, Quanti constitit tibi à jugo tela?

P. Ne memores, Gorgo; pluris quam argenti puri mina una

Et altera; insuper operi & animam appendi.

G. Ex animo tamen restibi cessit. P. Ita est: bene dixisti. Amiculum fer mihi, & umbellam: apte Impone. Non ducam te, fili: larva adest, mordet equus. Plora quantum vis: claudum autem non oportet te fieri. Eamus. Phrygia, parvulum lude fuscipiens: . Canem intra voca, portam vestibuli claude. Dii bona, quanta turba! Quomodo & quando hoc pertransire Opertet malum? Formicæ innumerabiles & infinitæ. Multa tibi, ô Ptolemze, facta sunt præclara facinora. Ex quo inter Deos immortales est pater tuus: nemo maleficus Lædit viatorem, dolose subiens more Ægyptio, Ut antea homines, in fraude exercitati ludebant, Inter se similes, malos lusus, omnes contentiosi. Dulcissima Gorgo, quid nobis fiet? bellatores Equi regis adjunt. Amice, ne me proculces. Erectus stetit hic rufus: vide quam ferox & audax. Eunoe, nonne fugies? perimet suum insessorem,

Magnum cepi fructum quod filium domi reliqui.

G. Bono esto animo, Praxinoe: jam sumus post eos;
Illi autem abierunt in campum. P. Jam meipsam colligo.

Equum & frigidum anguem maxime timeo

Ab incumte extate. Festinemus: quanta turba nobis affluit!

G. Ex atrio, ô mater? A. Ego, ô filiæ. G. An ingredi Facile? A. IN TROJAM tentantes pervenerunt Achivi: Optima filia, tentando omnia perficientur.

G. Anus abiit, mera oracula nobis vaticinata.

Omnia mulieres norunt, etià quomodo Jupiter duxerat Junonent.

Vide, Praxinoe, ad portas quanta turba fit.

P. Immensa. Gorgo, da manum mihi; prehende & tu, Eunoe, Eutychidis: & ei hæreto, ne erraveris. Omnes una confertim ingrediamur: hæreto nobis, Eunoe.

Me

Πρ. Εὐνόα, ἄρε τὸ νᾶια, κ) ἐς μέσον αἰνόθρυπε Θὲς πάλιν 'ΑΙ ΓΑλέαι μαλακῶς χεκζον]ι καθεύθω. Κινοῦ δη, φέρε θασον ῦδῶς ' ὑ ἀκτος πρέτερον ἐξῖ. 'Α δι' ὡς νᾶμα φέρει ' δὸς ὅμως. μη πολύ ἀπληςε "Ε[φει ῦδῶς δ'ὑςανε ' τι μα τὸ χιτώνιον ἀςθεις; Παῦσαι' ὁκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαύτα νένιμ μαι. 'Α κλάξ τᾶς μεχάλας πῷ λάρνακος; ὡδε φέρ' αὐτάν.

30

35

40

55

65

Γος. Πραξινόα, μάλα τοι το καταποχές εμπερόναμα. Τέτο πρέπη · λέγε μοι, πόσου κατέδα τοι αφ' ίςω;

Πο. Μη ανάσης Γορρί πλεον αργυείω χαθαρώ μυᾶς, "Η δυο τίς δι έρρος κό τὰν ψυχὰν προτέθηκα.
Γορ. Αλλά χτη γνώμαν απέδα τοι Π. Ναί καλον είπας.
Τ

Τωμπέχονον φέςε μοι, κὶ πὰν Βολίαν κτ κόσμον Αμφίθες κα άξω το, πέχνον μοςμώ, θάκνει ππο Δάκρυε δωτα Βέλεις κωλον Α΄ ε΄ Α΄ το χρέως. Έςπωμες Φευρία τον μικκόν παιαθε λαβοίσα Τὰν κυν ἔτω κάλεσον τὰν αὐλείαν Σπόκλαβον.

Ω Θεοί, δα Θ΄ όχλ Θ΄ πως κλ πόνα τέτο σε ασαι 45 Χρη το κακόν; μυξιακες ανήπειθμοι κλ αμεθει. Πολλά τοι, δ Πτολεμαίε, πεποίη λαλα έργα, Έξ ω εν αθανάτοις ο τεκών εδ ελς κακοερρός Δαλείται τον ίοντα, παρέρπων Αιγνηιςί, Οία πειν Ε απάτας κεκεριτομβοι ανδρες έπαισδος,

50 Αλλάλοις όμαλοὶ, κακὰ παίχνια, πάντες ερθοί.
Αδίςα Γορροϊ, πὶ γμοίμεθα; τοὶ πολεμισαὶ
Τπποι τῶ βασιλῆΘ΄ ἀνερφίλε, μή με πατήσης.
Ορθος ἀνέςα ὁ πυρρός ὁ Ἰδὶ ὡς ἀ[ειΘ, κιωθαιραίς.

Ευνόα, έφθξη ; διαχεησείται τον άροντα. 'Ωνάθτω μεράλως, ότι μοι το βεξφ μείε ένδον.

Γος. Θάζου, Προξινόα " κ. Δή γεγωήμεθ όπωτο" Τοὶ Α' εξαν ες χώραν. Π. Κ' αυτά (ωμαζείρομαι ήθη. Ίππον κ) τον Αυχρόν όφιν ταμάλισα λεδίκω

Έκ παιδος, σπεύδωμες οχλ πελύς αμμιν επήρες. τορ. Εξ αμλάς, ο μάτερ; Γς. Εγών, ω τέμνα. Γος Παρέν-Εὐμαρές; Γς. ΈΣ Τροίαν περομινοί ήνθον Αχαιοί. (Κών Καλλίσα παίδων, πείρα θω πάντα τελείτω.

Τος. Χεησμώς ά Φρεσβύτις απώχετο Ατασίξασα. Πάντα γυμαϊκες ίσων ι, κρώς Ζώς ηγάγεβ "Η εαν. Θάσαι, Πεαξινόα, πεί τὰς δύεσς δώτ Θομλ Θ.

Π.Θεσείσι Τος Σίγας τος τος τος τος τος τος της Τος τος τος τος τος μοι λαθε κ΄ς τος Εύνοα, Εὐνοάς Εὐνοάς Απείξ τος Απείξ τος Εὐνοάς άμβι. "Σμος "Σμο

Me miserum! meum velum in duas partes jam Discissum est, Gorgo. Per Jovem, ita sis Felix, ô homo, cave ne scindas meum amiculum.

H. Non est penes me verum tamen cavebo. P. Conferta turba: Trudunt ut sues. H. Bono esto animo mulier: in tuto sumus. P. Et hoc anno, & in posterum, chare hospes, in tuto sis,

Nos curans: boni & milericordis viri est.

Premitur Eunoe nobis. Age ô milera, tu quoque vi perrumpe, Optime: Omnes intus, ut dixit qui sponsam in thalamo inclust;

G. Praxinoe, huc ades: textilia hac primum specta Quam sint tenuia & venusta: Deorum opera dixeris.

P. Veneranda Minerva, quales illa elaborarunt lanificæ!
Quales pictores tam exactas picturas pinxerunt!
Quam veræ flant, & quam veræ moventur!
Animatæ, non intextæ funt. SAPIens quædam res est homo.
Ipse autem quam admirabilis in argenteo jacet
Thoro, primam lanuginem a temporibus dejiciens,
Maxime-amabilis Adonis, qui vel in Acheronte amatur.

H. Definite, ô infelices, immensum garrientes.

TURTURES stridunt lato ore pronunt lantes omnia.

G. Papæ! unde hic homo? quid autem ad te, si garrulæ sumus!

QUÆRITO, quibus imperes: Syracusanis imperas?

Atque ut hoc etiam noscas, Corinthiæ sumus ab origine.

Sicut & Bellerophon: Peloponnesiace loquimur.
DORICE vero loqui licet (opinor) Doriensibus.

P. Faceffat, dulcis Proferpina, qui in nos habeat imperium,

Uno excepto: non vereor, ne mihi impingas alapam. G. Tace, Praxinoe. Est cantatura de Adonide

Illa Argivæ filia sapiens vates,

Que vel Sperchin lugubre carmen canendo superavit.

Cantabit aliquid præclari ; (compertum habeo ;) præparat se jam, Domina quæ Golgum & Idalium dilexisti,

Altumque Eryca, auro ludens Venus,

Qualem tibi Adonidem à perenni Acheronte

Mense duodecimo tenero-pedes-habentes reduxerunt Horz!
Tardissima Dearum Hora chara, sed desiderabiles

Veniunt, omnibus hominibus semper aliquid ferentes. Venus Diones silia, tu quidem immortalem ex mortalibus

Hominibus (ut fama eft) fecisti Berenicen,

Ambrosiam in pectus instillans mulieris: (brata, Tibi autem gratiam referens, ô multis nominibus ac templis cele-

Berenices filia, Helenæ fimilis,

Arfinoe.

15

m.

ita,

ele-

102

Arfinoe, omnibus bonis ornat Adonidem. Adfunt ei fructus quotquot tempestive ferunt arbores. Adfunt & molles hortuli, calathis inclusi Argenteis, & Syrii unquenti plena aurea alabastra, Et quicquid placentarum mulieres in tabula panaria fingunt, Flores admiscentes varios faring nivez. ·Quicquid ex dulci melle, quicquid ex humido oleo, Omnia ipsivolatilia & reptilia hicadfunt. Viridia etiam umbracula molli gravata anetho Extructa funt: parvuli vero supervolant Cupidines, Quales pulli lusciniarum insidentes arboribus Volitant, alarum periculum-facientes, de ramo in ramum. O ebenum, ô aurum, ô ex albo ebore Aquilas pincernam Saturnidæ Jovi puerum ferentes! Purpurei autem tapetes in superiore parte molliores fomno: Miletus hoc dixerit, & qui Samium agrum incolit. Stratus etiam est alter lectus in pulchri Adonidis gratiam; Alterum venus tenet, alterum roseis-brachiis Adonis, Octo & decem annorum, vel novem & decem, sponsus. Nondam pugit osculum: labra adhuc ei circum rufa funt. Nunc quidem Venus fuum habens sponsum; eo perfruatur: Mane autem nos eum frequentes, dum ros est, foras Efferemus ad undas in littus excreantes: Et folutis crinibus, ac veste ad talos demissa, Pectoribus apertis, canorum incipiemus cantum. Commeas, ô chare Adoni, & huc, & in Acherontem, Semideorum (ut fama est) folissimus. Neque Agamemnoni Hoc accidit, neque Ajaci magno graviter furenti heroi, Neque Hectori honoratiori inter viginti filios Hecuba: Non Patroclo, vel Pyrrho à Troja reverso, Neque illis antiquioribus, Lapithis & Deucalionibus:

Et nunc venisti charus ô Adoni; &, cum venies, charus venies. G. Praxinoe, fapientissima res est mulier, Beata: quam multa novit prorsus-beata? quam suave canit! Tempus tamen est & redire domum: impransus est Dioclides, Estque homo valde iracundus: esurienti ei minime occurras.

Propitius esto jam, Adoni; & in futurum annum afferas latitiam

Nondenique Pelopidis & Pelafgis, flori Peloponnesi.

Vale, Adoni chare, & ad gaudentes abi.

'Αροινόα πάντεωι καλοίς απτάλλει ''Αδωνιν.
Πας μβ ως ακεί το δοα δρύδς άκεα φερονπ,
Πας Α΄ άπαλοι καποι, πεφυλαμμίοι εν παλαρίσκοις
'Αρυγέρις, Συρίω η μύρω χρύσει αλάδας επ.

115 Είδα τά θ' δωπ γιμαϊκό όπ πλαθάνη πονέον],

"Ανθεα μίσροται λακώ παντοι άμ' άλουξω,

"Οριά τ' όπο γλυκεςω μέλι] Θ, τα τ' όν υρξώ έλαιω
Πανί αυτώ πετείμα κ, ές πετα τάδε πάξες:
Χλωραί Β΄ σκιάδες μαλακώ βείθεσι ἀνήθω

120 Δεδιμανδ΄ δι δε τε κῶροι ὑπρπωτεν τει Ερωτες, Οξοι ἀπδονιῆς ἐφεζομενοι ἐπὶ Κενδρων Πωτεν πες υγων πες ωμενοι, ὅζον ἀπὶ ὁζω. κα κουκῶ ἐκεραν Θ΄ Αιετω, ὀινοχόον Κων ιδα Διὶ παίδα φέρον τες.

115. Πορούρεδι ή τάπητες άνω μαλακώτεροι ύπνω, `Α Μίλα] Θ ερεί, χώ τὰν Σαμίαν καταδόσκων. "Εςρω] κλίνα τω 'Αδώνιδι τω καλῷ ἄλλα 'Τὰν μὸς Κάπεις έχει, τὰν Α΄ ὁ ροδό παχις "Αδωνις, 'Οκτωναιδεκέτης η ἐνρεακαίδεν' ὁ γαμδρός.

Όντων αυδεκέτης η εννεαπαίδεχ ο γαμερός.
130 Ου κεντει το φίλαμ επό ι του χείλεα πυέρα.
Νωυ μ Κυπεις έχρισα τον αυτάς χαιζετω ανδεα.
Αρθεν ει αμμές νιν άμα δρέσω άθροα έξω Οίσευμες ποτη κύμα επ α ίονι πυοντα,
Λυσασα ή κόμαν, κ δελί σφυρο, κολπον ανείσαι,

135 Στήθεωτ φαινομθύοις, λιγυρας αρξώμεθ αοιδας.
Ερτής, δ φίλ Αδωνι, κ) ενθάδε κ' εκ' Αρέροντα,
Αμιθέων (ώς φαντί) μονώτατος. Ετ' Αγαμέμιων
Τέτ' έπαθ', Ετ' Αίας ο μέγας βαρυμάνιθ ήςως,
Οὐθ' Επτωρ Επάδας ο γεράτερος είναπ παίδων,

140 Οὐ Παξοκλής, ἢ Πύρρ ἀπο Τροίας ἐπανελθών, Οῦθ τι ἔπ σρότεροι, Λαπθαι κὶ Δάναλίωνες, Οὐ Πηλοπιαάθω τε κὶ "Αργε Θάνρα Πελασγοί. "Ιλαθινώ, φίλ', "Αθωνι, κὶ ἐς νέω] ἐ ἐυθυμήσαις. Καὶ νωῦ ἰωθες, "Αθωνι, κὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλ Θήξεις.

145 Γ. Πραξινόα, το χενμά συφώτερον ά δήλεια, 'Ολεία ' δωτα Ισαπ πανολεία, ώς γλυκύφων ...
'Ωραδιως κ' εἰς δικον ' ἀνάρισος Διοκλείδως, Κώ 'νης όξ ... αγαν ' πηναν τί γε μινδέπο] ' ἔνθης, Χάρε, ''Αδων' ἀγαπατέ, η ἐς χαίρον ας ἀφικικοῦ.

Argumentum decimifexti Idyllii.

HOC Idyllium scriptum est ad Hieronem Hieroclis filium, extremum Siciliæ tyrannum. Cum enim Theocritus eum carmine celebrasset, nec quicquam ab eo accepisset, propterea hec Idyllium composuit, quod CHARITAS inscripsit; in quo de regum & principum erga literas humaniores ingratitudine conqueritur.

CHARITES, five HIERON, Idyllium XVI.

SEmper hoc Jovis filiabus curæ est, semper poetis, Celebrare Deos immortales, celebrare fortium sacta praclara virorum.

Musæ quidem Dez sunt, Deos Dez celebrant: Nos autem homines mortales, mortales ergo mortales celebremus, Verum quisnam illorum quotquot splendidam habitant sub auro-Nostras gratias apertis portis receperit domo (ram, Lubenter, neque retro indonatas remittet? Illæ vero iratæ nudis pedibus domum vadunt, Multis me convitiis insectantes, quod frustra viam susceperint: Pigræ autem, rurfum vacuæ in fundo arcæ, Frigidis in genibus capite manent polito, Ubi squalida sedes eis est, cum re infecta redeunt. (amaverit? QUIS tandem nostri seculi hominu talis est? quis bene dicentem Nescio: non enim amplius homines, ut antea, propter praclara Facta laudari cupiunt: sed victi sunt à lucris. Unusquisque autem in sinu manum tenens, circumspicit funde iple Argentum: ac ne æruginem quidem abstersam alteri daret: Sed statimait, LONGIUS abest tibia quam genu: Sit mihi modo aliquid: Dii honorent poetas, Nam quis alium audiat? Satis omnibus Homerus. Hic poetarum optimus, qui ex me referet nihil.

MISERI, quid prodest immensum in arca aurum Repositum? Non hic est usus pecuniæ sapientibus: Sed partem sibi, partem etiam alicui poetæ dare oportet: Multos ex affinibus benesicio afficere, multos etiam ex aliis Hominibus: semper autem Diis sacriscia sacere. Neque inhospitalem esse, sed hospites mensa Benigne acceptos dimittere, cum velint abire: Musarum autem maxime honorare sacros interpretes: OC.

ne

3

ıt

1

5

"רחל שנחק דע ור' 'EIDANIE.

Tor To to Bidinion pleathas els leguna ton legantes, ton Equitor Sinentas in earnor tunhas in earnor tunhas in air ton o Octonoros, in under elinous map unte, dia teto to Eldinion teto metroinne, in X A' PITA Sauto ett seque vi a ser ins Faankan in agrouten meès tàs Metas announcement succept.

XA'PITE Σ, n'IE'PΩN, 'EIN'MION IS'.

Α IEI' τότο Διος κάραις μέλει, αιδη δοιδοίς, Υμνείν άθανάτως, υμνείν άραθών κλέα δη-

Μῶσα μβο Ξεαὶ ἀντὶ, Ξεωὶς Βεαὶ ἀκόδυντι,

"Αμμες ή βερτοί όιγε, βερτως βερτοὶ ἀκόδωμες.
Τὶς γὸ πβι ὁπόσοι γλαμπὰν ναίκσην τῶ ἀῶ,

'Αμετέξεις χάειτας πετάσας τωσδέξε ή ὁικω
'Λασασίως, ἐδ' αμθις ἀδωρήτες ἐποπεμιξε΄;
Αὶ ή συνζόμθραι γυμνοίς ποσίν ὁικαδ' τὰση,
Πολλά με τωθάσθοισαι, ὅτ' ἀλιθίμι ὁθὸν Ιμμθον.

10 'Ο Ννη επί ή παλιν κενεάς όπο πυθικόι χηλώ
Ψυχερίς ου γρυάτεων κάρη μίμιου ή βαλοίται,
Ενθ' αμη σφίσιν έθην, επάν άπερκτοι ίκων π.
ΤΙ'Σ την νων πιόσθε; τίς εδ εἰπόντα φιλασεί;
Οὐκ διδ' * ε΄ χδέτ' ἀνδρες ἐπ' ἔργοις, ως παροςς ἐδλοίς

15 Αἰνεῖοζ απάθοι]: νενίκω) Α΄ τον κερθέων.
Πῶς Α΄ τον κόλπω χεῖ εας έχων, πόθεν οισε βάβρεῖ
"Αργυρον εθέ κεν ἰὸν ἐπορεί μας τινὶ θοίη
"Αλλ' ἐυθυς μυθεῖ ται, 'ΑΠΟτέρω ἢ γόνυ κνάμα.
Αὐτιβ μοι τὶ χρίοιτο κεοῖ τιμῶσιν ἀοιδως.

20 Τίς Γέκεν ἀκω ἀκόσαι; "Αλις πάντεωτν "Ομηρος.
Οῦτ Α ἀοιδῶν λῷς Φ · ος Εξεμοῦ οισε) ἐδέν.
ΔΑΙΜΟ'ΝΙΟΙ, π΄ ἢ κέρδος ὁ μυρί Φ ἔνδο ἢ χρυσὸς
Κείμψ Φ; ἔχ ἀδε πλέτω φρογέκουν ὁνασις ·
"Αλλά τὸ ωβ ζυχά, τὸ ἢ καί τινι δεναι ἀοιδῶν.

25 Πολλώς δι' ξυ έξξαι παῶν, πολλώς ή κ' άλλων 'Ανθρώπων · ἀιεὶ ή θεοῖς όπιβ άμια ρέζειν. Μιδε ξεινοδίδιον νακον έμιμναι, αλλά τραπέζα Μελίξαν ' ἀποπέμιξαι, επὰν εθέλων Ιινέενος · Μεπάων ή μάλιςα πεν Ιερώς ἐποφήπας · Ν 2

"O \$ 59.

Ut etiam apud inferos conditus bene audias. Neque inglorius lugeas in frigido Acheronte, Quafi foffor aliquis qui ligone manus callofas habeat, Qui gravem à suis majoribus paupertatem inopem plorat: Multi in Antiochi domo & regis Alevæ Cibum menstruum dimensssunt famuli : Multi autem Scopadis acti ad stabula; Vituli cum cornutis mugiverunt bobus; Infinitas autem in campo Cranonio adæstiva agebant Pastores electas oves hospitalibus Creondis: Sed nulla eos fecuta est voluptas, posteaquam dulcem emiserunt Animam in latam ratem triftis Acherontis; Inglorii vero, relictis multis illis & beatis opibus, Miseros inter mortuos per longa secula jacerent, Nifi magnus vates ille Ceius varie canens Ad barbitum multichordum, fecisset eos claros inter homines Posteros. Honorem autem & veloces sortiti sunt equi, Qui ipsis ex sacris coronati redierunt certaminibus. Quis autem principes Lyciorum unquam, quis comatos Priamidas, vel muliebri colore Cycnum cognovisset. Nisi bella veterum poetæ cecinissent? Neque Ulysses, qui centum & viginti menses erravit Omnes per homines, & ad imum orcum descendit Vivus, & ex spelunca evasit perniciosi Cyclopis, (fubulcus Diuturnam gloriam obtinuisset. Silentio etiam præteritus suisset Eumzus, & Philætius qui circa boves armentales Opus habebat, ipfeque magnanimus Laertes, Nisi eos juvissent carmina viri Ionici, id est Homeri.

A MUSIS illustris fama venit hominibus:
FORTUNAS autem mortuorum consumunt viventes.
Sed PAR est labor, in littore undas numerare,
Quotquot ventus in terram cum cæruleo mari impellit,
Et aqua pura lavare impurum laterem,
Atque hominem oppressum avaritia slectere.
Valeat quicunque talis: innumerabile autem ei sit
Argentum; semper autem plus habendi desiderium eum teneat
At ego honorem & hominum benevolentiam
Multis mulis & equis anteponam.
Quæro autem cui mortalium gratus veniam
Cum Musis: dissiciles enim viæ sunt cantatricum
Musarum, absque Jove magno consultore.
Nondum cælum desessum est ducendo menses & annos:

Multi

"Ορεα κ) ၏ν αίδαο κεκρυμμού Ο ελλος ακέσης. Mnd axxens unena oth wx a A xeev O. 'Ωσεί τις μακέλα τετυλωμού Ενδοθι χείεας, Δεινάν ομ πατέρων πενίαν ακτήμονα κλαίων. Πολλοί εν Ανπόχοιο δδιμοίς κ άνακ Ο Αλοδα

Aguariar Empluor energional o meresay 35 Πολλοί ή Σκοπά δαιστη ελαμγωμίνοι ποτί σακόν Mogos Cui Repgoros epuntanto Boson . Μυεία δ' άμπεδίον Κρανώνιον ενδιάμσκον Ποιμβρες έκκειτα μήλα φιλοξήνοισι Κρεώνδαις.

'אא צ ספוע אנו אול ש, בדר א אטעניע לצבענישטמי 40 Θυμον ες ευρείαν γεδίαν συγοῦ 'Αχερού Φ',
"Αμνασοί ζ', τὰ πολλά κ', ολδια τίωα λιποντες, Der Adis de vexuent manpais aidres Enfolos

Es un devos aosdos o Khios aioxa poveav

Bagesor ès πολύχοςδον, ενανδράσι Sin èvouações 45 Ondoregois muas on whites Enagovinnois Oi opion IZ ieewr separnooggi Lindov androv. Tis of de deishas Auxion more, is no woodras Tleramidas, in Sinus Soo zeoras Kunnov Enlas

Es un our om das meg Tecor o ung and ois 50 Out Ofocus, Exactor TE x exam where anaders Πάντας επ' άνθρωπως, αίδαν τ' είς έχαδον ένθων Ζωός, κι ασιλυγγα φυγών ολοείο Κύχλωπος, Alward xx 60 'gev. Egran d' ar sooebds

Ευμαίθ, η βεσί Φιλοίπ Θ άμο άγελαίαις "Ερρον έχων, αυτός τε ωθισπλα χν Ο Λαξρτας. E, un Toas wyarar Taovo avses aoisai.

*FK MOIZAN ajadov xxt@ texe) avoportoisi. ΧΡΗ ΜΑΤΑ ή ζώοντες αμαλδιώον]ι Βανόντων.

'AM' TEOE So ub 100, en abremuara uereñr,
'Ost aveu O zegrovde ut y naveas dins aden,
'H udari riçen donega iodse miror, 60 Kai ornoxeedely Bebrau woor and eg magerbeir. Xaige To Osis Toi O · arneiquo de oi ein

Acquees aid & masopav Exol luses autop. 65 Αύτα ς έρω τιμίω τε κ άν βρώπων φιλόπητα Πολλών ημιονών τε κ ιππων σρέδεν ελοιμάν. Dienua 3 tive Drangs nexaces with Evow Σιω Μοίσαις * χαλεπαί χο όδοί τελέθεσιν αοιδάν

Μεσάων, ἀπάνδθε Διὸς μέρα βελευον Θ. O ปี πω นโเมิดเลื วูเอง รีเลน รียลงอิร, ซึ่ง อิรเฉมาณ์ร Πογγοί

ulti

Multi movebunt adhuc rotam currus equi. Exorietur ille vir qui me cantore indigebit, Gerens res tentas quantas magnus Achilles, aut ingens Ajax In campo Simoentis, ubi Phrygis fepulchrum Ili. Jam Phœnices, fub fole occiduo Habitantes Libyæ in extremo calce, horrescunt: Jamque gestant Syracusi medias lanceas, Onusti scutis brachia salignis: Interque eos Hieron, superioribus par heroibus, Armatur, equing autem galeam cooperiunt jubz. Utinam, Jupiter augustissume pater, & veneranda Minerva, Et tu, ô puella, que cum matre opibus affluentium Ephyrzorum Sortita es magnam urbem, apud aquas Lylimelia, Hostes ab infula propulsent dura fata Sardoniam per undam, amicorum stragem nuntiaturos Filiis & uxoribus, numerabiles ex multis: Oppida vero à prioribus iterum habitentur civibus, Hostium quotquot manus corruperunt funditus. Et agros virentes colant : & innumerabilia Ovium millia herbis faginata Incampo balent, boves autem gregatim ad Itabulum Redeuntes tardum urgeant viatorem Novalia autem excolantur ad fementem, cum cicada A pastoribus meridianis cavens, intra arbores Refonat in fummis ramis: telas vero in arma aranez Tenues distendant, belli autem ne nomen quidem sit amplius. Gloriam vero Hieronis sublimem ferant poetæ Et pontum Scythiaum trans, & ubi latum murum Bitumine ligar's Semiramis regnabat. Unus quidem ego; multos autem Jovis diligunt & alios Filiz, quibus omnibus curz erit Siculam Arethusam. Celebrare una cum populis, & bellicosum Hieronem. O Gratiz Dez Eteoclez, que Minyum Orchomenum amatis, odiofum olim Thebis, Equidem non vocatus manebo domi: ad vocantium autem edis Confidens Musis cum nostris veniam, Relinquam autem neq; vos: Quid enim amabile hominibus, Gratis Sine, esse potest? utinam semper sim cum Gratiis!

Argumo

Πολλοί μυνήσεσιν έπ τροχον ἀρμα [πποι "Εως] ετ το ανής ος εμέ κεχήσε] αοιδώ, "Ρέξας η Αχιλούς δωτον μέγας, η βαρύς Αΐας

75 Έν πεδίφ Σιμόεν Ο, δου Φομος πείον Ίλω.
"Ηδη νης Φοίντης: ΄ τω πελίφ διώον π
Οίκουν τες Λιδύας ἄκρον σφυρόν, ερβίναν π
"Ηδη βασάζον π Συρακόσιοι μέσα δ' ερ.,
'Αχθόρθοι σακέεου βραχάσιας έπείνοισν "

Αχθομίζοι σαμειοί βεαχόνας επείνοιστο .

Σώνου), ὶππείμι ή κόρων σε παίκουν έθειραι.
Αὶ γό, Ζεῦ κύδις πάτες, κὶ πότοι ᾿Αθανα,
Κέςη θ' α΄ (μι) μαθεὶ πολυκλήςων Ἐφυραίων
Εἰλαχας μέγα ἀξυ, πας ὑδασι Λυσιμελείας,
Έχθεως οκ νάσοιο κακαὶ πεμ θειαν ἀνάγκαι

orum

des

ratiis

ma

Σαρδό μιον χώτα χώτας φιλών μόρον αγχελέοντας Τάννοις ηδ' άλοχρισιν, αρθιματώς δπό πολλών • "Αςτα δ' προτέρρισι πάλιν ναίοιτο πολίταις, :... Δυσμθέων όσα χέδρες έλωδ ήσαντο χωί άχρας.

Αρως δι ερράζοιντο τεθαλότας αι τ ανάειθμος Μήλων χελιάδες βοτάναις διαπανθένσι Το Αμπεδίου Ες αῦλιν Ερράβουντο, βόες δι αγκληδον ες αῦλιν Ερράβουντο ποποκόδοιεν οδίταν Νουο δι διαπονέοιντο ποτό απόρου, ανίκα τέπιξ

95 Ποιμβρα ενθίες περυλα Γιβρίος, ένθος δένθρων Αχεί εν ακρεμόνεων ε άρεκμια δ' εἰς ὅπλ ὰροκ χιαι Λεπα διας παυντο, βοας δι έτη μπδ' ὁνομ εἰπο Τηκονοί Τέρωνι κλέ Φορέριεν αοιδοί Καὶ Πόντω Σκυδικοῖο πέραν, κὸ ὅπα πλαπὸ τεῖχ Θ

100 'Ασφάλτω βήσασα Σεμίσαμις εμβασλάεν.
Εἶς μβρέρω, πολλές ἢ Διὸς φιλέοντι ἢ ἄλλες
Θυρατέρες, ποῖς πᾶσι μέλοι Σικελάν 'Αρέθοισαν
'Υμνείν (μω λαρίσι, ἢ αἰχμητάν 'Ιέρωνα.
"Ω 'Ετερχλειοι Χάριτες θεαὶ, αἰ Μινύειον

105 'Ορχόμθου φιλέρισα, απεχθομθούν πουα Θήθαις.
"Αχχη] Ο μθο έρω μίμνοιμί κεν ές ή καλούν των Θαρούσας Μοίσασι συν αμετέρη στι Γκοίμαν,
Καλλέθα δ' έδ' υμμε ΄ τό χο Χαρίπων αχαπάτον 'Ανπρώποις απάνουθεν ; αεὶ Χαρίπων αμ' είμω.

Argumentum decimi septimi Idyllii.

Hoc Idyllium habet laudationem regis Ptolemæi cognomento Philadelphi: qui habuit patrem Tor ownif pa ITTONE Maior, matrem Berenicen.

LAUDATIO PTOLEMÆI,

Idyllium XVII.

B Jove principium faciamus, & in Jovem definite, Mulz, Cum immortalium præltantissmum carminibus q. nimus !

Hominum autem Ptolemans inter primos celebretur, Et ultimus, & medius: hic enim præstantissimus virorum est. Heroes, qui olim à semideis orti funt, Cum præclara facinora patraffent, sapientes vates nacti sunt: At ego Ptolemæum, bene dicendi peritus, (decus funt. Carminibus celebrabo. Carmina vero, etiam ipforum immortalium Vir fylvicida Idam ad nemorosam cum venit, Circumfpicit unde opus incipiat, præsente ingenti copia, Quid primum edifferam? occurrunt enim innumerabilia dicenda,

Quibus Dii præstantissimum honoraverunt regum.

Atque ut or diar à majoribus, Qualis erat admagnas res gerendas Lagides Ptolemaus, cum animo conceperato el alle Confilium quod non alius vir excogitare poterat! Illum pater fecit parem honoribus vel Dis Immortalibus, & ei aurea domus in Jovis palatio Extructa est: apud autem ipsum Alexander amicus Sedet, Perfis gravis Deus pictam gerens mitram. E regione vero serum, Herculis sedes tauricidæ Stat, folido facta ex adamante: A San A 1613 Ubi cum aliis convivia agitat cœlestibus, 18 1016 Gaudens majorem in modum nepotum nepotibus : Quod corum ex membris Saturnius exemerit senectam. Immortales autem vocantur, facti Dei pedum-usu-carentes: Utriusque enim corum generis autor fortis Herculides, Et utrique referunt originem ad extremum Herculem, Itaque cum ex epulo rediret faturatus jam Necare odorifero dilecta in domum uxoris, Alteri arcum dedit, subulnalemque pharetram,

Alteri

Ymodens Te to Eldanis.

Τέτο το Ἐἰδύλλιον εἰς Πτολεμαΐον τον Φιλάδελφον χί-Γεμπαι ᾿ Λερθεία ἢ κέχξη) εἰςδολη ὁ ἢ Φιλάδελφ Η πολεμαί Θ, Πτολεμαία τα Λάγα κὰ Βερενίκης Τω παίς. διο κὰ ἀμβρτάνει ὁ Μάναθ Θ, ποὺ χεόνας τὰ Θεοκείτα ἀναδιδάζων εἰς τὸν Φιλοπάτορα, τοσάτα χεόνα μαχόμψ Θ διασύματι.

'EΓKΩ' MION es ΠΤΟΛΕΜΑΙ' ON,
Eἰδύκλου ιζ'.

Εκ Διος αξοχώμεδα, κ) είς Δία λήγετε Μοΐσαι, "Αθανάτων τον αξυσον έπλω άδωμες α-

'Ανδρών δι' αὐ Πτολιμαί Ο ἐνὶ σκώτοισ λεγέδω,
Καὶ πύμα Ο, κὶ μέσος : ὁ χὶ σεροεξέεα Ο ἀνδρών.

'Ηρωες, τοὶ πεξόδεν ἀρ' άμιβτων ἐγμον ο,

'Ρέξαντες καλα ἔρρα, σορών ἐκμοριστα ἀοιδών :
Αὐτὰς ἐγὼ Πτολεμαίον, ὁπισμιν Ο καλα εἰπείν,

'Τμινοταμ': ἄμιοι β, κὶ ἀβανάτων γερες αὐβί.

'Ιδαν ἐς πολύ δενδρον ἀνὰς ὑλητόμ Ο ἐνβων,
Παπαίνει, παρέον Ο ἀδιω, πόθεν ἄρξε β΄ ἔρρω.
Τί πρῶτον καταλεξώ β΄ ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπείν,

m

10

Οξοι θεοί τον άριςτη ετίμησαν βασιλήων. Έκ πατέρων, δε Ο μέρ έμωτελέσαι μέρα έρρον Ο Λαρίδας Πτολεμαίο, ένα φρεσιν έγκαταθοίο

15 Βελαν αν έκ αλλο ανής δίος τε νοήσει.
Τίμον κὸ μακάς εωτ πατής δμότημον έθηκεν
Αθανάτοις, κὸ δι χεύσε Θο όδμο ον Διος δικφ
Δεδαίη το δα δι αὐτον Αλέξανδρο φίλα εἰδως
Εδειάει, Πίεσαισ βαρύς δεὸς αὐολομίτε μες.

20 'Αντία δι', 'Η εσχλή Θ εδ εστοιν ταμερούνοιο "Ιδιυ), εερεοίο τετυ Γμθία εξ αδάμαν Θ. "Εν να (τω άλλοισιν θαλίας έχει έρσνίδωσι, Χαί εων ψωνών σειώσιον ψωνοίσιν "Ο πι σφέων Κρονίδας μελέων εξέλη ο γήεσς.

25 'Αθάνατοι' ή καλούνται, θεοί νέποθες γεραφτες 'Αμφοΐν ηδι πρέγονος σφιν ο καρτερός 'Ηρακλείδας, 'Αμφότεροι δι' αριμιών ται ές έρα Ιον 'Ηρακλίδας, Τῷ κὶ ἐπεὶ δαίπιθεν τοι κεκορημώ Θ ήδη Νέκταρ Θ ἐυόδιιοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο, Τῷ μὰ τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτεαν,

Tã

Alteri ferream clavam, nodis fignatam:

Illi vero in divinum thalamum niveos-talos-habentis Hebes Arma, & ipsum ducunt progenitorem suam Jovis filium.

Qualisautem inter sapientes celeberrima Berenice Excellebat fæminas, ingens gloria parentibus ! Hujus quidem Cyprum tenens Diones veneranda filia Sinum in odoratum teneras immisit manus: Itaque, nullam adhuc mulierem aiunt tantum placuisse marito, Quantum Ptolemzus fuam amavit conjugem: Quanquam multo magis redamabatur. Atque ita liberis Confidens suis ei committit domum totam. Quoties amans in amantis thorum ascendit. Uxoris autem non-amantis animus semper spectat virum alienum: Faciles autem partus, filii autem nunquam similes patri. Pulchritudine superans Deas veneranda Venus, Tibi illa curæ erat: tua autem gratia Berenice Formosa Acherontem luctuosum non transivit: Sed eam arreptam, priusquam ad rivum descenderet Nigrum, & triftem femper portitorem defunctorum, In tuo templo collocasti, & proprii honoris participem secissi. Omnibus autem placida hæc mortalibus, molles quidem amores Adspirat, leves autem dat amanti curas. Argiva nigra supercilia-habens, tu populos-necantem Diomedem, Mixta Tydeo, peperisti Calydonium virum.

At Thetis formofa fortem Achillem

Æacidæ Peleo. Te autem, bellicofe Ptolemæe, Bellicoso Ptolemzo fortunata Berenice:

Et te Coos nutrivit infantem nuper susceptum, Excipiens à matre, cum primam vidisti auroram. Ibi enim Lucinam invocavit, quæ parturientes liberat, Antigones filia gravata doloribus partus.

Illa vero ei benigna adfuit, & per omnia

Indolentiam diffudit membra: cum patri similis

Puer amabilis factus est. Coos autem conspicata exclamavit:

Dixit autem, attrectans infantem charis manibus,

Sis felix, ô puer, meque honores tantum quantum Delum honoravit cæruleam Phæbus Apollo: Et in eodem honore Triopis colleces promontorium, Æqualem Doriensibus tribuens honorem vicinis, Æque etiam acRhenæam rex amavit Apollo.

Sicutique infula dixit, ab alto autem resonuit voce

Ter sub nebulis Jovis fausta aquila ales:

Jovis

Το ή σιδάρειον σκύταλον, κεχαρα ωψον όζοις. Di d' eis aubegotor Sanamor nd not que "Heas Οπλα, κραμτον άγον]ι χωτήταν Διος ψόν. Οια δι εν πινυταίοι πεικλειτά Βερενίκα

Επρεπε 3ηλυτέραις, οφελ Ο μέρα γεναμβόσισι. The we Kumeer Excion Dievas motiva uses Κόλπον es cuada padivas επεμαξατο χείεας Τῷ, ἐπω τινὰ φαντι ὰ ἐξίν τόσον ἀνδεί γιωάνας.
"Οωριν το Πτολεμαί 🕒 ἐμιὸ ερίλασεν ἄκολιν.

Η μαν αντεφιλείτο πολύ πλέον & δέ κε παισί 40 Θαρσήσας σφετέρριση ¿πιτρέπο δικον απαντα, Οππότε κεν φιλέων βαίνει λέχες ές φιλεοίτας. 'Asoppa j ywarnis en anoleiw vo@ aièv, Υπίδιαι ή ρυναί, τέυνα δι εποί εοικότα πατεί. Κάλλει ά εις εύοισα θεάων πότυ Αφερθίτα,

45 Σοὶ τίωα μεμελητο · σέθεν δι ένεκεν Βερενίκα Ευειδής Αχέροντα πολύσονον κα έπέρασεν 'Αλλά μιν άρπάξασα, πάροιθ' δπί νάμανα τεν θείν Κυάνεον, η συχνον ακὶ ποςθικά καμιόντων,

Ες ναὸν κατέθηκας, έως δι άπεδώναιο τιμώς. 50 Πασιν δ' ήπι βε βροτοίς, μαλακώς μ' έρωτας Περανείει, κέρας ή διδοί ποθέον]ι μερίμνας. Αργεία χυάνορου, το λαοφόνον Διομήδεα, Μισρομέα Τυδοί, τίκες Καλυδώνιον ανδρα.

Αλλά Θέτις βαθύκολπ Φ άκον Ιτάν 'Αγλίια 55 Aianida Mnani os d', aixunta Mtasuais, Αίχμη α Πτολεμαίω αξίζηλ Θ Βερενίχα. Καί σε Κόως απίταλλε, Ερέφ Ο νεοριλον εόντα, Δεξαμίρα παρά μαθρός, ότε πράταν ίδες αω.

"Ενθα 28 Ειλείθμαν εδώσα 10 λυσίζωνον, 'Avlijovas Juzatup Becapu ulia ad iventive "H de or compressa maeisalo, nadd' aga mar mor Νωδιωίαν κατέχδε μελών. ό ή πα εί εοικώς Hais aja malòs Expolo. Kows ol' oxoxuger ideioa. 65

Φά ή, κα θα ποριβία βρέφε Ο χείρεων φίλαισιν, Oxfie xuge show, Thoug d'e me Tower oor of Δηλον επικασεν κυανάμπικα ΦοίδΟ 'Απόλλων ' Εν ή μια τιμά Τείοπ Ο καταθείο κολάναν. "Ισον Δωρίε: Στι νεμων γέρας έγγυς έκσιν,

"Ισον κή 'Ρήναιαν άναξ εφίλασεν 'Απόλλων. 70 "De deg vão O 'sermer. o d' i foler Extare owia 'Es reis vaai vegenv Dids and aierds ogvis.

Zluós

Jovis hoc sane signum. Jovi Saturnio curæ est Venerandus rex: ille vero est eximius quem dilexerit Natum jam primum: multa autem ipsum opulentia sequitur; Multam autem tenet terram, multum autem mare. Infinitzque continentes & gentes infinitz virorum Segetem augent amplificatam Jovis imbre: Nulla tamen terra tam multa gignit, quam multa humilis Ægy-Nilus cum exundans humidam glebam comminuit: Neque quisquam tot habet urbes hominum artificum. Tres ei urbium centuriz extructz funt, Tria insuper millia supra triginta millia, Duo item terniones, & præterea ter undecim: His omnibus Ptolemæus magnanimus imperat. Partem etiam Phœnicia Arabiaque obtinet, EtSiryz, Libyzque, nigrorumque Æthiopum: Pamphiliifque omnibus & bellicofis Cilicibus Imperat, Lyciisque, & belli-studiosis Caribus, Et infulis Cycladibus: nam naves ejus optimæ Per mare navigant: mare enim omne & terra Et fluvii resonantes imperio Ptolemai parent. Multi autem equites, multi milites, ei scutati Ære resplendenti stipati strepunt. Opulentia quidem omnes superat reges: Tantum in dies fingulos in divitem venit domum Populi autem opera curant quieti. Undique. Nullus enim hoftium pifcofum Nilum invadens Pedeltri exercitu in alienis tumultum excitavit villis: Neque quisquam in littus veloci exiliit navi Armatus in armenta hostili animo Ægyptia. Talis vir late-patentibus fedet in campis, Flavus-capillos Ptolemæus sciens lanceam vibrare: Cui omnino cura est paterna omnia servare, Ut præstantem regem decet: alia vero quærit ipse. Non tamen inutile domo in opima aurum, Formicarum tanquam divitiæ, femper jacet, laborantium; Sed multum quidem habent Deorum inclytæ domus, Illo semper primitias solvente, præter alia munera: Multum autem potentibus donat regibus, Multum autem civitatibus, multum autem bonis sodalibus. Neque Bacchi ullus vir facra in certamina Venit sciens canorum canere carmen, Cui non munus dignum præbuit arte.

Ζίωος πε πόδε Σημα. Δει Κεσνίωνε μέλη] Αιδοίω βασιλη 6 ο δι Έξοχος όγκε φιλαστί

75 Γενόμθον παφρώτα πολύς δε δι όλο δπηθεί, Πολλάς ή μεμπέει γαίης, πολλάς ή θαλάνης. Μυρία ἀπίροι ἢ έθνεα μυρία φωπί Λήτον αλθήσκουν ὀφελλομθον Διὸς ὅμοςφ ΄ Αλλ΄ ἔτις πόσα φύει ὅσα χθαμαλὸς Ατυπίθ,

80 Νείλ Θ ἀναβλύζων διερά ὅτε βώλανα πρύπει •
Ουδέ τις ἄφεα τόντα βροτή ἔχει ἔξρα δαέντων •
Τρῶς μιί ὁι πολίων ἐκατοντάδες ἐνδεδμίω θ,
Τρῶς δι ἄρα χιλιάδες πειστάς ἐπι μυριάδεντι,
Δοιαί ἢ τριάδες, με δέσφισιν ἔνδεκάδες τρῶς •

8ς Τῶν πάντων Πτολεμαι Φ ἀράνως εμβασιλεύει.
Καὶ μίω Φοινίπας ἐποτέμνε ϶, ᾿Αρραβίας τε,
Καὶ Συείης, Λιβύης τε, κελαινών τ' ᾿Αιθιοπήων •
Παμφυλίοιση τε πάση κὰ αἰχμη αις Κιλίκεως
Σημαίνει, Λυκίοις τε, φιλοπρολέμοις τε Κάζεως.

90 Καὶ γάσοις Κυκλάθεστιν ἐπεί ὁι γαες ἄριςαι Πόντον ἐππλώοντι ' Θάλαωα ἢ πάσα κὶ αἰα Καὶ ποταιωὶ κελάθοντες ἀνάσον ἢ Ππλεμαίω. Πολλοὶ δὶ ἱππῶες, πολλοὶ δὲ ὁι ἀσποθῶται Χὸμκῷ μερμαίροντι σεσαζιβόι ἀσφαραγούντι.

95 "Ολοφ μός πάντας καταθεθείθει βαπληας Τόοσον επ' α μός εκαστιν ες αφνεόν ές χε) δικον Πάντοθε. λαοί δι' ές γα πεισελλασιν εκηλοι. Ου γας τις δητων πολυκήτεα Νέλον επεμβάς Πεζ ος εν αλλοθείαισι βοαν εσασατο κώμαις.

100 Οὐλ τις αἰμαλόνδε πτᾶς εξάλατο ναδς Θωρηχθείς ἐπὶ βεσὶν ἀνάςσιΘ ᾿Αιγυπίωσιν.
ΤοῦΘ ἀνὴρ πλατέεων ἐνίδρυ) πεδίωσι,
ΞανποκόμΘ ΠτολεμαιΘ, ἐπιςάμλιΘ εδου πάλλειν
τω δηιπάρχυ μέλει πατςώια πάντα φυλάντειν,

105 Οἷ, αλαθῷ βασιληι τα ἢ κτεατίζε] αὐτός.
Οὐ μἰω ἀρχέιος γε θόμω ἐνι πονι χευσός.
Μυςμάκων ἄτε πλεπες, ἀεὶ κίχυ], μογεόντων τ Αλλα πολιώ μιν ἔχονπ Θεών ἐεικυδ ἐες δικοι,
'Αιεὶ ἀπαςχομικοιο, ζωὶ ἄλλοισιν γεράκου

Πολλον δ' ἐρθίμοισι δεδώρη βασιλεύσι,
Πολλον ή πολίεωτ, πολιώ δ' ἀραθοῖσιν ἐταίρεις.
Οὐδὲ Διωνύσε τὸς ἀνὴρ ἱερὲς καθ ἀρῶνας
"Ικετ' ἐπικαμυΘ λιγυρέν ἀναμέλ λαι ἀοιδὰν,
"Ω ἐ δωτίναν ἀντάξιον ἀπασε τέχνας.

MESTINE

Musarum autem vates canunt Ptolemaum, Propter beneficentiam. QUID autem pulchrius viro fuerie Diviti, quam gloriam bonam inter homines consequi? Hæc & Atridis integra manet: illæ autem immenfæ opes Quas magnam Priami domum quæsiverunt capientes, Caligine alicubi tecta funt, unde amplius non datur reditus Solus hic priorum parentum adhuc calida in cinere, Calcans deluper, pedum exprimit vestigia. Matri charæ & patri fragantia instituit templa: Et in bis iplos ex auro atque ebore infignes Statuit, omnibus mortalibus auxiliatores. Multa autem pinguia bourh femora urit, Mensibus circumactis, in aris rubentibus, Ipseque, potensque uxor: qua nulla præstantiorem Sponfum domum mulier amplectitur ulnis, Ex animo amans fratremque virumque. Sic & immortalium facra connubia confecta funt. Quos peperit regnans Rhea reges Olympi: Unum autem lectum fternit, in quo dormiant, Jovi & Junon Iris adhuc virgo, purgatis unguento manibus.

Salve, ô rex Ptolemæe: te autem ego æque atque alios Celebrabo femideos: puto autem, carmen non vile Dicam posteris: VIRTUTEM tamen tu à Jove petito.

Argumentum

Epithalamion inscribitur hoc Idyllium, is Carmen nuptiale. Inducuntur duodecim Spartanz puellæ ex primariis familiis in Helenz nuptiis vespere ante thalamum hoc carmen canentes. Ac primum jocis nuptialibus ludunt: deinde sponso Menelao gratulantur; quod solus inter tot principes procos nuptiis talis sponso potitus sit, & gener Jovis factus. Helenam deinde laudant: &

HELENÆ EPITHALAMIUM, Idyllium XVIII.

IN Sparta quondam, apud flavum Menelaum,
Virgines virentem hyacinthum comis implicitum habentes,
Antenuper-pictum thalamum chorum flatuerunt,
Duodecim primariz civitatis, magnum decus Lacznarum,
Quando Tyndarei filiam in thalamo conclust dilectam
Helenam, cum eam duxisset uxorem minor natu filius Atrei-

115 Μεσάων δ' ἱστοφηται ἀθόδυτι Πτολεμαΐου,
'Αν]' ἐυεργεσίης. ΤΙ' ΔΕ' πάλλιον ἀνδεί κεν είμ
'Ολδίω η κλέΘ ἐδλδυ ἐν ἐνδρωποισιν ἀρέδζ;
Τέτο η 'Απρείδαισι μήμει ' τὰ ἡ μυεία τίνα
'Ονα μέγαν Πειάμοιο δόμου πτεάπωτιν ἐλόντες.

120 'Αξει πά κέκρυπαι, όθεν πάλω έκεπ νός Φ.
Μεν Φ όλε σε στέςων τοκέων έπ θες μα κονίη,
Στ (6ομβό Φ καθ δεθε, ποθών, εκμάσε) τηνη.
Μη ε φίλα κ) πα ε θυώ δεας ε σατο νη άς
Εν δ' αὐτῶς χυσῷ σε καλλέας ηδ' ε λέφαντι

125 "Ιδρυσεν παντεκτιν όπιχθονίοισιν αξωχώς.
Πολλα ή πανθέντα βοῶν όπὶ μης ακαμει
Μασὶ σειπνομμοισιν εξαθουμμον επι βωμβυ,
Αὐτις τὰ, ἰφθίμα τὰ ἀλοχ Φὰ τὰς ἔπις ἀξείω
Νυμφίον ἐν μεγάροισι χωιὰ σειδάλλε ἐλος ῷ,

130 °Εκ θυμῷ σέρρισα γασίνητον τε πόσιν τε.

*Οδε κὶ ἀθανάτων ἱερὸς ράμΦ ἔξετελέθη,
Οὖς τέκετο κρόισα °Ρέα βασιληας ὀλύμπω °

*Εν ἢ λέρος σόρνυση ὶ αμέν Ζ ໄμιὶ κὶ "Ηρα,
Χῶρος ουβήσηση μέρος, ἔτη ποθέν Φ ° Ιρις.

Χείους φοιδήσασα μθερις, έπ παιθέν Τεις.

135 Χαϊς, δ΄ καξ Πτολεμαϊε σέθεν δ΄ έρω Γσα κλ άλλων
Μνάσομαι άμιθέων δοκέω δ΄, έπ Θ΄ εκ ἀπό βλητον
Φ πεγ ξομαι έωνομβοις ΑΡΕταν γέμθυ οπ Διος αιτου.

decimi-octavi Idyllii.

in eo loco nonnihil immoratur poeta. In extremo deniq; carmine bene precantur sponsis. Sunt autem duo genera Epithalamii carminis: alterum, Karnaoium lindu, quod accinebant vespere, cum sponsa in thalamum deducebatur; alterum, Διεγες lindu, quod mane sub auroram canebatur, quasi sponsos vellent excitare.

ΈΛΕ'ΝΗΣ ΈΠΙΘΑΛΑ' ΜΙΟΣ Εἰδλλιον ιπ.

ΕΝ πεκ' άξα Σπάρ α, ξανδότειχ πας Μενελάφ.
Παρθενικαί δάλλοντα κόμαις θακίνδον έχρισαι,
Ττέβθε νεο Γράπω δαλάμω χορόν εξάσυντο,
Δώδεια ταὶ πρόπαι πόλι Θ, μέρα χε πμα Λακαινάν,
Ανίκα Τωβάρεω κατεκλάξατο τὰν άρα πατὰν
Μνας ήσας Ελέναν ὁ νεώτες Θ' Ασς ε Θ ψός.
"Αειδεν

5

Canebant autem omnes in unum carmen pulsantes folum Pedibus connexis, circum autem resonabat domus hymenzo. Siccine crepusculo cubitum abiisti, ô chare sponse? Nunquid gravatus minium es genibus? nunquid fomniculosus? Nunquid potasti nimium, cum lectum petebas? Dormire quidem volentem tempestive te solu oportuerat dormire Puellam vero finere cum puellis charam apud matrem Ludere ad altum diluculum: nam & vesperi, & mane, Et in annum ex anno, Menelae, tua sponsa hæc erit. Fortunate sponse, faustus aliquis sternutavit venienti tibi In Spartam, ubi alii principes erant, ut hoc conficeres. Solus in semideis Saturnium Jovem socerum habebis. Jovistibi filia sub unum venit stragulum, Qualis mulierum Achaicarum terram nulla calcat alia. Certe magnum tibi pariet, si matri pariet simile. Nos enim omnes æquales ejus, quibus cursus idem erat Unctis virorum more apud Eurotæ lavacra, Quater sexaginta puellæ, fæminea juventus: Ex his tamen nulla vitio caret, cum confertur cum Helena. Ut aurora exoriens decoram oftendit faciem, Cum veneranda nox abit, hyeme candidum ver remittente: Sic & aurea Helena elucebat inter nos, Ampla, procera. Qualis exurgit fulcus in arvis, Aut in horto cupressus, aut in curru Thessalus equus : Sic & rosei coloris Helena Lacedæmoni ornamento est. Nulla in calatho pingit tam varia opera, Neque in variegata prudentius stamen tela Radio intextum longis incidit ex furculis. Nulla etiam novit citharam fic pulfare, Dianam cantu celebrans, & amplo pectore Minervam, Sicut Helena: cujus omnes in oculis amores funt. O pulchra, ô gratiofa puella, tu quidem matrona jam es; Nos autem in cursum mane & in frondosa prata Veniemus, coronas ut legamus fuave spirantes, Tui, ô Helena, bene memores, sicut lactantes Agnæ quæ matris oviculæ mammam desiderant. Primæ tibi coronam ex loto humi crescente Nectentes, umbrosam suspendemus ad platanum: Primæ autem tibi ex argentea pyxide humidum unguentum Capientes stillabimus fub umbrosam platanum: Literæ autem in cortice scribentur (ut præteriens aliquis

Perlegat) Dorice. Venerare me : Helenæ planta fum.

Salve,

"Αθοδον Α' તે હવુ મહે જ્યા દેક દેν μέλ 🕒 દે Γκορτέο ισαι Ποων σειπλέκτοις, σει Α' τα χε θωμ' υμβναίω. Ο Ενω Αλ πρωίζα κατέθραθες, ω φίλε χαμβοές

10 "Η ρά τις ἐοπὶ λίαν βαρυγ ένατις; το ρα ρίλυπο ;
"Η ρα πολιώ τιν ἐπινες. δτ' εἰς ἐυνὰν κατεδάλλος;
Εὐθειν μιλὶ χράζοντα καθ' ἀνουν αὐτὸν ἐχριῶ τις
Παϊσθε δι' ἐομιν πουοὶ ρελοσος ωπόν ἐχριῶ τις
Παίσθειν ἐς βαθοῦν ὁςθρον "ἐπεκ κρέναν, κ) ἐς ἀος,

14

15 Κείς ἔτος εξ'έτεΘ, Μενέλαε, τεώ νυὸς ήδε.

"Ολδιε ράμβς", άραθός τις ἐπέπθυρεν ἐξχομθύω τοι
Ες Σπάςταν, ὅποι ὥλλοι ἀρις ἐξες, ὡς ἀνύσαιο.
ΜένΘ ἐν άμθεοι Κρονίδαν Δία πενθερον ἑξείς.
Ζανός τις Βυράτης ὑπὸ τὰν μίαν ἀχετο χλαϊναν.

20 Οἶα ᾿Αλαιϊάδων γαῖαν πατεῖ ἐδεμίς ἄλλα ΄
Ἡ μέρα τοἱ κε τέκοῖ], εἰ ματέει τίκτεν ὁμοῖον.
Ἦμιες χὸ πᾶσαι (μυομάλικες, ῆς δεόμος ὡυτὸς ΄
Κεισαμβραις ἀνδειςὶ πας Ευςώταο λοεξοῖς, Τεβεόκις ἑξήκοντα κόξαι, Ξῆλυς νεολαία ΄
Τᾶν ἐδὶ ἀν τις ἀμωμος, ἐπεί χ Ἑλένα παεισωθῆ.

25 Ταν εδι αν πς αμωμος, επείχ' Ελένα παρισωθή 'Αως αντέλλοισα καλ ον διέφαινε πρόσωπον, Πότνια νυξ άτε, λάκον έτα χειών Θ ανέντος, Ωδε κλά χρισέα Ελένα διεφαίνε ' τν ήμιν, Πίειρα, μεγάλα άτ' ανέδ καιών όμο αρέρα,

30 *Η κάπφ κυπάριοτος, ἢ άξμαπ Θεοναλός ἔππ Θ.
*Ωδε κὰ ά ροδό 9ς ως Ελένα Λακεδώμονι κόσμ.Θ.
Οῦ τὲ τις ἐν ταλάς ω πανίσδε ἢ ἔς μα τριαῦτα,
Οῦτ ἐνὶ δὰιδαλέφ πυκινώτερον ἢτριον ἑς ῷ
Κεςκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμὶ ἐκ καλεόντων.

35 Ου μαν & κιβάραν τις δήτσα β δε κροτήσας,
"Αρτεμιν αθίδισα κι δυρύσερνον "Αβάναν,
"Ως Έλενα " τας πάντες ἐπ' ομμασιν εμεροι δυτί.
"Ω καλα, δι χαρίεω κόρη, το μι δικέτις ήδη."
"Αμμες δι ἐς δρόμον ηθει κι ἐς λειμώνια φύλλα

40 Ες Γεμες, σε φανως δρε Γουμβιαι άδο πνέοντας, Πολλά τοῦ, ὡ Ελένα, μεμια μερία, ὡς γαλαθωαὶ "Ας νες γειναμβρας οι Θ μασον ποθέοισαι. Πράται τοι σέφανον λωπό χαμαὶ αυξομβροιο Πλέξασαι, σκιεράν καταθήσομεν èς πλατάνισον."

45 Πεβιται Α΄ άρχυξε τι εξ όλπιδος ύγεον άλφαφ
Λασθό ωβυαί, ςαξεύμες τωδ σκιερών πλατάνιςον ΄
Γράμματα Α΄ εν φλοιώ γεράτε) (ώς παριών τις ΄
Ανγνοίη) Δουρίς, Σέβου μ΄ ΄ Ελέντς φυτον είμί.
Χαίροις,

A THE OCK HITTE

210

Salve, ô faonfa, falve ô nobiliffimi foceri gener :

Bonam fobolem: Venus autem Dea Venus parem amorem

Inter vos: Jupiter autem Saturnides Jupiter durabiles divitias,

Ut ex generofis ad generofos posthac perveniance

Dormite mutuo in pectus amorem spirantes

Nist med in cons

Et desiderium: surgiteautem ad auroram; neque obliviscamini,

Redibinate & nos mane, cum primus cantor

Ex suo cubili canet erigens pulchre-pennatam cervicem. Hymens, o Hymense, nuptiis lais gaudeas.

Idyllium XIX, quod inscribitur EUROPA,

Argumentum

Est alveari mel furans Cupido, ab apicula pungitur. Is apud matrem de tanto tantilla bestiola vulnere

FAVORUM FUR, Idyllium XIX.

Furem quondam amorem improba punxit apicula,
Favos ex alvearibus deprædantem: fummos vero manum
Digitos omnes perstrinxit. At ille dolebat, & manum sufflabat,
Et terram pulsavit, & exiliit: Veneri autem
Ostendit dolorem, & questus est quod exilis
Bestiola esset apis, & tanta vulnera faceret.
Mater autem ridens, Quid, inquit, annon tu similis es apibus?
Et tu parvus cum sis, tamen vulnera tanta facis.

Argumentum

13.b 4155

Describitur hoc Idyllie pastoris cujusdam simplicitas, qui cum inter suos eximie pulcher sibi visus esset, in urbem venit. Ubi cum conspicatus suisset puellam urbanam; illa inustrata forma perculsus, ad eam accessir, & liberius planeque rustico more copit cum ea ludere, adeo ut eam osculari etiam vellet. Illa vero hominis impudentiam & habitum ac mores rusticos detestata,

BUBULCUS, Idyllium XX.

E Unica me irrisit, cum ipsam vellem suaviter osculari, Et mihi convitians dixit, Abi in malam rem procul à me: Bubul Χαίροις, ὧ νύμφα, χαίροις ἐυπένθεςε χαμβρέ.

30 Λατω μιὰ δοίη Λατω κερθέος Ο τυμιν
Ευτευνίω Κύπεις ἢ Βεα Κύπεις ἔσον ἔραθζ

Αλλάλων Ζους ἢ Κρονίδας Ζους ἄφθιτον ὅλβον,

Ως Ἱξ ἐυπατειδῶν εἰς ἐυπαθείδας πάλιν ἔνθη.
Εὐδε τ' ἐς ἀλλάλων ςἐςνον φιλότητα πνέρντες

45 Καὶ πόθον Έχεδε ή πρός αῶ · μήπ λάθηδε ·
Νούμεθα κάμμες ἐς ὄρθεον, ἐπεί κα πρόπος ἀοιδός
Ἐξ ἐυνᾶς κελαθήση ἀναρῶν ἔυπειχα δειριώ.
'Υμὰνῶ ὑμβραιε, χάμῷ ἔπ τιβδε χαρείης.

ni,

lr.

re

n

t

bi

h

ro

2,

ıl

Vide infra apud Moschum, Idyll. II.

Deciminoni Idilli. conqueritur. Illa & ipfum, cum parvulus fit, magna vulnera infligere respondet.

KHPIOKAE'ITHE, 'Eis. 10'.

Τον κλέπλαν ποι "Ερωτα κακά κέντασε μέλινα, Κηρίον ο πόμε λων συλούμουν " άκρα η χειρών Δάκτυλα πάνθ δω ένυξεν. δ δι άλγες, κη χέρ ερύστη, Καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξς, κὴ άλατο " τῷ δι ' Αφορδίτα. Δείξεν τὰν δοθίναν, κὴ μέμφετο ὅπὶ γε τυ θοὸν Θηρίον ἐντὶ μέλισα, κὴ άλίκα, τραμματα ποιεί. Χ' ά μά της γελάσασα, Τὸ δι ἐκ Ἰσος ἐσοὶ μελίωτας; Κώ τυθος μὸς ἔκς, τὰ ἡ τραμματα άλίκα, ποιείς.

vigesimi Idyllii.

à se illum rejecit. Conqueritur ergo ille miser de ingenti contumelia qua affectus sit, deque fastu ac superbia urbanæ puellæ. Laudat suam formam: ut magis indignum videatur, quod ita contemptus sit. Atque in sine commemorat etiam dearum exempla, quæ pastorum amore arserint.

ΒΟΥΚΟΛΙ'ΣΚΟΣ, Έιδ. κ'.

Ενίκα μ' εγέλαξε θέλοντα μιν άδι φιλάσαι Εκαί μ' οπικες τομέοισα, τα δ' έννε τεν, Ερβ άπ' εμείο Ο 2 Βωκόλ Θ

Bubulcus cum sis, vis me osculari, miser? Non didici Rufticos osculari, verum urbana labra premere. Ne tu meum pulchrum os osculeris, ne per somnium quidem? Quali aspectu es! quomodo loqueris! quam rustice ludis! Quam delicate loqueris! quam blanda verba fundis! Quam mollem habes barbulam! quam pulchram cæfariem! Labra tibi male affecta funt, manus vero funt nigra: Et male oles. Fuge à me, ne me contamines.

Hæc locuta, ter in fuum despuit sinum, Et me à capite ad pedes usque continue adspexit, Labris mussitans, & oculis torve adspiciens: Atq; admodum propter formam lasciviebat, & ore aliquantum di-Ac fastuose me derisit. Mihi autem statim exastuavit sanguis. Et corpore rubefactus sum præ dolore, sicut rosa à rore. Atque illa quidem me relicto abiit; fero autem in pectore iram.

Quod me festivum improba irrisit meretrix.

Vos paftores verum mihi dicite: Nonne fum pulcher? Num quis me subito Deus alium hominem fecit Etenim mihi prius efflorescebat grata quædam forma, Sicut hedera circa arboris stirpem meamque addensabat barbam: Capilli autem, velut apium, circum tempora fusi erant: Et frons alba splendebat supra nigra supercilia, Oculi autem mihi erant multo magis-carulei quam Minerva: Os vel lacte concreto dulcius: ex ore autem Fluebat mihi vox dulcior quam favi. Dulce meum carmen est, & cum fistula canto, Et cum tibia cano, cumque calamo & obliqua-tibia cano: Et omnes me pulchrum dicunt in montibus mulieres, Omnesque me amant: urbana vero me non amavit, Verum, propterea quod bubulcus fum, præteriit: neque unquam Quod formosus Bacchus in vallibus vitulam pascit: (audivit Neque scit quod Venus amore bubulci infanivit, Et in montibus Phrygiæ una pavit; ipsumque Adonidem In fylvis amavit, & in fylvis deploravit. Endymion autem quiserat? Annon bubulcus? quem tamen Luna Boves-pascentem amavit, deque cœlo descendens In Latmium faltum venit, & una cum puero cubuit. Et tu, Rhea, deploras bubulcum. Nonne & tu, O Jupiter, propter puerum boves pascentem errasti? Eunica vero fola bubulcum amore non est complexa, Quæ Cybele melior est scilicet, & Venere, & Luna. Neque amplius tu, ô Venus, amabilem illum vel in urbe Vel in monte ames, verum fola per noctem dormias.

Ar-

Βωχόλ Θ ων εθέλεις με χυσαι, πάλαν; ε με μάθηνα. 'Α[ερίκως φιλέειν, άλλ άσυπα χείλεα θλίδειν.

'Μὴ πί γε μα χυσες το καλον σόμα, μηδ' εν ονείερις.

Οἶα βλέπζε, όπποῖα λδιείς, ὡς ά∫εια παίσελεις.

'Ως πευφερον λδιείς, ὡς κωτίλα βήματα φράσθεις.

'Ως μαλακον το γρύειον έχεις, ὡς άδεα χαίταν.

Χείλεά τοι νοσέοντι, χέρες δε τοι εντί μέλαιναι.

10 Καὶ κακὸν εξόσθεις. Απ' εμεοφύγε, μή με μολωίκς.

Τοιάδε μυθίσδοισα, τεὶς εἰς ἐδυ ἔπισε κόλπου,
Καί μ' ἐπὸ τᾶς κεφθηᾶς ποτὶ τῶ πόδε (τωνε χὲς εἰδεν,
Χείλεσι μυθίσδοισα, κ) διμασι λοξὰ βλέποισα.
Καὶ πολυ τᾶ μορφᾶ θηλιώετο, καί τι σεσιφὸς

90

na

15 Καὶ σο Ευρόν μ' ἐγκλαζεν. ἐμοὶ Α' ἄφαρ ἔζεσεν αμα, Καὶ χρόα φοινίχ Μω ὑπὸ το λγεΘ, ὡς ρόδον ἔρσα. Χ' ά μ ἔδα με λιποίσα · φέρω Α' ὑποναίρδιον ὀργαν, "Οπί με τον χαρίεντα κανά μωμήσαθ ἔταίρα.

25 "Ο υματά μοι δι' άξι' είω χαροπώτερα πολλον 'Αθάνας "
Τὸ σόμα κỳ πακτάς γλυκερώτερον ' όκ σομάτων ή
"Ερρεέ μοι φωνά γλυκερωτέρα ἡ μελικήρω.
"Αθύ δε μοι τὸ μελισμα, κὶ ωὐ σύριγγι μελίσθω,
Κὶψ αὐλῷ λολέω, κἰω δώνακι, κὶω πλαγωίλω"

30 Καὶ πᾶσαι χαλόν με καθ' ῷςεα φαντὶ γωαϊκες, Καὶ πᾶσαι με φιλοῦνθ' · ά θ' ἀςτκὰ ἐκ ἐφίλασεν, ᾿Αλλ', ὅτη βωκόλ Θ ἐμμὶ, πας ἐδραμε · κ' ἔπο] ἀκέω 'Ως χαλὸς Διόνυσ Θ ἐπ' ἄζκεσι πόςτην ἐλαύνει · Οψκ ἔγνω δ' ὅτη Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βέτα,

35 Καὶ Φρυγίης ἐνόμουτεν ἐν ἄρεστεν · εὐτον ' Αδωνιν Ἐν δρυμοῖσι φίλασε, κὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν. Ἐνδυμίων ἢ τίς Ιὧ ; ἐ βωκόλ Φ ; ὅντε Σελάνα Βεκολέοντα φίλασεν · ἀπ · ἐλύμπω ἢ μολοῖσα Λάτμιον ἀν νάπ Φ ἢλθε, κὰ εἰς ἕνα παιδὶ κάθοιδε.

40 Καὶτῦ, 'Ρέα, κλαίεις τὸν βωκόλον. ἐχὶ ἢ κὶ τῦ, Τὰ Κερνίδα, διὰ παϊδα βοιωόμον αὐτὸς ἐπλά Γχθης ; Ἐυνίχα ἢ μόνα τὸν βωκόλον ἐκ ἐφίλασεν, 'Α Κυβέλας κρέοσων, κὶ Κύπειδ Φ, ἄ τε Σελάνας. Μηκέτι μηδὲ σῦ, Κύπει, τὸν ἀδ ἐα μώτε καὶ ἀςυ 45 Μήτ ἐν ὄς ἐ φιλέρις, μώνη δὶ ἀνὰ νύκτα καθείδοις.

Argumentum

Cum piscatores duo sub noctem ad capturam piscium domo risfent, & in tiguriolo, quod ad mare ex frondibus & virgis temere structum habebant, ante mediam noctem dormirent: alter eorum fomniat, se hamo capere piscem inusitatæ magnitudinis. quem cum ex undis in terram extraxiflet, totum aureum effeyidet. Ibi ingenti gaudio affectus, in fomnis fancte jurat fe

PISCATORES, Idyllium XXI.

P Allpertas, ô Diophante, fola excitat artes; Ipfa laboris magistra est: neque enim dormire Viros opifices improbæ curæ finunt. Quod fiquis vel tantillum noctu attigerit fomnum, Subito obturbant instantes curæ.

· Piscium venatores una duo jacebant senes, Qui straverant aridam algam sub textili tugurio, Reclinati ad parietem factum ex foliis: prope vero apud iplos Posita erant manuum exercitia, calathisci,

Arundines, hami, & algosa retia, (i. e. nafa, Funiculi ex setis equinis, sagenæ gibbosæ, & viminei labyrinthi Laquei, & pellis, & vetusta super phalangas cymba,

Sub capite storea brevis, vestes, pilea.

Hic erat piscatoribus omnis labor, hæ divitiæ. Nullus vero ollam habebat, nec canem: omnia supervacanea Omnia videbantur ejus venationis: paupertas ipfis amica. Neque ullus aderat vicinus, verum undecunque ad ipsam Percuffam fluctibus cafulam delicate adnatabat mare. Nondum medium cursum confecerat currus Lunz, Cum piscatores expergefaciebat amicus labor: è palpebris autem Somnum excutientes hoc animis fuis excitabant carmen:

A. Mentiuntur, amice, omnes quicunque noctes dixerunt Æstate minui, quando dies longos adfert Jupiter. Jam enim innumerabilia vidi fomnia, necdum tamen aurora est. Nunquid oblitus fum?quid hoc est rei?Spatium longum noctes ha-

B. Asphalion, accusas pulchra æstatem: non enim tempus (bent

Sponte transit curium suum: sed somnum Solicitudo interrumpens, longam tibi noctem efficit.

A. Nunquid interpretari didicifti fomnia? nam bona vidi. Non volo te meæ visionis esse ignarum: Ut sicut piscium prædam, ita & somnia dividamus. Non enim vinceris ingenio: îlle optimus

xif-

me-

lter

nis:

evi-

t fe

ha-

ent.

i.

Eft

5

10

25

Vigesimi primi Idyllii.

nunquam amplius piscaturum esse, verum de aureo illo pisce in otio & luxu posthac suaviter victurum. Cum autem mane aureus ille piscis, & cum pisce illa spes avolasset, neque esset unde familiam sustentaret, vel invitus & contra quam juraverat in somnis, ad confuetos labores redit.

ΑΛΙΕΙΣ, Εἰδύλλιον κά.

ΑΠΕΝία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείςει Α Αὐτὰ τῷ μόχθοιο διθάσκαλ . ἐδὲ χὰ ἔυδειν Ανδράσιν ἔργατίναισι κακαλ παρέχοντι με εμμαι. Κᾶν ὁλίρον γυκτός τις ὁπιφωσησι τὸν ὅπνον, 'Αιφνίδιον Βορυδοῦσιν ἐφισάμθραι μελεδῶναι.

ΊχθιΘ αρεφτήρες δριώς δίο κείντο γερντες,
Σπωσάμθοι βρύον αὐον τωτό πλεκζαϊς καλύδαισι,
Κεκλιμβροι τοίχω τω φυλλίνω εγγύθι δ΄ αὐτοῖν
Κείτο τα ταῖν χειροῖν αὐλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
Τοὶ κάλαμωι, τα κιερα, φυκιόεντα τε λήθα,
Ορμειαί, κυρτοι, κὶ ἐκ ροίνων λαβύρινθηι,
Μήρινθοι, κῶάς τε, γέρων δ΄ ἐπ΄ ἐρείσμασιλέμεΘ,
Νέρθεν τας κεφινάς φορμός βραχύς, εματα, πίλοιο
Οὐτος τοῖς άλιοῦσιν ὁ πᾶς πόνΘ, ἔτος ὁ πλέτος.
Οὐδὶς δὶ ἐχύτραν ἔχ, ἐκύνα πάντα πειωτί

Τάν] ἐθυκό τιμιας ἄρξας πενία σοιν ἐταλεα.
Οὐθεὶς δι ἐν μέωνω γείτων, παντα ἢ παρ αὐταν
Θλιδομβάαν καλύδαν πευφερίν περσένα χε βάλανα.
Οὔπω τὸν μέσατον δρόμον ἄνυεν ἄγμα Σελάνας,
Τὰς δ' ἀλιεῖς ἡγειξε φίλ Θπόν Θ · ἐλ βλεφάζων ἢ

Υπνον απωσαμβοι σφετέςαις φρεσίν ήρηθον ώδαν.
Α. Ψούθον θ, φίλε, πάντες όποι τὰς νύκτας έφασκον
Τῶ βέρε ψυνύθεν, ὅτε τάματα μακρὸ φέρει Ζούς ΄
"Ηδη μυρί ἐσειδον ὀνείροπα, κεδέπω ἀως ΄

Μη λαθομίω; τη το χεήμα; χεύνον Α΄ αι νύκτες έχοντη.
Β. 'Ασφολίων, μέμφη το καλον θέρος ' ε νδ ο καιρός Αυτιμάτως παρέδα τον έον δρόμον ' αλλά τον ύπνον 'Α φροντης κόποισα, μακράν ταν νύκτα ποιεί την.

A. Ae' suales nelver non' endmin ; misa is elder.

30 Od σε જ્વાંતમ જોમાઈ વ્યાગ્યાં σાતી છે કેમ્પ્રી તૈયાં લાક જ Ως મું ગયો મેં જુલા, ગયો બને દુવાન ગાંધ પત્ર પદ હોડ્ડ પ Ου જો પામનુદ્ર કે જૂમ મેં મુજ પ્રદેશ કે કેલ્ડ ને હાર્ડ છે

"E579

Est somniorum-judex, in quo mens est que ipsum docere possit. Nam alioqui & otium est. Quid enim faciat aliquis In foliis jacens juxta fluctus, neque dormiens Lubenter in frondibus? Nam lychnum in Prytaneo Semper prædam habere ferunt. B. Dic mihi noctis Visionem, & omnia narrans tuò indica amico.

A. Vespere ut obdormivi in marinis laboribus, (Non eram tamen multo-cibo-repletus:nam cum cœnam capere (mus fero, Si meministi, ventri parcebamus) vidi meipsum In rupe incitatum ad piscationem: sedens enim observabam Pisces, ex arundine vero sufpensam fallacem quatiebam escam, Et unus ex grandibus appetivit illam: (nam IN SOMNIS Omniscanis offam auguratur: fic & ego pisces.) Et ille quidem hamo adhærescebat, fluebatque sanguis: Et arundinem tenebam curvatam à motu. Manus itaque extendens circa hoc animal inveni certamen, Quomodo magnum caperem piscem exiguo ferro. Deinde & de vulnere cogitans, Num me punges, inquam? Et pungeris graviter: & cum non fugeret, extendi manum. Video me confecisse certamen: attraxi aureum piscem, Undique ex auro compactum, Metus vero me tenuit, Ne forte Neptuno dilectus effet piscis, Aut forte cæruleæ thefaurus Amphitrites. Placide vero ipsum ex hamo solvi, Ne hamo ex ore aurum adhæreret: Et illum funiculis traxi in terram, Ac juravi me posthac in mari non amplius positurum esse pedem, Sed in terra mansurum, & auro regnaturum esse.

Hæc me excitarunt. Tu vero, ô hospes, ad id quod restat attende Mentem: nam jusjurandum me terret quod juravi-

B. At tu ne verearis; non enim jurafti: nam neque piscem Aureum vidisti aut nactus es; sed tales visiones similes sunt men-Nam si vigilans, nec dormiens, loca illa scruteris, Tum SPES fomniorum carneum piscem requiret,

Ne tu moriaris fame, licet inter aurea somnia.

Argumentum

Describitur certamen inter Pollucem, & Amycum Bebrycumre gem. Nam Amycus, cum robore corporis & pugilatu omnibus antecelleret, crudelem tulit legem, nequis hospes aut peregrinus, qui ca loca adiisset, inde discederet, quin prius se-

"Egy overegneitas, o oldananos ber mae & vis. "AAAws में 90An हिन " में 28 महासंघ केंग है 201 मांड

Keinho en ounois mon nu man, unde nateridar 35 Ασμίν Θ εν βάμνω, το ή λύχνιον εν πρυτανείω Φαντί η βαίεν άρχαν το δί έχειν. Β. Λέγε μοί ποτε νυκτός "Ο ψίν, πάντα τεῷ ή λεγων μιωυσον έταιρω.

fero,

nde

re-

pe-

fe-

um

Α. Δειλινόν ώς κατέδας θον έν είνδηίοισι πόνοισιν (Ουκ ωδ μαν πολύση Φ ' επεί δειπνούντες ον ώρα, 40 Ει μέμνη, τῶς γας εθς ἐφαιδίμεθ') εἰδον ἐμαυτον Ernerea usuanta nade Compo 3 dendor Ίχ ઝેપંચક, દેમ મુદ્રતે લે લાખ છે જો લે νον મુદ્ર τέστιον έδωδάν. Rains of τραρερών ωρέξατο ' (x) 3 EN "Y ΠΝοις

Πάσα κύων άξτως μαντεύε) ιχθύα κίηώ.) 54 Χώ με τωγκίσρω ποτεφύετο, κ) βέεν αίμα Τον καλαμον δι νωο το πινηματος αξκύλον είχον. Τω χέρε τονόμου , το κιώθαλον έυρον αγώνα, Πως μ έλω μέγαν ιχούν άφαυροτεροίσι σιδάροις.

Eld' Somewhatown To reminal &, Ag' ene vugeis; 50 Καὶ νυξη χαλεπώς η ε φούρν Θ, έτονα. "Ηνυσ' ιδών πον άεθλον · ανήλκυσα χεύσεον ιχ Αίν, Πάντα τω χευσώ πεπυκασμόρον. Είχε ή δείμα, Μήπ Ποσεκδάωνι πέλοι πεφιλαμβό τχθύς,

"Η τάχα τὰς γλαμιάς κειμήλειον 'Αμφίζείτης. 'Ηρεμα δ' αυτίν έρω όκ τω Γκίσρω απελυσα, Μή πετε τω σέμα] Ο τα κίσμα χευσον έχριεν Και τον μεν πές περοι κατή γου επ' ηπείροιο,

"Ωμοσα δι εχέπ κοιπον ίξο πεκάγοις ποδα θείναι,

'Αλλά ωβρειν ઉπί γας κι το χευσώ βασιλεύειν. 60 Ταῦτά με καξήγειρε • τὸ Α΄, ὧ ξένε, λοιπον έρειδε Τον γνώμαν · δεκον γδέρω τον έπώμοσα τας δω.

B. Kai ou ze un rearns. en a poores, est pix 30 v

Xen ozon el des n euges · loa j feudeon ofes. Έι δι υπαρ. ε κιώνων, το τα χωεία ταυτα μα Ιουσης, 65

ΈΛΠΙ'Σ Το υπνων ζατεί τον πάρανον ιχ θύν, Min מי שמיחה אונוק, אמו דסו הפטחסו סוף סירופיוב.

vigelimi secundi Idyllii.

fecum cæstu decertasset. Atque cum ita multos hospites interfecisset, tandem & Pollucem, qui cum Argonautis eo venerat, fecum decertare cogit. Sed ab eo victus & occitus est. Hæc autem pugna etiam describitur ab Apolpollonio, initio libri fecundi Argonautican. Atque hae prior pars est Idyllii. In posteriore parte commemorat pugnam inter Castorem & Lyncea: & quomodo Lynceus à Castore interse. Etus sit. Ejus certaminis hae causa fuit: Castor & Pollux ra, puerunt filias Leucippi, Phæben & Talairan, Lynceo atque Ida fratribus, filiis Apharei, desponsatas. Sponsi eas bello repeti-

GEMINI, Idyllium XXII.

Ymno celebramus Leda & Jovis Ægiochi filios, Castorem & terribilem Pollucem in certamine pugilum, Cum manus cinxit mediis bubulis loris, i. caftibus. Canimus bis terque malculos filios Filia Thestii, i. Leda, Lacedamonios geminos fratres, Hominum servatores in acie novaculæ jam existentium, Et equorum turbatorum in cruento hominum cœtu, Et navium, quæ occidentia & cœlo orientia Aftra eluctantes, in graves inciderunt ventorum flatus Hià puppi ipfarum attollentes ingentem undam, Aut etiam à prora, aut unde libet unicuique ventorum, In cavam navim projecerunt, ruperuntque latera Utraque: pendent autem cum velo instrumenta omnia, Temere scissa: plurimus vero è cœlo imber Sub noctem subsequens: & cum fremitu resonat amplum mare, Pullatum flatibusque ventorum & validis grandinibus. Sed tamen vos ex ipso etiam profundo retrahitis naves Una cum nautis qui se morituros esse putabant: Statim vero venti definunt, & mitis tranquillitas est Per mare: nebulæque diffugere aliæ alio: Et apparent urfæ, atque inter medios afinos obscurum Præsepe, significans ad navigationem serena omnia, O ambo mortalibus auxiliatores, ô amici ambo, Equites, cytharista, pugiles, cantores: Utrum de Castore prins an Polluce incipiam canere? Utrosque hymno celebrans, de Polluce prius canam. Ipfa quidem cum effugiffet petras in unum concurrentes

Ipfa quidem cum effugiffet petras in unum concurrentes
Argo, & nivosi sævum os Ponti,
Ad Bebrycas pervenit, Deorum charos liberos vehens:
Ibi unam multi perscalam ex utrisque
Navis parietibus viri descendebant ex nave Jasonia.
Egressi autem in littus, & ventosam oram, (sabant.
Toros sternebant: & vasa, quæ ad ignem ponerent, manibus ver-

Caftor

ior

ter

fe-

·a+

e-

ti-

5

DI

15

25

Kaswe

petiverunt. In eo bello Castor à Lynceo intersectus est, & Pollux Lyncea interemit: suisset que & ipse ab Ida intersectus, nisi Jupiter in sulmine prohibuisset. Hac ab Ovidio reseruntur in sine libri quinti Fastorum, & à Propertio. Theocritus tamen aliter narrat: ait enim Lyncea a Castore occisum suisse, & Idam sulmine à Jove ictum periisse.

ΔΙΟ ΣΚΟΥΡΟΙ, Είδ. κ6'. Μνέομες Λήδας τε κλαιλόχω Διὸς ψώ, Κά50ρα κη φοδερον Πολυδάκεα πύξ έρε θίζεν, Χείρας οπιζείξαντα μέσοις βοέοισιν ιμάσιν. Tureques no dis no to teltor de over tenra Kugns Oestates, Aansdauwving A' adenous, " אישףש חשע סשדוו ביוג פאו בעף וולח בפעידשים "Ιππων θ' αίματοεντα παρασομιών καθ' όμιλον, Ναῶν θ', αι διώοντα κό εξανε εξανίοντα "Ας εα βιαζομέναι, χαλεποίς ενέχυρσαν αίπταις. Οί ή σφέων κτι σρύμιαν α είρουτες μέρα κύμα, 'Η εκς οπ πρωραθεν, ή δππα θυμός ένας ε, Έις κοίλαν έρρι Ιαν, αι έρρηξαν δ' άρα τοίχες Αμφοτές ες ε κρέμα του ή ζων ισίω ας μίνα πάντα, Einn amonhaderra . monos d' L' spars ou 6005 Νυκτός έφες πύσας παταγεί δι ευρεία δάλασα, Κοπομβέη πνοιαίς τε η αρρήκτοισι χαλάζαις. AN' EU. Tas ULEIS TE X ON BUBE EXXE TE Vads AUTOIOIV VON TOUTIV ÖTONGOOIS Savesay. Αί Ια δ' Δπολήγον]' ανεμοι, λιπυρά ή γαλανα 'Auπέλαγ Φ ' νεφελαι ή διεδοσμον αλλυδις αλλαι 'Ex δ' αρκποι τ' εφάνης, δνων τ' ανα μέωνν αμαυς η Фस्राण जायकांश्वाण्य नवे करोड़ मो००० हैं जी स्वास ີ ມີ ຂໍ້ພວນ ລິ່ງຂະບົເດະ Bon ລີດ່ວເ, ຂຶ້ ອຸໂຄວເ ຂໍ້ພອນ, Ιππίες, πιθαρισαί, αεθλητήρες, αοιδοί Κάςορος ή πρώτε Πολυδεύκε Θ άςξομ' ακίδων; 'Αμφοτέρες ύμικων, Πολυδάκεα πρώτον ακίσω. 'H में बेहन कर्क्प रहेन्द्र महेन्द्रवाद संद है। हिलांड वड 'Αρρώ, κὶ νιφόεν] Θ άταρτηρον σόμα πον] κ, Βέβρυμας είσαρίμανε, θεών φίλα τέπνα φέροισα. "Ev. Ja más meddoi x x xx inax @ augo recor en Toi way avdpes Esavor 'Incoving ano vnos. Encartes d' En Diva Badur, n' convenor anta, Ευνάς τ' έςτενωπ, πυς εία τε χεροίν ενώμων.

Castor autem eques, & fuscus Pollux,

Ambo in folitudine vagabantur, errantes procul à fociis, Qui cum variam in monte spectarent & agrestem sylvam,

Invenerunt fontem perennem sub ardua rupe

Plenum pura aqua: atque infra

Alii fontes crystallo & argenteo fimiles erant

Ex imo fundo: fublimes autem prope natæ erant tædæ,

Populique, platanique, & frondosæ cupressi,

Floreique odoriferi, gratum opus hirtis apiculis, Quicunque sub finem veris pullulant in pratis.

Ibi vir immaniscædem habens sub dio manebat,

Sævus afpectu, cui duris pugnis aures erant fractæ: (dorsum, Pectus autem ei eminebat rotundum in modum globi, & latum

Carne ferrea, quasi malleis fabricatus instar colossi: Musculi vero in validis brachiis sub summo humero

Extabant, seu scopuli rotundi, quos volvens

Præceps fluvius magnis circumpolivit gurgitibus:

At fuper dorfum & collum extabat

Pellis lepnis, ab extremis suspensa pedibus.

Eum Pollux, in certaminibus victor, prior alloquebatur:

P. Salve hospes, quicunque es: quinam sunt homines quorum

hic est locus? (vidi?

A. Quomodo salvus sim, cum videam homines quos nunquam

P. Bono animo esto: neque injustos, neque ex injustis natoste videre dicito.

A. Bono animo sum: neque à te hoc me discere oportet.

P. Agrestis es, & ad omnia iracundus & superbus.

A. Talis qualem vides: attamen tuam non calco terram.

P. Venias, & dona adeptus hospitalia rursum domum redeas.

A. Neque tu me hospitio accipias, quæque à me accipienda es

P. Vir mire, anne bibere quidem de hac aqua concedes?

A. Scies, si tibi sitis labra remissa cruciabit.

P. Argentum, aut quæ sit merces dicas, qua tibi persuadeamus.

A. Unus contra unum manus attolle, adversus virum consistens Pugil, aut etiam pedibus figens crus: oculos vero rectos

Pugilice intendens, vestræ ne parcito arti.

P. Quis ille est cum quo manibus & meis contendam cæstibus?

A. Prope vides: non effœminatus effe dicetur ille pugil.

P. An & præmium adest pro quo decertabimus ambo?

A. Taus ego, tu vero meus vocabere, fivincam.

P. Avium rubram-cristam gerentium talia sunt prælia.

A. Sive

Κάςως Α΄ ἀιολόπωλ Φ, ό, τ' οινωπος Πολυδεύκης,

35 "Αμφω ερημάζεσκον, ἀποπλαζθέντες εταίρων.
Παιτοίλω Α΄ ἐν ός ει θη ευμθοι άζειον ὕλλω.
Εῦ εργ ἀένναον κεάναν ὁπολιωτάδι πέτς η

"Υ δαπ πεπληθήαν ἀκηράτω α΄ τι δ΄ ὑπένεςθεν

"Αλλαι κρυσάλλω ἡδ΄ ἀρχύρω ἐγοδάλλοντο

Εκ βυθος ἐνλημος ἐκονον ἐνδος πολίνως.

40 'Εκ βυθέ' υ΄ Ιπλαί ή πεφύκεσαν αζκόδι πουκαι, Λουκαί τε, πλάτανοί τε, κὶ ἀκεόκουοι κυπάευσει; "Ανθεά τ' ἐυάθη, λασίαις φίλα έξρα μελίωσις, "Οω' ἔφΦ λήρρι Φ ἐπιξυθε ἀν λειώνας. "Ενδα δι' ἀνὴς ἐωέροπλΦ ἐνήμλοΦ ἐνδισάσκε,

45 Δενδς ἰδείν, σκληραίσ τεθλασκιζό δε έατα πυζιαύς •
Στή θεα δι' ἐσφαίςωτο πελώρια, κὰ πλάπυ νῶτεν,
Σαρκὶ σιδα ξείη, σφυς ήλα δια κολοοσός.
Εν η μύες σες εοῖσι βραχίοι σην ἀκρον τῶ το ἀμον
Εσας, ἡυτε πέτροι ὁλοοί Θχοι, ἔσε κυλίνουν

ζο Χειμάρρες ποπαμός μεγάλαις τε εξέξεσε δίναις.
Αὐτὰς των νώτοιο κὸ εἰν χέν Φ ἡωρεῖτο
"Ακρων δέρμα λέον] Φ ἀφημιβίοι ἐκ ποδεώνων.
Τὸν πρότες Φ προσέειστεν ἀεθλοφός Φ Πολυδεόκης.
Π. Χαιςε ξείν', ὅςτ' ἐκπί τίνες βροτοὶ ὧν ὅδε χῶ-

e95 ;

60

65

70

35 'A. Χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἀνδρας ὁςῶ τως μήπο] ὅπωπας Π. Θάρσει · μήτ' ἀδίκες, μήτ' Εξ ὰδίκων φάθι λεύωτειν.

'A. Θαρσέω κέκ' εκ σε με διδά σκεδζ πό 'έρικεν.
Π. "Α[ειΘ ε΄, περς πάντα παλί [κρ]Θ, ἡ ὑπρό πης.
'A. Τοιός δ' διΘ δεκς τος σες γεμφ εκ επιξαίνω.
Π. "Ελθοίς, κζενίων γε το χών πάλιν ο ικαδ' ικάνοις.

'A. Μήτε σύ με ξείνιζε' τὰ τ' ઝુદ ἐμοῦ, ἐκ ὀν έπίμφ.

Π. Δαιμόνι, કેઈ લેν જે જ્લાની પંચાવિક જો જૂર દિવાદ, 'Α. Γνάσται, ને σε δί τος લેν નાપીદેલ જને ત્રસ જંદુલન. Π. "Αργυς , π π΄ς ο μιους εξείς, ο κέν σε πίθυμον;

'A. Εξε ενὶ χείρας ἀ ειρον, ἐναντί Φ ἀνδεὶ κατασὰς Πυζμάχος, ἢ κὴ ποωὶ Θένων σκέλ Φ ΄ ὅμματα δὶ ὁςθα Πυξ διά]εινάμνω, σρετέρης μιὰ φείδεο τέχης.

Π. Τις χό όπω χείεας κ) έμες (ωνερείσω τμάντας ; 'Α. Έγγυς όρας ' ε γωίις εων κεκλήσεθ' ὁ πύκτης. Π. Ἡ κ) ἀεθλον έτο μον εφ' ῷ δηρειοώμεθ' ἀμφω;

Π. "Η κ) ἀεθλον έτοιμον έφ' ῷ δηρειωτίμεθ' ἀμφω;
"Α. Σὸς με έρω, το δι' έμος κεκλήσεω, είκε κερπήσω.
Π. 'Ορνίχων φοινικολόφων ποιοίδε κυθοιμοί.

'A. Eir'

A. Sive avibus fimiles feu leonibus
Simus: non aliud certabimus ob præmium.

Sic dixit Amycus, & cava concha accepta infonuit. Tunc celeriter convenerunt sum umbrosam platanum. Concha inflata, Bebryces femper comam-alentes. Sic & heroas abiens evocavit omnes Magnesia è navi præstans in pugna Castor. Illi igitur, cum spiris munivissent bubulis Manus, & circum membra innexuiffent longa lora, In medium congressisfunt, cædem sibi mutuo spirantes. Ibi magnus ipsis labor annitentibus fuit, Uter post tergum acciperet lumen solis. Sed solertia ingentem virum antevertisti, ô Pollux; Feriebatur vero radiis totus Amyci vultus. At ipse animo iratus pergebat ultra, Manibus ictum dirigens: hujus autem fummam percuffit genam Tyndarides irruentis. Commotus est autem magis quam antea Pugnamque concitavit: & multum incumbebat, inclinans se In terram. Bebryces vero acclamabant: ex altera autem parte

Metuentes ne quo modo ipsum obruens superaret In loco angusto vir Tityo Terræ filio similis. At ille hinc & hinc instans Jovis filius,

Ambabus manibus laniabat alternis: & ab impetu cohibebat Filium Neptuni, quamvis immanem existentem.

Constitit autem ille plagis ebrius, & expuit sanguinem Purpureum. Principes vero omnes exclamaverunt,

Ut ulcera dira viderant circum os & genas:
Oculi vero in tumido vultu arctiores facti erant.

Illum quidem rex quatiebat, manibus frustra protendens

Undique: verum cum ipsum desicere sensit,

Supra medium nasum inter supercilia impegit i&um, Totamque avulsit frontem usque ad os. At ille sauciatus, Supinus in foliis virentibus extensus jacuit.

Ibi pugna aspera iterum excitata est, cum se iterum erexisset:

Nam mutuo se vulnerabant duris cædentes cæstibus.

At in pectus manus jactabat & extra

Cervicem princeps Bebrycum: fed indignis plagis Totam faciem feedabat invictus Pollux.

Caro autem sudore subsidebat, & è magno Mox parvus vir factus est: at ille sirmiora membra

Laborem sustinens ferebat. & colore fiebat melior.

Quomode

'A. Είτ' εν δονίχεων έσικότες είτε λέκαι Γενώμεθ' κα άλλω γε μαχεωτύμεθ επ' κέθλω.

75 Η ρ' Αμυκ Θ, κ΄ κόχλον έλου μυνείσατο κοίλον.
Οἱ ἢ Αμυκ Θ, κ΄ κόχλον έλου μυνείσατο κοίλον.
Κόχλω φυσα Αίν Θ, ἀεὶ Βέθευκες κομόωντες.
'Ως Α΄, αὕτως ήςωας ἰων ἐκλήξωτατο πάντας
Μαγνήωτης ἀπο ναὰς ἐπείροχος ἐν δαὶ Κάςως.

80 Οἱ δι', ἐπεὶ ἐν ασελεμισν ἐκιαριωίαντο βοείαις.
Χεῖεμς, τὰ τοῦ γῆα μακρὰς ἐλιξαν ἰμάνηας,
Ἐς μέωνον ζωίαρου, φόνι ἀκλάλοια πέοντες.
"Ενθα πολος σφιαι μόρδι ἐπέρριβιοιων ἐπίχθη,
"Οππότεμς κη νοῦτα λάδη φάι το ἀκλίοιο.

c

90 Σω η μάχαν επνάξε, πολύς δι επένη το νενδικός 4 Ές γαιαν. Βέθρυκες δι επόντεον έκ δι έτερωθεν πι Ηρωες κρατερόν Πολυδούκεο Βαρούνεοκον, που βουρ Διδότες μήπως μιν διπθούται θερωστε το το που πο Χάρφ ένι τενοῦ Τιποῦ ἐναλί κοθ ἀνής.

95 . Ήτοι όρ દેખીય મે દેખીય παρισμών Διος ή ος Μπο Τ Αμφοτέρμουν άμυως ν άμοι καθίς έχεθε δι ός μπο Τ Παϊθα Ποσειθών Φ, δωρφία κόν τω έρντα. Έςη ἡ πληγαϊς μεθών, όκ δι έπηυσεν αιμα Φοίνιον • οι δι άμα πάντες άρις πες κεκάθησαν,

100 'Ως ίδον ελκια λυ[ρος ωει σόμα τε γναθμές τε 'Όμματα δι' διδήσαν] Θ άπεσείνων ωροσώπε.
Τον μικ άναξ επάραξεν, επώσια χεροι ωροθεικούς
Πάντοθεν ' άλλι' ότε δή μιν άμη χων έον]' ενόησε,
Μέωτας ρινός τωρθε κα]' εφρύ Θ ήλασε πυγμίως

105 Παν Α' ἀπόσυςε μέτωπον εκ δετον. αὐτας ο πλαγείς.
"ΥπιΘ εν φύλλοισι τεθαλόσιν ζετανύθιν.
"Ενθα μάχη βειμεία πάλιν χίνει ορθωθένι Θ' Αλλάλες Α' όλεκον εκςεοίς θείνοντες ιμάσην.

'Αλλ' ὁ ωλί ἐς σήθός τε κὴ έξω χείρας ἐνώμα

110 Αὐ χέν Φ κές χαγὸς Βεθςύχων ' ὁ δ' ἀθηκέσι πλαγωϊς
Πᾶν ζωκόρυρε πρόσωπον ἀνίκα] Φ Πολυθούκης.
Σάςκες δ' ἀι μιὰ ἱδρῶπ ζωιζανον · ἐκ μεγάλε ἢ
Αἰψ ' ὀλίς Φ γρίετ' ἀνθερς · ὁ δ' αἰθὶ μάωτονα γ ζα
'Απόμμι Φ φος έκοκε πόνε, κὴ χροῖη ἀμείνων.

Tiãs

Quomodo tandem Jovis filius voracem virum fuftulit. Dic Dea, tu enim nosti: ego vero aliorum interpres

Loquar ficuttu vis, ut tibi gratum est.

Scilicet cum Amycus magnum opus facere cuperet, Sinistra sinistram Pollucis apprehendit manum, Obliquus ab ictu declinans : altera vero fubiens, Dextro extulit à latere latam manum. Et forte assequutus læsisset Amyclæorum regem: Verum illo elabebatur capite: & forti manu Percuffit sub lavum tempus, & incidit humero: Effulus autem est ater sanguis ex hianti tempore. Sinistra vero percussit os, crebrique increpuerunt dentes: Semper autem acrius pugnos infligendo lædebat faciem, Donec contudit genas. Totus vero stratus humi Jacebat exanimis, & porrigebat, victoriæ renuncians, Ambas fimul manus: quoniam morti proximus erat. Huic quidem, licet victor, indignum nihil fecifti, O pugil Pollux: juravit autem tibi magnum jusjurandum, Invocans patrem suum Neptunum è mari, Quod nunquam amplius hospitibus sponte molestus futurus esset.

Et tu quidem jam mihi hymno celebratus es, ô rex. Te quoque,

ô Castor canam

Tyndarida, celerrime eques bellator, zreo-thorace-loricate. Duo Jovis filii raptas abducebant

Duas Leucippi filias: verum hos duos Celeriter persequebantur fratres filii Apharei, Sponsifuturi, Lynceus & robustus Idas.

Verum ut ad tumulum venerunt mortui Aphareis E curribus simul omnes in se invicem irruerunt,

Haftis & cavis onerati scutis.

Lynceus autem dixit è galea altum clamans, Infelices, cur pugnam appetitis! quid propter sponsas Alienas molesti estis, & stricti sunt in manibus enses?

Nobiscerte Leucippus suas despondit filias

Has longe prioribus: hæ nuptiæ nobis jurejurando confirmatæ funt

Vosque non decenter, in alienos toros,

Bovesque, & mulos, & alienas opes irruentes, Virum pervertistis, & nuptias furati estis muneribus,

Certe ego ipse vobis sæpe coram ambobus

Hæc dixi, etsi homo non verbosus sum:

Amici, non ita principes decet

Ducere uxores, quibus sponsi jam sunt parati-

Lata

Τις Πῶς ρό δη Διος τος άδηφάρον ανθ ρα καθείλεν, Είπε θεα, ου ρό διθα είπο δι εγέρων υποφήπης Φθέρξομαι ως εθέλεις ου, κο όππως τοι φίλον αυτά. "Ητοι όγε ρέξαι τι κικαιδαίν ως μέρα έργον,

Σκαιη μή σκαι Πολυδούκε Ελλαβε χέρος, Δοχιος από προβολής κλινθές ετές δι οπιβάνον, Δεξιτερής ωε κεν άποι λατόν Θπλατό γίον,

120

Δεξιτες ης είνει καταί λατό η Επλατό γίον, Καί κε τυ χών εκλα τεν 'Αμυκλαίων βασιλήα 'Ακλ ογ' τω εξανέθυ πεφελή Επδαρά δι' άξα χειεί Πλάξεν τω σπαίον περταφον, η επεμπεσεν ώμω '

125 'En 3 χύθη μέχαν αίμα δοῶς κερτάφοιο χανόν] .

Λαϊ β τό μα τύψε, πυκοί δ' ἀρόβης ὐδόντες Αἰκὶ δι' ὀξυτέρω πτύλω δαλείτο ωρόωπον,

Μέχει (μιηλοίησε παξήια. παξ δ' ἐπὶ γαιαν
Κεϊτ ἀλλοφερνέων, κὶ ἀνέχεθε, νείκ . άπου βῶνς

130 'Αμφοτές ας αια χέις ας * επεὶ πυνάτε ο εθδυ ή εν.
Τον μα ες κερτέων τος, απάθαλον εθε ές εξας,
"Ω πύντα Πολύ Ι ακες * ομόπε θε τοι μέγαν δοκον,
"Ον πατές * εμπόντοιο Ποσοβάων α κικλήσκων,
Μήπο] * Επξείνοι σν εκών ανίπεος εσεπτ.

is Kai ov wo Turnoal woi, avaz. Žė j, Kasos, a-

Tundaelda, τα χύπωλε, δύγυστε, χαλκεοθώραξ. Τὸ μ΄ ἀναρπάξαντε δίω φες έπλω Διὸς ἡ ω΄ Κοιας Καλήπποιο κόρος ΄ δειω δ΄ άρο, πώγε Έσομβρως εδίωκον άδελφεω ἡ΄ ΄ Αφαρίο,

140 Γαμερώ μετλόγαμω, Λυγκος κ, δ κας τερς «Ιδας.
Αλλ' ότε πίμε ον Ικανον Εποφελιμός Αφαρή Θ,
Εκδίρρων αμα πάντες επ' αλλάλοισην όρεσαν,
«Είχεσι κ' κοίλοισι βαριμόμθοι σακέεση.
Λυγκούς δι' αμ' μετέειπεν τω εκ κόρυθ Θ μέγ' αὐσας,

145 Δαμόνιοι, Η μάχης Ιμεθετε; πως δι δη νύμφαις Αλλοβείαις χαλεποί, γυμναι δι εν χεροι μάχαιεσι; 'Αμῦν τοι Λευμππ Θ εὰς εδνωσε πυχοβρας Τάς δε πολύ προτέροις · άμῦν γάμ Θ ετ Θ εν ερκφ · 'Υμες δι' ε χτι κόσμον, επ' ἀλλοβείοις λεχέρως,

150 Βεσί, η πωίονοισι, η αλλιθείοις κτεάτειστης,
"Ανδιεα παρετεί Ιαιδε, γάιων δι εκλέ ιατε δώεις.
"Η μαν πολλά μις υμμιν εκώπ Φ άμφοτεροιστη
ι υτός εγώ το δι εκπά, η επολυμυθ εών ώρ ουχ επω, φίλοι ανθες, αρικές στην ξοικε

155 Munseudu anoxes, dis vumplot non erciaci.

Tand

Lata est Sparta, lata equestris Elis, Et Arcadia pecorofa & civitates Achaiz, Meffeneque, & Argos, & tota Silyphia ora maritima Ubi puelle sub parentibus suis aluntur Multa, neque bona indole carentes, neque mente. Ex his facile erit vobis ducere qualcunque volueritis: Nam bonis multi volent foceri effe. Vos autem inter omnes excellentes beroas estis, Et patres vestri, & à majoribus ompe paternum genus. Verum, amici, has finite ad finem procedere Nobis nuptias: vobis alias excogitabimus omnes. (Dicebam talia multa: ea vero in humidos fluctus abiit Ventus auferens, neque gratia fecuta est fermonem.) Vos enim immites & fæyi. Sed etiam nunc Obtemperate: ambo enim nobisfratres patrueles ex patre ellis Sin autem animus bellum cupit, & languine oportet Prælio ancipiti conserto odia dirimere. Idas quidem & confanguineus meus fortis Pollux Manus continebunt inimicas à pugna Nos duo vero, ego & Caltor, pralio decertabimus, Minores natu existentes. Parentibus autem ne multum luctum Nostris relinquamus; SATIS est mortuus una ex domo Unus: verum-alii amicos omnes latitia afficient, Et sponsi pro mortuis virgines ducent Hasce. EXIGUO malo par est magnum dissidium tollere. Sic dixit: ea vero Deus non irrita facturus erat. Illi enim ab humeris in terram arma deponebant, Qui ætate antecedebant: at Lynceus in medium proceffit, Quatiens fortem haltam fub orbe fummo fcuti. Eodern modo & Castor quatiebat validam hastam Fortis: utrique vero criftz in cono galez nutabant. Haftas quidem dirigentes primum certamen habebant Alter in alterum, fiquam corporis partem nudam viderent. Verum extremitates, priniquam quenquam laderent, Haltarum frangebantur, cum in duris scutis fix effent. Illi vero enfes à vaginis ffringentes, rurfum czdem Struebant fibi mutuo: neque ulla pugna remissio fiebat. Multum in scutum latum & comantem galeam Castor, multum etiam percussit acribus deulis Lynceus. Illius scutum, sed tantum rutilam ad cristam usque gladii acies per-Hujus quidem fummam mutilayit manum in lavo genu.

Acutum ensem ferentis cedens pede Calfor

Siniffro

Προλά τοι Σπάξτας, πολλά δί ἐππίλα] Θ. Αλις, 'Αρκαδία τ' ἐυμάλ Θ. 'Αχάμον τε πολίεθεας, Μεωάνα τε, κ) Άργος, ἀπασά τε Σισυφίς ακτά ' 'Ενδα κόραι τοκίεων κάτο σφετέρρισι τρέφον)

16ς 'Αλλά, φίλοι, τέπον με έμουτε τους τέλο ενθέν Νώϊ, γάμον το φάν ει άλλον δποροχίδιωθα πάντες. ("Ισκον ποιάθε πολλά ' τὰ εί είς το βον το κοιμα Πνοίμ εχοισ' ἀνεμοιο ; γάρις ει εχ' επετο μυθοις.) Σφω γδιάκηλητω κράπτωνες. ἀλλ' ἐπιβνων

170 Ποίθεως αμφω Α΄ Διμιν δνε τιὰ οκ πα ροςς εςόν Εἰ Α΄ τμιν κραδία πόλεμον ποθά, αξμάπ ή χεν Νεκω Αναβόν ξαντικό ομότον έχθεα Αυσιμ. "Ιδας κραδια διάτως διμος κραστεχός Πολυδούκης Χάρας έξωνστουν απεχθομβιας υσμίνης .

175 Νωϊ δί, εγώ κας σε διακεινώμε σ' Αρπίς 'Οπλοτέρα γεγάδιτε. γονούσι τ΄ μιλ πελύ πένθ Θ 'Αμετέροις Κείπωμες ' ΑΛΙΣ νεχώς Εξενδς δικα Είς απαρ διλοι πάντας εύφρον εκπιν έταιρες. Νυμφίοι αντί τεκρών υμβρακόσμοι τ΄ καρας

180 Τάσ Ν΄. 'ΟΛΙ' γφ τοι ξοικε κακό μέρα νεικος άναιρεν.
Ειπε τὰ δι ἐκ ἄξ' ξικελλε Θεδς μεταμώνια Θήσειν.
Τοὶ μ΄ γο ποπ γαιαν ἀπ' ω μων τού γε' ἔθεντο.
Τοὶ γιεὰ προφέρεσκον ὁ δι εἰς μέσον ἤλυθε Λυβκούς,
Σείων κας τερον ἔβχος ἀπ' ἀπόδες ἀντυγα πράταν.

18ς 'Ως δ' αμπως Κάςως επναξαπο δ'εραπος άκμας Κυρτερός ' άμφοτερός ' λοφων επενδον έξειραι.
"Εξχεί με πράποα ππυσκομένοι πονον έχου,
'Ακλάλον άπε ή χροός γυμνωθεν ίδοιεν.
'Ακλ ήτοι τὰ με άκρα, παρος πνα δικήσασζο,

\$90 Δες εαγή, σακέξων ενί δενοισι παγέντα.
Τω δι ἀος εκ κολεοϊν εςυωπιμέω, φόνον αὐ πις
Τάθχον επὶ ἀπλά ποισι μάχης δι ε χίνει εςωή.
Πολλά μιρ εἰς σάκος ἐυρυ κι πποκομον τρυφάλειας
Κάπος, πολλά δι ενυξεν ἀκειδ δι εμιασι Λυγκούς

195 Τοδο σάκος, φο Ινίκα Α΄ δσον λόφον ίκε ακωκή.
Το 18 Εκραί εμόλυσον επί σκαιδο τόνο χείρα
Φάσ κατον Ερ φερί Ο πεξαναδάς ποδί Κάςως
Ρ 2 Σκαιώ,

nt,

Sinistro. Ille vero ictus abjecit ensem, & statim ad fugiondum Incitabatur ad patris sepulchrum, ubi fortis Idas Reclinatus spectabat pugnam civilem virorum. Sed irruens latum ensem penitus adegit Tyndarides per ilia & umbilicum: intestina vero intus Ferrum statim disjecit: humi igitur stratus jacebat Lynceus, oculosque gravis invasit somnus. Neque sane alterum etiam vidit in domo paterna Ex filiis Laocooffa, gratas nuptias perficientem. Nam profecto columnam in Apharei extantem Sepulchro erutam celeriter Messenius Idas Projecturus erat in fratris sui interfectorem: Sed Jupiter opem tulit, manibusque illius excussit fabrefactum Marmor, ipsumque flammeo combustit fulmine. Sic cum Tyndaridis pugnare haud est leve. Nam & ipsi fortes sunt, & ex forte nati.

Salvete filii Ledæ, & nostris famam hymnis
Bonam semper mittite. Amici enim sunt omnes poetæ
Tyndaridis, & Helenæ, & aliis heroibus,
Qui Ilion exciderunt auxilium-serentes Menelao.
Vobis, ô reges, gloriam excogitavit Chius vates, i. Homerus.
Carmine celebrans urbem Priami, & naves Græcorum,
Et prælia Iliaca, & Achillem turrim belli:
Vobis autem & ego suaviter-canentium lenimina Musarum,
Sicuripsæ præbent, & ut domus nostræ facultas est,
Talia sero. Honorum autem pulcherrimus Diis est, carmen.

Argumentum

Infelix quidam amator cum ferocis & crudelis adolescentis amore captus esset, & ab eo contemneretur, ipse sibi mortem conscivit. Sed ille quoque adolescens mox interiit, statuz Cupidinis ruina oppressus. Simile argumentum est secundz Eclogz Virgilii, przeterquam quod hoc magis tragicum est. Traditur ve-

AMATOR, vel PERDITE-AMANS, Idyllium XXIII.

VIr quida valde-amori-deditus amore-captus erat immitis ade-Forma quidem egregii, sed moribus nequaqua similis, (lescétis, Oderat amantem, neque quicquam mansuetum habebat: Σχαιώ. ὁ ἡ πλαγείς ξίο Θ έκδαλεν · α΄ ζα ἡ φούγειν 'Ωριαθη ποτὶ σὰμα πα΄ ρὸς, το πι καρτερος *Ιδ'ας Κεκλιμο Θ πεῖτο μάχ μυ εμφύλιον ἀνθρῶν . 'Αλλὰ μεταίξας πλατὸ φάσγανον ὧσεδιαωρὸ Τωθαρίδας λαγόν Θ τε τὸ ὁμφαλε · ἔγατα δ' εἰσω Χαλκὸς ἄφαρ δίεχουεν · ὁ δ' εἰς χθόνα κεῖτο νενούκως Λυ[κούς, ταδδ' ἄρα ὁι βλεφαρων βαρὸς ἐδραμώ ὅ πνος,

205 Ου μαν εδε τον αλλον εφ' έςτη εδε πατρώη Παίδων Λαοκόοωα, φίλον γάμον επτελέσαντα. Η γδόδε ςαλαν 'Αφωρήτε Σανέχες Τύμοφ αναβρήζας τα χέως Μεωάνι "Ιδας Μέλλε κασιγήτοιο βαλείν σφετέροιο φονήα

210 Αλλά Ζας επάμως, χερών δε δι έκδαλε τυπαν Μάρυλον, αὐτον ή φλογέω ζωέφλεξε κεραμώ. Οῦ τω Τωθαρίδαις πολεμιζέμου έκ ἐπ' ελαφρώ. Αὐτοί τε κρατφοντε, κὶ ἐκ κρατέον Θ έφυς. Χαίρετε Λήδας τέκνα, κὶ ἀὐετέροις κλέ Ο ὕμνοις

215 'Εθλον ἀεὶ πέμποιτε. φίλοι θέ τε πάντες ἀοιδοὶ Τωραείθαις, 'Ελένα τε, ἢ ἄλλοις ἡς ώεωνιν, "Ιλιον δι διέσρουν, ἀρήγοντες Μενελάφ, 'Υμίν κῦδ Θ, ἀνακτες, ἐμήσατο ΧΙΘ ἀοιδὸς, 'Υμιν κοι Πειάμοιο πόλιν, ἢ νῆας 'Αχαιῶν, 'Ιλιάδας τε μάχας, 'Αχιλῆά τε πύξρον ἀῦτῆς.

Υμιναί τι έχω λιγεάν μειλί ματα Μεσών.
Οι αὐταὶ παρέχεσι, τι ώς έμιος δικ Θ τα άρχει,
Τοῖα φέρω, γερέων ή πεοῖς κάλλισον, ἀοιδή.

vigesimi tertii Idyllii.

ro hic doctrina, Non esse superbiendum propter sormam; quia id bonum fragile est & sugacissimum, juxta dictum Ovidianum, Forma bonum fragile est : quantumque accedit ad annos,

Fit minor, & Spatio carpitur ipsa suo.

ΈΡΑΣΤΗ Ξ, ἢ ΔΥ ΣΕΡΩΣ, Εἰθύνλιον κχ'.

Α Νής πε πολύφιλ εος ἀπ ωέ Ε εραί ἐφάδω,
Τὰν μοςφαν άρα θω, τον ἢ τεόπον ἐπ εθ ὁμοίω,
Μίσει τὸν φιλέοντα, κὶ ἐθε ἐν ἀμερον είχε

Κέκ

Nec norat Amorem, qualis effet Deus, quantos arcus Manibus-teneret, quomodo acerbas fagittas in adolescentes conii. Totus vero & in verbis & in congressious ferus: (ceret: Neque ullum flammarum folatium erat, non nitor Oris, non oculorum nitidum jubar, non rolez genz, Non oratio, non osculum leniens amorem: Sed veluti fera sylvestris, que suspectos habet venatores, Ita omnia faciebat erga hominem. Sava illi erant Labra, & ocolis torvum tuebatur: inerat his truculentia, Atque bili facies respondebat: fugiebat inde color, Qui favitia ex iracundia circumfulus erat. 'Attamen ctiam fic, Velut pulcher effet, magis irritabatur amator. Tandem non continuit lacrymas Veneris, Sed accedens flevit ad triffem domum, Et osculatus est limen : sic autem extulit vocem, Sæve puer, tristisque, alumne malæ leane, Saxee puer, & indigne amore, dona tibi veni Ultima hæc ferens, nempe laqueum meum: non enim ampliuste, Puer, volo molestia afficere iratum; sed abeo Quo tu me condemnasti : ubi fama est esse viam, Commune amantibus remedium, ubi oblivionem effe fama eff; Quam etiamsi totam ori admovens exhauriam, Ne sic quidem restinxero meum desiderium. Jam vero valere Tuis vestibulis denuntio. Scio quid futurum st. ET ROSA pulchra est, & tempus eam marcidam reddit: ET VIOLA pulchra est in vere, & statim seneseit: CANdidum est lilium; tabescit vero cum decidit: ET NIX candida eft; & liquitur cum concreverit: ET FORma puerilis pulchra est; sed brevi tempore vivit, Veniet tempus illud cum & tu amabis. Cum cor exustus amare flebis. Sed tu, puer, faltem hoc ultimum mihi gratum facito: Quando egressus suspensum in foribus Hisce tuis videris, ne me miserum prætereas, Sed consiste, & aliquantulum lacrymare: ubi autem libaveris la (crymam, Solve à laqueo me, & circumda à membris tuis Vestimenta, & tege me, & postremum me osculare: Saltem mortuo gratificare labris tuis. Ne me metuas: Non possum reviviscere, etsi mutatus me osculaberis. Tumulum vero mihi excavato, qui meum tegat amorem: Cumque discedes, tune ter mihi sic acclama, O amice, jaces. Si voles, & hocadde, Bonus mihi perijt sodalis. Scribe Κέπ που τον Ερωτα, τις μο τεός, πλίχα τόξα
Κερο κραθεί, πώς πίκε βελη ποτή παιδία βάλλει.
Πάντα η κίτα μυθοιόν κραμυθιόν, εκ αμαρυμια
ΚείκεΘ, εκ οικον λιπαρον σέλας, ε ροθυμαλόν,
Ου λόβΘ, ελ οικον λιπαρον σέκας, ε ροθυμαλόν,

nți.

CT.

10 Οἶα το της ὑκᾶιΘ ὑκουπρούνου κυμαγώς,
Οὔτω πάντ ἐπείει ποτη τον βερτόν ἄζεια Α΄ ἀυπῶ
Χείκεα, κὴ κάρες εξενδύ βκέπου, Εκέν ἀνάξκαν,
Τὰ τὸ κολὰ τὸ πρέροω πον ἀμιθθέτο. Φοδηκ Α΄ κάν χεως
"Τθείν τὰς ὁξρὰς ἀκεικειώνοΘ · ἀλλά κὴ ἔτως

15 Η καλος εξορπαξ ερεθίζετο μαλλον ερασας. Λοίδπον εκ Ιώεικε τὰ το μφορά πὰς Κυθερείας, 'Αλλ' ἐνθών ἐκλαιε ποτή συγκοΐση μελάθροις, Καὶ κύσε τὰν φλιάν " ἔπω δι' ἀνενείχατο φωνάν,

Αρειταϊκός του κατάς αναθρεμμα λεαίνας,

20 Λάϊνε παϊ, κό τρω Θαναζιε, δωρά ποι Ιωθον
Λοϊδία των παρέρων, πον εμών βρόγον εκ τη γάρ σε,
Κώρε, θέλω λύπην κεχολωμόνον αλλά βαδίζω
Ενθα πί μα κατέκρινας επα λόρ Θημόν απεςπον,
Σωον ποιση ερώσιπο φάρμακον, ένθα πο λάθ Θ

25 'Αλλὰ κρίω όλον αὐτό λαβών ποτί χείλ Φ ἀμέλξω, Οὐδέκε τώς σβέωω τον έμον πόθον. ἄρτι ή χαίρειν Τοισι τεοίς φερθύερις επιβάλλομαι. διόκ το μέλλον. ΚΑΙ ΤΟ ΤΟ ΔΟΝ καλόν δει, κό χρόνος αὐτό μαραίνς ΚΑΙ ΤΟ ΤΟΝ καλόν δειν εν είαευ, κό ταχύ χνης ά

30 ΛΕΥΚΟΝ το κείνον δα, μαραίνε) ανίνα πίπης Α ΔΕ΄ ΧΙΩΝ λουκά, κι τάκε) ανίνα παρδύ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΣ καλόν δα το παιδικόν, αλλ' όλίρον ζή. Ηξει καιεξε εκείν ο όπανίκα κε το φιλάσεις, Ανίκα των κραδίαν οπιδιαίο παιδικόν κλαύσεις.

35 'Αλλά τι καξ κάν τότο πανύσαπον άδυ τι βέξον,
'Οππόταν Έξενθών ήρτη μθύον εν τροθύ ερισι
Τοίσι περίσην Ιδηκ, πον τλάμονα μι με παρένθης.
Σπάθι ή, κό βεαχύ κλαύσον ' επιστείσας ή πο δάκου,
Λύσον πάς χρίνω με, κό άμφ ίθες εκ βεθέων σών

40 Είματα, Ε΄ πρύ Ιον με, το δι αξί πιματόν με φίλασον *
Κάν νεκρῷ χάρισω τὰ σὰ χείλεὰ * μή με φοδαθῆς *
Οὐ δωίαμα ζω, ὅμη διαλλάζας με φιλάσεις.
Χώμα δε μοι κοίλανον, ο μά κρύ Ιει τον ἐξωτά.
Κάν ἀπίκη, τόδε μίαι τεὶς ἐπάθσου, ξΩ φίλε κείσαι.

45 "Hy N 74 Aus, 2 78 10, Kayds N word At 6 tra legs.
1 4 Tog on

Scribe & hanc inscriptionem, quam tibi versibus exarabo, Hunc Amor occidit, viator: ne transeas,

Sed confistens boc dicito, Immitem babuit socium.

Sic loquutus, accepit lapidem: & eum erigens ad parietem Usque ad medium limen sevum lapidem, alligavit ex illo Exilem funiculum: laqueumque injecit collo, Et sedile, sapidem illum, devolvit à pedibus, atque pependit Mortuus. Ille autem ipse aperuit fores, & mortuum vidit Ex atrio suo suspensium: neque delenitus est Animo, nec dessevit recentem interitum, sed in mortuo Vestimenta omnia polluit puerilia; ivitque ad certamen Athletarum, & procul grata requirebat lavacra. Et ad Deum venit quem læserat: nam lapidea Stabat à basi Cupido, eminens supra aquas. Exiliit simulacrum, & improbum occidit adolescentem: Fluxit sanguis purpureus; pueri autem emergebat vox.

VALETE, amantes: nam qui oderat interfectus est. Vos vero amicos diligite: DEUS enim novit judicare.

Argumentum

Commemorat sive Theocritus, sive Moschus, aut Bion, (namquidam horum duorum alterum esse potius ejus autorem putarunt) quomodo Hercules puer, decem tantum natus menses, duos immani magnitudine dracones nocturno tempore, ut ipsum interficerent, immisso à Junone, manibus esserti ac laceraverit. Deinde vaticinium Tiresiæ resertur. Sequitur postea pulchra distributio, Quibus præceptoribus Hercules, quaque in arte usus suerit. Ait Linum illi præceptorem in literarum ac doctrinæ studiis suisse: ab Eumolpo vero musicam ipsum didicisse: ab aliis porro belli artes & rei militaris scientiam. Pars ultima, qua vitæ ac victus ratio exponitur, intercidit. Mancum itaque seu mutilum hoc Idyllium, sine præciso, habemus: sicut & sequenti Idyllio caput seu initium deest. Est vero imprimis illustris.

PARVUS HERCULES,

HErculem, cum jam decem menses natus esset, quondam Mide-Alcmena, & nocte una juniorem Iphiclum (deatis Cum ambos lavisset & lacte replevisset,

Poluit

Γεάλον κο πόδε γράμμα, πό σοι είχοισι χαρείζω, ΤΟΥ ΤΟΝ Έρως έκθεινεν, όδοιπόρε ιμή παρεδούσης, Αλλά ετις πόδε λέξον, Απίμικα είχον έπαίρου.

Ος δι εξ πων λίθον εξεν εξεισάμθυ δι όπο τοίχο Ταν λεπαν εδων φος ερον λίθον, διπεν απ' ωμπω Ταν λεπαν γρινίδα · βρόχον δι έμς αλλε τροχήλω, Ταν εδραν δι δωύλισεν τω έκποδος, ποι δικεμάθη Νεκρός · ο δι αμπ' ωίζε θυρας, κό τον νεκρον εξεν Αυλας εξιδίας δετημωρίον · εδ' επολίχθη

55.

60

Τὰν ψυχὰν, ε κλαμοτ νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῶ Εἴματα πάν] ἐμίανεν ἐφαδικά. βαϊνε δι ἐπὶ αθλου Γυμναςῶν, κὶ τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λετρῶν. Καὶ ποτὶ τὸν Θεὸν μῶθε τὸν ὑδεισε * λαϊνέας ἡ Ὑςα] ὑπὸ κρηπόξες Ἔρως, ὑδάτων ἐφυπερθεν. ᾿Αλατο κὶ τώ)αλμα, κακὸν δι ἑμθενεν ἔφαδον *

Αξια δ΄ εφοινίχθη παιδός δ΄ επενάχετο φωνά. ΧΑΙ'ΡΕΤΕ, τοι φιλεοντες ο δό μισων εφονούθη. Στέγγετε δ΄ ύμμες ἀίτας ο δο ΘΕΟ΄Σ διδε δικάζον.

vigesimi quarti Idyllii.

ffris ac venusta in principio hujus Idyllii imago, cum Alemena pueros, Herculem atq; Iphiclum, in scuto æreo, quod hosti occiso maritus ademerat, ponit, scutumque, seu cunas, movet: & precationem addit, ut pueri suaviter dormiant. Dulcis hic est scuti usus, & jucundus post res bello gestas finis, pacata educatio sobolis. Est vero imago eorum qui futuri sint præstantes viri, & magni bellatores: cum etiam infantes in armis cubuerint, & inter arma prima vitæ exordia sumpserint. Eo autem quod Hercules, decem mensium puer, dracones eliserit, significatur, mature eminere eam quæ sutura sit eximia virtus: juxta veteris versiculi sententiam,

Αὐτίκα με φυτά επλα, α μέλλη κάς πιμε εσεδζ.

'H P A K A I' Σ K O Σ,
'EiNλλιον κδ'.

Η Ρακλέα δεκάμιωον εόντα ποχ' ά Μιδεάπς Αλκμιώα, κὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα, ᾿Αμφοτέρως λέσασα κὶ ἐμπλήσασα γάλακίΘ,

Posuit super scutum zreum, quod Ptereiz
Amhitryon pulchram armaturam ademerat intersecto.

Tangens vero mulier puerorum capita fee dixit,

DORMITE pueri mei dulcem & excitabilem fomnum, Dormite animi mei, fratres duo, incolumes liberi, Felices dormiatis, & felices ad auroram perveniatis.

Sic loquuta, movit seutum grande: illos autem occupavit somnus.
Cum vero media nocte ursa ad occasium vertitur
Juxta Orionem ipsum, ille autem latum ostendit humerum:
Tunc horrenda monstra duo Juno multorum machinatrix

Caruleis horrentes spiris dracones

Immisit ad latum limen, ubi sunt postes cavi januz Domis, minis instigans ut devorarent infantem Herculem. Illi vero provoluti in terra, ventres ambo

Cruorivoros volvebant: ab oculis vero mala flamma Euntibus lucebat, noxiumque expuebant venenum.

Verum ubi jam prope pueros venerunt, ora lambentes, Tuncilli experrecti funt (Jove profpiciente omnia) Alcmenz chari pueri: lux autem in domo extitit.

Et alter quidem statim exclamavit, ubi malas bestias sensit Cavum super scutum, & obscenos vidit dentes

Iphiclus, mollemque pedibus calcitrando disjecit lænam, Fugere cupiens: alter autem adversus prehendebat manibus

Hercules, ambosque gravi innexuit vinculo, Comprimens jugulum, ubi mala venena sunt

Perniciosis serpentibus, que etiam Dii oderunt. Illi autem spiris volvebantur circum puerum

Tarde-genitum lactentem, sub nutrice semper à sletu abstinentem. Mox vero rursum spiras solverunt, cum fatiscerent spinis dersi, Vinculi violenti conantes solutionem invenire.

Alcmena autem audivit clamorem, & expergefacta est prima, SURGE, Amphitryo: me enim metus tenet formidolosus:

Surge, neque pedibus tuis fandala fubjicias.

Non audis filiorum minor natu quantum clamat? Non fentis quod nocte intempeltiva adhuc hi parietes Omnes conspicui, cum nondum sit clara aurora?

Aliquid mihinovi est in domo; est, chare vir.

Sic ait. Ille vero è lecto descendit, conjugi obtemperans: Arte-fabricatum ad ensem vero properabat, qui illi ad caput Lectuli cedrini à clavo semper suspensus erat. Petebat recens-contextum lorum,

Levans altera manu vaginam; magnum è loto opus :

Amplus

Χληκοίαν κατέθηκεν επ' απόλε, τὰν Πετρελάν Αμφιρικών καλον δπλον αποπύλδισε πισόν Θ. Απομβά ή γυμα κερλάς μυθήσατο παίδων, ΕΤΑΓ εμά βεέφεα γλυκερον κὰ εγέρσιμον υπον, Εὐδί εμά ψιχα, δύ ἀδελφεω, ευσοα τέκνα,

"OnGioi cuval oide, zoonGioi de Txoide.

1

15

Ως στι ότη πλα μι έδεν, ότη ταθμα κοί λα τυράων Οίκω, απόλησασα φαγείν βεέφ Ηρακλήα. Τὰ δ΄ Εξειδέντες ότη χρονί γατέρας αμφω Αίμο εδεως εκύλιον απ' όφθαλων ή νακόν πύς Έξεπους λαμπεσιε, βαρω δ΄ Εξεπουν ίον.

20 'Aλλ' ότε δη πάθων λιχμώμθοι έγγυθεν μό θεν,

Καὶ τότ ἀξ' ἀξέξερντο (Διὸς νοξονί Θ ἀπαντα)
'Αλκμμίας φίλα τένια ' φάΘ δι' ἀνα δικον ετύ χθη.
"Ητοί δγ' δυθυς ἀῦ σεν, ὅπως κακὰ θηςί ἀνέρνω
Κοίλω τ΄ τὸν σάκεΘ. κὶ ἀναιδέας ἐθεν ὁδυθας

"Ητοι δη' δυθυς ἀυσεν, δπως κακά θης άνερνω
Κοίλω θ ώρ σάκε, κὶ ἀναιθαι εθθεν δοδνηαι
25 'Ιρικλέης ' ελαν β ποδη θελάκποτ χλαϊναν,
Φάρμων όςμαίνων ' δ.Α' ἐγανή Θ εί χετο χεροϊν
'Η εακλέης, ἄμφω β βαρεί ἐνεθνοατο εξομος,
Δεαξάμψο φάρυ [Θ, τόθι φέρμακα λυ [εὰ τέτυκ]
Ουλομβύοις δφίεωτ, τὰ κὶ θεοὶ έχθαι εριτη.

30 Τὰ δι' αὖτε απείραισιν ελιωτέθλω των παῖδα 'Ο Ιίρονον, γαλαθωόν, και τροφωαίεν αὐδα κριω. "Α ψ ή παίλιν δίελυον, επεί μογέοισιν ακάνθαι, Δεσιμώ αναίχαιω περώμθοι έκλυσην ευςείν.

Αλκιβάα δι εσάκεσε βοᾶς, κ) επέγερτο πράτα,

35 "ΑΝΣΤΑΘ', Αμφιτρύων εμέ λο δέΘ έγει όκυπούν "
Ανςα, μηθε πόθεση τεοίς των σάνθαλα πείης.
Ουκ αξεις παίθων ο νεώτερος δωνν αὐτε ;
Οὐνοξεις ότη νυκτὸς ἀωρί πε δίθε τε τοίχοι
Πάντες ἀριφραθέες, καθαρᾶς ἄτες ἡριγωρίας;

10 "Εςί τί μοι χτ δωμανεώτερον" ές τοιλ ανδρών,
"Ως ο άθ' ο δι Ές ο δινας αλόχω κατέξαινε πετίσας"
Δαιδάλεον δι ως μικοτ μυ ξίο Θ, δ ρ οι ύποθε
Κλιντήρος κιδείνω πει παπάλω αιεν αμοτο.
"Η τοι δδ' ω ειγιατο νεκλώς τελαμθί Θ,

45 Κυρίζων έτες πολεον, μέρα λώπνον έγρον .

Augs-

Amplus autem thalamus rurium caligine repletus eft. Tunc famulos vocavit gravem fomnum efflantes,

Afferte quam celerrime igneme foco arreptum, Famuli mei, & firma januarum rescindite repagula: Surgite famuli operum-patientes. Sic ipse clamabat.

Illi vero statim aderant una cum lychnis ardentibus
Famuli: & domus repleta est, cum sestinaret unusquisque.
Hi sane ut viderunt Herculem parvulum
Monstra duo tenaciter manibus prementem
Constrictim exclumaverunt: ille vero ad natrem Amphites

Constrictim, exclamaverunt: ille vero ad patrem Amphitryonem Serpentes comprehensos porrigebat, & alte exiliebat gaudens

Pueriliter, cumque rifu ad pedes abjecit
Patris fui morte gravata horrenda monstra.

Alcmena deinde in fuum conjecit gremium

Exanimatum metu biliofum Iphiclum.

Amphitryo vero alterum fub agninam pofuit lænam

Puerum: & iterum ad lectum rediit ut dormiret.

Galli tertium jam ultimum diluculum cantu indicabant:
Tupc Tirefiam vatem, vera omnia dicentem,
Alcmena cum vocasset, casum exposuit novum,
Et ipsum respondere quid eventurum esset
Justit; & Ne, siquid, inquit, dii adversi cogitant,

Reveritus me celes: non enim effugere possunt Homines id quod Parca per fila sua urget,

Vates Eueride; admodum sapientem te doceo. Sic loquuta est regina. Ille autem taliter respondit, (Persei: Bonum-animu-habe, præstantissimæ prolis parens, nata ex sanguine

Per meum dulce lumen quod olim ab oculis meis recessit,

Multæ Achaiades molle inter genua stamen

Manibus versabant, extremo-vespere cantu-celebrantes

Alcmenam nominatim, & reverenter colent te mulieres Argivz.
Talis hic vir in astriferum cœlum

Ascensurus est filius tuus, lato pectore heros,

A quo & belluz omnes & alii viri superabuntur, (tlaverit Et fato decretum est ut in domo Jovis habitet, ubi duodecim exan-

Labores: omnia autem mortalia capiet pyra Trachinia.

Gener autem Deorum immortalium vocabitur, qui hac excitarunt Monstra speluncis occultata ut puerum interimerent.

Tempus erit illud quando hinnulum in suo lecto Serratis dentibus lupus videns lædere non volet.

Verum domina, vide ut ignis tibi sub cinere paratus sit, Et ligna arida aspalathi instruite, vel paliuri,

Vel

Auginaphs d' deg nasa's eventhan maniv begyns. Διώας δη πότ' αυσεν υπνον βαμιο ἐκουσωνίας, Οἰσετε πιζότι Απίσουν απ' έχαρεων Θ έλόν τες

Δμώες έμολ, 516αρως ή Αυράν ανακό (α) οχήας.

50

Ανςατε δμώες ταλασίφερες, αυτος αυτεί. Οί δ' αί τα προγρόντο λύχνοις άμα δαιομβίοιση Δετώες : ἐνεπλήδη ή θόμΦ, απούθοντος ἐκάςω.
"Ητοι αξο ώς εἰθονο ἀπήτ Βιον Ηρακληα Θηρε δύω χείρεων απείξ άπαλαιση έχοντα

Συμπλή [δίω, λάχησαν ο δι ες πατές ' Αμφιτεύωνα 55 Ερπετά δεικανάεσκεν, επάλλετο δι' υ δου χαίρων Κωροσωία, γελάσας ή πάρος κατέθηκε ποδίϊν Παρος έν βανάτω κεκαρωμένα δεινά πέλωρα.

Αλκμινία μ' έπητα ποτί σφέτερον βάλε κόλπον

Επρον έσαι δείκς απράχελον Ίφικληα. 60 'Αμφισεσων ή πον άλλον τω άμνειαν θέτο χλαίναν Παίδα * πάλιν δί ες λέκ ζον ίων εμνάσατο κοίτω. "Oguizes reirov den ron Egarov ceflegu delou.

Τειρεσίαν τόχα μάντιν, άλαθέα πάντα λέγοντα, Αλκμιώα καλέσασα, χέω κατέλεξε νεοχμον,

65 Καίνιν ξωοκείνεδη όπως τελέεδη έμελλεν Hiwyer, Mnd', en Deol vocovn novnegv, Αἰδομο Θεμε κρύπε κοι ώς εκ έςτν αλύξαι Av Spointies o, Thuoiea xT xxwshess energes, Μάνπ Ευηφείδα, μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.

70 Τως έλεγω βασίλεια. ὁ δ' ανταμείδετο τοίως, Фадон аельотокна уши, Перопіот айца " Ναὶ γδ έμον γλυκύ φέγγ & Εποιχομονον πάλοι οσων, Πολλαί 'Αχαιτάθων μαλακόν του γέναπ νάμα

Χειεί κατασρέψουπ, ακρέπσερον ακίδοισαι 'Annuluiar ovomasi oceas d' Ern' Agreiano. Τοί Θ ανής όδε μέλλει ές έρανδη α ς εα φέροντα Αμβαίνειν τεος ήδς, δπέ σέρνων πλαπύς ήρως, OF में उमरांव मर्याप्य में बेंग्स्ट्र में कारणहर के मेंगा.

80 Δώθεκα δι τελέσαντι πετορωμόρου ον Διος δικίου Moxles · Svara j varra med Teaxive Est. Γαμβρός δ' άθανά των κεκλήσε), δι τάδ' έπωρταν Κνώ θαλα φωλεύοντα βρέφ Θ διαδηλήσαιος. "Esay shi Tet" aus onavina veceju en eura

85 Καρχαρόδων σίνεδζ ίδων λύκ Θ κα έδελήση. יאאם ששום אונף של דנו ישם שסלם בינים אסי בקשו, Κάγονα οι ἀπομλά θω ξύλ' έποιμάσοι, ή παλιές ω,

Vel rubi, vel vento agitatum aridum Aberdum sine genus:
Et combure super sylvestribus histe lignis sectos hos draeones,
Media nocte, quo tempore puerum tuum occidere ipsi volebant.
Sub auroram aliquaex ancillis collectum cinerem
Projiciat bene omnem, ad suvium ferens,
In petras abruptas, atque in ventum: statimque redeat,
Non respectans: & puro suffite, i.e. sustrate, domum sulphum
Primum: deinde sale mixtam (juxta ritum)
Ramo virenti olivae coronatam inspergite puram aquam:
Jovi autem mactate supremo masculum porcum,

Hoftes semper veltros ut superetis.

Dixit, & recedens ad eburnoum currum abile Tirefias, etfi multis annis gravis erat.

Hersules vero apud matrem, ficut tenera planta in viridario, Alebatur Argivi filius dictus Amphitryonis.

Literas quidem puerum jam fenex docuit Linus.

Apollinis filius, diligens, vigil heros:

Arcum autem tendere, & certum esse sagista jaculatorem, Eurytus dotuit, à majoribus amplos agros possidens. Sed cantorem eum secit, & ambas manus formavit

In buxea cithara Philammonides Eumohus.

Quomodo vero à cruribus clunes versantes agiliter ex Argo virl Sese mutuo supplantant luctando, & quomodo pugiles Sævi cæstibus, & quæ in terram ruentes

Luctatores invenerunt certamina idonea arti-Omnia hae didicit edocus à filio Mercurii

Harpalyco Phanopeo: cujus ne procul quidem conspectum

Facile quis suffinuit pugnantis in certamine:
Tale supercilium terribili incumbebat facili

Porro equos ad currum junctos educero, & circa metam
Tuto flectendo, in rotis mediolos axium, te frangantur, tueri
Amphitryo filium fuum, bene confultum illi cupiens, docuit
Ipfe: quoniam valde multa ex velocibus reportavit certaminibus
In equestri Argo reposita pretiosa-munera; & ei infracti

Currus, quibus vehebatur, præ vetustate lora soluta habebant.
At quomodo hasta directa, tergo sub scutum occultato,

Virum peteret, & gladiorum vulnera sustineret, Instrueretque aciem, atque insidias disponeret

Hostes aggrediens, & equites hortaretur,

Castor eques docuit, cum profugus ex Argo venisset, Quo tempore totum regnum & vincam magnam Tydeus

Tenebat, equestri Argo ab Adrasto accepto.

Cafto-

"Η βάπα, મે ἀνέμιο δεδονημθύου αὖος ἀρερδος •
Κῶς ή πόδ ἀρεκαυρι έπι ρέζαισι δράκουτε
Νυκτί μέσα, δεω πάδα κανίμι πέδι ήθελου αὐτοί.

Nunt hied, in much nach tien neeven and seed her is and and nach the seed of t

to

We

9ς Πράτον * Απέτα δι άλεοπ μεμι μικόν (ώς νενόμισα).

Θαλλή διπιρραίνουν έσεμμικου αξλαβές τό δως *
Ζίμιλ δι διπιρρέξαι χαθυπεςτέςω άςσενα χοίοςν,
Δυσμικών ἀπέ χαθυπέςτες δις τελέθουτε.

Φά, κὶ εξωνσας ελεφάνπνον ξίχετο δίφοςν

Τερεσίας, πολλοΐσι βατύς το εων ενιαυτοίς.

'Η σαλέης δι' 'πο μαθεί, μέρη φυτον ως εν άλωμ,
'Επέφει', 'Ας γείω κεκλημέρω 'Α μφιπεύωνω.
Γεάμματα με τον παίδα γέρων Δίνω έξει ίδαξενς
'Τὸς Απόλλωνω, μελεδωνούς, άχευπνω ήγως.

105 Τόξου εξ' όντανώσει εξ δείσκαπον εξ) όντον,
Εμευίθη, όν πατέρων μεράλους άφυκος άφεξεσις.
Αυταξ αυτόδυ έθνει εξ άμφω χείρας έπλαξε
Πυξίνα δο φόρμηγο Φιλαμμονίθας Ευμολπος.
Θραφ εξ' καὶ σκελέων εξ γρεκόρου 'Αρρόθευ ανόρες

110 'Αλλάνως σφάλλονας πυλαίμασης, διατά τε πύκ) Δονοί ἐνιξμάντερείν, ἀ τ' εἰς χαΐαν τρεσπετόντες Πυ Γιαλροί ἔχεύερντο παλαίσ ματα σύμφορα τέχμα, Πάν εμαθ 'Εςμοίαο διδασκό μέμ Φ παρέ παιδί 'Αςπαλίκος Φανοπίϊ' τὸν ἐδ' ἀν πιλόδο λούσων

115 Θασδήξως τις ξμήγεν αξθλούρντι εν άρωνι Το τον επισκώρον Ελοριες επεκήτο προσώπω. "Ιππως δι Τζελάπατι ύρ άξιματι, κι αξο νύωτη, "Ασφόχεως κάμπρητης Ερχώ σύρκης φυλάζας. "Αμφιπεύων ον παιάξει φίλα φρογέων εδίδασκεν

120 Λύτος, έπει μάλα πολλά θοᾶν εξήξα αλμένων
Αργειον τηνοδότω κειμύλια και δι αλγείς
Δίφοις, έρι αν έπε βαινε, χρόνω διέλυσαν ιμάντας
Δεραπή ωροβολαίω, και αλπόθυ νώτον έχοντα,
Ανδρός δρέξανζ, ξιφέων τ' ανέχευς αμυχμών.

125 Κορμβονώ το φάλω ζου, λόχον τ' αναμεσε ήσωος Δυσυλθέων οπόντω: κλίππής οπ κελούσως, Κάςως ίππαλίδας έδως, φυγάς Αργε Θ΄ ἐκλών, Όππόνα κλώς εν απαντα κλ δινόποδον μέχα Τυδούς Νάις, πας Αδρής οιο λαβάν ιππήλατον. "Αργος.

Kasoes

Caffori autem nullus similis inter heroas bellator
Alius erat, priusquam senium excussisset juventam.
Sic quidem Herculem chara edocuit mater.
Torus autem erat puero extructus prope patris torum;
Exuvium leonis valde gratum illi.
Coena autem, carnes assatz, & grandis è canistro panis
Doricus, qui facile etiam fossorem-plantarum satiare posset.
Vérum de die exilem absque igni sumebat coenam:
Vestes autem non elaboratas induebat super mediam suram.

Deeft finis bujus Idyllii.

Argumentum

Hercules venit in Elidem; &, cum Augiam regem quareret, in lenem quendam pastorem Augiæ primum incidit: ab eo ad regem, qui rus ex urbe ad inspicienda armenta cum filio Phyleo expatiatus suerat, deducitur. Inde in urbem una eunt Hercules & Phyleus: & orto inter eos in itinere

vel, fecundum quædam exemplaria, AUSIÆ OPULENTIA, Idyllium XXV.

Deest initium.

Huncautem senex alloquitus elt boum pastor vir, Intermittens opus quod illi in manibus erat, Lubenstibi, hospes, quod quæris dicam, Mercurii gravem iram veritus, in viis confecrati: Hunc enim coelicolarum maxime aiunt irafci; Si quisvia indigentem aversetur viatorem: Greges quidem lanigeri funt regis Augia, Neque omnes in iisdem pascuis, aut eodem in loco pascuntur: Namque alii ad & circum ripas fluentis Elifuntis, Alii ad facra fluenta divini Alphei, Alii ad Buprasium vitiferum: alii & hic. Separatim illis gregibus & stabula extructa funt fingulis. Et armentis quamvis yalde multis, tamen Omnibus pascua hic virentia semper sunt, Circa loca palustria Menii: nam dulces herbas Prata ferunt roscida & loca irrigua

Abunde

Λώπω το τέλ Φ το παρόν ΤΟ Είδυλλίε.

Vigesimi quinti Idyllii.

neré (ut fit) sermone, dum Phyleus immane exuvium leonis, quo Hercules tectus erat, miratur; & unde illi hæc pellis sit, quærit; Hercules, quomodo à se leo Nemeæus interfectus sit, commemorat. Hæc summa est Idyllii, cujus initium deest.

"Η Ρ Α Κ Λ Η" Σ Λ Ε Ο Ν Τ Ο Φ Ο' Ν Ο Σ,
η, κατά πνα ἀντίζεφοα, 'ΑΥΓΕΙ'ΟΥ
ΚΛΗ ΡΟΣ, Εἰδύλλιον κέ.

Acite n apxi. Τον Α' ο γέρων σροσέκτη βοών επιθεκόλ Φ ανίης, Пош नर्दा थिए के दूर्वा का का प्रमु अहरों। देससा का "En roi, Eurs, wesopen pudhor par our specials. Equé a Coule O Servicio omy eiros ioro Τὸν χο φασὶ μέχισον ἐπερανίων κεχολώδζ, Ei xer od's Cazesion arlumai no of inte. Ποίμιαι μο βασιλή Θ εύπειχες Αυγείαο Ου πάσαι βύσκου Γίαν βόσιν, εδ' ένα χώρον. 'An ai uh pa va oul & en onus aug' Existilo. Ai d' ispay Seioro Da poor 'Axcersio, Ai d' cmi Ben eggis πολυβότευ . ai j' xì & d's. Xweis di onnoi opi Telusuoi eioi v enasois. AUTRIC BENONIOIO: WEITH HUSTI OF ELITHS Πάντεων νομοί δ δε τεθηλότες αἰεν έασι, Mluis αν μέρα ποΘ · έπει μελιηδέα ποί lu Λειμώνες τε φέρεσεν పωόδροσοι είαμθαί τε

5

10

15

Eis

Abunde, quæ cornutis bobus robut augent. Stabulum illorum hoc ad dexteram tuam manum Apparet, totum transfluentem amnem, Illic ubi platani perennes natæ funt, Viridisque oleaster, Apollinis à pastoribus culti Sacellum inviolabile, ô hospes, summi Dei. Mox & stabula valde-spatiosa agricolis Ædificata funt, qui regi multas & immensas opes Acquirimus juste, ter subactis sementem novalibus Interdum injicientes, & quater-aratis similiter. Limites norunt plantarum-fossores, qui multum-laboriosi Ad torcularia veniunt, cum æstas tempestiva venit. Nam omnes hi campi funt læti Augiæ, Jugeraque frumentifera, & horti arboribus consiti, (gines, Usque ad extrema montium juga, ubi multæ sunt fontium scaturi-Ad quæ loca nos opus facientes commeamus toto die, Sicut decet famulos, quibus vita ruri peragitur.

Sed tu mihi dic (quod & tibi ipfi utilius

Erit) cujus indigens huc veneris.

Numnam Augiam, aut aliquem famulorum illius Quæris, qui ei sunt? Ego autem qui scio, tibi certo Omnia dicere possum: neque enim te ex malis natum reor Este, neque ipsum malis similem, Talis in te præstans forma eminet. Certe Deorum

Filii tales inter homines funt.

Huic autem respondens dixit fortis filius Jovis, Certe, senex, Augiam velim Epiorum principem Videre: ejus enim me huc adduxit indigentia. Qui si in urbe versatur apud suos cives, Plebem curans, atque jus dicens, Ex his famulis jube aliquem mihi ducem effe, Qui ruri hic senior & præfectus est, Cui exponere aliquid possim, aliquid ex ipso loquente audire.

Nam DEUS alium alio statuit indigere viro. Huic autem senex vicissim respondit inclytus agricola,

Alicujus ex Diis immortalibus confilio huc venisti, hospes: Nam tibi omne negotium quod vis, statim effectum est. Huc enim Augias charus Solis filius,

Una cum filio fuo illustri Phyleo. Heri venit ab urbe, multis diebus

Inspecturus opes, quæ illi innumerabiles ruri sunt. Sic aliquando & regibus videtur in animo fuo,

Cum

Είς ἄλις, ἢ ρα βόεοπ μό Η κεραμπν ἀξει. Αὐλις δε σφισιν ἤδε τεμς ἐποθέξια χειρὸς Φαίνε) εδ μάλα πάσα πέςω ποταμοῖο ρέον] Η, Κενν ὅπ πλατάνισοι ἐπεταναὶ περύαση, Χλωρή τ' ἀξειέλαι Η, ᾿Απόλων Ο νομίοιο Ἱερὸν ἀγνὸν ξείνε, τελειοτάτοιο πεοῖο. Εὐπὸς ἡ σαθμοὶ πειμήκες ἀξεριώτως Δεδμιμθ, ὁι βασληϊ πολω κὰ απέσφατιν ὅλοον

20

um

25 'Ρυόμεθ' Ενθυκέως, πειπόλοις απόρον εν νειοΐσην "Εω' ότε βάλλοντες, κ) τε ρεαπόλοισην ομοίως. Ουρες μω ίσα ση φυτοσπάροι, δι πολυερρεί Ές λωνες έκνευν], έπω πέρος ώριον έλθη. Πάν πολ δη πεδίον τοδ', έυφρον ΦΑυγείαος

30 Πυροφόρρι τε γύαι, κὶ ἀλωαὶ δενδρήεωσα, Μέχρι πρὸς ἐγαπὰς πολυπίθακ Φ ἀκεωρείης *
"Ας κριες ἔρρισιν ἐποιγόμεθα πρόπαν ἡμός,
"Η δίκη δικέων δισιν βίΦ ἔπλεδ ἐπ' ἀδρρίς.
'Αλλὰ σῦ πέρ μοι ἔνεωτε, (τό τοι κὶ κέρδιον ἀμτῶ
35 "Εωτται) ἔπνΦ ὧδε κεχρημή Φ εἰλήλεθας,

Ής τοι Αυγείω η κ) διαθων πνα κείνε
Δίζεαι, δι δι ξασιν; εχώ δι κε τοι σάφα εἰδως
Πάντα μάλ "ξείποιμ" επεί ε σε γε φημὶ κακών εξ
"Εμωθαι, εδε κακοῦσιν ερικότα φυμθιαι αὐτον,

40 Οίον τοι μέρα είθος όπισρέπει η ράνυ παίθες 'Αθανάτων τοιοίθε μ. Ενντοίσιν ξασι.

Τον Α΄ ἀπαμειδομίνο જાલુ σέρη Διος ἀλκιμο ήδς, Ναὶ, γέρον, Αυγείω ἐθέλοιμί κεν ἀρχον Ἐπειών Εἰσιδείν το γάρ με κὴ ἡγαγν ἀν Απάδε χειώ.

45 Εἰ δὶ ὁ μὰ ἀξ χτὰ ἀξου μίνη παιροὶ δισι πολί τους,
Δήμε κηθεμίνο, διά τε κείνησι θέμισας,
Δμόων δὶ πνα τη δε πό μοι φράσον έγεμονούσαι,
"Οπς ἐπὰ ἀγρῶν τη δε γεραίτερο αὐσυμήπης,
"Ω κε τὸ μλύ κὰ εἰποιμι, τὸ δὶ ἀκ φαμβοιο πυθο ίμίω.
50 "ΑΛΛΟΥ δὶ ἀλλον ἔθηκε θεός γὰ ὅποξενέα φωτης.

Τον δι ο γέρων δεαύπς αμώθετο δίθ αρχώνης.
Αθανάτων, δι ξάνε, φραδή πνος ενθάδι τικόνος.
"Ως πι παν διθέλεις δίθα χείθ εντετέλες ως.
"Ωλε βι Αυγώνς ήδς φίλθ "Ηελίοιο,

55 Σρωϊτέρω (τω παιδί βίη Φυλή Φάχαυδ, Χθιζός γ' εἰλήλεθεν ἀπ' ἀκ. Φ, ἤμασι πολλοῖς Κτῆσιν ἐποψόωψ Φ, ἢ ὁι νήειθμ Φ ἐπ' ἀγςῶν ° Ως πε κὰ βασιλοῦ σιν ἐεἰδεβαί ἐν φρεσὴν ἦσιν

Au-

Cum ipsi curant, domus magis salva esse. Sed eamus ad eum: egoque tibi dux ero In stabulum nostrum, ubi inveniemus regem.

Sic loquutus præibat: animo vero multa cogitabat, Exuvium feræ videns, & grandem clavam, Unde hic hospes veniret: cupiebat autem ipsum interrogare. Rursum vero metu intra labra sermonem euntem cohibebat, Ne quod ei non opportune verbum diceret

Properanti. DIFFIcile autem est sensum alterius hominis nosse.

Hos autem accedentes procul canes statim senserunt, Utroque modo, & ab odore corporis, & strepitu pedum. Valde autem latrantes incurrerunt aliunde alius In Amphitryoniadem Herculem: sed circa senem Frustra strepentes, adblandiebantur ab altera parte. Hos quidem ille lapidibus à terra tantum sublatis, Ut sugerent retro perterrefaciebat: aspere vero voce Minabatur omnibus, & cohibuit à latratu, Animo suo gaudens quod stabulum custodirent, Ipso absente: & sic dixit,

Iplo ablente: & sic dixit,
Papæ, quale hoc fecerunt Dii reges
Animal, ut cum hominibus sit! quam callidum!
Cui si & mens ita intelligens in pectore esset,
vt intelligeret cui irasci deberet, & cui minus;
Tunc nullum animal cum hoc de honore certare posset:

Nunc autem nimis furenter iracundum, & fævum est temere.
Sic dixit: atque canes celeriter ad stabulum euntes sedebant.

Interea fol ad occasum vertit equos,

Vespertinum diem adducens: advenerunt autem pinguia perora

Ex pascuis redeuntia ad caulas & stabula.

Deinde boves innumeræ, aliæ post alias

Venientes, apparebant: sicut nubes pluviosæ

Quam multæ in cælo quæ propelluntur ulterius

Vel Noti impulsu, vel Threicii Boreæ.

Harum quidem nullus numerus est in aere existentium, Neque modus: tam multas prioribus agglomerat Vis venti, & alix subinde exurgent super alias:

Tot semper pone boum armenta ibant.

Omnes utique campi implebantur, omnes viæ

Incedentium pecorum multitudine: refonabantque pingues agri Mugitu: stabula autem boum statim repleta sunt Bobus curvis-pedibus-incedentibus: oves autem in caulis stabula

Ibi nullus otiosus, quamvis innumeri essent,

Stabat

Αὐτοῖς κηθομθροισ σαώτερος ἔμμθραι δικ. .

'Αλλ' ἴομθρ μάλα σρός μιν ἐρῶ δέ τοι ηγεμονούσω Αὐλιν ἐς ἡμετές μω, ἵνα καν τέτ μοιμβ ἄνακτα.

"Ως ἐπῶν ἡρ επο 'νὸω δ' ὁγε πολλά μθροίνα, Δερμά τε θπρὸς ὁρῶν, γειροπληθή το κορωίω.

Δέρμα τε θπεος όςων, χειεοπληθή τε κορωίω, 'Οππόθεν όξειν Ο μέμαεν θε ων εξερέεθς. 'Α Α Α' όκορ ποῦ χειλ Θ ελαμβανε μύθον ίνντα,

64 "Α Α Α' όμεφ πετ χείλ Φ ελαμδανε μύθον ίδντα,
Μή τί δι ε χΤ καιρόν επ Φ ποπμυθήσαιτο
Στορχομβρίος ΚΑΛΕΠΟ Ν Α' ετερε νόον ίδρωναι ἀνδεξε.
Τές η κύνες περοπόντας Σπό περθεν α ψ ενόης,
'Αμφοτέρως, όδμη τε χεοός, δέπφ τε πεδοϊίν.

70 Θεσείσον δι υλάοντες επέδεαμον άλλοθεν άλλ. Αμφιης υφνιάδη "Η εσχλέι" τον ή γεροντα, "Αχείον κλάζοντε, σελοπαγόν γ' ετές ωθεν.
Τές μβι όγε λάεωτη, καθ χθονός όσουν αθές ων, Φαγέμβι άλ όποω θειδίωτο τη πηχί ή φωνή

75 'Ηπείλει μάλα πάπν, ερηπίσασκε δ' υλα μές Χαίςων εν φρεσίν ησιν δθ' ένεκεν αῦλιν έρωπο, Αὐτε γ' ε΄ παρεόν ΙΘ · Ε΄ το δρε το ιον Εειπεν, ε παρεόν Το Θεοί ποίη σ' άνακτες Θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμθαι · ώς επιμηθές.

80 Εἰ δι κὰ φεξνες ὧ δε νοήμονες ἔνθοθεν ἢ ξ
"Η δει δ' ὧ τε χεὴ χαλεπανέμω, ὧ τε κὰ ἐκλ,
Οὐκ ἄν τοι ὑπρών τις ἐδνεισεν ποὶ πμῶς κ
Νιῶ ἢ λίω ζάκοτόν τε κὰ ἀρρίωςς γρύεθ αὐτως.
"Ἡ ρά κὰ ἐκοτομόως ποτὶ ταῦλιον ζον ἰόντες.

δ΄ ἩέλιΘ με ἔπήτα ποτὶ ζόρον ἔτ εσπεν ἔππες,
Δείελον ἢιῦς ἀρων τὰ δι ἐπήλυθε πίονα μῶλα
Ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλιά τε σηκές τε.
Αὐτὰς ἔπήτα βόες μάλα μυρίαι ἀλλαι ἐπ' ἀλλαις
Ἐρχόμψαι φαίνονθ', ὡσεὶ νέφη ὑδαπέεντα

90 'Ο απά δι θε είν ε είν ε λαμνόμιμα σε στές ωσε 'Η ε νότοιο βίη, η ε Θρηκός βος έαο.
Τῶν μμι τ' ἐτις ἀριθικός δι ή θει μίνε) ὄντων,
Οὐ δ' ἀνυσις τόσα μάρ το με πρώτοισι κυλίνθει
"Ις ἀνέμε, τὰ δε τ' ἀλλα κορύως) αῦ δις επ' ἀλλοις •

95 Το τ' αἰεὶ μετόπιδε βοῶν ἐπιβακόλι ἦει.
Πᾶν Α΄ ἄξ' ἐνεπλήδη πεθίου, πάσαι ἢ κέλουδοι,
Απίδος έξρομβόης ΄ τείνουτο ἢ πίονες αίζοὶ
Μυκηθμά ΄ σηκοὶ ἢ βοῶν ῥεια πλήδης
Είλιπόδων ' ὄιες ἢ καί αὐλὰς ἡϋλίζουτο.

100 "Ερθα μι έπς έκηλ Φ, ἀπέρεσίων τορ ἐόντων,

gri

ur.

ıla:

bat

Eighke

Stabat autem boves vir indigens operis: Verum alius pedibus vaccarum seccilibus loris Ligneas-compedes adaptabat, prope adstando mulgens: Alius autem charis matribus charam fobolem submittebat. Ut biberent de dulci latte: prorsum autem latte distentz erant, Alius muletram tenebat, alius pinguem addenfabat caseum: Alius intra stabula tauros agebat, feorfum à vaccis. Augias vero ad omnia vadens boum stabula, spectabat Quem illi opum proventum reposuissent pastores. Una vero filius & fapiens Hercules Sequebantur regem circumeuntem per suas magnas opes, Ibi quamvis infragilem haberet in pectore animum Amphitryoniades, & fibi constantem jugiter, Tamen vehementer mirabatur hoc boum infinitum agmen Adipiciens. Non enim diceret aliquis, neque putaret, Unius viri opes tantas esse, neque decem aliorum, Qui maxime abundantes pecore ex omnibus fuiffent regibus. Sol vero filio fuo eximium hoc donum prabuit, Divitem pecorum esse præ omnibus hominibus. Et quidem ipse augebat penitus illi armenta omnia Perpetuo: nam nullus morbus illa invadebat Armenta, quimorbi corrumpunt labores pastorum. Semper itaque plures cornutæ boves, semper meliores In annos fingulos nascebantur: certe enim omnes Viviparæerant eximie, & fæmelliparæ, Cum his autem trecenti tauri una incedebant, Cruribus albis, incurvis cornibus, & ducenti quidem alii Rutili: qui omnes vaccarum inscensores erant. Rurfum alii post istos duodecim pascebantur, Sacri Soli : erant vero colore ficut cycni, Candidi, & inter omnes boves excellebant: Qui & segregantes se ab armento pascebantur virentibus herbs In pascuis, sic mirifice sibi placentes. Cumque ex densis celeres venirent feræ Saltibus in campum, propter boves agrestes, Hi primi ad pugnam corporum impetu ruebant. Horribiliter vero fremebant, cædem ipfo aspectu minantes. Inter hos autem excellebat viribus, & robore fuo, Atque animo elato, Phaethon ingens: quem quidem pastores Stellæ omnes comparabant, propterea quod longe fupra alios Boves incedens lucebat, & infigniter conspicuus erat. Qui cum aridam pellem videret fulvos-oculos-habentis leonis,

LIN

Είς ήναι το βαθα βεσίν ανής κεχημού Θ΄ ές γε .
'Αλλ' ὁ μου αμφί πόθεσην εὐτμή τοιστ ὶμαση
Κλησπέθιλ' αρφείστε, σο ακαθύν έγγυς αμέλγων .
'Αλλ Θ θ' αμ φίλα τέχια φίλας ϋπο μητέρας ισ

105 Πινεμθραι λιαροίο πέπλιωτο ή πάιχυ γαλακίω.
"Αλλ άμολριον άχ, άλλ τε τε πονα πυρέν.
"Αλλ έση γι έσω ταύρες, δίχα θηλειάων.
Αυγείης δι όπι πάν ας ιων θη επίθεντο κομιλες
"Ηνπνα δι κτεάνων κομιδιώ έπίθεντο νομηςς.

110 Σω δι ήδε τε δίη τε πολύφεον Η εσκλή Θ Ωμά ε δυ βασιλή διερχωνώ μέ γαν διδον. "Ενθα κι άρρηκτον το έχον δι εήθεσι θυ μόν Αμφιτευωνιάθης, κι άρη εότα νωμελές αιεί, Έκπα γλως θαύμαζε βοών τόγε μυείον έθν Θ

115 Εἰσορόων ἐ γάρ κεν ἔφασκέ τις ἐδὲ ἐώλπει 'Ανδρος ληϊδ' ἐνὸς τόσιω ἔωθν, ἐδὲ δὲκ' ἀλλων, Οἶγε πολυβρίωες πάντων ἔσων ἐκ βασιλήων. 'ΗέλιΘ δ' ῷ παιδὶ τόδ' ἔξοχον ῷ πασε δῶρον, 'Αφνειὸν μήλοις πέρι πάντων ἔμινθναι ἀνδρῶν.

120 Καί ρά δι αυτος δρελλε διαμωρέως βοτα πάντα Ές τέλ : ἐ κιὰ χάρ τις ἐπηλυθε νᾶσ : ἐκείνοις Βεκολίοις, ἀιτ' ἔς κα καταφθείς εσι νομήων. Αἰκὶ ἢ πλέονες κεραὰ βόες, ἀικὶ ἀμείνες Ἐξ ἔτε : ἡ χὲ ἄπασαι

125 Ζωοτόκοι τ' ήσων περιώσια, θηλυτόκοι τε.
Ταις ή πειηκόσιοι ταθέρι ζωάμ' δειχόωντο,
Κνήμβρροί θ' έλικές τε ' δηκόσιοι τε μ' άλλοι
Φοίνικες ' πάντες δι' όπιδητος ες διγ' έσων ήδη.
"Αλλοι δι' αδι με τοίσι δυάδεκα, βεκολέοντο

130 [Ιερο] 'Ηελίκ' χροιω δι Έσαν ἡύτε κύκνοι,
'Αργηςας, πάσην ή μετέπρεπον είλιπο θεωτιν'
Οἱ κράπμαγέλαι βόσκον] ἐριθηλέα ποίω
'Έν νομῷ ῷ δι ἔκπα Γλον ὁπι σφισι γαυρίωντες.
Καὶ ρ' ὁπότ ἐκ λασίοιο θοοὶ προγωσίατο θῆςες

135 Ές πεδίου δρυμοῖο, βοῶν ἔνεκ' α Γερτεράων,
Πρῶτοι τοίγε μάγμυ ἢ χτ χεοὸς ἦεσαν ὁξιμω..
Δεινὸν ἢ βρυχῶντο, φόνου λεύοποντε περσώπω.
Τῶν μβ τε περφέρεσκε, βίηρί τε, κὶ δένει ὧ,
'Ηδ' ὑΦροπλίη, Φαέθων μέγας ' δν ἑα βοτῆξες

140 'Astel πάντες ξίσκον, δθ' ένεκα πολλον εν άλλοις Βεσίν Ιών λάμπεσκεν ἀείζηλ Θ δ' ετέπυκτο. "Ος διί τοι σκύτ Θ αδον Ιδών χαροποίο λεονίθ,

Au Tel

In ipsum irruit cautum Herculem, Ut impingeret in latera caput, & robustam frontem. Hujus quidem accedentis rex prehendit crassa manu Sinistrum statim cornu: deorsum vero cervicem in terram Inflexit, quamvis gravem existentem : & rursum ipsum impulit re-Humerum pfus premens: ille vero nervos extendens (trorfum, Musculorum in summis armis rectus constitit. Mirabatur & rexiple, & filius artis-militaris-peritus Phyleus, quique apud cornutas boves pastores erant, Herculis vires immensas videntes.

Illi vero in urbem, relictis illic pinguibus agris, Ibant, Phyleus & Herculea virtus. Publicam autem viam cum primum ingreffi funt, Exigua velocibus semita pedibus confecta, Quæ per vinetum à stabulo porrecta erat, Non admodum conspicua in viridi sylva existens: Ibi alloquutus est Jovis altissimi filium Augiæ dilectus filius, post se incedentem,

Leviter inclinans caput in dextrum humerum:

Jampridem, hospes, quendam omnino de te sermonem audivi, Sicut in animum meum nunc immitto: Venit enim aliquis ex Argo profectus, vigore ætatis quasi juvenis, Huc vir Achivus, ex Helice maritima, Qui etiam inter plures Epeos narrabat; Quod, cum ipse adesset, quidam Argivus intersecisset Feram, favum-leonem, malum monstrum agricolis, Cavum lustrum habentem in nemore Jovis Nemexi. Neque certo scio utrum ex Argo sacro Indidem natus, an vero in Tirynthe habitans, aut Mycenis. Sic ille commemorabat: genere autem ipfum effe dicebat, (Si recte quidem ego commemini) ex Perseo. Existimo non alium hoc efficere sustinuisse ex Ægialensibus, idest Quam te: nam pellis belluæ id manifelte indicat Opus forte manuum, quæ tibi latera tegit. Dic age, nunc mibi primum, ut cognoscam in animo, O heros, utrum verum auguror, an vero minus, Utrum tu ille es de quo nobis audientibus dicebat : Qui ex Helice aderat Achivus, egoque recte reputo. Narra vero quomodo exitialem feram ipfe occidifti, Et quomodo in aquola Nemea intravit regionem. Non enim talem belluam in Peloponneso invenire possis, Si cupias videre: non enim tam grandes alit,

Αὐτι ἔπζτ ἐπός ἐσεν ἐὐσκόπο Ἡ εσκληϊ,
Χείμ Ισως ποπ πλουεὰ κάς επ, σιδυρόν τε μέτωπον.

Τε μξι ἄναξ περσιόν Θ ἐδεάξατο χειεὶ πα χεί εκ
Σκαις ἄφαρ κές αΘ κτι δι αὐχένα νές θ' δπὶ γαίνς
Κλάως βας ωί το ἐόντα πάλιν δε μιν ὧ σεν ἀπίσκο
"Ωμο ἀπιθείσ με ὁ δι ὁπὶ νοῦς επινωθείς
Μυῶν Ε παστοιο βερμίον Θ ὀς διὸς ἀνές επ.

it refum,

> 150 Θαμμαζεν Α' αμτός τε άναξ, ή ός τε δαίφεων Φυλούς, διτ' όπὶ βεσὶ κορωνίσι βεκόλοι ή σαν, 'Αμφιτευωνιάδα ο βίλω το δροπλον ιδύντες. Γω Α' εἰς άςυ, λιπόντε καί αμτόδη πόνας άρχες.

Estation, Duncos Te Bin d' Hegannein.

155 Λαοφόρε δι επεβηθ όδι σρώπεα κελούθε, Λεπθω ημεπαλίμοιο τείδον ποσην δεανύσαντες, "Η ρα δι αμπελεών δικό εαθμέ τετάνυσο, Οῦπ λίω ἀείσημ δεν ὅλη χλωρά ἐξσα • Τῆ μὰ ἀρα σερσέειπε Δεὸς ρυνὸν υψέςοιο

160 Αυγείς φίλο ήδς, εθεν μετόπωδεν εόντα,

Ήχα Φρακλίνας κεφολω κτ δεξιον διμον

Ξείνε, πάλαι πινα πάγχυ σέθεν πε ει μυθον ακέσας,

Ωσεί τρο σφετές μουν ένι φετο βάλλομαι άξοτ

"Ηλυθε χο ς είχων τὸς ἀπο "ΑξεΘ, ώς νεΘ ἀκμιω,

165 'Erna' Azaids avng Έλίκης ε αξλάλοιο,
"Ος δή τοι μυθείτο κὶ ἐν πλεόνεων Επιζών,
Οιώεκεν Αργείων τις εθεν παρεόνη ο όλεωε
Θηρίον, αὐνολέοντα, ημκὸν τέρας αξροιώταις,
Κοίλιμαὧλιν έχοντα Διὸς Νεμέοιο πας' αλο Θ.

170 Ουκ διδί στεκέως η "ΑςρεΦ, υξ ίεροιο Αυτόθεν, η Τίρωντα νέμον πόλιν, η Μυκίω Ιω. "Ως κείνΦ αρόρφε " γώΦ δε μιν εί) έφασεν (Εὶ ετεόν το ερώ μιμνήστομον) κα ΠεςσηΦ. "Ελπομαι έχ ετερον τόδε τλήμοναι Αἰμαλήων

175 'Ηὲ σὲ, δέρμα ἢ Ͽπρὸς αριφραδέως αροφούσι
Χειρῶν καρτερὸν ἔρρον, ὅ τοι σεὶ πλουρὸ, καλύπει.
Εἰπ' ἀρενοῦ μοι σρῶτον, ἵναρνώω κτ Ͽυμόν,
"Ηρως, εἰτ' ἐπυμως μανησύομαι, εἰτε κὶ ἐκί
Εἰ σύ γ' ἀμεν Θ ὸν ἄμμιν ἀκκύντεοπν ἔκιπον,

180 Ούξ Έλ ίκηθεν Άχαιδς, εχώ δε σε φεάζοια ἐρδῶς. Εἰπε δι ὅπως ελοὸν τόδε θπείον αὐτὸς ἔπεφνες; "Οππως τὰ ἐνύδες Νεμέης εἰσηλυθε χῶρον. Ου μὰ χάρκε τοσόνδε χαβ 'Απίδα κνώδαλον ἔυρρις 'Ιμείςων ἰδεειν ' ἐπεὶ ἐ μάλα τηλίχα βόσκς,

'Axx'

Sed ursos tantum & sues, & exitialem luporum gentem. Quapropter mirabantur qui illum tunc sermonem audiebant; Quidam & mentiri viatorem illum dicebant, Ut vana lingua gratificaretur præsentibus.

Sic locutus è media deflexit via

Phyleus, ut ambobus incedentibus fufficiens effet via, Et ut facilius Herculem loquentem exaudiret. Qui ipsum comitans tali alloquutus est sermone:

Ofili Augiz, id de quo me primum interrogasti, Ipfe & guidem valde facile ad amuffim intellexifti. Dicam vero tibi fingula de hoc monstro, Quomodo peracta funt; quoniam cupis audire: Præterquam unde venerit: nam hoc, quamvis multi funt Argivi, nemo tamen queat certo commemorare: Tantum aliquem Deorum conjicimus hominibus hoe malum Peloponnesiacis, succensentem gratia sacrorum immissife. Omnes enim Piseos inundans seu fluvius, Leo affidue vaftabat: maxime vero Bembinizos, Qui ipfi finitimi habitabant, intolerabilia paffi. Hoc mihi primum exantlare præcepit certamen Eurystheus; cupiebat autem ut me interficeret sæva bestia. Ego itaque flexibilem arcum & cavam pharetram cum accepissem Sagittis plenam, ibam: altera vero manu clavam Bene compactam, folidam una cum suo cortice, ex alto oleastro. Satis magnam; quam sub sacro Helicône Cum invenissem, una cum densis integram avulsi radicibus. Verum ubi ad locum, in quo leo erat, perveni, Tunc arcu accepto, ad flexibile curvamen ejus applicui (vabam, Nervum, & fagittam exitialem statim imposui. Circumquaque autem oculos ferens, perniciosum monstrum obser-Si ipsum adspicere possem, priusquam ille me videret. Jam diei medium erat: neque usquam vestigia illius Observare poteram, neque rugitum exaudire. Neque quisquam hominum erat apud boves, aut in opere Apparens in fationi-idoneo fulco, quem interrogarem: Sed in stabilis pallidus metus quemque continebat. Non tamen prius pedes repressi, frondosum montem perscrutans, Quam viderem, & vires statim experirer. Ille quidem in specum suum ante vesperum ibat, Pastus carnibus & cruore: undique autem jubas Squalidas maculatus erat tabo, trucemque faciem, Et pectus: lingua vero undique circumlingebat mentum.

Ego

185 'Αλλ' αξαίνες τε σύας τε λύκων τ' όλοφωϊον έρν .
Τω κί δαυ μάζεσκον ακέοντες τότε μῦ δον .
Οἱ δένυ κί Ιούδεως όδοιπό ερν ανές εφαντο,
Γλωσης μα Ισίοιο χαειζόμων παρεκσιν.
"Ως άπων μέστης Επρώησε κελάθε

190 Φυλεύς, ὅφεα κιᾶση άμα σφίση ἀρμι Α΄ κίη,
Καί εἰ τε ἐπὶτεεον φαμθύε κλύοι ἩεακλῆΦ.
Ος μιν ὁμθρτήσας τοίφ πεσσελέξατο μύθω.
Τὰ Αὐγητάδη, τὸ μιμ δ, πὶ με πρῶπιν ἀνήεδ,
Αὐτὸς κὶ μαλα, ὁξια, κτ πάθμιμι ἐνόησας.

195

Αὐτὸς κὰ μάλα ἡεῖα χΤ ςάθμω ἐνόνσας.
'Αμφὶ δέ σοι τὰ ἔκαςὰ λέροιμί κε σἔδε πελώςε,
'Όππως ἐκράανθεν ἐπεὶ λελίνσαι ἀκέεν '
Νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἢλθε ' τὸ χὸ, πολέων τὸρ ἐόντων
'Αργείων, ἐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσαλζ'
Οἷον δὶ ἀθανάτων τικ' ἐξοκορου ἀνδράσι πῆμα

200 'Ιςῶν μιμίσαντα Φοςωνής οπι τορώναι.
Πάν] ας η Πιση ας όπικη ζων ποταμος ώς,
Λίς αμοτον κεράιζε ' μάλισα ή Βεμβινιαίας,
Οι έθεν αξχίωλοι ναίον, άτλητα παθόντες.
Τον με εμοί πρώτης α τελείν επέταξεν αξεθλον

205 Εὐςυδοός κ η είναι δε μ' εφίετο δπείον αὐνόν.
Αὐτὰς ερώ κέρας ὑ Γεὸν ελών κοίλλω τε φαρέτεαν
Ἰων εμπλείλω, νεόμλω ετές ηφι ή βάκθον
Εὐπαγες, αὐτόρλοιον, ἐπηςεφέι κοτίνοιο,
Εὔμεθεν το μερὶ αὐτος κῶο ζαθεω Ἑλικῶνι

210 Εύρων, (τω πυπινήσιν όλειχεξές, έσσασα ρίζης.
Αὐπὸρ ἐποὶ τον χωρον, όπη λίς δεν, ίνανον,
Δὰ τότε τόξον ἐλων, ετεπί ἐπέλαωπ κορώνη
Ναρειω, πεὶ δι ἐδν ἐχέρονον είδας ἔζησα.
Πάντη δι μως σέρων, ολοον πέρας ἐσκοπαίου.

Πάντη δι δως φέρων, ολοδν τέρας έσκοπαζον,
215 Είμιν έσει Βρήσαιμι, παρός δι επέ κείνον ίδεως.
"Ημαθθ μω το μεσηγύ κου δικοί ο πιθέως το ποθεωδή ναι διμιάμμι, εδι ωρυθικοίο πυθέως το δε μεν ανθρώπων τις έμω ότι βεσί κου έργοις Φαιγόμευ σπορίμοιο δι αὐλακθ, δυτιν έρρίμμω.

220 ᾿Αλλὰ χτ ςαθμές χλωρον δέΦ είχεν έμαςτν.
Οὐ μἰων πεὶν πόδας έχον, δρος τανύρυλλον ερουνών,
Πεὶν ἰδέριν, ἀλκῆς τε μεθαυτίκα, πορηθιώτα.
"Ητοι ὁ μλὸ σήρα για πρεσθέελΦ έςτχεν εἰς ἰων,
Βεθρωκώς κρριών τε κὶ αμαθΦ · ἀμοὶ ἢ χαίτας

225 Αυχωνεάς πεπάλακτο φόνω, χαλεπόν τε σεόσωπον, Σπίθεα τε ' γλώωνη ή σειλιχμάτο γρίκον. Αυτάς

Ego autem arbuftis continuo umbrofis occultavi me. In rupe sylvosa, expectans quando veniret: Et emisi sagittam in propius accedentis smistrum ile Frustra: neque enim sagitta per carnem penetrabat Acuta, verum resiliens in virides herbas cecidit. At ille caput fulvum à terra statim sustulit, Obstupescens, & undique circumvolvit oculos, Obiervans, hiatuque terribiles oftendit dentes. Huic ego aliam fagittam à nervo mifi, Ægre ferens quod mihi prius irrita effugisset è manu. In medium vero jeci pectus, ubi sedes est pulmonis: Sed ne tunc quidem per corium penetravit dolorifica fagitta, Sed eecidit ante pedes irrita simpliciter, Tertio parabam, graviter animo commotus, Tendere arcum: at ille me vidit circumspiciens oculis, Bellua ingens, longamque circum crurum poplites volvebat Caudam, ac statim pugnam meditabatur: totum autem collum ipsi Ira impletum est, & fulvæ horruerunt comæ Irascenti: ac spina dorsi curva facta est sicut arcus, Cum undique conglobatus effet ipfe circa latera & ilia. Quemadmodum autem carpentarius, multorum operum gnarus, Cum ramos inflectit caprifici fectilis, Calefaciens in igne prius, ut rotæ fint currui qui ad axem volvitur. Illius è manu caprificus denfa-cortice elabitur Dum curvatur, & procul uno exilit impetu: Sic in me leo fævus eminus toto impetu profiliit, Cupiens se corpore meo satiare, Ego autem altera sagittas Manu prætendebam, & ab humeris duplex vestimentum; Altera vero clavam aridam supra tempora illius attollens, Impingebam in caput: in duas vero partes asperam fregi Ibidem fupra hirfutum caput sylvestrem oleam Indomitæ belluæ. Concidit vero ille, antequam supervenirem, Ex alto in terram, & tremulis pedibus constitit, Nutanscapite: nam caligo illi oculos ambos Invalit, cum cerebrum intra os vi concuffum effet. Hunc igitur ego dolore exanimatum gravi-Observans, priusquam iterum ad se rediens respiraret, Ad invicti colli tendinem percussi antevertens, Abjecto in terram arcu & sutili pharetra. Angebam autem firmiter, manus robultas comprimens A tergo, nequid de carne mihi laniaret unguibus. Inque terram cruribus pedes robultos premebam

Postre-

255 gray

Αὐτὰς ἐρὰ Ͽάμιοισιν ἄμα σκιεςοῖσιν ἐκςύφθω, Ἐν ρίω ὑλήενπ, δεδεξωλο ὁπποθ ἵκοιτο Καὶ βάλον ἄωον ἰόντος ἀεισες γ εἰς κενεῶνα Τηϋσίως · ἐράς τη βέλ Θ διὰ σαςκὸς ὅλιῶτεν Ὁ Οκρυόεν, χλωςῆ ἢ παλίωυτον ἔμπεσε ποίη. Αὐτὰς ο κρῷτα δαφοινὸν ὑπὸ χθονὸς ὧκ ἐπάεις εν Θαμδήσας, πάντη ἢ διέδ ραμλι ὁφῶαλμοῖσι ΣκεπόμλυΘ, λαμυςὲς ἢ χανῶν ὑπέδειξεν ὁδόντας.

230

235 Τῷ δι' ἐρω ἀκλον οϊςτν ἀπο νους κα σερίαλλον,
'Αραλόων ὅτι μοι πεὶν ἐτώσι ὑ ἐκφυγε χειρός.
Μεωτηρις δι' ἔδ ἔλον ς κιθέων, ὅδι πνού μον ῷ ἔδ ἐρα.
'Αλλ' ἐδ' ὡς κισὸ βύς ξ' ἔδυ πολυώδω ὑ ἰὸς,
'Αλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδών ἀνεμώλιον ἀντως.

240 Το τείτον αὖ μέλλεσκον, ἀσώμλυ το φεσίν αἰνῶς, Αὐερύειν · ὁ δὲ μ' ἔδε το Ει Γλίω ἀμλυ Ε΄ το τοίς, Θης ἄμο Ε΄ μακριω ἢ πας' ἐγνύησιν ἕλιξε Κέρκον, ἀφαρ ἢ μά χης ἐμνήσατο · πᾶς δὲ ὁι αὐχλω Θυμε ἐνεπλήση, πυρσαὶ δὶ 'ἐφειξαν ἔθειραι

245 Σκυζομδώ κυςτή ή ράχις χίνε η δύτε τόξον,
Πάντοθεν είλυθεν θο το και λαρόνας τε κὶ ίξωί.
'Ως δι' όταν άςματοπηρός ἀνής, πολέων Ιδεις έςγων.
"Οςπημις κάμπησιν έρινες ἀνκεάτοιο,
Θάλλας ἐν πυρὶ πρώτον ἐπαξονίω κύκλα δίφςω,

Τε με τω τω το καιρών έφυγο τανάφλοι εξινός Καμπό κων , τηλε ή μιη πόποιν υφ όξιμη. "Ως έπ' εμοί λίς αινός επόπορθεν από Εξλεμια. Μαιμώων χρος απαι. εχώ δι έπες ησι βέλεμια. Χαρί προς χελομίω, κ) απ' ώμων βίπλαχα, λώπ ίω,

Τη Α΄ έτεςη ράπολον κός συς υ΄ τορ αμον α είρας,
"Ηλασα κακκερομής ο διά Α΄ ανοίχα τη ηχον έαξα
Αυτι ότι λασίοιο κας ή ατος αξειέλαιον
Θηρος αμαμακέτοιο. πέσεν αξίος, πεδν έμ' ίκλος,
"Υδόξεν εν γαίη, κ) επί τρομεροίς προύν ές η,

260 Νας καροδή τως το σκότος όσε δι άμφω Ηλθε, βίη (εκθέν) Ο το ο εξεκφάλοιο.
Τὸν με εγών δο ωιαισι ω ξαιφερίεοντα βαμείαις Νωσάαθο, πεὶν αμθις τω ξυπον άμπιωθωα, Αυ χέν Ο αρρήκτοιο πας μίνον ηλασα περφθάς,

26ς 'Ρίλας τόξον έξαζε πολυβραπόν τε φαφετείω ΉΓχον δι εξικρατέως, ςιδιμάς (ωὶ χείρας εξείσας Έξόπθεν, μιὶ σαγιός ἀποθεύ μιὶ ὀνύχεισι. Πρὸς δι εδας πέρνησι πόδας τερεῶς ὁπίεζον.

Overiss

Posteriores insidens, & lateribus femora muniebam, Donec illi extendi armos, rectum attollens Carentem respiratione: animam autem ingentem accepit infernus Et tunc quidem deliberabam quomodo hirsutam pellem Belluz extincta à membris traherem; Difficilem sane illum laborem: neque enim erat ferro Sectilis, neclapide, cum experiret, nec ligno. Ibi Deorum aliquis in mente posuit, ut cogitarem De pelle leonis ipsis scindenda unquibus. His celeriter excoriavi: & circumposui membris, Ut munimentum mihi effet adversus Martem corpora incidentems Hic Nemææfuit, ô amice, belluæ interitus. Multa prius pecudibus & viris damna quæ intulerat.

Argumentum

Interitus Penthei, regis Thebani, hoc Idyllio commemoratur. Eum, cum Orgia, hoc est, sacra Bacchi, nova adhuc, & jam primum incipientia, prohibere conaretur, à matre & materteris, aliifque Mænadibus in furorem actis, discerptum effe fe-Tractatur idem argumentum in Bacchis Euripidis fulius: ubi & disputationes inter senes contra novas superstitiones,

LENÆ, feu BACCHÆ, Idyllium XXVI.

No, & Autonoe, & genas-malis-fimiles-habens Agave, 1 Tres thiasos in montem, tres ipsæ cum effent, ducebant: Et hæ quidem stringentes hirsutæ quercus sylvestres frondes, Et hederam viridem & asphodelum humi nascentem, In puro, i. vacuo fruticibus, campo extruebant duodecim aras, Tres Semelæ, & novem aras Baccho. Et facra è cista instructa manibus capientes, Bene-precando imposuerunt in recentibus aris, Sicut docuerat, & ficutiple gratum habebat Bacchus. Pentheus vero ex alta rupe omnia spectabat, Cum se in veteri lentisco abdidisset iis in locis nato: Autonoe primum ipsum conspicata horribiliter exclamavit, Et pedibus turbavit Orgia infani Bacchi, Subito incurrens: hac enim non adspiciunt profani.

Fure-

Ους αίνς επιδας, πλους η στε μης εφύλασην,

270 Μέχεις δι Εξετάνυσα βεσχίονας, δεθου αθίεσς

"Απιευς ον Ψυχιω ή πελαιειον έλλα εν άδης.

Καὶ τότε δη βέλευον όπως λασιαύχενα βύρς Θηρός τεθνειώτος από μελέων έξυσαμι 'Αργαλέον μάλα μόχθον έπει έκ έσκε σιδηρώ

Τμητή, έδε λίθω, πός ωμόω, εδε μιμ ύλη.

"Ενθά μοι άθανάτων τις επί φρεσι θηκε νοήσαι,

Αυτοίς δερμα λέοντος άναρες εν δνύχεστι.

Τοίσι θοῶς ἀπεθεισς 'κὶ άμφιθεμίω μελέεστι,

Ερκ ο ενυαλίε ταμεσίχει ο όρρο μοι είη

280 Οδ πίς τοι Νεμέκ γρίε Τ', α φίλε, Δηρος ολεθρ , Πολλα παρος μήλοισι κ) ανδράσι πήματα βέν Θ.

vigesimi sexti Idyllii.

proque illis graves ac dignæ observatione referuntur. Ovidius eandem fabulam exponit in fine 3. Metamor. Irrepserunt ea facra, paulatim hominum superstitione approbata & recepta: atque adversus illas sæpe gubernatoribus certamina fuerunt. Quomodo autem corruptelæ & facinorum in illis sacris sæditas Romæ primum deprehensa & vindicata sucrit, commemoratur à Livio, lib. 9. Dec. 4.

ΛΗΝΑΙ', ἢ ΒΑ' ΚΧΑΙ, Εἰθλλιον κς'.

ΤΝώ, κὶ Αὐτονόα χ' ά μαλοπάρη (Θ΄ Αγαύα)
Τρείς πιάσως ἐς ὁρος τρείς ἀγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι *
Χ' αἱ μθὶ ἀμερξάμθυαι λασίας όρυὸς ἀ∫ρια φύλλα,
Κίοσόν τε (ώοντα, κὶ ἀσφόδελον τὸν τῶρ ρᾶς,
Εν καθαρῷ λιμθεί κάμων δυοκαίδεκα βωμῶς,
Τῶς τρεῖς τὰ Σεμέλα, τῶς ἐννέα τιδ Διονύσω,
'ἱερὰ δι' ἐκ κίςας πεποναμβία χεροῖν ἑλοῖσαι,
Εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπων ἔπ βωμβί,
'Ως ἐδ ἱδαχ', ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
Πενθοὺς δι' ἀλιβάτω πέτρας ἀπο πάν]' ἐθεώρει,
Σχίνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς ἐπιχώριον ἔρν (Θ΄ Αὐτονόα πρώτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
Σωὶ δι' ἐπάραξε ποσίν μανιώδε (Θ΄ ὁργα Βάκχω,
'Εξαπίνας ἐποῖσα τὰ δι' ἐχ ὁρόωντι βεβλησι.
Μάνετο

. . . .

5

10

IS.

Furebat ipfa, furebant statim & aliz. Pentheus quidem fugiebat expavefactus: at illæ persequebantur, Longas vestes à cingulo ad poplites trahentes. Pentheus quidem hoc dixit, Quid vobis desit, mulieres? Autonoe hoc dixit, Statim cognosces priusquam audias. Mater quidem immugiit, capite filii sublato, Tanto mugitu quantus est fœtæ mugitus leænæ. Ino autem avulfit una cum fcapula grandem humerum, Pedibus ventrem calcans: & Autonoes idem tenor erat: Reliquæ quod supererat carnium discerpebant mulieres, Et in urbem Thebanam redierunt contaminatæ fanguine omnes, Ex monte luctum, non Penthea, reportantes. Non moror: neque alius infensus esse Baccho Curet, neque siquis atrociora hisce patret, Sitque vel novem annorum, auf decimum ingreffus annum: IPSE vero fancte-agam, & fancte-agentibus placeam. A Jove ægidem-gestante honorem sortitur hæc avis,i.hoc augurium. PIORUM liberis bona eveniunt; impiorum vero non. Lætetur Bacchus, quem in Dracano nivoso Jupiter fummus posuit, magnum femur cum folvisset: Lætetur & speciosa Semele, ipsiusque sorores, Cadmi filiz, à multis dilectæ heroidibus; Quæ hoc factum perfecerunt, incitante Baccho, Non reprehendendum. NEMO que Deorum funt vituperet.

Argumentum

Colloquium hic describitur inter duos amantes, Daphnidem procum, & puellam, tujus nomen non ponitur. Hi post oscula de conjugio disputant: & tandem, cum puella persuasa esset, incunt

COLLOQUIUM AMATORIUM Daphnidis & Puellæ, Idyllium XXVII.

DAPHNIS, PUELLA.

P. P. Rudentem Helenam Paris rapuit bubulcus alius;
Magis prudens hac Helena est qua me bubulcum osculatur.

P. Ne gloriare, Satyrisce, inane osculum esse dicunt.

D. Est etiam in inanibus osculis dulcis voluptas.

P. Lavo

15 Μαίνετο ωβί τ' αὐτὰ, μαίνοντο δ' ἄξ' ἐυθὰ κὰ ἄλλαι. Πενθεθς ωβὰ φεῦχεν πεφοδημιβ Φ ' αἱ δ' ἐδίωκον, Πέπλως ἐκ ζωςῆρος ἐπ' ἰγνῦ ἀνειρύσασαι. Πενθεὸς ωβὰ τόδι ἔξιπε, Τίν Φ κέχεη δε, γωαῖκες; Αὐτονόα τόδ' ἔξιπε, Τάχα γνώση πεὶν ἀκεσαι '

20 Μάτης μβο κεφαλαν μυκήσατο παιδος έλοισα,

"Οωον το τοχάδος τελέθει μύκημα λεαίνας.

Ίνα δι αὐτ έρρηξε (μι ωμοπλάτα μέγαν τό μον,

Λάξ ἐπὶ γας έρα βασα κ) Αὐτονόας ρυθμός το υπός «

Αὶ δι ἀλλαι τὰ το πειωτά κρέα νομέοντο γιμαϊκες,

ες 'Ες Θήθας δι' ἀφίκοντο πεφυζωνίαι άμαπ πάσαι, 'Εξόρε Φ πένθημα κ) ε Πενθήα φέρισαι. Ουκ άλερω · μηδ' ἀλλ Φ ἀπεθεμθναι Διονύσω Φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τη δι' εμάγησεν, "Ειη δι' ἐνναέτης, ἢ κ) δεκάτω ἐπιβαίνοι.

30 'ATTO'Σ Α' ἐναγκοιμι, κ) ἐναγκεωπν άθειμι,
'Εκ Διὸς αἰγιόχω πμαν έχει αἰκ]ὸς ιδατ.
'ΕΥΣΕΒΕ'ΩΝ παίθεωπ τὰ λώτα, θνωτεθέων Α' ε.
Χαίροι μβὸ Διόνυσ Φ, δν ἐν Δερκάνω νιφόενπ
Ζοὺς ὅπατος μεγάλαν ἐπηγενίθα θήκατο λύσας

35 Χαίροι Α΄ ευειδής Σεμέλα, η άδελφεαὶ αὐτᾶς Καδμεῖαι, πολλαϊς μεμελημβύαι ήςωίναις, Αι τόδε έρρον έρεξαν, δείναν] Θ Διονύσω, Οὐκ ἐπιμωμητόν. ΜΗ ΔΕΙ΄ Σ τὰ δεῶν ὀνόσαιτο.

vigesimi septimi Idyllii.

ineunt furtivas nuptias. Præcipuus in hoc Idyllio locus est, antithesis commodorum & incommodorum conjugii. Sunt qui ab alio quam Theocrito scriptum esse arbitrentur.

'Ο Α ΡΙΣΤΥ' Σ ΔΑ' ΦΝΙΔΟ Σ κὸ κός ης, Έιδυ λλιον κζ'.

ΤΑ'Ν πυυτὰν Ελέναν Πάεις ῆς πασε βωκόλος ἄλλος Μάλλον ἔμ' ῆδ' Ἑλένα τὸν βωκόλον ὅςὶ φιλοῦσα. Κ. Μὶ καυχῶ, σατυείσκε κενὸν τὸ φίλαμα λέζεσιν. Δ. Ἐς κ) ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν άδεα τές μς.

ir,

P. Lavo os meum, & ofculum despuo.

D. Lavasne labra tua? da mihi iterum ut osculer.

P. Decet te vaccas ofculari, non innuptam puellam. D. Ne superbi : statim tibi TRANSibit, ficut somnium, pubertas.

P. Quæprius erat uva, ea passula est; & rosa axescens non perit,

D. Huc veni sub oleastros, ut tibi aliquid dicam.

P. Non volo: nam & ante me dulci sermone fefellisti.

D. Huc veni sub ulmos, ut meam fistulam audias.

P. Tuum animum oblecta: nihil quod molestum est mihi placet,

D. Hei mihi! reverere Veneris iram & tu-puella.

P. VALEAT Venus: tantum Diana fit mihi placata.

D. Ne hoc dixeris: ne te feriat, & in laqueum inevitabilem incidas,

P. Feriat ut voluerit: rurium Diana nobis auxilietur.

Ne mihi injicias manum etiam adhuc labrum tibi laniabo. D. Non effugies Amorem, quem non effugit puella ulla alia.

P. Effugio, per Pana: tu vero jugum semper attollis.

D. Metuo ne te deteriori viro tradat Amor.

P. Multi meas nuptias ambiebant, fed nullus animo meo placuit.

D. Et ego unus ex multis procus tuus huc venio

P. Quid autem faciam, amice? NUPrix plenz funt molefiarum. D. Non dolorem, non molestiam afferunt nuptia, sed chorean.

P. Certe dicunt mulieres fuos maritos metuere.

D. Imo potius dominantur; quem enim metuunt mulieres? P. A PARiendi doloribus mihi metuo: grave vulnus est Lucinza

D. Verum regina tua Diana obstetricatrix est.

- P. Sed PARERE horreo, ne & pulchram formam amittam.
- D. Si vero pepereris charos liberos, novam lucem videbis filios. P. Sed quam mihi dotem affers nuptiis dignam, si annuero?

D. Univertum gregem, orinia nemora & palcua habebis.

P. Jura igitur: ne post concubitum abeas, invitam me relinquens

D. Non, per ipsum Pana, etsi me velis abigere.

- P. Extrues mihi thalamos? extrues & domum & stabula?
- D. Extruam tibi thalamos: hos pulchros ovium greges ego palco
- P. Patri autem seni quemnam, quem sermonem dicam?

D. Probabit connubium tuum, ubi meum nomen audierit.

P. Dic nomen illud tuum: nam & nomen fæpe delectat.

D. Daphnis ego sum: Lycidas vero mihi pater est, mater Nomza P. Ex bone natis ortus es: sed non te sum deterior.

D. Neque summe es honorata: pater enim tibi est Menalcas.

P. Oftende mihi tuum nemus, ubi tuum est stabulum.

D. Veni, vide ut florent mez procerz cupressi.

P. Capellæ mez, pascimini interim: bubulci opera inspiciam. D. Tauri

K. To stua ud mine, y amonio to o inqua. A. Hausers zeinea offo ; d'ids miniv open pration. K. Kader our damadas proterry in a Cuja repear. A. Mi reugo · Tage preos HAPapae ? as ovap, il no K. A supulis supis ocis by & podov wov obertul

io Κ. Ούκ εθέλω ' κ πείν με παρηπαφες ήδει μύθω. Δ. Δούε νωο τος πεκεας, IN εμας πιειχ & ansons. K. The Cauts pesva rector . of Cuar & den accon. Δ. Φεδ φεύ, τας Παρίας χόλον άζεο κι σύχε κώρα.

erit.

icet,

das,

t.

120

ns

K. Xaiperto a Magia · μονον i λa & hereous ein. 15 Δ. Mi λέρε · μη βάλλη σε, η ές λίνον άλλυσον έλθης. K. Balleto os estato! miner" Acteus a upir do nois Min medane the seeps, it में करता प्रस्ति कार्यहत. Δ. Ού φεύρεις τον "ερωπα, τον ε φύρε παρθέν Θάλλη.

K. Deviso, val vor Have ou j (upor aite despeis. 20 A. Aquaive un d'i de nanortes aveci des no K. Horros us undovros voor d' suor sus sade. Δ. Είς κὶ εγα ποκλών μυνικής τεδς εν θάθ' ιχάνω. K. Kai A, pinG, peganu; TA woi minary dvias.

Δ. Oun of wile, sudaf & Exes jaμo, anha zogeiles. K. Nal mar pari y waines ess Tequien o eaxoitas. A. Marrov del uparesor tiva requisor yumaines; Κ. 'ΩΔΙ'νων τρομέω' γαλεπον βέλ Θ' Ειλωθίης. Δ. 'And ren βασίλεια μοροτόκ Φ "Agreuis όξην.

Κ. Αλλά ΤΕΚΑν τρομέω. μη κ χρόα καλον όλένω. Δ. "Hy j τέκης φίλα τέκτα, νέον φα Φ ο εαι ή ας. K. Kai ní mos es vov a jes jake a ziov, lis convectores; Δ. Πάσαν τὰν ἀγέλαν, πάν Γ ἀλσεα κὰ νόμον εξείς. Κ. Όμνυς μι Μ. λεκ ες, λίπων ἀέκες, ἀπέλθης.

A. Ou, w autor tor Hava, the two x' Edenis us diagas. K. Touzers was Sundues, Tenzers in Swua in dunds; Δ. Τεόχω σοι θαλάμες, τὰ ή πώεα καλά νομείω. K. Halei j yneartw niva xev niva uu Sov crifu; Δ. Αἰνήσει σεο λέκθον, επίω εμον ένομ ακεση.

K. Ouvoped oor nege This o' is svoud norman regit. Δ. Δαφνις έχω Λυκίθας ή πατής, μήτης ή Νομωίη. K. Ef cun fuew. din's oeder eini regeior. A. Ous inpa Tuneare matthe Se Tol Bi Mevathas. K. Δείξον εμοί σέθεν άλσος, οπη σέθεν ίσα) σύλις.

Δ. Δευρ' 1 τως ανθεύσιν έμαι ραδιναί κυπάριου. K. Alzes and Booksde ' Ta Band Au Egza vonow.

A. Tonega R- 2

D. Tauri bene pascimini : ut nemora virgini ostendam.
P. Quid facis Satyrisce? quid mamillas intus tetigisti?

D. Mala tua primum hæc pubescentia cognoscam.

P. Torpeo, per Pana: manum tuam rurium extrahe. (mida! D. Bono animo esto, mea puella: quid mihi horruisti? quam esti-

P. Conjicis me in fordes, & vestes pulchras contaminas.

D. At pellem mollem vestibus tuis ecce substerno.

P. Hei mihi! & mitram amovisti: quare vero solvisti?

D. Veneri primum hoc ego donum offeram.

P. Expecta, miser; fortasse aliquis tibi supervenit: strepitum audio,

D. Inter se colloquuntur de nuptiis tuis cupressi. P. Amiculum mihi lacerum fecisti: sumque nuda.

D. Aliud amiculum tuo majus tibi dabo.

P. AIS te mihi omnia daturum esse: fortasse autem postea ne salem quidem dederis.

D. Utinam ipfam possem etiam animam adjicere! (est. P. O Diana, ne succense: tua illa solitaria non amplius fidelis tibi

D. Mactabo vitulam Amori, & ipsi bovem Veneri.

P. Virgo hue veni, mulier vero domum redibo.

D. Imo mulier mater liberorum nutrix, non amplius puella. Sic illi florentibus fruentes membris, Inter se-blande susurrabant: consurgit furtivum cubile. Ipsaque, cum surrexisset, ibat ad oves pascendas,

Oculis verecundans: cor autem illi intus gestiebat.

Ille autem ad armenta boum concubitu lætus abibat.

Argumentum

Colum eburneam affert Theocritus Theugenidi, uxori Niciz medici Milesii, (cujus alibi mentionem secit) ad eum proficilcens: Commendat autem & munus, & eam cui illud

COLUS, Idyllium XXVIII.

GLaucæ, ô colus amica lanificii, donum Minervæ, Matronis domum augentibus mens est tui compos: Confidens sequere nos in illustrem urbem Neleï, Ubi Veneris delubrum est viride sub arundineto tenero. Bo enim navigationem prosperam petimus à Jove, Ut hospitem meum oblectem videns, & vicissim oblecter, Niciam, Gratiarum suaviloquentium sacram stirpem.

Teque

Δ. Ταύροι καλά νέμεδ', ένα παρθένω άλσεα δέίξω. K. Tipo(es, Zaweions; no d' grobber d fao ua (or;

Δ. Μάλα τεά φρώτισα τάδε χνοάοντα διδάξω.

Κ. Ναρκώ γαὶ τὸν Πάνα * τείω πάλιν έξελε χάρα. 50 Δ. Θάρσει, κώρα φίλα · ή μοι έτρεμες; δο μάλα δειλά. Κ. Βάλλεις είς αμαραν με, κ) είματα ναλά μιαίνεις. Δ. Αλλ του σύς πέπλυς απαλογνάκ Ο ήνιδε βάλλω. K. Φου φου, א דמי μι πρακ απέριχες : ές τί δι έλυσας;

Δ. Τά Παρία σρώπου έχω πόδε δω εου οπάζω. 55 Κ. Μίμιε, πάλαν τάχα τίς τοι επέρχε) . είχον άκκω. Δ. Αλλήλαις λομέρντι τέδν γαμον αι κυπαθειονοι. K. Tourse zovov mino as eudr par G : aiui 3 zuura. Δ. Αλλω άμπεχόνω της σης τοι μείζονα δωσώ.

Κ. ΦΗ Σ μοι πάντα θομον τάχα δι ύτερον εδι άλα 60

da!

sti-

io.

ne

ft.

5

Δ. Αίθ' αὐτὰν διωάμαν κὰ τὰν ψυχὰν ἀπιθάλ ειν. K. A e Tela, un ve piera on e en mas e nen mon. Δ 'Ρέξω πόρπν Εςωπ, κ) αυτά βῶν ' Φορθίτα. K. Парэев Erda Belnna. Youn d'eic dixor apeg to. Δ. Aλλα γιωή μήτης, τεκίων έρρος, εκέτι κώρα.

65 "Ως δι με χλοερείσιν ι αινοιώνοι μελέεωτν, 'ANNAOIS Judies or avisato poel ourn. Xn whi ave segulin diesize mana voucient "Opuaor adoptin, negotin de étévolvi avon "

70 "Os A' on rangeias a yexas, nexagnuli & curas.

vigefimi octavi Idyllii.

affert. Genus carminis Theocriti est Choriambicum pentametrum: ficut illud apud Catullum, Alphene immemor atque unanimis false sodalibus.

"HAAKA'TA, Eidinkov win.

'Aaunas, & oixseil' axanata, Sween 'Adwaus, Twatti vo@ oexwoen eson oos em Con . Θαρσεδο αμμιν ομάς] ει πολιν ες Νειλεωάγλααν. Όππα Κύπειδος ίεον παλάμω χλωρονύο άπαλώ. Τηδε 38 πλόον ευάνεμον αιτεύμεθα παις Διός, Οππως ζείνον εμον τές Ιομ' ίδων κάνποιλήσομαι Νικίαν, Χαείτων ίμεροφώνων ίερον φυτόν. R_3

Kai

Teque ex elaborato ebore factam; Munus in conjugis Niciz manus przbebimus. Cum ea multa opera perficies ad viriles vestes pertinentia. Multa & ad braccas, quas mulieres gestant, aquatiles. Bis enim matres agnorum mollem in pascuis lanam Tondentur codem anno, propter Theugenidem, que pulchriseft Adeo illa operofa eff; amatque ea que metrone fapientes, Neque enim in ignavam aut odiolam decrevi Te dare domum, existentem ex nostra terra. Etenim tibi patria eft ea, quam condiditolim Archias Ephyrzus, Infulæ Tringgriæ medullam, præftantium virorum urbem. Nunc fane domum tenens viri qui multa novit falutaria Remedia ad arcendos ab hominibus triftes morbos Habitabis in Mileto amabili inter Ionas. Ut pulchram-colum-habens Theugenis fit inter populares, Et illi memoriami holpitis carminum amantis somper renoves. Hoc enim dieat quis to adfpiciens, CERte magna gratia . (amicis, Exiguo muberi adeltiomnia vero honore merentur que veniunt ab

quosa de la Argumentum

Con Bar Ras A.

Expostulatio cum amico, propter inconstantiam in amore, quanihil crebrios, neque vulgarius est in communi vita. Hoc vitium & hic amico suo Theocritus exprobrat: atque in fine condudit, eum qui bene audire apud homines honestos velit, non le

AMORES, Idyllium XXIX.

Nos quoque ebrios oportet veraces esse.

Nos quoque ebrios oportet veraces esse.

Egoque ea dicam que in angulo pectoris condita simt.

Non integro me pectore voluisti amare,

Intelligo: nam hoc dimidium vitz quod habéo,

Vivit per tuam formam, reliquum interiit.

Et cum turvolueris, Diis immostalibus similem agam

Vitam: cum autem nolueris tu, valde in tenebris.

Quomodo bec congruunt, amantem molestia afficere?

At si mihi obtemperares juvenis seniori,

Tunc &, tibi melius cum esset, me laudares.

Fac nidum unum una in arbore,

Quo nullum accedat sevum reptile.

Nunc

Καί σε ταν ελέφαντος πελυμό χθω γεγμημομάν, Δώρον Νικιέας είς αλόχω χέρρας οπάστουν.

Ew The Tolka in Egy on Tereous and perois The Thois, Πολλά δ' δια γιωαίκες φορέοις' υδάπνα βράκη. Δίς οδ ματέρες άρνων μαλακώς εν βοτάνα πόκως Πέξαιν] αυπερά, Θάγμισος γ άνεκ ευσφύρω. Ι

is:

eft

10

Ou એ લંડ લેમાફ્લેંડ જેઈ ' દેડ લેદ્દિગ્લેંડ મેં દેઈ લામે બાલા 15 'Οππάτου σε θο μως, άμετέρας ευσαν δαο χ θονός. Kai jag ooi maleis, av at Epugas un are nol' Aprius, Νάσω Τεινακείας μυελόν, ανδρών δοκίμων πόλιν. Num pud dinov Exoto dver & ac minh' edan orac

Ανθρώποισ νόσως φάρμανα λυζεάς απαλαλκιμών, 20 Oinhous XT Minator Epavrav uel "Laovav, "Ως ευαλάνατος Θάγμις εν βαμόπουν πέλη, Καί δι μνά την αξί τω σιλιασιδώ παρέχης ξένω. Keivo pale me egento, mondair o', "H META'AA galeis

25 Δώρο ξιμι ολίγω: πάντα ή πιάντα τὰ πάρ φίλον.

vigefimi noni Idyllii.

vem neque inconstantem in colendis amicitiis esse oportere. Genus carminis est Dactylicum pentametrum: in prima tamen fede etiam aliquando Spondæus, aliquando Trochæus, aliquando Iambus.

ΠΑΙΔΙΚΑ', 'Ειδύλλιον κθ'.

ΙΝΟΣ, ώ φίλε ποῦ, λέχε), κὶ ἀλάθεα. Κάμμες χεή μεθύοντας άλαθέας έμωναι. Κάρω ωλύ τὰ φενών εξέω κέα] εν μυχώ. Oux onas pinsen u' edenna' son nagolias, Γινώσκω: το χδήριου τῶς ζοῖας έχω, Ζή ταν σαν ίδεαν, το ή λοιπον απώλετο. Χώταν μβρ τι Βέλης, μανά ξεωτν Ισαν άγω Αμέραν. όκια ή εκ έθέλεις τυ. μάλ ον σκότω. Πῶς ταῦτ' ἀρωθα, τὸν φιλέον ο ἀνίως διδών; 'AAA' हैं पार में मांजिस्ता, परंकि क्लु प्रियह हैं एक, Τω κ λωίον αὐτος έχων έμ' επαινέταις. Hoinou na riav may eiv svi dev dein, "Οππα μηδέν απίξε) αγειον έςπετόν.

Nwi

Nunc vero hodie alium tenes ramum,
Cras alium, & alium post alium requiris:
Et quidem aliquis faciem tuam pulchram adspiciens laudaverit:
Huic statim amicus factus es plusquam triennis:
Primum vero amantem tertio loco posuisti.
Virorum superborum more videris spirare.
AMA, ut vivas, consimilem semper habere.
Hoc si feceris, bene audies
Apud cives: & amor tibi iste non molestus erit,
Qui virorum mentes facile superat,
Et me. ex ferreo mollem fecit.
Verum circa tenerum os te amplector.

Argumentum

Hoc Idyllio (quod est Odarium) describitur, quomodo Adonidis intersector aper ad Venerem ab Amoribus seu Cupidinibus adductus suerit, ejus jussu; & quomodo Venus ejus miserta sit, ubi

IN MORTUUM ADONIN, Idyllium XXX.

Horridam habentem comam, Et pallidas genas, Ducere ad se aprum Justit Amores. Illi vero statim, utpote volucres, Per omnem currentes sylvam, Tristem aprum invenerunt, Et vinxerunt, atque alligarunt. Et unus quidem illorum laqueo cum adstrinxisset, Trahebat captivum: Alter vero à tergo impellens Percutiebat arcu. Fera autem incedebat timide: Metuebat enim Venerem. Huic vero dixit Venus, Omnium pessima bestiarum, Tune istud femur læsisti? Tune meum virum percussisti?

A Donin Cytharea
Ut vidit jam mortuum,

Fera

Νω ή τωθε μ αμα Θ αλλον έχεις κλαθον,
"Αλλον θ' απειον, εξ έτεςω θ' ετερον μα ξες.
Καὶ μω (εῦ τὸ καλον τις ἰδων ρέξος αἰνέσαι.

Τῶθ' ἐυθυς πλέον ἢ πειέτης ἐγζιά φίλ છ .
Τὸν πρῶτον ἢ φιλειώτα, πειταϊον ἐθήκαο.
'Ανδρῶν ἦν τῶριωος ἐων δοκέως πνέων.

t

n-

20 ΦΙ'ΛΕΙ Α΄, ως κε ζώνς, τον δμοιον έχειν ἀεί.
Αῖ γὸ ὧθε ποιῆς, ἀγαθος μβρ ἀκέστα.
Εξ ἀςῶν ὁ δε τοι ἔςΘ ἐ χαλεπῶς ἔχοι,
"Ος ἀνθρῶν φρένας ἐυμθρέως ἐποδάμνα"),

Κήμε μαλθακον Τζεπονασε σιδας έκ.

25 'Αλλά πίειξ άπαλώ σύματός σε πεδέρχομαι.

tricesimi Idyllii.

ubi eum audiit. Genus carminis est Anecreontium:ut,
Οὐ μοι μέλει Γύραο
Τέ Σωδίων ἀνακτος.

'EIS NEKPO'N 'AΔΩNIN 'EIN NAION A'.

"Α Δωνινή Κυθήρη

'Ως είδε νεκεον ήδη,
Στυγνών έχοντα χαίταν,
'Ωχ εάν τε τίω πας καὶν,
''Αγειν τον ωι σε εριστίω
"Εταξε τὰς "Εςωτας.

Οί δ', ευθέως ποτανοί Πάσω δεαμόντες ύλαν, Στυρόν τον ω άνευες»,

10 Δησάν τε, καπέδηθ.
Χώ μό, βεόχω καθά λας,
"Εσυςεν αιχμάλωτον"
Ο δί, εξόποδ ελαύνων,
"Ετυπε τοισ τόξοις.

'O Sièg d'ésaire deiλos '
Φος ε΄ το 35 Κυθής Ιω.
Τῶ d' ἐπεν' Αφροδίτα,

20

Τῷ δ.' Ε΄ πεν' ΄Αφροδίτα, Πάντων χάκισε Οπροῦν Σὺ τόνδε μπρον ἴψω; Σύ με τὸν ἄνδρ' ἔτυ√ας;

"(

Fera autem fic dixit. Juro tibi, ô Venus, Per ipsam te, & virum, Et ista mea vincula, Et hosce venatores, Tuum formofum virum Non volebam ferire: Sed velut simulacrum adspexi, Et non ferens incendium amoris, Femur, quod illi nudum erat, Infano furore ofculari cupiebam: Idque mihi nocuit. Hos igitur accipiens dentes, ô Venus, Hos puni, excide. Quid enim gero fupervacaneos Amatorios dentes? Et hoc si minus tibi sufficit, Etiam ifthæc mea labra. Hujus autem miserta est Venus, Et dixit Amoribus Ut vincula illi folverent. Ex eo tempore Venerem fequebatur, Neque in fylvam rediit: Et accedens ad ignem.

Exussit Amores, amatorios dentes.

THEOCRITISYRACUSII EPIGRAMMATA.

R Osæ illæ roscidæ, & densum illud
Serpyllum dicatum est Heliconiadibus Musis.
At nigra solia habentes lauri, tibi, ô Pythie Apollo:
Delphica enim petra his te ornavit.
Aram autem cruentabit cornutus hircus iste villosus,
Terebinthi comedens ultimum ramum.

ALIUD II.

Daphnis ille candidus, ille qui pulchra fistula modulabatur Bucolicos hymnos, hæc dedicavit Pani: Tres tibias, pedum, acutum jaculum, Pellem cervinam, & peram, qua olim poma ferebat.

ALIUD

'O મોરૂ તો' દેમદદ્દ હૈ તી,
'Ourver out, Ku માજન,
Auther out, Ku માજન,
Kai των τά με τὰ θεσμά,
Καὶ των δε των κωλόν σόν
Ουκ μθελον πωτάξαι
'Aλλ' ώς άγαλμ' ἐαξίδη,
Καὶ μη φερων τὸ και μα,
Γυμπόν τὸν είχε μηρον

25

Έμμαινόμιω φιλάσαι Καί μου κατεσίναζε. Τέτες λαβέσα, Κύπει, Τέτες κόλαζε, τέμνε.

35 Τίρο φέρω σθειωτές

Έρωπακς δοδυτας;
Εί δί τρό σοι τα δ΄ αραθ,
Καὶ ταῦτ εμε τὰ χείλη.

Τὸν δι πλέποτε Κυπεις,

40 Εἶπέν τε τοῖς "Ερωσι Τὰ δεσμά ὁι "πλῦσαι. "Εν τῶδ" ἐπηκολέθει, Καὶ ὕλαν ἐκ ἔδαινε Καὶ τι πυεὶ ποσσελθών 45 "Εκαιε τὸς "Ερωτας.

> ΘΕΟΚΡΙΊΤΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΌΥ ΈΠΙΓΡΑ'ΜΜΑΤΑ.

ΤΑ ρόδα τὰ δερσόεντα, κ) ὁ κατάπυκη ἐκείνη
Ερπυλλ Φκείται ταις Ελικωνιάσι.
Ταὶ ἢ μελάμφυλλοι θε φναι τίν, Πύθιε Παιάν •
Δελφὶς ἐπεὶ πέτρη τετό τοὶ αγλάισε.
Βωμόν δ΄ αιμάξει κεραδς τρά Φ τοῦ ὁ μαλὸς,
Τερμίνθε τρώγων ἔγατον ακρέμονα

"AAAO. 6'.

Δάρνις ὁ λάκό ρεως, ὁ καλᾶ σίειγγι μελίσθων
Βυκολικὸς ὑμνες, ἄνθετο Πανὶ τάθε.
Τὸς τειατὸς θενακας, τὸ λαρωδόλου, ὁξωὶ ἄκοντα,
Νεδείθα, τιωὶ πίεαν ἃ ποκ ἐμαλοφόρει.
ΑΛΛΟ.

ALTUD. III.

Dormis in solo foliis-constrato, ô Daphni, corpus desessum.

Quieti dans: furculæ vero nuper-compactæ sunt in montibus.

Venatur autem te Pan, & Priapus qui croceam
Hederam pulchro capiti circumligatam habet,

Antrum ingredientes unanimes. Verum tu fuge, Fuge, inquam, deserens somni soporem nutantem.

ALIUD. IV.

Per illum vicum ubi quercus funt, ô caprarie, deflectens, Ficulneam invenies recens-sculptam statuam,

Tripedem, cum ipso cortice, sine auribus: Sed Priapo Generatori possible est Veneris opera persicere.

Ædes autem sacra pulchre circumcurrit, & perenne

Fluentum è faxis undique viret

Lauris & myrtis, & odorata cupresso,

Ubi circumcirca diffusa est racemosa cum capreolis

Vitis: vernæ autem stridulis cantibus Merulæ modulantur varie-sonora carmina:

Flavæ lusciniæ sibilis ex adverso canunt,

Cantantes gutture suavissimum sonum. Sede igitur illic, & amabilem Priapum

Precare ut ego possim renuntiare Daphnidis amoribus:

Et mox facrificaturum me die pulchrum caprum. At si abnuerit, Hoc adeptus, volo tres hostias offerre:

Sacrificabo enim juvencam, hirfutum hircum, agnum quem habes Stabularium. Audiat autem benevole Deus.

ALIUD. V.

Visne, per nymphas, duplicibus tibiis cantare Suave aliquid mihi? Et ego pectidem sumens Incipiam aliquid sonare: bubulcus autem simul oblectabit Daphnis, cera-compacto spiritu, i. fistula, modulans. Stantes vero prope hirsutam quercum post antrum, Pana caprarium privaverimus somno.

ALIUD, VI.

Ah miser tu Thyrsi! Quid proderit, si contabesacias Lacrymis geminos oculos lugendo?

Abiit capella, præclara soboles, abiit ad inseros:

Nam durus ungulis eam comprehendit lupus.

Canes vero clamant: Quid prodest, cum illius

Nec os quidem neque cinis relictus sit abeuntis?

*AAAO. 2'.

Εύδεις φυλλοςρώπ πέδω, Δάφνι, σώμα κεκμακός 'Auraiw' saxines d' agrina yeis av'ogn. *Αρευία δε τυ Παν, κό ο τον περκόεντα Πείνπος Κεωτον εφ' εμερτώ πεαπ καθαπόωθυ. Ανδιν έσω σείχοντες ομόρροδοι. αλλά πι φεύγε, Deore us Deis I TIVE HOUR MATA Seguition.

"AAAO. A'.

Τιώαν ταν λαύεσεν τως αι δεύες, αιπόλε, κάμιξας. Σύχινον ευξεσεις άξπηλυφές ξόανον, Τεισιελές, αυτόφλοιον, ανέαπν αλλά φάλητι Παιδορόνφ δωατον Κύπειδος έρρα τελείν. Zaxòs d' cu iseòs mersis equip, asvaor 3 Ρείθεον Σπο απλάδων πάντοσε τηλεθάει Δάφναις, η μύρτοισε, η ενώδει κυπαείστω, Ένθα πέριξ κέχυ βοσευό πους έλικε Αμπελ (· eiaerroi ή λιγυφθό ζροισιν αοιδας Κόωυφοι αχού στν ποικιλότεαυ λα μέλη. Ξεθαι αποδυίδες μενυείσμαση ανπαχεύσι. Μέλπεται σόμασην ταν μελέγηςων όπα"Εζεο δη τίμος, κ) το χαείεντι Πειήπω Ευχέ δπος έρξαι του Δάρνιδός με πόθες. Κούθυς δηρρέξειν χίμαρον καλόν. Ιω δι ανανούση, Τεδε τυχών, έδελω τειωά θύη τελέσαι 'Ρέξω 28 δαμάλαν λάστον τράρον, άρνα τον ίχω Zanitar aios d' coulveus à Deos.

ΑΛΛΟ. έ.

Λής, ποπ ταν νυμφάν, διδύμοις αὐλοίσην άξισας Αδύ τι μοί; κηρών πακτίδ' ακράμθο Αρξοιμαί π κρέκου ' ό ή βυκόλ Ο άμμιλα Βελξή Δάρνις, κητοδέτω πνώ μαπ μελπομίο. Εγγύς ή σάντες λασίας δρυδς άνθες όπιδεν, Πάνα τον αίλιβόταν δεφανίσωμον υπνε.

ΛΛΛΟ. 5. ΤΑ δείλαις τυ Θύρπ ή το πλέον. εί καταταξείς Darpun dry nines & mas odveou WO: Oixe) a Muap कि मह अव्याप नंशक, है। दें दें विश्व . Τεσχύς 28 χαλαις αμφεπίαξε λύκο Αί ή κωίες κλαγγεδντι τι το πλέον, άνίχα τίω ας OFFOR & SE TEOPER NEITE) OIZOUSIUS;

In Statuam ASCULAPII. VII.

Venit & Milætum Pæonis filius, Cum viro fanatore morborum co

Cum viro fanatore morborum conversaturus
Nicia: qui ipsum quotidie semper facrificiis adit,
Et istud ex odorato sculpsit ei simulacrum cedro,
Eetioni propter scitami manum magnum pollicitus

Præmium. Ille vero ad opus omne suum contulit artificium.

Epitaphium ORTHONIS. VIII.

O hospes, Syracusanus vir Orthon hoc tibi præcepit, Hyberna nocte ebrius ne iter facias.

Nam ego talem habeo interitum: &, pro magna Patria mea, peregrina terra jaceo coopertus.

ALIUD. IX.

O homo, vitæ parce; neque præter anni tempus Nauta sis: quia non est magna homini vita.

In fimulacrum Mufarum. X.

Vobis hoc, ô Dez, gratum novem omnibus Simulacrum Kenocles erexit marmoreum Musicus; non aliter quispiam dicet. Et propter hancscientiam

Laudem habens, Musarum non obliviscitur.

Epitaphium EUSTHENIS Physiognomonis. XI.

Eusthenis hoc est monumentum: physiognomon est philosophus, Peritus ex oculo mentem etiam cognoscere.

Honeste ipsum sepelierunt socii in peregrina terra peregrinum ex-Et poeta ipsis mire gratus erat. (istentem.

Omnia quæ par est habet mortuus philosophus, (rent. Quamvis nihil virium habens: habuit ergo qui curam sui gere-

In tripodem Baccho dedicatum, nomine Demotelis. XII.

Demoteles choragus, qui tripodem, ô Bacche, Et te jucundissimum Deorum beatorum consecravit, Moderatus erat in omnibus: in chorea vero obtinuit victoriam Virorum, & quod pulchrum & quod decens est videns.

In fimulacrum calestis Veneris. XIII.

Venus ista non est vulgaris: propitiam redde Deam, vocans eam Cælestem, castæ donarium Chrysogonæ

In

'Eis ayanut 'A EKAHIIOT', C'.

"Ηλθε κ) ές Μίληταν ὁ τὰ Παιήον Ο ψός,
 'Ιητήει νόσων ἀνδεὶ (ωνεωτριβυ Ο
Νικία · ὁς μιν ἐπ' ἢιλς ἀκὶ Βυξεωτν ἱκικὰταις
Καὶ τόδ' ἀπ' ἐυάδ'ες γλύ ↓α] ἀγαλμα κίδρε,
 'Ηετίωνι χάειν γλαφυράς χερός ἄκρον ἐποσὰς
 Μιδόν. ὁ δ' κίς ἔς γον πάσαν ἀφῆκε τέχν μω.

Έπτεφιον "Ο P Θ Ω N O Σ. ή.
Ξείνε, Συρηκόπός τοι ανής τόδι εφίε] "Ορθων,
Χειωερίης μεθύων μηθαμώ νυντός τοις.
Καὶ γό εγω τοιετον έχω πότμον " ἀντί ή πολλάς
Παθρίθος δθνείω κείμω έφεωταμίνο.

"ΑΛ Δ Ο. θ'.
"Αν πρωπε, ζωής σευρά δεο, μωθε πας δείω.
Ναμπλ Θ ίδι ός ε πολύς ανδεί βίΘ.

Εἰς ἄγαλμα Μεσῶν. ἰ.
Ύμιν τὰτο, Θεαὶ, κεχαεισ μλίον ἐννέα πάσαις
Τῶγαλμα Ξενοκλῆς Θῆκε τὸ μθρμάεινον
Μεσικός ἐχ ἐτέςως τὸς ἐρεῖ. σοφίη δὶ ἐπὶ τῆδε
Αῖνον ἔχων, Μεσέων ἐκ ἐπιλανθάνε].

'Επιτάριον ΈΥΣΘΕ΄ ΝΟΥΣ το φυσιογισμου Φ. τά.
Εὐθένε Φ το μναμα · φυσιγνόμων ο στομελε Δεινος απ · δοθαλμε κ) το νόπμα μαθείν.
Εὖ μιν έθα μαν εταίρει δτὶ ξείνης ξενον όντα ·
Κ' ὑμιοθέτης αὐτοῖς δαμονίως φίλ Φ · μὖ.
Πάντων ὧν ἐπέοικεν έχει τεθναως ο στοιελε,
Καίσρ ἄκικις ἐων · εχ αερ κηθεμόνας.

Έις τείποθα το Διουθεώ, λπο Δημοτέλες 16. Δαμοτέλες δ χορημός, ὁ τὸν τείποδ' δ Διο

Δαμοτέλης, ὁ χορηγὸς, ὁ τον τείποδ' δ Διόνυσε, Καί σε τον ηθίςον δεῶν μακέρων ἀναθείς, Μέτει Είω ἀν πᾶσι χορῷ δι ἀντήσατο νίκιω ᾿Ανθρῶν, κὶ τὸ καλὸν κὶ τὸ περσηκον ὁρῶν.

Εἰς ἄγαλμα τῆς ἐρανίας Αφροδίτης. ιγ΄. Ἡ Κύπρις ἐ πάνδημ۞ - ἱλάσιςο τἰω Θεὰν εἰπῶν Οὐρανίαν, ἀγνᾶς ἄνθεμα Χευσαχόνας

Oixo

In domo Amphiclis, cum quo & liberos & vitam habuit Communem: semper autem ipsis melius quotannis erat A te incipientibus, ô veneranda. Nam, DUM curant Immortales, ipsi plus habent mortales.

EPItaphium Eurymedontis. XIV.

Parvulum filium reliquisti, & tu ipse etiam in flore ætatis, O Eurymedon, hoc sepulchrum mortuus obtinuisti.

Tibi quidem sedes est inter divinos viros: hunc autem cives Honorabunt, patris memores utpote boni.

IN idem XV.

Cognoscam siquid amplius bonis viris tribuas, an etiam improbus A te, ô viator, itidem æqualem habeat honorem. Salveat iste tumulus, inquies: nam Eurymedontis

Jacet facrum levis fuper caput.

IN Anacreontis statuam. XVI.

Contemplare statuam hanc, ô hospes, Diligenter; & dic, cum domum redieris,

Anacreontis simulacrum vidi in Teo,

Excellentis, siquid antiquorum poetarum præstans suit:
Addens vero quod juvenibus delectabatur.

Dices vere totum virum.

1 N Epicharmum. XVII.

Et vox Dorica est; & vir qui comædiam Invenit, est Epicharmus. O Bacche, æneum ipsum pro vero

Bacche, æneum ipfum pro verd Tibi hic dicarunt.

Quem Syracusis collocarunt in prægrandi civitate, Ut virum civem decet.

Acervum enim habebat rerum utilium iis qui memores erant Rependere mercedem.

Multa enim ad vitam pueros docuit utilia:

Magna gratia illi habenda eft.

EPItaphium CLITA, nutricis Medei. XVIII.
Parvulus illud struxit Threista

Medeus monumentum in via, & inscrpsit Clitæ. Habebat gratiam mulier pro eo

Quod puerum nutrivit: adhuc nempe adhuc utilis vocatur.

IN ARCHILOCHUM. XIX.

Consiste & Archilochum adspice, veterem poetam, Iambographum, cujus celeberrima sama Permanavit & ad occidentem & ad orientem. Oine d'Auguains, & is Time is Bion in a Zwor aci Ne σφιν λωίον eis έτος lu

Ex order aggordous, a motria KH AO'MENOI 28 Αρανάτων αυτοί πλειον έχεσι βροτοί.

ETILTA prov Everué dov | . 18'.

Númor yor Engres, en anexig o no autos, Ευρύμεδον, πίμδε τεδε Βανών έπυ χες.

Eni whi Edea Sciois i Hal and egos Tor 3 TOX I Tal Τιμάσοδνη, παλεός μνωμίνοι ώς αγαθέ.

ΈΙΣ το αὐτο. ιέ.

Trado un ein veues aja Dois micovo, n xì o deixos

Έκ σέθεν ώσ αύτως ໂσρν, οδοιπός, έχει. Χαιρέτω έτος ο τύμο 🕒 ερείς επεί Ευρυμέδον 🕒 Κείται τής ίερης κέφ 👉 🎆 κεφαλής.

EIZ 'Avancion & and elarra. 15'.

Daode Tor and eldera Totor, & geve, Ereda : 2) x Ey', endr es dexor Erones

'Aνακρεον | Φ ၏ κον ၏ δον έν Τέφ, Των ထုတ်သီ' ၏ အ ဆင်းလာပဲ မိုင်းကားမေး •

Первы दें दें मा कार भी गांप से में का Eges deserios oxov tov and eg.

A Te pord, Dies ? Zo ving o Tav nouved lar Eugar, Emzaguo.

³Ω Βάκχε, χάλκιον στη άν] αλαθτής Tiv of avinyay.

Τόν Συρακόωτις ενίσρων η πελωρις τ πόλει, Τολίτα.

Zwegy & Exe Knud Too usura woors Tsheir Shixueg.

Πολλά 35 ποπαν ζωάν ποίς παισίν है πε χεήσειια Μεγάλα χάεις αιπώ.

EIII rapion Kheirus, Eos Mudeis. if. O muege rod' Erde Ta Ogetara

Minder To way' on Ta of a, xinte feate KAHTas. Eger the zaer & your and thing

" पर महिला हु के हिने . हम मिला हुम अद्यावां मा अवश्रह्म प्रवाः

Ess, 'APXI' AOXON. 19. Αρχίλοχον κό σάθι κό είσιδε των πάλαι ποιητάν Tor of idular, & To pueior xx & Διηλθε κήπι νύκτα κο σε ος α.

TH

Certe ipsum Musz & Delits Apollo amaverunt :

Adeo exactus erat ac dexter

Carminaque componendo, & ad lyram cantando.

IN STATUAM PISANDRI QUI Herculis labores earmine scripht. XX.

Eum qui cum leone pugnavit, promptum manu, Primus superiorum poetarum Pisander conscripsit viindus ex Camiro; Et, quotquot laborando consecit, recensuit labores. Hunc vero ipsum populus (ut certo scias) Collocavit hic, ancum cum fecisset, Multis mensibus postea & annis.

In HIPPONACTEM. XXI.

Poeta hic Hipponax jacet.

Si quidem improbus es, ne accedas sepulchrum:

Sin autem es honus & ex probis natus,

Confidens sede; & sixolurris, dormi.

Ejus dem in suum ipsus librum. XXII.
Alius est Theocritus Chius esto autem Theocritus qui ha scrips,
Unus ex plebe sum Syracusana.
Filius Praxagoræinelytæque Philinæ:
Musam vero alienam nunquam attraxi.

MOSCHIIDYLLIA.

AMOR FUGITIVUS.

Idyllium 1.

Enus Amorem filium altum inclamabat, i. alta voce clamans, dicebat,
SI QUIS in triviis vagantem vidit Amorem,

Fugitivus meus est: index munus habebit. Merces tibi erit suavium Veneris: sivero adduxeris ipsum,

Non

"H pa un ai Mirou મેં કે Adrid પ્રેયમ તેમ 'And Man. ' મિડ હેમાહ માંડ મેં કે મિળમ માંજા નિર્દેશન "Erred મા માર્કિયા જાણેક મેંપ દેશ મેં તે હોં તેના

'EIS 'AN ΔΡΙΑ' ΝΤΑ ΠΕΙΣΑ' Ν ΔΡΟΤ
τό πος 'Η ε πλέες πόνες ποιήσωντος. κ'.
Τον το Ζανος οδ' διμμιν ήδν ανης,
Τον κροντομά χαν, τον οξύχειεα,
Περαποροφό ε πάνωθε μεσοποιών
Πείσωνδροφό ξωνές ε κροντοιών
Καμείςε,
Χώσες Έξεποναστιν εν π' αξθλες.
Τέπν δ' αὐτον ο διζμος (ώς σα φ' εἰδης)
"Εςασ' ενθάδε χάλκον ποιήσας
Πολλοίς μασον οπολε κήνιαυτοίς.

Eis 'I H H S' N A K T A. ng..

O μεσοποιός ἐνθάδ' 'Ιππώναξ κείτας

'Ει μερὶ πονηερς, μὴ ποτερχά τὰ πυμέω

'Ει δ' ἐωδι κρηγιός τε κι ἀδεὰ χεηςῶν,
Θαρσέων ης Μ΄ζά, κῶν θέλης, ἐπόξειξον.

Τε ιμπε εἰς των έσωτε βίδλος. κό'.

*ΑΝΘ-, ὁ ΧἴΘ· ἐγῶ ἢ Θεόκειτες ος τάθε γρά Ϳά.
Εἶς ἐπὸ ἢῦ πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,

*ΥΙὸς Πεσξαγόρου πεικλητῆς τε Φιλίνης.
Μέσαν δι δθνείω ἐπο] ἐφελκυσάμω.

ΜΟ ΣΧΟΥ ΈΙΔΥ ΛΛΙΑ.

"EPΩΣ ΔPAHE'THΣ,

Estimoy d.

ΚΥ'ΠΡΙΣ τον Ερωτα τον ήξα μαμείν το Εωςρου. *ΕΙΤΙΣ ενὶ σειόδοισι πλανώμενον είδεν Ερωτα, Αραπεήδας εμός εξιν ο μαγυτάς γερας έξει.

Mides toi, to pinapa to Kut endos · his of agains viv,

Non nudum faavium, fed tu, ô hospes, plus etiam habebis. Infunt autem plurima figna puero: inter viginti alios cognovera Corpore non albus, verum igni similis: oculi ipsius (ipfum. Aeres & flammei. MALA mens, dulcia verba: Non enim idem sentit quod loquitur. Vox illi dulcis, ut mel: Sed cum irascitur, mens est immitis, fraudulenta, Nihil veri dicens: dolosus puer, creduliter ludit. Pulchre capillatum est illi caput, habet autem protervam faciem, EXIGUÆ quidem illius funt matius, fed procul jaculatur: Jaculatur ufque ad Acherontem, & inferni regem. CORPORE quidem nudus, at mens illi tecta eft: Et volucris ficut avis circumvolat nunc ad hos, nunc ad illos. Viros & mulieres, visceribus autem infidet. ARCUM habet valde exiguum, fuper arcu vero fagittam: EXIGUA illi fagitta, at in cœlum usque fertur. ET Allrea in humeris pharetra: in ea autem funt Amarulent arundines, quibus fæpe etiam me fauciat. Omnia funt crudelia, omnia: multo vero magis quæ ipfic PARVA fax Solem ipfum perurit. Si tu ceperis illum, vinctum duc, neque milerearis. Et SI QUANDO flentem videris, cave ne te fallat: Etiam firiferit, tu attrahe ipfum: atque SI VOluerit te ofculari. Fuge: malum est osculum, ipsa labra sunt venenum. SI vero dixerit, Cape hac, dono tibi quacunque mihi funt arma, Ne quicquam attigeris: fallacia dona funt; igne enim omnia tincta funt.

EUROPA, Idyllium II.

EUROPÆ olim Venus suave somnium immist,
Cum tertia pars noctis, i. gallicinium stat, & aurora prope est:
Cum somnus melle dulcior in palpebris sedens,
Membra resolvens oculos molli vinculo ligat,
Cum & veracium pascitur turba somniorum, (um superiore,
Tunc illa dormiens in ædibus quæ sub tecto sunt. i. in parte edir
Phoenicis silia, adhuc virgo Europa,
Videbatur sibi videre continentes duas de se contendentes, (res.
Asianam, & alteram oppositant: indolem autem habebant ut mulieHarum altera peregrinæ sormam habebat: altera autem similiseIndigenæ, & ut siliam suam magis vindicabat: (rat
Dicebat vero quod eam genuisset & enutrivisset ipsa.

Verum altera, validis contendens manibus,

Trahebat

ς Ου γυμοδο το φίλαμα, τὸ δι, δ ξένε, κὶ πλέον έξεις.
"Εςι Δ' ἡ παῖς πείσαμος · ἐν οἰκόσι πασι μάθοις νιν.
Χρῶτα μὰ ἐ λομκὸς, πυρὶ δι κικο · ὁμματα δ' ἀυπδ Δεμυίλα κὶ φλορόεντα. ΚΑΚΑΙ · φρένες, ἀδὶ λάλημα · Ου ρὸ ἰσον νοέει κὶ φθέγγε). ὡς μέλι, φωνά · 10 "Ην ἢ χολά, νό Θ ὸς ν ἀνάμερος, ἐπτερσπουτάς,

fum.

em,

Ουθεν αλαβούων : εξόλιον βεροΦ, αξεια πρώσθει. Έπλοκαμιον το κάρανον, έχει εί ταμιον το πρέσωπον. ΜΙΚΚΥ ΛΑ με τίμω τα χερύθεια, μακρά βάλλει . Βάλλει κ. είς Αχέροντα κ) είς αίθεω βασιλίκα.

ΤΥΜΝΟ Σ μξι τόγε σωμα, νό Θ δε δι εμπεπί καςαμ Καὶ πθερόκις όσον ός νις εφίπα βάλλο] επ' άλλες Ανέρας ήδε γυναίκας, όπι συλάχιοις β κάθη β. ΤΟ ΞΟΝ έχει μάλα βαιόν, τω τέξω β βέλεμνον ΤΥΤθον έοι το βέλεμνον, ές αιθέρα δ' άχρι φορείται.

20 ΚΑΙ ΧΡυσεον જો νώτα φαρέτειον, 'ένδο છો' દેશો Το Ιπκερί κάλαμοι, το Γς πολλάκι κήμε πιτεφονί. Πάντα με άξεια, πάντα το πολύ πλείον δέ οι αυτώ ΒΑΙΑ λαμπάς έρδοα τον άλιον αυτόν άνάιθει. 'Η τυ γ' έλης τίωον δάσας άγε, μικο' έλεισης.

25 ΚΗΝ ΠΟΤ Ίδης κλαίοντα, φυλάσεο μή σε πλανήση * Κην γελάα, τύ νιν έλκε * κ) *ΗΝ ΈΘέλη σε φιλάσαι, Φεῦγε * κακὴν τὸ φίλαμα, τὰ χείλεα φάςμακον ἐντί. *ΗΝ ΔΕ λέγη, Λάβε ταῦ τὰ, χαείζομαι δωτά μοι ὅπλα, Μήπ βίγε * πλάνα δῶξα τὰ χὸ πνεὶ πάντα βέβαπαι.

ΈΥΡΩ' ΠΗ, Εἰδυλλιον β'.

ΕΥΡΩ'ΠΗ ποτε Κύπεις όπ γλυκιω ήκεν όλειερν,
Νυκτός ότε τείτατον λάχος ιςα), έγγυ η δ' ἐως σ'
Τπι ότε γλυκίων μέλιτος βλεφάερισιν ἐφίζων,
Λυσιμελής, πεδά μαλακῷ κ' φάεα δισμῷ,
Εὖτε κὰ ἀττεκέων ποιμαίνε) ἔθν ὁ ὀνείςων.
Τῆμ ὁ ὑπωρρφίοισιν ἐνικνώστετα δόμοισι
Φοίνικος θυγάτης, ἔτι παρθέν ὁ Εὐ ρώπ ἐα,
'Υίτα)' ἡπείρες δοιας πεὶ εἶο μάχεδζ.
'Ασιαδ', ἀντιπέρω τε συλώ δ' ἔχον δια γωιακες.
Τῶνδ' ἡ μιὰ ξείνης μορφίω ἔχεν ἡ δ' ἀξ ἐφκς
'Ενδαπη, κὰ μαλλον ἐῆς πείχετο κίρης '
Φάσκεν 'ς ὧς μιν ἔτικτε κὰ ὡς ἀπτιλές μιν αὐτίς.
'Η δ' ἐτέρη, κρατεξησι βιαζομήνη παλάμησιος.

Είςυεν

Trahebat non invitam: quoniam fatale effe dicebat A Jove Ægiocho ut præmium fibi effet Buropa. Illa vero è strato exiliit toro, metu perculfa, Palpitans corde: nam fomnium viderat tanquam rem evidentem. Diu autem taciturna sedebat: ambas enim

Adhuc in oculis apertis habebat mulieres. Verum postea valde sero extulit virgo vocem, Quis mihi ex superis hæc spectra obtulit?

Qualia me super stratum torum in thalamis Suaviter admodum dormientem perterruerunt somnia? Qua vero fuit hospita quam adspexi dormiens? Quam mihi perculit cor illius amor! quam me & ipfa Amanter suscepit, & tanquam suam adspexit filiam!

Sed mihi Dii bene vertant fomnium.

Sic loquuta furrexit: & charas quasivit fodales Æquales, cozvas, animo charas, nobiles, Quibulcum semper ludebat, choream cum iniret, Vel corpus cum ablueret ad offia Anauri, Aut quando è prato odorata lilia tonderet, i. carperet. Atque illæ statim ei comparuerunt: quælibet autem manu tenebat Flores-recipientem calathum: & in prata exibant Maritima, ubi semper una congregari solebant, Oblectantes se rosarum germine, & undarum strepitu. Ipía vero aureum ferebat calathum Europa, Spectabilem, valde mirandum, magnum opus Vulcani. Quem Libyæ dederat dono, quando in torum Neptuni Ivit: illa vero præbuit formosæ Telephaessæ, Quæ ex illius fanguine erat. Innuptæ vero Europæ Mater Telephaessa eximium præbuit donum, In quo artificiosa multa fabrefacta erant resplendentia. Inerat ex auro facta Inachi filia Io. Adhuc vitula existens, indolem autem non habebat mulieris: Oestro autem percita pedibus per mare ambulabat, Natanti similis: mare autem cæruleo colore factum erat Duo vero stabant in supercilio littoris Viri simul: spectabant autem pontigradam bovem. Aderat & Jupiter, demulcens placide manu divina Vitulam marinam: quam apud Nilum septem-ostia-habentem Ex bove pulchre-cornuta rurlum transformavit in mulierem. Argentea erant Nili fluenta: ipsa vero vitula Ærea: ex auro vero factus erat iple Jupiter. Circum vero, sub corona calathi rotundi,

Mercu-

Eipuer en deneg. eres qu'to prégation in Έκ Διος αιριόχε γέρας έμφυαι Ευρώπταν.

"H A' soo whi spared As year Dops demairson, Παλλομβύη κεαδίω το γδώς υπαρ εί δεν ον εργ. Econdin d' om dues vanlus Exer, apportes 3

Εισεπ πεπαμβόριστο εν όμμαστο είχε γιμαίκας. 'Ο ψε ή δη μάλ έπητ' ανενείκατο παρθέν Θαμβήν, 20 Τίς μοι τοιάδε φάσμα] επερανίων σρείηλε; Ποιοί με τρωτή λεχέων υπρ έν θαλάμοισιν

HA แต่งสะมน์จระจี ล่งอาที่อเทจ องลออง วั

"Ds u' "66 ye negdilu neing noto ' ws us n' auni 25 'Ασσισίως ઉσεδεκτο, κ ώς σφετερίω 'δε παιδα. 'Αλλά μοι εἰς ἀγαθον μάκαρες κείνειαν όνει εον. "Ως είπεσ', ανόρεσε · φίλας δι' έπεδίζεθ' έταίρας "Hainas, dieteas, Du unipeas, cuma repetas"

Thorn des Cund Jueer, or' es 2000 v விய்வா, "Η ότε φαιδριώοιτο χρόα σε χρησιν 'Αναύρκ, "Η όποτ' οκ λειών Θ εύπνοα λείεια κές τοι. Tai de or de la paarber " Exer d' en regoir Engen Αν θοδόκον πάλαρον ποπ ή λειμίνας έδαινον

'ΑΓχιάλες, όθι τ' αιέν όμιλαδόν ήγες θουτο, Τερπομεναι ροδέη τε φυη κ κυμαί Ο ίχη. Αυτή ή χεύσεον τάλα εον φέρεν Ευρώπζα Θηητον, μέρα θαθμα, μέραν πόνον Ηφαίςοιο, "Ον Λιβύη πόςε δω ερν, δτ' ες λέχος Έννοσιγαίς

"Η εν η ή πορεν σειχαλλέι Τηλεφαέωτη, "Η τε δι αίματος έσκεν. ανύμοφ δι Ευξωπειή Μήτης Τηλεφάεωτα σεικλυτον ώπασε δώ ερν, Εν τω δαίδαλα πολλά τελούχατο εξυαίερντα. Ev je slu zguorio TETU Julin Ivazis 'Iw

Eloén mogns égoa, oului d' en Exe y maixos Φοιταλέη ή πόδεωτι εφ' άλμυρα βαίνε κέλοθα, Νηχομβή ικέλη κυανή δ' ετέτυκτο θάλαωα. Doiol d' Esag Uls en opgu danaxolo Φάτες ἀολλήδίω . Δηεύντο ή ποντοπορον βέν.

Εν δ' διν Ζούς επαρώμου θ δεμα χειεί θε είν 50 Πόςπο είναλίης, τω έπλαπόςω πάρα Νείλω Εκ βοδς συκερά 10 πάλιν μετάμει δε γυναίκα. Appipe who Elw Neine po @ ' n d' aga megns, Χαλκείη ' γευσε ή τετυζωώ Φαυτος έμυ Ζους ' Αμφὶ ή δινήεντος του σεφάνω παλάεριο

Equeins.

ŧ

Mercurius fabrefactus erat: propeque eum extensus erat Argus, pervigilibus instructus oculis. Hujus autem ex purpureo fanguine nascebatur Avis, exultans pennarum multisforido colore, Caudæ pennas explicans, sicut aliqua velox navis vela pandit. Aurei calathi extremum orbem pennis tegebat. Taliserat calathus formossissimæ Europæ.

Illæ véro, postquam ad prata pervenerunt florida, Alizaliis animum tunc oblectabant floribus. Ex eis hæc adoratum narciffum, illa hyacinthum, Illa violam, illa vero serpyllum decerpebat: multaque in terram Pratorum vernorum cadebant folia. Aliæ porro flavi croci adoratam comam Decerpebant certantes: verum in medio stabat ipsa regina, Splendorem purpurez rosz manibus colligens, Et excellebat sieut inter Gratias Venus. Neque diu animum floribus oblectatura erat, Nec virginalem zonam impollutam conservatura: Nam certe Jupiter, ut ipsam consideravit, mox ictus est In animo, inopinatis domitus fagittis Veneris, quæ sola potest etiam Jovem domare. Etenim ut vitaret iram zelotypæ Junonis, Cum vellet teneram puellæ mentem fallere, Occuluit Deum, & mutavit corpus: & factus est taurus, Non qualis in stabulis nutritur, neque qualis Sulcum secat, trahens curvum aratrum : Neque qualis inter armenta pascitur, neque qualis ille Qui domitus valde onustum trahit plaustrum. Ejus reliquum quidem corpus flavum erat, Circulus autem candidus in media splendebat fronte, Oculi vero subglauci erant, amore coruscantes: Æqualia vero inter se cornua è capite emergebant, Sicut orbes lung cornuta, dimidiati ambitus. Venit autem in pratum: nec exterruit, cun visus est, Virgines: fed omnibus libebat accedere propius, Et contrectare amabilem Jovem, cujus divinus odon Procul & prați superabat dulcem halitum. Stetit autèm ante pedes inculpatæ Europæ, Et illi lambebat collum, demulcebatque puellam. Illa vero contrectabateum, & placide manibus fpumam Multam ab ore abstergebat, & osculabatur taurum. At ille placide mugut; diceres tibiam

Mygdo-

Εξμείης ήστητο πέλας δέ οι δατετάνυςο Αρρος άποιμήτοιση κεπασμήθ δο δάλμοζος.
Τόξο ή φοινήτε θ άφ άπαθ Εξανέτελλεν Τοξονίς άλαλλομθο περό τολυανθέι χεσίη Ταρούν αναπλώσας, ώσει τε πεώκύ αλθ νηυς,

60 Τωρούν αναπλώσας, ώσει τε τις ώκυαλ Ο νηυς, Χευσοίο ταλά εριο πελεσκε χείλεα τας σοίς. Τοί Θ έλω ταλωρ Θ περιαλλέ Ο Ευςωπείης.

Αὶ Δι', ἐπεὶ ἐν λαιθθάς ἐήλυθον ἀνθεμόεντας,
Αλλαι ἐπ' ἀλλοίοισι τότ ἀνθεσι Βυμών ἔτεςπον.

65 Τῶν ἡ μῶν νάρκιωσον ἐΰπνοον, ἡ Α΄ ὑ ἀκινθον,

"Η Α΄ τον, ἡ Α΄ ἔρπυλλον ἀπούνυτο πολλὰ Α΄ ἔραζε
Λειμώνων ἐαρρθορέων πίπεσες πέτηλα.
Αὶ Α΄ αἴ τε ξανθοτο κρόνε θυόκωπεν ἐθείς μω
Δρέπον ἐριδιμώνεσαι ἀ τὰς μέση ἔση ἀναωτα

70 ᾿ΑΓλαίτω πυρσοτο ρόδε χείρεων λέγεσα,

Τοιά την λορουτο ρου το χείξευν περουδύεια.
Ου με δηρου έμελλεν έτο ανθεσι θυμών ι άνειν,
Ουδ' αρα παρθενικιώ κίτειω αχραντον έρυως
"Η λό δη Κερνίδης, ώς μιν φράπαθ, ώς εξέξλητο
Θυμών, ανωίτριση ποδιμηθείς βελέεων

75 Θυμόν, ανωί τοι στο δωπθείς βελέεωτι Κύπειδ Φ, ημένη δωία) κὶ Ζίωα δαμά στα. Δη βαλοδομθρός τε χόλον ζηλή μον Φ "Η εης, Πωθενικής τ' εθέλον απαλόν νόον εξαπατή του, Κρύ ψε θεόν, κὴ τρέψε δέμας κὴ χίνετο ταυες.

80 ΟὐχδιΘ σαθμοῖς ἐνιφέςθε), ἔδε μθ διΘ

Σλημ δια] μήστει, σύ τον ἐυπαμπες ἀξεθεν
Οὐδ διΘ ποί μνη δπιδόσκε), ἐδε μθυ διΘ

"Οςις ὑποδιμηθες ἐξεθει πολύφος τον ἀπίν Ιμι.
Τε δι ήτοι το μ ἀλλο δεμας ζιμθόχερον έσκεν,

ες Κύχλ Φ θ' αργύφε Φ μόνω μας μαις ε μετώπω, "Ο ωτ θ' νω ο γ λαύκεσιε θ' "με εσν α ε ε εάποντε "Ισά τ' επ' αλλήλοισι κέρα ανέττελλε καρμύε, "Αντυγος ήμιτόμε κεροής άττε κύχλα στλιώης. "Ηλυθε θ' ες λοιμίνα ' κ) εκ εφόθησε φα ανθείς

90 Παρθενικές πάτησι δ΄ έρως γωε] εγγυς ίκως, Υωυσώ θ΄ ίμερτοιο βοός, το αμβερτος όδιμο Πηλότι κο λειωθύ Θ΄ εκαίνυτο λακον αυτιμώ. Στη το πολον προς πάκοιθεν αμύμον Θ΄ Ευκοπείης, Καί δι λιχικέζεσκε δέρω. κατέθελγε το κέρω.

95 Η δέ μιν άμφασάεσε, κ) έρημα χείσεση άφεον Πολλον ζορό τομάτων άπομός γυυτο, κ) κύε τοῦ ερν. Αὐτας ο μειλίχον μυνάσατο ' φώης κ' αὐλο

Mujob-

Mygdoniam stridulum sonum edentem te audire.
Flexit autem genua ante pedes: atque intuebatur Europam Cervice retorta, & ili latum ostendit dorsum,
Illa vero valde-capillatis dixit virginibus,

Huc adeste sodales charæ atque æquales, ut in hoc Considentes tauro nos oblectemus: certe enim omnes, Dorsum ubi substraverit, recipiet, veluti navis. Mansuetus hic adspectu est, & blandus, neque tauris Aliis similis: mens enim ei tanquam viro Benigna versatur, & sola indiget voce.

Sic loquutus, tergo infidebat ridens:

Sic loquutus, tergo infidebat ridens:

Cæteræ vero adfcenfuræ erant. Statim autem exiliit taurus,

Cum eam quam volebat rapuisset: ac celeriter ad mare pervenit,

Ipsa autem conversa charas vocabat sodales,

Manus porrigens: at illæ non poterant eam affequi.

Ex littore vero mare ingressus longe procurrit, ut delphin,

Nereides autem è mari emerserunt, atque omnes

Cetorum tergis insidentes ordine ibant.

Et ipse gravisonus Neptunus supra mare

Fluctus complanans, marini dux erat itineris

Germano fratri: atque circa ipsum congregabantur

Tritones, profundi maris incolæ,

Longis conchis nuptiale carmen sonantes.

Illa vero sedens in bubulo tergo Jovis, (tera

Altera quidem manu tenebat longum tauri corpu, manu vero se

Illa verosedens in bubulo tergo Jovis, (tera Altera quidem manu tenebat longum tauri cornu, manu vero al-Trahebat purpureæ vestis sinus, eousque quousque simbriam Commadefaceret attractam cani maris copiosa unda. Sinuabatur autem in humeris vestis ampla Europæ,

Sinuabatur autem in humeris vessis ampla Europæ, Ceu velum navis, atque allevabat puellam,

At illa, cum jam terra à patria effet procul, (mons altus, Conspicereturque nec littus ullum quod à mari alluitur, nec ullus Verum supra cœlum, & infra immensum mare,

Circum se spectans, talem extulit vocem,

Quo me vehis, divine taure?quis es? quomodo autem hanc viam Gravibus pedibus conficis, neque mare Reformidas: navibus enim pervium est mare Velocibus, at tauri marinum iter reformidant. Qualis tibi potus dulcis? quis è mari cibus erit? Nunquid Deus aliquis es? cur quæ Deos non decent facis? Neque marini delphines in terra, neque tauri In mari ambulant: tu vero per terram & mare Immadefactus ruis, ungulæ autem tibi funt remi.

Forte

Μυβουίς λιγών ήχου ανηπουή Θ απέων. "Ωκλασε ή σε η ποδοϊιν * εδέςκωτο δ' Ευς απέαν

100 Αυχέν επισβέτας, και δι πλατύ δείκευε νώτον.

Ή ή βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικήση,

Δευθ' επίξαι φίλιαι κ) διμήληκες, δφρ' επί τωθε

Εζόμθαι ταυξώ τερπώμεθα * δή κο άπάσας

Νώτον εποσορεσας αναδέξεθ, διά τε νή υς

105 Πρηύς δδ' εἰστετη κ μείλιχος, εδε π ταύερις
"Αλλοισ περσέοικε ' νό δε δι ἡύτε φωτὸς
Αἰσιος αἰμφιθέει, μένης δ' επιθούε) αὐδης.
"Ως φαμβόη, νώπισην ἐφίζανε μειδίοωσα."

Αι Α΄ άλλαι μέλλεσιον. άφωρ Α΄ άνεπίλνατο τούςος, "Ην θέλεν άς πάξας ' ώκὸς Α΄ δπὶ πόντον ίνανεν.

Ή ή μετας ρεφθείσα φίλας καλ δεσκεν ετάκεις, Χείρες δρεγουμβον ταὶ δί κα εθύναντο κιχάνειν. Ακτάων δι επιδώς ωρφωνω θέεν, πότε δελφίς. Νης είδες δι ἀνέθυσαν τω Έξαλδς, οἱ δι ἄρος πάσου.

115 Κηθείοις νώτοισιν εφήμθμαι δειχόωντο.
Καὶ Α΄ αὐτὸς βαρύθεπος τω εἰς άλὸς Ἐννοσίζαι Θ Κυμα καπθωίων, άλίης ἡγείτο κελεύθε Αὐτοκασιγήτω τοὶ Α΄ ἀμφί μιν ἡγες εθοντο Τείτωνες, ποντοιο βαθυβρόε ἐνναετήςες,

120 Κόχ λοιση ταναοῖς γάμιον μέλ Φ ἢπίοντες.
 Ή Α΄ ἄς ἐφεζομβίη Ζίωδς βοέοις ἔπ νώτοις,
 Τἢ μβι ἔχεν ταμές δολιχὸν κέρας, ἐν χερὶ Α΄ ἄλλη
Εἴςυε ποςφυζέας κόλπε πίθχας ΄ ὅφρα κεν ἄμω
 Δάοι ἐφελκομβίω πολιῆς άλὸς ἄπετον ὕ δως.

125 Κολπώθη δι ἄμοισι πέπλΟ βαθύς Γυςωπείνες, 'Ι πον διά τε νηδς, ελαφείζεσαε ή κέςω.
'Η δι ότε δη γαίνς άπο παλείδος ή εν άνυθεν, Φαίνετο δι έτ' αλιτή τις άλλιβροΟ, έτ' όρος άπο, 'Αλλ' αλης με διώρθεν, ένεςθε ή πόνλΟ απείςων, 130 'Αμφί έπα πήνασα, τοίω ανεγείχατο φωνω,

Πη με φέρεις, θεόταυςε; πις έπλεο; πως η κέλοθον.
Αςγαλέοισι πόθεωι θίες χεαι, έθε θάλαωαν
Δειμάνεις; νηυσην ηδ δήθεομός δη θάλαωα
'Ωκυάλοις, ταμερι θ' άλίω τερμέκου άτας πόν.

135 Ποιόν σοι ποτον ήΝ; τις εξάλδς έωτι εδωδή; "Η ρά τις εκτί Βτός; τι Βτοίς απτοικότα ρέζεις; Ούθ άλιοι δελφίνες όπι χ Βονός, έτε τι ταθερι Έν πόνης στιχεσι ού η χθόνα κι κτι πόντον "Αδερχες αίωτες, χηλαι δε τοι είσιν ερειμά.

°H

Forte etiam in caruleum aerem alte sublatus Volabis, velocibus similis volucribus. Hei mihi multum inselici, quæ quidem domo Patris relicta, & hunc bovem sequuta, Peregrinam navigationem consicio, & erro sola! Sed tu mihi, Neptune, qui cano in mari regnum tenes, Propitius occurras: spero me visurum esse Hunc qui cursum dirigit, ducem meum. Non enim sine Deo per has humidas transeo vias.

Sicait. Hanc vero alloquutus est laticornis bos,
Bono animo esto virgo, ne time marinos sluctus.

Ipse enim sum Jupiter, & è propinquo videor esse
Tautus: nam apparere possum quicquid velim.

Amor autem tui impulit me tam longum mare emetiri,
Tauro assimilatum. Creta autem te recipiet,
Que meipsum quoque enutrivit, ubi nuptie tue
Erunt: ex me autem inclytos paries filios,
Qui reges sceptrigeri inter omnes homines erunt.

Sic dixit: & facta funt quæ dixerat. Apparebat enim Creta, & Jupiter rurfus aliam affumebat formam, Solvitque ei zonam: & illi lectum parabant Horæ, Illa vero antea virgo, mox sponsa Jovis sacta est, Et Jovi filios peperit, statimque sacta est mater.

EPITAPHIUM BIONIS, Bubulci amatoris, Idyllium III.

Cum lamentatione miserabili mihi ingemiscite saltus, & Dorica unda,

Et fluvii deflete amabilem Bionem.

Nunc plantæ mihi lugete, & nemora nunc plorate:

Nunc flores triffibus odorem emittite corymbis:

Nunc rofæ rubete lugubriter, nunc anemone:

Nunc hyacynthe literas tuas loquere, & amplius folito Hei hei

Accipe tuis foliis: præclarus mortuus est cantor.

Incipite Siculæ luctum, incipite Musæ. Lusciniæ quæ densis lugetis in foliis, Nuntiate Siculis undis Arethusæ,

Quod paftor Bion mortuus est, quodque una cum ipso

Et carmen interiit, periitque Dorica Musa. Incipite Siculæ luctum, incipite Musa.

Strymo

140 Η πάχα κ γλαυκής υ το νόερς υ ψόσ αξερείς
Είκελ α αίμερισι πετήσεαι διωνοίσιν.
Οίμοι, ερώ μέτα δή το θυσημιοερς, η ρά τε δωμα.
Παζερς αποπερλιπέσα, κ) εοτομμό βοι τυβε,
Ζείνω ναυτιλίω εφέπω, κ) πλαζομαι διη.
145 Αλλά σί μοι μεδέων πολιής άλδος Έννοσίταις

145 'Ακλά σι' μοι μεθέων πολιής άλος 'Εννοσήσως "ΙλαΘ άνπάσειας, εξλπομια εἰσορά αθζ Τόν θε χαπθύνον τα πλόον προκέλου θον έμειο. Ουκ άθειο β ταιστα θίξηχομια υ [ρο κέλου θα.

Ως φάτο. Τω Α' ผื β σροτφώνεεν ουρύπερως βές,

150 Θάρσει παρθενική, μη δείδοθη πόνπον διόμα.
Αὐτός τοι Ζοὺς εἰμί, κὴ ἐγγύθεν εἰδικαι ἔθ
Ταῦρος ἐπεὶ δίναμαι γι φαινήμθαι ὅ, π' ἐθέλοιμι.
Σὸς ἢ πόθος μ' ἐνέηκε τόσιμι άλα μετρήσαθς
Ταῦρον ἐκιδιωθον. Κρήτη δέ σε δέξε ἢ ἤδη,

155 "Η μ΄ έθρε τε κ) αὐτον, ὅπη νυμφήῖα σείο
"Εωτ") Ε εμέθεν ή κλυτων μάλα φύωτειι ζίας,
Οι σκηπίθησε τι πασιν ἐπιχθονίσιστο έσον).
"Ως φάτο "κ) τετέλεςο τάτρο φάτο "φάνετο μή δή

Κεήτη, Ζευς ή πάλιν ετές ω άνελάζετο μοςφίω,

160 Λύσε λέ ὁι μίτριω * καὶ ὁι λέχος ἐντυνον * Ωράι. Ἡ ϳ πάρος κέρη, Ζίωὸς χνίε ἐ αὐτίκα νύμοη, Καὶ Κρονίδη τέκνα τίκτε, κὲ αὐτίκα χίνετο μήτης.

'Ε ΠΙΤΑ' ΦΙΟΣ ΒΙ' ΩΝΟΣ, βεκόλε έρωπες, 'Ειδύλλιον γ'.

ΑΙΛΙΝΑ΄ μοι ςοναχείτε νάπαι, κὶ Δώριον ὔδωρ,
Καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα.
Νωῦ φυτά μοι μύρεδε, κὶ ἀλσεα νωῦ ροάοιδε *
"Αγθεα νωῦ ςυχνοῖσιν ὑποπνείοιτε κορύμδοις *
Νωῦ ρόδα φοινίωτεδε τὰ πένθιμα, νωῦ ἀνεμώνα *
Νωῦ μάκινθε κάλει τὰ σὰ γρόμματα, κὶ πλέον αὶ αὶ Λάμδανε σοῖς πετάλοισι * καλός τέθνακε μελικτάς.
"Αρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεΘ, ἀς χετε Μοῖσαι.
'Αδένες αὶ πυμινοῖσιν ὀδυρόμθραι ποτὶ φύλλοις,
Νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείκατε τᾶς 'Αρεθέτας,
"Οπι Βίων τέθνακεν ὁ βωκόλΘ, ὅπι (μὶ ἀιτῷ Καὶ τὸ μέλΘ τέθνακε, κὶ ἀλετο Δωρὶς ἀοιδά.
"Αρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθεΘ, ἀρ χετε Μοῖσαι.

5

TIFU-

Strymonii cycni miserabiliter lugete apud undas, Et gemebundo ore canite lugubre carmen, Quali voce Bion in vestris labris cecinit.

Dicite autem puellis OEagriis, dicite omnibus Bistoniis nymphis, Periit Doricus Orpheus.

Incipite Siculæ Iuctum, incipite Mufæ.

Ille armentis charus non amplius canit,

Non amplius folitariis fub quercubus recubans cantat:

Verum apud Plutonem carmen Lethæum canit.

Montes vero funt mufi, & vaccæ quæ apud tauros

Vagantur plorant, & non volunt pasci.

Incipite Siculæ luctum, incipite Muíæ.

Tuum, ô Bion, deflevit fubitum interitum ipse Apollo, Et Satyri lugebant, atque atris-vestibus-induti Priapi:

Et Panes cum gemitu requirunt tuum carmen: & per sylvam Fontium-nymphæ plorant, & ex undis factæ sunt lacrymæ.

Echo vero in rupibus luget, quod taceat,

Neque amplius labra tua imitetur. In tuo autem interitu

Arbores fructus suos abjecerunt, & flores omnes marcidi facti sunt. Ex ovibus nonfluxit pulchrum lac: non mel ex alvearibus, Periit in cera dolore tabesactum. Non enim opus est,

Melle tuo extincto aliud carpere.

Incipite Siculæ luctum, incipite Muíæ.

Non adeo in littore marino delphin luxit,

Neque adeo cecinit unquam in rupibus luccinia,

Nectanto cum luctu questa est altis in montibus hirundo,

Neque Halcyonis mœroribus adeo premebatur Ceyx.

Incipite Siculæ luctum, incipite Muíæ.

Nec Cerylus adeo cecinit in mari cæruleo, Nec in vallibus orientis filium Auroræ

Volitans circum sepulchrum adeo deploravit Memnonis ales,

Quantum extinctum deploraverunt Bionem.

Incipite Siculæ luctum, incipite Muíæ.

Lusciniæ, omnesque hirundines, quas olim oblectabat,

Quas loqui docebat, residentes in arborum ramis,

Ex adverso aliæ aliarum lamentabantur: aliæ vero respondebant

Volucres, Vos quoque columbæ mærorem ostendite.

Incipite Siculæ luctum, incipite Mufæ.

Quis jam tua fistula canet, ô desideratissime?

Quis calamistuis os admovebit? quis adeo audax erit?

Nam adhuc spirant tua labra & tuum halitum.

Echo etiam inter arundines tuos decerpit cantus.

Pari

289

Σηςυμόνισι μύφε δε πας ' ύ δα σιν αίλινα κύκνοι,
Καὶ ρεερίς τομά τεωτ μελίσ δετε πέν διμον φόλεν,
Οιαν ύμε τέρρις ποτε χείλε σι γιοριμα δείδεν.
Είπα τε δι' αδι κάρμις Ο ι α Γρίσν, είπα τε πάσαις
Βισονίαις νυμφαισιν, ' Απώλετο ΔώριΘ' ' Ορφούς.
' Αρχετε Σικέλικαὶ τω πένδε Θ, άρχετε Μοίσαι.

Κείνο ὁ τᾶις ἀγέλαισιν ἐράσμι Ο ἐκέπ μέλπη, Οὐκέτ ἐξηιμαί αισιν ὑπὸ ἀρυοὶν ἣμθυ Θ ἄθει ᾿Αλλα ဪ ဪ ἄθει ἀλο λήθαιον ἀ ἐθθει ᾿Ωςεα δι ὅξὶν ἄφωνα, κὰ τὰ βόες τὰ ποπ ταμερις Πλαζόμθια γράονπ, κὰ ἐκ ἐθέλονπ νέμεῶς

25

35

Αρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθε , ἀς χετε Μοΐσαι. Εῶο, Βίων, ἔκλαυσε ταχύν μόρον αὐτος Απόλλων, Καὶ Σάπυροι μύροντο, μελαί χλαινοί τε Πρίηποι Καὶ Πᾶνες σοναχοῦντι το σον μέλ Θ · αἴ τε καθ ' ὕλαν Κρανίδες ἀδύραντο, κὶ ΰδατα δάκουα χύτο.

30 Αχώ δι το πέσεμσιν δόύρε), επισιωπή,
Κέκεπ μιμείται τὰ σά χείλεα. Φῷ δί ἐπ' δλέθρω
Δενόρεα χαρπον ἔροψε, τὰ δί ἀνθεα πάντ' ἐμαράνθη
Μάλων ἐκ ἔρράσε χαλὸν γιλάγος, ἐ μέλι σίμε λαν
Κάτ θανεν ἐν κυρῷ λυπά μθον. ἔκεπ γδ δεῖ

Τῶ μέλιτος τῶ τῶ τὰ παλύτος ἄλλο τευρῶλς.

"Αρχετε Σικελικαι τῶ πένθε Θ, ἄρχετε Μοΐοιι.

Οὐ τόσον εναλίωισι πας πόσι μύερτο δελοίν,

Οὐδε τόσον που αικοτεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀνδών,

Οὐδε τόσον κριμησιν ἀν ῶς εα μακρὸ, χελιδών,

40 Αλκυδυ Α΄ ἐ τόσου ἐπ' ἀλγεσιν ἰσετο Κήυξ.

"Αξχετε Σεκελικοὶ τοῦ πένθε Φ, ἀξχετε Μοῖσου.
Οὐ δὲ τύσον γλωμκοῖς ἔτι κύμασι Κης ὑλ Φ ἆ δεν,
Οὐ τόσον ἐκόρισιν ἐκὰ Γκεσι παι ἀκ τὸν 'Ακς
' Ιπάμλυ Φ σεὶ σᾶμα κινύ εσιτο Μέμνον Φ ἔξνις,
45 "Οσον ἐπορ διελέριο κατωδύ εσιντο Βίων Φ.

"Ας χετε Σιμιλικαί τω πένθε Θ, άς χετε Μόΐσαι.
"Αδονίδες, πάσω τε χελιδόνες, άς ποκ έτες πεν,
"Ας λογέεν εθίθωσε, καθεζομίναι δι δτά πρέωνοις, Αντίον αλλίκλαιση εκώμου ά δι δισεφώνου "Ορνίθες, Λυπτίδε πελειάδες άλλα κ) ύμες.

"Αρχετε Σικελικεί τω πένθεΦ, αξχετε Μοΐσαι.
Τίς ποτε σα σύεμγρι μελίσθε], ω τενπόθατε;
Τίς δι' δλί σοῖς καλάμοις θάσει ςόμα; τίς θεάπις ετως;
Εἰσέπ γδ πνείει τὰ σὰ χείλεα κὶ τὸ σὸν άθμα.

'Azw d' de derentent reas combonel' dosdas.

Hari

Pani vero filtulam tuam : fortaffe & ille affigere Os verebitur, ne post te secundas ferat.

Incipite Siculæ luctum, incipite Mufæ.

Deflet & Galatea tuum carmen, quam olim oblectare solebas Sedentem apud te in littore maris.

Non enim ficut Cyclops canebas: nam ab illo refugiebat Pulchra Galatea; te vero blande è mari adspiciebat:

Et nunc oblita pelagi in arenis

Sedet desertis, & adhuc boves tuos pascit.
Incipite Siculæ luctum, incipite Musæ.

Omnia tecum, ô pastor, mortua sunt dona Musarum,
Virginum suavia oscula, & puerorum labra:
Et miserabiliter apud tuum sepulchrum plorant Amores.
Venus te amat multo magis quam osculum
Quo nuper Adonidem morientem osculata est.
Hic tibi, ô sluviorum maxime-canore, alter mœror est;
Hic, ô Mele, novus dolor. Interiit enim tibi prius Homerus,
Islud Cassiopes dulce os: & te aiunt
Deplorasse pulchrum silium slebilibus undis,
Totumque replevisse voce tua mare: nunc iterum alium
Filium deploras, & tristi luctu contabescis.
Ambo sontibus chari erant: alter bibebat

Ambo fontibus chari erant: alter bibebat
De fonte Pegaseo; alter tenebat poculum de fonte Arethusz.

Et alter Tyndarei formosam cecinit filiam, Et magnum Thetidis filium, & Atridam Menelaum:

Alter vero non bella; non lacrymas, verum Pana canebat, Et Pastores sonabat, & inter canendum pecora pascebat, Et sistulas fabricabat, & suavem vitulam mulgebat, Et puerorum oscula docebat, & Amorem

In gremio fovebat, atque Veneri charus erat. Incipite Siculæ luctum, incipite Mulæ.

O Bion, omnes inclytæ urbes, omnia oppida te deplorant:
Ascra te deslet multo magis quam Hesiodum;
Neque adeo desiderant Pindarum Bœoticæ sylvæ;

Nec propter Alcaum adeo flevit Lesbus munita;
Nec vatem iuum adeo flevit Ceium oppidum.

Te magis quam Archilochum desiderat Parus: proque Sapphone Adhuc tuum carmen sonat Mitylene.

* * * * *

Interque Syracusanos Theocritus. Verum ego tibi Ausonici mœroris carmen cano, non alienus à cantione

Bucolica,

Πανί φέρω το μέλισμα τέχ αν κάκειν Ερείσαι Το ζομα δεικά νοι, μη Γεύτερο (Είο φέρη).

"Αρχετε Στικλικώ τω πένθεΘ, άρχετε Μοΐσω. Κλαίει η Γδηάτεια το σον μέλ Θ, αν πον ετερπές

Ou γ lour κυτά (εν πας πον τον μο ξορίγο Αναλοπό.

Ου γ lour κυτά ωπ μεκίσ θε τον μο ξορίγο Αναλο Ελγάτζα, σε επίθυ ποπέλεπεν άλμας και νυδικά αναλοπ πο κυτάπος, εν ξαμάθνιστο Εξεί επιαλοποι, βού επ ξείο νομεύει.

65 Αρχετε Σικελικαί τω πένθε , άρχετε Μοϊσαι.
Πάντα τοι, ω βετα, ξυβάν Βανε θώρα τα Μοϊσαι,
Παρθενικάν ερόεντα φιλάκατας χέλεα ποίδων •
Και συγούν του στικα τεύν πλαίκουν Ερωτες.
• Α Κύπρις φιλέει σε πόλυ πλέον η το φίλαμα

70 Το προσαν τον Αθαντίν Σποθνασιοντα φίλασε.
Τετό τοι, δ΄ ποταμβί λιγυς ώτατε, θεύτος ον άλ [Θ΄ Τέτο, Μέλη, νέον άλ [Θ΄ άπωλετο πεάν τοι Ομης οξ. Τίμο το Καλλιόπας γλυκερον ςόμα καί σε λεγόντι Μύρε ος καλον ζια πολυκλαθεσισι βεθερις,
75 Πάσαν Α΄ Επλησας φωνάς άλα νων πάλιν άλλον

75 Πασών Η Επλησας φωνας αλά τω πάλτη αλλογ 'Υ Γεα δάπρου εκς, ανώ Α΄ δλι πενθεί πάκη. 'Αμφο τέροι παγαίς περιλαμβροι' ός μβρ έπινς Παγασί Ο περινας, ό Α΄ έχεν πομα τὰς Αρεθέσως. Χω μβρ Τωνθαξερίο καλλάν άκισε Συγαγες,

80 Καὶ Θέπδις μέγαν ή α΄ κ΄ Αστείδαν Μενέλαον *
Κείν Θ΄ Λ΄ ε΄ πολέμες, ε δάμουα, Πάνα δ΄ έμελπε,
Καὶ δώτας ελίγαινε, κὶ ἀιδων ενόμα ε,
Καὶ σύειγγας έτα χε, κὶ ἀδεα πόρπν ἀμελγε,
Καὶ παίδων εδίδε ε σιλάματα, κὶ τὸν Τρατα

Καὶ παίδων ἐδ ἐδαξε φιλάματα, κὰ τον Ερωτα

85 Επεφεν εν κόλποισι, κὰ ἡςεσε των Αφερείτω.

"Αρχετε Σικελικαὶ τῶ πένθε, ἀς χετε Μοϊσαι.
Πᾶσα, Βίων, Θρωικ σε κλυτὰ πόλις, ἀς κα πάντα το Ασκρη μβι γράκι σε πολύ πλέον Ἡσιόδοιο Πίνδαρον κ ποθέοντη τόσον Βοιωτήδες ύλαι.

90 Ου πόσον Άλναίφ πέρι μύραπο Λέσβο έρυμνά. Ου δε πόσον τον αοιθόν έμθραπο Κήτον άςυ. Σε πλέον Άρχλοχοιο πόθει Πάρος αντί το Σαπφες Είσεπ σου το μέλισμα χινύςε) ά Μιτυλάνα.

* * * *

'Εν ή Συρακοσίοισι Θεόκειτος. αὐτὰς ἐγώ τοι 95 Αὐσονικᾶς ὀδιώας μέλπω μέλΘ, εξένΘ ῷτᾶς Βωκελι-

Bucolica, quam docuiffi tuos difcipulos ... Hæredes Muse Dorice nos eo honore afficiens. Aliis opes tuas, mihi vero reliquisti carmen.

Incipite Sicula luctum, Incipite Mufa. HEI HEI! malvæ cum in horto interierunt, Vel viride apium, vel florens crispum anethum,

Postea reviviscunt, & altero anno renascuntur: NOS vero qui magni & fortes aut fapientes viri fumus. Ubi semel mortui fuerimus, obscuri in terra concava Dormimus valde longum infinitum inexcitabilem fomnum.

Et tu quidem in filentso conditus eris in terra:

Nymphis vero ita placet, ut rana semper cantet. Cui ego fane non invideo; nam carmen non bonum canit. Incipite Siculz luctum, incipite Musz.

Venenum venit, & Bion, ad toum os, venenum fenfifti. Quomodo ad tua labra accessit, & dulce factum non fuit? Quis homo adeo immitis, vel mifeens tibi,

Vel præbere tibi jubens venenum, effugit tuam cantionem?

Incipite Siculæ luctum, incipite Musa. At poena justa deprehendit omnes: ego vero in hocluctu Lacrymas fundo, tuumque fatum deploro. Quod si possem, Ut Orpheus, qui descendit ad inferos; sicut olim Ulysses, Et ante eum Alcides: ita & ego forsitan venirem ad domum Plutonis, ut viderem an etiam Diti cantes,

Atque quid cantes audirem. Verum apud Hecaten Siculum aliquid resona, & suave aliquod bucolicum cane:

Nam & illa in Siculo & Ætnæo husit Littore, & carmen Doricum cecinit. Non inhonoratum Carmen erit: & ficut Orpheo prius dedit Suaviter cithara-canenti reducem Eurydicen, Sic & te, ô Bion, remittet montibus. Si vero & ego Fistula-cantare scirem, ipse apud Plutonem ad recuperandum u

cantare vellem.

MEGARA UXOR HERCULIS, Idyllium IV.

Ater mea, quid ita charum animum affligis, IVI Horrifice gemens? pristinus vero tibi non amplius rubot Conservatur in genis? quid mihi adeo mœrore conficeris? Anne quia infinitas patitur ærumnas inclytus filius A viro nihili, tanquam leo ab hinnulo?

Hei

100 Βοπολιτώς, αλλ' માં દેવી લેક્વο στο μαθητάς,
Κλαερνόμως μώσας τῶς Δώειδ & άμμε γερείςων.
"Αλλοις μ΄ τεον ολδον, εμοί δι ἀπέλει ας ασιδάν.

"Αρχετε Σικελικαί τω πένθε Φ, αρχετε Μοϊσω.
"ΑΙ "ΑΙ, ται μομάχαι μ επάν κτι κάπον όλων),

105 "Η τά χλωρος σέλινα, τό, τ' ευθαλές ελου ανηθονό Υπερου αι ζώσητη, κ) είς έτος άλλο φύοντη "ΑΜΜΕΣ εί' δι μεράλοι κ) καρτεροί η σοφοί ανδρεςς Όππότε φρώτα θα νωμες, ανάκοοι εν χθονί κοίχα. Ευθομές ευ μάλα μακρου απέρμονα νήρετην υπιον.

110 Καὶ σύ μβο ἐν σηγά πεπυημο μβί Φ ένεαι ἐν γά Ταϊς νύμφαισ Α΄ ἔθοξεν ἀκὶ τὸν βάπρα χον δίθειν.
Τῷ Α΄ ἐγὰ ἐ ἡθονέοιαι τὸ γδ μέλ Φ ἐ καλόν ἀθεί.
"Αρχετε Σεκελικαὶ τὰ πένθε Φ, ἄρχετε Μοϊσω.

Aguanou nade, Blav, nort ou squa, oaquanou deles

115 Πῶς τοῦ τοῖς χάλεωι ποτέδ ραμες κεκ ε∫λυκάνοης
Τίς ἡ βροτός πουθτον ἀνάμες , ἢ κερδων τοι,
"Η δεναι καλέων τοι φάρμακον, ἔκου δυ ώδάν;

"Αρχετε Σικελικαί το πένθεΦ, άρχετε Μοΐσαί.
'Ακλα δίκαι κίχε πάντας : έγω δι οπί πενθεί τω δε

120 Δακρυχέων τεον διτον οδυέρμαι εί διωάμλω ή, 'Ως Ωςφεος καταδάς ποπ πάρταερν, ώς ποκ' Όδυστους, 'Ως πάρρς Αλκείδας κηλώ πάχ άν ες δυμον ηλθον ΠλετέΘ, ώς κεν Ιδυμα κ) εί Πλετπι μελίσδεις, 'Ως ἀν ἀκεσαίμλω π΄ μελίσδεαι. ἀλλ' όπὶ κάρα

125 Σικελικόν τι λίγαινε, κὶ ἀδύ τι βωκολιασδού.
Κάκείνη Σικελαϊς κὶ Αιτναίαιστον ἔποιξεν
'Αιόσις, κὶ μέλ Θ τό δω Ειον. ἐκ ἀγέρας ΘΈσιθθ ἀ μολπά ' χ' ὡς 'Οξοξί πρόδεν ἔδωκεν
'Αδέα φορμίζοντι παλίωυτον Ευςυδίκειαν,

130 Καί σε, Βίων, πεμ ε τοις αρεσιν. εἰ δέ τι κίημον Συείσ δεν διωάμιν, જિલ્લ Πλετεί καὐτος ακιδον.

ΜΕΓΑ'ΡΑ ΓΥΝΗ ΉΡΑΚΛΕ' ΟΥΣ, Έιδυλλιον δ'.

ΜΑ τερ εμα, πρθ' ώδε φίλον χη πυμον ι απεις Εκπάγλως απέρισα, το πείν δε τει εκ ετ' ερα πος: Σώζει δτη ρεπειση: τη μοι τόσον ην ίποτα; "Η ρ' οπ αλγια πάρει απείειτα φαίδιμο ψός 'Ανδερς τω επθανοίο, λέων ώσει θ' των νεδςε;

"Ω;

Hei mihi! Cur me ita Dii adeo contumelia affecerunt Immortales? cur me ita adverso parentes genuerunt fato? O ego infelix! quæ postquam viri inculpati in torum vent, Quem quidem colebam ficut oculos meos, Et adhuc veneror ac revereor ex animo: Sed hoc nemo fuit alius miserior viventium, Neque guftavit fuis in curis tantum dolorum. Mifer, qui arcu quem illi præbuit iple Apollo, Vel alicujus ex Parcis aut Furiz diris telis, Liberos suos interfecit, & illis charam eripuit animam, Furens in domo: atque plenus cædis erat. Hos ego infelix oculis meis vidi (niret) A patre confixos: (quod neque per fomnium alteri in mentem yes Neque ipfis poteram opem ferre crebro invocantibus Matrem fuam: quoniam imminebat infuperabile malum. Verum ut queritur avicula ob fuos pullos Percuntes, quos favus anguis adhuc parvulos In densis arbustis devorat; ipsa vero circum ipsos Volat stridens admodum acuta voce pia mater, Neque sane potest filiis opem ferre; nam & ipsa Valde metuit prope accedere ad immite monstrum: Ita ego infelix mater, charam prolem deplorans, Pedibus furiofis per domum hinc inde currebam. Utinam cum filiis simul mortua & ipsa. Strata jacuissem, venenatam in jecore sagittam habens, Diana mollibus potenter imperans muliebribus. Tunc nos ubi deflevissent, amicis manibus parentes Una cum multis inferiis in communi posuissent rogo: Et omnium offa in una aurea urna Collecta, in eo loco ubi primum nati fumus, fepeliiffent. Nunc vero illi Theben equorum-altricem incolunt, Aonii campi pinguem glebam arantes: Ego vero in Tirynthe alpera Junonis urbe MULtis misera afficior doloribus cor Éodem modo semper: neque à lacrymis ulla est quies. Sed maritum exiguo tempore oculis conspicio Domi nostræ: nam illi multorum paratum est opus Laborum, quos terra marique oberrans Sustinet, ex saxo aut ferro animum habens Rigidum in pectore: tu vero ficut aqua liquescis, Per noctes lugens, & ex Jove quotquot dies funt. Alius autem nemo me exhilararit adftans

Affinium:

Ω μοι ετώ, τίνυ μ' ώδε θεοί τόσον ητιμας Αθάνατοι; τίνυ μ' ώδε κακη ρονέες τέκον αιση; Δυςμορ τητ επειανδεός αμύμον ες λέχος ηλθον, Τὸν μ ερώ πεσεον ζουν φαξεωτιν εμοίσην,

10 'ΗΛ' έπ νωῦ σέδομαί τε ἢ αἰδέομαι ΧΤ Αυμόν Τε Α' έπε βιέξ' ἀλλΟ ἐπθμάτερος ζωόντων, Ουδε τόσον σφετέρησιν εγρώσατο φρονήσι κηδέων. ΣχέτλιΘ, ος τόζομοιν ά δι πόρεν αὐτὸς 'Απόλλων, 'Ήξην Θ κηρῶν ἢ 'Εριννύ Θ αὐνὰ βέλεμνα,

Ις Παιδας ελε κατέπερνε, κ) εκ φίλον έλετο θυμών, Μαινόμυν κτ δικον ο δι έμπλε ε έσκε φόνοιο. Τες με έγω δυς μωθ έμιοις ίδον όρθα λμοίσ Βαλλομίας το παθεί (πόδ' εδ' όναρ πλυθεν άλλω) Ο ο δε σοιν διμάμω αδινόν καλέκουν αξηξαι

20 Μητές' έἰω' ἐπεὶ ἐγγὺς ἀν ίχωτον κακον ἡεν.

Ως δὲ τ' ὁδύςε) ὅςνις ἀπὶ σφετέςοισι νεοωοῖς

'Ολυμβοις, ἕςτ' ἀνὸς ὅφις ἔτι νηπιάχοντας
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεδίει ' ἡ ἢ καί' αμὶτεκὸ
Πωτᾶται κλάζεσα μάλα λιγὸ πότνια μήτης,

rct)

25 Οὐδ' ἀρ' ἔχει τέχνοισιν ἐπας χέσαι ἡ τάς δι αὐτῆ Αωτον ἴμθυ μέτα πάςδ Φ ἀμειλί κτοιο πελώςε ο Ως έτω αἰνοτόκεια, φίλον τέκ Φ αἰάζεσα.
Μαινομβοισι πόδεωτι ἀδ μον κάτα πολλον ἐφοίτων.
"Ως γ' ὁφελον μῦ παισιν ἀιαα Ξυέσκεσα κὴ αὐτὴ

30 Κείδζ φαρμακό εντα δί ήπα τος ίδν έχρισα, "Αρτεμι δηλυτέρησι μέχα κρεί κσα γωαιξί. Τῷ χ΄ ἡμᾶς κλαύσαντε φίλαις έπι χερσί τοκ μες Πολλοίς ζωὶ κτερέεων πυρής ἐπές ποαν ὁμο ἰης Καί κεν ἔνα χρύσειον ἐς ἀς τε κρωσὸν ἀπάντων

35 Λέξαντες, κατέθα Ιαν ὅδι σρῶτον γλούμεδα.
Νωῦ δι ὁι κλο Θήθω ἱπποτρόφον ἐνναίκσιν,
᾿Αονίκ πεδίοιο βαθείαν βῶλον ἀςἔντες:
Αὐτας ἐγω Τίρωθα κτι κραναίω πόλιν Ἡρας
ΠΟΛΛοϊσιν δύς ωΘ ἰάποιαι ἄλλεσιν ἦτος

40 Αἰεὶ ὁμῶς * θακρύων ἢ πάζες το μοι ἐδ' ἐς ἐρωή.

᾿Αλλὰ πόσην μθὰ ὁςῷ παῦς εν χρόνον ὀφθαλμοῖσην
Οἴκῷ ἐν ἡμετέςῷ * πολέων κάς ὁι ἔς κον ἐτοῖμον
Μόχθων, τοῦ ὁπὶ χαῖαν ἀλώμθ Φ ἀδὲ θαλασταν
Μοχθίζει, πέτς ης ἔγ ἔχων νόον ἡὲ σιδής ε

Καρτερον ἐν τήθεση * τὸ δὶ ἀῦτε λείζε αι ῦδως,

45 Καρτερόν εν εήθεων ου Α' η ττε λείθεω υδωρ Νύκτας τε κλαίκσα κ) εκ Διος ήμαθ' οπόωα. "ΑλλΟ- μαν κα αν τις ευφειώα με δομετάς

Kn Se-

Affinium: non enim illos edium paries retinet,
Sed omnes procul ultra pinofum Isthmum
Habitant; neque ullus est ad quem respiciens,
It mulier afflicta, charum cor recreare possum,
Excepta Pyrrha sorore: ea vero & ipsa
Propter virum suum Iphiclum multo dolore conficitur,
Filium tuum: omnium enim ærumnosssimos liberos
Te Deo & viro mortali peperisse credo.

Sicloquuta est: & teneriores lacrymæ malis
In pulchrum ipsius sinum è palpebris sundebantur,
Recordanti liberorum & suorum deinde parentum.
Eodem autem modo lacrymis albas genas rigahat
Alcmena; graviter autem hæc & ex animo ingemiscens,
Verbis sapientibus charam nurum sic alloquuta est,

Filia prolibus infelix, quomodo hoc in mentem tibi venit
Tristem? quomodo nos vis commovere ambas, (vimus?
Intolerabiles curas commemorans, quas non nune primum dese.
Annon sufficiunt quibus afficimur semper in proximum quenque
Incidentibus? ut admodum lugendi cupidus sit (diem
Qui nostra mala numerare velit.

Bono animo esto: non tale fatum ex Deo sortitæ sumus.

Nam te quoque video, chara filia, ingenti Dolore confici: ignosco vero tibi

Quod doles; quoniam & lætitiæ fatietas est.

Et te valde vehèmenter deploro ac misereor,

Quod nostræ tristis fortunæ particeps facta es,

Quæ capitihus nostris gravis incumbit.

Nam sciat Proserpina & decenter-velata Ceres,

(Quas cum suo magno malo sponte aliquis perjure juraverit

Ex hostibus) quod te non minus in animo meo Charam habeo, quam si mihi ex utero egressa esses,

Et mihi unica in domo virgo esses:

Neque te ipsam hoc omnino latere existimo. Quare ne dicas, meum germen, quod te non curo;

Non, quamvis crebrius ploro quam pulchra Niobe: Neque enim culpanda est si propter filium lugeat

Mater afflictum: quoniam decem mensium laborem sustinui, Priusquam ipsum adspicerem, quem sub hepate meo habebam; Et me adduxit prope munitas-habentem-portas Plutonem:

Sic ipsum difficulter enixa graves dolores pertuli.

Nunc vero abest peregre novum certamen Perficiens: neque infelix scio utrum ipsum

Hue

Kudeudvan 's jap oos douwr it wigo; segges,

ζς Γείνα απί σε θεώ τε κ ανέρι θνητω έολπα.
"Ως αξ έρη" τα δί δι θακεςώτερα θάκουα μήλων
Κόλπον ές τμερέρντα κτ βλεφάζων έχεοντο,
Μνησαμβή τέκκων τε κ ων μετέπητα τοκήων.
'Ως δι' αυτως θακρύσισι παξήτα λούκ' εδίανεν

50 'Αλκμίωπ' βαρυ Α' ήγε κ) εκ συμέ σενάχεσα,
Μυσοισιν πυκινοῖσι φίλια νυὸν ωθε μετήυθε,
Δαιμονῖή παίθων, τίνυ τοι φρεσιν έμπεσε τέντο
Παγαλίμης; πως άμμ' έβέλεις ορθωνων άμφω,
Κήθε άλασα λέγεσα; τὰ δ' ἐνω πρωτα κέκλαυ].

us?

iem

65 Ουχ άλις δις εχόμεδα το δ'ούτατον αλεί επ' ημίδ Γιγνομβοις ; μάλα μβύ γε φιλοβρίωνης κέ τις εξη "Ος ς άριθμήσειεν εφ' ήμετέρρις άχεροπ. Θάροξι ε τοιησδ' εκυρήσαμβυ εκ δεν αίσης. Καὶ δι' αὐτίω δρόω σε, φίλον τέκ. - ἀγρύτοιση

70 "Αλγεσι μορθίζες" όπηνώμων δέ τοι εἰμὶ 'Α αλάαν, ὅτε δή γε κὶ ἐυφερσωίης κόερς ὅξἰ. Καί σε μάλ ἀπάγλως ὁλοφύερμαι ἦδ' ἐλεαίςω, Οιμέκεν ἑμετέρριο λυγςἕ μῦ δαίμον ⑤ ἔχες, "Οςθ' ἡμῦν ἐφύ ἀνθε κάρης βαρὺς ἀιωςεῖται.

75 "Ισω ηδικέρη τε κὶ ἐνδαυΘ Δημήτης,
("Ας κε μέρα βλαφθείς τις ἐκῶν ἐπίοςκον ὁμόντη
Δυσμίνων) μηθέν σε χερειότερον φρεσίν ἦσι
Στέργειν ἢ εἰπέρ μοι τω ἐκ νηθυόφιν ἦλθες,
Καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δάμασι παρθένΘ ἦδα ·

Ουδ΄ αὐτιω γε νυ παμπαν εολπά σε τητο γε λήθειν. Τῷ μηθ΄ ὑζείπης το γ΄, εμον θάλ Θ, ὡς σὰ ἀκηδῶ, Μηδ΄ εἰ κ᾽ ἡϋκόμε Νιόδης πυκινώτες ακλαίω Ουδεν χόνεμεσητον ὑκρὸ τέκνε γράαλι Μητέςι δυακαθέον] Θ ἐπεὶ δέκα μίωας ἔκαμινον,

85 Πείν καί το τ' ίδι εκν μιν, εμφ ύπο ήπαί 'έχοισα,
Καί με πυλάρταο ο εθεν ήγα βυ 'Αϊδονή Θ΄
"Ωδί ε δυςοκέσασα κακάς ω δίνας ανέτλαν
Νωῦ δί μοι όιχε) δί Θ΄ επ' αλλο δίνας γέον αθλον ΄
Εκτελέων εδ' ο δίδα δυσάμμος ος είτ ε μιν αὐπε

4 Ev. 3 & A

Huc reducem receptura firm necre Præterea etiam somnium triste terruit me per dulcem Somnum: quare metuo, cum infestam visionem viderim. Vehementer, pequid liberis injucundum adferat. Visus est enim mihi tenens ligonem fabrefactum manibus Ambabus filius meus Hercules: Quo magnam effodiebat, tanquam fuscepisset hoc opus pasta mer-Fossam in extremitate cujusdam florentis agri, Nudus, absque lana, & absque cinctili tunica. Sed poliquam totius pervenerat ad finem operis, Validum vitiferæ elaborans munimentum area; Tunc ille defixo ligone in eminenti Sulco induturus erat veltes quibus ante indutus fuerat: Subito vero eluxit supra fossam profundam Ignis indefessus, & immensa circa ipsum flamma volvebatur. Verum ille semper velocibus retrocedebat pedibus, Effugere cupiens fævam vim Vulcani: Semper vero ante fuum corpus velut fcutum Quatiebat ligonem: oculifque huc illuc Circumspiciebat, ne ipsum adureret insessus ignis. Huic quidem opus ferre cupiens (ut mihi videbatur) Iphiclus magnanimus, in terram cecidit lapfus. Priusquam ad ipsum perveniret, neque rectus rursum resurgere po-Sed immobiliter jacebat, ficut imbecillus fenex, Quem etiam invitum vi coegit injucunda senecta Concedère; jacet autem humi defixus ibi, Donec quis manu attraxerit prætereuntium, Reveritus adspectum senilem cana barba: Ita in terra volvebatur bellicosus Iphielus. At ego flebam ope destitutos videns Filios meos; donec mihi excussus est dulcis somnus Ex oculis, & aurora statim illustris prodiit. Talia, ô chara, mihi somnia mentem perterruerunt De nocte: verum omnia ad Eurysthea vertantur, A domo nostra; fiatque vates illi Animus meus, nec quid aliud fortuna perficiat.

Idyllium V.

Cum ventusleniter mare glaucum ferit, Timidus me folicitat animus, nec amplius Musa

Grata

er-

'Ev. Sa de vostourd' imodéfouat, et re zi ent. Προς δι દેમμι દેમο έπου δια γλυκω ανός ον ειρος Ex Ta [Les , un un to Texvois anoducion sedoi. Είπατο γάς μοι έχων μακέλλω ευεργέα γεροί Thais euis auportenos Bin 'Hegannem 95 Τη μεράλλω ελάχωνε, δεδεζωρ ούς επί μιδώ, Τάρεον πλεθάον Θ επ εραπή πνος άχες, Τυμίδιο χρή Θ. Αυταρ επίδη παντός αφίκετο σρές τελ Θ΄ έρίκ, Καρτερον δινοπέδοιο πονεύμλυ έρη Θάλωνς, 100 "HTOIS NIS EON ELLENNEN OTH OPE XOUTO ES HOUS Av Sings मुद्ध त्यारिया वा वे में मवंद्र सेंधव त्य हैं इठ • Egamins d' avenauler is name roio Badeins Πυς αμοτον, σει δ' αυτον αθέσφα) Θ είλειτο φλόξ. Αυταίς δη αιενόπων Εποίς ανεχάζετο ποισίνς Εποιρέων μεμαώς ολοδυ μβο Ηφαίσοιο 105 Αίει ή σερπαεριθεν έδ χροὸς, ήθτε γέρρον, No marker markelu · wei d' ou marr Erda i Erda Πάπαινεν, μη δή μαν επιφλέξη δίτον πύρ. Τῷ με ἀοωνόσαι λελιημού Φ (ως μοι είκτο)
Ἰφικλέης μεγάθυμος, ἐπ' ἔδει κάππεσ' ολιθών
Πείν γ' ἐλθείν, ἐδ' ὀξθος ἀνας μικα διμό αί τις, 110 'Αλλ' απεμφές έκατο, γέρων ώσα τ' αμθυλωός, "Οντε κ) κα έθλουτα βίνοατο γνησας άτερπες Καππεσεκι, κειται δ' δγ' όπι χθουδς έμπεδου αυτέ, Es Tooke Tis releas hav averen macion Tooks Aidedis omda wegreelw monioio fueis. "Ως εν γη λελίαςο σακέσσελ Θ 'Ιφικλείης. Αυτάς έρω κλαίεσκον άμη χαν έοντας όρωσα Παίδως έμιδς, μέχει δή μοι απέσουτο νήθυμο υπο Οφθαλιβυ ήρις ή ελουτίνα φαίδιμος ήλθε. Τοία, φίλη, μοὶ ονειεα δια φεένας επροίησαν Παννυχίη τα ή πάντα τος Ευρυδία τε έποιτο, Oins ap' nuerteoio. Nuoiro 3 udvas chelvo Ουμός εμός, μηδ' άλλο παρεκτελέστιε τι δαίμων.

EINMION É.

ΤΑ'ν άλα τὰν γλαμγὰν ὅταν ຝυεμος ἀπεξια βάλλη,
Τὰν φείνα τὰν δειλὰν ἐξελίζομαι, ἐλὶ ἔπ Μοῦσε
ἐΕντὶ

Grata est, sed multo magis me rapit tranquillitas: At quando resonat canum pelagus, & unda marina Incurvata spumat, ac plurimi fluctus agitantur, Ad terram oculos converto & arbores, mare autem fugio; Terra vero mihi fida videtur, & statim opaca sylva placet. In qua magno etiam spirante vento pinus canit. Malam profecto piscator vitam degit, cui domus est navis, Et labor in mari; & pisces, fallax venatio. At mihi dulcis formus fub platano comata: Et fontis amem vicinum murmur audire, Qui oblectat strepitu agrestem, non exterret.

Idyllium VI.

An amabat Echo vicinam, Echo autem ardebat Saltatorem Satyrum, Satyrus vero infane deperibat Lydam: Quantum Echo Pana, tantum & Satyrus Echo urebat. Et Satyrem Lyda: fic amor per vices flagrabat. Quantum enim ipsorum aliquis amantem oderat, Tantum & ipse amans odiosus erat, & patiebatur vindictam. Hæc ego documenta narro ab amore alienis, DILIGITE amantes; ut, si ametis, redamemini.

Idyllium VII.

Hoc Idyllium, ut quidam volunt, BIONIS eft.

7Esper, aurea lux amabilis Veneris, Chare vesper, cæruleæ noctis imago sacra, Tantum obscurior luna, quantum præstantior astris, Salve dilecte: & mihi ad pastorem commessatum eunti Tu lumen præbeto vice lunæ: hæc enim Incipiens hodie citius occidit. Non ad furandum Eo, nec ut iter noctu facientem invadam; Sed AMO: decet autem amantem simul ab aliis amari,

Idyllium VIII. Ejusdem.

Lipheus post Pisam ubi mare ingressus est, AProcedit in Arethusam, aquam adducens oleastros-vectantem, Ένη φίλας πρτάρει η πολύ πλέον ἄιμιε μαλάνα.

*Αλλ όταν αλήση πολιός βυθές, α ή θαλαστα

Κυρίον έπαφείζη, τα ή χιίματα * * μεμιώη,

Ες χθόνα παπαίνω ή δένδρεα, ταν δι άλα φεόρω.

Γα δί μοι ά πικά, τα χα δι έυσκι Ε έναδεν ύλα,

"Ενθα ή μι πνεύση πολύς ώνεμ Ε, ά πίτις άδει.

*Η κακόν ό γειπεύς ζώει βίον, ἡ δόμ Ε ά ναύς,

Καὶ πόν Ε εντί θαλαστα, χὶ χθύς ά πλάν Ε άδρα.

Αὐτὰς ἐμοὶ γλυκύς ὑπο πλατάνω βαθυφύλλω.

Καὶ παρᾶς φιλέοιμι τὸν ἐγρύθεν προν ἀκέειν,

"Α τέςπη φοφεισα τὸν ἄδεικον, ἐχὶ τα εσώσει.

EISUNNION S'.

Τρα Πὰν 'Αχῶς τᾶς γείτον Θ, ἡερτο δι' Αχῶ Εκιετιτᾶ Σαπίςω, Σάπιερς δι' ἐπεμίνατο Λύδα. 'Ως 'Αχὰ τὸν Πᾶνα τόσον Σάπιερς φλέγζυ' Αχὰ, Καὶ Λύδα Σαπιείσκον ' ἔςως δι' ἐσμιύχε] ἀμωιδᾶ. 'Οωσον οδ τίμων τὶς ἐμίστε τὸν φιλέοντα, Τόωτον ὁμῶς φιλέων ἐχθαίςετο, πάρς δι' ἄποινα. Ταῦτα λέγω πάσιν τὰ διδά [ματα τοῖς ἀνεράσοις, ΣΤΕ 'ΡΓΕΤΕ τεὐ φιλέοντας ' ἐν', ἰμὸ φιλέοντε, φιλῆδε.

ειδύλλιον ζ'. Τέπε το Έιδυλλιον, καιτά πνας, Βίωνός δζι.

Ε Σώρε, τᾶς ερετας χεύσεον φά Θ `Αφερ Υμείας,
Τό ωπος ε, δυανέας ίε ε ε ν φίλε νυκτός άγαλμα,
Τό ωπον άφαυρο τερον μίωας, δουν έξοχ Θ άςτων,
Χαῖρε φίλ Θ ΄ καί μοι ποτὶ ποιμή α κῶμον άγοντι
'Αντι΄ σελαναίας τι δίδε φά Θ ΄ άνεκα τίω α
Σάμερον άξρομή α, τάχον δίνεν εκ δτὶ φωράν
"Ερχομαι, έδ ' ένα νυκτὸς όδοι πορέον Ι' ἐνοχλήσω,
'Αλλ' `ΕΡΑ΄ Ω ΄ καλ ν δ τ' ἐρασαμή φ ζωεράδς.

"Ειδύλλιον ή. Τέ αυτέ.

Α Λοલ δς ων Πίσων ἐπίω κτ πόντον ὁδούν, "Ες χε ? εἰς 'Ας ٤ θοις ἔχων κοπνηφόρον ὕδως, Et dona fèrens, pulchras frondes floresque, & sacrum pulverem, Et profundus undas ingreditur, sub mari autem Inferius currit, nec aqua aquæ miscetur; Cæterum mare non sentit transcuntem fluvium:

Sic puer ille graviter-afficiens, mala-machinans, ardua docens, Cupido amnem quoque propter amoris vim natare docuit.

EJUSDEM EPIGRAMMA in Amorem arantem.

Perniciosus Amor; pendebat autem illi pera ab humeris:
Et cum junxisset sub jugo laborum-patiens collum taurorum,
Seminavit Cereris sulcum frugiserum:
Dixit autem, sursum adspiciens, ipsi Jovi, Combure arva,
Ne te Europæ bovem aratro subjiciam.

BIONIS SMYRNÆI,

EPITAPHIUM ADONIDIS, Idyllium I.

鑿

Amentor Adonidem: Interiit pulcher Adonis.
Periit pulcher Adonis, adlamentantur Amores.
Ne amplius purpureis in vestibus dormias, Venus;
Surge misera pullata, & plange
Pectora, & dic omnibus, Periit pulcher Adonis.

Lamentor Adonidem: adlamentantur Amores.
Formosus Adonis in montibus jacet, semur dente
Candidum candido dente percussus, & Venerem dolore afficit
Tenuiter spirans: ater vero cruor manat
Niveam per carnem: sub superciliis autem oculi torpent,
Et rosa, i. roseus color labrorum sugit: unaque cum illo
Moritur & osculum quod Venus nunquam relinquet.
Veneri quidem osculum, etiam non amplius viventis, gratum est:
Sed Adonis non sensit quod ipsum morientem osculata est.

Lamentor Adonidem: adlamentantur Amores.
Atrox atrox vulnus habet in femore Adonis:
Majus autem Venus habet in corde vulnus.
Circa illum puerum & chari canes ulularunt,

ΈΠΙΤΑ Φ. 'ΑΔΩ'Ν. Είδ. Δ.

"Εδνα φέρων, καλά φύλλα κ ἄνθεα, ε κόνιν ίεἀν, Καὶ βαθύς εμεαίνε τοῖς κύμαθης τω το βαίλασαν Νέρθεν ἐποθηχάθη, κε μίγνυ) ὕθωσιν ΰθως, Α δι εκ δίδε Βάλασα διερχομβύν ποταμοῖο Κῶρος δεινοθέτας, κακομάχανΘ, αἰνὰ διδάσκων, Καὶ ποταμοὶν διὰ φίλ εν "Ερως εδίδαξε κολυμετώ.

ΤΟΥ 'ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ'ΓΡΑΜΜΑ είς 'Ερωτα αρογειώντα.

Αμπά δα θεὶς κὰ τόξα, βουλάπν ἔλετο ράδ δου ΟὖλΘ "Ερως, πέρω δι' ἔχε κατωμαδίω " Καὶ ζούξας ταλαερρον των ζυρον αὐχένα ταύρων, "Εσπειρέν Δηθς αὐλακα πυροφόρον" Εἶπε δι' ἄνα βλέλας ἀυτῷ Δεὶ, Πρῆσον ἀρέρας, Μή σε τον Ευρώπης βεν τω' ἀροβρα βάλω.

蒸烧蒸烧滚滚滚滚滚滚滚滚滚滚滚

B I' Ω N O Σ Σ M T P N A I' O T 'E I Δ T' Λ Λ I A.

ΈΠΙΤΑ ΦΙΟΣ ᾿ΑΔΩ' ΝΙΔΟΣ, Εἰδικιον d.

Ιάζω τὸν "Αθωνιν' Απώλετο κομὸς "Αθωνις.
"Ωλετο καλὸς "Αθωνις, ἐπαιάζεσιν Ερωτες.
Μηκέππος φυρέοις ἔνι φάρεσι, Κύπει, κάθουξε
"Ερρεο δειλαία κυανος όλε, κὶ πλατάγησον
Στάθεα, κὶ λέγε πᾶσιν, 'Απώλετο καλὸς' ΑΑἰάζω τὸν "Αθωνιν ' ἐπαιάζεσιν Ερωτες. (δωνις.

Κεῖ ται καλὸς "Αδωνις ἐπ' ἄρεσι, μπρον ὁ δόντι Λάμῷ λάκον ὁ δόντι τυπεὶς, κὶ Κύπειν ἀγιὰ Λεπὸν ἀπο ψύχων * τὸ δε ὁι κέλαν ἔδε) αμα Χιονέας κάτα σαρκός τῶ ὀφρύσι δι ὅμματα ναρκεῖς Καὶ τὸ ῥόδον φούρει τῶ χείλε ⓒ * ἀμφὶ ἢ τίω ὡ Θνάσκει κὶ τὸ φίλαμα τὸ μήποτε Κύπεις ἀφήσει Κύπειδι μὸὶ τὸ φίλαμα κὰ ἐ (ώοντος ἀρέσκει * 'Αλλ' ἐκ ἐἰδεν "Αδωνις ὁ μιν ἢτάσκον] ἐφίλασεν.

IO

15

Αἰάζω τον Αθωνιν · ἐποιάζωσιν ' Ερωτες. ΑΓειον ἄΓειον ἔλκ Θ΄ έχει χΤ μη εὸν ' Αθωνις · Μείζον δι' ά Κυθέρεια φέρει ποτικάς διον ἔλκ Θ · Κείνον κεὶ ποῦ δα φίλοι κύνες ἀξύσαντη,

Kal

Et nymphe plorant Oreades: ipsaque Venus,
Solutis capillis, persaltus errat
Lugubris, incompta, nudis pedibus: & rubi ipsani
Incedentem insestant, ac sacrum sanguinen carpunt.
Acuta autem voce ejulans, per longas valles sertur,

Acuta autem voce ejulans, per longas valles fertur,
Affyrium maritum clamore requirens, & puerum vocans.
Atcirca ipfius umbilicum ater fanguis alte erumpebat,
Et à femore pestus cruentabatur: costarum autem loca

Nivea prius Adonidi rubebant.

Ah ah Venus! adlamentantur Amores.

Amisit pulchrum illum virum, unaque sacram formam amisit.

Nam, dum vixit Adonis, Veneri præclara forma fuit:

Mortua autem cum Adonide est & forma Veneris; hei hei!

Montes omnes & quercus dicunt, Ah Adoni!

Et suvii destent luctus Veneris,

Et fontes Adonidem in montibus deplorant,

Flores autem prædolore rubesiunt; Venus vero

Per omnes colles & per urbem slebiliter canit.

Ah ah Venus! Periit pulcher Adonis. Echo occinuit cum clamore, Periit pulcher Adonis. Veneris dirum amorem quis non deploret? Hei hei! Utvidit, ut cognovit Adonidis intolerabile vulnus, Ut vidit purpureum fanguinem in marcefcente femore, Brachia expandens gemendo dicebat, Mane Adoni, Miser mane Adoni, ut te postremum inveniam, Utte amplectar, & labra labris misceam. Expergiscere paulisper Adoni jamque postremo me osculare: Tantillum me osculare donec vivit osculum ; ... Donec ab anima in meum os & in meum jecut Spiritus tuus fluxerit, & tuum dulcem amorem exuxero. Atque imbibero amorem: Ofculum autem hoc affervabos Tanquam ipsum Adonidem, quando tu me infelix fugis; Fugis longe Adoni, & abis ad Acherontem, Et tristem regem & immitem : ego vero misera Vivo, & Deafum, neque te persequi possum. Accipe Proferpina virum meum: nam tu es Longe me potentior; &, quicquid pulchrum eff, ad te devolvitur. Sum autem ego valde infelix, & inexhaufto dolore conficior, Deplorans Adonidem, quod extinctus eft, teque timeo. Moreris, ô desideratissime: amor autem sicut somnium mihi avo-At Venus vidua est: & Amores in domo inanes sunt. Tecum vero una cestus periit: quid enim temerarie venabaris? Cum adeo pulcher effes, cum feris congredi aufus es!

20 Καὶ νύμφαι κλαίνων ὸς લાં તી દું લાં લી `Αφερδίτα, Λυσαμβρα πλουμμίδας, ανα δρυμὰς αλάλη) Πενθαλέα, νήπλεν Θ, ἀσάνδαλ Θ΄ αι ή βάτοι νεν Ερχυμβίαν τε ερντι, κὶ ἱερον αιμα δρέπτη). 'Οξυ ή κακύνου, δὶ α κακ μακερά φος είται, 25 'Αρχύριον βρόωσα πόσην, κὶ παίδα καλά σα.

' Αμφὶ δέ μιν μέλαν αι μα παρ' όμφοδού ἡως είτο, Στάθεα δ' όκ μης είν φοινίωτο ' όι δ' ώσομαζοὶ Χιόνεοι τοπάρριθεν ' Αδώνιδι πος φύροντο.

Αϊ αὶ τὰν Κυθέρειαν, ἐπανάζεσιν Ἐρωτες.
30 Πλεσε τὸν καλὸν ἀνδεα, ζυνώλεσεν ἱερὸν ἔδος.
Κύπειδι κθὶ καλὸν ἔδΘ, ὅτε ζώεσκεν Αδωνις
Κάτθανε δὶ τὰ μορφά τὸν Αδωνιο Κόπειδ Θ, αὶ αἰ.
"Ωρεα πάντα λέρονπ τὰ αἰ δρύες, Αι τὸν Αδωνιν
Καὶ ποταικοὶ κλαίκοι τὰ πένθεα τὰς Αφροδίτας,

"Aνθεα d' ¿ξ οδύνας έςυθαίνε ? · ά ή Κυθήρη
Πάντας ἀνὰ κιαμώς κ) ἀνὰ πρόκιν δικίρος ἀκόθες.
"Aι αι τὰν Κυθέρειαν · `Απώλετο καλός "Αθωνις.

'Αχώ δι' ἀντεθώστιν, 'Απώλετο καλός' Αδωνις.

Κύπειδ Θ αίνον έρατα τίς ἐκ ἔκλαυστι ἀν ; Αι αι.
'Ως ιδεν, ὡς ἀνώνστιν 'Αδώνιδ Θ ἀρεπιν ἔλλ.Θ.
'Ως ιδε φοίνιον αιμα μαραινομθώς πέρι μαρώς.
Πάχεας ἀμπετώ σασα κινύρετος Μεϊνον ''Αδωνι,
Δύαπο με μεϊνον '' Αδωνι, πανώς ατου ώς σε κιχείω,

4ς "Ως σε σειπθύζας κ) χείλεα χείλεσι μίζω.
"Εχευ πίθου Αθωνι, τὸ δ΄ αὧ πύματον με φίλασον
Τοσετόν με φίλασον όσον ζώει τὸ φίλαμα.
"Αχεις Στὸ ψυχᾶς ες εμών ς όμα κεὶς εμών ήπαρ

Πνούμα τεδν βούση, τὸ ἢ ζοῦ γλυκύ φίλθεν ἀμέλξως

'Ἐκ ἢ πίω τὸν ἔςωτα · φίλαμα ἢ τῶτο φυλάξω

'Ως αὐτὸν τὸν ᾿Αθωνιν · ἐπεὶ σύ με δύσμοςε φούρεις.
Φούρεις μακερν ᾿Αθωνι, κὰ ἔς γεαι εἰς ᾿Αγέροντα,

Καὶ συγνὸν βασιληά κὰ ἀ Γριον · ά ἢ ταλαινα
Ζώω, κὰ βεδς ἐμμὶ, κὰ ἐ δωίαμαί σε διάκειν.

Λάμδανε Πεςσεφόνα τον έμον πόσην ' έωλ χο αυτα Πολλον έμεο κρείωων ' το ζ' πῶν καλον ἐς σὲ καταρρεῖ. Εἰμι δι' ἐχω πανάπο]μ⊕, 'ἔχω δι' ἀκόςεςον ἀνίλω, Καὶ κλαίω τον '' Αθωνίν, δ μοι θάνε, καί σε φοδεομαι. Θνάσκεις, ὧ τειπόθατε 'πύθ⊕ δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπη.

Mign d' a Kudegera · κενοί d' ανα δώμα] *Ερωτες.
Σοί d' αμα κεσός όλαλε · τί χο τολμης εκιμά γεις τ Κληδς εων τοανθτον εμιμίας θης οι παλαίειν τ 306

Sic lugebat Venus. Amores una lugebant.
Væ væ Veneri! interiit pulcher Adonis

Lacrymarum tantum Venus effundit, quantum Adonis

Sanguinis fundit. Hæc vero omnia in terra convertuntur in flores:

Sanguis rofam gignit, fed lacrymæ anemonen.

Lamentor Adonidem: Interiit pulcher Adonis. Ne in fylvis amplius virum deplora, d Venus: Est recte instructus torus, est Adonidi torus paratus. Tuum, ô Venus, hunchestulum tenet mortuus Adonis; Et, licet mortuus, tamen pulcher eft; pulcher mortuus, quafi dor-Depone eum & in mollibus vestibus in quibus cubabat In quibus tecum per noctem facrum fomnium capiebat, In aurea culcitra: require Adonin, etiamfi trifti fit adspectu. Depone eum inter coronas & flores: omnes cum eo Postquam ille mortius est, omnes, inquam, flores etiam contabue-Riga autem ipfum myrtis, variis olei generibus, riga unguentis: Pereant unquenta omnia: tuum unquentum periit Adonis. Recubat tener Adonis purpureis in vertibus: Circa eum autem plorantes gemunt Amores, Tonfi capillos propter Adoniden: & hic quidem fagittas, Ille vero arcum caleat, alius volucremfrangit pharetram: 01 Alius calceamentum Adonidis folvit, alius lebetibus Aureis fert aquam, alius femora lavat Alius retro alis refrigerat Adonidem.

Ipfam Cythaream adlamentantur Amores.

Extinxit totam facem in limine Hymenzus,

Bt coronam nuptialem expandit: non amplius Hymen,

Hymen non amplius cantilena est; fed cantatur Ah ah!

Ah ah propter Adonidem adhuc magis! ah propter Hymenzum!

Charites deplorant filium Cinyrz,

Periit pulcher Adonis, inter se dicentes,

Et id voce acutiore dicunt quam tu Dione.

Et Parcæ Adonidem deplorant Adonidem,

Et ipsum cantu revocant: at ille non exaudit;

Non sane neque vult, Proserpina ipsum non dimittit.

Finem facito, Cytharea, lugendi, & hodie abstine à conviviis:

Nam te rursum lugere oportet, atque in alium annum lacrymari.

Alceps qui erat adhuc adolescens, in nemore arboribus denso Dum venatur aves, fugitivum vidit Amorem

Bush

Edd8-

Οδ' ολοφύς απο Κύπεις επαιάζκουν Εραστες. Αὶ αὶ τὰν Κυθερειαν Απώλετο καλος Αδωνίς. Δάκρυον & Πάφιν τόσον οκ κέει, όων Αδωνίς. Αίμα χέει τὰ βπάντα ποπ χθονί γίγνε βάνθη r. 65 Αξια ρόσον τίκ] ει τὰ ή δάκουα τον άνεμωναν Αἰάζω. τον "Αδωνίν, Απωλετο καλός Αδωνίς, Μηκέτ καλός Αδωνίς, Ες αναδά 516 ας, Έςτν Αδωνίδι φυλλάς έττιμα. Ask Sov Exes, Kudesta, to toy tode venego Adams 70 Kai venus av nahos oci, nahos venus osa nadeviduy. Κάτθεο & μαλακοίς ενι φάρεσην δις ενίσμες.
Τοίς με ζου ανα νύκτα τον ίερον υπιον έξου χρη.
Παρχύσω κλιντήρι πόθει η συγκον Αδώνην.
Βάλλε Α΄ ενὶ σεφάνοιση μιανθέσι πάντα ζωύ αυτώ; 75 'Ως τίω 🕒 τέθνακε, η ανθεα πάν το εμαράνθη. 'Ράνε Νε μιν μύςτοισιν, αλείφασι, ράνε μύρρισι: 'Ολλύων μύρα πάντα · το τον μύρον ἄλε]' "Αθωνις. Κέκλι) & βρος "Αθωνις ον είμασι πορφυρέοισιν · Augl Simir xxaloures doutevax xoir Himset. A Kerpgulian zairan san salan di za ulu biswesi "Os A' Com sittar Elane's as A come con de papers lui. Xin polo Charita medianos chalalvelos of 3 x 60 nos Kelowidis pogenow i chopsio & muela Xieta stumpel 85 "05 מ" סיושבי חובפט צפטות מימשל צפו דסי "אלשיני. Asimou min Kungelanemua sou Egwres, Enter well had a mious of oxiais Tulbart, Kai sea @ Benesiase junhalor sken of Tuars Tudriner der outportet & G, dot I ai ai Al al ny Tow Adaysy Entracer, al Tulianoy! Ai Xderres xxaigra rov visa ro Krvlego; "Alero needs "Adams, is andinance Rejorate" Autai A o cu hinger riche mitor if ni Avere. * Kai Molegs Toy "Adwer avaxxaisor "Adwers Καί μιν επαρίδεσιν · ο δε σφισιν εκ επακέρι, Ου μαν εκ εθέλου, κώρο και μιν εκ εποκύρι,

Provinion B.

Λήγε γόων, Κυθέρεια, πράμερου ίρεο κώμων . Δε σε πάλιν κλαύσω, πάλιν είς έτος άλλο δακρύσως

Τεάτας επιώς , εν αλουί δενδερεντη "Ος νεα βηςούων, του Σπό Επου άδεν Ερωτα dir ofterer

Buxi ramo insidentem: ut igitur animadvertit,
Gaudens, quoniam avis ei permagna videbatur,
Calamos simul omnes inter se conjungens,
Huc illuc transilientem observabat Amorem.
Tandem vero adolescens indignatus, quia nihil proficiebat,
Abjectis arundinibus senem adiit aratorem,
A quo hanc artem didicerat, eique rem narravit,
Et sedentem ostendit Amorem, Porro senex
Subridens movit caput, & respondit puero,
Abstine a venatione, nec istam avem insequitor.
FUGE proces, mala est hac bestia: eris beatus
Dum non eeperis ipsam; sed si viri mensuram attigeris,
Ille qui nunc sugit & resilit, ipse sua sponte
Accedens subito capiti tuo insidebit.

Idyllium III.

Agna mihi Venus adhuc dormienti adfititi, Infantem Amorem pulchra manu ducens, In terram nutantem: atque his me verbis affara est, Cantare mihibehare bubulce samptum Cupidinem doceto.

Sic loquuta abiit: ego autem quacunque pastoralia camin

Stultus tanquam discere volentem Cupidinem docebam, Quomodo tibiam obliquam Pan invenerit, Minerva tibiam, Testudinem Mercurius, & citharam dulcis Aposlo. Hæc ipsum edocebam: at ille nihil curabat mea verba, Sed ipse mihi canebat amatoria, meque docebat Mortalium & immortalium amores, & genetricis sue opera. Tum EGQ oblitus sum illorum que Cupidinem docebam: At, quæcunque me docebat Cupido amatoria, cuncta didici.

Idyllium IV.

Muse Amorem non metuunt crudelem,
Quin amant ex animo, & vestigia sequentur ejus.
Ac siquis ingenio preditus inamabili eas sequatur,
Illum resugiunt, & docere nolunt:
At si mentem Amore agitatam habens suaviter cecinerit,
Ad ipsum simul omnes testina confluent.
Quod autem hic sermo plane verus sit, ego testis sum.

Έσθωμον πίζοιο ποτί κλάθον ώς δι ἐνόασες
Χαίρων, ώνεκα θη μέρα φαίνετο όργεον αυτώ,
Τῶς καλάμως ἄμα πάντας ἐπ ἀλλάλοισι (μωάπων,
Τᾶκ) τὰ τὸν Ἐρωτα μετάλμθον ἀμφεθέκαιεν
Κώ ποῦς ἀραλάων, ἔνεχ ὅι τέλΟ ἐθὲν ἀπάντις,
Τῶς καλάμως ρί ἱας ποτ ἀροτεκα περοσβου ικανεν,
Ός νιν τάνθε τέχιαν ἐθιθάζατο, κὶ λέγθι αυτώ,
Μιθιάων κίνησε κάξη, κὶ ἀμείδετο πάθα.
Φείθεο τᾶς δήρας, μηδὶ ἐς τόθε τῶς νεον ἔρχο.
ΦΕΥΤΕ μακράν κακόν ἐντὶ τὸ θηρίον ἔλδιο ἔατη
Εἰσόκα μή μιν ἔλης ΄ ἰω β ἀνερο ἐς κεθον ἔλθης,
15 Οῦτος ὁ νοῦ φοίρων κὶ ἐπάλμθο, αὐτὸς ἀφ' ἀυτώ
Έλθων ἐξαπίνας κεφαλὰν ἔπί (κο καθιζεί.

Ein'Mior 2'.

Α Μεράλα μοι Κύπεις ξθ' τωνώονπ παρέςα.
Α Νηπαρον τον "Ερωτα καλάς οι χειερς άρρισα, "Ες χθονα να σάκαζοντα " τόσον θέ μοι έφερσε μύθον, Μέλπην μοι φίλε βετα λαβών τον "Ερωία δίδασες. "Ως λέγε, χ' ά μιο άπηλθεν " έγω δι' όσα βεχολίασόν, χ' ευρε πλαρίαμλον ό Πάνο ώς αὐλον ' Αθάνα, Ως χέλων Ερμάων, χίθαειν δι' ώς άδις Απόλλων. Ταῦτα μιν δεεδίδασκον " ό δι' κκ εμπάζετο μύθων, 'Αλά μοι αὐτὸς ἄζθεν ερωτύλα, χωί μ' εδίδασκε Θνατίν άθατά το ποθες, χ' ματέρω " έρω κλαθόμαν το πόθες, χ' ματέρω " έρω κλαθόμαν μ' όσων τον "Ερωία δίδασκον" "Οσα δι' Ερως μ' εδίδασκεν ερωτύλα, παν ' εδίδασκον " Οσα δι' Ερως μ' εδίδασκεν ερωτύλα, παν ' εδίδασκον "

Eidinger d'.

IO

ΤΑΙ Μοΐσω τον Έρωτα τον άγειον ε φοξεον),
Εκ πυμφ φιλεοντι, κὶ ἐκ ποθος αυτῶ επον).
Κ' μι μιρ ἀρα ψυχάν τις εχων ἀνερεον οπισ κὶ.
Τιμον ἐσεκφολροντι, κὶ ἐκ ἐπέλοντι διδάσκον "Ην ἡ νόον τιδ Ερωτι δον άμεμ Φ ἀδὶ τρελίσ Γη,
Ές τιμον μάλα πάσω ἐπηγομθιαι ωρορέοντι.
Μάρτις ἐχῶν ὅτι μῦθΦ ὁδ ἐπλετο πάσην ἀλη πές.

100. 108 KB

Nam shomimem quempiam alium aut immortalem carmine co-Cessat mea singua, nec, ut antè solebat, canit: (lebro, Russum cum in Amorem vel in Lycidam aliquid modulor, Tunc mihi letum ore carmen profluit.

Idyllium V.

SI pulchra mea sunt carmina; vel illa sola
Gloriam afferent quæ jam antea mihi præbuit Parca:
Sin illa non probantur; quid est quod amplius laborem?
Nam si nobis vivendi duo tempora dedisset
Sive Jupiter, sive Parca versuta, ita ut ageretur
Alterum cum lætitia & gaudio; alterum in labore;
Liceret post labores aliquando bonis frui: (venire
At si Dii unum duntaxat tempus annuerunt ad vitam transigendam
Hominibus, idque breve & minus omnibus;
Quam diu (vah) miseri in labores & opera nos satigamus?
Et quousque animum ad lucra & artes
Applications, semper desiderando multo majores opes?
OMNES sane obliti sumus, mortales nos esse natos,
Et quod t reve tempus à Parca sortiti sumus.

CLEODAMUS & MYRSON.

Pere, 6 Myrson, aut hyeme, aut autumno, Aut æstate, quid tibi jucundum? & quodnam ex his magis opta's advenire?

Numæstatem, cum omnia absoluta sunt quæcunque laboramus? An duscem autumnum, cum hominibus sames levis est? An vero hyemem ad opera pigram? quoniam & hyeme multi, Dum se calesaciunt, oblectantur otio & pigritia?

Anvero tibi pulchrum ver magis placet? dic, Quid tibi animus

Eligit? loqui enim permittit otium nobis.

M. JUDICARE non decet mortales divina opera.

Omnia enim hæc facra funt, & jucunda: tui autem gratia
Dicam, Cleodame, quodnam præ aliis gratum fit,
Non volo æffatem esse; quoniam tunc me sol torret: (unt:
Nec volo autumnum; quoniam morbos fructus autumnales pari
Perniciosam hyemem sufferre, nives pruinasque timeo:
Ver mihi ter exoptatum toto anno adsit,
Cum neque frigus, neque sol nos gravat.
Vere omnia sæcunda sunt, omnia vere suavia germinant,
Et nox hominibus par, & par die:

bro,

nire

dam

lagis

nus?

ti,

nus

unt:

pari-

Eju

"Ην μ ββερτον αλλον η αθάνατον πνα μέλπω,
Καμβαίνη μου γλώστα, κ) ώς πάρω κκ έτ' αρίδει '
"Ην Λ' αὐτ' ες τον Ερωτα κ) ες Λυκίδαν τι μελίσδω,
Καὶ τόνα μοι γαίρουτα δια τόμα ω ρεει φδά.

Einimor &.

ΤΙ μρι χαλά πέλει τὰ μελύδεια, κỳ τάδε μενα Κυδο ἐμοὶ Ξποντη τὰ μοι πάζο ἀπασε Μοῖεα Εἰ δι ἐχ ἀδέα ταῦτα, τὶ μοι πολύ πλήονα μο χθεν; Εἰ μὰ χὰ βιότω διπλόρη χόνον ἀμῖν ἔδωκεν "Η Κερνίδας, ἢ Μοῖεα πολύθη Θ, ὡς ἀνύελς Τὸν μὰ ἐς ευφερσωίαν κὶ χάςματα, τὸν δι ἀνὶ μόχθω, "Ην τάχα μο χθήσαν ἱ ποθ ὕσερον ἐδλὰ δέχεις." Εὶ ἢ Θεοὶ κατένδιξ ἔνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεν ᾿Ανθρώποις, κὶ τόνδε βραχωὶ κὶ μήονα πάντων, Το Ἐς πόσον ἀ δειλοὶ καμάτως κὶ εἰς ἔγρα πονά μες; Ψυχὰν δι ἄχει τίν Θποπὶ κέρδεα κὶ ποτὶ τέχιας Βάλλομες, ἱμεἰροντες ἀκὶ πολύ πλήον Θ ὁλω ; ΛΑΘόμεθ ἢ ἀρα πάντες ὅτι Βνατοὶ χούμεθα, κὶ ὡς βραχωὶ ἐκ Μοῖεας λάχομλι χεόνον. ****

ΚΛΕΟ ΔΑΜΟΣ ή ΜΤ'ΡΣΩΝ.

"Ε Ιαρ Θ, ω Μύρσων, η χείμα Ι Θ, η φ θινο πώρε,
"Η θέρε Θ, τ ι τοι άδύ; τι β πλέον ευ χεαι ελθεν;
"Η θέρ Θ, άν ιχα, πάντα τελείε β δωα μογεδμες;
"Η γλυκερον φ θινόπωρον, ότ ανδρόπ λιμός ελαφρά;
"Η χράμα δύσερρον; έπει κ) χείμαπ πολλοι
Θληπόμλυοι θέλροντα άρργιη τε κ) δικώ;
"Η τοι καλον ευρ πλέον εὐαθεν; εἰπε, τί τοι φριω
Αἰρειται; λαλείν γδ ἐπέτροπεν ά γολα άμῦν.
Μ. ΚΡΙ ΝΕΙΝ εκ ἐπέοικα θείνα έργα βροτοίσι.

Πάντα γδίερε ταυτα κ) άδ'εα · (εῦ ἢ ἔκαπ Έξερεω, Κλεόδαμε, το μοι πέλεν άδιον άλλων. Ουκ εθέλω θέρρε ἢωθυ, ἐπὰ τόκα μὶ άλιΘ ὁπην · Ουκ εθέλω φθινόπωρον, ἐπὰ νόσον ωριατίκητι · Οῦλον χεῖμα φεραν, νιφετὸν κρυμές τε, φοδεῦμα · Εῖαρ ἐμοὶ τριπόθατον ὅλω λυκάδαντι πας τι , Ανίκα μήτε κρύΘ , μήθ ἀλιΘ άμμε βαριώτι .

Είαει πάντα κύει, πάν β καεος άδ έα βλας εί, Χ' ά νυξ άν πρώποισην ίσα, κ) διμοί τ Θ άως.

TS

Ejusdem in Hyacintbum.

Opfili inopia Bionem occupavit tantum dolorem fullinente, Quarebat remedia omnia, & fapientem obibat artem: Ungebat etiam ambrofia & nestare, ungebat totum Vulnus: sed Parcis omnia remedia vana sunt.

Ejusdem.

BEATI qui amant, cum equaliter redamantur.

Beatus erat Theseus cum Prithous adesset,
Etiamsi implacabilis descenderit in Plutonis domum.
Beatus erat inter rigidos Axenos Orestes,
Quoniam communes cum eo Pylades susceperat prosectiones.
Erat selix Acides socio vivente Achilles: (vit. Beatus erat moriens, quoniam ab co mortem horrendam propuls.

Ejufdem.

Non pulchrum est, ô amice, omni de causa ad fabrum vent. Neque in omnibus alio indigere; sed & ipse (tare, Fabrica fistulam: est autem tibi facile opus.

Ejusdem.

Musa Amor vocet, Musa Amorem ferant: Cantum Musa mihi semper cupienti donent, Dulcem cantum, quo medicamentum jucundius nullum.

Ejusdem.

EX crebra gutta, ut proverbium est, semper eunte, Etiam lapis in foramen cavatur.--

Ejusdem. IV.

A Tego bene procedens meumque iter, in loco declivi Isto apud arenam & littus susurro, Duram: obsecrans Galateam: dulcem vero Spem ad extremam usque senectutem non relinguam.

Ejusdem.

Nec sinas me sine præmio ; nam & Apollo pro cantu Mercedem dedit: honor vero res meliores facit.

Ejusdem.

Forma mulieribus est res decora; viris autem, fortitudo.

Të durë eis 'Taxivoov.

* Α Μοασία ή Βίων ελε το απόγελ άλρος έχοντα. Α Δίζετο φαθμακα πανταισοφάν ελ έπεμαίετο τέχναι Κεῖεν ελ άμεροσή κὸ νέκταρ, χεῖεν ἀπαθ * Ωτηλάν * Μοίραισι ελ ἀνδηθέα φάθμακα πάντα.

Τε ίμτε.

*ΟΛΒΙΟΙ δι φιλέοντες, ἐπίω Ἰσον ἀντερέων).

*Ολοιθ Ιω Θασευς τῶ Πιρειδόω παρεονίθ,

*Ει κὰ ἀμιλίκτοιο κατηλυθεν εἰς ᾿Αἰδαο.

*Ολοιθ Ιω χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν ᾿Ορές της,

*Οως κὰ ὁι ξωμὰς Πολάδας ἄρητο κελευθες.

*Ην μάναρ Αἰακίδας ἐτάρω ζώοντος ᾿Αχιλλεύς ΄

*Ολοιθ Ιω δινάσκων, ὅποι μόρον αἰνὸν ἄμιωεν.

Τε ἀιτε.

Τε ἀιτε.

Τε ἀιτε.

Τε μαλον, δ φίλε, πάντα λόρον ποπ τέκτονα φοιτίο,
Μηθέπ πάν δ άλλα χείω ἰράμω ἀλλα χ αὐτος
Τεχιάως σύειγγα πέλει δέ τοι ἐυμαρὲς ἔγρον.

Τε αυτε.
Μοϊσας Έρως καλέοι, Μοϊσαι τον Έρωτα φέροιεν το Μολπάν ταὶ Μοϊσαι ιωὶ αἰκὶ ποθέοντι διδείεν, Ταν γλυκεράν μολπάν, τας φάρμακον άδιον έδεν.

Τε ἀυτε. E^{K} Αμμνής βαθάμηγ Θ , ὅκως λόγ Θ , αἰὲν ἰοίσας, X αι λίθος ἐς βωζιών κοιλαίνεται.--

Tr aure.

Α Υπάρξοων βάς οδ κλεμάν όδον, ες το κάταντες Α Τίνο, ποπ ψάμαθον τε κλ πίονα ψθυ είσδω, Διωδιβήθ Γαλάτζαν ἀπίνεα ' πάς ἢ γλυκείας Έλπίδας ύςαπω μέχει γήραθ κα ἀπολείψω.

Τε ἀινέ. ΜΗ δε λίπης μ' σγέρμεν ἐπω χώ Φοῖς Φ ἐἀκίδειν Μιδεν ἔδωκε. πιαά ἢ τὰ πράζματα κρένονα ποικ.

Τς તામરે. Μορφα ઝમતા મદ્દુશાન મદ્દેશ સ્થાપ્તરેષ્ઠ, તે પ્રદેશ ની' તો મર્ત્ય.

EDI-

V 4

nentë,

(vit.

enti. tarc,

0.

HYPOTHESIS OVI

SIMMIÆ RHODIL

Autore Claudio Auberio Triuncuriano.

HOC Ovum poeta Dianz offert, filiz Latonz, fororique Apollinis: in quo de injuria Musicz seu Poeticz quondam a Mercurio facta conqueritur, qui relictis carminibus, traditaque Apollini testudine (qua dimidiatum Ovum resert) sese converterit ad alia, nempe ad quadrupedum curam, quibus nihil ineptius ad Musicam: unde proverbium Ovo areis Avear. Ovum autem quod offert, dicit esse velut avis cujusdam pronum me partum: fignificans hoc modo Musica primum ortum ab Ovo, hoc est, à principio ipso à se repeti. Monet interim ne in gremio collocet cum ad venationem proficiscitur, & choros cum sociis exercet. Porro, prudenter Poeta Ovum hoc offert Dianz: Primum, quod parturientibus adsit, ut est apud Poetarum maximum,

Casta save Lucina, tum jam regnat Apollo.

Deinde, quod soror Apollinis ipsa sit, qui Musicam & Poeticen ardenti studio amplexus est à Mercurio relictam. Postremo, quod castitatem summopere colat, quam vera Musica, nempe Doricasus studiosis affert, insanos libidinum motus reprimens: ut est apud Platonem, Πολιτάον 3, & Aristotelem 8, & Boetium libro De Musica primo, in prætatione. Cæterum venusta est Meta-

lepsis, qua Ovum commutat in testudinem, quæ, ut dixi, dimidiatum Ovum refert: & rursus testudinem in Ovum. Ipsum autem OVUM ita emendamus ut videbis pagina 351.

EDITIO SUPERIORUM Impressionum.

KwTinas עמדינפי זו דים ח' בל בישום ביים עופשי עלש BULLE SE EO Si ayva To Ti Dear Leuboas Eguns ntmile naput, ou of op on merge μονοζάμονος μέταν πα εριθ' ωυξε Βοῶς Α΄ Υπερθεν ωκυ λέχριον φέρων νεύμα ποδών πιασκε θοαίσιτ' αίολοις κώλα. άλλα σων ορσιπέδων ελαρων τεκέεωτ πάλαι κραιπνοίς των άκρων ίξιθμαι ποδί λόφων καταςυθμίας ίχν⊕ πθήνας κὶ πες δμόθυμος αμφίπαλτον αι ' ἐδ' ἀν Ακς ἐκ κόλ-मंगाइ रिस्ट्रें स्ट्रीं स्ट्रीं के सहस्र मानव में नवं में के सक दिव सहस्र मानव μεθέπων άφαθ, ο γελασίων δροβόλων αν ός των Low l'ava Trais Tais In La Luw no volais Do mor movew πολύπλοκα καθίει μέτρα μολπάις ρίμφα πείκοτον εκλι-TON OPES CUVAV MATESS THANTON MAIONLY & BANIAUS ENGIN πίκος. λαγαί δ' διών πολυβότων αν δεδων νόμον έβαν τανύσφύρων τ' αν ρα νυμφων. τάδι άμβρόπ πόθω φίλας μα ρός ρύωντ αίλα μεθ' ιμιρόεντα μαζον, ίχνει θένων του παναίολον Πιερίδων μονόδ επον αυδάν, αριθμόν δ eis axo Sene d'ixvier noquer venorta ρυθμον φίλ Ο Λεοδερ Το του φίλας Exav TE COIDI MATESS XIZER MIV n' aupi maregs wolls ayvas andivo Dweias ayeis.

e-

d

3

đ

đ

M-

Omnia fere corrupta, è quibus vix ullum sensum quis elicere possit.

(316) SIMMIÆ R-HODII OVUM.

Canora matris quoddam hoc ovum novum: lubens animo suscipe igitur, ô casta. Huic quidem ex Diis clamosus Mercurius caduceator notam inuffit, cumque asino impetu desciscens à metro singularis incessus, ob ipsum ouum contigue profiliit: citoque desuper celerem obliquum ferens greffum pedú, premebat jugis pernicibus mébra. Sed cú tuor i folú-quaffantú cervorum subole, jampridem pernicibus super summos incedens pedibus colles juxta concinnum vestigium matris, & sociarum undique peltis denso, facile ne polueris in gremio, admisso comitatu. Hac vero à facundo accepturus (tractans ilico) ex hirfutis ferpentis percuffor montibus erumpebat fataliter. His ergo dæmon præclaris pernices pedes exercens multiplicia persequebatur metra cantibus, subito ornatum cum liquiffet montislectum, matre errabundu flagrante equis recipere filium. Sorte. v.quæ obtigerant oves fertiliu monti pascua obibant, velociumq; antra ny mpharum. Tunc non mortali matris charæ desiderio se promovens statim ad amabilem vestigio edebat variam Pieridum mammam , unius sonitûs vocem, numerú. v. adusq; summú decem vestigiorum venustú distribuit rhythmum, charus testaceam testudinem sub charæ cum cepisset faxis matris. Canorus quidem vel in utero partus castæ lusciniæ, sed

Oryum ferus.

ΣΙΜΜΙΌΥ ΤΟΥ 'ΡΘΔΙ'ΟΥ '20'N.

KWTINGS ματέρος π τοδι' wor vsov · ocopewn Dupio Sigo di azva. To who Dear sectous Epμας ακιχίζε κάρυξ, όνω δ' όρσας επ μέτες μονοβάμον 🗗 μέταν πάρριθεν ά.ξε, δοῶς δι ὕτών θεν ώκύ λεχ ειον φέρων νούμα ποδών, πίασκε Δοιαίσιν αίολαις κώλ . άλλα στω οροπείθων έλάφων τεκέεωτ, πάλαι κραιπνοίσιν 📸 άαρων ιεμβύα ποσ λόφων χτ ρύθμιον τχυθ τη γιας, κὸ τὰν ὁμωθύμων ἀμφίπαλ τον ἀι κο καν λής εν κόλποις δεξαμβία πυκνότητα. τα δ' ώχυβόα νοῶν (μεθέπων ἀφαρ) ογ' ἐκ λασίων ὀφιοδόλ Θάν' όρεων έσουτ' αναγκαις. ταις δη δαίμων κλυδαίση, θοοίσι ποσί πονέων, πολύπλοκα μετής μέτεα μολπαίς, ρίμφα. φείκομ τον εκλιπών όρας ευνάν, ματ εός πλαγκτον καιομθίας βαλίαις έλειν τέκ Θ. λάχαι Α' ότων πολυβότων αν' ός έων νομον έδαν, τανυσφύρων τ' άν ζεα νυμφών. τόκ' άμδεί ζω μαλείς φίλας πόθω ρόων α τα μεθ' ιμεθεντα μαζον, Έχνει θένων ταν παναίολον Πιερίδων μονόδ κπον αμθάν, α ειθμόν είς α κερν δέκα. έχνίων κόσμιον νείμε ρυθμόν, φίλ λεπυρωτον έωδ φίλας έλων πέτερισι ματεός. Λίγεια μλ κ' αμφιμάτει Θ ώδ ίς ayvasandovo, àedwy d' ayeros.

Versuum numerus.

Syllabarum numerus,

ι Κωτίλας 3 2 waters 17 701'5 3 aigh neon . wesdean e 4 90 μο δέξο δλί άγνα. 7 5 To who Dear serbous 8 6 Equas del xu (2 મહ્ન pu &, over 1 op-11 7 σας εκ μέτες μονοβάμονος μέταν ΙΙ 8 मर्त्वश्रीहर वाहिं, जेवकेंड में प्रकृष्टिंग के- 12 9 κυλέχειον φέρων νεθμα ποδών πίασκε 13 10 3οιαΐση αίδλαις κῶλ' .άλλὰ σύν δροπεδων 14 ΙΙ ελάφων τεκέεωτ, πάλαι χραιπνοίσιν κών ά-15 12 χρων εξιαθία ποσί λόφων χτι ρύθμιον έχν - 16 Ι 3π Αίνας, κ) τον οιωθύμων αμφίπαλ Τον αι Τ'ε Δ' αν 16 14 3 θς εν κόλποις δεξαμβία πυκνότητα. τα δι ώχυδόα 17 15 χοάν (μεθέπων αφιφ) ογ' έκ λασίων δοιοβόλ 9- 17 16 ลัง อาร์อง ร้องปี ล่งล์โทยเร. ใณ้ร ปีที่ ปีน่อนอง หมบาลังา, วิจจังกาง 17 πουί πονέων, πολυπλοκα μετίε μέτεα μολπαίς, βίμφα 18 18 πείχομ ζον εκλιπών ός ες ευνάν, μαζες πλαζιτόν καιομώς 19 19 βακίως ελών τέκος. λάχαι δ' όιων πολυβότων αν' όρεωνο 20νομον εβαν, παιυσφύρων τ' άντες νυμφών, τοκ αμβεστω 16 21 μα ρός φίλας ποθω ρόων αι μα μεθ' ιμερόεντα 16 22 μαζον, έχνει θένων των παναίολον Πιερίσων 15 23 μονόδ επον αυθάν, α ειθμον eis a xegy de na 14 24 ίχνίων κόσμιον νειμε ρυθμόν, φίλ [12 25 λεπυρωτον έποφίλας έλων πέ- ΙΙ 26 τροισι ματρός. Λίγεια μθύ 8 27 x auguater wolls 7 28 ayvas andovo, a-7 29 guar A' ayeros. 5

MILAIOVUM,

ut à Josepho Scaligero est emendatum, secundum Exemplar D. Heinsti.

KWTINUS MATERS TH TOOL מ של עוצם של שני עם של עול של θυμο δ'έξο, dia swa. To who Sewv selboar Eg-स्माड में स्वर्ट स्वर्ण्ड, वें प्रक नी' ठेवकें प έκ μέτες μονοδάμου ψάταν, ทนียาย ที่เรือ. วิจตัร ณ ปัการยิยา ผันบั λέχειον φέρων νούμα ποδών πλίξασκε χνόσισιν αίδλαις κῶλα. άλλα σιν ορσιπόθων ελάφων Τεκέεων πάλαι κραιπνοίς, άκρων ιεμβραν ποσι λόφων κατ' αξθρίας ίχνο πθήνας χάντης ωμόθυμος άμφιπλα Γκτον δι Jadi, αὐ-Dis ενκώλοις δεξάμθρος κεφότητα, κεμάδι άκυβόας Παν μεθέπων, αφαρ δίχηλα σείων υφη ποδών αν' ος των των αναίκαις, ρίμφα σείκοπον εκλιπών όςες ουναν, ματερς πλαγτον μαιδιών & βαλίας έλειν τέκος. βλαχαι δ' ότων πολυβότων, αν όρεων νόμον έδαν, τανυσφύζων τ' άντρα νυμφών. ταιδί वंदिवका मार्गिक कार यह मार्गिक वृद्धि में कि में मार्गि ιμερόεντα μαζόν. ταις δη δαίμων κλυτάς οδίς ποσί πονέων μετίς μέλεα μολπάς, λη θένων ταν παναιολον Πιερίδων μονόδεπον αυδάν, άρρυθμον δ' είς απρας δίχεν ιχνίων πομπον ανεμόεντα ρυθμόν, φίλ Θ λεπυρωτόν του φίλας हेरेके मिस्ट्रांग मार्थेड λίζα μιν κλαίζ αμφί malegs od is, a svas andor & Swelas ayeis.

HYPOTHESIS ALARUM.

Cum veteres Philosophi, qui ante Aristotelem vixerunt, in summa ignoratione principiorum naturalium versarentur, alique alia statuerent principia, nec sibi ipsis constarent: unus autalter repertus est, qui causam aliquam compellente quasi veritate statuerit. Ac Anaxagoras quidem Nor dixit esse causam: prius etiam investigavit causam Hermotinus. Sed primum causam roientum,

SIMMIÆ RHODII ALÆ.

10 Neg; mihi decretú est vi pertrahere, sed leniter adduco persuasione.

11 Tellus, marisque recessus, cœlestium etiam quilibet Deus mihi cedit.

12 Ab his ego removi vetus Sceptrum, & constitui ipsis j Neque horreas fi, cum fim tantus, denfum & func sum ego natus fum, quando vifum est necessis. Omnie autem obtemperabant ejus voluntati gravisimae, Animalia omnia, quacunque num peragrant visum est necessitati: hirfutum fero mentum. ipis jura.

Intuere me, qui sum telluris yasti thoracis rex, coelumque & mare qui condidi,

Epora seu compositar ut principium rerum omniu propositit. Hos igitur sequitus poeta noster inducit "Epora ipsum alatum, hirsum, & hispidum, qui sui originem narrat, seque omnium primum, aliorumque omnium, atq; adeo Deorum ipsorum autorem afferit sequidem non esse cupidinem illum Veneris filium imberbem & essentiatum, sed "Epora illum qui omnia vindicarit in libertatem soma, qua olim satali & desormi Privationis imperio coercebanturis denique omnibus jura statuisse, legesque dedisse pradicat.

a- al-

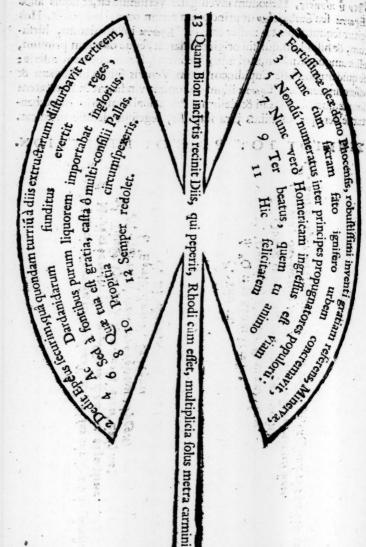
v,

MMI'OT TOT POSIOT HTEPT'TION.

Versus sunt Choriambici. Clauduntur Bacchio. Decrescunt gradatim, donec ad Bacchium utrinque deventum sit.

SIM-

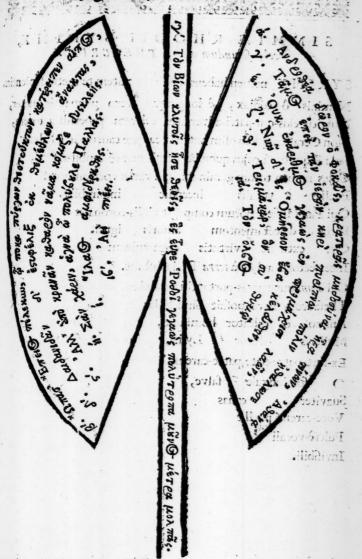
SIMMIÆRHODII SECURÍS;

Versus sunt Choriambici omnes præter decimum tertium, qui est Πολυγριμάτις . Clauduntur Bacchio. Decrescunt

ZIMMI'OT TOT PODI'OT HE'AEKTS,

17

gradatim, ut in Alis, præter quartum, cui deest pes Choriambicus.

永海海海海海海海海海海海海海海

SIMMIE RHODII SYRINX, vel, secundum alios, THE CRITI

SYRINX nomen habens inspirant autem te metra sapientiz. Neminis o Conjux, è longinquo vero pugnantis mater, Nutricis ejus-qui-patri-advertatus celerem peperilti actorem. Non Ceraffen quem olim putrivit ea quæ tauru patre habuit: Sed reliquisti eu cujus quonda torruit mente ambitus scuti. Cujus noma totum geminum, qui variæ vocis amorem Puellæ inspirabilis. incendit vocalis Qui Pan Muse canorum compegit violis-coronate Ulcus delectamentum amoris ignei. Qui extinxit virtutis cognominem Interfectoris avi, & à terra Tyria sustulit. Cui Pani hunc peras-portantin amabilé Thefaurum Paris posuit Simichidas Animo. ô calcator hominum, Lyda, Mulieris furor Ex-fure-patre-nate, patre-carens, folidungule / falve, Suaviter* Voce-carenti puella Pulcrè-vocali

Invisibili-

旅遊旅遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊

ΣΙΜΜΙΌΥ ΤΟΥ 'ΡΩΔΙΌΥ ΣΥ'ΡΙΓΞ,

tiz.

r,

ΣΥ' ΡΙΓΞ ένομ' έχεις, दंशि औं σε μέτεα σοφίης. Ουθενός δυνάτζεα, μακερπολέμοιο ο μάτες, Maias वंशमार्वा १९०० प्रति रहा दियामी हुन. Ου γί Κεράσαν, δυ ποτε Βρέ Ιαπο ταυροπάτως. 'AN ' લે માં મેડ્રામાં કે લો છેક માર્લ ૯૭૬, જુ દુષ્ય મંદ્ર પ્રાથ માં માક ક Ου "νομ ολον δίζων, ος τας μέροπος πόθον Κέρας γηρυόνας α Эε τας ανεμώδε .. Ος Μοίσα λιχύ πάξεν ιοςεφάνω Ελκος α βλικα πόθοιο πυρισφαρά [8. "Os obser avogsav ivandéa Παππορόνε, Τυρίας τε αφείλε 70. "Ω τόδε πυφλοφόρων έρατον, Πάμα Πάεις 300 Σιμιχίδας Ψυχάν · & βεστοβάμων, ETHTUS BISPE SETUS, Κλωποπάτως, άπάτως, Λαρνακό (με, χάροις, AN MEXITOSOIS ENOTE REED Kannioz NALOSO

X 2

Radul-

Radniphus Wintertonus Lectori benevolo.

Reperi in libro excuso anno 1516 Syainea,

ΤΩ, ΠΑΝΙ inscriptam, ad sequentem
formam descriptam, quam tua gratia

(Lector benevole) superiori
subjungendam curavi.

Edery & work Exers & Se de de de mirea copins ворой спратенея, нахеотохоно з нате unia do noratesto Salv rines idunties वंभे वेन भी नहां है वो पेर नवं एक द हांग्य मंह्राय व्यापक भार वेशवा बेंजि नवंड बेंग्ड्मकें कि xseas त्रवेद्द्र रिज्यक्ष्यम्. λιχύ os Moioa கோல் விக்கியக் கூடும் காய்மைக்குக்கு oBéory av gran ioud fia ια παπποσόνες Τυείας Τε αφοίλετο. πολοφόζων TÓSE πάμα Πάεις Βέτο Σιμιχίδας Вестованач Juzen. 81575 SÉTA, SH TOUS anitae, KAOTONETOE, λαινακόγιι. 2019 , 1 ad misobis אסמו אצוב אפואונהת שוא טובים:

Postremo in loco succedit descriptio nostra, juxta diversam metri rationem sic deposita, quivis facile ut perspicere possit non obscuram Syringis imaginem, ut quæ ex decem disparibus calamis constare videatur, (id quod diversa metri ratio indicat) non sine mysterio quodam (quod partim ex numero denario, partimque ex scalæ ratione, ut conjiciam adducor) in arte Mussices: cujus penes Professores totum hac de re judicium esto. Tu vero interea (Lector benevole) consilii nostri sactique rationem expositam quando habeas, hanc qualemcunque opellulam æqui bonique consule.

1 Σύριγξ ενομ' έχεις, αδει δε' σε μέτεα σοφίης. 7 Hexameris 2 Ουθενός ευνάτειρας μακροπολείμοιο ή μάτες, Acatal. 3.
3 Μαίας ανππάτροιο Βοδν τέκες ιθιώδηρα, 4 Ouxi Keed sav, by note It's late range nature ? Hexam. \$ Αλλάπελόπες & αίθε πάρος φρένα τέρμα σάκες, \$ Catal. 2. 6 Ou vou' odor Sicor, os ra's useonos no Dor Pentametri AKregs ynguovas a De ras avenible . S Acatalect. 2. 8 Os Moira Aizo mager iosegaval Pentametri 9 EAROS & Jahua mo Do 10 muero papos s. Catalett. 2. 10 Os obéver avogéar ivandéa ? Tetrametri ΙΙ Παπποφόνε, Τυβίας τε αφείλετο. \ Acatalest. 2. 12 Tod's πυφλοφύρων έρατον, Tetrametri 13 Taua Taes Stro Espuzis as Catalestici 2. 14 Yuzav & Begrobauwy, Trim. Acat. 1. 15 Στήτας διερε δέτας : Trimet.
16 Κλωποπάτως, απάτως : € atal. 3.
17 Λαρνακό με , χάροις : € atal. 3. 18 AN MENIOSOIS Dimetri 19 Enom niga S Acatal. 2. 20 Kanhiwa & Dimetri 21 NACUSW. 6 atal. 2.

ARGUMENTUM ARE;

TRoïlus Hecubæ filius, cum ab Achille amaretur, nec ei copiam sui facere vellet, ideoque in Apollinis templum consugisset, ad ejus aram ab Achille trucidatus (quemadmodum & testatur Lycophron) & ibidem postea sepultus est. Philostetes deinde, cum hoc sepulcrum attentius sorte consideraret, à serpente qui

SIMMIÆ ARA,

vel secundum alios,

THEOCRITI.

Sum viri ofor, Infelix puber,

In-cinere-cubans juvenis Empusæ natus, Bubulci & canis filius, quem Aureus amasius, quando accendi virum Ferreis-prædiru-membris ducem, perdidit.

Qué frater duarú-uxorú-maritus
Occidit à-matre-abjectus:
Meú verò monumentú cósiderás
Dearum-judicis interfector,
Trinoctis ustor,
Exiliit cum clamore.
Læserat enim eum veneno
Serpens deposità senectute,

Illum autem hærentem in infula,
Panísque matris conjux, sur
Bis natus, siliúsque hominum-voratoris,
Trojæ populator, sagittarum gratia
In Teucriam deduxit ter-captam.

G. CANTERO Autore.

sub ara latebat morsus est. Hæc sere sunt quæ Troilus ipse in hoc Epigrammate partim de se, partim de Philoctete narrans inducitur. Restat vero ut Epigramma ipsum, prout carminis ratio poscere videtur, describatur, quemadmodum idem Canterus emendatum atque expositum dedit.

ΣΙΜΜΙΌΥ ΒΩΜΟΈ,

ii, ng rai mya,

11/13 - 12/11.	OEOKPI'TOT.
In præced. edit	
i poi suras.	Eiu' de orvos 1 month's, I Dimet.
2 700015 116-	Bip. agosvos i paonins, i
ent Siara-	O 2 Nisusers Nisabos3 2 Catal.
	no Sdivas lvis Eunsous 4 xbess, 3 Trimetri
3 %	Brachy
4 μόρος.	BETA B Runds 5 TENNOLIA, TOP 4 > Brachy-
5 TENWOUR Y	राज्य सी नवा, वैपाठ है एक वेंग्ज हम है cata-
705. T	δυ γυόχαλκου έξου, έρβαισευ.
6 апапор.	
ondrap.	Ov 60 μοτα ατως 7 disdivos
7 Siardio.	Mignoz unterpetalos 8
8 TEUZHA	Έμον ή τευ [μ. 8 σ. Αρήσας 9
Sphous.	2
	Θεοκείτοιο κτάντας 10 Dimetri
	Teleone 2910 Rautas 11 Catalett.
	Airen avan ag 12
	Xarete 208 viv 10 13
	14
	Everagos endos preas.
(ראי או פאניבטיו כי פועבייאטיבט ונים
1	Twos TE MATES COVETAS, Da 8 16 Dimetri
	NIZ Dimetri
	Siscos, ivis T' and es gutoss 17 Hyperca-
	Thiogaigus, aglion 9 mp' 18 lealestici.
1	Es Tolneid' azaze reimgenvil 19]
	time defens morrem & and a series

an under anderin Abyth de Fra

Transfer of verify and every covered to the feet of

MUSÆI

DE

HERONE ET LEANDRO.

I C, Dea, occultorum testem lucernam amorum;
Et nocturnam natatorem per-mare-vectarum nu-

ptiarum;

Et Sestum & Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ Herûs.

Et coitum tenebrosum, quem non vidit immorta-

Natantemque Leandrum simul & lucernam audio, Lucernam annunciantem nuncium Veneris, Heris nocte-nubentis nuptias-ornantem nunciam: Lucernam amoris fimulacrum, quam debuit æthereus Jupiter Nocturnum polt officium ducere ad confortium aftrorum, Ac ipsum appellasse sponsas-ornantem stellam amorum, Quoniam fuit ministra amatoria curarum, Nunciumque servavit insomnium nuptiarum, Antequam molestus flatibus flaret inimicus ventus. Sed eia mihi canenti unum concine finem Lucernæ extinctæ & percuntis Leandri. SESTUS erat & Abydus è regione : prope mare Vicinæ sunt urbes : Cupido vero arcum tendens, Ambabus urbibus unam commisit sagittam, Juvenem urens & virginèm : nomen vero corum, Suavisque Leander erat, & virgo Hero. Hæc quidem Sestum habitabat, ille vero oppidum Abydi, Ambarum urbium perpulchræ stellæ ambo, Similes inter se. Tu vero figuando illactranfibis, Quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero Stabat luccinam habens; & dux erat Leandro: Quære & antiquæ marifonum fretum Abydi, Adhuc deflens mortem & amorem Leandri. Verum unde Leander in Abydo domos habitans, Herûs ad amorem venit, amore vero devinxit & ipsam?

(331)

MOTEALOT TA

KAO'

'HPΩ' KAI' ΛΕ'ANΔΡΟΝ.

Ι'ΠΕ', Θεα, πρυφίων επιμάρτυς αλύχιον ερώτων, Kal vuxov monthea Sanasomogov uusvaiav,

Καὶ γάμον άχλυόεντα, τον έκ ίδεν άρθη-TO nos,

Kai Ensov x) "AGudov, omn jau & fovox & Hers. Νηχομλών τε Λέανδρον όμε κ) λύχνον άκεω, Λύχνον άπαγγέλλοντα διακτοείω 'Αφερδίτης, Ήεις νυκτημάμοιο γαμοςόλον άγγελιώτω. Λύχμον έρω Θ άγαλμα, τον ώφελεν αίθέει Ο Ζούς Έννυχον μετ' αεθλον άρειν ές δμήγυείν άςρων, Καί μιν οπικλήσαι νυμφος όλον α ς εον ερώτων, Offi TEXE Emseld Egonarsor of man, 'Αγγελίω τ' εφυλαξεν ακοιμήτων υμθραίων, Πείν χαλεπον πνοιησιν αξμέναι εχθρον α ήτω. 'Αλλ' άγε μοι μέλπονπ μίαν Cunder δε τελουτίου Λύχνε σβεννυμόροιο κ) όλλυμόροιο Λεάνδρε. ΣΗΣΤΟ Σ έίω κ) Αδυδ Θ εναντίον εγγύ Βι πόνθε Γείτονές εἰσι πόλητες Ερως δ' ανα τόξα πθαίνων 15 Aμφοτέρης πολίεων ένα ξιωένκεν δίτον, Hileon pregat if marlinor , svota d' angl, 'Iuegoeis τε Λεαμβρ έίω, κ), πορθέν Της ώ.
'Η μιν Σης ον έγαιεν, ο ή πολίε προν 'Αξύδε, Αμφοτέρων πολίον σειχαλλέες αξέρες αμφω, Είκελοι αλλήλοισι, Συ δί είποτε κεί Βι ώρήσεις, Δίζε μοι πνα πύρρον, όπη ποτε Σηςτας Ήρω "Ισατο λύχοον έχετα, κ ήγεμονούε Λεάνδρω" Dicen di appains axing en mothuov 'Acid's Είσεπ πε κλαίοντα μόρον η έρωτα Λεάνδε. Αλλα πόθεν Λείανδε ΤΑ Κυδύ Α δώματα ναίον Here is a toler in de, Tola d' exednot is oùthe?

Hero gratiofa generosum fanguinem fortite. Veneris erat facerdos: cum nuptiarum vero imperita effet, Turrim longe à parentibus apud vicinum habitabat mare, Altera Venus regina; castitate vero & pudore Nunquam collectarum commercio usa est mulierum: Neque tripudium gratiofum adivit juvenilis ztatis, Livorem evitans invidum mulierum: (Nam OB PULchritudinem invidæ funt fæminæ) Sed semper Cytheream placans Venerem, Sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis, Matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram. Sed neque fic evitavit ignitas fagittas. Jamque Venereum populare venit festum, Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri: Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire Quotquot habitabant mari-circundatarum extrema infularum. Hi quidem ab Hæmonia, hi vero maritima à Cypro. Neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum, Non Libani odoriferi in summitatibus saltans: Neque accolarum quisquam deerat tunc festo, Non Phrygiæincola, non vicinæ civis Abydi, Neque ullus juvenis amator-virginum. Certe enim illi Semper secuti ubi fama est festi, Non tantum immortalium afferre festinant sacrificia. Quantum agregatarum ob pulchritudines virginum.

Verum Dez per ædem incessit virgo Hero. Splendorem gratum emittens facie, Qualis alba-genas oriens luna. Summi vero nivearum rubebant circuli genarum, Ut rosa ex thecis bicolor. Certe diceres Herûs in membris rosarum pratum apparere. Colore enim membrorum rubebat: euntis vero (ellæ: Etiam rosæ candidam-indutæ-tunicam sub talis splendebant pu-Multævero ex membris Gratiæ fluebant. Sed antiqui Tres Gratias mentiti funt esse: alteruter vero Hersis Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. Profecto sacerdotem dignam nacta est Venus. Sic ea quidem plurimum antecellens fæminas, Veneris sacerdotissa, nova apparebat Venus. Subiit autem juvenum teneras mentes : neque ullus vir Erat qui non affectaret habere conjugem Herô. Illa autem benefundatam quacunque per adem vagabatur, Sequen30 Ήξο με χαρίεων διοπεροες αξμα λαχεσα,
Κύπειδ Ε Ιω ίερεια · χάμων δι αδίδακ] Θ εξοα
Πύρρον άπο ωρογόνων Φελγείτον νατε Δαλάων,
"Αλλη Κύπεις αναωα · σαοφερομών ή κλαδί
Ουδέποι αγεριμένηση με βωμίλησε γιμαιξίν,
35 Ουδε χρεον χαρίεντα με Ιήλυθεν ήλιμ Θ ήδης,

Μῶμον αλουριμή (ηλήμονα θηλυτεράων (Καὶ)δ ΈΠ' ΑΓλαίη (ηλήμονές εἰση γιωρίκες) 'Αλλ' αἰεὶ Κυθέρειαν ἱλασλομική 'Αφροδίτίω, Πολλάκι κὶ τον Ερωτα παρηγορέεσκε θυηλαϊς,

10 Μη εὶ τὸ ν ἔρανίης Φλογερων τρομένσα φαίετεω.

'Αλλ' ἐδι' ὡς ἀλέκινε πυριπνείοντας ὁῖς ἑς.

Δὴ κῶ Κυπρίδη παιδήμω ἡ ἡλθεν ἐορτὶ,

Τω ἀνὰ Σηςὸν ἄγεσιν 'Αδωνιδι κὰ Κυθερείη'
Πανσυδίη δι' ἔσα δοδον ἐς ἱερὸν ἡμῶς ἱκεῶς

45 "Ο οπον ναιετά ασχον άλι ερεφέων σφυρά νήσων, 'Οι μβο ἀφ' Αιμονίης, δι Α΄ εἰν δηίης άπο Κύ ωρε. Οὐ Αὲ γωνή πς ἔμιμης ν ἐνὶ πολίεωτη Κυθήςων, Οὐ Λιβάνε Θυδεντις ἐνὶ περύγεωτ γορεύων Οὐ Αὲ ωτικτόνων πς ἐλείπετο τῆμ Ερρτῆς,

50 Ου Φευγίης να έτης, & γείτον Εάςος 'Αδύδα, Ουθέ τις ιιθέων φιλοπαί εθεν Είν έος της, Αδύδα, Αλεν όμις τήτων τες όπη φάτις όδην έος της, Ου τό του άθανα των αγέων σποθίδα παρθενικώων.

Η ή θενις ανα νηδη επώχετο παςθέν ή Ηςω, Μαρμίου μω χαείεν ή α πας εξιπίκσα περσώπε, Οι τε λευκοπάς η έπαντελλεσα σελήνη. Ακεα χονέων φοινίωτετο κύκλα πας ειών, ΄ Ως ρόδον τη καλύκων διδυμόχερον. ή τάχα φαίης

60 Ἡρες ἐν μελεεστ ρόδων λειωνία φανίωσι.
Χεοιίω β μελέων έρυθωίνετο νιοπωθύης β
Καὶ ρόδα λουκοχίτων Φ τωοσφυρά λαμπετο κέρης
Πολλαιδι ἐκ μελέων Χάειτες ρέον. ὁι β παλαιοί
Τρες Χάειτας ψεύσωντο πεφυκέναι εἶς δε πς Ἡρες

65 'Οφθαλμός γελόων έχατον Χαείτεση τεθήλει.
'Ατρεκέως ίερειαν επάξιον ευρατο Κύπεις.
'Ως ή μ. πέρι πολλόν αεις εύπασα γιωσικών
Κύπειδ Θ άρητζρα, τένι διεφαίνετο Κύπεις.
Δύσατο δ' ήιθέων άπαλως φρένας εδέ της ανδεών.

70 Hev છે, જે μθέαινεν έχειν όμο θέμνιον Ηρώ sha sigi had Η Α' αρα καλλιθέμεθλον όπη κτη γηθη αλαπης sibiy sil

Eari-

Sequentem mentem habebat & oculos & przcordia virorum. Atque aliquis inter juvenes admiratus est, & dixit verbum: ET SPARTEN accessi : Lacedamonis vidi urbem : Ubi laborem & certamen audimus pulchritudinum: Talem autem nondum vidi puellam, prudentemque, teneramque. Forte Venus habet Gratiarum unam juvenum. Intuens deseffus sum, satietatem autem non inveni adspiciendi. Ilico moriar, cubilia ubi conscenderim Herûs. Non ego in cœlo cuperem Deus effe. Nostram uxorem habens domi Herô. Si autem mihi non licet tuam facerdotem tractare, Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem præbeas. Talia juvenum quidam locutus est: aliunde alius Vulnus celans infanivit pulchritudine puella. Gravia-passe Leander, tu autem, ut vidisti inclytam puellam. Nolebas occultis confumere mentem stimulis: Sed ardentibus domitus inopinato fagittis, Nolebas vivere perpulchræ expers Herûs. Simul in oculorum radiis crescebat fax amorum. Et cor fervebat invicti ignis impetu. PULCHRItudo enim celebris immaculatz fæminz Acutior hominibus est veloce fagitta: Oculus vero via est; ab oculi ictibus Vulnus delabitur, & in præcordia viri manat. Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor: Tremuit quidem corde; pudor vero iplum tenebat captum; Obstupuit vero pulchritudinem optimam; amor vero ademit pu-Audacter autem ob amorem impudentiam affectans, (dorem. Tacite pedibus incedebat, & contra stetit puellam: Oblique vero intuens dolosos torquebat oculos, Nutibus mutis in errorem inducens mentem puella. Ipfa vero ut fensit amorem dolosum Leandri, Gavisa est ob gratias suas: tacite vero & ipsa Sæpe gratam fuam occuluit faciem, Nutibus occultis innuens Leandro, Et rursus extulit. Ille vero intus animo gaudebat, Quod amorem fensit, & non renuit puella. Dum igitur Leander quarebat occultam horam. Lucem contrahens descendit ad occasum 'dies: E regione autem apparuit umbrosa hesperus stella. Sed ipfe audacter adibat prope puellam, Ut vidit atratas inturgentes tenebras: Tacite

Εσσομίου νόον είχε η διματα η φρένας ανδρών. Και τις Αιθέρισην εθαυμασε, η φάτο μύθον,

KAI' Engerns eniclu · Naxedainov@ Edeanov asv.

Το Ηχε μόθον ε) ἀεθλον ἀνέομθε ἀγλαϊάων το Τοίμω Α΄ έπω όπω πα νέω κεθνίω Ο ἀπαλίω τες Καὶ πάχα Κύπεις έχει Χαείπων μίαν ὁπλοτεράων. Παπαίνων εμόγησα, κόρον Α΄ έχ έυρον ὁποπίς. Αὐπικ τεθναίω λεχέων ὁποκμω Θ΄ Ηρες.

80 Οὐκ ἀν ἐρῶ κα] ὅλυμπον ἐφιμείςω Ͻεὸς ἔ],

'Husischu Φρέκοιπν ἔχων ἐνὶ δώμασιν Ἡρώ'Ει δή μοι ἐκ ἐπίσικε τελιμ ἰέρειαν ἀφάστειν,
Τοίλω μοι, Κυθέρεια, νέλω παρέκοιπν ὁπάστως.
Τοῖα μθμ ἢιθέων πς ἐφώνεεν ° ἄλλοθεν ἄλλΟ

8ς Ελκ το τοποκλέπων επεμίω απο κάλλει κές ης.
Αἰνοπαθές Δείανδρε, συ δι ώς ίδες δυκλέα κές ίως.
Οὐκ ἔθελες κρυφίοισι καταπρύχειν φρένα κέν θείς.
Αλλά πυριπνοί τοι σι δαμείς κδικηπον δίς τοῖς,
Οὐκ ἔθελες ζώειν πεικαλλέ Φαμμος Φ Ἡρες.

90 Σων βλεφάρων ἀκτίσην ἀξζετο πυρσος ερώτων, Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτε πυρος δρμή. ΚΑΛΛΟΣ Ο Φείπυσον ἀμωμήτοιο γιωαικός Οξύτερον μερόπεση πέλη περόεν Θ δις ε. 'Οφθαλμός δι' δδός όζιν ' ἀπ' δφθαλμοῖο βολάση

95 Έλλ ο όλιδαίνει, મે લા વર્ષમાં લે છે છે છે છે છે.
Είλε δε μιν τότε δαμο , ἀναιθέιι, τρόμο, αἰδως.
Ετρεμε μ΄ κραδίιι, αἰδως δε μιν είχεν ἀλῶναι.
Θάμο ε δι είδο ἀρισον, ἔρως δι ἀπενόσφισεν αἰδω.
Θαρσαλέως δι των ἔρωδο ἀναιδείμι ἀραπαζων,

100 Ἡρέμα ποιτίν ἔβαινε, ἢ ἀντίον ἴςατο κέςης ' Λοξὰ δι' ὁππρούων δολερὰς ἐλέλιξεν ὁπωπὰς, Νοδιασίν ἀφθόγγοισι ဪαπλάζων φεένα κέςης. Αὐτή δι' ὡς ξιωένκε πόθον δολόεντα Λεάνδρε, Χαϊρεν ἐπ' ἀγλαΐμου ' ἐν ἡογρή ἢ ἢ αὐτὶ

105 Πολλάκες εμερόρων είω άπεκρυ ζεν όπωπ ω, Νούμασι λαθειδίοισε ύπαγγελένσα Λεάνδεω, Καὶ πάλεν ἀντέκλινεν. ὁ δὶ ἔνδοθι θυμόν ἰάνθη, Όπε πόθον ξωέπκε, ὰ ὰκ ἀπεσείσατο κέρη. "Όρρα με εν Λείανδη ὁ εδίζετο λάθριον είω.

Σιο Φέγγο ἀνας είλασα κα Πίτεν ες δύστο πώς Έπ περάτης δι ἀνέφαινε βαθήσωιο εωτερο ἀς ήρ.
Αὐτὰς ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν εγγύθι κέρης,

Ως ἰδε κυαμίστεπλον ὁπθρώσκεσαν ὁμίχλιω

Ήρεμα: Tacite quidem stringens roseos digitos puella Ex imo suspirabat vehementer. Illa vero silentio Tanquam irascens roseam retrakit manum. Ut vero amatæ sensit instabiles nutus puellæ, Audaster manu variam traxit vestem, Ultima venerandi ducens ad penetralia templi. Pigre autem pedibus sequebatur virgo Hero, Tanquam nosens, talemque emisit vocem, Foemineis verbis minans Leandro,

HOSPES, quid infants? quid me infelix virginem trahis? Alia ito via, meamque dimitte vestem:

Iram meorum evita locupletum parentum.

Veneris non te decet Deæ sacerdotem sollicitare:

Virginis ad lectum difficile est ire.

Talia minata est convenientia virginibus.

Forminearum autem Leander ubi audivit surorem minarum,
Sensit persuasarum signa virginum.
(Etenim cum juvenibus minantur sominæ,
Venerearum consuetudinum per se nuntiæ sunt minæ)

Virginis autem bene olens boni-coloris collum osculatus, Tale verbum ait, amoris ictus stimulo,

VENUS chara post Venerem, Minerva post Minervam (Non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus. Sed te filiabus Jovis Saturnii assimilo) Beatus qui te plantavit, & beata que peperit mater: Venter, qui te enixus elt, feliciffimus. Sed preces Nostras exaudi, amorisque miseresce necessitatis. Veneris ut facerdos, exerce Veneris opera Huc ades, initiare nuptialibus legibus Dez : ... Virginem non decet administrare Veneri: Virginibus Venus non gaudet. Si vero volueris Instituta Dez veneranda & ceremonias fidas discerea Sunt nuptiæ & lecti. Tu autem fi amas Venerem, Mulcentium-mentem ama fuavem legem Amorum: Tuumque servum me accipe, &, sivolueris, conjugem, Quem tibi Cupido venatus est, suis sagittis affecutus; Sicut audacem Herculem celer aurivirga Mercurius Servitum duxit Jardaniam ad puellam. i. Omphalen. Tibi vero me Venus misit, & non sapiens attulit Mercurius Virgo non te latet ex Arcadia Atalanta, Quæ olim Milanionis amantis fugit lectum, Virginitatem curans; irata autem Venere,

TA' KAO HPO & AE'ANAP. Hosua ill Itilav podoff a fantuna xsens, Βυονόθεν εςονάχιζεν αθεσφατον. ή ή σιωπη 115 Old TE 2000 में हिं शिथा दिश्वाची देश हुन. 'As d' Legins Evonos zaxipegva veduara usens, Θαρσαλέως παλάμη πολυδαίδαλου έλκε χιτβία, "Ε γατα πμήεν] Θ α ζων όπι κούθεα νη δ. 'Ομιδιέως ή ποθεων εφέωτετο παρθέν "Ηρώ, 120 Old of En Elexura . Tolle d' avereinate quelles Θηλυτέροις έπεεων απειλείκοα Λεάνδρω, ZEI'NE, if why airds it we No wope mag Devoy Exuls; "אאלים לכטפס אבאפט שסעי בנוסע או צווסאקודה אוקולם: Μίωιν εων Σπέκπε πολυκτεάνων χωε Τήρων. 125 Kuneid & soi foine Dens isperar agaweirs Παρθενικής δλή λέκξον αμήχανον δξίν ίκεως. Τοία μ ηπείλησεν εοικότα παρθενικήσιν. Ondeins 3 Asauspo smei xadev alsegu anganis. "Εγιω πεδομθών σιμή α παρθενικάων. 130 (Καὶ χότ ἡιθέοιπν ἀπηλείωπ γυμαϊκες, Κυπειδίων οἀρων αυτάγγελοί εἰσιν ἀπηλαί.) Παρθενικής δ΄ Ένοδ μον ευχροον αυχένα κύσας, Το τον μύθον έκπε, πόθε βεδολη ωλι Θ οίτρω, ΚΥ ΠΡΙ φίλη ων Κυπειν, 'Αθιωαίη μετ' 'Αθιώμο. (Où 30 cmx Bovinou iolu ranto or ywativ, AND OF SUJATEREAT DIDE KARPION OF ETONO) " בולים לה ה בסט דפטסב, אם סאלוו ח דבאב עוודווף Γαςής, ή σ' ελόχευσε, ματαρτάτη άλλα λιπάων "Huerecov เพลงน์, พอใช ก อเมโลยอง ล่งส่านใน. 140 Κυπειδος ως μερεια, μετέρχεο Κυπειδ Θ έργα ' ΔΦ ε ' Τη μυσιπόλουε γαμήλια Θεσμά Θεανης . Hap Sever six eneouser Sandphorery 'Agood itn' Παρθένικους & Κυπεις ιαίνε), lu d' εθελήσης Θεσμά θενις ερόεντα η ώρης πισά δαλώσις. "Εσι γάμι η λέκι ρα συ δι ει οιλέκις Κυθές ειαν, Θελξινόον άγαπαζε μελίθρονα θεσμόν Εςώτων 145 Σὸν Α΄ ικέτω με κομίζε, η Ιω εθέλης, Εσκοίτως. Τόν σοι Ερως η γευσεν έδις βελέεση κιχήσας 'De Degour Heganna Jode neurippams Eguns 150 Θηζούτον εκόμιζεν Ιαρανίκυ πόπνυμφίω. Σοι δε με Κυπεις έπεμπε, 3 έποφος ήτα βυ Εριπε. Παρθένο κ σε λέληθεν απ 'Agradins 'Απαλάν]η,
"Η ποτε Μειλανίο εξαναμβή φύγμι ευνω Η ποτε Μαλανιω εξαναμώνης Α΄ Αφερδίτης, Παρθενίης αλέγεσα ' χολωσικρικής Α΄ 'Αφερδίτης, Τον

Quem prius non amavit, in corde posuit toto. Persuadere & tu chara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus, persuasit recusantis mentem puella. Animum amoriparis errare faciens verbis. Virgo autem muta in terram fixit aspectum, Pudore rubefactam abscondens genam, Et terrætrivit summitatem in vestigiis: cum pudore autem Szpe circa humeros fuam contraxit vestem. Persuasionis enim hac omnia pranuncia: virginis autem Persuase ad lectum promissio est silentium. Jam & suavamarum suscepit stimulum Amorum. Urebatur autem cor dulci igne virgo Hero, Pulchritudineque suavis stupescebat Leandri. Dum igitur ad terram habebat inclinatos oculos, Tunc & Leander amore-furente vultu Non defatigabatur videns tenerum collum virginis. Sero vero Leandro suavem emisit vocem, Verecundiz madidum ruborem stillans à facie.

HOSPES, tuis verbis for an & cautem moveres. Quis te variorum verborum docuit vias? Hei mihi! quis te duxit meam ad patriam terram? Hæc autemomnia fruftra loquutus es: quomodo enim, vagus Hospes cum sis & infidus, meo amori miscearis? Manifeste non possumus nuptiis legitimis conjungi: Non enim meis parentibus placet. Si autem voles Ut hospes profugus mea in patria manere, Non potes tenebrofam abscondere venerem. LINGUA enim amans-convitii: in silentio autem Opus quod perficit aliquis, in triviis audit. Dic vero (ne celes) tuum nomen, & tuam patriam, Non enim meum te later: mihi nomen inclytum, Hero. Turris autem celebris mea domus est altissima. In qua habitans cum ancilla quadam fola, Sestiensem ante urbern supra profunda littora, Vicinum mare habeo, invisis consiliis parentum. Neque me prope vicinz funt coxtanez, neque chorez

Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata, roseam sub veste celabat genam,
Rursus pudore affecta; sua autem increpabat dicta,
Leander autem amoris percussus acuto stimulo,
Cogitabat quomodo amoris exerceret certamen.

Juvenum adfunt: semper autem nocte & die

VIRUM

Tay नर्ति के देनि जेम तहर , देशे महत्त्व श्री में अहन नर्ति मा Heisto is a dian, win Kunerd pluis eyeiens. Ως είπων παρέποτεν αναινομβής φρένα κέρης.

Θυμόν ερωτοτόκοισι το βαπλάγξας ένὶ μύ θοις.

Пลงระงานที่ที่ ชื่อรองทู 🗗 อาก x รองส กักรัฐง อักเอลโลง Αλδί έξυθίως τωνκλέπων παξειω, Και χθονος έξεεν ακρονέπ Τχιεσιν αιδραβόη Β Πολλάκις άμο ωμοισιν έδν ξωιέεργε χιλίνα. Παθες οδ τά δε πάντα σροάγγελα πας θενικής 3

Παθοιβίης ποτ λέκ δον δωόρεσίς δει ζιωπή. 165 "Ηδη κο γλυκυπικρον εδέξατο κένδον Ερώτων, Θέρμετο ή κραδίω γλυκερώ πυρί παρθέν Θ Ήρω, Kanei d' inseger O averiointo Asardos. "Οφρα με εν ποτί γοιαν έχεν νούκο, όπωπ ω,

Τόρρα ή η Λείανδρο ερωμανές ων σροσώποις 170 Ου κάων εισρέων ά παλόχεοον αυχένα κέρης. Ο Τέ ή Λειανδρω γλυκερω ανενείχατο φωνίως Αίδες ύγρον έρα ορν αποςά (κοα προσώπε,

ZEI'NE, τεοίς επεεωι τάχ αν κ πε θον ορίναις.

Τίς σε πολυπλανέων επέων εδίδαξε κελεύθες; 175 "Or wor, Tis o' en huser epilui es margida yaidi ; Ταύτα ή πάντα μάτω εφθέγξαο πως γδ άλήτης Zeiv G cov x dins G eun oix our my eins ; 'Αμοαδον & δυνάμεδα γάμοις δοίοιοι πελάσσα.

180 Ou of euris Tonescore excoader. Wir of Edenhone "Ως ξάν Τολύφοι] Ο εμίω ες παρείδα μίμνειν, Or Sunara molosarav workether appolitu. ΤΛΩ ΣΣΑ 38 ανθρώπων φιλοκερτομ. Ο οι ο σιωπη

Ερρον ο τρ τελέμ τις. Ενί τειοθυσιν ακέμ.

185 Eine 3 (un xou ins) redr svoua, no oco nd relu. Ου 3δ εμόν σε λέληθεν ' έμολ δι όνομα κλυτόν, 'Ηρώ. This of aupition o, euos Sou Segrouinns, . "Ω ένι ναιετά εσα ζω άμφιπολώ πνὶ μένης Ensal o we Troin o is Baduninovas ox Jas,

190 Γείτονα πόντον έχω, συγεραίς βελησι τοκήων. Ouse moi empis éarir ounaixes, est pogera 'Ηιθέων παρεασιν' α हो में बरे प्रधारव में मेळ Eξ aλòs weposv To com gent sasivixn.

De paulin, postelu vão papei no na entu. "Εμπαλιν αιδομώνη, σφείεροις Α' επεμέμφετο μύθοις.

Aciardo of 7 7608 BEGONNUNO OSEI NEVTEW, Φεάζετο πῶς κεν "Ερω Ο ἀεθλού σίεν αρώνα. "ΑΝΔΡΑ

VIRUM enim varius-confiliis Amor fagittis domat,
Et rurfus viri vulnus medicatur: quibus autem dominantur,
Ipse omnidomitor consultor est mortalibus:
Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro.
Tandem autem ingemens artissciosum dixit verbuma

VIRGO, tuum propter amorem etiam asperam unda transibo. Si igni ferveat, & innavigabilis erit aqua. Non timeo gravem undam tuum adiens cubile. Non fremitum resonantem gravisoni maris: Sed semper per noctem vectus madidus maritus Navigabo Hellespontum valde-fluentem: non longe enim Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi. Tantum mihi unam lucernam ab excelfa tua turri E regione oftende per tenebras: ut intuens Sim navis Amoris, habens tuum stellam lychnum; Atque ipsum adspiciens, ne videam occidentem Booten, Nec asperum Orionem, ac immadidam tractionem currus, Patriæ obviæ ad dulcem portum venirem. Sed chara cave perflantes ventos, Ne ipsum extinguant, & statim animam perdam, Lychnum mez vitæ luciferum ducem. Si vere autem vis meum nomen & tu scire,

Nomen mihi Leander, bene-comptæ conjux Herûs. Sic quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri, Et nocturnam amicitiam & nuncium nuptiarum Lucernæ testimoniis pacti sunt servare: Illa quidem, lucem extendere; hic autem, undas longas transire. Pernoctationes autem exequuti vigilum nuptiarum, A se inviti separati sunt necessitate: Hæc quidem fuam ad turrim, hic autem obscuram per nochem, Ne quid erraret, jaciens signa turris, Navigabat profundi-fundamenti ad latum oppidum Abydi: Totamque noctem conjugum clandestina desiderantes certamina, Sæpe optarunt venire cubiculum-ornantem noctem, Jam atrata cucurrit noctis caligo, Viris fomnum afferens, & non amanti Leandro: Sed multifremi apud littora maris Nuncium expectabat lucentium nuptiarum. Testimonium lucernæ lugubris expectans, Lectique clandestini procul-speculantem nuncium. Elt vero vidit nigræ obscuram nochis caliginem,

Hero lucernam oftendit: accensa vero lucerna,

Animum

TA KAO HPO & AE'ANAP. "ANAPA 38 alox ounts "Egos Bex soon dana (es. Kai máxiv avegos exxo d'xeare) " our A' avantes Αὐτος ο πανδαμάπως βελήφος Θ δζί βροτοίσιν. 200 Autos in modeoun tote Ranginos Achvorp. OLE d' anashous πολυμή χανον έννεπε μύθον, MAPOE'NE, oor S' Ecora na a seior did ua senow. Ei muei mapad (oite, kjanhoov East?) i dwe. Ού τρομέω βαρύ χούμα τελώ μετανούμιο συνλώ, Où Beguor inguerra Bapu Samoio Sandorns. 'AN aiei XT vunta poperiodio u [egs anoiths Νήξομαι Ελλήσσοντον αράρροον * κχ εκαθεν 3 Αντία σείο πόλη Εχω πολίε Βρον 'Αδυδε. Μένον εμοί ένα λύχνον απ' ηλιβάτε στο πύρ[ε 210 Εκ περάτης ανάφαινε χΤ κνέφας οφεα νοήσας "Ewound onings "Epulo, "Exwy order asten hu wors Kai ww om Tievor, on o Jouar Swina Gow Tie, Ου θεσούν ωείωνα, η άδερχον όλκον άμαξης. Παρείδ Θ ανπποροιο πετί γλυχών οςμον ικοίμίω. Αλλά φίλη πεφύλαξο βαρυπνείοντας άπτας, Μή ων δποσβέσωση, κλαυτίκα θυμών οκέσω, Λύγγον εμέ βιότοιο φαεσφόρον ηγεμονηα. El Eredy d' edéher sudy svoua no or Salua, Ouvoud nos Aciar Spo, ensequive mons Hers. " De or who revolutes a mois Cime De vo in liver, Καὶ νυχίω φιλότητα κὸ άγγελίω υμβραίων Λύχνε μιλπιείησιν επιςωσαντο φυλάξειν. H ji od o ravier, & nu mara maneg of nous. Παννυλδας δ' ανύσαντες ακοιμήτων υμβραίον, 225 Αλλήλων αξκοντες ενοσφίωνη, αναίκη Η αλύ έδν πότι πίγρον, ὁ δι ὁ ροναίλω ανα νύκτα. Min 71 @ Pana Colto, Boyav onunia migle, .. Πλος βαθυχρηποδος επ' δυρέα θάμον 'Αδύδε . Παννυχίων δι οάρων κρυφίες ποθέοντες ἀέθλες, 230 Πολλάκις ής ήσαντο μολείν θαλαμηπόλον ός φνίω. "Η Sn χώανο πέπλ Φ ανέδραμε νυκτός ομίχλη, Ανδράσιν ύπνον ά σοα, κ ε ποθέονπ Λεάνδρω. Αλλά πολυφλόισβοιο πας ή όνεωτ Δαλάωτης 235 Αγελίω ανεπιμε φασινομέρων υμθαίων, Μαρτυείω λύχνοιο πρλυκλούσοιο δοκούων, Ewiste xpuping Threenonov dyeristu. Ως δι έδε κυανόης λιποφεγρέα νυκτός όμιχ λίως Ηρω λύχνον έφαινεν αναποιβοιο 3 λύχνες Quido

Animum Cupido exulfit feltinantis Leandri: Lucerna ardente, coardebat: à mari vero Infanarum undarum multisonum fremitum audiens. Tremebat quidem primum; postea autem audaciam attollens. Talibus alloquebatur confolans menteni verbis,

GRAVIS Amor, & mare implacabile; fed maris Est aqua; verum Amoris me urit intestinus ignis. Affume ignem cor, ne time effusam aquam, Ades mihi in amorem: cur fluctus curas? Ignoras quod Venus nata est è mari,

Et dominatur ponto, & nostris doloribus? Sic fatus, membra amabilia exuit vestem Ambabus manibus, fuoque adstrinxit capiti, Littoreque exiluit, corpusque dejecit in mare, Splendentemque festinabat semper adversus lucernam, Ipfe remex, ipfe claffis, ipfe fibi navis. Hero autem alta lucifera super turri, Perniciosis auris undecunque spiraret ventus, Veste sæpe sucernam tegebat, donec Sesti Multum fatigatus Leander ivit ad portuofum littus, Et ipsum suam ad turrim subvexit: ex januis vero Sponfum anhelantem complexa filentio, Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem maris, Duxit sponfam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi, Et corpus totum abstersit, corpusque unxit oleo Bene-olenti, roseo; & mare-olentem extinxit odorem. Achuc autem anhelantem alto fratis in lectis

Sponfum circumfufa blanda emifit verba, SPONSE, multum laborafti, quæ non paffus eft sponsus alius; Sponse, multum laborasti: satis tibi est salsa aqua,

Fœtorque piscosus frementis maris; Huc tuos sudores meis impone sinibus.

Sic illa hæc loquuta eft. Ille vero statim folvit zonam: Et leges inierunt benevolæ Veneris. Erant nuptize, fed fine choreis: erat lectus, fed fine hymnis. Non conjugium facrum quifquam laudavit poeta, Non tædarum illuminabat lux cubicularium lectum, Neque peragili quisquam infiluit chorea, Non hymenzum cantavit pater, & veneranda mater: Sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis Silentium thalamum fixit, sponsam vero ornavit caligo, Et nuptiz erant longe à canendis hymenzis.

Nox

240 Θυμον Ερφε έφλεξεν επίτρομμοιο Δεάνδες, Λύχνο καιο μόφο (μω καίετο πάς ή Βαλάνη Μανομβουν ροβίων πολυπχέα Κομβον ακέων, Επρεμε μ ποπρώτον, έπίτα, ή Βάς σ αείρας, Τοίοισι προκέλεκτο παςηγρέων φρενα μύθοις,

245 ΔΕΙΝδε. Ερως, η πονί Φαιμελιχος αλλά βαλάσης Ές το τό δως, που Α΄ Ερωτος εμέ φλερει ενδόμυχον πος Λάζεο πος κρασίη, μη δείδιο νι χυτον ύδως, Δαρό μοι είς φιλοπιτα πίδη ροδιών αλεγίζεις; Αγρώ ανεις δη Κήπεις Σποσορός όξι θαλάσης,

Καὶ κρατέει πόντοιο, κὶ ἡμετέρων οδιμιάων ; Ως εἰπων, μελέων ερατή ἀπεδύσατο πέπλον ᾿Αμφοτέρης παλαμησιν, ἐῷ δ΄ ἐς φιγ ξε καθιώφ, Ἡϊόν Θ΄ Α΄ ἔξωςτο, Λεμας ἀ΄ ἔρξι ἡ θαλαση, Λαμπομψές δ΄ ἔσσαδεν ἀεὶ κατεναντία λύχες,

255 Αὐτὸς ἐων ἐςἔτης, αὐτοςολ Φ΄, αὐτοματις νηνς Ἡςὰ δι ηλίβατοιο φαεσφός Φ΄ ὑ ἡοξη πύρ κ. Λάγαλεης αὐςησιν όξεν πιούσξεν ἀήτης, Φώςει πολλάκι λύχιον ἐπέσκεπεν, ἐρσκε Σης ε Πολλά καμών λείαν δε Ελη ποτὶ ναύλοχον ἀκτίω.

260 Καί μιν εδν πόπ πίρρον ανήρα χιν εκ δη συεσων Νυμφίον αθμαίνοντα πειπύξασα σιωπή, Αφερκόμας βαθάμιγρας έπ σαζοντα θακάστης, "Ηγαγκ νυμφοκόμοιο μυχάς έπ πας θενεών Θ, Καὶ χροα πάντη καθηςε, δεμας δι έχειεν εκαίω

26ς Ευόσωφ, ροσεφ, κ. αλίπνοου έσβεσεν όσμμύ. Είσεπ δ' αδυαίνοντα βαθυσώποις ένι λέκθις Νυμφίον αμφιχυθέσα φιλιώρεας ιαχεμύθες,

ΝΥΜΦΙ'Ε, πολλά μόγησας, ά μη πάθε γυμφίος άλλος. Νυμφίε, πολλά μό ησας άλις ιν τοι άλμυρον δίδως.

270 'Οθμήτ' ιχθυόεωα βαμυζο καια θαλάωνις Δουεο τεκς ίδεωτας έμοις ενιμάτθεο κόλποις. Ως ή με ταμτ' εξπεν. ό δι αμπια λύσα το μίτε μο Καὶ θεσιονό επέδης αξικονός Κυθερείνς. "Ην γάμθ, αλλ' άχεροντς είω λέχος, αλλ' άτες ψενων.

275 Ου ζυν ίω ίερω τις επουφήμησεν αοιδός.
Ου δαίδων ης επιπε σέλας δαλαμηπόλον όμνως,
Ουδε πολυσημέρημο τις επισχίζησε χορείμ,
Ουχ υμβαιον α είσε πατης η πότνια μήτης
'Αλλά λέχος σορέσασα τελεοπράμοισιν ον ώρομε

280 Σιγή παςον έπηξεν, ενυμφοκόμησε δι όμιχλη. Και χάμο ω άπανά θεν α ειθομβών υμβαίων.

NUE

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix: nunquam aurora Sponlum vidit Leandrum valde-notis inlectis.
Navigabat autem è-regione-politz rursus ad populum Abydi, Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenzos.
Ast Hero longa induta-veste suos latens parentes,
Virgo erat diurna, nocturna mulier. Utrique autem
Szpe optarunt descendere ad occasum auroram.

Sic hi guidem amoris abicondentes vim. Occulta delectabantur inter le Venere. Sed parvum vixerunt in tempus, neque dia Invicem potiti funt multivagis nuptiis, Sed, quando pruinofæ venit hyemis hora Horrendas commovens multarum vortiginum procellas, Profunditatesque infimas & madida fundamenta maris Hyemales spirantes verberabant venti, Nimbo percutientes totum mare: vapulante autem, Jam navem nigram fregit in duas partes terra Hyemale & infidum effugiens mare nauta. Sed non hyemalis te timor coercebat maris. Fortanime Leander: nuncius sed te turris. Confuetam fignificans lucem nuptiarum, Furentis impulit fecurum maris Crudelis & perfidus. Debebat autem infelix Hero. Hyemeinstante, manere sine Leandro, Non amplius accedens brevis-temporis stellam lectorum. Sed amor & fatum cogebat: allecta autem Parcarum oftendebat, & non amplius facem Amorum. Nox erat, cum maxime spirantes venti, Hyemalibus flatibus jaculantes venti. Collecti irruunt in littus maris: Tunc Leander confuetz fpe sponsa Valde sonanti ferebatur maris in dorso. Jam ab unda unda volvebatur, accumalabatur vero aqua, Ætheri miscebatur mare: concitatus est undique strepitus, Pugnantibus ventis; zephyro autem contra-spirabat eurus, Et notus in boream magnas immisit minas, Et fragor fuit inevitabilis valdifremi maris. Gravia autem paffus Leander in implacabilibus gurgitibus Szpe quidem precabatur zquoream Venerem, Sæpe autem & ipsum regem Neptunum maris: Atthidis non boream immemorem reliquit nymphæ. Sed ei nullus auxiliatus est: Amor autem non coercuit Parcas. Undique Νυξ ωμ τω κάνοισι γαμος ολ Θ ελεποί κώς Ννωφίου ελε Λεανδρον άριγνώτεις ένι λέκθις. Νήχετο δι άντιποροιο πάλιν ποτή δίμου Ας ύδκ,

28ς Ευγυχίαν ακόρητος έπ πνείων ύμλαίων.

"Ης ω δι ελκεσίπεπλ Φ εκς λήθεσα τοκήας,
Παρθέν Φ ήματήν, νυχίν γιων, αμφότεροι ή
Πολλάκις δενσαπο κατελθέμεν ες δύσιν δω.

"Ως δι κέρ φιλότη Φ κασκλέποντες ανά [κίω,

200 Κρυπαδίη τές ποντο με] άλλη λων κυθερείη.

'Αλλ' όλίτον ζωεσκον όπι χρόνον, εδ' όπι δηρούν

'Αλληλων Σπόναντο πολυπλώ των υ εξυαίων.

'Αλλ', ότε παρμή εντος επήλυθε χείματος ώς η
Φεικαλέας δονέκσα πολυς ροφαλιγγές αέλλας,

295 Βένθεα δι ἀς ήρικτα κὶ ύξοὸ, θέμεθλα θαλάστης Χειμέριοι πνείοντες ἀεὶ ςυφέλιζον απται, Λαίλαπ μαςίζοντες δλίω άλα τυ πομβίης ἢ, "Ηδη νηα μέλαιναι ἀπέχλασε διχθθάδι χέςσφ Χειμερίω κὶ ἀπερν ἀλυβάζων ἄλα ναύτης.

300 'Αλλ' & χειμεείης σε φός Θ΄ κατέςυχε θαλάκης,
Καρτερόθυμε Δέαμδρε · διακτοείη δέ σε πύς ς κ,
'Η θάδα σεμαίνεσα φαεσφοείω ύμθραιων,
Μαινομβρης ώσειων άρειδήσαντα θαλάκης,
Νηλεής η άπισος. Έφειλε ή δύσμος Θ΄ Ηςώ,

305 Χόιμα] Φ ίσαμβοιο, μβίων απάναθε Λεάνδες.
Μηκέτ ἀναπομβίη μινυώριον ἀσέρα λέκτεων.
Αλλά πόθ Φ κ) μοίρα βιήσατο · Θελβρμβίη ΄)
Μοιράων ἀνέφαινε κ) έκετι θαλόν Έρωτων.
Νυξ Ιώ, ευτε μάλισα βαρυπνείοντες ἀπται,

310 Χεμεείης πνοιήσιν ἀκοντίζοντες ἀἢται,
Αθεόον ἐμπηπεσιν ὅπὶ ῥηΓμῖνι Θαλάστης.
Δὴ τότε Λείανθρός το ἐθημονΘ ἐλπίδι νύμφης
Δυςκελά δων περόςητο Θαλάστων ἔπινώτων.
"Ηδη κύματι κυμα κυλίνδετο, τύ Γχυτο δι' ύδυς.

315 Αἰθέει μίσγετο πόν] Θ · ἀνέρρετο πάντοθεν ἡχὰ Μαρναμβρων ἀνέμων · ζεφύρω δι ἀντέπνεεν ἔυς Θ · Καὶ νότ Θ · ἐς βορέμι μεγάλας ἀφεικεν ἀπόλλὰς. Καὶ κτύπ Θ ἰμὰ ἀλίας Θ ἐεισμαράροιο βαλάρτης. Αἰνοπαθής ἡ Λέανδρ Θ ἀκηλήτοις ἔνι δίναις

320 Πολλάκι μβο λιτάνδος θαλασσίω Αφερδίτως, Πολλάκι δ΄ αὐτὸν ἀνακτα Ποσδθάωνα θαλάστης ΄ `Ατθίδ & βορέω ἀμνήμονα κάλλιτης νύμφης. 'Αλά ὁι κ τις ἄρηγω ' Έρως δ' κα ηγιεσε Μοίεας.

Πάν-

Undique autem accumulati male-obvio fluchis impetu Contritus ferebatur : pedum autem eius defecit vigor. Et vis fuit immobilis inquietarum manuum. Multa autem spontanea effusio fluebat in guttur. Et potum inutilem impetuoli potavit maris Et jam lucernam infidam extinxit amarus ventus Et animam & amorem deflendi Leandri. Illa vero, adhuc cunctante Leandro, vigilibus oculis Stabat, fluctuans miseris curises from a mileton Venit autem aurora, & non vidit sponsum Hero: Circumquaque vero oculum dirigebat in lata dorsa maris. Sicubi videret errantem fuum maritum Lucerna extincta. Apud fundamentum vero turris Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum, Variam scindens circa pectora tunicam, Cum strepitu praceps ab alta deturbata est turri. Atque sic Hero mortua est ob mortuum maritum: Suique potiti funt & in ultima pernicie,

THEOGNIDIS

M E G A R E N S I S SENTENTIÆ.

Rex, Latonæ fili, Jovis proles, nunquam tui
Obliviscar exordiens, neque finiens;
Sed semper primumque & ultimum, inque mediis
Canam: tu autem me, audi, & bona da.

Phœbe rex, quandoquidem te Dea peperit vene-Palmam agilibus manibus amplexata, (randa Latona,

Immortalium pulcherrimum in rotunda palude,
Tota quidem impleta est Delus ingens

Odore divino: rifit vero terra prodigiosa; Gavisusque est profundus pontus maris albicantis.

Diana fericida, filia Jovis; quam Agamemnon. Statua honoravit, cum in Trojam navigaret navibus velocibus,

Precantem me audi, mala autem fata expelle:

Tibi quidem hoc, ô Dea, parvum; mihi vero magnum eft.

INA

Harron d' के िक प्रिकार Sycarte xi ual o ogun 325 Kai der lin ad orntor ako i un tor mana udar. Πολλη δι αυτομα Θ χύσις Υθα Θ Ερίες λαιμώ, Καὶ ποτον αρεή τον αμοιμακέτε πεν αλμης. Καὶ δη λύχνον απιτον απέσβεσε πικρος απτις Καὶ ψιχωί η έρωτα πολυλήτοιο Λεάνδου. 330 HA' En Sudvovi & En' ageumioiou o mamis "Ιςατο, κυμαίνεσα πολυκλαύτρισι μεείμναις. "Haule d' neussiera, n' en ide vulptoy Hea. Πάντολι δί όμμα τίταινεν επ' ενεέα μώτα λαλάφης. Είπε επαβρήσ (εν αλώμλυον ον παρακο ίπω 335 Augus oBevvu phioso. Hage konmeta o miels. Ogumon winder son or Edenke venegranditus Dudunsov pheava wei sidewi zirla, Por nob weerdelw dar nashare neos migls. Καδδ' Ήςω τέθνηκε (ω) ολλυμείω παρακοίτη 340 'Αλλήλων δι' ἀπόναντο κ) εν πυμάτω ωρ ελεβρω.

遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ

TOT METAPE' Q S

ΓN Ω MAI.

200

ΑΝΑ, Λητώς ψέ, Διος τέκος, εποτε (θο Λήσο μαι αξορμόθο, εδ' εποπαυόμους.
Αλλ' αὶ το ροῦτον τε κὶ υςατον, έν τε μέσοισιν Αιόσω το δε μά κλυθη, κὶ εδλα δίδε.
Φοῖδε αναξότε με σε θεα τέκι πόζνια Λητώ Φοίνια Ο όσο δινής κερούν έραλα μόδη.

Φοίνιη Φ ραδινής χερούν εφα ξαμλόης Αθανά των νάλλιστν ότη τροχοειδεί λίωνη, Πάσα με επλήθη Δηλ Φ απειρεσίη Όδωης αμερεσίης ΄ εγέλασε η γεία πελώρη, Τήθησεν ή βαθυς πόν] Φ άλος πολίης.

"Αρτεμι Βη ερφόνη, Βύρα τες Διος Ιω 'Αγαμέμιων Εΐσαθ', ότ' ες Τερίω έπλες νηυσί Βοας, Ευχομώω μοι κλίβη, κακάς δι Κάτο κή εας αλληκε." Σοι μι τάτο, Βεα', σμικερν, έμοι ή μέρα.

Myrou

Muíz & Gratiz, filiz Jovis, quondam Cadmi Ad nuptias profectz, pulchrum cecinitis carmen:

Quod pulchrum, amicum eft, quod non pulchrum, non amicum eft.

Hoc carmen immortalia venit per ora.

Cyrne, docenti quidem mihi figillum imponatur

His carminibus: latebit enim nunquam, fi furripiatur.

Neque quisquam mutabit pejus, bono præsente. Sic vero quisque dicet; Theognidis sunt carmina.

Megarenfis, omnes quidem inter homines celebris.

Civibus vero nondum onmibus placere poffum.

Nihil mirum, & Polypæda: nec enim Jupiter

Neque pluens omnibus placet, neque fustinens.

Tibi vero ego benevolus præcepta dabo, qualia ipse,
Cyrne, a bonis virk, puer adhuc existens, didici.

Sapito; neque turpibus ex factis neque injustis

Honores, neque potentiam trahe, neque divitias,

Hæc quidem sic scito: cum malis vero ne versare Viris, sed semper cum bonis conversare.

Et cum eis bibe & comede, & cum eis

Sede: & place illis, quorum magna potestas est.

A bonis enim viris bona disces: si vero malis Commiscearis, perdes & quam habebas mentem.

Hzc cum didiceris, cum bonis conversare: & aliquando dies
Bene consulere amicis me.

Cyrne, uterum fert civitas hæc: timeo ne pariat virum Correctorem malæ infolentiæ vestræ.

Cives enim adhuc illi funt modesti: præsecti vero Versisunt multam in nequitiam cadere.

Nullam unquam, Cyrne, boni civitatem perdiderunt viri:

Sed, quando contumeliofis effe malis placuerit,

Populumque corruperint, judiciaque injustis dederint Propriorum lucrorum causa & potentiæ,

Spera non diu illam civitatem quietam fore,

Etsi nunc manet multa in quiete; Cum malis amica viris hæc fuerint, Lucra publico cum malo venientia.

Ex his enim feditio est, & intestinæ cædes virorum:

Rex vero civitati nunquam illi placeat.

Cyrne, civitas quidem adhuc hæc civitas est: populi autem alii Qui prius faere (neque jura noverant, neque leges,

Sed circa latera pellem caprarum atterebant,

Foris autem, tanquam cervi, hanc incolebant civitatem)

Misou x Xaerres, usegs Dios. al more Kasus Es ja mor ex fira, raxòr deioal En O. "O, πι καλδο, φίλον δξί · το δι ε καλον, ε φίλον δξί. Τετ' έπ Ο αθανάτων ηλ θε δια ς τια των. Kueve, σορίζο μθώ μου εμοί σφεναίς εππείδω רסוסם" בחבחו . אושפו או צחסדב, אלבחס שליוו. Ou St ns ashates namov, To as mackor of. 20 °Ω र है माद दिला, Θεόγνιδός दिन देमा Τε Μεραβεως, πάν ας ή και άνθρώπες ονομας .. 'Asoion of' हमक मर्वे गर बर्ज में पर विश्व मुका. Ούδεν θαυματον, Πολυπαίδη εδε χο ο Ζεύς Ούβ των πάντας άνδάνει, ετ άνεχων. 25 Soi d' ega lui o egresor con Dia oua, Sid of airos, Kiev, in The anadov, mais et ew, "Emadov. Πέπισο μηδ' αιρχοίσι εφ' έρξιασι μηδ' αδίκρισι
Τιμας μηδ' αρετάς ελκεο, μηδ' αφενΘ. Town uly stus id ' nancior o un mesopuixes Ανδραπν, αλλ αίει ην αγαθών έχει. Kai ut relow mive ky Ears. Ky ut rolow "I(e, n) avdare rois, wv usjan Swams. Έθλων κο κάπ' έθλα μα θέσεαι ω ή κακοίσι Συμμιχδής, δπολείς η του ερντα νύον. 35 Tauta mador aza do lor oul hee . nat more onoeis. Εὐ συμδελεύειν πίσι φίλοισην εμέ. Kugve, we monis nde Sedbina Dun Tennavdea Eudurneg zanns deel busteens. 'Asol it of the anopeaus nyeubuss ? 40 Τεράρα ? πελλω ες κακότητα πεσείν. Ou le may mas Kugu, a ja Joi maxiv axeq andfes. 'Αλλ', όπαν υδείζειν ποίο κακοίου αδή, Δημόν τε Φθείρωσι, δίκας τ' αδίκοισι διδώσιν Oinew negd wv eivena ni negte , *ExTEO un Supor neivlu Toxiv a Tequisado, Mnd' ei vui kei ru πολλη εν ήσυχή, Eut an Tios nanoise oix ans egoi Tauta Min), Κέρδεα, δημοσίω (τω χακώ ερχόμενα. En The Dearts bei n' Euquate povot avopar. 50 Μάναρχ Φ ή πόλει μήποτε τη δε άθοι. Κύρνε, πολις μ εθ ηδε πόλις λαοί ή δη άκλοι Οί જ્લું એ (દેવ δίκας મેં દેવ દેવ νόμες, 'Αλλ' સંપૂર્ણ જો તેણા દા દે દ્વાર લોગુર્લે મુસ્લાના દેવા,

Εξω Α', ώςτ' έλαφοι, τίω Α' ενέμοντο πολικ)

0.55

Kai

Et nunc sunt boni, & Polypæda: at, qui prius boni erant, Nunc mali sunt. Quisnam hæc ferret inspiciens?

Se invicem autem decipiunt, alii alios ridentes,

Neque malorum rationes cognoscentes, neque bonorum.

Neminem horum amicum fac, ô Polypæda, civium Ex animo, utilitatis caula alicujus:

Sed videaris quidem omnibus lingua amicus effe; Rem vero communices nemini ullam

Seriam. Cognosces enim improborum mentes virorum, Quod ipsis in sactis sides jam est nulla;

Sed dolos deceptionesque versutiasque dilexerunt Sic ut viri non amplius servandi.

Nunquam, Cyrne, improbo fidens consulta cum viro, Quando seriam rem volueris facere:

Sed ad probum profectus, consulta multum laborans, Et longum pedibus, Cyrne, iter peragens.

Rem vero ne amicis omnino communica cum omnibus:

Pauci sane è multis fidelem habent mentem.

Paucis viris fidens magnas res aggredere;

Ne forte insanabilem, Cyrne, accipias dolorem.

Fidelis vir auroque & argento rependi

Dignus est in molesta, Cyrne, seditione. Paucos invenies, ô Polypæda, viros amicos Fideles in difficilibus rebus persistentes:

Qui aufint, concordem animum habentes,

Æque bondrum malorumque participes effe.

Hos vero non invenies quærens, neque inter omnes

Homines, quos navis non una omnes agat:

Quibus in lingua & oculis inest

Pudor, neque ad turpem rem quæftus agit.

Ne me verbis quidem cofe, mentem autem habe & præcordia alibi; Si me amas, & tibi fidelis, inest mens:

Aut me ama, puram afferens mentem; aut me aversatus. Odio prosequere, maniseste contentionem suscipiens.

Qui vero una lingua dupliciter habet mentem, hic amicus Gravis, Cyrne; inimicus melior quam amicus existens.

Si quis laudabit te tanto tempore quanto viderit te, Separatus vero à te alio, linguam mittit malam: Talis profecto sodalis vir amicus est non valde bonus,

Qui dixerit lingua optima, cogitat autem alia.

Sed sit talis mihi amicus, qui sodalem

Cognoscens, ingenio etiam gravem existentem ferat

Avzi

Kal vun eio' a ja Sol, Honunaldh oit melv Ed hol, Νω θειλοί. τίς κεν ταμτ' ανέχοι εσιρών; 'Αλλήλες δ' άπατώσιν, επ' άλληλοισι γελώντες, Ουτε κακών γιώμας είδωτες, έτ άγαθών. Μηθένα πίθε φίλον ποιού, Πολυπαίδη, αςών Ex Julis, Reins eivens undemins. 'Ana fores in many suo y now the one ED. Χρημα ή συμμίξης μηθενί μηθοπεν Σπεδώον. γνώση β δίζυς ων φρένας ανδρών, 65 पΩς σφιν επ' έςγρισιν πίσις ετ' έδεμία. Αλλά θέλες άπατας τε πολυπλοκίας τ' εφίλησας Of Two is andpes unxer ow Coulus. Μήποτε, Κύρνε, κακώ πίσω & βεκάε (w avdei, Ευτ' έν συκθείον πρηζω' έθέλης τελέσου. 70 'Αλλά με] εδλον ιών βελούεο πελλά μογήσας, Καὶ μακρίω ποωίν, Κύρν, οδον επτελεσας. Πεηξιν μηθε φίλοιση όλως ανακοίνεο πασι. Παῦροί τοι πολλών πιςον έχεσι νόον. חשופסוסי היסיים עבום א' מעל פמסי בפץ לחוצופנו, 75 Mn mol' avnikesov, Kueve, rabns avilu. Πισος ανής χουσε τε κ αργύς ε άντερύσα ος ASIG in Jakett 1, Kueve, Sizosaoin. Παύρες έυρήσεις, Πολυπαίδη, ανδρας έταίρες TISES EN ZARETTOIS OPHILADI MYONGES 80 Οίπνες αν πολμώεν, ομόφεσνα θυμον έχοντες, ीका नी के के के किए नी TE मुद्रालिए पहर्म् द्वार. Tes d' ex eughous dishusu , es om navous Ανθρώπες. ες ναῦς μη μία πάν ας άροι Οξοιν όπι γλώση τε κό ο θαλμοῖσιν έπεςτν Αίδως, જઈ αίχεον χενμ' όπι κέρο Ε άγει. Μή μ' έπεσιν μβο τέρχε, νόον δι έχε κή φρένας κλη, Ei ue pixeis, zai ou msos évesi voo Ή με φίλει κα Βα εον Βέμβν Θ νόον, η μ' αποειπών Ex Jag, augasilw reix & a espaulu . Os jun y Nown Six Exervoor, con Eraless Dervos, Kugy' Ex Spòs BEATER of noix O dv. Εί τις επωνέωτι σε τόσον χεόνον δωον όρώη, Novolatis d' Exx y x acres inoi narlis. Τοιετός τοι εταίς Φ ανής φίλ Φ επ μάλ' εθλός, 95 'Os n' संत्रा १ १ केवा १ केंड्स, क्षण में दे रहात. "Αλλ' είη τοι έτος έμοι φίλ Φ, ος τον έται εον Γιγνώσκων, δεγ ω κ βαρων συτα φέρει

Pro fratre. Tu autem mihi amice hæc in animo

Confidera; & aliquando mei memineris in posterum. Nullus hominum persuadeat improbum virum amare.

Cyrne: Que enim erit utilitas, ille vir amicus fi fit?

Neque te ex gravi labore liberaverit & detrimento,

Neque bonum habens, illius te participem facere volueriti

Improbis vero benefacienti vanissima gratia est: Perinde est ac seminare pontum maris albi.

Neque enim pontum feminans, profundam fegetem metas, Neque malis benefaciens, beneficium vicifiim accipias.

Inexpletam enim habent improbi mentem: sique unum deliqueris, Superiorum omnium essufa periit amicitia.

At probi plurimum fruuntur beneficio accepto,

Memoriamque habent beneficiorum, & gratiam postea.

Nunquam malum virum amicum fac sodalem, Sed semper suge tanquam malum portum.

Multi fane potus & cibi funt amici; In feria autem re pauciores funt amici.

Fucato vero viro cognitu difficilius nihil est, Cyrne; neque cautionis est majoris.

Auri adulterini & argenti tolerabile detrimentum, Cyrne; & invenire facile est viro sapienti:

Si autem amici mens viri in pectoribus latuerit

Tenuis existens, dolosumque in præcordiis cor habeat;

Hoc Deus fucatifimum fecit hominibus, Et cognitu omnium hoc difficillimum.

Non enim poteris cognoscere viri mentem neque sæminz, Priusquam tentaveris seu jumentum: (&

Neque poteris conjectare, tanquam aliquando tempestive profes Sæpe enim animum tallunt species.

Neque potentia opta, & Polypæda, eximius esse,

Neque facultatibus: duntaxat autem viro adfit fortuna. Nihil in humanis patre & matre melius

Est, quibus sanctum, Cyrne, curz est jus. Nemo, Cyrne, damni & lucri causa ipse est: Sed Dii horum datores amborum.

Neque quispiam hominum operatur, in præcordiis sciens Finem, sive bonum sit sive malum:

Sæpe enim putans se facturum malum, bonum secit, Et putans se facturum bonum, secit malum.

Neque cuiquam hominum adveniunt quæ voluerit; Impediunt enim gravis fines impossibilitatis.

Nos

"בעה אמסוקיהדצ. סני לב עם: סוֹאב דמעד' באו שעום שף של בס י אל חסדב עצ שיחסבם ללסחוסם. 100 Μηδείς άνθρωπων πείση μακον άνδεα φιλήσαι, Kueve · Tidl' Es' open Hand anne pind wy OUT avo ch zake molo more purato il atus, Où TÉ KEV ESTADIV ÉZOV, TE METAS EV ESEAH. Δειλές δι' οὖ ερθονη ματαιοτάτη γάρις δξίν 105 1 σου κή απείρειν ποντον άλδς πολίης. Ούτε οδ αν ποντον απείρων βαθυ λήτον αμώς, Oute muis de Spar, co πάλιν ανπλάβοις. "Andnsov 20 Exem nanol voor · lu d' ev a magrus Τών σε δεν πάντων επκέχυ θοιλότης. 110 Oi d' a ja soi to mérisor en aveionson na sortes, Μνημα δι' έχεσ' αράθων, η χάριν Ερπίσω. Μήποτε τον κακόν ανδ ρα φίλον ποιείος εταίρον. Αλλ' αἰεὶ φούρειν ώς τε κακον λιμινία. Πολλοί τοι ποσι Ο κ βρώσιος είσην εταίροι, 115 Ev 🖰 อารอิน์ต อากาแลม สอบอารอยเ. Κιβδήλε δι' ανδεός γνώναι χαλεπώτερον εδέν, Kuer, &S' curating of wei misor . Χουσέ κιβδήλοιο κ ἀρχύρε ἀνορί 🗗 ἀτης Kueve, z Jeden padlov avdei oopp 120 Ei j oins voo avopos cui subsant nende Yedvos emr, Sonior d' en peenir nace Exer. Τέτο θε δε κιβδηλότατον ποίησε βροτοίσι, Kai yeavan ndvrwv Tet avinegratov. Où Sar eldeins dudes voor ETS ywartos 125 Heir ndegatins ware imolizies. Oude nev engarais, waves not es weion extrus Πολλάκι οδ γιώμω ξαπατώσ' ίδιαι. Mnt' agethu Euxe, Πολυπαίδη, Έξοχ @ ED, Μήτ' ἀφεν Φ' μενον Α' ἀνδεὶ γρύοιτο τύχη. 130 Ou der en au sparonos rales si unless du quor Ended', doors boins, Kueve, weanne d'inns. Ou deis, Kuer', atus n'y niede dano autos Αλλά θεοί τέτων δώτορες άμφοτέρων. Oude ns du spe nov espale, en openiv eldes 135 Es TEXO, eit ajadov jigue) eite nanov Πολλάκι γο θοκέων Βήσειν κακον, έδλλον έθηκε, Kai Te Sonov Shoew Edady, Ednie na nov. Ουδέ τῷ ἀνθρώπων Φραγίγνε) δος εθέλησιν

"Ige of zanemis meieal' aunzavins.

140

Av Sper-

Nos homines autem vana existimamus, scientes nihil:
Dii vero secundum suam omnia persiciunt mentem.

Nemo unquam hospitem, & Polypæda, qui sesellerit, Atque supplicem, mortalium, immortales latuit.

Malis autem juste paucis cum facultatibus vivere, Quam dives esse, injuste opes adeptus.

In justicia autem comprehensm omnis virtus inest:

Omnisque vir bonus est, Cyrne, justus qui est.

Divitias quidem demon etiam improbissimo viro dat:

Sed virtus paucos viros, Cyrne, comitatus.

Injuriam, Cyrne, Deus primum malum dedit viro,

Cujus est locum nullum positurus.

Parit fane fatietas injuriam, cum improbum opes sequuntur Hominem, & cui non mens fana sit.

Nunquam paupertatem perniciolam viro iratus, Neque egestatem, Cyrne, malam objice: Iupiter enim sane libram inclinat alias alii;

Alias quidem ditescere, alias vero nihil habere.

Nunquam, Cyrne, loquere verbum magnum: novit enim nemo
Hominum quid nox & dies viro perficiat.

Multi quidem utuntur malis confiliis, numine autem dextro, Quibus, quod malum videbatur, cedit in bonum.

Sunt vero alii qui & confilio bono & numine finistro Res gerunt: finis autem rebus non succedit.

Nemo hominum neque dives, neque pauper, Neque malus fine numine, neque bonus eff.

'Aliud alii malum est: revera autem beatus nemo est Hominum, quotquot sol intuetur.

Quem autem Dii amant, & invidus laudat; Viri vero studium est nullum.

Deos ora, quibus est magna potestas: nihil fine Diis Est hominibus, neque bona neque mala.

Virum bonum paupertas omnium domat maxime, Et senectute cana, Cyrne, & febri magis:

Quam utique oportet fugere, & in immensum mare Projicere, & petras, Cyrne, contra altas.

Omnis enim vir paupertate domitus, neque quicquam dicere, Neque facere potest: lingua vero ei ligata est.

Oportet igitur simul super terram & lata dorsa maris
Quærere gravis, Cyrne, liberationem paupertatis

Mori, 8 amice Cyrne, pauperi melius est viro, Quam vivere dura afflictum paupertate.

Arietes

TNO MAI EAET.

"Αν Σραποί ή μα ταια νομίζομθυ, εἰδότες ἐδέν ·
Θεοί ή ΧΤ σρέτερου πάντα τελέσι νόου.
Οὐδείς πω ξείνου, Πολυπαίδη, Ίζα πατήσας,
Οὐδ ἰμέτω, Ξυητβί, ἀδανάτες ἐλαθε.

145 Βέλεο δι' ευσεβέως ολίγοις στο χεήμασο οικείν,

"Η πλεβείν, αδίκως χεήματα πασάμθυ.
"Εν ; β εν ανής αναλήβδε πασ' αξετή '51 .

Πας δε τ' ανής αγαθος, Κύζονε, δίκαι ενν.
Χεήματα μ' δάμων κ) παξιάκφ ανδελ δίδωσον.

150 'H A' αιςετη ελίγρις ανδεάσι, Κύς ν', επε 9.

"Υθειν, Κύρνε, Θεός πρώτον κακόν ω πασεν ανδεί,
Οῦ μέλλει χώς Ιω μπδεμίαν Θέωθραι.
Τίκτι τοι κόρος ύθειν, όταν κακώ όλο Θέπη 9

'Αν Βρώπφ, κλότφ μιλ νόΘ α'ςπΘ 'й.

155 Μήποτέ τοι πενίω συμοφούεσο ανδεί χαλεφθείς.
Μηδι άχεησμοσύνω, Κύςνε, κακω σεόφεςε.
Ζεύς χάς τοι το τάλαντον επιβήπει άλλοτε άλλω Αλλοτε μβο πλεβείν, άλλοτε δι εθεν έχειν.

Μήποτε, Κύεν, αρεβαζέπ Ο μέρα δίδε ηδέδεις 160 Αν Βρώπων δ, π νύξ χ' ήμες ανδεί τελεί. Πολλοί τοι χεών η δειλαϊς φεροί, δαίμονι δι έδλα,

Οἶς το κακὸν δοκέον χίγνε) εἰς ἀγαθόν. Εἰσὴν δι' διβελή τ' ἀγαθή κὶ δαίμονι φαύλω Μοχθίζεσι τέλ Θ δι' ἔς Γμασιν έχ ἔπε)

16ς Ουθής ανθρώπων & τ' όλει , «τε περιχρός, Ουτε κακὸς νόσφιν δαίμον , «τ' αγαθές. 'Αλλ' άλλω κακόν δει το εί' ατεκκες, ολεί & εδείς 'Ανθρώπων, οπόσες πέλι καθερά.

"Ον ή θεοί πρωσιν, ὁ κὶ μωμεύμον & αίνεί, 'Ανδ'εὸς ή συνθίλ γίγνε η κδεμία.

Θεοίς ἔυχε δις όξι μέγα κράπος ΄ ἔπ άπες θεών Γίγνε θανθρώποις, ἔπ άγαθ΄ ἔπε κακά. "Ανδε ἀγαθον πενίη πάνπων δάμνησι μάλιςα, Και γήςως πολιέ, Κύρνε, κ) ήπαλε

175 "Ην Α΄ χεὴ φού γοντα κὶ ες μεγακή τεα πόντον 'Ρίπων, κὶ πετεῶν, Κύρνε, καὶ' ἡλιβάπων. Πᾶς γὸ ἀνὴρ πενίη δεδ μημλί (Φ΄ ἔτε π εἰπῶν, Οὐθ' ἔρξαι ἀίνα) · γλῶωα δέ ὁι δέδε).

Χςη ηδ όμως όπι γιω τε ης δυξέα νώτα Βαλάωνς του Δίζεως χαλεπης, Κύρνε, λύσυ πενίης.

Τεθνάναι, φίλε Κύρνε, πενιχοῦ βέλτερον ανθεί, "Η ζώτιν χαλεπη ταρουλού πενίη.

Rouss

Arietes quidem & asimos quarimus, Cyrne, & equos Generosos, & quisque vult ex bonis

Admittere: ducere autem malam mali filiam non remuit Generosus vir, si ei pecunias multas dederit.

Nulla fæmina mali viri reculat effe uxor Divitis; sed divitem vult pro bono.

Opes quidem æstimant; & ex malo natam bonus duxit; Et malus ex bono ortam: divitiæ miscent genus.

Itaque ne mirare genus, \(\theta \) Polypæda, civium

Labefactari: cum malis enim miscentur bona.

Ipse quidem hanc, cognoscens malo patre ortam esse, In ædes suas ducit, opibus illius inductus,

Nobilis ignobilem; quandoquidem fortis ipsum necessitas Cogit, quæ viri secit miseram mentem.

Opes vero cui à Jove & cum justitia viro suerint; Et integre semper ac stabile permanent:

Si vero injuste præter tempus vir lucri-cupido animo Acquiret, sive jurejurando, præter justum capiens,

Statim quidem ferre lucrum videtur; in fine vero
Rurfum est damnum. Deorum enim superior est mens.
Sed hæc hominum fallunt mentem: non enim ob ea

Fiunt beati, rei errore.

Sed hic quidem ipse solvit malum debitum, ille vero charis Noxam postea liberis appendit;

Alium vero non apprehendit vindicta: mors enim impudens Prius super palpebras sedebat, fatum afferens.

Nemo profecto exuli amicus & fidelis fodalis est: Exilio autem est hoc acerbius.

Vinum fane potare multum, malum est: si vero quis ipsum. Portarit prudenter, non malum, sed bonum est.

Cyrne, amicos fecundum omnes commuta varios mores, Ingenium attemperans quod quisque habet.

Polypi mentem obtine versipellis, qui ad petram, Cui adhæserit, talis visu apparet.

Nunc quidem hac sequere, aliquando alius colore sias, Celeris mutatio quidem sapientia est morum.

Neque nimis indignare, cum perturbantur cives, Cyrne: media autem perge via, quo modo ego.

Quisquis quidem putat proximum suum scire nihil, Sed se solum varia consilia habere,

Ille fane amens est, mente privatus bona: Eque enim onnes varia scimus.

Keies a z pres of nueda, Kugue, z immus Euglieas, ral Tos BEAS) of dyadov. Bhosel : When i rank rank & mere saint 185 Estas avile, ny or reguara nona sisa. Outspia naxe anders avaire) il axoms Tilbrote, all' apredy Bene del' ajale. Xenuara with muios. A on rang ed hos Eynue, Kai nanos JE a jadis most @ "suige ofi @. 190 Ούτω μη ταύμαζε γίω, Πολυπαίδη, αςών Μαυρεώς : (τω χο μίσχε) εωλά κακοίς. אטדו דינו דמודונו בו ל מו ב אמנו משו פוש בצורם Eis dinus and, nennasi medulis. ιδοξ Θ κακόδοξον επε κεστερή μιν ανά ζκη Έν λωε, ητ' ανδεθ τλήμονα θηκενόσο. 105 Xenuara d' & diober is Cui d'in avdei fun), Kai nedapois aiei zi movimov renedei. Ei d' adinos apa navegy avne ordonegd'si Dung KTHOE), eil' Sence, The To Sixquov & Lav, 200 אנידואם עולה דו סבפפון אבור לם שלאה בנ אן דבא לידועם AJIS ENUTO RAKÓV. DE OV A' LOSE SE VOO. Αλλά πέδ' αν Βρώπων απαζά νόον ' & χδέπ' αὐτοίς Tigror) manages aphsmalo aumaxins. 'An' o who autos fire nanov 2660, os j dinosos 205 Απίω εξοπίσω παισίν επεκρεμασεν "AMOV d' & nateuapte d'inn . Savalo 35 avaidn's Πρόδεν δλί βλεφάρρις έζετο κπρα φέρων. Ουδείς ποι φεόροντι φίλ 🗗 τὸ πιτος εταίρος. The o อบาทีร อิราช สหา ส่งเทอง ระองง. 210 "Οινόν τοι πίνειν πελιώ, κακόν : Ιώ δέ τις αὐτον Tivn omsaudius, & nands, and agados. Κύρνε, φίλες κάτα πάντας δπίτρεφε ποικίλου ήθ Θ. Ogylw อง อนุเอาอง ทั้งกา " เลลร & " เลล חצאטידו ספין וני וקב חבאטחאטאצ, סב חסדו חבידון, 215 The megrous hod, wil ider soden. Nui who The Epsas, noted andoid xeea nime. אבעשים לפינות מספות אונים של בינים אל האוצים יאוחלב מישו משמאב, דע במשפושף שי אוחדול, Kupre · merlu d' égx e rim oder, darep eza. 220 OSTIS TOU POXES TOV TANOTOV IS LEVOU & Sev, Αλλ' αὐτος μεν Θ ποικίλα δίως έχειν, Keivas y appor bai, von Bebraunt G entre

"lows 10 मर्थ गड़ मागांते देनाइसं एड जेव.

"AXX"

Sed hic quidem non vult turpes quæstus sequi:
Alteri vero doli magis insideles placent.

Divitiarum autem nullus est finis certus hominibus: Qui enim nunc ex nobis plurimas habent facultates,

Ad duplum properant. Quisnam saturaverit omnes?

Opes quidem mortalibus sunt amentia.

A te autem statim emergit; quam cum Jupiter Mittit laborantibus, alias alius habet.

Arx & turris qui erat stulto populo,

Cyrne, modicum honorem confequitur bonus vir.

Neque amplius decet nos, nimirum viros falvos, Diruere tanquam civitates mænia expugnandæ.

Tibi quidem ego alias dedi, cum quibus super immensum mare Volabis, per terram omnem sublatus

Facile: epulis vero & conviviis aderis
In omnibus, multorum versans in oribus.

Et tibr cum tibiis canoris juvenes viri In mundo amabiles honesta & suavia

Canent: & postquam tenebrosas sub latebras terræ Iveris luctuosas in Ditis domos;

Nunquam ne mortuus quidem amittes gloriam, neque latebis, Immortale hominibus semper habens nomen,

Cyrne, per Græciam terram versans, & per insulas, Piscosum transiens mare sterile,

Non equorum tergis infidens: fed te mittent Splendida Mufarum dono violis-coronatarum.

Omnibus enim, quibus curæ est etiam posteris carmen, Eris una, donec terra & sol erunt.

Cæterum ego modicam à te consequor reverentiam: Sed tanquam pusillum puerum verbis me decipis.

Pulcherrimum est quod justissimum; optimum vero, valere: Res vero jucundissima est, quod quis amat, assequi.

Equa ego fun pulchra, & certatrix; fed peffimum Virum fero: & mihi hoc moleftiffimum.

Sæpe profecto cogitavi effringens frænum. Fugere, excutiens malum aurigam.

Non mihi bibitur vinum; postquam ad puellam teneram Alius vir habitat, multo me pejor.

Frigidam mihi apud eam chari bibunt parentes :

Quare fimul aquatur, & me gemens fert.

Ibi mediam puellam amplexus brachio, ofculatus funt
Collum: illa vero tenerum loquebatur ex ore-

'AAA' o कि अप हे जिस्ता मुद्राय अप्रहार के मार के उत्तर के ' Τω ή θολοπλοκίαι μάλλον άπιτοι άθον. Πλέτε δι έδεν τέρμα πεφασμούον αν βρώποισιν : "OI 20 vui hul meisov Exion Bior, Διπλάσιον απεύδεσι. τίς αν κορέστιεν άπαντας; Χεήματά τοι Ανηπίς γίγνε θάφερσωίη. 230 "ATH A' & autis avequive), li onote Zdis Πέμλει τειρομβύοις, άλλοτε άλλ Εχει. Ακρόπολις κι πύε [Εων κονεόφρονι δήμω, Kuer', oxigns mans "supoger ed xòs avne. Ous' in ye opend huiv, at avdpan out outions, 235 Λύειν ώς πόλεως τείχη άλωσομβρης. Σοι ωλύ έγω πές' έδωνα, σύν δις επ' απείρονα πόντον Πωτήση, χΤ γίω πάσαν αειρουίο Pridies - Doivas 3 ng einaming magéany Εν πάσαις, πολλών κέμβο εν σόμασι. 240 Καί σε σύν αὐλίσκοισι λι μοφθόγγοις νέοι ανδέες Εν κόσμω έρατοί χαλά τε κ λιγεα Acov) · n' o ran Svoque est co neil una pains Βής πολυκωκύτες είς αίθαο δόμες, Oulfind' Est Danar amoneis xxe o, Est ye xhods, Αφθιτον άνθρώποις αιτν έχων όνομα, Kugve, nad' Exada ylu spasalulu , nd' ava vnoss, Ιχθυόεντα ώρων πόντον επ' απεύγετον, Ουχ ίππων νώτοισιν εφήμε . άλλά σε πέμλει Αγλαά Μεσάων δώρα 105εφάνων. 250 Πᾶσι 25, δισι μέμηλε ης εωτομβόριστι αδοιδή, "Εωτη ομώς, όρε αν γη τε η ήέλι... Αὐτὰς ἐρών ὀλίγης τορά σε ἀπτυ Γχάνω αἰδες, 'Αλλ' ઐπες μικεον παιδα λόροις μ' απαίας. Κάλλισον το διασιότατον, λώσον δ' ύγιαίνειν 255 Πρή [μα ή τερπνότατον, έ τις έρδο το τυχείν. "Ιππος ερώ καλη κ) αεθλίη αλλά κάκισον "Ανδεα φέρω καί μοι τετ' ανιηεότατον. Πολλάκι δη μελλησα διαρρήξασα χαλινόν Φεύρειν, ώσαμβίη τον κακον ηνιοχον. 260 Ой шог नांग्रह) हैं। एक, हम से मचलु मचारी महहसंग्र Αλλ Θ ανής κατέχει, πολλον έμε κακίων. Tuxeou mos aba Tride pinos miveor toxnes. "Ωςθ' αμα મું ઇ જિલ્લા મતા તર પ્રહેળ વિકલા. "Ενθα μέτιμ એટલે παι θα λαβών α Γκών', εφίλησα 265 Deiglie ' मं ने र्राष्ट्रिय क्रिक्शिटी ' अंगे डिंग्यी . TYWT

ota

Nota est fane paupertas, & aliena existens:
Neque enim in forum venit, neque judicia.

Ubique enim deterius habet, ubique & permista:

Ubique vero zque inimica est, ubicunque suerit.

Acializar sura alia quidem Dii mortalibie hominita

Æqualiter fane alia quidem Dii mortalibus hominibus Senectutemque gravem & juventutem dederunt:

Omnium vero pellimum inter homines, morteque

Et omnibus morbis est deterius,

Liberos postquam educaveris, & necessaria omnia præbueris, Pecuniamque reposueris, multa molesta perpessius,

Patrem odio prosequuntur, imprecanturque illi interire, Et execrantur veluti mendicum supervenientem.

Verisimile est masum virum male jura administrare, Nullam in posterum reverentem Deorum iram.

Improbo enim homini difficilia licet multa suscipere Evestigio, cogitareque quod recta omnia facit.

Civium nulli fidelis existens pedem hunc progredere,
Neque jurejurando credulus, neque pacto:

Neque fi Jovem vult præbere regem maximum Sponforem immortalium, pignora ponere volens.

Nam in civitate ita maledica placet nihil,

Quam se servare: vulgus infelicius.

Nunc vero proborum mala, sunt bona improbis

Virorum, suntque perversis lex:

Pudor enim periit; impudentia autem & injuria Superans justitiam, terram totam occupat.

Neque leo semper carnes comedit: quinimo ipsum, Et fortem etiam existentem, capit perplexitas.

Garrulo homini tacere gravissimum onus est;
Loquensautem imperitus, quibuscum est, oneri est;
Oderuntque eum omnes: necessarius vero congressus

Viri talis convivio est.

Neque vult amicus effe, postquam malum viro evenerit; Neque se utero, Cyrne, uno natus suerit.

Asper & dulcis esto, morosus & immitis
Famulis ac servis, vicinisque propinquis.

Non oportet concutere bonam vitam, sed quietem continere; Malam autem movere, donec in rectam constitueris.

Mali, non prorfus mali ex utero nati funt;
Sed cum viris malis jungentes amicitiam.

Sprinted hats open somet hand

Factaque improba didici, & verba maledica, & contumeliam, Sperans illos omnia dicere vera.

Inter

Trum Tos ज्ञारांत, श्रे के No दिला कि देवना . Οὖτε 35 લંડ લે 30 દ્રીમ દેવસ), જ τε δίκας. Πάντη 30 τελάων έχει, πάντη δι δπίμικ] [• Πάν η δ' έχθες όμως μίγε), έν ડેયં જે ຖື. "Гоше पार में मी के में में के उन जिला के मार्ग के के अपने पार है Γηράς τ' ελόμψον κο νεότη ' έδοσαν Τῶν πάντων ή κάκισον ον άνθρώποις, θανάτε τε Καὶ πασίων νέσων όξι πρυηρότατον, 275 Χρήματα Α' έγηταθής, πολλ ανέρα παθών, Τον πατές εχθαίρεσι, καταρών) Α΄ απολίως. Καὶ συχέκο ἀστες πωχον ετορχομονον. Είκὸς τον κακον ανδοα κακώς τα δίκαια νομίζον, Μηθεμίαν κατόπιν αζόμθρον νέμεσην. 280 Δειλφράς τ' απάλαμνα βεστώ πάρα πόλλ' ανελέως Πάρ ποδός, ηγεωθαί θ' ώς καλα πάντα πθεί. Asav underi mso's हं के प्र मार्गिक मंग्रीह कार्नि वापह, Mno sero momo, un TE Cumuorun . Mind' el Zny e Sexel mage xell Batthia mensor 285 Εγγυον άθανάτων, πικά πθείν έθελων. Εν γάς τοι πόλει ώδε κακο γόγω άνδάνει έδεν, Ως ή το σώσαι οι πολλοί ανολδότεροι. 290 Aldwis it po onwaer, avaidain j' i viceis Nixhousa Sinlu ylu x 7 masav set. Ούθε λεων ων κρεα θώνυ ? αλλά μιν έμπης Καὶ κρατερόν το εόνθ αίρει αμηχανίη. Κωτίλφ ἀνθρώπω ση ἄν χαλεπώταπν ἄχθΘ· ΦθεγγουλυΘ Α' ἀδαίς, δισ παςῆ, μέλε Θ· 295 Ex Jaigeor j mayres ava sugin of brightes Ανδερε τοι έτε συμποσίω τελέθει. Οὐδι εθέλει φίλ (Ε), έπω κακον ανδεί χύη), Oud' lu en paseos, Kupre, mas peporn. 300 Tines s x y runis ids, n'agrante n' arluis Adrews में र्रायकांप, प्रसंग्दर्ग में विष्ठिर्ग हु। इ. Ou zen usallen ajadon Bior, and arequilen. Tou j nandu niver, 'es' aves og da Bahus. Οι κακοί, ε πάντως κακοί όπ γας εξ ς γερόνασιν, 305 'AN' dudpersi nanois Cundention pinilu.

"Εργά τε δείλ' έμα σον, κ έση δύσφημα, κ υδειν, Ελπομίνο κείνες πάντα λέζειν έπιμα.

nter

Ep,

Inter sodales vir prudens esto;

Omnia autem te latere, tanquam absentem, puta.

Scito ferre ridicula: foris vero fortis sis,

Cognoscens mores quos quisque habet. Inter insanos maxime insano; sed inter justos

Omnium hominum fum justissimus.

Multi quidem divites sunt mali, boni autem sunt pauperes: Sed nos eum illis non commutabimus

Virtutem divitiis: quoniam illud quidem stabile est semper;

Opes vero hominum aliàs alius habet.

Cyrne, bonus quidem vir animum habet firmum semper, Fortisque est inque bonis positus, inque malis.

Si vero Deus malo viro facultates & divitias dabit, Infipiens malitiam non potest continere.

Nunquam ob parvam causam amicum virum perdideris, Credens gravi, Cyrne, calumniæ.

Si quis peccatis amicorum in omni re irascatur, Nunquam inter se concordes neque amici

Poterunt effe. Peccata enim homines insequentur Mortales, Cyrne: Dii vero non volunt ferre.

Et lentus confilio usus cepit celerem hominem insequens, Cyrne, cum recta Deorum justitia immortalium.

Quietus, ficut ego, mediam viam ingredere pedibus. Neque aliis tribuens, Cyrne, ea quæ funt aliorum.

Nunquam exulem virum ob spem, Cyrne, osculeris: Neque enim domum regressus est idem amplius.

Nequid himis propera; omnium media optima; & fic, Cyrne, habebis virtutem, quam quidem accipere difficile est. Jupiter mihi amicorum det remunerationem, qui me amant;

Et me quam inimicos magis, Cyrne, potentem fore:

Et sic possim videri inter homines Deus esse,

Si, postquam remuneravero, me sors apprehendat mortis. Sed Jupiter perfice mihi coelestis opportunum votum:

Da vero mihi pro malis & aliquo affici bono.

Moriar autem si'nullam malarum sedationem solicitudinum Invenero, dederisque pro calamitatibus calamitates.

Fatum enim ficest: ultio vero non apparet nobis

Virorum, qui meas facultates tenent vi Deprædati : ego autem canis transivi alveum, Torrente fluvio omnibus spoliatus.

Horum liceat nigrum fanguinem bibere; ac bonus adjuvet Genius, qui ex mea fententia perficiat hæc.

Ev ild ousiroid in dine memulalio id: Πάντα δή μιν λήθειν ώς άπεόντα δίκει. 310 Είδε φέρειν τα γελοία · δύρηφι ή καρτερός είης, Γιγνώσκων δεγω ที่งทาง "έκας Θ έχο. Ev whi warvoulbois uá ha maivo mas ev j Sinaiois, Πάντων ανθρώπων είμι δικαιότατος. Πολλοί τοι πλετεσι κακοί, αραδοί ή πένον): 315 'AM' hueis Trois & Slaver Lous da The ageth's Toy जो डाएं ' देन के पर प्रेम हैं पत्रक्रिय वां के Χεήματα δ' ανθρώπων αλλοτε αλλ Θ έχζ. Kugy', ayados ju avng yvajulu Exe Eumedov aiei, Τολμά δι έντ' αγαθοίς κεμφο έν τε κακοίς. 320 Ei j' Seds मुद्रमा बंगरी हो हिंग में मो हरण वेमव अस, Appairer naxilio & Swa) natextr. Minor' in quered wespard pinoviavde snokearys, Πειθομίνο χαλεπή, Κυρνε, διαδολίη, Εί τις άμβτωλησι φίλων δλί παντί χολώτο, Ούποι αν αλλήλοις αρθμιοι εθεφίλοι Είεν. άμι Σπολαί οδ εν άν βρώποισιν έπον ? Ounfois, Kueve · Seoi d' en edeaute ofeen. Kai Begovis cubshos Einer Taxiv avorg Sienars Kueve, Cui cu dein Dewy Senn a Bard Tov. "Ησυχος, ώσσες έρω, μεσιω όδον έρχεο ποσί, Μηδ' έτεροισι δίδες, Κύρνε, τὰ το έτερων. Μήποτε φούρον ανδεα επ' ελπίδι, Κύρνε, φιλήσης Ou de po oina de Bas pique) autos in. Μηθέν άραι απούδειν · πάντων μέσ : άρισα · κ) έτως, 335 Κύρν, έξζε άρετω, ήντε λαβών χαλεπόν. Ζεύς μοι τω τε φίλων δοίη πίσιν, δι με φιλούση, Τῶν τ' εχ Βρῶν μείζον, Κυρνε, δωνούμθρον. Χ' ετως αν δοκέσιμε με] αν Βρώπων Βεδς ε΄Β, *Ην αποποάμωνον μοίος κίχη θωιάτε. ANNE Zen Tensoon mos on umas reteror cuxlus. Δος δε μοι αντί κακών και τι παθείν άγαθόν. Τεθναίω, δ' εί μηπ χακών άμπαυμα μεριμνών Eu pointe, Soins T' avi avias. Alox D's two bei . Tions of & ocive) while 345 'Ανδρών, οι τάμα χείμα 'έχκοι βίη Συλήσαντες ' έγω ή κύων έπέρησα χαράδείω, Χειμάρρω ποταμώ πάν]' Εποσεισάμθυ . Twy ein we har di ua meiv · 6h T' ed hos degito Δαίμων, ος καλ εμον νέν τελέστιε τά δε. . 350

O improba paupertas! cur manes & omittis ad alium Virumire? curque me non volentem amas?

Quin abi, & domum aliam accede, neque cum nobis Semper miseræ hujus vitæsis particeps.

Fortis fisanimo, Cyrne, in malis; postquam & in bonis gaudebas; Quando te & hæc fatum jubebat habere.

Sicut autem ex bonis accepilti malum; fic vero & rurfus Emergere tenta, Deos precans.

Neque nimis oftenta: malum vero est, Cyrne, oftentare.
Paucos solicitos tui mali habes.

Viri cor minuitur magnam injuriam passi, Cyrne; ulciscentis vero augetur postea.

Bene demulce inimicum:cum vero sub potestatem venerit tuam; Ulciscere ipsum, excusationem nullam admittens.

Refræna mentem: linguam vero suavitas semper sequatur. Improborum sane est cor acrius.

Non possum noscere animum civium, quem habent, Neque enim benefaciens placeo, neque male.

Vituperant autem me multi, fimul mali atque etiam boni: Imitari vero nemo infipientium potest.

Ne me invitum vi pungens sub plaustrum adige, In amicitiam nimis, Cyrne, attrahens.

O Jupiter chare, miror te: tu enim omnibus imperas, Honorem ipse habens & magnam potentiam;

Hominum vero bene nosti mentem, & animum cujusque; Tua vero potentia omnium est summa, ô Rex.

Quomodo autem tua, & fili Saturni, audet mens viros injustos. In eadem sorte ac justum habere,

Sive probitate delectetur mens, five scelere Hominum injustis operibus obsequentium?

Nec quicquam discretum ex numine est mortalibus, Neque via quam ingressus quis immortalibus placeat.

Attamen divitias habent innocuas: qui vero malis Factis cohibent animum, paupertatis tamen

Matrem inopiam acceperunt, julta amantes,

Que virorum impellit animum in errorem, Ledens in pectoribus mentes forti pre necessitate.

Paupertati cedens; quæ fane mala multa docet, Mendaciaque, do losque, perniciosasque lites,

Virum etiam invituen: malum autem ei nihil videtur; Hæc enim & molestam parit anxietatem.

In

Ανδή πενίνη το εδέσες το ερλιπέσε περέ άλλον Ανδή ίναι; το βού του επότρου τα φιλείς; Αλλ Ίση, τὸ θόμου άλλου εποίχευ, μηθέ μεθ ημοθύ Αλέ δυτήνε ποθέ βία μέντεχε.

Τόλμα, Κόργε, κακούση, έπει καθλούση έχαιρες.
Εδ τέ σε η τέπαν ραϊς επεθαλλεν έχειν.
Αρ Αξ των όξ άγαθων έλαθες κακόν, ώς η η αξτις
Εκθιώαι πορά, θεούση επαγέρουθ.

Mudi Allen Stigane nator d'e 77, Kupr' Empairen.

And egg to negatin curvity miga mice mater of,

Kugu Stanurum si au au Es Somos.

Εδ καπιλετον εχθείν · όταν δ' των ορίει Ε΄ κλθη,
Τισαί γιν, φείφαση μηθεμίας Βέμθυ .

365 "Ισε νύον" γλάση ή το μετλιχον είξη έπεδω.
Δειλών ποι τελέθει παρδίη δευτέρη.
Ου διωαμαι γεθέναι νύον αξών, δυπν έχεσιν.
Ου τε χδει εξθων ανδώνω, έπε πακώς.

Moucou) It us nowed, buils nanoi not is adroi.

370 Μημετάς 31 8361ς την ασσφαν σιμάς.
Μή μ' αξκοντα βέη κενοββ ύφ' άμαξαν ξλαυνε,
Έις φιλότητα λίμυ, Κυίρνε, περσελκομθώς.
Ζοῦ φίλε, θαυμάζω σε " συ χθ πάντεοτιν ανάστεις,
Τιμιώ αὐτὸς ξχων κ) μεράλλω διώαμιν "

375 Αν πρώπων Α΄ εὖ διθα νόον κὶ θυμον έκας κο Σον ἢ κεφέτος πάντων έθὶ ἡ πατον, ἐκατιλεῦ. Πῶς ἢ ἀξο, Κερνίδη, πολμά νό۞ ἀνδρας ἀλιτς ἐς Ἐν ταυ]η μοιρά τον τε δίκαιον ἐχειν,

"Hul om om ego wilw महुक्री voo, to म कहा रिटा

380 Ανθρώπων άδικοις ες Γιασι πιθοιμόων; Ουδε τι κεκεικθόον το ελε διάμονος όξε βερτείσιν, Ουδι όδες Ιώπν ιών άθωνά ποισιν άδοι. Εμπις δι όλου έχων άπιωνα τοὶ δι ἀπο δειλών Εργων ίγον) θυμών, όμως πενίης

385 Μητές αἰμη ανίωυ έλαδον, τὰ Γίκαια φιλούντες,

"Ητ' ἀνδρῶς σεράχει θυμον ἐς ἀμπλακίω,

Βλά πεσ' ἐν τήθεων φρένας κρατερης ὑσ' ἀνά κης.

Τολμά δ' ἐκ ἐθέλων ἀίχει πολλά φέρειν,

Χομομοσιών Ακων " મે જો મહામારે જાગમારે કોરીઇન્ટરન, Ψεύθες τ', ઉદ્વાસ્ત્ર τે, હેમ્લાઇન્ડ τ' દેશક લડ્ડ "Ανδεα મે દેશ દેશ દેશ મામ મહારેષ્ઠ કે દેશ દેશ દેશ મામ " Ή મું મું મુજાર માો મંત્રી ન નેવા મુલા દેવા.

E

In paupertate autem & malus vir, & qui multo melior eff, Apparet donec paupertas utrumque occupat.

Illius enim injusta cogitat mens, neque semper Recta sententia pectoribus ejus inest:

Hujus autem neque mala sequitur mens, neque bona. Sed virum bonum audere oportet hæc, & illa ferre.

Reverere amicos, fugeque perniciosum viris jusjurandum : Verere autem immortalium iram devitans.

Nil nimis festina: tempus autem in omnibus optimum Factis hominum. Sæpe vero ad virtutem

Festinat vir lucrum quærens; quem fortuna Propensa in magnum delictum protrudit:

Et eum fecit putare, quæ quidem fint mala, ea bona effe, Facile; quæ vero fint utilia, ea mala esse.

Amicissimus cum esses, peccasti: ego tamen tibi causa non fui, Sed tu ipse mentem non bonam nactus eras.

Nullum thesaurum liberis repones meliorem Pudore; qui bonos viros, Cyrne, sequitur. Nullius hominum vitii videaris esse socius,

Quem confiliumque sequitur, Cyrne, & quem potentia,

Bibens vero non fic inebrior, neque me vinum Exagitabit, ut dicam grave verbum dete.

Neminem similem mihi possum quærens invenire, Fidelem sodalem, cui nullus est dolus.

Ad probationem vero profectus atteror, tanquam plumbo Aurum: præstantior vero nobis inest mens.

Multa me & intelligentem prætereunt: fed necessitate Taceo, cognoscens nostram potentiam.

Multis hominibus linguz ostia non adjacent

Congrua: & ipsis multanon curanda curæ sunt. Crebro enim malum reconditum intus, melius est:

Bonum vero foras egreffum, melius est quam malum. Omnium quidem non nasci hominibus optimum est, Neque intueri radios celeris solis:

Natum vero quam citissime portas Plutonis transire, Et jacere multa terra obrutum,

Procreare & educare facilius hominem quam mentem bonam Inserere: nemo adhuc hoc perpendit,

Quisquis sapientem secit insipientem, & malum bonum. Si vero Æsculapiadis hoc dedisset Deus,

Sanare málitiam & perversas mentes virorum, Multas mercedes & magnas tulifient.

En muin d' 8, Te deixòs aving, 8, Te mothor aucheur, Φαίνε), दंदर αν δη χεπο αιστίνη ημπέχη. Ts में रर्व के वेठीम्स क्ट्रांस voo, हम कि वोसे 395 ' Ι θεία γνώμη εύθεωτιν έμπεφύη . I's A' all ETS naxois ETTS) vo@, ET' a'ja Doios. Τὸν Α΄ ἀγαθον τολμάν χεν τά τε, κ τὰ φερειν. Aideid j pines, peizer T' onestwoeds oenes "Eugere d' a surator uluin andique . 400 Mnder agar काटारीसर अव्यान्देड में की मर्वे नार विश्व कि "Ee [maour d' Dranwy. Todan d'eis desthi Σπ ε δ δει αν της κέρδ Φ διζήμου Φ · δντινα δαίμων Πρόφοων είς μεγάλω άμπλακίω ωράγει. Kai oi Ednxe doxer, a whi in naxa, Taut' a ja'd' ED, 405 Εὐωβέως α δι ανη χήσιμα, ταυτα κακά. שואדמום שי אושלדבה י בשש שני דוו מוחוסי שלבי, AN autos yvouns en ayadis étuges. Ou Séva Inoavego maior na Ta Inon a verow Aiss, nr ayadois avs pan, Kuer, Em.). 410 Mnderds ar Spot nor nanias dones til etaip . D γνώμη θ' έπε), Κυρνε, κ & Sivams. חוֹים א' צא צישה ששף מסינום, צלצ עם ו פוים 'Eξάρει, ώς' संमसंग выν ду देम 🗗 निर्ध वह. Ou de v ouoi ov euoi Swa ua si nulu & évery, 415 Πισον έταιρον ότφ κήτης ένεων δόλ . Es Baravoy of Endar apaleicoua, ase monicon Xevois · impreeins d'auply Evest vo &-Πολλά με κ) ζωιέντα παρέρχε) · άλλ' τω ἀνάζκης Σιγώ, γιζνώσκων ημετέρω δύναμιν. 420 Πολοίς ανθρώποις γλώση θυρα εκοπικειν) Αρμόδιαι, και σφιν πόλλ' αμέλητα μέλει. Πολλάκι γο το κακον κατακείμθου ένδου, άμεινου: Έλλον δ' έξελθον, λώτον η το κακόν. Πάντων μέρ μη φυναι επιχθονίοισην δεισον. 425 Mnd' endeiv ouza's ofe@ nexis. Φύντα δι' όπως ώχιςα πύλας αίθαο ωρήσαι, Καὶ κείδι πολλιο γιω επαμησάμθον, Φυσαι κ) Βρέ ναι ράον βροτον η φρένας εδλάς Ένθεωμ. έδεις πω τέπο γ' επεφρήσατο, 430 Osis ocio eov' Emne tov aperva, ni nanov ed hov.

'Aonanmadaus Toto Edwie Isos,

रिवे में अवसर्वमानव में बेमा हुनेड कुई हर बार केर हैं। Homes av mars ny monanes épecer.

Si vero procreari poffet & inferi in homine mene! Nunquam exbono patre effet malus filius,

Parens fermonibus prudentibus: werum docens Nunquam facies eum qui malus ef virum bonum. Stultus eff, qui meam quidem habet mentem in cultodiis!

Suam vero iplius propriam nihil curat.

Nemo fane in omnibus elebeatus: Sed air bonus quidem Sustinet habere malum, & non manifestus estamen:

Improbus vero neque in malis novit neque in bonis Animum habens manere. Immortalium autem dona

Varia mortalibus adveniunt: sed sustinere

Oportet dona Deorum, qualiacunque dant, habere. Si me vislavare, capite impolluta à fummo

Semper alba aqua fluet nostro:

Inveniesque me omnibus in rebus tanquam excoctum Aurum, rubrum adspectu, quando teritur indice,

Cujus colorem desuper nigra non tangit rubigo, Neque caries; semper veroflorem habet purum. O homo, si prudentize sortitus esses partem, ut amentie Et prudens sic, ut demens, fuifles:

Multis admirandus & zmulandus videreris civium, Sic ut nunc nihili dignus es.

Nequaquam congrua res est mulier juvenis viro seni: Non enim gubernaculo paret, quemadmodum acatium;

Neque ancoram habent; abrumpens vero vincula Sæpe de nocte alium habet portum.

Nunquam non faciendis mentem adhibe; neque intendas animum Rebus, quarum effectio est mulla.

Facile sane rem Dii dederunt, neque quicquam malum Neque bonum: difficili autem facto gloria nos habet.

Circa virtutem conteritor; & tibi justa amica sunto: Neque te vincat lucrum, cum turpe est.

Neminem horum invitum manere coge apud nos; Neque for as jube non volentem ire:

Neque dormientem excita, d Simonide, quemcunque noffrum Thorocatum vino mollis fomnus corriquerit:

Neque vigilantem jube invitum dormire. Omnisenim coacta res, moletta est. Bibere vero volenti, adstando quis misceat:

Non omnes noctes contingit fuavia pati. Atego (modumenim habeo fuavisvini)

Somni fedatoris-malorum memor ero domum profectus;

Oftendam

בו מ' עם חסוחדה דב של בילבדה מילפו שיהועם, Ou मार्ग के में दे बेजब के मा हिंड हे निया मुक्स है इ Петобро по Эсто опроводы . ज्यान वार्या कार्य Of note notions tor nande ande agader. Nimo, os rov euov a Exer voor er ounanion, Toy of auto iden soer omspape). 440 Ou Sels तहा नवंशी कित नवार्गिति . बंगि हे में हिमी मेड Τολμά έχειν το κακον, κ' έκ δλίδηλ Θ δμως. Δειλός δ' है Τε γακρίσιν δλίσα] हर के विश्व उठिलं Θυμών έχων μίμνειν. α Βανάτων ή δ'όσεις חמידסומו שיחדסוסיי באלפאסיו י באל באודסאוומי 445 Xen dup' a Sand Ton, Sie did Boily, Exerv. Ein' Edens muier, reoding dutartor en axons Alei Adxòv ซีฮิพรู จุ๋อบ์ฮรู ที่นะรร์ยูทร. Εύρήσεις δέ με πάσεν έφ έρ μασιν, ώστες άπερθου Χρυσόν, έρυθρον ίδειν, τειβρωμον βασάνω, 450 TE xeeing म्यारिक में कि महिर वह के र बे मीही हो हैंड Oud' देण्डलेंद्र, बोसे में बेंग्रिक हेंद्रस मुख्य निक्रिंग. "Auspan', tigrauns Enages wiege, ware avoins Καὶ σώφρων έπως, ώσερ άφρων, έγχυς. Πολλοίς αν ζηλωτόν εφαίνεο Ανθε πολιήν, 455 Ου τως જેવાકર માર્કે જે દેશ છે, જે દાં છે છે. Ou का का प्रकार्ति हैं प्रात्में महत्र के में में हिंग में Ou of mountante meite), is analo, Oud' a supar Exert, Smoppingara 3 desua 460 Homanis in vun of annov Exes mulia. Μήπο επ' απρήκτοισε νοον έχε, μηθε μθροίνα Xenuaris Al arvors yiye) se quia. Eumpous roi genqua Seoi Soow, Eren Sunde Ουτ' αγαθύν : χαλεπώ δι' εργμαπ κύδ Θ έχειο 'Αμφ' άρετη τείθε, και σοι τα δίκαια φίλ' देंडक' 465 Mnde or virato nigo , or aigeor toi. Mndena Al d'askovia idien naterike mae nicios Mnde Steate nind in edinoi) isva.

Mnd Eudol interese. Estavidu, ovrna nun Owenx Sell' owe man Saxos Unv & 2010 479 Μηδε τον αρευπνέοντα κέλο αξκοντα καθεύθειν. Mar de avastraior zenu avmedr zou.

Τῷ πίνην Α΄ ἐβέλοντι το βασαδον ὁινοχοείτω *
Οὐ πάσας νύκτας χίχνε β άδρα παβείν.
Αὐτὰς ἐγὰ (μέξυν χὸ ἔχω μελιηδέΘ ὁινε)
Υπνε λυσικάκε μνήσομοι ὅικοδ ὶ ὶών *

475

Ostendam autern quod vinum jucundissimum est viro potatu ! Neque enim fobrius fum, neque valde ebrius.

Quisquis autem præterierit potus modum, non amplius ille Suz ipfius linguz compos est, neque mentis;

Loquitur autem infinita, que fobriis videntur turpia; Veretur vero faciens nihil, quando ebrius fuerit:

Ante qui erat sapiens, tunc stultus. Sed tu hæc Cognoscens, ne bibe vinum supra modum:

Sed aut priusquam prus sis, surge; ne te urgeat Venter, seu malu... servum quotidianum:

Aut præsens ne bibe. Tu vero habe hoc vanum Calicis semper, propter quod sane potus es.

Hic enim fertur amicitiæ gratia; ille vero proponitur: Alium diislibas, alium in manu habes.

Negare non nosti: invictus sane is est,

Qui multos bibens mil ineptum dicet. Vos vero bene loquimini ad craterem manentes, Invicem jurgia longe prohibentes,

In medium loquentes fimul cum uno & cum omnibus: Et sic convivium sit non injucundum.

Insipientis viri simul & sapientis, vinum quando sane Potatur, supra modum, levem facit mentem.

In igne quidem aurum & argentum periti viri Cognoscunt; virivero vinum indicat mentem,

Et quantumlibet sapientis, quod supra modum bibens extollitur, Ita ut deturpet etiam eum qui prius erat sapiens.

Vino gravor caput, & Onomacrite; & mihi vim infert Vinum: & mentis non amplius ego fum condus Nostræ; at domus circumcurrit: sed sane surgens

Tentabo num forte & pedes vinum habeat,

Et mentem in pectoribus. Timeo autem ne quid stultum Faciam ebrius, & magnum dedecus habeam.

Vinum potatum copiose, malum est: si vero quis ipsum Bibat sapienter, non est malum, sed bonum.

Venisti sane, ô Cleariste, profundum pontum permensus, Huc ad nihil habentem, ô miser nihil habens.

Navis fane lateribus transtra supponemus nos,

O Cleariste, qualia habemus, & qualia tribuunt dii: Eorum autem quæ sunt optima dabimus. Si vero quis venerit,

Jupiter, amicus qui sit, dicam ei Recumbe, ut amicitiam habes Neque quid corum quæ suppetunt seponam; neque quid majus

Tui causa hospitii aliunde afferemus.

DeiEast' is Bon yacisal of ander hemost. Ου τέ π οδ νήφω, ετε λίω μεθώω. "Oc d' av implanty mooi O me ev, en en unio The auts yrworks rapteeds, was vos 480 Μυ Эн ται δι απαλαμια, τα νίφεσ ਜੋ δε) αίχες. Aidei Tes d' हें दुर्वका हरें ए, ठ तका खहरीं में Τοπείν εων σώφρων, τότε νήπ . άλλα σύ ταυτα Γιγρώσκων, μιη πίν' δινού τωρβολάθωι. 'AM' n' meir medien varantsaco un or Biado 485 Γαςής, ώς κακὸν λάτειν εφημέριον. "Η παρεών μι πίνε. ου δι αυ έχε τετο μά τουον The notions die Tevera tel pedies. This & Store arevders, This of on x 1005 Exts. 490 'Agreid en didas drinn O de ni out, Os माठार केंड मांग्रिंग प्रांती प्रार्थ प्रांति हिं. 'Tuess d' où mudeide की अ प्रशासिंश phortes, AMMAON Leed as Slew a of unoulyon, Εις το μέσον φωνούντες όμως ένὶ κὴ πὶν άπασι. 495 Χ' επως συμπόσιον χίγνε) εκάχαει. "Apegr de dropos ouis no ocopegu o, bir o oran si Πίνεθ' το με ζον, κεφον έθηκε νόον. Εν πυεί με χεύσον τε εδ ἀξγυεον εδειες ανδρες 500 Γιγνώσκετ' ανδ egs a' οιν Θ 'έθειξε νόον, Και μάλα τρ πινίε, τον τώρ μέξον ηρατο πίνων, "Ως ε καταιχύναι ής πείν εόντα σοφόν. Οἰνοδαρῶ κεφληλω, 'Ονοκιάκειτε, καί με βιάται Οίν 🕒 · લે τα ς γνώμης κα έτ' εγώ ταμίης Ήμετέρης, τὸ ή δώμα ωτιτρέχο, ἀλλά γ' ἀναςἀς Heighow un mus no mos as div @ Exn, Kai voor en sidear · Sédoina 3 un TI ua Talor Eggw Jagnzbeis, igusy' overs & tow. Οίν Ο πνομορ Θ πελύς, κακός τω δ'ε τις αυτον Πίνη επισαμβώς, έκακὸς, άλλ' άγαθός. "Ηλθες δή, Κλεάειςε, βαθύν διά πόντον άνυντας, Ένθαδ' έπ' έδεν έχον]', ὧ τάλαν, έδεν έχων. Nhos TOI The provision view Luza Shoowly hueis, Krederd', E' Exoulo, x' Era did sor Deal. Των δ' οντων τα α ειςα παρέξομου. Ιω δέ τις έλθη, 515

1

Ζοῦ, φίλ Θ ών, Κατάκεισ', ώς φιλότη Θ'έχξε

Ουτέ τι Αν έντων Εποθήσομαι, έτε τι μείζον Σης ένεκα ξενίης αλλοθεν, δισόμεθα. Si vero quis percontetur de mea vita, fic illi dicito:
Ut bene quidem, difficulter vero valde bene:

Sic ut unum quidem hospitem patrium non destituam, Xenia vero pluribus non possim præbere.

Non te frustra, ô Plute, mortales colunt maxime: Revera enim facile mala fers.

Etenim divitias quidem habere bonos par est:
Paupertas vero malo congrua viro ferre.

Heu mihi ob pubertatem & senectutem exitialem; Hanc quidem imminentem, illam vero discedentem!

Neque quenquam prodidi amicum & fidelem focium, Neque in meo animo fervile quicquam inest. Semper mihi charum cor exultat, quando audiero

Tibias fonantes, defiderabilem fonum.

Lætor vero bene bibens, & bene canentem tibicinem audiens: Lætor vero & benefonam manibus lyram moderans.

Nunquam servile caput rectum natum est,

Sed semper obliquum; & cervicem obliquam habet. Neque enim ex scilla rose nascuntur, neque hyacinthus;

Neque unquamex ancilla filius ingenuus. Nullus vir, amice Cyrne, compedes fabricat fibi;

Si non meam mentem decipiunt dii.

Timeo ne hanc civitatem, ô Polypæda, injuria, Quæ Centauros crudivoros, perdate

Oportet mea ad amussim & rectam rationem hanc judicare,

Cyrne, caufam, æquumque utrifque dare, Vatibus, avibufque, & ardentibus facrificiis; Ut non erroris turpe probrum habeam, Neminem unquam malo urge; fed justo

Beneficentia nihil est melius.

Nuncius mutus bellum multilacrymum excitat, Cyrne, ex procul conspicua apparens specula,

Quin equis injice velocibus fræna;

Hostilibus enim ipsos viris occursuros video.

Non multo spatio pertransibunt semitam; Nisi meam mentem fallunt dii.

Oportet tolerare gravibus in doloribus constitutum virum,

Atque a dis petere liberationem immortalibus. Considera; persculum sane in novacula stat acie:

Alias multa habebis, alias pauciora; Ita ut neque valde abundans possessionibus sias, Neque in multam egestatem evadas.

"Hy Ni ms elewing tov suov Biov, & Je or einer. 'Ως ευ μέν, χαλεπώς' ώς χαλεπώς 3, μαλ' ξυ 520 מש ביום ושנו בפועסע חמדו שונסע שע בחסת ביחלי, Zelvia 3 mesvear & Suvaris mage yes. Ου σε μάτω, ω πλέτε, βροποί πιμώσι μάλιτα "H Di pnid'sws the nanothta pegers. Kai jag To! ma Tov whi Ezew aja Do low Colker. 525 Οι μοι εγών ηθης κό γήρος Θ κνομβοιο . To who emegapoutes, The of amoresautine. Out नाम कार्डिकाब का hou में माइके हे न वी हुए, Out en eun fux n de alou eden Evi-530 Αίκ μοι φίλον ήτος αράλλε), όπποτ' ακέσω Αύλων φθεγγομέων ιμερέεωταν όπα. Xaiga d' củ mươn, zì tơ auxnings axsav. Χαίρω δι ξυφθογιον χεροί λύρω όχεων. OU note d'exeln reponi cu Jeia repurer, 535 Αλλ' αἰκὶ σχολιή, κ' αυχένα λοξον έχο. Our of in oximas pode que), so variolo, Ouse not in Sans Tentor end Secroy. Ouns aving, cins Kugve, medas zankove) autos Ei un eulu maulu Jananior Seci. 540 Δειμαίνω με τιωδε πολιν, Πολυπαίδη, ύδεις, Horeg Kerlauges wycopa yes, oxern. Χρή με कि दे द्वीрии и γνώμι πω θε δικά ωσα, Kueve, Sinlw, ioov T' auporeggion & www. Μάντεση, διωνοίς τε, κ αιθομέροις ιεροίσην, 545 Όρεα μη άμπλακίης αίχεθο ονείδ Ο έχω. Mudera no nanoture Bialso To 3 diais The cuepaoine walky agricategov. Αγγελ Ο Αφθογρ πολεμον πολύδακρω εγείξί, Kuey, sto maduje o paroule oxomis. 550 'Αλλ' Ιπποις έμβαλλε τανυπερύγιου χαλινές. Δηίων γάρ σφ' ανδρών ανπάσειν δοκέω. Ου πολλέν το μεσηγύ διαφρήξεσι κέλ δ. θον, Es แก้ อุนโม วรณ์นโม Zanarun Stoi. Χρη τολμάν χαλεποίου εν άλγεσι κεμένον άνδ εσ. 555 Πρός τε θεών αίτειν έχλυσιν αθανάτων. कि दें हैं है । मांभी कि उन है जिसे हैं एडि इंद म्या के मार्गेंड " Αλλοτε πολ' έξις, άλλοτε που εστεξα: "בוקל סב מה דב אונש מספיטי אדבת דבתו אנובשל. 560 Μήτε σε γ' ες πολλιώ χεησμοπίνω ελάσα.

Sit

Sit mihi alia quidem me habere, plerasque vero largiri .

Opes hostium amicis habendas:

Vocari vero ad convivium, federe autem juxta bonum Virum oportet, fapientiam omnem scientem,

Causa intelligendi, quando aliquid dixerit sapiens: ut docearis, Et hoc ad domum lucrum habens abeas.

Pubertate me oblectans ludo: diu enim sub Terra, amissa anima, jacebo sicut lapis

Mutus; linquam autem amabilem lucem folis: Quamvis vero bonus fuerim, videbo nihil amplius.

Opinio quidem hominibus malum magnum est: experientia autem Multi inexpertam opinionem habent bonorum, (optimum: Bene habeo, bene habe. Quid nuncium alium mittis?

Beneficii facile est nuncium.

Amici me produnt: quoniam inimicum fugio, Tanquam gubernator Chœradas marinas.

Facile magis ex bono facere malum, quam ex malo bonum; Ne me doce; non id ætatis fum ut discam.

Odi malum virum: obnupta vero adfum, Parvæ avis levem habens mentem.

Odi vero mulierem circumcursantem, virumque procacem, Quicunque alienum vult arvum arare.

Sed, quæ quidem præterierunt, impossibilia sunt factu Opera: quæ autem post erunt, cautioni sint curæ.

Omnibus fane periculum in rebus: neque quis novit Quo appulsurus sit, re incipiente,

Sed hic quidem celebrari tentans, non providens.

In magnum incommodum & grave cecidit:

Sed benefacienti Deus omnia circumponit, Succeffum bonum, liberationem stultitiæ.

Tolerare oportet quæ dant dii hominibus mortalibus, Facileque ferre utramque fortem.

Neque malis ægrotans ange mentem, neque bonis Oblecteris repente, antequam finem extremum videris,

O homo, inter nos de procul fimus amici: Præter hanc, omnis rei est fatietas.

Diu fane & amici fimus: cæterum etiam aliis conversare Viris, qui tuam magis norunt mentem.

Non me fefellisti itans per viam quam & prius Agebas, furans nostram amicitiam.

Pereas diisque inimice, & hominibus infidelis, Frigidum qui in sinu varium habebas anguem.

Tafia

"בו ענו דם משדם צבונים דם ל חסוא כחול צימו Χεήματα 🖋 έχ Βρών τοί σι φίλοισιν έχειν . Κεκληδι Α' ές δωτα, πας έζεδι ή πας έδλου "Avd ca zeew σοφίω πασαν οπιςαμθών,

Τε (ωιάν, όποτ' αν πλέγη σοφόν οφρα διδαχθής, 565 Kai Tel' eig binov nied @ Zwv aming. Hen repropuled mail a sneer 20 Eveeler. Γής, ολέσας ψυχίως κοισομαι ώς ε λίθ Θ

"Aptono, herto of egotor odo nextoro"

Eums d' ¿ Dads ¿ do v o fo par & de v En. 570 Δόξα μ ἀνθρώπεισι ησκον μέρα, πειρα δ' αρισον. Πολλοί ἀπείςητον δέξαν έχεσ' ἀραθών. Ευ εςδω, εδ πράπε τι κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλος ς The cuegresine for in appearin.

Οι με φίλοι σερδίδεσι επεί τον γ' έχθρον αλούμοι

"Ως κυβερνήτης χριρόδας είναλίας. "Ρήδίον Τζ αλαθέ Βείναι κακον η κ' κακέ έωλον. Mi ut Sidaon' & to main G ein padeiv.

\$75

Ex Saiga rande and og . nadu la ulin 3 na genus,

Μικρής οςνιθ Ο κέφον έχεσα νόον. 580 Έχθαίρω η γωσίκα πείδερων, ανδεά τε μάρρον. Ος πω άλλογείω βέλες άρεραν άς έν. 'AME TO WE TO GENEV, aun zur Erest fuent

"Εργα • τα δι εξοποώ τη φυλακή μελέτω.

Пล้อ่ง ты xivsuu ⊕ ¿o' ¿e [แลอง ช่ง กร อเช่ะ 585 Hoi ghoen werker, monsual of dexember. Έις μεγάλλω ἄτλω κ) χαλεπλω έπεσε. Τῷ ἡ καλώς πειεύντι Θεὸς των παντα τίθησι,

Σωτυ χίω α ταθωί, έκλυση αφερσωής. 590 Τολμάν χεή τα διδέσι θεοί θηποίσι βεστοίσι, Ρηϊδίως ή φέρειν αμφοπέρων το λάχ . Μήτε κακοίσι νοσών λυπέ φρένα, μήτ' αγαθοίσι Τερφοπε εξαπίνης, πείν τέλ Ο άκρον ίδείν.

"Ανθρωπ', κλληλοισιν επό το ερωθεν διολυ εταί ροι 595 The TETS, mentos zeneros Est xógo. Alu Ai ig pinoi Sulv. a rag T' annoin ountiv

'Ανδράσιν, οι τον σον μάλλον ίσασι νόον. Ου μ' έλαθες φοιτών καθ' έμαξιτον ω άρα κ πείν

Ήλάστες, χλέπων ήμετές ω φιλίω. Ερρε Θεοϊούν τ' έχθρε, κ ανθρώποιουν απισε, Ψυχεον ος εν κόλπω ποικίλον είχες όφιν. Aa 3

Tolds

Talia vero & Magnetas perdiderunt facinora & injuria,

Qualia nunc facram hanccivitatem occupant.

Multo sane plures, quam fames, satietas perdidit jam Viros, quotquot portione sua plus habere volebant.

In initio mendacii modica gratia ; at in fine
Turpe fane lucrum, & malum utrumque

Est: neque quicquam pulchrum est ei quem mendacium comitetur Viro, etsi exierit primumex ore,

Non difficile est vituperare propinquum, neque ipium Laudare: improbis viris has cura funt.

Tacere autem non volunt mali mala garrientes; Sed boni omnium modum ciunt habere.

Neminem prorfus bonum & moderatum virum Eorum qui nunc funt hominum fol aspicit.

Non admodum hominibus ex animi fententia omnia fiunt:
Multo enim mortalibus præltantiores funt immortales.

Multum in anxietatibus versor, mærens corde:

Summan enim paupertatem non prætercurrimus, Quilibet divitem virum colit, contemnit autem pauperem: Omnibus vero hominibus ea mest mens.

Omnigenæ nequitiæ inter homines funt;

Onnigenæque virtutes, & vitæ artes.

Difficile of, fapientem apud infipientes multa loqui.

Et tacere temper: hoc enim non est possibile.

Turpe sane est, ebrium apud viros sobrios este:

Turpe vero, fi fobrius apud ebrios maneat.

Pubertas & juventus allevat mentem viri; Multorum vero effert animum in errorem,

Cui non animi libidine fortior est mens, femper in noxis,

Cyrne, & magnis versatur in erroribus.

Consulta bis & ter, quodcunque tibi in mentem venerit:

Nocuus enim profecto præceps vir est. Viros bonos sequitur consilium, & pudor;

Qui nunc inter multos revera sunt pauci. Spes & periculum inter homines sunt similia:

Hæc enim gravia funt numina ambo. Sæpe præter opinionem & spem contingit invenire

Res virorum: confiliis vero non respondit finis.

Non sane molestia afficit ullus neque amicum, neque inimicum,

Nisi seriam rem consequatur.

Multi juxta craterem amici font fodales:

Inferia autem re pauciores

Paucos

Totale ni Majuntas amunever igja ni uleus, Ofa Tanui iselu This To NIV HATEX! Monda Tos the sugas high xog & de osy non 605 Audpus, ooos moigns maior extri dexor. 'APXI GAT LOUGES MEXPA Zaers, ES & TEXOTIN rigegy di niegos. X xaxòv dupo Tepov דוֹאים שלבים שלאביר שבע אבים לבים לם שבים של שלו Ανδεί, κ' αν ξέλθη πρώτον ώπο σόματος. 610 Ου γαλεπον Δέξαι του πλησίου, εδε κεν αυτον Aivious Servois dus posos Touta mines. Eivar d' en ede near nanoi nanà regalortes: Οι δι αραθοί πάντων μέξον ισασιν έχον. 615 Ous Eva maumistin agastov x merecov avs ea Των νων άνθρώπων ήέλιος καθοξά. Ου π μάλ ἀν βρώποις κα τα βύμια πάντα τελείτμι: Πολλου ήδ θυντήν κρέωσνες αθάνατοι. Πολλ' ο αμηχανίησι κυλίνθομαι, αχνύμθο κήρ : Axelu & merilu &x vares equousu. 620 गिर्देश में भी भाग कर के प्रति में में महार हुंग " Harred' at Spectors autos Evest voo Παντείαι γακότητες εν ανθρώποισιν έασι, Παντοίαι δι' άρεται, κ) βιότε παλάμαι. 'Αργαλέον, φεριέοντα πας' άφεσσι πόλλ' άρερού ευν, 625 Kai ory av ali · Tero 2018 Suna rov. Aigeov Toi, ue Duou Ta g'av Sea oi vioso' ED. Aigeor d', ti vicer map pestiste win. "Hen i veotus emuspiles voor and egs, 630 Πολλών δ' Εξάρει Βυμον ές αμπλακίωι. D ap μη Dung κρέωων νοΦ, αλέν εν α τους, Kupre, Te njuezahais neitai er authaniais. BEACUS dis x Teis, o TOIR com TOV 1000 EADA. ATHEOS Jag TUI Nabes aving TENEDEL. 'And par reis ana bois ems? proun Tex aidos. 635 Οι γιώ εν πολλοίς απεκέως ολίχοι. Exmis ni nivolund en an Spanoioir ouoior. Ού τοι χό χαλεποί δάμονες άμφοτεροι. Πολλάμι παις δόξαν τε κ ηλπίθα γίγνε) ευρείν 640 "Eed" andrav : Buxais d' un energoto reno. Oบ าง หกอง อ คัร ธา "ยมเลง. ชาย าอง ยายอง", Et un avedais monsual & avortigot. Πολλοί πας κρητής φίλοι γίγνον) εταίζοι. Εν ή σπεδοίω πρίσμαπ πουροπεροι.

A 2 4

cos

Houses

Paucos curatores fideles invenias licet fodales, Positus in magna animi anxietate.

Jam nunc pudor quidem inter homines periit:

Et impudentia terram obit.

Heu improba paupertas! cur meis insidens humeris Corpus deturpas, & mentem nostram?

Turpia autem me non volentem vi & multa doces,
Bona ab hominibus & honesta edoctum?

Beatus sim, & diis charus immortalibus,

Cyrne: virtutem vero aliam nullam amo.
Tecum; Cyrne, affecto male mœremus omnes:
Sed fane alienus dolor diem unum durat tantum.

Nihil nimis difficilibus contrifteris mentem; neque bonis Gaude; quoniam est viri omnia ferre boni.

Neque jurare oportet tale quid, Nunquam res hac erit: Dii enim succensent, quibus adest finis.

Et facere tamen aliquid oportet: & ex malo bonum factum est, Et malum ex bono: & pauper vir

Statim valde dives evasit; & qui valde multa acquisivit, Derepente omnia utique perdidit nocte una.

Et sapiens peccavit, & inspientem sæpe gloria

Secuta est: & honorem, etiam qui malus erat, invenit. Si quidem opes haberem, & Simonide, quales novi,

Non possem mærere bonis congrediens:

Nunc autem me cognoscentem prætereunt; sum vero mutus Paupertate, multis licet melius adhuc sciens.

Quare nunc ferimur, velisalbis expassis

Melio ex ponto, noctem per tenebrosam:

Exhaurire autem sentinam non volunt; superat autemmare Utrunque navis parietem: unde valde quis difficulter

Servatur. Illi vero dormiunt: gubernatorem quidem fecerunt Bonum licet, qui custodiam habebat perite; (quiescere

Opes autem rapiunt vi; decor vero periit; Divisio autem non amplius æqualiter sit in medium;

Bajuli vero imperant; mali autem super bonos:

Timeo ne quo modo navem fluctus absorbeat. Hzc mihi znigmatice dicta sint occulta probis:

Cognoscere autem potest quis etiam malum, fisapiens sit.

Quærunt gravi oppressi paupertate. Facere autem utrisque impotentia inest:

Prohibent enim hos quidem ope, illos vero mens.

Non

Παύρκς κηθεμόνας πετές έυροις κεν έταίρκς, KHUNG En uezdan Duus a'un zerin. "Ηδη νων αίδως κων το ανθρώπεισεν όλωλεν" Aurap avadein vaiar om spepe).

A denn revin, ri euolot ra Inwon auct

Σωμα καταιούνεις κουν ημέτερον;

650 Αίχρα δεμ' εκ εθέλοντα βίη κ πολλά διδάσκεις, Ερλά πας αν βρώπων κή κάλ επισάμθον; Eudanweilu, n' Seois pin de a Band Tolor, Kuev' agerns d' anns & leains Epqua.

Σύν σοί, Κύρνε, παθόντι κακώς ανιώμεθα πάντες. 655 Αλλά τι άλλύτειον κήδ Θ, εφημέριον. Mnder ay av zaxe ποίσιν ασώ φρένα, und aja solos Χαις' ' हम सं इंड' वेषठी १९ ६ मर्व ए मर द्रष्ट्र सं ग्रेव हैं है.

660

Qu'A' o mora zen 7876 TI Mnnote men [ma rod' "say"

Θεοί κ χριεμεσώσ, δισιν έπεςι τελ . Καὶ πεῆξαι μβότοι τι κὶ ἐκ κακε ἐοθλὸν ἔχυτο, Καὶ κακὸν ὑζ ἀγαθε και τε πενιχρὸς ἀνὶς Αἰ Τα μαλὶ ἐπλετισε κὶ ος μαλα πολλὰ πέπαςας, "בצמחיוו שמין" צע מו אבסב עטאה עומ.

665 Καὶ σώφρων ημέτε η ἀφερνι πολλάκι δέξα Εσωετο : κημιω κη κακός ών έλαχεν. Et who remual Except, Simovion, Sid wo inder, Our av avioulus rois aja Soios Comov.

Nui se us remonara magegre). eini si demos

670 Χρησμοσιώη: πολλών γικς ώς αμεινον έπ. "Owiena vun pepoueda nad' ista Adra Bayovtes Μηλίε εκπούζε, νυκτά διά δνοφέρω. Ανλάν οι κκεθέλεσν, τώρβαλλό ή Απάλανα Αμφοτέρων τοι χων, η μάλα πε χαλεπώς

675 Σώζε). ວ່າ ຄໍ ຂັບປ ຮອງ χι βερνήτω μές έπαυς Έθλου γ', δε φυλακίω είχεν όπεταμείως. Χεήματα δ' άς πάζεσι βίη, κόσμι δ δι Σπολωλε. Δασμος δι κκέτ ίσως χίχνε) είς το μέσον Φοςτηροί δι' ἀςχεσι, κακοί δι αγαδών καθύ τώρθε. 680

Desugive un mos vous xt xu ua min. Ταύτα μοι Ιωίχθω κεκρυμμβοα πίς αγαβοίσι. Γιγνώσκοι δι αν τις κι κακόν, αν σοφός ή. Πολλοί πλετον έχεσιν αίδειες οι ή τα καλά

Ζητέσιν χαλεπή τειεβωθοι πενίη. "Εξθειν δι άμφοτε ερισιν άμη χανίη αξράκει]. 635 בופצפו אם דבי ושלי אצוונומדם, דבו ל נים לה

Our

Non licet mortalibus adversus immortales pugnare, Neque dicam dicere: nemini hoc fas est.

Non oportet pascere quod non pascendum sit, Neque facere quod non melius sit persicere.

Gaudens bene perficias viam magnum per pontum, Et te Neptunus gaudium amicis reducat.

Multos sane satietas viros perdidit insipientes:

Nosse enim difficile est modum, quando bona adsunt. Non possum tibi, o anime, præbere necessaria omnia:

Tolera; nam pulchra non utique tu folus amas. Bene quidem habente me, multi funt amici: si vero quid grave

Inciderit, pauci fidelem habent mentem.
Vulgo autem hominum virtus unica est hæc,
Ditescere: sed aliarum rerum nullus sane usus;

Neque si justitiam quidem habeas Rhadamanthi ipsius,
Pluraque scias quam Æolides Sisyphus;

(Qui etiam ex inferno multificientia fua rediit,

Persuasa Proserpina blandis verbis, Quæ hominibus præbet oblivionem, lædens mentem; Alius vero nondum quis hoc consideraverit,

Quemcunque fane mortis nigra nebula obtexerit, Yeneritque in horridum locum mortuorum,

Nigrasque portas transierit, quæ mortuorum Animas cohibent, etsi recusantes:

Verum tamen & illinc Sifyphus rurlus rediit heros,

Ad lucem solis, sua multiplici peritia.)
Neque si falsa quidem facias veris similia,
Linguam habensbonam Nestoris divini;
Celeriorque sueris pedes velocibus Harpuis,

Et filis Borex, quorum celeriter eunt pedes.

At certe oportet omnes sententiam hanc reponere,

Quod divitiæ plurimam in omnibus habent potestatem. Æqualiter porro divites sunt, is cui multum argentum est, Et aurum, & terræ farriseræ campi,

Equique, mulique; & cui ea quibus opus est adfunt,

Ad ventre & lateribus & pedibus voluptatem percipiendam Ex puero & muliere: quando vero illorum venerit

Tempus, & fimul pubertas fuerit congrua;

Hæc funt divitiæ hominibus: nam fuperfluas omnes

Opes habens nemo venit in infernum;

Neque pretia dans mortem fugerit, neque graves Morbos, neque malam senectutem instantem.

Zes

Our दंत निमात्ति कहोड़ बेडेबावे पड़ म्यू र्रावित्, Oude Sinke einer & Sevi 7870 Stug. Où zen moinaiver o, Ti un moinavites ein. บบ่า รัยปลบ อง ก แท้ งผ่เอง ที่ ระงร์งน. 690 Χαίρων ευ τελεσειας οδον μεράλα δια πόν ν, Καί σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις άζάχοι. Πολλές τοι κόρ Ο άνδρας άπώλεσεν άφερνεοντας Γνώναι γο γαλεπον μέξον, ότ' εθλά παρί. Ου διωαμαί σοι, θυμέ, ο ξαχείν άρμενα πάντα. 695 Τέτλα ी औ ਹ καλων έπου μέν Θ έράς. En whi Exorlo sus, morroi pixos lu de no despor Έγωροη, παθερι προνέχεσι νόον. Πλήθω d' ανθρώπων αρετή μία zizve) ilde, Πλετών. જી Α' άλλων έδεν άς' Ιω ορελ Θ, 700 Ous et oupervielle util Exois Pasanavou cure. Πλείονα δ' elleins Aloxid's Σισίος : ("Ose x) of disew moduise now aving de, Πείσας Περσεφόν ω αμευλίοισι λόχοις, "Ητε βροτοίς παρέχη λήθιω, βλάπη ετα νόημα. 705 "AMO A' हमक माड महार प्रें कारक हुने ज्वार के, Ονπνα δη Βανάτοιο μέλαν νέρο άμφιναλυ ζοι, "Ex Joi of es upused y sugar sand Inflien. Kuayeas TE TUNAS Dequet 12), aite Savov Tuv Yuzas eiesson, nai op avaroulias. 710 'AM' deg nancider Zioug Talair nauder news Es od hears opin Toduperowas.) Oud' ei de Sea ply moiois en point opoia, Γλωναν έχων αραθω Νέπο σάνηθές. Ωκώ τερ औ είνου πόδας τα κών Αρπιμών, 715 Kai maidwy Boges, all apapeion modes. AMa ye zen mavras zvojulu rovitu na ra Jeoz. 'Ds को हैं कि को लंडिए करें राष है पूर्व रिर्धा ब्रायप. "Ισον τι πλετέσιν, ότω πολύς άξηυρός όξι, Και γευσός, κί γης πυροφόρε πεδία, 720 "[म माठा है, muiovol पर भे छ प्ये रिश्राय मार्थहरा, Tasei मह में मार्थ हुनाड़ में महलेंग बंडिहलें मक्सिंग Haudis T' inde junaunos " Tou de ne To d' at ini) "Men. Cwi d' "Gn zizre?) aguodio, Taur बेक्शि जिलामाहारा में भी किलाकाराव मव्यापन 725 Xgnual "¿xwo sdeis ¿exe) eis aidlw. Oud' av a moiva dides davarer cuper, ede Eureias

NEGES, ESE MENON Y neas ETTERXOUNDER.

V.

O Jupiter pater, utinam sit diis libitum, Scelestis quidem Contumeliam placere, & ipsis hoc sit gratum,

Animo improba facinora, in mente autem quilquis immanis Fecerit, deos nihil curans;

Ipsum postea rursus luere mala, neque postea

Patris improbitas liberis sit malum: Sed filii, qui cum sint injusti patris, justa cognoscentes

Faciunt à Saturnie, tuam iram reverentes, Denuo justa inter cives amantes,

Ne quam transgressionem luant parentum!

Hæt fint beatis diis grata! Nunc vero qui patrat scelus, Effugit; pænam autem alius postea fert.

Et hoc, ô immortalium rex, quomodo est justum, Facinora qui vir extra est injusta,

Nullam iniquitatem habens, neque jusjurandum impium, Sed justus existens, non justa patiatur?

Quis itaque & homo alius, respiciens ad eum, postea Veneretur deos, & quem animum habens?

Quando vir injustus, & sceleratus, neque quicquam viri Neque deorum iram timens,

Contumeliam facit divitiis faturatus; justi vero Affliguntur, gravi pressi paupertate?

Hæc discens, chare sodalis, juste opes acquire, Temparatum animum habens sine peccato,

Semper horum versuum memor: ad postremum vero Probabis, verbo frugi obtemperans.

Jupiter quidem super hanc civitatem teneat in æthere habitans Semper dextram manum in incolumitatem,

Aliique immortales beati dii: fed Apollo Concinnet linguam & mentem nostram;

Cithara item fonet facrum melos, atque etiam tibia:

Nos vero libationibus deos placantes, Bibamus, jucunda inter nos loquentes, Nil Medorum metuentes bellum.

Sic effe detur, & melius, lætum animum habentes, Sine curis hilariter vivere

Oblectatos; longe vero malas fortes arcere, Senectutemque exitialem, & mortis finem.

Oportet Musarum famulum & nuncium, siquid eximium Noverit sapientia, non invidum esse;

Sed alia quidem inquirere, alia vero oftendere, alia vero facere. Quorsum eis uteretur, folus sciens?

Phœbe

₫oi6±

Ζου πάτες, είθε χώοιτο Δεοίς φίλα, τοίς μ άλιδίς Υ δειν άδειν, και σφιν τέτο χύοιτο φίλον, 730 Θυμώ χέτλια έςρα, με φρεσί δί όςις απίωλε Εργάζοιτο, Δεών μηδεν οπζομλυΘ, Αυτον έπητα πάλιν πίσαι κακά, μηθέ τ' οπίσω Παροβς απαθαλίη παισί γρύσιτο κακόν Пайбе d' bit' adins maleds नवे dingua vocuvres 735 Ποιέσι, Κεονίδη, σου χόλον άζομθροι, Έξαξχής τα δίκαια με αξοίσιν φιλέουτες. Μήπν τοοβασίω ανπήνειν πατέρων. Ταῦτ' εἴη μακάρεων Βεοῖς φίλα. νων δι ὁ μιν ἔροων Έκορουχει, τὸ κακὸν δι ἄλλ. Επήτα φέρει. 740 Kal 787, a Sarator Basines, Thus Ga Singuor, "Εργων όσις ανής επτος έων αδίκων, Μήπν τωρ βασίω κατέχων, μήθ' οςκον αλιθέν, And Sixque sair, un Ta Sixqua ma Jeir; Tis di ni Begros dino, ogov क्लांड महत्त्रण, दंत्र देवा 745 Αζοη άθανάτες, η πίνα θυμον έχων; Όππότ' ἀνης ἀδικΦ, κ) ἀπάδαλΦ, ἔτέ τι ἀνδείς Outen a Sard Tow pluis and auf . Theile ward kenden nico . of 3 linguos Τεύχου), χαλεπή τφεριθμοι πενίη; 750 Παύτα μαθών, φίλ' έταιρε, δικαίως χείματα ποιέ, Σώφερνα θυμον έχων επτος άπαθαλίης, Aiei Al A ETTE WY LEWIN MIGO . ES 3 TEX & Thu Αἰνήσεις, μύθω σώφερνι πειθόμω . Ζους μων της δε πόλη Ο τω ειρέχοι αίθε ει ναίων 755 Αίε δεξιτερω χείς έπ' απημοσιώη, Αλλοι τ' αθανατοι μακαρες θεοί ουταρ Απολλων Αξορώσει γλωστιν η νόον ημέτερον. Φόρμηγ αὐ φθέγγοιθ΄ ίερον μέλ Θ ηδε η αὐλῷ. Hueis j avoyda's Desious acearalyou. 760 Πίνωμον, χαρίεντα με αλλήλοισι λέχοντες, Mnder Tov Mndwy Serdiotes Toxewor. εροντας, Νόσφι μεειωνάων ευφερσύνως διάγειν 765 Τερπομίνες, πιλέ ή κακάς Δπο κήρες αμυναι, Γηράς τ' ελόμθον, η θανάτοιο τέλ .

Χεὴ Μεσῶν Θεράποντα ἢ ἄγρελον, εἴτι το ειωτον Εἰδείη σοφίης, μὴ φθονερον τελέθειν . Αλλα τὰ μιὰ μιῶθζ, τὰ ἢ δειχνύναι, ἄλλα ἣ ποιεῖν. Τί σφιν χεήση ζ, μεν Θ ἐπισάμλυΘ ;

770

Phæbe rex, ipse quidem turri munisti arcem, Alcathoo Pelopis filio gratificans:

Iple item exercitum injuriolum Medorum aberce

Hac civitate, ut tibi populi ln lætitia Vere incunte claras mittant hecatombas, Delectati cithara, & hilari convivio,

Pæanumque choris, vociferationibusque, tuum circum altare,

Profecto enim'ego timeo, stultitiam intuens

Et seditionem Græcorum populi-corruptricem. Sed tu, Phæbe. Propitius nostram hanc custodi civitatem.

Veni quidem enim ego & in Siculam aliquando terram; Venique in Eubææ vitiferum folum.

Spartamque Eurotæ arundiniferi claram urbem; Et me excipiebant alacriter omnes advenientem:

Sed nulla mihi oblectatio in præcordia venit illarum; Adeo nihil fane erat charius aliud patria.

Nunquam mihi cura recentior alia occurrat Præ amabili sapientia: sed hanc semper babens

Oblecter cithara, & faltatione, & carmine; Et cum bonis bonam habeam mentem,

Neque quenquam externum offendens factis improbis, Neque quenquam civium, fed justus existens

Tuam ipfius mentem oblecta: moroforum vero civium Alius tibi male, alius melius dicet.

Bonos alius valde vituperat, alius laudat:

Malorum vero mentio fit nulla.

Hominum autem inculpatus super terram est nullus: Sed ei melius est, cujus non pluribus cura est.

Nullus hominum neque erit, neque ortus eit,

Qui omnibus placens descendet in domum Plutonis: Neque enim, qui mortalibus & immortalibus imperat, Jupiter Saturnius hominibus omnibus placere potest.

Torno & amussi & gnomone virum oracula consulentem

Rectius oportet, Cyrne, observare; Cui nempe in Pythone deus respondens sacerdoti

Vaticinium significaverit pingui ex adyto: Nec quicquam enim addens, ullum remedium inveneris;

Neque auferens, à diis delictum profugeris, Rem passus sum morte indigna nihil interiorem,

Sed aliarum omnium rerum, Cyrne, molestissimam. Amici me prodiderunt : ego vero inimicos accedens Videbo & eorum, quamnam habeant, mentem.

Brs

φοίδε αναξ, αυτος με επύργωσας πόλεν ακείως Αλχαθόφ Πέλοπ Θ παιδί χαριζομίνο. Autos o segrov ubeislu Mindov attequite Triste mondes, iva ou haci èn coppequiva "אפסק באופאס וואסש אאפרדם ב אינו אושם באים די שונה של אונה ש Tegriowoo zudágy, z egaty dalin, Hardvor Te xoesis, lazaroi Te, oor The Buciv. "Η ηδ έρωγε δέθοικ', ἀφεαδίμι ἐσορῶν Καὶ πάσιν Έλλιμων λαοφπόρον ' ἀλλὰ σύ, Φοῖζέ, Ιλα Ο ήμετερω πωδε φύλανε πόλη. 480 "Hadov who is Ejaze is els Einealis nors y aïar; "Hador A' Eucoins aumadoer medior, Σπάρτω τ' Ευρώτα δυακολρόφε αγλαδυ α το . Και μ' εφίλου σερφείνως πάντες επερχόωλου. 'Αλλ' έπε μοι τέρ μις όπι φρένας ελθεν εκείνων · Ούτως έθεν αξ' Ιω φίλτερον αλλο πάτεις. Μήποτέ μοι μελέ δημα νεώτερον άλλο φανείη 'Avl' seaths orgins atha tod' air sow Τεςποίμιω φόςμιγμι, છે ός χωθμώ, κે ἀοιδή, καὶ μῦ την ἀγαθῶν ἐθλὸν ἔχοιμι νόον. 790 Mire Trua Envoy Sundicho seguan Aufegis; Mitem cron www, and Sixus cov Τω ζαυτε φρένα τέρπε · Αυσηλεγέων ή πολιτήν "Αλλός τις σε χακώς, αλλ Θ άμενον ερεί. Τές αγαθές άλλ Τ μάλα μέμφε), άλλ Εποινεί. 795 Tou j nanov whun place) esemia.
Ausparav of a Lenio Sai x Bovi place) eseis. ANN' & Nation, & un medreon uene. Ου θει'ς αι βρώπων έτ' έως), έτε πέφυκεν, Osis मर्येना वर्रकों भी जह में हें केंद्रिक • 300 Ou de 35, हैं जिमात्तीं में के जैक्स के त्राहण के प्रकेशन। Zous Kegridus Suntois maon after Sivatus. Topve zi sathung zi zvanovo avs eg. Semper Εύθύ τερον 9ξή μιν, Κύρνε, φυλαωτιώναι, TO THE KEY HUSTIN DEDS SENTAS ispeid 805 Ougles on which move of a NT8. Outen Do mesalis sterné n paquanov cuests, "Ου] άρελων σερς θεων άμπλακίω σερφύρρις. Χρημ' έπαθον Βανάτε μθο ακικέ ο έπ κάκιον, Των δι' άλλων πάντων, Κύρν' άνιπρότατον.
Οι με φίλοι πρόδωναν ' έχω δι' έχδροισι πελαδείς 018

בולוסש א אל פניחץ בצמח ניסיר.

Bos

Bos mihi super lingua forti pede calcitrando infiliens Prohibet garrire, etiam scientem,

Cyrne: tamen, quod fatum est pati, non licet effugere:

Quod vero fatum est pati, non timeo pati. In valde durum malum venimus: ubi maxime,

Cyrne, ambos fatum corripiat mortis.

Qui vero senescentes contemnunt parentes,
Horum quidem locus, Cyrne, modicus est.

Neque quenquam adjuva tyrannum, fub spe lucro id fore:

Neque occide, deorum fædera iniens.

Quomodo nobis fustinuit ad tibicinem canere

Animus? terræ autem moderator apparet ex foro,

Quæ nutrit frugibus, in conviviis gestantes Flavisque comis purpureas coronas.

Sed agedum, ô Scythia, tonde comam, feda comeffationém; Luge vero fuaveolentem locum pereuntem.

Fide opes perdidi, diffidentia autem fervavi:
Confilium vero difficile est amborum.

Omnia illa in corvis & in corruptione funt: neque quis nobis Autor immortalium, Cyrne, deorum beatorum;

Sed virorum vis, & lucra multa, & injuria, Multis ex bonis in calamitatem protruserunt.

Dux fane funt potûs labes miseris mortalibus; Sitis membra resolvens, & inebriatio difficilis.

Horum vero per medium versabor; neque mihi persuadebis, Neque quicquam non potare, neque nimis inebriari.

Vinum mihi in reliquis quidem placet: in uno autem displicet; Quando scilicet armans me virum contra inimicum agit.

Sed quando supra existens infra sit, Tunc domum ito, intermisso potu.

Bene quidem constitutum virum male constituere, facile est:
Bene vero constituere male constitutum, difficile est,

Calcibus infulta populo fatuo; percuteque fimulo Acuto, & jugum grave circumpone:

Non enim unquam invenies populum domini amantem adeo Hominum quotquot fol adfpicit.

Jupiter virum perdat cœlestis, qui sodalem Mollia garriens fallere vult.

Cognoveram quidem & prius, fed multo melius nunc fane, Quod improbis nulla est gratia.

Sæpe civitas hæc per rectorum nequitiam, Velut navis inclinata, fecus terram cucurrit.

Ami-

Bes was bily adors nearest mod and incairon "I we notiver, naiso onsaile 815 Kupp' द्वामाइ में 8, मा मार्गे हुक मांब अहीं म, दे में ' के अन्दियां O, Aι ή μοίεα παθείν, ένε θέθουμα παθείν. Ες πολο αρρυκτον κανόν πκομους ένθα μαλικα, Kueve, siv duportess poies habos savars. Oi d' omynegonovas amual son Tounas, Τέτων τοι χώρε, Κύρν, ολίγη τελέθει. 820 Minte Tr' au Es Tugavvor en' extin xigos @ ED; Mnre หาตั้งง วะตั้ง อังหล (พาวิยุเมษา กลัง ที่เลิง ระรากหยง เอา สมาที่สู่ ละต่างตา Ouwis; yns d' 890 oane Je appens. HTE TESOS KADTOSTIV, EN ELAUTIVALS POCEON as Zar In oir Te nomais nopoures separes. 'AM' dye di, Exida, neige noulu, inonaus j naucors There a' cualn zween stondiction. Tist zehual' oxsar, amgin ol' esawou. Troun d' apparen ny ausotipor. 830 Πάντα τάδ' εν κορόκεων κ εν φωρεςα . εδέ πς ημίν Αίπ Θ αθανάτων, Κύρνε, Βεών μανάρων 'AM' av Span TE Bin, is nigoted towne, is users Πολλών εξ άγαθών ές κακότη εξαλον. Διωσί τοι πόσι & κίηςες θειλοίσι βερτοίσι. 835 Δί τε λυστμελής, κη μέθυσης χαλεπή. Τέτων Α' αν το μέσον τρωφήσομαι: έδε με πείσεις, Ου דב דו מו אינוטי, צדב אוש עב של הוע. "Ow be enot ra who assa zacise) . Ev si a zacisos. 840 Eut'a'v Swentas u' avded mees exteen apoi. 'AM' ond ray na June dev say waters de fun), Terans oinas " in mand when mon . Ev usi neighbor and ea nanos stub. com se ber . Ev j Seply to nande neighbor de anter. 845 Λαξ δλίδα δίμω κενεύφρονι τύπε 3 κέντρω 'Οξεί, ή ζούζλω Νολοφον αμφιτίθα. Ou 35 Ed Enghouse Shuor pixode anotor wife Αν Βρώπων όποσες ήξλι Ο καθορά. Zeos avop Zoniorevonumo, os rovitaiesv Mandara northor Zamatar Edend. Hota uli ni rejecte, drug men a nipova si vivo Treena mis Sendois & Semi Ba zacis.

Πολλάκις η πόλις ηδε δί ηρεμόνων κακότητα, "Ωπος κακλιμβη νούς, παρά γω έδραμε.

Tar

Amicorum vero fi quidem quis videt me aliquid adversi habentem
Cervicem avertens neque videre vult:

(viro)
Si vero quippiam mihi alicunde boni (rqualia sape contingunt
Multas salutationes, & amicitias habeo.

Amici me produnt, & non volunt quicquam dare,

Viris apparentibus: fed ego ultronea

Serotinaque egredior, & matutina rursus ingredior, Cum gallorum vox anditur, expergiscentium.

Multis inutilibus Deus dat viris divitias

Bonas: qui neque sibi melior quicquam existens,

Neque amicis. Virtutis autem magna gloria nunquam peribit: Bellator enim vir terram & urbem fervaverit.

In me deinde cadat magnum cœlum latum superne.

Æreum, hominum metus antiquorum.

Si non ego illis quidem, 'auxiliabor, qui me ament; Sed inimicis molestia & magnum notumentum ero.

Vinum, partim quidem te laudo, partim vero te culpo; nec tamen Neque unquam odiffe, neque amare poffum.

Bonum & malum es; quis te quidem vituperaverit?

Quis vero laudaverit, mediocrem habens fapientiam?

Bibe vinum, quod mei vertitis Taygeti Tudella Vites tulerunt, quas plantavit fenex Montis in vallibus, diis charus Theotimus,

Ex plataneto frigidam aquam inducens

Ex quobibens quidem, graves diffipable curas;

Potus vero, eris multo alacrior.

Neque nimis præconi aurem præbe longe late vociferanti:

Non enim paterna pro terra pugnamus.

Sed turpe eft, præsentem & yelocibus insidentem

Equis non bellum lacrymosum intueri.

Heu mihi ob ignaviam: Cerynthus enim periit

Boni exulant, civitatem vero mali administrante.

Ut Cypiellizon Jupiter perdat genus.

Neque inconsiderantia, Cyrne, quicquam pejus.

Cyrne, ne viris per omnia mortalibus succense, Expendens quod mentem, qualem quisque, habes

Ipfe in pectoribus, & facta: & julto

Et injusto magnum damnum mortalibus inest.

*E9

דשי ל סוצשי בו על חוב ספת דו עב שנים ב ציים ב Auger Stospe jas, ed soogav & Denes "Hy de ti moi moder ed nor, (à noman pipe gardei) Πολλές ἀσσασμές κή φιλότητας έχω. Of me pixol megold 801, nien e Densoin deval Ανδρών φαινομέρων άλλ έγω αυτομάτη, 860 Earsein T' Ezeius, n'oestin auns Esqui AuG aken zuovav odon G eregulowy To Momois agensoios deds oldos avdegor oncov Έρλον, ος εθ' αυτά βέλτερος εθεν εων, του Ε 365 Oute of hois. 'Ageth's of meja xx s@ stol' oxer ? Arxuntis pavile ylu ten asu odoi. Έν μοὶ ἐπότα πέσοι μέγας ε ερνός δυρύς υ τορθε Χάλκε , αν Τρώπων δείμα παλαιγωέων, Ει μη έρω τοί πν μλο επαρκέσω, δι με φιλούσί, Tois of ex Spois arin'n uéza mu Erouau. 870 Oirs, नवे क्षेत्र o' aira, नवे ने महम्प्राया के कि कर मर मामा Outé mol' extaiger, ste pixer swapon. Edxos no nanos est i visav or je mounouto; Tis of av Emurnon, we for Exer orgins; 875 Tiv divor, Tov suns rogupies Soo nu yettero Αμπελοι ήνε γαν, τας ερύτου ο γερων Oues & en Bharner Seoisipin @ Θόπω Φ, Εκ πλατανιστέν] Ο ψυχεςν ύδως επάρων. Τε πίνων, ἀπο μ χαλεπάς σκεδάσζε μελεθώνας Θαςηχθείς δι' έσεαι πολλον ελαφεότες Θ. 880 Eighin ny maros Exol monin, open us? andou Koud Com ' nans d' su reguai monsus. Mist Allu nigun d av &; Ex wanga Boarlo Ou of maregas yns wei Whrains da. 385 'Αλλ' αίχεον, πας έρντα κ) ώχυποδων οπιβάντα Ιππων μη πόλεμον δακρυόεν] εσιδείν. Οί μοι ἀνδηκίης · ἀπο ωλο Κήρωθ Θ ὅλωλε, Ληλάντε δ' άραθον κέιςε) δινόπεθον. "Οι Α' αραθοί φούγεσι, πόλιν ή κακοί δίεπεσιν" 890 DS Kutenilar Zous ox Ergs ship. Traums d' soev audvor avne Exer En Je Eauta, Ous' agracios wins, Kuler', avines Treer. Κύρνε, μη ανδράσι πάντα καταθνητοίς χάλεπαινέν, Tipraonav os ver, of Erasos. Exes 895 Autos evi subscor x sefuara . To Te dirale Τῷ τ' ἀδίκω μέρα κεν πίμα βεστοίσιν δπί.

cm ro)

unt

Est aliud quidem pejus, aliud vero melius factum cujusque;
Nullus vero hominum ipse per omnia sapiens.

Quisquis impensam servat, pecunias captans,

Clarissimam virtutem apud intelligentes habet.
Si enim perspicere vitæ sinem liceret, quanto tempore quis

Emenso in domum Plutonis transiturus effet,

Par effet, qui quidem plus temporis fatum expectaret, Parcere magis eum huic quam haberet vitæ.

Jam vero non licet: quod sane & mihi magnum luctum excitat; Et mordeor mentem, & dupliciter animum habeo.

In trivio consisto; duæ sunt autem ante viæ mihi: Considero harum utram ingrediar priorem:

Aut nihil expendens teram vitam in miseria;
Aut vivam jucunde, opera faciens pauca.

Vidi enim ego qui parceret, & nunquam ventri Cibum liberaliorem, dives existens, daret:

Verum, priusquam persecisset, descendit domum Plutonis intra,
Opes vero is hominum, qui in eas incidit, accepit;

Adeo ut intempestive laboraret, & non daret, ut vellet quis.
Novi vero alium, qui erat ventri indulgens: (ctan

Facultates quidem dilapidavit; dicebat autem, Vivo mentem oble-Mendicat vero apud amicos omnes, ubi aliquem viderit.

Sic, & Democles, pro facultatibus optimum omnium Sumptum facere, & curam habere

Neque enim cum prælaboraveris, alii laborem tuum impertieris; Neque mendicans servitutem finieris:

Neque, si senectus venerit, opes omnes essluxerint: Nam in isto genere opes optimum ess habere:

Si enim dives es, multi *funt tibi* amici: fi vero pauper sis, Pauci: nec jam similiter ipse vir bonus est.

Parcere quidem melius est: quoniam nec mortuum luget

Quilquam, si non vidit opes relictas. Paucis hominum virtus & pulchritudo obvenit;

Beatus' est, qui hæc ambo sortitus est:
Omnes quidem eum colunt simul æquales, quique pares ei sunt
Cedunt loco, quique seniores sunt.

Non possum voce suavi canere, velut luscinia: Etenim superiori nocte ad comessationem ivi.

Neque tibicinem causor: sed me sodalis Deserit, sapientia non indigens.

Prope tibicinem canam, istic constitutus Dexter, immortales deos precans. t;

s;

"בה דם של צפופטי, דם א' מעמעטע ץ' צפוסט באמינים" Ουδείς δί ανθρώπων αυτός άπαντα συφός. "One avakworn Theei, x 7 Kneuta Ingwo, Kudishu agertwo rois Cuntion Exer. EIN DO NATION BIOTS TENO LE, OTTO OU TIS Ήμελλ' ἐκτελέτας εἰς ἀἰδαο ώραν. צואם ב מי עני , פנ של של של בים אפסיסי מניסעו בנוועוב, क्लं रिक्ट प्रवेश पर कि पर है है। है। है। Nui d' su Esto : ô di n' euoi préja méva & opage, 905 Καὶ δάκνομαι ψυχω, κὸ δίχα θυμὸν έχω. Έν πειόδω δι έκκκα , δυ εἰσὶ η περόδεν όδε μοι. Φρονήζω τέτων Ιώπν' ιω σροτέςlu. "Η עוו לני לם אמושט זפט צם בנסי ביו אמאס דוו או, "Η ζώω περπνώς, έξηα πελών όλίηα. Είδου μ΄ ηδ΄ έγωγ', ος εφείδεπο, κ' έποτε γαςεί 910 Zirov End Sécior mison & av eside. 'Αλλά πείν επτελέσαι, κατέδη δόμον ά δ 🕒 είσω, Χεήματα δι άνθρωπων εππυχών έλαβεν, "Ως દુ લેમવાનુ πονείν, મું μમે δύων, ώς κ' દંગદં λοι πς. 915 Eldor d' anor, os lus yasei xaei (oulu . Χεήματα μ' δίετει Lev 'έφη δ', Υπάρω φρένα τέρ las. Πτωχούει ή φίλες πάντας, οπετιν ίδη. Ούπω, Δημόχλεις, χτι χείμαβ άριςον άπαντων Τω δαπάνω θέως, κη μελέτω έχεων. 920 Ου τε χδάν σερχαμών άλλω χαμάτε ικεταθίης, Ουτ' αν πωχεύων δελοσιώλω τελέοις . Oud', ei yn eas "korto, ta zenuara navl' smodpain. Ev 3 मार्जिट श्रांस द्वांतावी वैटाइ०४ हे दूसर. 'Eι ωβο γο πλεβείς, πολλοί φίλοι ' ω ΄ πένκαι, Παωερι ' κκ 'εθ' ομως αυτος ανκε αγαθος. 925 Фендейх κου αμοινον : इसने हिं अवर्थि अंतर्थि अंतर्भवां Ουδείς, Το μη όςα χείματα λειπομένα. Παύροις ανθρώπων αρεπική κάλλ 🗇 οπιδεί . Ολ6ιΦ, ος τέπων αμφοτέρων έλαχε 930 Πάντες μθο πμώσιν όμως ίποι, δι τε καί αυτον Είκεσιν χώςης, δι τε παλαιότεροι. Ου διω αμαι φωνή λιγος άδειου. જ πες απδών. Kai yo the westeen vixl' sti xu nov'és lu. 935 Ouse to an Anthu mes pari Cour and u' etaigo Example, ooping en baldowle. Εγγύθεν αὐλητής Θ α είσομαι, ώδε ηστασάς

Degios, adaratois decion endrouwo. EIM Bb 3

Eo ad amussim rectam viam, neutram in partem Inclinans: oportet enim me recta omnia cogitare. Patriam ornabo opimam civitatem, neque ad populum

Versus, neque iniquis viris obediens.

Hinnulum ex cervo, leo ut viribus confidens, Pedibus comprehendens, fanguinem non bibi,

Murosque altos conscendens civitatem non diripui: Jungensque equos currum non inscendi:

Agens vero non egi, & non finivi finiens;

Faciensque non feci, perfecique non perficiens.

Ignavis vero benefacienti duo sunt mala: nam & se suis

Privabit multis, & gratia nulla habebitur.

Si quo affectus à me beneficio magno, non gratiam habes, Egens nostras iterum adeas domos.

Donec quidem ipse bibi ex fonte profundo, Suavis mihi videbatur & pulchra esse aqua;

Modo vero jam turbatusest, aqua vero commiscetur limo; Exalio sonte bibam, aut sluvio.

Ne unquam laudes priusquam noveris virum clare, Ingenium, & modum, & mores qualis sit.

Multi sane fucatos fallaces mores habentes,

Occultant, induentes animum diurnum:
Horum vero indicat omnium tempus mores cujusque.

Prævenique laudans, priusquam tuos per omnia didicissem Mores: nunc autem jam, navis velut, longe discedo.

Quæ vero virtus est, bibentem vini præmium reportare?

Sæpe sane vincit & malus virum bonum.

Nullus hominum, quem postquam tandem terra texerit, Inque Erebum descenderit domumque Proserpina,

Oblectatur, neque lyram neque tibicinem audiens, Neque Bacchi dona tollens.

Hæcintuens, corde voluptatem percipiam, donec levia Genua & caput intremulus proferam.

Ne mihi vir sit lingua amicus, sed magis re ipsa; Utrumque & manibus properet & opibus:

Neque inter pocula verbis meam mentem oblectet; Sed faciens appareat, si quid possit, bonum.

Nos vero in conviviis charum deponamus animum, Ut insuper oblectationis opera amabilia ferat.

Statimenim, tanquara cogitatio, præterit splendida pubertas:

Neque equarum impetus est velocior,

Luze

EIM men sellulu ogli odor, & de recore malin and Κλινόμω : χελ γάς μ' άξπα πάντα νοείν. Τη Παθείδα κοσμήσω λιπας ων πολιν, ετ' επί Τήμω Testas, ET adixous and ego in Addition. Nebegu vo Z endposo, new ws de xi mento swis. Howi narauag as, aiual & entemore Τειχέων δι ύ Ιμλών οπιδάς πόλιν εκ άλά παξα, ZdEauly O of Innes a qual of en emello Пอก็สัญ กิ่งหรัสอทสัล, มางห อาร์กอลนารหลังแรง Denoas d' su Edono, livoa d' su avvoas. Dennes d' Eu Egobott No nama . The to dure Xngwod morrain, ny zaeis stepla. 950 Είπ παθων άπ' εμού αγαθόν μεγα, μό χάειν διδας, Xen (wy ที่แราร์ยรร อนิกร โหอเอ ชิ่นธร. "Εςε ωλο αυτος έπινον απο κρίωνης μελανύδρε, HAV 7 40) દેરિયલ મેં મન પ્રેંગ લે માને ઈરિયા . New A' non Te 36 Awy, of dwg A' dvaloge I vde 955 "Ans of uplains moual, in morapes. Mintol' Emuverous meivav eid is avd pa ougluis. Ogylui ni publico, ni regnov osts de ni Πολλοί τοι χίβδηλον επίχλοπον ήθω έχοντες, 960 Keumso, enseulvoi su uon sonaseion. Turov d' enquives navrouv goro noo endes. Kai 20 ega grauns nortor ag du its "Elle" "Epolis d' airnous, meir (& XI navra dalis as Hosa vun of non, vous ad, ends die zw. 965 Tis of ageth, miver comoivier agravered; Πολλάκι τοι νικά, κή κακός άνδρ' άγαθόν. Ούδεις ανθρώπων, ον έπει ποτε γαία καλύψη, Είς τ' έρε6 Ο καταδή δώμα τε Περσεφόνης, Τέρπε), Έπε λύρης Ετ' αμλητής Φ ακέων, Οὐ τε Διωνύσε δως επακράμο Φ. 970 Ταῦτ' ἐσορών, κραδίω εδ πείσομα, όφρα] ἐλαφρά Γένατα κη κερδημώ αξομέων σεοφέρω. Mi wording ein y nown pino, anna i teya Χεροίν τε συ ευθοι χεήμασί τ' αμφότερα. Μηδέ παρά κρητήρσι λόγρισιν εμιώ φρένα τέρποι, 975 'AAA' Eclar pairoll, on Swall, ayabor. "Hueis of En Jakinoi pixov nata Julie Ja Julion, "Οφρ' έπ τερπολής έργ' εραθεινά φέρη. "Ala 2. wse vonua, magieze) ay radi nien. 980 Ουδί Ιππων όξιμα χίχνε 9 ώχωτέςη, Βb 4 Airs Quæ quidem virum ferunt haftivibrum in laborem virorum Impetuole, farrifero oblectata campo. Bibe, cum bibunt alii; cum quidem animo mœstus fueris,

Nemo hominum norit te gravatum.

Interdum quidem patiens mærebis, interdumque faciens Gaudere potes, aliasque alius vir.

Utinam daretur, Te, ô Academe, amabilem hymnum canere, Præmium autem in medio puer pulchrum florem habens

Tibique sit & mihi de sapientia certantibus:

Cognosceres quanto affinis præstantiores sint muli. Cum vero fol quidem in ethere folidungulos equos Jam admonuerit, medium diem habens,

A coena cessemus, & eamus quo quem animus jubet, Variis bonis ventri satisfacientes:

Gutturniumque statim foras ferat, coronas vero intre Formosa agilibus manibus Lacæna puella. Virtus vero præmium inter homines optimum,

Pulcherrimumque reportatu est viro sapienti.

Commune vero bonum hoc civitatique omnique populo. Quisquis vir passus pedibus inter propugnatores stat.

Communiter item hominibus præcepta dabo; ut quis pubertatis Nitidum florem habens, & mentibus bona cogitet:

De suis possessionibus bene sibi facere oportet: non enim repubes-Bis datur à diis; neque fuga mortis (cere

Mortalibus hominibus: gravis autem senectus coarguit Perniciosa, caputque apprehendit summum.

Quam beatus fortunatusque & felix est, quisquis expers Laborum in Plutonis domum nigram descendit,

Priusquam inimicos consternare & superare vi licuerit, Examinareque amicos, quamnam habeant mentem.

Statim mihi per quidem corpus fluit immensus sudor: Consternor vero intuens florem juventutis

Jucundum fimul & pulchrum; quia diutius debebat effe. Verum brevis est, velut somnium,

Adolescentia pretiosa: sed perniciosa & deformis Confestim super caput senectus pendet.

Nunquam inimicis sub jugum cervicem ponam Grave, neque si mihi Tmolus instet capiti.

Ignavis fane in malis vaniores luctus funt: Proborum verum semper actiones rectiores.

Facilisque auctio inter homines malitiæ: Boni autem difficilis, Cyrne, est conatus.

Con

Αίτε το ανδρα φέρεσ δορυωδον ές πόνον ανδρών Λάβρως, πυερφόρω τες πίωθναι πεδίω. Πίν', οπόταν πινωσιν' σταν τοι Βυμών ασηθής, Μηθεις αν Βρώπων χνῷ σε βαρωδιώθον.

985 "Αλλοτέ τι πάρων ἀνιήσται, ἀλλοτέ θ' ἔρθων Χαιρήστεν διμίασιι, ἄλλοτέ τ' ἀλλο ἀνήρ. Εἰθ' εἰη σ', 'Ακάδνιιε, ἐφειιερον ἤινον ἀείδειν ' Αλλον δι' ἐν μέσων πτῶς καλὸν ἄνθο ἔχων, Σοί τ' εἰη κὶ ἐιμὸ στοίης πεὶ δνοηπέντουν '

Σοί τ' લેંગ મું દેવારો σοφίης જેટો નેંગ્રામાર્ગ્યાપ પ્રાથમ જે છે. જે જેમ માર્ગ્યા માર્ગ્યામ મા

"Ημφ Α΄ ἡελιφ ωλό εν αἰθεει μώνυχας ἔππε.
"Αςπ ΦραΓγέλλει, μέντατον ἣωβ έχων,
Δείπνε δι λήγριμου, ὅπε πνὰ θυ μος ἀνώγει,
Παντοίων ἀγαθών γας εἰ χαειζομού.

995 Χέρριδα δι α το βαζε φέροι, σεφανώματα δι όσω Εὐθοδίς βαθιναϊς χεροι Λάναινα κόρη. Ἡ δι ἀρετή τόδι ἄεθλον ἐν ἀνθρωποισιν ἀριστη, Κάλλισόν τε φέρρη χίρης) ἀνδεὶ σοφῷ.

Zword sand reason would be went te dinuy,

(COO "Osis ανης διαδας εν σερμάχοιοι μλύοι. Ξυμόν δι ανηρώποις ύσου που μεν όφες τις ηθης 'Αγλαὸν ανθΦ Έχουν, κὸ φρεσὸν ἐκλαὰνοῆ * Τῶν αὐτὰ κτεάνων ἔυ παχέμου * ἐχὸ ἀνηθῶν Δὶς πέλε) σεὸς ১εῶν, ἐδὲλύσις ὑσιάτε

1005 Θνητοίς ανθρώποισι · κακόν δι όπι γηρας ελέγχει Ουλόμθου, κεφθηίς δι άπεθ ακροτάτης. Ως μάκαρ ευθώμων τε κλόλουθ, όπις άπες θ "Αθλων εἰς ά δικ δωμα μέλαν κατέδη,

Πείν τ' έχθρες πίκξαι κο τως Γιας, Έξετασαι τε φίλες οντην Έχεσι νόον.

1010 Εξεπάσει τε φίλες δυπιν' έχεσι νόου. Αυτίκα μοι κτι μιδ χεριλιδ έει άσει Θ ίδεως, Πποικμαι Α' έσορων άνθ Θ όμηλικίης Τερποδυ όμως κ) καλόν επεί πλέον ώφελεν εί.

Αλλ΄ ολιγοχεόνιον ήγυε) όσωτες έναφ,
1015 "Η επιμέωτα το επικομώνον κ) άμιος φον
Αυπίχ' τω πεφαλικο γιης ας τω προκρέμα.).
Ο υποτε πίς έχθεο ισιν τω ο ζυγον αμιχένα πίσω
Δύσλοφον, εδ' εί μοι Τμώλ Θ' έπες πέςη.
Δειλοίς ποι κακόπιπ μαπαίστεροι γόοι εἰσί

1020 Των Α' αλαθών αξεί σφήξιες εθύτεςαι. 'Ρη δίη τιε σφήξις εν ανθρώποις κακό η Θ Τε Α' αλαθε χαλεπί, Κύζνε, πελή παλάμη.

Τόλμα

Confide anime malis pariter intoleranda paffus.

Improborum fane cor est citatius.

Neque tu infectas ob res dolorem augens

Oderis, neque ægre feras neque amicos molestia affice, Neque inimicos exhilara. Deorum enim fatata dona

Non facile mortalis vir effugerit;

Neque nigræ descendens in fundum paludis, Neque cum ipsum habuerit tartarus tenebrosus.

Virum sane est bonum difficillimum fallere, Ut in mea mente, Cyrne, olim judicatum est.

Cognoveram quidem & prius, verum multo melius nunc, Quod ignavis nulla est gratia.

Amentes homines & stulti, qui quidem vinum Non bibunt astro & cane incipiente.

Age, cum tibicine juxta flente ridentes Bibamus, illius luctibus oblectantes nos.

Dormiamus: custodia vero urbis custodibus curz erit.

Heu afperam amabilem patriam noftram!

Per Jovem, si quisillorum & occultus dormit, Nostram reprehensionem accipiet moleste.

Nunc sane bibentes oblectemur, pulchra dicentes: Quæ vero post erunt, hæc diis curæ sint.

Tibi vero ego, ut puero charo, præcepta dabo ipse Bona: tu vero animo & mentibus hæc immitte.

Nunquam festinans facias malum, sed profunda Tua mente consulta, tuo bonoque animo:

Eorumenim qui pugnant, pugnat animusque mensque; Consilium vero in bonam & mentem probam ducit.

Sed sermonem quidem hunc omittemus. Cæterum mihita Tibia cane, & Musarum recordabimur ambo.

Ipfæ namque hæc dederunt habere grata dona Tibi & mihi, atque adeo & vicinis.

Timagora, multorum ingenium à longe inspicienti Cognoscere difficile, etiamsi sit lapiens:

Alii quidem enim vitium tectum habent

Opibus; alii vero virtutem perniciola paupertate. In adolescentia vero juxta æqualem melius est dormire,

Desiderabilium operum amorem explentem;

Estque comessantem cum tibicine canere: His nihil sane aliud adest delectabilius

Viris & fæminis. Quid mihi opes & pudor?

Oblectatio vincit omnia cum lætitia.

Demen-

Τόλμα θυμέ κακοίτιν όμως άτλητα πεπουθώς. Δελών τοι κροβίη γίγνε θόξυτέρη.

1025 Μηθε σί γ' α σε ήκπισιν εφ' ες [μασιν άλ] & α έξων Εχθει, μηθ' άχθε μηθε φίλες ανία, Μηθ' έχρρες έυφεαινε. Ξεων δι' είνομμα δώς ο

Oux av pudias Duntos dung wegou joi,

Ουτ αν πορφυρέης καταδις ές πυθμίρα λίμνης,

1030 Ούθ όταν αυτον έχη ταρτας ή περέκε.
"Ανδεά τοι ές άγαθον χαλεπώτατον έξαπατήσω,
Ως εν εμή γνώμη, Κύρνε, πάλαι κέκει).

"Η θεα μ κ) જાલું એ દર્ગ, απαίς πολυ λάϊον ήθη, Ο ωίνεκα τοις θειλοίς εθεμί εξη χάρις.

1035 "Αφερνες άνθρωποι κλνήποι, διτηνες δινου
Μη πίνεσ' άςρε κλ κιωός άςχοιβίε.
Δεθερ (ωι αμλητήει παρακλαίοντι γελώντες
Πίνωυβι, κείνε κήθεσι τεςπουβροι.

Εύδωμων φυλακή ή πόλος φυλάκεσι μελήσς.

1040 ^{** A} συφελής ές στης παλείδ Φήμετέρης. Ναὶ μαὶ Δί', είτις πειδε κὴ ες κεκλυμμινό Φ ευδει, Ήμετες ν μω μον δεξε) αργαλέως.

Νωῦ μθι πίνοντες τερπώμεθα, καλά λέροντες *
"Αωα δι έπζτ έςαι, ταῦτα θεοῖσιμέλει.

1045 Σοὶ δ' αμό διά τε παιδὶ φίλω τωνθήσοιαι συνός Έλλα συ δ' εν θυμο κό φρεσὶ ταμπα βάλε. Μήπο] ἐπηρόμθ Φρήξης κακὸν, ἀλλὰ βαθείη Σῆ φρενὶ βέλουπα, σῷ ἀγαθῷ τε νόω '

Τῶν χο μος καμερών μάχε) θυμός τε νό Φ τε ·
Βελη δ' εἰς ἀγαθον κὶ νόον εθλον ἀγει.

'Αλλα λόρον ωβο τέστον ξασομβρ. αὐτας ξιωοί συ' Αὐλό, κὸ Μεσῶν μνησάμεθ' ἀμφότεροι. Αὖτα ρὸ τά Α΄ ἔδωκων ἔχειν κεχαρισ μβρα δῶρς. Σοὶ κὸ ξιωοὶ, κὸ μΙω ἀμφιπερικήσσι.

1055 Τιμαρό εσ., πελλών ός γ lw άπατες θεν ός ώντι Γιγνώσες ν χαλεπόν, καί τος έίντι σος ώ Οι μβί γο κακότητα κατακρί ζαντες έχεσι Πλέτω, τοι δ' άς επίω έλομβψη πενίη.

"Ev A" ที่ยท ซอล่ เปอ Emoundini หล่างเอง รับประชา

1060 【μερτή έργων εξ έρον ιδικόνον Επ ή κωιμόζοντα μετ αὐλητής Φ ἀκίθειν Τέτων έρξη τοι ἀλλ. δτή τερτή ότερου Ανδράσιν ηθε γωμαξί τή μοι πλετός τε κ) αὐδώς 3 Τερπωλή γικά πάντα ζω ευφροσωύ.

* Apeg-

Dementes homines & stulti funt, qui mortuos
Lugent, non autem pubertatis florem percuntem.

Oblectare mihi chare anime : forfan mox aliqui alii erunt

Viri; ego vero mortuus terra nigra ero.

Cyrne, amicos ad omnes converte varios mores, Commiscens ingenium, qualis quisque natusest.

Nunc quidem hunc sequere, aliàs vero alius sis ingenio. Melior res sane sapientia est vel magna virtute.

Rei infectæ difficillimum est finem

Cognoscere, quomodo sit eam Deus persecturus.

Caligo enim extensa est: & ante id quod suturum est
Non intelligibiles sunt humanz sines invaliditatis.

Neminem inimicorum vituperabo bonum existentem: Neque item laudabo, si malus sit, amicum.

Sic oportet bonum quidem certe advertentem mentem Firmam semper habere in finem viro amico.

Populum vero rogat multa ferre gravis: non enim scis Hoc facere quod tibi non gratum sit.

Castor & Pollux, qui in Lacedæmone divina-Habitatis ad Eurotam pulchristuum sluvium;

Si unquam consulam amico malum, ipse habeam: Si vero aliquod ille mihi, bis tantum ipse habeat.

Moleste mihi animus habet de tua amicitia: Neque enim odisse, neque amare possum;

Cognoscens molestum quidem ese, quando amicus viro fuerit, Odisse; molestum que non volentem amare.

Speculare igitur nunc alium: mihi quidem nulla necessitas est Hocfacere: superiorum mihi gratiam repone.

Jam & alis attollor, ut volucris

E lacu magno, virum malum profugiens,

Collum abrumpens. Tu vero mea amicitia frustratus Postea nostram cognosces prudentiam:

Quisquis tibi consuluit de me, & te justit Abire, relinquentem nostram amicitiam.

Injuria & Magnetas perdidit, & Colophonem, Et Smyrnam: omnino, Cyrne, & vos perdet.

Ad probationem vero veniens, attritusque plumbo, Aurum excoctum existens, probus omnibus eris.

Heu me miserum! etenim ludibrium quidem inimicis, Amicis vero labor, intelicia passus, sui.

Amicis vero labor, intelicia passus, fui. (prius, Cyrne, qui prius boni erant, nunc contra mali sunt: quique mali Nunc boni. Quis posset hæc sustinere, intuens

Bonos

1065 "Αφερνές ἄνθρωποι κ) νήποι, ὅντε θανόντας
Κλαίκο", ἡθι ἡθης ἄνθΘ ἀπολλυμίνου.
Τέρπε ο μοι φίλε θυμέ τα χ' ἀν πνες ἄλλοι ἔσοιντο
Ανδρες, ἐρω ή θανών γαια μελαιν' ἔσομαι.
Κύρνε, φίλες περες πάντας ὁπισρεφε ποικίλον ἡθΘ,
1070 Συμμίσρων ὀργιώδιΘ ἔκαισς ἔφυ.

Νωϊ μεν τωδ' ἐφέπε, ποτὲ δ' ἀλλοῖ Θ΄ πέλου ἰργω.
Κρεϊοπόν τοι σοφίη κὶ μεράλης ἀζετῆς.
Πρή μα] Θ΄ ἀπρήκ] ε χαλεπώτατον όξι τελουτω
Γνώναι, ὅπως μέλλοι τὰτο Θεδς τελέσω.

1075 "Ος φνη γε τέτα ή τως ή τε μέλλον θ έσεδζ Οὐ (μετα δινητής πείρα] αμηχανίης. Οὐ θένα τη έχθρων μωμήσομα εδλλον έόντα, Οὐ θέ μθυ αἰνήσω θελλον έόντα φίλον. Οῦ τω χρη τόν γ' εδλλον όπισρέ μαντα νόημα

1080 "Εμπεδον αλέν έχειν ές τέλ ανδεί φίλφ. Δημον δι άξια πολλά φέζειν βαρύς ' ε λό όπις η Τεθ' έρθειν δ, τι σοι μη καταθύμιον η. Κάςος κ) Πολυβάνες, δι εν Λακεδαίμονι δίη

Ναίε] ἐπ' Εὐρώτα καλλιρόφ ποταμῷ,
1085 Εἰποτε βυλούσαιμι φίλω κακὸν, αὐτὸς ἔχοιμι *
 Ἐι Νε π κείν Θ ἐωὶ, δὶς τόσον αὐτὸς ἔχοι.
 ᾿Αργαλέως μοι Βυμὸς ἔχει τοὶ σῆς φιλότη Θ *
Οῦτε χὸ ἐχ Βαίρεν, ἔτε οιλεῖν δω αμα.,

Γιγνώσιων χάλεπον μφό, όται φίλ Φ ανδεί γψή),

1090 Έχθαίς τη χαλεπον δι κα εθέλοντα φιλείν.

Σκέπεο δη νω άλλον είμοιγκ μφό έπις ανά ζικη
Τεθ' έςδειν . Αυ μοι ωρόδε χάριν πίθεσο.

"Η Γη κ) περύγεισιν επαίρομαι, ώς επεθεινόν
Εκ λίμνης μεγάλης, ανθεα κακόν σορφυγών,
1095 Βρόγον απορρήξας ου δι εμής φιλότη Θ άμθρτων

"Υςτερν ημετές ω γνώση όπηφερσωίω.
"Ος σει βέλουσεν έμου πεί, και σ' οκέλουσεν
Οίκως σερλιπόνθ' ημετές ω φιλίω.
"Υθεις κὸ Μαγήτας ἀπώλεσε, κὸ Κολοφωνα,

1100 Καὶ Σμυθνίω · πάντως, Κυθνε, κὶ δυμιας όλει.

Έις βάπωον δι' έλθων, αθρατειδουθνός τε μολίδδω,

Χρυσος ἀπεφθΘ ἐων, καλες ἀπατιν ἐσκ.

Οἰμοι ἐρω θειλός · κὶ διὶ κατάχαρμα μι ἐχθερῖς,

Τοῖς ἢ φίκοισ πον Φ, δεινὰ παθών, γρώμου.
1105 Κύςν', δι πείθ' ἀγαθοὶ, νωῦ αὐ κακοί ΄ δι ἢ κακοὶ πεὶν,
Νωῦ ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοῦ, ἐσοςῶν
Τὰς.

Bonos quidem contemptiores ese; pejores vero sortitos Honorem? uxorem autem ambit ex malo bonus vir.

Se invicem vero fallentes fibi mutuo irrident,

Neque bonorum memoriam habentes, neque malorum.

Opes habens, paupertatem mihi objecisti: sed aliqua tamen mihi Sunt, alia comparabo diis vota faciens,

Plute, deorum pulcherrime & desiderabilissime omnium,

Cum te, & malus si sim, sio bonus vir.

Pubertatis modum habeam; ametque me Phœbus Apollo Latonius, & Jupiter immortalium ex,

Ut vitam vivam mala extra omnia,

Pubertate & divitiis animum exhilarans.

Ne me malorum commonefacito: tuli fane qualia Ulyffes, Qui Ditis magnam domum adiit, inde regreffus:

Qui sane & procos interemit immiti ferro, Penelopes memor puellaris uxoris.

Hæc quidem diu expectavit, charum apud filium manens.

Donec terram ingressus est, formidabilesque secessus.

Si bibero, paupertatem animi-corruptricem non curo, Neque viros inímicos, qui mihi dicunt male:

Sed pubertatem amabilem queror, que me relinquit:
Lamentorque molestam senectutem instantem.

Cyrne, præsentibus amicis mali sedemus principium;
Quæramusque ulceri remedia nascenti.

Spes inter homines fola dea bona est:

Alii vero dii in cœlum, nos relinquentes abierunt. Abiit quidem Fides magna dea, abiit que virorum

Temperantia; Charitesque, ô amice, terram reliquerunt. Juramentaque non amplius fidelia inter homines sunt justa,

Neque deos ullus veneratur immortales:

Piorum vero virorum genus periit, neque jura Amplius cognoscunt, neque item pietatem:

Sed donec quis vivit & videt lumen folis, Pius existens erga deos, Spem expectet:

Precetur vero deos, & splendidas coxas adolens,

Speique primæ & ultimæ facrificet:
Consideretque injustorum virorum obliquum sermonem semper

Qui deos immortales nihil reverentes, Semper alienis opibus intendunt cogitationem,

Turpia malis operibus figna ponentes.

Nunquam præsentem relinquens amicum, alium quære,
Miserorum hominum verbis persuasus,

Liceat

Τές αλαθές μορ απιιοτές ες, κακίες ή καχόντας Touns; umscood of an nang salas aving. 'AMANGO anagures em amandoin yeawow,

Ουτ' αγαθών μνήμω είδοτες, ετε κακών. 1110 Xenual Exav, mevilu p' aveidious: assa ra in mo "Est, Ta d' Egydooman Seoiste end Edule ...

Πλέτε, Δεών χάλλισε χ ιμερεέσα τε πάντων,

Σωί σοι, κ) κακὸς ὢν, γίγνομαι ἐδλὸς ἀνής.
1115 "Ηθης με Έν ἔχοιμι, φιλεί δέ με Φοϊδ "Απόλλων Λητοίδης, κ Ζούς αθονάτων βασιλούς, "Οφεα βίον ζώσιμι κακών έκπιδεν άπάντων, Hen x) misto Du mor i auro who ..

Min us naxão un umore · πέπου θά τοι διά τ' 'Odvatos,

"Os' Aid's meya dwn' nauder ¿ Earadis . "Os Shi zi winshipas aveilero unlis zalzo, Πωελόπης έμφοων κευδίης αλόγε. "H whi Sid' is energe pixo mees mous i whisous

"Οφρά τε γης επέδη, δειμαλέες τε μυχές. 1125 El mouas, mevins Du mop Joge & mene Saiva, Ουδ' ανδρών έχθρων, δι με λέγεσι κακώς. 'Αλλ' ή είω εραπίω ολοφύρομα, η μ' επιλείπι.

Κλαίω δι άργαλέον γηρας έπερχομθον.

Κύρνε, παρέσι φιλοισικακε καταπούσομο αιχίω, Znowly of Exx paguana quoulow. Έλπες εν ανθρώποιοι μόνη θεός έθλη ένεςτν " Αλλοι δι ελυμπόνδ' εκφερλιπόντες έδαν. "Ωχετο μορ Πίστς μεράλη Seds, άχετο δι ανδρών

Σωφερτίνη · Χαειτές τ', & φίλε, γ lu έλιπον. 1135 "Ognoi d' En En mod en di Spartioi Singioi, Ouse Bees solis a (E) a Savatus.

Εὐσεβέων δι ἀνδρών χώΘ έφ Эιτο, έδε ઝિદ્યાદ્વς Oun 'ยก หางต่อมหอ', หาย เป็น อับอะด์เลง.

'ΑΝ' όφεο τις ζωη κ ός α φά Φ η ελίοιο, Ευσεβέων τε δεκς, Ελπίδω περςωνέτω 1140 Eu zé do j deoloi, zi az had unela ralar,

Exmide TE TOPWIN IN TO LUCETH JUSTO. Dealena d' ad incov and par oxoxion xogov aiei, Οι θεων άθανάτων μηθεν οπιζομίνοι,

1145 Aièvèm' anoleiois uredvois ème xem vonua, Αίχρα κακοίς έργοις σύμθολα θηκάμθροι. Μήποτε τον παρεόντα με θείς φίλον, άλλον ερεύνα, Δειλον ανθρώπων ρήμασι π 196μβ.

"Em

Liceat mihi ditato malis absque euris

Vivere innoxie, nullum habenti malum.

Neque amo dives esse, neque opto: sed mihi liceat Vivere ex modicis, nullum habenti malum.

Opes & fapientia mortalibus inexpugnabilis res semper.

Neque enim opibus animum exfaturaveris: Itidem & fapientiam fapientifimus non refugit, Sed amat; animum vero non potest explere.

Nullum thesaurum recondere filiis melius est. Petentibus vero bonis viris, Cyrne, da:

Nemo enim per omnia est omnino beatus. Sed bonus quidem Tolerat habens malum, nec manifestum tamen:

Improbus vero neque bonis scit, neque malis,

Animum pariter temperare. Immortalium véro dona

Varia mortalibus accidunt: fed tolerare

Oportet dona immortalium, qualia dant habere.

Oculi, & lingua, & aures, & mens virorum, In medio pectorum in prudentibus sunt.

Bonis conversare: malos vero nunquam sequere, Si quando viæ perficis finesque negotiationis.

Bonorum bona quidem responsio, bonaque opera: Malorum vero venti misera serunt verba.

Ex malo confortio mala fiunt: bene verò & iple Cognosces, cum magnos offenderis immortales.

Mentem, Cyrne, dii mortalibus dant optimam:
Hominis mens fines cujufque habet.

Obeatus quisquis earn habet pectore! utique multo superior Est insolentia perniciosa, molestaque satietate.

Est vero malum mortalibus satietas; qua nil pejus:

Omnis enim ex hac, Cyrne, existit malitia. Utinam sis rerum turpium nec patiens nec faciens,

Cyrne! maximam fane experientiam haberes virtutis.

Cyrne, deos reverere & time: hoc enim virum Cohibet neque facere neque dicere impia.

Plebivorum autem tyrannum, utcunque volueris, dejice; Non indignatio à diis est ulla.

Mens bona, & lingua: at hæc in paucis funt Viris, qui utriusque sint dispensatores.

Nullus pecuniam dans mortem fugerit, neque gravem Adversitatem, nisi fatum ad finem projiciat:

Neque poterit trissitiam, quando nempe Deus mœroresmittit. Mortalis vir donis, si velit, essugere.

Non

	T 14 25 MIV	- EALL.	403
	"Fin upt maximum xaxion a	Tareas usoning	Mon anno
	Είνη μοι πλετένη κακών α Ζάκιν αξλαξεως, μηδ	EU EDAUTT VALLE	Mortelle
1150	Ουτ' દિવસાલા મોકામાં, જેમ 710 માટે જેઈ હેમ દિવસા	was similar to	Tribul stap
1	Out Epana Marter, 87	ολομαι αλλαμι	olein .
			Neque dec
	TIANTO IL COOLIN STATOLS	वस्त्रकार्याच्या वासं.	Super
	חאצל של מי סיסוון לאודיון Oute אל מע מאלדה לינות	ov Sprocesus) ionunt
ites	De of autos orosim o oros	DESTATO BE STORES	AVIS VOCE
**))	'Axx Egg 9. Sweet al'	\$ July 7 7836 791	C. ILLINER
	An tean, Succoval	E CERTIFICATOR DECC	Tempeltive
	Objet a show by karaon	O LANGUE ALLOVOY.	Quod m
	Airesiv d' ajanois av	gegot, kupye dida	Meque mi
	Outers 25 मर्वणी हैंदी मक्यार्वर	कार्य वर्ष ० १८ हर्ज	NOS ITA
1160	Τολμά έχων το κακον, Δειλος Α΄ ετ αλαβοίσινο	BY OHIGHY ON O CIOS	Non ec
	DENOS of 87 aja Dolow	misa) ste nansioi	
	QUILOV OLLOS LIGGEN. a.	Java Two i de orice	Ploratus
	Пантой си Энитой от в глево	POR COUTERING	Ineque il.c
	Παντοίαι Ανητοίσιο επέγχο Χεη δως α Απιάτων, δια	DAC # 3000	Neque
6.	Opsahuoi n yhaana is is	W. Color Color	lyeque tet
1105	Charles R Jy awa K 8	ana ky voe avorwy	. PoloM
-1.7	Ev pieww show or Cuns	TOIS QUETEL.	Salendilas
6	Torsaja Jors ou upisye " x	eaxolde juinted of	1018/613
	Tois ana Sois ou unione x Eur av ode renens reg	ната т ентоеть.	Line come las
	I WY a Ja Jay y Eath new Stok	celois, Eathan Epra	
1170	Τῶν ή κακῶν ἀνεμοι δε Εκ καχεταιρείης κακὰ μην Γνωση, ἐπεὶ μερά λες ή)	1 A 08080 14 EZIN.	Grer a
11.11	Ex Ra semineine Raya 2170	duranto rice	Nebisver
	Tuesday	112013	mig 4
	Tuesday Francisco	A A A	Meque no
	Tvaulus, Kugies, Seoi Syn	CIOI DID ROIN GETERN	U T. CT
4	Ανθρώπε γνώμη πείεστ Ση μάκαρ όσις δη μιν έχει (त मत्या गढ हे हैं।	No ondos
1175	Ω manap osis d'i min Exer q	beedin, u weyn xbei	NWY
	16el & showing, how	WYER 18 KOER.	T
	"Est nanov 3 Begroids noed	9-, 78 877 xaxioy .	lally tile to be
	"Est nandy of Beotologinoed Masa Son Tete, Kuley	E. TEXEL HANDTHE	entites -
	Eil eins Epywy aiggov and	Stick depoie	
1180	Κύρνε, μεγίς ω κεν πείρο	and some description	
,100	King · Salas Co no no no	2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2 2	tree .
317	NE NESS COS NO SOLO	1 1810 70 avo 62	DOM E
	Kueve Arragio agoli in o iona	hegen a offin	
	Anthogason of the connon o The	e & BEAGE N. a. Tal XX LVal	•
	Ou veusois megs Dewn 71	yve) esquia.	
1185	Οὐ νέμεσις ωρός Δεῶν χί Νές ἀγαθὸς, κὶ γλῶνα Ανδρόσιν, ὅι τέπων ἀμ	Ta of an Tango 101	עפאטספית
1	Avd paris, or TETOV de	MOTERON THUING	
	Ouns ameiva Ald's Savaro	wallan KA Rangia	the of the
	Augustan Sun Sun San	The state of the state of	
	Dusuxian, ei un moip' &	Tepua panoi	D dinkel
Iton	Ous av suspentivas, ors	TEOS axyea TELT	\$
1190	Ovnitos aving duesis Bux	மிரிய முழ்வர்.	10.
	C	C	OUX

Non amo folio regio infidere

Mortuus; fed mihi viventi contingat bonum.

Tribuli tapetibus fimile stratum mortuo:

Lighum aut durum est aut molle.

Neque deos pejerando jura: non enim tolerabile est, Immortales celare rem debitam.

Avis vocem, 6 Polypæda, clare vociferantis

Audivi, que mortalibus nuncia venit arationis

Tempolivæ; & mihi cor perculit nigrum, Quod mihi florentes alii habent agros,

Neque mihi muli stivam trahunt aratri, Alius promisse caula navigationis.

Non eo; neque à me vocabitur, neque ad tumulum

Ploratus in terram it tyrannus vir. Neque ille, me mortuo, neque doleat,

Neque de palpebrie calidas miserit lacrymas.

Neque te commessari veto, neque provoco:

Molestus enim existens, etiam amicus eris quando absueris. Splendidus quidem genere sum : urbem aut bene-munitam Theben Habito, a patria terra exulans.

Ne me viliter ludens, fed charos fopito parentes,

O Argyri: tibi enim fervilis dies instat. (terra Nobis vero alia quidem funt, o mulier, mala multa; postquames Fugimus: Molesta tamen non imminet servitus;

Neque nos vendunt: civitas quidem certe est & nobis

Pulchra Lethæo jacens campo.

Ne unquam juxta lugentes sedentes rideamus.
Nostris ipsorum bonis, Cyrne, illatantes.

Inimicum quidem difficile est ac malevolum decipere, Cyrne: amicum autem amico facile est decipere.

Theognidis sunt etiam & hi versus à diversis Scriptoribus citati.

NIhil, Cyrne, ira injustius est, que habentem. Lædir, animo mala gratificans.

Nihil, Cyrne, bona dukius est muliere: Testis ego; tu vero mez testis esto veritatis.

Multas

Oun Legue xxuoto Banknio Sparandix Τεθνεως, αλλά ή μοι ζωνη γροι] αχαθον. 'Αστάλαβοι τάπησην ομοίον τρώμα βανόνη Τὸ ξίλου ἢ σκλης ο μόνε ἢ ἢ μαλακόν,
1195 Μήτε Θεές δὰίος κον επόμυνο και δα ανεκτόν, ASardTES XOU VOL ZEGIO OPENONION. Ognit & provide, Honoraida, ogu Bacons HRET', Hy Begrois dypen of had' degre "Deals" nal poi nead ilm & na rake pis auvar, ים של עם שעם שבו ב ב אלם בצעום שונים של של 1200 Oude not menovos uniques Exxess deposes! The adding timenes eivera voutaing. Oux สัน , ซัฟ ซา อนซ หองหกับอา), ซีป อาทิ พันธิต Oi wax beis on ylu ein wegevo avng. 1205 Oud केंग देश के सामि का महत्रमार्क है है के राक्ता Ούτε κα βλεφάρων Βερμά βάλοι δάκουα. Ου τέ σε κωμάζειν απερύκουαι, έτε καλευαι 'Αργαλέ Το εών, κο φίλ Ευ αν απής. Aidav who ship eini Toxiv A' cureixed Offlu பால், சுவாக்க்க சிர விரையாக்கியடு: 1210 Min u apexas muicera, pixes d' Emace minas "Agree Col i & J'Extor hus Ent. Hair of a the who beg, Juniar, rand noth, exercise y'is שנים של היו של

1215 Οῦθ ἡμας φενασι πόλις η μυς όζε τη ήμαν Κορή, Ληθάω κεκλιμός πεθίω. Μήποτε πάρ κλαίκοι καθεζομθοι γελάσωμθο, Τοῖς αὐ την άγαθοῖς, Κύςν, ἐπιτεςπομθοί.

13

tas

Έχθου ων χαλεπον κ ενσωμή εξαπατήσαι, 1220 Κυρνε φίλον βρίλω ράθου εξαπαβίν.

> Θεόγνιδός ठॅदेर श्रे नां र्ड नां देना कीर्ड़. విడర్గంలూ कीर्यमार्जध्याय.

Ο Υ. Δεν, Κυρν', δεγης άθλωστερον, η τον έχουτα Πημαίνη, Βυμφ δειλά χαριζομβήνο

Ου λέν, Κυον, αγαθής γ κυκιοώ τερόν όξι γωνακός.
Μαρτις έγα, ου θέ με γίγιε α κηθοπίνης.
Ε = 2

Multas ferre solet sermo mortalibus viris

Curæ hominum sortitæ sunt alas varias habentes; Divisæ animi gratia & victus.

Juvenare, chare anime: mox forsan aliqui alsi erunt O Viri; ego vero mortuus terra nigra ero.

Senex autem cives inter decorus est; nec quisquam eum Lædere, vel reverențiæ vel juris gratia, vult.

Nullum, Cyrne, radii lucem-hominibus-ferentis folis
Virum adspiciunt, cui non reprehensio impendeat.
Civium vero non possum nosse mentem, quamnam habeant,
Neque enim vel bene faciens placeo, vel male.

Jam enim me vocavit marinus domum defunctus, Mortuus, & tamen vivo fonans ore.

PHOCYLIDIS POEMA

EC furtivas nuptias quære, nec masculam venerem exerce.

Ne fraudes necte, neque sanguine manus pollue.

Ne ditescas injuste, sed ex juste partis vive.

Esto contentus præsentibus, & ab alienis abstince

Mendacia ne dixeris, sed vera omnia loquere.

Primum Deum cole; postea vero tuos parentes.

Omnibus justa tribue, neque judicium ad gratiam trahe.

Ne abjicias paupertatem, injuste ne judica personam:

Quod si tu male judicaveris, Deus te postea judicabit.

Testimonium mendax sugito, se justa loquere.

Virginitatem custodi; sidemque in omnibus serva.

Mensuras tribue justas: quoniam modus in omnibus bonus est.

Lancem ne impellas in alteram libræ partem, sed æqualem trahe.

Nec pejeraveris, neque inscienter, neque sponte:

Falsum juramentum odit Deus immortalis quicunque juraverit.

Semina

Πολλά φέρειν είωθε λόβΦ Эνητοίσι βροτοίσι Πταίσματα, της γνώμης, Κύρνε, ταραωτομίης.

Φρουτίδες αν Βρώπων έλαχον περά ποικίλ έχεσαι, Μειερμου ψυχώς είνεκα κ βιότε.

Ήδωοις, φίλε θυμέ · τάχ αν πνες αλλοι έσοιντο "Ανδρες, έχω ή Βανών γαια μελαιν' έσομαι.

Γηράσκων δι' άςσδοι μεταπρέπη, εδέ πε αὐτὸν Βλάπειν, కర ਕਾਰੋਫ਼ కర్ δίκης, εθέλο.

Ουδένα, Κύρν, αύγαὶ φαεσιμθρότε πελίοιο "Ανδρ' έφοςωσ', ω μη μωμ Θ επικέμα]. 'Αςών δι' & διω αμαι γρώναι νόον, δνπν' έχεσιν. Οὐτε χδευ έρθων άνθάνω, έτε κακώς.

"HIN Jague nextenne Sanatio oinade venpos, Τεθνηκώς ζωώ φθεγγόμλυ σ σύμαπ.

ΦΩΚΥΛΙ ΔΟΥ POI'HMA

NOTOETIKO'N.

Η ΤΕ γαμοκλοπέκν, μητ άρσενα κύπειν ceivdv. Mire Sons partly, wil a wan zeieg u-Min maleiv adixos, and It ooiw Broledge. 'Agneй क्षेत्र नव वृह्में जा, में बेमे शिक्षण बेनां मूळेडू. Yousea un Baleur, नवे d' इमामाय मका विश्व dier.

Поста Зебу пив, шетелота 3 Сего зочная. Maoi d'inqua veude, unde neloir es zaeir enner. Min pitus mevilus adixos un neive อย่องกอง "मिए को मुक्सिक ड रीम्ब्रिक मड़, को अहतेड धामरिम्सि निष्यं कीम्ब्रिक्स. Μαρτυείω १००१ φεύρειν, τὰ δικά ἀροςεύειν.
Παρθενίω τηςείν πίσιν δι εν πάσι φυλάωτιν. Μέπρα νέμον τα δίναια καλον Α' Επί μέ δον άπασι. Σταθμον μη κρέειν έτεροζυρον, αλλ ίσον ελκήν. Mn ซ อานออกท์ธาร แก้ซ ล้างตั้ง, นก์ซ ย์นองท์ 15 ซองอื่องนอง ระวุเล ลิยอง ล้ยอาโอ อุราร อันอองทุ

Englua Ta

Semina ne furare : execrabilis of quilquis abstuterit. Mercedem laboranti da; ne afflige pauperem. Linguz mentem adhibe; occultum verbum in pectore contine Nec injurius velis effe; neque item injuste agentem finas Mendico statim da, neque cras venire jube. Impleta mahu tua, mifericordiam egeno exhibe. Exulem in domum excipe ; & czcum in viam duc. Naufragorum miserere; quoniam navigatio incerta est. Manum lapso porrige; serva, cui nemo affistit, virum. Communes cafus omnium: vita trochus; instabilis felicitas. Si divitias possides, tuam manum pauperibus porrige. Quætibi dedit Deus, de his, egentibus præbe. Sit communis omnis vita, & concordia omnia. Gladium accinge, non ad cædem, fed ad defensionem. Utinam vero non indigeas bot neque legitime, neque miulte: Nam, etiamfi holtem occideris, manum tuam polluis. Ab agro vicini abstine, neque transeas. Omnium optimus modus eft, transgressiones vero vitiosa. Ne crescentem agri fructum aliquem lædas. Sint in pari honore advenæ cum civibus: Omnes enim paupertatem experimur vagam; Regioque nullum stabile habet solum hominibus. Avaritia mater est mali omnis. Aurum semper inescatio eft, & argentum hominibus. O aurum malorum dux, vitæ corruptela, omnia convellens, Utinam non esses mortalibus malum desiderabile! Tua enim causa pugnæ, prædæ, cædesque sunt; Infensi parentibus liberique, fratresque consanguineis. Neque aliam occulta in corde tententiam, aliam effare: Neque ut faxis-adhærens polypus, pro loco muteris. Qui volens injuste agit, malus virest; sed qui ex necessitate, Non dico prorsus malum: sed institutum examina cujusque, Ne efferaris sapientia, neque robore, neque opibus : Unus Deus est sapiens, potens simul, & omnifariam-dives. Neque præteritis malis macera cor tuum: Nec enim amplius potest, quod semel factum est, esse infectum Ne sis præceps ad manum, sed fræna ferocem iram ; Sæpe enim vir percutiens, invitus tædem perpetravit. Passiones sint communes : nihil magnum neque superbum sit. Non bona est redundans mortalibus utilitas: Nimius autem luxus ad immodicos trahit amores: Inflat autem nimia opulentia, & ad contumeliam incitat.

Excan.

Σπέρματα μη εχέπων επαρήσιμο, όσις αρείται. Μιθον μο χθησαντι δίδε μη θλίδε πένητα, Γλωση νέν έχεμο κρυπόν λύθον εν φρεσιν ίδειν. Μητ άδικείν έθελης, μητ έν άδικεντα εκσης.

20 Πτωχῶ Π' ἐυθυ δ'ίδε, μηδ' αμειον ελθέων είπης.
Πλης είσας στο χείς, έλεον χεήζοντι είθαχε.
"Αςτρον είς δικον δέξαι, κὶ πυβλον οδλίχει.
Ναυηγές δικον δέξαι, κὶ ποδοθ εξίν άδηλ.Θ.
Χείρα πεσόντι δίδε, σώσον Α' ἀνθεξατιν ανδερα.

Κουνο πέδη πουντικό είδε ποροδε δικον ανδερα.

25 Κοινα πάθη πάντων, δ βίθ τροχός, άσαίθ δλόθ.
Πλετον έχων, ζωὶ χρίες πενηλάστην δρεξον.
"Ων ζοι έδωκε θεδς, τέτων χελζεσι Εθάρχε.
"Εςω κοινός άπας δ βίθ, κὸ διώρρονα πάντα.
Τὸ ξίρθ διμφιθης, μὰ πρὸς φόνον, ἀκλ' ἐς άμωιαν.
30 Είθε ἡ μὰ χελζοις μὰτ' ἔννομά, μὰτ' ὰ δίκως γε:

30 Είθε ή μη χεηζοις μητ 'έννομα, μητ' αδίχως
"Ην ηδ Εποκζείνης εχθρον στο, χείςα μιανεις.
'Αχε γειτονέον Θ Επόχεο, μηδ' αν Εποκίνης.
Πάντων μέξον αειτον, Ερδασίαι δ' αλεειναί.
Μηθέ πν' αμξουλύον καρπον λώδησον αξείξης.

35 Έςως διάπιος επίλυδες ον πολιήτως.
Πάντες το πενίης περωμέσα της πολυπλά κην κώρη ελί και βεβαιον έλει πέδου αν πρώποιστο.
Ή φιλοχειμισσιών μήτως κακοτή διάπους.
Χουσός αξιά δόλ διξιά αξουρ διλομούς.

40 Χρυσε κακῶν ἀξχηρε, βιοφούςε, πάντα χαλέπων,
Είθε σε μιλ θνητοίσι Αμέως πίμα ποθεινόν.
Σε χθεκητη μάραι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε,
Έχθεὰ η τέκνα ρονεύσιν, αδελφίοι τε (μιαίμοις.
Μηδι ἔτερον μευθής κραδίη νόον, αλλ αροςεύων:

45 Μηθ', ώς πεθορυής πολύπες, χτ χώς αν αμείδε.

"Ος ς έκων αδικεί, κακός ανής ' αλλ' ΄ αν αναίκης,
Ουκ έξεω το τέλ Φ ' βελιώ δι' έθωνε έχάς ε.
Μη γαύς ε ζορίη, μη ' άλκη, μητ' ενί πλετώ '
Εις δεός δει ζορός, διωατός θ' άμα κ) πελύολε Φ.

50 Μηθε παροιχομβοισι ημκοίς πεύχε πεδρ ήτος Ουκέπ το διμία η το πετυ Γμβον εθ άποκτον Μή ωροπετής ες χείρα, χαλίνε Α΄ άγριον δεγμί. Πολλάκι το πήξας αξκων φόνον εξετελεωτίν Έςω κοινά πάθη · μηθεν μέτα, μήθ · επροπλον.

55 Ουκ αλα θον πλεοναζον έφυ θνη ποίσιν όνειαρ Η πολλή ή πουφή απος ε αικτρες έλμη έρωπας Τομιχεί δι ο πολύς πλετος, κ) ές ύθειν αίεξη.

Cc4

Quuis

PHOGYLIDIA Excandescentia subrepens furorem parit perniciosum: Ira cupiditas est; modum vero excedens, furor. Æmulatio bonorum, bona; malorum vero, prava. Audacia malorum, exitiofa ; fed valde juvat bona traftantes Virtutis amor honestus est, at Veneris auget dedecus. Voluptas vir prudens vocatur inter cives. Moderate comede, bibe, ac loquere: Omnium modus optimus, excessus vero vitandus est. Ne invidias bona fociis, ne reprehensionem affigas: Sine invidia etiam dii inter se degunt. Non invidet luna longe præstantioribus solis radiis ; Nec terra altitudini cœlesti, licet ipsa sit infra; Non flumina mari; fed fempiternam concordiam agunt: Nam si discordia inter deos effet, non consisteret polus. Temperantiam exerce, & obscænis factis abstine. Ne sectare malignitatem, sed jure abole vindictam. Persuasio quidem utilitatem, lis vero litem gignit. Ne credas cito, priusquam certo finem perspicias. Vincere benefacientes pluribus meritis convenit. Pulchrius est excipere hospitem statim frugalibus mensis. Quam pluribus fubdolis & tardantibus intempestive. Nunquam fœnerator amarus sis viro pauperi. Neque quis aves è nido simul omnes auferat: Sed matrem dimittas, ut ruffus habeas ex ea pullos. Nunquam judicare homines fiveris imperitos: Sapientiam fapiens dirigit; artes autem qui ejusdem est artis. Non capit magnam doctrinam qui non didicit audire: Nihil enim intelligunt qui nunquam bona didicere. Nec mensipetas adulatores fac sodales. Multi namque cibi & potus funt fodales, Tempori servientes, si habeant unde satientur; Succensentes paucis, & multis omnes inexplebiles. Vulgo ne fide : mutabilis ingenio est turba. Vulgus, aqua, & ignis, coheberi nequeunt. Neque frustra ad ignem sedens devores charum cor. Moderata diis præsta: modus enim est optimus. Terram impertire insepultis cadaveribus. Ne tumulum mortuorum refodias, neque non adspectanda Soli monstres, divinamque iram provoces.

Non honestum est hominis compagem resolvere. Et mox è terra speramus nos in lucem prodituras Desunctorum reliquias: postea vero dii erunt.

Anima

Θυμος το χομίνο μανίμι ολοφρονα τούχει. Όργη δι δείν ορεξις το δαίνεσα 3, μίνις. Ζηλο τη τρασών εολλός, φανλών δι τουερρός.

Τολ Φ τη τραθών εθλος, φανλων δι τωτερρός.
Τόλ μα κακών όλο ν μέγ οφελλει δι εθλα πονούντας.
Σευνος έρως αρετής, δ η Κυπριδος διχ Φ οφελλεί.
Ήδυς αγανόφρων κικλήσκε η τολιήταις.
Μέτεω μέρ φαγέειν, πίνειν, κ) μυθολογούειν.

Παντων μέθον άρισον, τωρ ασή διλεεινή.

ος Πάντων μέξον άξισον, τώρεαση οι ελεεινή.
Μη φθονέης οι άραθων ετάξοις, μη μωμον άνά της τη Αφθονοι εξανίδα κ) όν άλληλοις τελέθεσην.
Ου φθονέει μιώη πολύ κρείοσοπν ηλίε αὐγαῖς,
Ου χθων εξανίοις υτώμαση, νέςθεν έκσα,

Ου ποταμοί πελάγεων αἐ Α΄ δμόνοιαν ἐχεσιν.

Έι χδ ἔεις μακάρεων ἔμω, ἐκ ἄν πόλ Θ ἔςκ.
Σωφερούνω Α΄ ἀσκεν, αἰγκων Α΄ ἔργων ἀπέχεως.
Μὴ μιμε κακότητα, δίκη Α΄ ἀπάλ ψον ἄμωιαν.
Πειθώ μι χδ ὄνειαρ, ἔεις Α΄ ἔειν ἀνπουθούει.

75 Μὶ πίς τι τα χιςα πειν ἀτζεκώνς περας ὅ ψει.
Νικῶν ἐν ἔρδον]ας ἐπὶ πλεόνεοπ καθήκει.
Καλὸν ξεινίζην τα χέως λιβαίσι τραπέζαις,
"Η πλείςαις δολίαιοι βραδιμέσαις ဪ καιρόν.
Μηθέποτε χεήςης πικεὸς χίνη ἀνδεὶ πένηπ.

80 Μηθέ τις δενιθας καλίης άμα πάνλας ελέθω.
Μητέρα δι εκωρολίπης, εν έχης παλιτώς θε νεοπθές.
Μηθέποτε κείνειν αθαήμονας άνθεας εάσης.
Τω σφίω σφος εθώνει, τέχνας δι δμότεχυ.
Ου χωρεί μεχάλου διθαχω αδίθακο άκεψ.

βς Ου βδ δη νοέκο δι μηθέπος έδλα μαθόντες.
Μηθε τραπεζοκόρες κόλα και ποιείδις εταίρες.
Πολλοί β πόσι β βρώσιός εἰσιν εταίροι.
Καιρον θωπρούοντες, επίω κορέσαδις έχωσιν Αχθόμβμοι δι όλιροις, β πολλοίς πάντες απληςτι.

95 Μὰ πίμδον φῶτμβίων ἀνοξίξης, μηδ' ἀθέατα Δείξης ἦελίω, ἢ θαιμόνιον χέλον ὄςσης. Οὐ καλὸν άξιμονίλω ἀναλυξιμθι ἀνθρόποιο. Καὶ τάχα Αὶ ἀν γαίης ἐλπίζομθι ἐς φάΘ ἐλθείν. Λεί ↓αν ὑποιχομβόων ἀπίπω ἢ θερὶ τελέθον).

Yurai

Anima namque incorrupta manent in mortuis. Spiritus enim eft Dei donum mortalibus accommodatum, & imago Corpus enim ex terra habemus; & onmes in cam Resoluti pulvis sumus: coelum vero spiritum recipit. Divitiis ne parcas; fed recordare quod mortalises. Nonlicet in infernum opes habere, vel pecunias ed vehere. Omnes vita functi pares funt; animabus autem Deus imperat. Communia domorum tecta zterna, & patria orcus: Communis locus universis, & pauperibus, & regibus. Non multum temporis vivimus homines, fed ad tempus: Anima vero immortalis & fenectutis expers vivit perpetuo. Neque malis succumbe, neque item exalta gaudio. Sæpe in vita etiam confidentibus diffidendum. Tempori servi, nec refla ventis. Infortunium & afflictis mali folutio venit repente. Ne grandiloquentiz indulgens mente rabiofus fias. Facundiam exerce, que magno omnibus erit emolumento. Telum fane homini penetrantius ferro, ratio est. Arma unicuique tribuit Deus naturam aeriam; Avibus quidem magnam celeritatem, & robur leonibus. Taurisque in sponte fusis cornibus, & aculeos apibus Innatum dedit tutamen; at ratio, propugnaculum hominibus. Sed divinitus inspiratæ sapientiæ ratio est optima. Præstantior est robusto vir sapientia præditus: Agros, urbes, & naves fapientia gubernat. Non fas est occultare virum sceleratum, ne puniatur: Sed maleficum aversari oportet necessario. Sæpe cum malis moriuntur qui cum eis funt. Furacium hominum ne accipe furtivum depositum: Utrique fures funt; & qui recipit, & qui furatur. Suum omnibus tribue: æqualitas vero in omnibus optima. Incipiens parce cunctis utere, ne tandem egeas. Ne jumenti mortalis cibum ad mensuram ceperis. Quod fi inimici fumentum in via ceciderit, colleva. Errantemque hominem & mari jactatum ne devites. Satius, pro hoste amicum nancisci benevolum. Incipiens malum præcide, & ulceri medere. Ne quam à feris depastam comedas carnem, sed velocibus Reliquias linque canibus: feris feræ vescantur. Venena ne para: a Magicis libris abstine. Infantulis tenellis ne violenter manum corripueris, Seditionem & litem declina bello ingruente.

No

100 Yuzai 35 idiamen duhenoi en pondionen.

Theore zap et Jen zentroi er gentalionen.

Dista 36 en yedig kouly, zi melettes es en dai

Aubudun kovis kouly ang d' eine men jua de den J.

There un pelde e election on om om on occupantes.

105 Ο ο κ έν ες άθω όλου έχειν η χεήμα] άχελς.
Πάντες έσει νέπιες - ψυχῶν ή θεδς βασιλούει.
Κοινὰ μέλαθεα θόμων αἰωνια, κὶ πωθείς άδης
Ζωὸς χῶς Θάπασι, πένη τε κὶ βασιλοῦσιν.
Οὐ πολω ἀνθρωποι ζῶμβν χρόνον, ἀλλ ὅπίπεμερν

110 Ψυχή Α΄ સંગ્લે να ΤΟ પ્રે સંગુ માલ્યું (η Δ) સે સ્વાં માર્ડ .
Μήτε κακοίς ά γου, ωήτ εν επαγάλλεο χάσμη.
Πολλάκις εν βιότω κὶ ગુસ્ત ράλλεοιστι ά πίςον.
Κοις ῷ λατρεύειν, μπο ἀντιπνέειν ἀνεκιοιστ.
Πήκια κὶ ὰ χουμφοίστι κακε λύσις ή λυθεν ἄφνω.

115 Μή μεραληγρείη πευρών φρένα λυσωθείης.
Εὐεπίω ἀστόν, ήτης μάλα πάνζας δνήσει.
"Οπλον τοι λόβ ἀνθεί πμώτερον εξι σιθήρε.
"Οπλον έπες νέμα θεδς φύση ἡεροφοιτον,
"Ορνισι ωβό ποπλω παχυτήτ, άλκιώ τε λέεσι,

Ταύροις δι' αὐτοχύτοις κεράρουν, κέν ρα μελίσαις "Εμουτον άλκας έδωκε ' λόβΦ δι', έρυμ' δυθρώποισ.
Της ή θεοπικίς ε σορίης λόγΦ δείν άρις Φ.
ΒέλτερΦ άλκηεν Φ έρυ σεσορισμό Φ ανής '
'Αχες κ' πόλιας σορίη κ' νηα κυδερνή.

125 Ουχ οστον κευτηλη τον επέδαλον ενόρε επιτον .
Αλλά χε η παποεργόν εποτροπά εδς ενάξκη.
Πολλάκι ζωθνήσκε ο παποίς δι συμπαρεόντες.
Φωρών μη δέζη κλοπίμω ενδρών εδραθήκω.
Αμφότερει κλωπες κλόδεξείων. κλό κλέξας.
130 Μοϊραν πάσι νέμειν Ισότης δι εν πάσιν εξείκη.

130 Μοῖραν πῶσι νέμειν ' ἐσότης Α' ἐν πᾶσιν ἀείς κ.
'Αρχόμθω φείδα πάντων, μι τέρμ' ἐπιδεύης.
Μὰ πταύςς Βνητοῖο βορμό χῦ μέτρον ἕλκαι.
Κτιώ Θ Α' μὸ ἐχ Βροῖο πέση καθ' ὁδὸν, ζωέρε ερν.
Πλαζομθόν το βερτον κὰ ἀλίξοπον ἐλ' ἀπιδηθέκς.

140 Νηπακοις άπαλοις μη μάς τη χείεα βιαίως.
Φά γε διχοςασίω κο έειν πολέμε περπόν Θ.

Ne malo bene feceris: idem est ac seminare in ponto. Opus fac, allaborans ut de propriis vivas: Omnis enim opus fugitans homo, de furtivis vivit manibus: Neque de alterius cœna vescaris mensæ rejectamentis. Sed de propriis facultatibus edas, expers contumelia. Quod si quis non didicit artem, fodiat bidente. Est in vita omnigenum opus, si laborare volueris, Nauta si navigare velis, mare est spatiosum; Si vero agriculturam fectari, lati campi. Nallum opus hominibus facile est fine labore, Nec diis ipsis: labor autem virtutem magnopere adjuvat. Formicz, intimisterra penetralibus relictis, Prodeunt victus indigentes, quando arva, Segetibus detonsis, fructibus implent areas: Ezdem tritici recens extritum onusculum gestant, Aut hordei; semperque gestans gestantem urget, Ex æstate in hyemem victum suum comportantes Indefessum: natioque parva laboriosa est. Operatur quoque aeria optimeque laborans apis, Sive cavæ petræ in caverna, sive in arundmibus, Sive in antiquæ quercus civitate, intra alvearia, Favis milletoros por flores cereas-stellas-struens. Ne maneas cœlebs, ne forte fine nomine pereas: Da quid natura & iple ; gigne vicissim, sicut genitus es. Ne proftituas uxorem, liberis tuis maculam adspergens: Non enim similes progignunt filios adulterini lecti. Novercæ ne attinge secundos parentis lectos; Sed ut matrem cole quæ matris vestigiis insistit. Neque in aversandum sororis cubile venias. Neque pellicum patris lecto commiscearis. Neque mulier conceptum fœtum corrumpat in ventre; Neque post partum canibus projiciat aut vulturibus lacerandum. Neque ullus suæ conjugi gravidæ manum afferat. Nec item generationi aptum puerum marem unquam execa. Nec cum brutis animalibus initorium in torum venias. Ne petulanter mulierem viola ob pudendum concubitum. Ne naturæ toros transilias ad venerem nefariam: Ne ipsis quidem feris masculi complacuerunt tori. Nec item fæminæ malculorum concubitus imitentur. Neque amore mulieris totus diffluas effræni: Non enim amor deus est, sed affectus occultus omnium. Neque fratrum uxorum conscende cubilia.

Tuam

Μη κακον ευ εξέης · «πείς ειν ίσον ες ' ενὶ πόν]ω. Έργαζα, μοχθών ως εξ ίδιων βιστεύσης. Πας γδ αερρς ανής ζωει κλοπιμων απο χεις ών.

145 Μπο άλλε Ερά διατός έδοις συβάλισμα τραπέζης 'Αλλ' ἐπο ἐικθων βιότων φαγέοις ἀνύβεις Θ.
'Ει δε πς ἐ δεδώναε τέχειω, σαμποιτο δικέλλη.
"Ες βίω παν έργον, ἐπαν μοχ θείν ἐθέληθα.
Ναυπλ Θ εἰ πλώειν ἐθέλος, ἐυρεία θάλασα.

150 Ε΄ ή γεωπον είω μεθέπ (ν. μανραί τοι άγεςαι.
Οὐ δεν άνα ναμάτε πέλς άνδε έσν δυπετες ές γον,
Οὐ δ΄ ἀὐ τοῖς μαχάρεωτ πόν Θ΄ δι ἀς επώ μέγ ὁ ορελλί.
Μύρμηκες γαίης μυχάτες πεγλελοιπότες ὅικες,
"Ες χον βιότοιο κεχεημβοι, ὁππότ ἀς εξαι

155 Λήτα καράωψαι χαξπών πλήθεστν άλοας.

*Οι δι αυτοί πυροίο νεοπειδες άχθο έχεσιν,

*Η κειθών · αἰεὶ ἢ φέρων φορέοντα διώκα,

*Εκ θέρεο ποτί χάιαα βορίω σφετέρω έπαθρητες

*Αποιτον · φυλον δι ολίρον τελέθα πελύμοχθον.

160 Κάμνει δι' ἡερόφοι] Θ ἀριςτπόν Θ΄ τε μέλιωπ, 'Ηὲ πέτηης κοίλης κτ' χηρομών, ἢ δυνάκεωτης 'Η δρυδς ἀγυχίης κτ' κοιλάδ Θ΄ ἔρδοδη σιμόλων Σμίμεσι μυχιότην πα κα]' ἀνθεα κηροδομίζοα. Μὴ μένης ἀγαμθ, μή πως νώνυμθ τληαι,

16ς Δός π φύσει κ' αὐτός * τέκε δ' ἔμπαλιν, ώς ἐλοχεύθης.
Μὶ Φεραγογεύσης ἀλογον, σέο τέννα μιαίνων *
Οὐ γῶ πίκ] ει παιδίας ὁμοίες μοιχικά λέκ] εα.
Μησεμής μη ὑμαϊέ γε δ'εότερα λέκ] εα. γονή Θ *
Μητέρα δ' ώς πίμα, πωὺ μητέρ Θ ἴχνια βασαν.

170 Μηθε καστρύπτης ες Σπόθοπον ελθείων ουτίω.
Μηθι όπι παλλακίσισι παθεός λεχέεων μυγείης.
Μηθε γιων φθείρη βεέφ εμβευον ένθοθι γας εθς.
Μηθε τεκέσα κυσί ρίθη κο γυθν έλωρα.
Μηθε τις η αλόχω εγωμονι χείρα βάλη θ.

175 Mnd αὐ παιθογόνον ποτε τεκινίν αρσενα κάρον,
Μηδ' αλόγοις ζώοισι βατήριον ες λέγος ελθείν.
Μηδ βείζε γωμαϊκα επ' αἰχωντοίς λεγέκοι.
Μη Φραβής εὐνας φύσεως εἰς κύπριν ἄθεσμον,
Οὐδι' αὐτοῖς ἀρσίω θήρεκοι ζωρύαδεν εὐνή.

180 Μηθέ τη θηλύτεραι λέχ & ανδρών μυμήσαιντο.
Μηδ' ες έρωτα γ ιωαικός ἄπας ρεύσης απάθεκτον .
Οὐ χίερως θεύς δει, πάθ & Α' αίδηλον απάντων,
Μηδε κασιγήτων αλόχων επί δε μνια βαίνειν.

278978

Tuam ama conjugem. Quid enim fuavius & prastantius! Quam fi viro consentit chara uxor usque ad denectam. Et maritus fuz uxori, neque inter cosincidit contentio? Neque quis fine desponsatione violenter puellis misceatur. Neque malam uxorem domum in tuam ducito: Nec servias uxori triffis gratia dotis. Equos generolos querere per domos, Taurosque robustos, & feroces catulos; Sed bonam uxorem ducere non contendimus insipientes: Neque malum respuit mulier virum, si dives sit. Neque nuptiis nuptias inducas, malum super malo. Liberis autem tuis ne difficilis, sed lenis elfo: Si vero quid deliquerit puer, castiget mater filium, Aut etiam feniores familia, vel populi proceres. Ne in masculo pueto nutrias jubam cirri, Neque comam crifpa, neque nexus obliquos cincinnorum: Masculis non convenit coma; sed mulieribus luxus. Pueri formoli juvenilem cultodi formam: Multi enim rabido amore ad masculos congressus feruntur. Virginem custodi bene clausis thalamis: Nec eam usque ad nuptias ante domum conspici siveris. Liberorum pulchritudo difficilis est custoditu parentibus. Cognatis amorem tribue, justamque concordiam. Reverere canos circum-tempora, cedeque lepibus. Sede & honoribus omnibus: natu vero præstantem Senem, æqualem patris, paribus cum patre honoribus venerares Ventris debitam portionem præbe ministris. Servo demensum tribuas, ut tibi gratus fit. Notas ne servo imprimas, probro eum afficiens. Servum ne lædas maledictis deferendo apud herum. Accipe vel à servo, fi reche sapiat, consilium. Castitas animæ, corporis est purgatio.

Hæc justitiæarcana: secundum quæ viventes, Bonam vitam usque ad senectutis limen transegeritis.

Hi autem versus Phocylidi tribuuntur partim apud Athenæum, partim apud Stobæum.

Convenit autem in symposio scyphis circumeuntibus Suaviter garrientem & sedentem vinum bibeses

Σπέρκ πιμι άλοχον. τι το που περον κο άξειον,
185 "Η όπαν ανόξει γιμή φερνεή φιλα χήρα άχει,
Καὶ πόσις η άλοχο, μικοί εμπεση ανούχα νείκω;
Μπου τη άμιπε άπα βίν. Επρητιμιχείη.
Μπου χωράνα κακιμι οικομοιν (οῦσικ άγεις,
Λαστουνς δι άλοχο λυχής χάριν είνεκα φερνής.

190' Townes di cyphias dicent phone dicent munaseles.

Tauses di vitterentus, and a unadem munaseles.

Thuas d' en anablu estamondu apprentes.

Oude muna and and and anomaine da apreòn orm.

Madagaga passon and anomaines de munas mua.

195 Παια 3 μη χαλέπανε πεοίς, αλλ' ήπος ίως.
"Ην 3 το πους αλίτης κολυέπο ή έα μήτης,
"Η κλ πρεσβοίτατοι Ανείις, η δημορέροντες.
Μή κλι επ' αξοτενι πουδί πέφουν χαίτωυ πλοκαμίδο.
Μή κορυσω πλέξης, μήθ' αμματα λοξά κορυμοων.

Τος Αρσεσή εξεποικε κόμη, χλιδα κό μωσιξί Παιδός Α΄ δυμόρου ορερείν νεοπόσον ωρίω Πολλος Το λυσώσι προς Ερσενα μέξιν εραίθο Εποθετικού 3 οροκώσι πολυκλές δελαμοίσις Μηθέ μαν άχρι γάμων προ δόμων δοθουσι εάσης.

205 Κάλλ Φ εθυστέρησον έφυ σπάθδιν τεκέρουν.
Συβθυέσιν φιλότητα νέμοις δσίδιο θ' διαθνοιαν.
Αιθήρης πρλιοκερτάφας, είχειν ή χέραον
Έρης η γεράον πάντων ή γυεή δ' απάλαντον
Πρέπβου διμάλινα παθερς έσως παιώσι γέραιςς.

210 Γας εὸς ὁρολομθον Θασμόν παρέχε Βερόπεσι.

Δέλφ τακτά νέμιοις, Γνα τοι καταθύμι Θείνε Επιβραπα μιὰ Ορράψης, επουρό ίζων Βεράποντα.

Δέλος μιὰ βλάψης τι κακυροφέων προς άνακτα.

Λάμβανε μὶ βελίμι Φράσκεν δυρρονέον Θ.

215 Alveias Δυρώς, τε σωματός εία χαθαρμοί.
Ταμτα δικαιοσιμίης μυς ήρια δια βιούντες.
Ζωμό εκτελέοι δια γαθμό μέχει γήρα εθο.

SI

Φέρετου 3 κ) τάθε Φωκυλίθε έπη, τὰ μβο παρς 'Αθωνάω, τὰ 3 Φορά Στοβαίω.

ΤΡΑΛ' δη συμποσίφ κυλίκων πεινιοπομθυάση Ήρεα κωπιλλοντα καθήμθρον δινοποτάζον. Χενίζων Si opibut indigeas, curam habeto pinguis agri-Agrum enim aiunt copia cornu effe.

Et hoc Phocylidis est: Plurimos esse genere nobiles, Quos neque in verbis, neque in confiliis gratia sequitur.

Et hæc Phocylidis funt: Ex quatuor istis nata sunt
Mulierum genera: ália, ex cane; alia, ex apr;
Alia, ex torva sue; alia, ex equa jubata:
Ex equa nata commoda est, velox, discurrens, specie præstans;
Ex torva autem sue, neque mala neque item bona est;
Ex cane vero, modesta & fera est. Ex apicula autem,
Bona est rei familiaris administratrix, & solt opus facere:
Cujus chare sodalis, nuptias desiderabiles sortur exopta.

PYTHAGORÆ AUREA CARMINA.

है प्रा के पूर प्रथम कर के में कि पान के की में या है बेट मह Rimum deos immortales, ut lege ordinatum eff. Cole; & jusjurandum observa: deinde heroas przelaros; Et inferos damones venerare, legitima eis facea facions: Parentesque honora, & qui genere tibi provisti sunti Czterorum vero tibi amicum virtute fas quisquis eff optimus. Lenibus cede verbis factifque utilibus. vou no Apoo 208 201 Nec oderisamicum tutum exiguispeccati caufar xxx \$\int \alpha \alpha \alpha Quoad poteris: potentia enim prope necessitatem habitat. Hzc quidem he teneas Czterum his superior effe affuelce, Ventre quidem primum, & forme, & libiding, and Et iracundia. Turpe vero quippiam nunquam facire nec cumalis, Nec tecum: fed omnium maxime teipfum reverere Deinde justitiam exerce, & verbis & factision AT 15 10 2 Neque inconsiderate te in ulla re gerere assuesce; Sed noris quod omnibus fato destinatum sit mori: Pecunize vero alias acquiri folent, alias perdiente Quasque divina forte homines calamitates habent, Barum quamcunque portionem habes, leniter fer, nec indignare: Mederi tamen illis decet, quantum potes. Sic vero cogita; Non admodum multum bonis wiris Parea de Illis tribuit. Multi vero inter homines tam mali quam boni termones. Incident: Xent (ay misty and the the store age : and in Afportale ne Alyumy auandeine rices i),

Kai Tode Danualds To mean ship custues ed, OIS ET A puisous Em) xders, ET en BEAN.

Kai raide Duxuxidea Teropan Sino Alde Morro Duna juvainstor i pe nunds, n 3 mentans, "א של של ב אל של בי אל ב Ευφορ जी कि, παχεία, क्टा δερμο, सं ο α α είς η H j ouds Browens, ET as ranh ede il edin H 3 kowds, zansmi Te ng a see n 5 wentoms, Einovou G T, ayada, n office Deppa (ed) "He Euxs, old eraige, dazer jaus iuseger O.

ПҮӨАГОРОҮ

XPTEA EIIH.

Odvares who apara Sees, vouce of oldnes). A Tipe, in orde ogrov " Endo news ay awas Tes TE Maray Sovies orece Saimovas, Erroma pe ev. The Te povere tiple, The T' a faes cuperacoras. The A' and deer notes other one dets . Πεακα Διεκε λόγοις ξεγρισι τ' επωφελίμοισι. Mind Ex Same place our austral & sivera winnis "Oppa Suin : Swidpas To and funs egyo's vales . Taura por sons tor neares y esige office, Taseds with openisa, in I way hazosing to, Kai Dune. ophEns of algedy more unte uel ans, Mar isin mounting pudate digives Courter. Elta Shanovilla done, Toyo TE ASSO TE Mind drostone Course Ezer wer under Enter Dile. AMa gran sol as Davier me apa) a must Χερματα Α' αλλοτεμ πτάδς φιλοί, άλλοτ' όλεδς. Oard To Sumovine n' xan Begroi axy Execu. Drar moi ear Exis. redas oses, mid agarantes. Tang o merne, respons sion, al se o peopla.

Du mary role a pa hole Terror mont wolog. Sidword Mondal d' avspérious a dope servoi te & estad Trego mindus

15

nt:

Incident : quibas neque extetrezrit, neque lines " Te dimoveri ab inflitato. Mendacii vero fi quid dicatur. Leniter sustine. Quod autem nune dicam, per omnia perficito: Nemo sibi neque verbis neque factis perfuadeat. Ut facias dicafve quod tibi non fit commodum. Confulra ante opusa ut ne stulta inde existanta Stolidi utique est viri & facere & dicere inconsiderata. Verum ea perage, que te postea non molestent. Nihil autem illorum age quæ ignoras ; fed difce Quacunque opus est: atque ita jucundissimam vitam transiges Neque fanitatem, que corpori debetur, neglectui habere poortet. Sed modum in potu, cibo, & exercitiis Adhibere: Modum autem voco id, quod tibi dolorem non pariat. Sed affuelce victum habere purum, non deliciolum. Et cave ea facere quacunque invidiam habent. Neclamptus importune facias, velut honeft ignarus; Nec illiberalis sis: Modus quippe in omnibus optimus. Fac ea que tibi non noceant! & ante opus delibera. Neque formum mollibus oculis admittas, Priusquam diurnorum operum fingula ter animo percurras: Ubi transilii? quid feci? quid mihi, cum oporteret, non peradum Exorths autem à prima percente: & deinde viente Turpibus quidem perpetratis, increpare ; benis vero, delectare Hægelabora; hæg meditare; hæg te amare oportet! Hac te in divina virtutis vestigia constituent aver at Ita certe per eum qui anime noftra tribuit quatefnum Fontem perennis natura. T Caterium ad opusacrede Dessur id perficient preservis Beardeptuse Cognofees & immortalium deorum & mortalium hominum Confistentiaria, qua se transcent singula. & continentur. Cognosces, qua fas elle naturam in omni re similem: Ut neque speres non speranda neque quisquam le lateat. Cognosces quoque homines sua sponte accersita mala habere Miferi, qui bona cum propesimt, non inspiclunt. Neque audiunt. Malorum vero solutionem pauci intelligunt. Talis fors hominum lædit mentes : illi vero cylindris Alias alio feruntur, infinita habentes mala-Triftis enim comes lis latenter nocet Congenita; quam non decet accersere, sed cedendo sugeres Jupiter pater, aut multis omnes solveres malis, Aut omnibus, quali fortuna fint usuri, monftrares. Sed tu confide; quandoquidem divinum est mortalibus genus,

The and my at mar institutes unt ap saons Elegent Courton. Jand & A lui men hegyn). Theory and my seems on mari Texel Du

Mudbic mire xofo or mugeinn wite Ti seyo Honker and beriev o, The Too pun BEATEPON BOLL BEXACUS 3 meg sels, a mus un pupa menn).

AHAN THE CHÁNGEN TE ASPET T' avonta megs and pos 'Αλλά τα δ' δετεχεων ά σε μη μετέπετ' ανιήση.

Henore i under of un 'misarau, and alda ox de "Οωα χεών" κή τεςπνότατον βίον ώδε διάξεις. Oud white the well own auchdar x de new Αλλά ποτέ τε μέξον κ) σίτε χωμιασίων τε Ποικώς μέξον ή λέρω τόδ' ο μή σ' ανιήση.

tet,

iat

Elelie & Larrer Extr ra Saperor, a Spurifor. Και πεφύλαξό γε ταυτα ποιείν οπόσα φθόνον ίζει. Μή δαπανάν παρά καιρόν, οποία καλών αδαμιών Mus averedise of in. wier of देतां मेंबेंग व बराइक. Πρήωε ή ταυθ' à σε μη βλάξη · λόγισαι ή σες ξείδι

Mis I Tron mexanoion en ompaoi megs de Lade. Their of huseron segar reis Exasor enex Seiv मिन्न मार्विधि दे में ते दृष्ट्य दे में था। रिवा अस दे महत्र दिना 'Aggaralo of ' अंगे कारकार कराई होता है प्रधानित है के Denta idu entophique, comminoseo ? gensa j. Tepas.

14 Tao Ta movel, Tour chuekera: TETON X 1 190,000 Taura os This Deins ageths eis twis Shoen, Nativa rop diverged Juxa spadovra relegition Hazardevas proses: all Egyd em' Egypn, פניומי בחלבל עלט דבא בישני דצ דעטי ב מפוחים בי

Edsaon, n reinasa dierze), n reneglerra. Train of, horas bi, ovor wel muros ouvitu Ω επέ σε μήτε ἀελη ελπίζος μήτε π λήθειν. Troon of disposas au Suige ta minual Exertes.

55 Thistores, of ayador me has or nor su ecogorer, Out talen. Alow o raker Tales Culous. Toin proipe Bearl Brand operas of 5 xuxindense "AMOT ET assa oceperas, a telepra mual Expertes. Augen of Cimenados Eers Branden Ashnow

Zdupuros, la silei megra jeu, eixpura j ocojev. Ζου πάπερ, η πολλον γε κακών λυστιας απαντας, "H mager deigais our Tes deinors recortais And où Sagon, Enni Seior Su & Bennian.

Quibus sancta proferens natura oftendit singula.
Quorum siqua tibi portio est, tenebis quæ te jubeo,
Medela adhibita, & animam ab istis ærumnis liberabis,
Sed abstine eduliis quæ diximus, cum in purgationibus
Tum in animæ solutione dijudicans: & singula considera,
Auriga superne constituta optima ratione.
Quod si relicto corpore ad liberum æthera perveneris,
Eris immortalis Deus incorruptibilis, nec amplius mortalis.

Ejasdem.

Parcetuz vitz, ne quam ipsam animi affectibus devores.

EX SOLONIS ELEGIIS.

Emoriæ & Jovis Olympii inclytæ filiæ,
Musæ Pierides, audite me precantem.
Felicitatem mihi à diis beatis præbete, & ab om
nibus

Hominibus semper bonam habere existimations:

Et jucundum hic amicis esse, inimicis autem acerbum; Illis quidem venerandum, his autem formidabilem aspectu. Pecunias porro desidero quidem habere; injuste vero possidere

Nolo: omnino enim vindicta tandem venit.

Ac divitiz quidem quas dii tribuerint, manent homini Stabiles ab imo fundo ad verticem usque: Quas vero colunt homines, ab injuria non rite

Proveniunt, sed injustis operibus pellectæ
Sequentur invitæ, statimque permiscentur calamitati:
Initium autem à parvo momento sit, tanquam ignis,

Leve quidem primum, sed desinit doloriscum:

Non enim diu mortalibus injuriæ opera durant.

Sed Jupiter finem inspicit omnium, atque repente

Vernus, qui fluctuosi maris immensi
Agitans fundum, & per terram triticiferam

Lata

Δηώσας

Ois leggi men feron quois deixivon Exasa. δς Τρείσοι τι μέτες, κρατίσης ών σε κελού», Examinas, Luxle 3 nover and Al de oacods. 'AM' ค่า โช เรื่องเป็น อัง ค่ากาเมือง รับ TE หล อิลรุนเว้าร "Er TE KUT Juzis neivar i ped d'enasa, Hylogor prophlu shous natiop der deistu. "Ho of smore las owna es aides' excubegov ex bus, Esteu adavalo Seds aucelo , देर देश रिशा रिंग रिशा रहे.

TE aure. Фต่รง พัร ได้กระ แก่ แบ พลานาบแอยืออุท์ธทร.

OM

oné:

10

20

E K ΣΟΛΩΝΟΣ TΩN

ΈΛΕΓΕΙΩΝ.

Νημοσιώης η Ζίωδς ολυμπικ α Γλαά τέχνα Μέσαι Πιεείδες, χλυτέ μοι ουχομών. 'Ολδον μοι τος Sew μακάς ων θέτε, κ क्टेंड के मर्वणक्ष 'Αν βρώπων αἰεὶ δόξαν έχζη αγαθιώ. Elvai j y hunm & de pixois, exterioi j mueor. Toios z aibiov, Toios j Servov i Seiv. Χεήματα Α' ίμειρω μ έχον, αδίκως ή πεπάλχ Ούκ έθέλω πάντως υσερον πλθε δίκη. TINE TOV A' ON Whi Swar Deoi, and give) and ei "Eumes & in veats mudulo es noquelus "Ou A auspes munder, io deel & xt xoomor Ερχε), ἀλλ' ἀδίκοις ἔργασι πηθωνω, Οὐκ ἐθέλων ἔπε), τα χέως δι ἀναμίσχε) ἀτη: 'Agai'd' of oxige give) ase mees, Φλαυξη μβό το σρώτον, ανιηςή ή τελάτα. Où à s'le रामका द रिटा में हुन्य महिरस. 'Anna Zen's may two egopa Ten & : Zamins 3 "Ως" ανεμι νεφέλας αι λα διεσκέδα σεν Heiros, ος πον / κ πολυχύμον Φ άτευχέτοιο Πυθμικά πινήσας, γω κτι πυροφόρουν Dd 3

Latas valtans segetes, ad deorum sedem in altum pervenit. Cœlum, & rursus serenitatem spectandam exhibet:

Relucetque vis solis per terram opimam

Pulchre, nubium vero nihil amplius est videre.

Talis est quoque vindicta Jovis: neque ob quodlibet,

Ut mortalis homo, est citus in iram.

Cæterum non femper latet in perpetuum, quicunque scelerosum

Pectus habet; sed omnino tandem detectus apparuit:
At hic quidem statim luit, ille post. Quod si sugerint
Ipsi, nec deorum fatum insecutum eos corripuerit;
Omnino tandem venit, atque immeriti facinora luunt

Liberi primorum autorum in posterum.

Nos vero mortales ita cogitamus fimul bonus & malus Quifque opinionem bonam quam ipfe habet,

Donec aliquid patiatur; tum rurfus luget: antea vere

Oscitantes, levi spe fovemur.

Quod fi quis morbis difficilibus implicetur, Sanum fe futurum, animum inducit.

Alius cum timidus sit, fortis sibi esse videtur vir: Et pulcher sibi esse videtur, homo desormis. Alius carens pecuniis, & paupertatis pressus onere,

Multas se tamen possidere putat opes.

Accelerat aliunde alius. Hic quidem per mare vagatur. In navibus, cupiens lucra referre domum,

Per mare, inquam, piscosum, ventis agitatus periculoss.
Nihil penitus anima, id est vita sua, parcens.

Terram scinders alius arborosam, in annum

Servit iis quibus curva funt aratra curæ, Est qui Minervæ, & multas-callentes artes Vulcani Instrumenta tenens, operosis manibus victum colligit.

Alius, Olympiadem Musarum munera doctus, Amabilis sapientiz modum affequitur.

Alium venerabilis jaculator Apollo vatem effecit, Qui malum homini veniens de longe prænovit,

Quicum dii conversati fuerint. Verum fatalla prorsus Nec ullum solvet augurium, neque sacrificia.

Sunt qui Paonis multa pharmaca-tenentis opera exerceant Medici: hos quoque nullus confequitur finis.

Sæpe enim è modico dolore morbus fit magnus; Quem nemo folverit blanda remedia præbens. Alterum malis ægritudinibus & molestiis agitatum

Manibus contingens quispiam illico fanum reddit.

Fatum

TNOMAL EAET Angras rand igya, Secon is G aimun indud Ov pardy, aideilm d' au Dis & Inner ideir Naund d' nexico woo xt mova vaiav Kandr, aragrepewr eser er bariseir. Totality Zhuds TENE) riots, BA 'ep' smise, "Dareg Juntos avne, zizve) ¿ξύχολ . Airi d' ETE NEAMBE State Opès OsTS an I pou Θυμον έχει, πάντως δι ές τέλ Ο ¿ξεράνη · 'AAA' ס על משידור בידוסבי, ס אל ט קבפסי. בּוֹ כֹי סִטֹין מַסוֹין AUTOI, unde Seav woig' conson xixn, "Ηλυθε πάντως, αὐτίκ' αναίποι έξρα πίνεση Οἱ πείθες τέτων ήγειόνων οπίσω. Θυντοί δι' જ θε νος υμβν όμως αλαθός τε κακός τε EDALW LE autos Sogar Erasos Exes, Πείν π παθείν · τότε δι' αμπς οδίζε) · άχει ή τέτε Χάσκοντες, κεφαις έλπισε τεςποιιεθα. Χ' ઇનાદ મેં νέσοισιν જી αγραλέμοι πεωή, 'Ως ύχιλις έςαι, τέτο κατεφράσατο. "AND Service and a so's some Emuliar aving. Kai na ros, eugolui s zaeiearar ézar. Ei Sé TIS a'genuwy, Tevins Sé un égya Bia Tai, Κπίσαδζ πάντως χείματα πολλά δοκεί. Σπούδει δι' άλλοθεν άλλ . ὁ μβὸ χτι πόντον άλαται Ev unuoi, zen Cav oinade xégo & azen, Ίχ θυ όετ], ἀνεμοισι φοροδων Θ άργαλέοισις Ф લાગીઓ પા માટ્રેસ કે કે ફાયા પા મેં માર્ચિક . * AND ylu TELLYON TONUSEVOPEON, eis ENIQUIEN Λαπρεύει τοί στη παμπύλ' α ερίες μέλι.
"ΑλλΘ' Αθωαίης τε κζ' Ηφαίς ε πολυτέχιεω Αργαλόοιν χειροίν ξυλλέγε βίστον. "ANO, ONULME Suy Mersey mage sweg Sida Aleis, · Luegris oop ins แล้ง อากรณ์แมง ... "AMOV udving Enner avak end ef Anomov, "Eyra d' ausei nanon Thaoder sezouspor, Ω (ωομβπήσωσι Δεοί · τα ή μόςσιμα πάντως Οὐτέ τις διωνδς ρύσε), εθ' ἱερά. "Αλλοι Παιών Θ πολυφαρμάκε έρρα έχοντες

funi

60

atum

'In] τοίς εδεν έπες τέλ .
Πολλάκι δι Ε δλίγης δδιώης μέγα γίγε] άλ [Θ. Κέπε λύσω] αν ήπα φαςμανα δές. Τον ή καταϊς νέσοισι κυκώνθον αρχαλέρις τε,

A duly & त्राट्डॉंप, वां नेव मंडीन प्रात्ते. Dd 4

Molez

Fatum profecto mortalibus adducit mala fimul & bona:

Nec dona divûm fugeris immortalium.

Omnibus sane factis periculum inest: neque quis dignoscit, Qua se convertat in principio negotii.

Est qui rem aggredi quam optime sibi proponit: sed improvidu

Alteri opera sua male instituenti Deus in omnibus largitur Successum bonum & liberationem ab imperitia.

Porre divitiarum hominibus nullus constitutus est terminus:
Nam qui inter nos nunc plurimum possident victum.

Bis tantum quærunt. Quisnam satiaverit omnes?

Lucra quidem mortalibus dederunt immortales:

Sed emergit ex ipsis noxa; quam cum Jupiter

Miserit ut sumat poenas, alias alius ipsam experitur in se,

Ejusdem. II.

Nostra vero urbs nunquam occidet Jovis Fato, & deorum immortalium sententia. Nam magnanima speculatrix Jove-prognata

Pallas Minerva fuis eam manibus protegit.

Ipfi autem celebrem urbem evertere floliditate

Cives volunt pecuniis dediti:

Populique ducum mens injusta; quibus usitatum est Ex crebra injuria plurimos sibi dolores conciliare.

Nequeunt enim satietatem capere, przsentemque Victis jucunditatem moderari in tranquilitate;

Ditescunt vero injustis studentes operibus.

Neque facris poffessionibus, neque ærariis Parcentes, furantur direptionibus aliunde alius:

Neque sancta justitiz scita curant.

Illa quidem tacens præteritorum conscia, & præsentia cernens, Suo tempore omnino venit, ut pænas exigat.

Hinc ergo universæ urbi venit immedicabile ulcus,

Inciditque repente in molestam servitutem:

Quæ civilem seditionem, sopitumque bellum excitat,

Quod plurimorum jucundam subvertit ætatem.

Ab hoftibus enim fubito fuis urbs amabilis

Opprimitur præliis, quæ amicos injurià afficiunt. Hæc quidem in populo mala accidunt: fed ex pauperibus Multi in peregrinam terram deveniunt Μοίεα Ν τοίς Ανητοίσι κακον φέρει ήθε κο έδλον * Δωξα Α' άφυκτα θεων χίγνε) αθανάτων. Πασι Ν τοι κίνδω Θ έφ' έρ μασιν, κεν τις δίδεν

Πασι το το κατό τω εξητασίν, εσε τις οισε Η χήσειν μέλλει χε πιαί Εποχυμίνε. 'Αλλ' ὁ τὰ εὐ ες θειν πης ω κυθ, ε ως ονοίσας Εις τιεχώλιω α τιω εὐ χαλεπιω έπεσε.

65

70

75

IO

en-

W

Τῷ ϳς κακῶς ἔςθονπ Θεὸς τὰν πάντα δίδωσι Σωποχίω εραθιώς ἔκλοση ἀφερπίνης.

Πλέτε δί εδεν τέρμα ποφασμιμόν ανδεάσι κείται. Οι χο νιω ημέων πλείτον έχεσι βίον,

Διπασίως απούδεπ. τίς δυ κοβέσζεν άπαντας;
Κερθεά τοι θυντοῖς ωπάσων αθάνατοι

'Απ. Α' εξ ωι ή αναφαίνε, ω όπόταν Ζευς Πεμ. μη ππομβίω, άλλοτε αλλ Θέχει.

Tr aure. B'.

Ήμετές η ή πόλις χΤ μβ Διὸς έπο] ολείται Αιταν, κ μακάς ων θε ένας άθανα των. Τοίη γδ μεγάθων Επίπου π Θ όδει μο πάπεη Παλλάς 'Αθωμίη χείς ας θ το βεν έχει.

Αυτοί ή φθείζειν μεγάλιω πόλιν άφραδίησιν Αποί βέλον) χέημασι πιθομινοί.

Δήμε Α' ήγεμόνων άδικο νόο δισιν επίμον Υ Εειο εκ μεγάλης άλγεα πολλά παθείν • Ου γδ δήςαν) ημτέχειν κόρον, εδε παρέσας Ευφροπίνας κοσμείν δωπος εν ήσυχή».

Пละเรือเท คิ สำใหญ่ รู้ โนสอง สฤษีแน่งเ.

Οὐθ' ἰερᾶν κτεάνων, ἔτε π δημοσίων

15 Φειδύμλοι, κλέπεσιν ἐφ' ἀρπαγἢ ἄλλοθεν ἄλλ۞:
Οὐθὲ φυλάοπον] σεμιά δ'ίκης θεμεθλα.

"Η σίρῶσα (μόοιδε τὰ μινόμλα προ τὰ ἐόντα,
Τῷ ἢ χρόνω πάντως ἦλθ' ἔποποαμλήη.
Ταῦτ' ἤδη πάση πόλη ἔρχε] ἔλκῷ ἄρυκτον,

20    Εις ἢ κακιω τα χέως ἤλυθε δ'ελοσιών.
"Η κάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' ἔυδον]' ἐπεγείρες.
"Ος πολλών ἐραπιω ἀλεσεν ῆλικίνω.
"Εκ λὸ δυμθύων τα χέως πολυήρατον ἄςυ

Έκηδ δυςωθύων παρέως πολυήραπον άςυ Τρύρε) εν ζωώθοις ποις αδικέσι φίλες.

ς Ταμπα μβό ἐν δίνμφ σρέφε) κακά * જેઈ છે πενιχων * Ικκεν ή πολλοί γαιαν ἐς ἀλλοδαπίω.

TIES-

Venditi, vinculisque indignis constricti.

Sic publicum malum privati cujuffibet ædes occupat, Nec vestibulares excludere illud possunt januæ:

Altos etiam super muros transcendit; & prorsus invenit, Sive quis in latebras sugiat, sive in lecto se abscendat,

Horum monuisse animus me jubet Athenienses, Quam multa mala iniquitas urbi conciliet.

Æquitas vero modestiam, & omnia recta parit, Et semper injustis compedes injicit:

Aspera mitigat, fastidium sedat, injuriam repellit, Malique nascentis disperdit semina:

Jus pravum corrigit, elata corda

Mansuefacit, feditionisque opera compescit:

Reprimit etiam acerbælitis bilem: & geruntur, cum ea regnat, Omnia inter homines integre & prudenter.

Ejusdem. III.

Siqua mala passi estis ob malitiam vestram, Non causam illorum diis imputetis.

Ipfi enim eos qui vos opprimunt auxistis dona mittendo, Eamque ob causam dura nunc premimini servitute.

Vestram autem quilibet vulpis incedit vestigiis,

Omnibusque vobis mens inest mollis.

Linguam enim hominis inspicitis, & versuta verba:

In opus vero quod sit aggrediendum, non intenditis.

Ejusdem. IV.

Ex nube grandineque nivis existit vis; Tonitrus quoque ex micante nascitur fulgure:

A ventis autem mare turbatur; quod nifi quis Moveat, omnium est justissimum.

Per magnos viros sepe civitas perit, & in Monarchæ Servitutem populus ex imprudentia venit.

Populo enim tantam permisi potestatem, quanta sufficiebat, Nulli honorem vel detrahens, vel tribuens.

Qui vero potentia eminebant, opibusque erant superbi, His præcepi, ne quid præter decorum committerent.

Valido vero munivi scuto utrosque,

Et neutram partem injuste superiorem esse concessi.

Ejufdem:

Πραθέντες, Λεομοϊσί τ' ασικελίοισι δεθέντες.

סט זש לאונוס די אפאבי צפאנ של באמל באפל בעל בש, Adadoi de t' Exerven Ededen Sugar 'Thado d' Spece & Spocev, Euge & naturus,

Είδε πς η φούρων ον μύχω, η Βαλάμω. Ταυτα διδάξαι θυμός 'Αθωαίκς με κελούς, Ως κακά πλείσα πολή δυσνομία πας έχει. Ευνομία δ' έυκοσμα κ' αξπα παν ' Εποφαίνει, Και θαμα τοις αδίκοις αμφιήθησι πέδας

35

5

5

Τςη χέα λειαίνή, παύει κόρον, ὕδριν άμαυροί, Αὐαίνει Α΄ άτης άνθεα ουόμθμα Ευθιώς ή δίκας σχολιας, τωρήφανα τ' έργα

The guies, Touis d'égra d'accouns. Hand d' apparent serg & royon . इस मा एक कामांड

Πάντα καί άνθρώπες άξτια κ) πυυτά.

Tê durê. y'. Εί ή πεπόνθατε λυβρά δ'ι ύμετές ω χακόπτα, Μήπ θεοίς τέπων μοίραν επαμφέρετε. Αύτοι οδ τέτες ηυξήσατε ρύσια θέντες, Καὶ ડીલે τουτα κακιω έχετε δελοσίνιω. 'Yull d' संद में देशकरण्ड के रे में महम में रे रे हर हि व्यंगी Σύμπασιν δι ύμιν χαιν Θ ένες νοΘ. Είς 38 γλωωαν δράτε છે લંદ έπ Θ αίολον ανδρός.

Eistepoy A' BEN HYVOULHON BRETETE.

Tr aure. A'.

Έν νεφέλης πέλε η χόν Φ μού Φ ήδε χαλάζης. Βερντή δι' οπ λαμαρίες γίγε.) απεροπίς.
Έξ ἀνέμων ή Βάλαωτ παράπε) ω δε πε αὐτίω Μή κινώ, πάντων όξι δικαιοτάτη.

Ανδιών δι εκ μεγαλων πόλις όλλυ ? • εί ή μονάςχε Δήμο αϊδρέη δελοπ'νω έπεσε.

Δήμω μβο ηδ έδωνα πόσον κράτ 🖰 δωνν έπαςκες.
Τιμής ετ' άφελων, ετ' έποςεξάμψ...

"Οι δι' είχον διωαμιν, κὶ χενιμασιν ήσαν άγνητοί. Καὶ τοῖς ἐφρασάμιω μηδέν ἀξκὲς ἔχειν.

"Eslus d' aupisoner nearteground auportegiois Ningi d' ex elas auportess ad inus.

Ejusdem. V.

Tu quidem Soliis diu hic imperans
Urbemque genusque vestrum colas.
Sed me celere in navi ab inclyta insula
Incolumem Venus violis-redimita dimittat:

Propterque habitationem hanc gratiam largiatur & gloriam Bonam, & reditum in patriam nostram.

Ejustem VI.

Olim utinam fuerim Pholegandrius aut Sicinites,
Ac mutata foret Attica terra mihi!

Nam fubito fama hæc hominum volitabit ad aures:
Atticus unus adelt, qui Salamina fugit.

Quin Salamina igitur, farturi dedecus, imus,
Subdita quod nobis infula restituet.

Ejusdem. VII.

Breve sane tempus meam ostendet civibus infaniam:
Ostendet, inquam; veritate in medium prodeunte.

Ejusdem. VIII.
Nullus hominum beatus est: sed mali
Sunt omnes, quotquot mortalium sol adspicit.

Ejusdem. IX. Nec mihi sine luctu mors eveniat: sed amicis Mortuus relinquam dolores & suspiria.

Ejusdem. X. Satietas injuriam parit, si multæ affluant opes.

SUNT ET HÆC EJUSDEM SOLONIS XI.

Philo libro primo De mundi opificio.

Clemens Alexandr. libro fexto Stromatum.

Puer impubis adhuc infans, septum dentium
Producit primis septem annis.
Postquam vero alios septem ei concesserit annos Deus,
Pubis indicia generationi aptæ apparent.
Ætate tertia mento augescentibus jam membris
Increscit mutabilis coloris lanugo:

Quarto

TE aure. E.

Αλλά συ το Σολίοισι πολιω χεύνον ἐνθάδ ἀνάσων,
Τω τε πόλιν ναίοις κὸ γρύ Θ υμέτερον.
Αὐτάρ ἐμὰ ξωῦ νηὰ θοῦ κλεινῆς ἀπὸ νήσε
᾿Ασκηθῆ πέμποι Κύπεις ἐοσέφαν Θ.
Οἰκισμῷ Α' ὅπὰ τιβδε κάριν κὸ κῶδ Θ ὁπάζοι
᾿Εθλὸν, κὸ νόσον παθείδι ἐς ἡμετές ω.

Τε ἀιπε. ε΄.
Εἰω σὰ τότ' ἐγῶ ΦολεγάνσειΘ ἢ Σικινίτης
'Αντί γ' 'Αθωαίκ, παθείσ' ἀμει ψάωνΘ ΄
Αὶ μα βὰν φάπε ἤδε μετ' ἀνθρώπεισι βύοι το,
'Απικὸς τῶ ἀνὴς τῶ Σαλαμῖν' ἀφέντων.
"Ιομνείς Σαλαμῖνα, μαχησόμμοι τῶι νήσε
' μεςτῆς, χαλεπόν τ' ἀιχΘ ἀπωσόμμοι.

Τε αυτέ. ζ΄. Δείξι δη μανίω μου εμω βαιδε χείν Φ αποίς · Δείξει, αληθείης ες μέσον ερχομοίης.

Τε દાπε. ή. Ουδε μάνας εδείς πέλε) βρόπς · άλλα πονηροί Πάντες, όσες πνητεύ ήκλι Θ καθοςά.

Τε તેમજે. છે. Μηδέ μοι άκλαυς Φ ઝેલે να Φ μόλοι άκλα φίλοισε Καλλείποιμι ઝેલાલેν άλχα છે 50ναχάς.

Từ מעדים. 1. Tinhe τοι κός Φ ύδειν, όταν πολυς όλο Φ Επη].

ΈΣΤΙ ΔΕ' ΚΑΙ' ΤΑΥ ΤΑ ΤΟΥ ΆΥΤΟΥ, ΣΟ ΛΩΝΟΣ. ιά.

ΦΙ' ΛΩΝ βιζλ. α. του κόσμε. ΚΛΗΜΗ Σ 'Αλεξάνδρ. 5'. Στρωμά των.

Παϊς μβὶ ἀνης Θ ἐων ἔπ νήπιΘ, ἔςμ Θ ὀδόντων Φύσας ἐνδάλλει Φρῶτον ἐν ἔπὶ ἔτεσιν.
Τὰς κὶ ἐτέρες ὅτε δὴ τελέση Βεὸς ἔπὶ ἐνιαυτες, Ἡθης ἐμφαίνει σήματα γεινομβίης.
Τῆ τειτάτη ἢ βρίειον ἀεξομβίων ὅπὶ γίων Λαχικτα, χερίης ἀνθ Θ ἀμβομβίης.

5

Tã

Quarto septenario quisque præstantissimus est Robore, ipsique viri signa virtutis edunt. Quintus maturum jam virum nuptias moliri andet. Et liberorum suscipere posteritatem.

Sexto in omnia hominis animus intenditur,

Ut vilia perficere amplius opera recufat. Septimo feptenario intelligentia & lingua fiet optimus Et octavo, conjunctis illis totis annis quatuordecim. Nono adhuc aliquid potest: verum remissior est ipsius Ad virtutes præclaras tam eloquentia, quam fapientia. Decimum tandem fiquis moderate contigerit septenarium Jam non immaturus mortis fatum fubeat.

EIUSDEM, DE DEO. Ex Clemente. XII.

Cognitionis obscuram difficile est cognoscere Mensuram, quæ omnium rerum terminos sola continet.

Ex eodem. XIII.

Iple enim omnium rex & dominus eft, Et vel ex immortalibus nemo imperium tale habet.

Ejusdem. XIV. Omnino hominibus obscura mens deorum est.

Ejusdem. XV. Primum quidem Jovem Saturnium precemur, Ut legibus his prosperum successum & gloriam largiatur.

APOLLINIS ad SOLONEM.

Sede in media navi gubernatorum munus Subiens: multi Athenienses tibi aderunt adjutores.

SOLONIS. XVI.

Nunc autem Veneris & Bacchi munera grata mihi funt, Et Musarum, quæ gaudio homines afficiunt & recreant.

Ejusdem. XVII. Senesco autem semper multa discens.

Τῆ ή πττά ετη πας ἐνὶ ἐβουμά θεωτν α ess ૭

'Ιούν', διτ' ανόρες σήμα? ἔχεσ' α ετής.
Πεμπη ολ' ω esov ανό εα μεμικμόνον α ε γαίμε ἔθ,
Καὶ παίδων ζηθών εξοπίσω γροείω.

10

15

Τη δι έκτη જો πάντα καταφτίε) νό Θ લે νό ε છે દુક Ου δι έξο εν έθ' όμως έξο δι απάλαμνα ઝέλει. Επα ή νω κ) γλώσαν εν εξουμάσι μέγ ἀρισος, Οκτω δι, αμφό τερα τέσαρα κ) δέκ έτη.

Τῷ δι ἐνάτη ἔπ ων δωία) · μαλακώτερα δι ἀιτῶ Πρὸς μεράλω ἀρετω γλῶσα τε κὴ σοφίη.
Τῆ δεκάτη δι ἔ τις τελέσας κτι μέθον ἴκοιτος
Οὐκ ἀν ἄωρΘ ἐων μοῦραν ἔχοι πανάτε.

ΤΟΥ 'ΑΥΤΟΥ', ΠΕΡΙ' ΘΕΟΥ', 'Εκ το Κλήμεν Ο. ι. ι.

Γνωμοσιώνης Α' ἀφανές χαλεπώτατόν όζι νονσαι Μέξον, ο Αν πάντων πείεστα μένου έχει.

Έκ το ἀυτος τος πάντων βασιλεύς τὸ κοίξανός ὅςινς 'Αθανάπων τε ὁ δι' ἔπς ἐξέξειςται κεάτος ἄλλΦ.

Τέ αυτό εδ'. Πάντη δ' άθανα των άφανης νό Θ άνθρώποις :-

Τε ἀυπε ιέ. Πρώτα μέδ ἐυχώμεδα Διὶ Κρονίδη βασιληϊ, Θεσμοῖς τοῖς δε τύχλω ἀγαθλώ κὸ κῶδΟ ἐπάωαι.

'ΑΠΟ'ΛΛΩΝΟΣ σεθς ΣΟ΄ΛΩΝΑ. "Ησο μέσω χτ'νῆα κυδεςνητήςων Έςρον Ενθύνων · πολλοί τοι 'Αθωμίων ἐπίκεροι.

Τε ἐωτε 15'.
Εργα ή Κυσεργωες νω μοι φίλα, κ Διονύσε
Καὶ Μεσεων, α τίθησ' ἀνδεάσν ἐυφερσύνας.

Τέ ἀυτέ ιζ΄. Γηρέσκω δι αἰρὶ ποιλα διδωσκόμφο.

E SUIDA, DE TYRTÆO,

ryrrævs, Archimbroti filius, Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor & tibicen: qui carminibus suis fertur Lacedzmoniis, cum adversus Messenios bellum gererent, victoriz autor suisse. Est autem vetustissimus, utpote qui eodem tempore cum septem, qui vocantur, Sapientibus vixerit; aut etiam antiquior. Floruit saltem circa 45 Olymp. Scripsit præcepta vitz versibus Elegiacis, & carmina de bello libris quinque.

E TYRTÆO,

De bellica Virtute.

f.

On memorandus mihi vir, nec in pretio habendus Seu virtutis pedum seu gratia suctæ; (videtur; Neq; si Cyclopum habeat magnitudinem & robur; Et currendo vincat Thracium Aquilonem; Et forma sit vel ipso Tithono præstantior,

Et locupletior quam aut Midas aut Cinyras reges ;

Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat, Linguamque Adrasti suavissimam habeat;

Neque si gloriam omnem præter bellicam fortitudinem habeat: Non enim vir bonus est in bello.

Si non sustineat cædem videre cruentam,

Et propius hostem stare cupiat.

Hæc virtus est, hoc optimum inter homines præmium, Et maxime decorat virum juvenem, à quo geritur.

Commune hoc bonum est civitati, & universo populo, Si quis vir progressus inter pugnantes in-prima-acie maneat

Constanter, turpisque fugæ prorsus obliviscatur, Vitam & animum patientem objiciens periculo;

Animetque ad mortem obeundam proximum virum adltans:

Statim vero hostium in fugam vertit phalanges Asperas, suaque industria prælii sluctus regit.

Iple autem in prima acie profratus charam amittit vitam,

Civitatem, & populos, & patrem honestans; Multisper pectus & scutum rotundum vulneribus Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.

Hune

le-

iz-

au-

ore iti-

US,

10

15

20

E' K T Ω N Σ O Υ I Δ A;

Τυρτά Ο Αρχικ είτε, Λάκων ἢ Μιλήσο, ἐλεγειοποιός κ) αὐλητής ον λό Ο τοις μέλεσ χεπσαμθυον Λακεθαιμονίες πολεμενίας Μεωννίοις οπικε τεξενές ποιησαι. Ές; ἡ παλαίτα Ο, σί χον στοις ἐπὶ ὰ κληθισι σοφοίς, ἢ κὸ παλαίτες ο ἡκιαζε γεν κτ τω λέ Όλυμπάθε. ἔ [ρα ψεν τουθήκας δι ἐλεγείας, κὸ μέλη πολεμική εια εἰς βιολία έ.

'EK TO'N TYPTAI'OY,

Πεεί της πολεμικής αρετής.

æ'.

*** * T' αν μνησαίμου, & ο λόρω ανδιρα τηθείως Outs medwie ageths, ste manacouodins **"**O Oud et Kuxx no nou it Exel here se silu te Nixon 3 Sewy Ogninion Bogelus. 事本事本 Oun' ei Tidwoio quiluì xqeissep G ein, Πλετοίη ή Μίδεω κή Κινύρου πλέον. Ουλ' ε Τανταλίδεω ΠέλοπΟ βασιλεότες Ο είν, Γλώνων Α' 'Αδρής μειλιχόγης ω έχει Ουδ' & πάσων έχοι δόξαν, πλω ઝ έκιδ Θ άλκης. Ού οδ ανης άραθος γίρος θ ον πολέμφ. ει μη τελαίη μβο όρων φόνον αίμα τός ντα, Kai Intar egézoil' együler isauluG. "Η Α' άgετη, το Α' άεθλον εν άνθρώποισιν άεισον. Κάλλις όν τε φέρον γίγνε) ανδεινέφ. Σωιον δ' εωλον τέτο πόλη τε, πανή τε δήμφ, Osis aving Stabas in wegud 2010 i whon Νωλεμέως, αίχεας ή φυγής όππα χυ λαθή τως Ψυχων δυμον τλήμονα παςθέμθυ . Oapouvy 'à महनमा प्रेम क्रेमनंग वंगर् कुद्ध मायुहद्र : Out & ding ana Dos jigne) in πολεμω. Alla j Surulieur ardpar Errete oanamas Τρηχείας, συνού τ' έχεθε κύμα μάχης. Αὐτος Α' ἐν ωρομάχρισι πεσών φίλον άλεσε θυμόρ

"Αςύ τε κο λαές νό πατές' ἐυκλείσας ° 25 Πολλά διά τέρνοιο κράσσιο Θ ὁμφολροέωτης. Καὶ διά Βώςηκ Θ જ્લાઇ Θεν ἐληλαμίο Θ •

Tie

Hunc vero lugent pariter juvenesque senesque,

Et gravi desiderio tota civitas sunus ipsius prosequitur.

Huin senesquent & liberi inter homines prosequitur.

Hujus sepulcrum & liberi inter homines præclæri sunt, Itemque nepotes, & omne posterorum genus.

Nunquam ejus bona gloria interit, neque nomen ipsius, Sed, quamvis sub terra sit, manet immortalis,

Quem se fortiter gerentem, manentemque, & pugnantem Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.

Quod si effugerit sortem mortis longum-inducentis-soporem, Et victoria potitus splendidam gloriam pugnæ auserat:

Ipfum exæquo omnes juvenesque senesque colunt, Multisque jucundis affectus ad Orcum abit.

Senescens autem inter cives præcellit, neque quis illum Lædere nec irreverenter nec injuste cupit;

Omnesque in sedibus juvenes simul & æquales
Loco cedunt ei, quique majores natu sunt.

Hujus igitur virtutis ad summum pervenire nunc aliquis' Nitatur animo, non remittens bellum.

Ejusdem, alias CALINI. II.

Quamdiu torpetis? quando strenuum habebitis animum, O juvenes? an non veremini vicinos
Obtantam ignaviam? In pace autem vobis videmini
Sedere: sed bellum totam regionem insestat.

Et aliquis moriens ultimo jaculum emittat. Honori enim & ornamento viro, pugnare

Pro patria & liberis & tenera uxore

Adversus hostes. Mors autem aderit quandocunque
Parcæ destinaverint. Sed age quispiam rectà pergat

Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus

Foveat cum primum incipit committi pugna.

Non enim mortem effugere fatale est

Virum, neque si à majoribus immortalibus genus ducat.

Sæpe quis elapsus è pugna sonituque telorum

Evadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit. Atque hic sane nec amicus est populo, nec gratus:

Illum vero magnus & parvus deflent, fi quid passus fuerit.

Universus enim populus virum fortem defiderat Defunctum, viventem vero instar semidei colit.

Nam coràm intuentur illum velut turrim: Quippe folus multorum æquat facinora.

Ejusdem

דאי א' פֿאססט פפי של פעני אוני עלטו אלצי אפטידבים Αργαλέφ ή πόθω πάσα κέκηδε πόλις. Kai Tiulo, i maides en av sportous delonuos, Και παίδων παίδες, η χύο εξοπίσω. 30 Oบประการ นาร์ 🕒 ริสางอง รักษางาน ๆ, ริสา อังอน นาริ, เลง , วัลที่ รุ พิธ รัต้ง , วาง ๆ ลิสตราสาด , Οντιν' αρισούοντα, αδροντά τε, υθναμθών τε Της περι κ παίδων 389 9 "Αρης ολέση. 35 Εί ο φύροι μου κήρα τανηλεγέ 🕀 Βανάτοιο, Ninhoas d' aix uns ay haov Eux@ Exol. Πάντες μιν πμώσιν όμῶς νέοι ήδε παλοιοί, HONA o regrad nadwy egze) eis at Stw. Γηράσκων δι αςοίσι μεταπρέπο, έδε τις αυτον Βλαποίνετ' αίδες έτε δίκης έθελει. Πάντες δι' ον θωκοισινόμως νέοι, όι τε και' αὐτον Είκετ' όκ χώςης, δι τε παλαιότεροι.

Ταύτης νων πε ανής ας ετής είς άνεον ίκεος Πειες Δω, Αυμών μη με Αιείς πολέμε.

Τε ἀινες ἢ ΚΑΛΛΙ'ΝΟΥ. β΄.
Μέχεις του κατάκειθε; κότ' ἄλκιμον έξετε θυμώνς
"Ωνέοι; ἐδ' ἀιδειθ' ἀμφιπερική ονας.
"Ωδε λίω μεθιέντες; ἐν εἰριών ἢ δοκείτε
"Ηθς ἀτὰς πόλεμ Φ γαϊαν ἄπας έχξ.
* * *

Καί πε δποθνήσιων υξαί αλουπσάτω.
Τιμής τε γάς όξι κὶ άγλαδυ ἀνδεὶ, μά χεδζ
Γης πέει, κὶ παίδων, κεειλίης τὰ ἀλόχε,
Δυσικρίς σν. Θάναί Θ δέ ποι Έντε), ὁππότε κεν δη
Μοῖραι ἀπικρώσωσ · ἀλλά τις ἰθὸς ἴτω,

10 "ΕΓχ Θ ἀναγόμε Θ, κὰ τῶς ἀπόδ Θ ἀλκιμον ἦτος
"Ελσας τοποροπον μιγνυμείες πολέμε.
Οῦ γας κως θάνατον γε φυχείν είμε μελον εξίν

Ανδρ', κω εί σε ρόνων η χώ Φ αθανάτων. Πολλάκι δηιοτήτα φυγών κ, δεπον ακόν των

15

"Ερχέ], ἐν Α΄ ὁικφ μοῖς πίχεν θανάτε.
'Ακὶ ὁ μὰ ἐκ τεμπας δνίμω φίλ Φ, ἐδὲ ποθεινός
Τὸν Α΄ ὁλίς Φ τενάχει, κὶ μένας, ἢν π πάθη.
Λαῷ τὰ ξύμπαν π πόθ Φ κοα περόφεον Φ ἀνδεὸς
Θνήσκον] Φ, ζώων Α΄ ἄξι Φ ἡμιθέων.

20 "Ω τες γοίς την πίς γον εν οφθαλμοῖσιν ός ῶσιν ·
Εςθει γδ πολλῶν ἄξια μεν Θ- ἐών.

TT

Ejusdem. III.

Veruntamen Herculis genus invictum estis:

Confidite; nondum Jovis facies aversa est à nobis.

Nec hominum turbam formidetis aut metuatis,

Quin rectà quisque hostibus scutum obvertat. Invisam amissurus animam, mortisque nigrum, Sed solis splendori gratum, subiturus satum,

Nostis enim quam gravia sint Martis suctuosi opera, Nostis etiam impetum permolesti belli:

Et quando fugistis ipsi, quandoque alios fugastis, Juvenes, utrumque satis experti estis.

Nam ex illis qui audent una persistentes

Cominus in hostes adversos impetum facere,
Perpauci occidunt, retroque servant populum:
Timidorum autem virorum omnis perit virtus.

Vix autent verbis aliquis explicare possit,

Quanta incurrat mala vir qui se turpiter dederit.

Ignominiosum namque est tergum sauciare Viri fugientis in adverso prælio.

Turpe quoque est cadaver in pulvere prostratum Atque in tergo hastæ cuspide vulneratum.

Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede Terræ infixo, labia dentibus præmordens:

Femora & tibias inferne necnon pectus humerosque

Lati clypei umbone contegens:

Dextra vero manu validam hastam torqueat, Terribilemque in capite cristam motes.

Fortia aggrediens facta discar bellare,

Nec à telis procul abfit clypeum gerens. Sed congrediens quifpiam cominus longa hasta

Vel gladio percuffurus hostem capiat:

Et pedem pedi jungens, clypeumque clypeo admovens, Necnon cristam crista, galeamque aptans galea,

Pectorique adverso pectore contra hostem pugnet, Vel gladii capulo, vel hasta prælonga arrepta.

Vos autem, levis-armaturæ-milites, sub scutis aliunde alii Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus,

Hastasque leves contorquete in hostes,

Vestram prope armaturam permanentes.

Të durë. y'.

'AXX' Heaxx no 28 avinnou No ese Θαρσείτ', επω Ζεύς αι χένα λοξεν έχή. Mnd' avspar mandor demairers, unde poseide? 'Ιθυ'ς δι' ες σερμάχες ἀσσίδ' ἀνης εχέτω, Έχθρον μός ψυχίω ΒέμλυΘ, Βανάτε η μελαίνας Αύγαισιν κήρας πελίοιο φίλας. "ίσε χο ως "Αρεως πολυδακρύτε έργ' αείδηλα, Ευ Α΄ δεγίω εδάη άγγαλές πολέμε. Καὶ ωτ φαιρόντων τε διωκόντων τ' έγβυεδε, ο νέοι άμφοτέςων δ' είς κόρον ηλάσατε. Οι και γο τολμώσι, πας αλληλοισι καθοντες, Ες τ' αὐτοχελίω κο σεσκα χες ίνναι, Παυρότεροι Ανήσκεση, σάκου ή λαδν οπίστω. Τρεωάντων δι άνδρων πασ' Σπόλωλ άρε]ή. Oud' मेंड में वेंग माजि प्रवास महिल्ला के गांव की महिल्ला 'Oar', avaiged ndon, rigne? avdei rarai. 'Acyantov of ome merapeevor ber dat (en 'Ανδ ε σεύρον Ο δηίω εν πολέμω. Αίχεος Α' εξίνεκος κατακέμου εν κονίησι No Tov om & aixun sees sanaulio 'Αλλά τις εδ διαδάς μθυέτω ποσίν αμφοτέροισε Σπειχθείς om γης, χειλ ⊕ od son Jandy Mng & TE whuas TE noto is segra is dues
'Aarl O cupeins vasel natu la wood

De tite in the transfer of ellor if X . Κινείτω ή λόφον θεινον των κεφολής. "Egdwo d' "bema "gya didaoxida monspilen, Μηδ' εντός βελέων ές άτω άποίδ' έχων. 'Αλλά τις εγγύς ἰων αὐπορεδον είχει μακρώ "Η ξίφει εταίζων δύτον άνδρ' έλετω Kai मार्जिय मारे प्र मार्जि में से में है को के कार्जिं के कार्जि के कार्जि के कार्जिय है Έν ή λόφον τε λόφω, το κιωθίμι κιωέν, Και τέρνον τέρνω πεπαλημικο άνδει μαχέδω, "Η ξίφε જ κώπω η δορύ μακεον έλων.
"Υμείς Α', ω γυμνητες, જ ἀ το ό Ε το κοθεν αλλ Φ Πιτώνοντες, μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις, Δέξασί τε ξεςδίσιν αποντίζοντες ές αυτού.

Ταίσι πανοπλίαις πλυσίον ίπα μέψοι.

10

15

25

Ejusdem. IV.

Præclarum est, in prima acie si occidat Vir bonus, pro patria fua pugnans:

At fi quis urbe fua pinguibusque arvis relictis Mendicare cogitur, bec omnium est miserrimum

Cum chara matre vagans, & sene parente,

Cumque parvulis filiis, & adolescentula uxore. Invifus namque erit, ad quoscunque pervenetit, Indigentia victus & odiosa paupertate:

Genus suum infamat, & formam decoram turpat, Omnis generis anxietas & mala eum fequuntur. Tandem sic errantem hominem nulla decori cura

Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.

At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & pro liberis Moriamur, nequaquam vitæ parcentes.

O juvenes, arche invicem juncti pugnate,

Neque turpistuge aut timoris initium facite: Sed magnum fortemque concipite animo impetum,

Nec pugnantes adversus hostes vita-rationem-habete. Veteranis autem, quorum genua non amplius funt agilia,

Grandævis relictis, ne fugite.

Turpe enim est, si in prima acie prostratus Jaceat ante juvenes vir fenior,

Candidum jam habens caput, barbamque canam, Animam efflans fortem in pulvere,

Cruenta charis manibus pudenda tegens,

(Qua oculis intueri, & turpe & indignum est)

Et denudatus corpore: juvenibus autem in omnibus similisest, Et pulchrum pubertatis, florem habeat.

Viris quidem mortalibus, & mulieribus, visu amabilis

Est, vivus adhuc; strenuus autem, siin prima acie cecidetit. Sed progressus ad pugnam quispiam maneat utroque pede

Terræinfixo, labia dentibus præmordens.

TE aure. A'.

Τε θνάμθαι γο καλον δλί σερμά χρισι πεσόντα "Ardo" aja Dov, wei & na feld word whov. דוש א' מעדם שפשתוחסידם חלאנו על החסימה מאצה Πτωχεύειν, πάντων ές ανιπεντατον, Πλαζόμθον ζω μηξεί φίλη, η παζεί γερνη, Πασά τε ζω μικροῖς, κεειδίη τ' αλόχω. Έχθεδς μβό μο τοισι μετέωτη ες κεν ικη), Χρησμοσύνη τ' εκων κή τυρείη πειίη. Αλούνει τε γρύθ, κτι δ' αγλαδν είδθο ελέγχει, Πάσα δ' αβυμία κή κακότης έπτη. 10 Είθ' έτως ἀνδεός τοι αλωμώς εδεμί ώςη Γίχνε), ετ' αιδώς εισοπίσω τελέθει. อบนต์ หาร พ่อน ที่เรีย แล ชุดนองิส นุ ซอง สนเชื่อง Θνήσκωμών, Ψυχέων μηκέπ φειδεώμοι. Ω νέοι, ἀλλά μάχεδε πας ἀλλήλοισι μέροντες. 15 Μηδε φυγης αίχρας άγχετε, μηδε φόδε. Αλλά μέγαν ποιείτε κλάλκιμον ον φρεσί δυμόν, Μηθε φιλο ψυχείτ ανδράσι ωδνάμβροι. Τές ή παλαιοτέρες, ων έκεπ γένα ελαφεά, Μη καταλείποντες φάγετε του γεραίες. 20 Αίχεον χό δη τέτο με σερμάχοισι πεσόντα Κείος ωρόδε νέων ανδρα παλαρότερον, "Ηδη λακον έχουτα κάξη, πολίον τε χωρίον, Quedy Snowedow? anucov en novin, Αἰματόεν] αἰθοῖα φίλαις ἐν χερσιν ἔχοντα, (Αἰχεὰ τάγ ἀρθαλμοῖς κ νεμεσητὸν ἰθῶν) Καὶ χεὸα χυμνωθέντα * νέοισι ἢ πάν] ἐπέοικεν, 25 "Opg" dea mis ilens ay rado avog 'Exn. 'As ego wo Syntoiou ideiv, segtos j zwaizi Ζωὸς ἐών ' καλὸς δί, ἐν σερμάχοισι πεσών. 30 'ANd τις દેυ διαβάς ωψέτω ποούν αμφοτέροισι Emerx deis om yns, zeino of ste danciv.

E SUIDA, DE SIMONIDE

Suidas enumerans multos Simonides postremum his notis describit,

SIMONIDES Crini filius, Amorgînus, carminum Iambico, rum scriptor, Scripsit Elegiam duobus libris, & Iambos. Floruit autem 406 annis post bellum Trojanum. Primus Iambos scripsit, secundum quosdam.

E SIMONIDE.

In vitam bumanam. I.

Ulla res inter homines perpetud firma manet,
Unam autem hanc fententiam vir Chius optime
protulit:

Quod HOMINUM generatio talis est, qualis est

Hanc pauci homines perceptam auribus
In pectora condunt. Fovet enim spes unumquemque
Virorum, qualis juvenum animis innascitur.

Quamdiu vero homo aliquis amabilem juventutis florem obtinet, Animo levi præditus multa cogitat irrita:

Nam neque senectutem sibi affuturam, neque mortem expectat, Neque dum sanus est laboribus vacat.

Stulti, qui hoc modo affecti funt: nec intelligunt
Quam breve sit juventutis & vitæ tempus datum
Mortalibus. Tu vero hæc discas, & ad finem usque vitæ
Animo tuo bona persevera gratificans.

EX IAMBIS EJUSDEM.

De Mulieribus. II.

Mulieris mentem seorsum fecit Deus Principió. Unam ex sue setosa produxit; Cui omnia domi luto inquinata Inornataque jacent, & humi provolvuntur: Ipsa autem illota cum vestibus immundis In stercore desidens pinguescit.

Mulierem omnisciam: neque ipsam mali Neque boni quicquam latet. Nunc autem malæ sunt hæ mulieres sæpenumero,

Nunc

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ,

ΠΕΡΙ' ΣΙΜΩΝΙ'ΔΟΥ.

Σιμωνίδης Κείνεω, 'Αμορρίν Φ, ιαμβο Γεάφος. ΈΓεα ψεν έλεγείαν ον βιβλίοις β΄, κλιάμβες κίρονε ή κλ αυτός με ν κλ ς' έτε τη Τεωϊκών. ΈΓεα ψεν ιάμβες πρώτος, κατά πνας.

'EK TΩ'N ΣΙΜΩΝΙ' ΔΟΥ. Eis τω Эνητωβίου. ά.

10

Υδεν εν ανθρώποισι μίρει χεπμ' έμπεδος αλεί,

Εν ή το κάλλιστο ΧίΦ έμπεν ανής το ΟΙΗ το φύλλου γωτή, τοιήδε κή αν-

Пอบอง แบง ภิทาร์บ ซื้องเ ปรีสมของ

Στές νοις ε Γκατέθεντο. πάρες το ελπίς έκάς ω Ανδρών, ή τε νέων ςήθεσιν εμφύεται.

Θυηλύ Α' όφεα τις ἄνθΘ έχι πολυή επτον ήθης, Κεφον έχων θυμών πόλλ ατέλες νοεί.

Ουθε γδελποδ΄ έχη γης ανέμθυ, εθε θανείος, Ουθ', υγιης όταν η, φερνήθι έχη καμάτε. Νήποι, δις ταύτη κείται νόΦ εθε τ' ισασν

'Ως χεόνΦ' έω' ήξης κὶ βιότοι δλίςΦ Θυητοίς. ' Αλλά σὸ ταῦτα μαθών, βιότε ποτὶ τέρμα Ψυχῆ τω άγαθών τληθη χαειζόμωΦ.

ΈΚ ΤΩΝ ΤΟΥ 'ΑΥΤΟΥ 'ΙΑ' ΜΒΩΝ. Πεεὶ γυναικών. β'.

Χωείς γιωαικός θεός εποίησεν νόον
Τὰ πεώτα. Τιμὶ μι Εξιήδς παιθπειχ Θ.
Τῆ πάν ἢ ἀν δικον βος δος ω πεφυρμός α
"Ακοσμα κεται, κὶ κυλινθεί ἢ χαιαί
Αυτὴ δι ἀλεί Θ ἀπλυτός τὰ ἐν είμασιν,
Εν κοπείησην ἡμική παίνεται.
Τιμὶ δι ἐξειλοστος ἐκος ἐξικον ἀλοίστος

Τιω Α΄ Εξ αλίτεῆς δεδς Εθνκ' αλώπεκ Φ Γωνάκα πάντων Τθειν εθέ μιν κακῶν Λόληθεν έθεν, εθε της αμενόνων. Τὸ μ΄ χραμτής ότι πολλάκις κακὸν, Nunc bonz rurfus; aliàs aliis præditæ moribus.

Aliam vero ex cane maledicam, parenti fuz similem: Quæ omnia & audire & scire cupit; Undequaque autem circumfpiciens & oberrans Latrat, etfi neminem viderit.

Ipsam vero compescere neque minis vir posset,

Nec si iratus excusserit ei saxo

Dentes, neque si benigniter alloquatur,

Etiamfijuxta hospites consederit: Sed pertinaciter inutilem clamorem exercet.

Aliam vero ex tellure formatam cœlicolæ Marito dederunt in damnum: Nam neque mali Neque boni quippiam callet hujufmodi mulier; Sed unicum tantum opus novit, scilicet Comedere.

Et cum duram hyemem Deus fecerit,

Ipla frigens ad ignem propius fellam attrahit. Mulierem autem ex mari genitam nunc animo confidera:

Hoc quidem die ridet, & hilarem se præbet, Ita ut hospes eam domi videns laudaret, inquiens, Haud est mulier ulla melior quam ista, Inter omnes homines, neque elegantior. Interdum contra intolerabilis est, tum visu, Tum acceffu: tunc enim furit adeo

Ut-appropinquare-nemo-sustineat, veluti canis circa catulos suos

Omnibus implacida, infensaque,

Ac fimilis est in amicos & hostes. Quemadinodum mare aliquando tranquillum Et innoxium stat, ingens gaudium nautis,

Æstivo tempore; aliquando autem furit

Gravisonis procellis agitatum:

Huic maxime fimilis est hujusmodi mulier Ingenio; naturamque ut pontus variam habet.

Aliam vero ex cinere & doffuario afino constituit:

Quæ vix necessitate minisque adacta, Tandem omnia facit & operatur

Quæ viro placent. Interim autem furtim aliquid devorat Noctu & interdiu: quinetiam in foco comedit.

Ad opus autem Venereum

Quemvis advenientem suscipit socium.

Aliam ex mustela creavit, miserum & triste genus: Huic enim nihil pulchrum, desiderandum, Jucundum, aut amabile prorsus inest:

Τὸ Α' ἐઐλόν · ὀςγίω Α' ἀλλο] ἀλλοίω ἔχει.
Τίω Α' ἀκ κωνὸς λιτεςρὸν, αμπριμήπερα.
"Η πάν] ἀκεσαι, πάντα Α' εἰδεναι θέλει.
Πάντι Β΄ παπράμεσα κζ πλανοκιών

Τάληκεν, Ιω κ΄ μηθέν ανθραπων ος ά.
Γαύσειε δή μιν έτ΄ απόλησ΄ ανής,
Οὐδ ει χολωθείς εξαράξεν λίθω
'Οθύντας εδ' αν μειλίχως μυθαμώνω,
Οὐδ' εἰ ὧε μ΄ ξείνοισιν ἡμθώ τύχη

20 'Αλλ' εμπεδως ἄπρημτον αὐονίω έχει.
Τω ή πλάσωτες γητνίω όλυμποι
"Εδωκαν άνδεὶ πονηρέν · ἔτε χο κακόν,
Οὐτ εβλον έδεν διδε τοιαύτη γωή ·
"Ερρων ή μένον 'Εβιεν όπιςα..."

25 Χ΄ όταν κακον χεκιδίδα ποιήση δεδες.

'Ριζώσα δίφεν ἄσον ελκε) πυρός.

! luì δι οκ δαλάσης ον φρεσήν χι ήδη νόρε.

Τιὰ μὸ κλᾶ τε κὶ γέγηθεν πιέριω,
'Επομέτει ἄν ξεῖν Θ ον δό μοις ιδών.

30 Ουν έπν άλλη της δε λωίων γωή
Εν παση άνθρωποισιν, εδε μαλλίων.
Τω δι εκ ανεκτός εδι εν δοθαλ μοίς ίδειν,
Ουτ άρπον ελθείν, άλλα μαίνε η τόπε
"Απλητον, ωμες αμφί τεκνοιση κώων.

35 Αμείλιχ Ο ή πάσι, κοποθυμία, Έχθερίσην ίσα κ) φίλοισι γίγνε.).
"Ω απες θαίλα ανα πολλάκις μθι άτες μιλς "Ετικ' απήμων, χάςμα ναμτησιν μέγα, Θέςε Ο εν ώς η πιλλάκις ή μαίνε.)

40 Βαρυκτύποισι κύμαση φορφωβών.
Ταύτη μάλις έρικε τοιαύτη γωνη
'Οργωύ φυω Α' ώς πόν Φ άνλοίω έχει.
Τω Α' έκ τε αποδίης κὶ παλιηθείδε Θόνε "
"Η σύν τ' αναίμη, σύν τ' ενιπήσιν, μόνε

ελθονθ εταί εσν δυπυξυ εθέξατο.

Τω δ εκ γαλης δύς ωρον διζυεον ΚώΘ ·
Κείνη γ έπ μαλον, εδ εξίμερον
Πεόσεπι, εδε τεςπιον, εδ ερέσ μιον.

'Ewn's

Sed aliena est à Venereo complexe, Et præsentem maritum fastidio habet, Et surando multum danni vicinis insert; Quin & hostias sæpe nondum immolatas devorat.

Aliam equa mollis jubata genuit:
Quæ servilia opera & laborem abhorret,
Neque molam attingeret, neque cribrum
Levaret, neque stercus foras projiceret,
Neque juxta furnum evitans fuliginem
Sederet. Virum non sponte sed coacta amat.
Abluit autem sordes quotidie
Bis aut ter, & unguentis ungitur.
Semper autem & comas pexas gerit,
Densas, & sloribus obumbratas.
Talis sane mulier pulchrum spectaculum
Aliis est, habenti vero damnosum,
Nisi rex suerit, aut princeps aliquis.

Nisi rex fuerit, aut princeps aliquis, Qui ejusmodi rebus delectetur.

Aliam autem ex smia creavit: issud certe præcipue omnium Jupiter viris maximum malum contulit.

Talis mulier faciem turpissimam habens
Per urbem ingreditur, nulli non irrisa:
Ad cervicem vix potest sleeti ob brevitatem,
Nates-exiles-habet, integro corpore. O miserum virum,
Qui malum hujusmodi amplectitur!
Novit enim omne genus consiliorum & mores
Instar simiæ, neque ridere solet.
Neminem beneficiis demeretur: sed illud spectat,
Et hoc quotidie consultat secum,
Ut malum aliquod facinus, idque maximum, edat.

Aliam ex apicula fecit: quam qui duxerit, felix est; Ut quæ sola nihil reprehensione dignum habeat. Floret autem sub ea & augetur res-familiaris, Charaque charo consenescit conjugi, Enixa pulchram & celebrem progeniem.

Hæc excellit inter mulieres

Cunctas; & divina quædam gratia circundat eam:

Non gaudet cum mulieribus considere,
Ubi Venereos narrant sermones.

Ejusmodi uxores viris largitur

Jupiter optimas & prudentissimas.

Sed etiam reliqua hæc mulierum genera consilio Jovis

Omnia

Eurns d' adluins ben 'Appelloins Tou d' and ea rou rapgura vaucin sidoi Khémsou d' égdes ronna y et rouas rand.

"Αθυςα δι εροε ποιλά με γενιονας χαπα.
"Αθυςα δι ερά ποιλά με καπεδίει.
Τω δι εππ Θ άδρη χαιπεδί εγείναπο:
"Η Γενι έρου κι δίμη σενιστέσε!

"Η δελί έργα κ) δίω δειτεκτή, Κ' ετ' αν μύλης ζαύσειεν, ετε κόσκινον

60 "Αςειεν, έτε κόσεον εξ οίκε βάλοι. Οθτε σεος ίπνον άσβολω άλουμμίη "Ιζοιτ'. άνάςκη εξ άνθεα ποιείται φίλον. Λέται η πάσης ήμέςης από ρύπον Δὶς, άλλοτε τεὶς, κὶ μύερις άλεφε].

65 Αἰεί ή χαίτω ἐντενισμίω φορεί Βαθείαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμόδω. Κλλον μλὸ ἐν θέαμα τοιαύτη γιωὶ "Ακλοισι τω Α΄ ἔχοντη ήγνεται ημκόν, "Ην μή τις ἢ τύς ανν Θ, ἢ σκηπίεχ Θ ἦ,

70 Ο 51ς πιέπις θυμον αγλαίζεται.
Τω δι εκ πιθήκε τέπο ή διακειδον
Ζεις ανδεφων μέριςον ωπασεν κακόν.
Αίχισα με ωρέσωπα, πιαώτη γωή
Είσιν δι άςε Θ πάσιν ανθρώποις γέλως *

75 Επ' αὐχένα βεαχεία κινείται μόγις, "Απυ[Φ, αὐτόκωλΦ, αὐ τάλας ἀνὰς, "Οςις κακὸν τοιῦτον ἀγκαλίζε]. Διώεα ἢ πάντα ἢ τεόπες ὁπίςα], "Ω απες πίθηκΦ, ἐδὲ ὁι γέλως κιζώει.

So ΟὐΑ΄ ἄν πη' ἔυ ἔςξειεν ' ἀλλὰ τὰθ' ὁςῷ, Καὶ τὰτο πάσαν ἡμές ἐω βελούεται, Όκως τὰ χ' ὡς μέχιςον ἔςξειεν μακόν. Τἰω θ' ἐκ μυλίωτις ' τἰω τις ἐντυ χει λαθων, Κείνη χὸ οἴη μιῶμ ⑤ ἐ πορσίζανει.

δο Θάλλει Α΄ τως εμπίς κειπαίξε) βίθος Φίλη ή τον φιλειώπ γηράπει πότης Τεκιστα καλόν κ' όνοιμάκλυπον Κύθο Κ' άρισρεπής μφι όν γιμαιξί γίγνε) Πάσησι θείη Α΄ άμφιδί δρομών χάρις '

90 Ουδ' εν γιωαιζίν ήδε η καθημίνη,
"Οκε λέγεσιν 'Αφροδισίες λόγες.
Τοίας γιωακας από ρόσιν χαρίζε η
Ζούς τας αξίσες, κ) πολυφραθεσάτας.
Τα δι' άλλα φύλα ταῦτα μηχανή Διὸς

Omnia funt, & apud wiros manent. Jupiter enim hoc malorum maximum creavits Mulieres, etsi forte prodesse videantur: Habenti vero maximo fentitur malum. Nunquam enim hilaris diem transigit Totum, quisquis cum uxore degit : Nec cito famem a familia arcebit, Inimicam contubernalem, hostemque deorum. Imo quando vir fibi maximelætari videtur In domo, five divinitus, five alicujus hominis gratia, Tum vero mulier, invento quod culpet, ad pugnam armatur: Ubi enim mulier est, ne ad domum guidem Hospitem venientem blande vir exceperit. Porro, que maxime bona esse videtur, Ea plurimum obeffe folet, Nempe oscitante, id eft, nibil ab ea metuente marito. Vicini autem Etiam illum videre gaudent aberrantem. Nam unusquisque suam collaudat memor Uxorein, alterius vero reprehendit: Nec ag noscimus æqualem nobis obtigisse sortem. Jupiter enim hoc ipfum fecit maximum malum, Et vinc ulo constrinxit indissolubili: Ex quo solutos aliquos Pluto excepit, ideft, mortem obierunt,

Ejusdem. III.

Uxore vir nullam rem possidet

Pro un ore depugnantes.

Bona it ieliorem, neque mala deteriorem.

Ejufdem. IV. In vitam bumanam.

Ofili, penes se habet Jupiter altitonans finem Omniu m, quæfiunt; & pro arbitrio suo disponit. Nec in 1 10minum caducorum potestate animus Est, fed in diem nos mortales vivimus, Ita ut fin gulis Deus destinaverit. (fovet, Omnes at tem spes divina pulchris rebus, quas sibi quisque proponit, Temere cc infultantes. Alii diem Venturam e xpectant, alii annorum circuitus. Novum au em annum nullus non hominum fperat Divitiis bonil que plenum & charum affore.

Sed prævenit a lium misera senectus, comprehendens accedat: alios triftes ægritudines

Antequam finis Mortalium perd unt: alios Morte domitos Sub terram Plut demittit obscuram.

Sunt

95 Ές τε πάντα, η πας ἀνδεάσιν μθρει.
Ζεύς ηδιμέρισον τη τ΄ εποίησεν ημπόν,
Γιμάνας, Είδ τι κὶ δοκώσιν ώφελοιν
Εχυνι δέ τοι μάλισα ρίγνε η κακόν.
Οὐ ράς ποι ' έυφςων ἡμές Ειμ δίες χε η

100 'Απαθ', ότις πιν γυμαικί જાદેνλεταις
Ουδ' ανα λιμον δικίης απώσε),
Έχθελν (ωνοικητή επ. δυσμενέπ. δεών.
'Ανης δι' όταν μάλιςα δυμηθέν δεκή
Καβ' δικον, η δες μονεπ, η ανθρώπε χάεινς

Τος Εύρβσα μῶμον ἐς μάχ lu κος ὑωτ) •

"Οκε γωὴ γάς ὅςτν, ἐδ' ἐς ὁικίαν
Ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίατο•
"Ηπς δὲ τοι μάλιτα σωφρονεῖν δοκεῖ,
Αὐτη μέγιτα τυ Γχάνει λωθωμίνη,

110 Κεχωότ Φ μι ἀνδεός. δι ἢ γείτινες Χαίς κο ΄ δρώντες κὴ τον, ως άμας τανει. Τω Ιω ω δ΄ ἔκας Φ αινέσει με μνημιώ Φ Γωαίκα, ως ἢ βατές κ ωμήσε) ΄ Ίσω δ΄ ἔχοντες μοῖ ε αν κόσκομε. 115 Ζούς Κ μένς ον τὰ τ΄ ἐποίποτ κακον,

115 Ζούς γο μέριςον τετ εποίπσεν κακόν;
Καὶ δεσμόν αμφέθηκεν άρρηκτον πεθη τΕξ έτε τευ μβύ Αίδης έδεξατο,
Τωμακός είνεκ αμφιθηειωμβόες.
Τε αυτέ. γ΄.

Τωναικός έδεν χεημ' ανής ληίζεται Έδλης αμείνου έδε βίμον ημκής.

Τε ἀυτε. Α΄. Εἰς βίον ἀνθρώπνον.

Τα παι, τέλ Φ μιο Ζους έχει βαρύκτυπ Φ
Πάντων, ὅσ΄ ὁξὶ, κὶ πθησ΄ ὅπη θέλει.
ΝόΦ Α΄ ἐπ' ἀνθρώποισιν ἐκ ἐφημέροις

Ες΄, ἀλλ' ἐφημέριοι βροτοὶ δὴ ζώσμως

"Οπως ἔκαςον ἀντελουτέση θεός.

"Ελπὶς ἢ πάντας κάκλεσιν θείη τρέφει,

"Απρηκτον ὁρμαίνον ας. ὁι μιὸ ἡμέριω
Μένεσιν ἐλθειν, ὁι Α΄ ἐτέων πειθροπάς.
Νέωτα Α΄ ἐδεις ὅςις ἐ δοκεί βροτίν Πλέτω τε κάραβοϊσιν ἔξεως φίλ Φ.

10 Πλέτφ τε κάγαθοΐσιν έξεως φίλο.
Φθάνι ή τον μιο γηρας άζηλον λαβών,
Πεὶν τέςμ' τκηθ' των ή δίς Ιωοι νόσοι
Φθείςκου θνητήν των Α' "Αςει δεδιαμμίκς
Πέμπη μελαίνης 'Αίδης Κωθ χθονός.

Sunt qui in mari procellis agitati
Et multis fluctibus purpurei fali
Moriuntur, cum non amplius vivere possunt.
Nonnulli laqueo vitam infeliciter finiunt,
Et sponte sua lumen solis relinquunt.
Sic nihil malorum in vita abest: sed infinitæ
Mortalium sortes, & inestabiles calamitates
Damnaque sunt. Quod si me audirent,
Mala non diligeremus, neque doloribus
Animum applicantes malis discruciaremur.

Ejusdem. V.

Homo cum fis, nunquam dixeris quid futurum fit: Nec inspiciens hominem, Quamdiu fit victurus. Etenim celeris, muscæ præpetis Instar, rerum fit mutatio.

Ejusdem. VI.
Nullus plane fine vitio aut calamitate vivit.
In mortem. VII.
Mors etiam bello elapsum comprehendit.
Consolatorium. VIII.
De homine defuncto non cogitabimus,

Si quid sapiamus, amplius uno die.

爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺爺

E SUIDA, DE RHIANO.

RHIANUS Cretensis erat Benæus: (Bene enim urbs est Cretæ) nonnulli Ceræten, alii vero ex Ithaca vel Messene ipsum natum esse memoriæ prodiderunt. Hic prius palæstræ custos & servus suit: postea vero edoctus, Grammaticus factus est, contemporaneus Eratostheni. Scripsit carmine Heracliada, libris quatuor.

RHIANO.

De Imprudentia.

Mnes profectò erramus animis
Homines, ferimusque deorum variantia dona
Pectore insipiente. Nam qui victus inops
Observatur diis gravem impingit culpam
Moestus: virtutem vero suam animumq; negligita

Nec dicere quippiam audet, neque facere

Prz.

13 'Οι δι' ον Δαλάστη λαίλαπ κλονούμψοι, Καὶ κύμασιν πολλοίσι πορφυρῆς άλδς Θνήσκεσιν, εδτ' ἀν μὴ διωήσων ζι ζώειν. 'Οι δι' ἀζχόνὶω ά ξαντο δις Ιωίφ μάρφ, Κ' αὐ τά χρε τοι λείπεσιν ἡλίε φά. Ο Οῦ τω κακῶν ἄπ' ἐδεν ' ἀλλὰ μυρίαι Βροταίσι κῆρες, κανεπόρρας τι δια το, Οῦκ ἀν κακῶν ἐξῶμλυ, ἐδι' ἐν ἀλλεσι Κακοῖς ἔχοντες δυμόν ἀκιζοίμεδα.

Τε ἀιπε. ε.

*Ανθρωπ Θ εων, μήποτε φήσης δ, π χίχνε] ο Μηδ' ἀνδεχ ἰδων, δωνν χεόνον έωτ.].

*Ωκεια χω, εδε πανυπερύγε μιμας
Ούπως, α μετάςασης.

Τε ἀυτε. ε΄.

Πάμταν δ' άμωμΦ έπε, εδ' ἀκήειΦ.

Έις Βάνατον. ζ΄.

Ό δ' αῶ βάναδ Φ ἐφῆκε κὰ τὸν φυρομάχον.

Παρηγρεικόν. ἡ.

Τε ᾶ πανόν Φ ἐκ ἀν ἐνθυμοίμεθα.

Εἰ π φερνοϊμώ, πλεῖον ἡμέρας μιᾶς.

施旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅

Έκ τ ΣΟΥ Γ΄ ΔΑ, τε ΥΡΙΑΝΟΥ.

'Plands δ Κενις Ιω ΒΙωμίω (ΒΙων ή πόλις Κρήτης άλλος Κηραίτιω, άλλος ή Ίθακης η τ Μεσήνης αυτον ίσος η Θ.

Οῦ τος ή Ιω τ παλάς εμς πεήτερν φύλαξ κ δικλω υσερνή παιδαθείς έγμιστο γεμματικός, σύ Γχρονω Έρατοθένες. "Εραφεν έμμε εμποιήματα Ήρακλείσου βιολίοις τέσας συν.

'ΕΚ ΤΩ Ν 'ΡΙΑΝΟΥ". Πεεὶ ἀφερσιώης. ά.

***** "Αρα δή μάλα πάντες άμβπνοοι πελομεθά

"Ανθρωποι φέρομθη η Βεών έτεροβροπα δώρα

"Αφεαβές κεαδίη " βιότοιο με ός κ δπιθαλίς

Στεωφα) μανάςεκτιν δπιδορν αὐνὸν ἰάπει

πουδί τι βαρταλέ νοθειν έπ Θ. εδέ τι βέξαι, (πζε

Εβριγώςς

Prætimore, ubi viri locupletes adfuerint;
Sed animum ejus absumunt pudor & mæror.
At qui seliciter agit, cuique Deus opes tribuit
Et regnum in multos, hic obliviscitur quod telluri
Pedibus insistat, & mortales ei sint parentes:
Sed arrogantia animique vitiosa elatione
Instar Jovis tonat, & caput supra cervicem tollit,
Quamvis parvus; pulchrisque-decoram-cubitis Minervam ambit:
Denique viam aliquam requirit ad Olympum,
Ut diis annumeratus epulis corum fruatur.
Ast Ate, levibus accurrens pedibus,
In vertice capitis insperata nullique visa,
Jam quidem vetulis ipsa juvenili forma, jam vero contra
Juvenibus senili insistit facie fraudulenter,
Jovi deorum principi & justitiæ gratum faciens.

E NAUMACHIO.

I.

Ulchrum sane est, corpus castum habere, intactamque manere

P Virginem, & puris semper cogitationibus delectari,
Nec onus circa laboriosa ilia gestantem,
Neque dolores trementem suspiriosos Lucinæ:

Sed permanere quasi reginam imbecillium mulierum,
Oculum animæsplendidum ad eam vitam erigendo,
In qua glorjosæ & veræsunt nuptiæ, ubi commixta
Divinis verbis lumine plenas meditationes parit.
Quod si te communis vitæ desiderium capit,
De ista quoque præsciens dicam, quomodo te oporteat consicere
Navigationem, ut aiunt, secundam animo læto.
Hic tibi sit maritus, quem parentes decreverint:
Et, si suerit prudens, selicissma es: sin aliter
Virum sortita sueris, ferre & ipsum oportet.
Sed si quis prudens aliquid tibi dixerit,
Obsequere, nec dissentias ab ipso. Esto autem es
Blanda: idque magis, cum aliqua cura afficitur.
Viro enimindignanti conssilium & solatium est uxor.

Relinque

Καί δι θυμον έθεσ ημπετεανοι παγένσιν Καί δι θυμον έθεσ ημπετεανοι πό διζύς.

"Ος δε κεν δυοχθήση, θελος δι' δηλ όλο ον δπάζη Τοκόν διποκουκοι εανίως. Επλήθε θε ενεκε γαίαν Ποκόν δηπετε εκ. Εννητεί δε δι ελολ τοκή ες Αλλ' δωροπλία κι δι δι ελολ τοκή ες Αλλ' δωροπλία κι δι δι ελολ τοκή ες Αλλ' δωροπλία κι δι δι ελολ τοκή ες Καίωρ έων δλίγ Θ μπά παι δι' έυπη χωι Αθλύ ων Καίωρ έων δλίγ Θ μπά παι δι' έυπη χωι Αθλύ ων Τε και μετ' αθανα τοι το και εξι ελολ τοκόν δε, "Ως κε μετ' αθανα τοι το και εξι ελολ ελοπ ελολ κι παιλοίσι με τα τεωρώσα πόθεωτο, "Ακρης εν κιφαλήσιν ανώϊς Θ κι αφαί ων "Ακλοτε κι γεαί ησι νεωτές η, άλλοτε δι' αμπε το Τοπλοτές ησι γερίοντι δίκη τ' επίπεα φές εσα.

'EK TΩ'N NATMAXI'OT.

d.

Andruli, d'enas a prov'ézer, adunta te MILLIAM Παρθενικού, καθαερίοι το ακ μελεί μασι Μήτε βυροβλήτων λαρόνων πελ φόρτον α εξ Thre Toyou Course & and sour Biren alas AM' hoy Sadinerar apaugar Shautegaut, Ψυχής όμμα φακινόν του βιότοιο χέκσαν, Ένδα γάμοικεδνοί η άληθέες ένδα μυγείσα Θεωτεσίοις έπεςων νομματα φάςα πίκ ει. בו אל סב אל לשטום חולם בי מוצמינו, Kai रहरा कल्परीय संद हेर्डक, मर्केड द्वां वह क्रियाया 10 Τον πλεν, ως φασιν, τον δεότερον έυφρονι δυμφ. "Esw ool motis &TO, or de neived toknes Καν ωλο έν πουτός, π μακαιζτάτη · εί δε κεν άλλως 'Aveca แอเด็กขนอ, จอดุยง น รัฐธอง ส่งส่ว นท 'Axx' ใน เมื่อ พระ ออไ สะสงบนผู้เษื่อ, สีเนย ยัสทุ Πείθεο, μηδ' έςτο βίθ ανδιχα γίνεο δι' αυτώ Μειλιχίη, κη μάλλον ότον τι ε κήδ & indivn. Ardei 28 aganour Deginadis Bu duoits.

A Eine

Relinque autem illi externa opera, quæ conficere poteft. Tibi cura rei familiaris sit, & custodiæ domûs. Ne ipsum interroges de rebus quas nefas est mulieribus Nosse: si tamen ipse te velit in consilium adhibere, Ausculta statim ejus sermoni; sed sero responde cum ipso Deliberans, & nihil promitte, nec admone, Ut tuo arbitrio res agenda permittatur: quia exitus vanus est. Vxori prudenti sat maritus qui illam virgo-duxit: neque ipsam Adspicit alter lecto denudatam. Primum stulte agentem tolera; est enim necessarium: Sæpius quoque morbum fustine, quantumvis anxia. Contine in pectore curas tuas, neque dicas Omnibus quæ agit, nec ipsis parentibus cuncta exponas. Sola defipientem moneas, idque, ut decet, leniter: Nam contumelia etiam prudentem virum irritare novit. Sæpius oratio lenis virum infipientem demulcet. At fi pravis fociis conjunctus pravus fiat, Ne adversus illum, ô filia, contendas; Sed focios instiga ut inter se diffentiant: Facilis autem hæcratio est dissipandæ societatis Perversæ; fociis amicum reddi bonis Et prudentibus. Quis enim-sponte stultum sibi jungeret amicum? Sic tu quidem virum charum ex animo diligas; Et intelligat maritus tuus evidenter, quod liberos Ex animo ames: haud enim talis existit Ut non fentiat amorem, nee fideles mores agnoscat. Sed audi virgo: Hæc te cuncta observare decet. Nec proclivis nimium sis ad rifum, nec tristis; Nec otiofa prorfus efto, fed moderatos fubi labores. Nec tuis famulis duram te aut valde lenem Præbeas: negligentiores enim domini semper damnum patiuntur; Sed TIMENtibus servis domini confidenter imperant. Externos amores rejice, priusquam abaliis Revera cognosces studio mentesque ipsorum. Nec anum improbam tuis unquam ædibus recipias: MULTOrum bene conditas familias peffundederunt anus. Neque loquacem mulierem tibi fociam jungas: CASTOS mulierum mores pravi fermones corrumpunt. Nec afficiaris nimis auti studio, neque in collo Purpureum hyacinthum geras, viridemque jaspin, Quibus stulti superbiunt. Tu vero ornatu, O virgo, inani non indigeas, neque in speculo

Manu

Λείπε δε όισα θίρηφι, τὰ κζ δωία ηπονέειος.

20 Σοὶ Α΄ δικωφελίη μελέτω, μέρα εόν τε φυλάντην.

Μηδε μιν εξερέτηνε τὰ μη θεμις εξί γιμαϊνας.

"Ιδικριαι" εἰ Α΄ αὐτός σ' ἐθέλος συμφερέδιονα θέος,
Σιώθεο μι τάχα μύθω αμείδεο Α΄ διλε (τω ἀυτώ Φεαζομβόη, κ) μηδεν επίχεο, μηδε κέλοδε

ος Σηρέζου ίστητο το ηδ τέλ. Εξίν ἀφαμείν.
Κεείδι Ε πινυτή πόσις ἄρμ. Ε έδε τ' ἐπείνω Δεύτες Ε ἀθρήσει λεχέων ἐπογυμνωθείσων.
Πρώτα με ὰ ἀφραίνον] Ε ἀνάρεο, κὶ ηδ ἀνάς κη ·
Πολλάκι πε κὶ νέσε ἀνάρεο, κηδομείνη σε.

35 'Ει δι' ολοοίς επάροισην εφεσπόμλη καιδς είν,
Μὴ πὸ μλὸ ἀνπείλω κείνε, τέκΘ, εἰς ἔριν ἔλθης,
'Αλλ' ἐπάρες ὀσριωε μῦ σφίσι νείκεα βάλλην.
'Ρηϊδίν δι' ὁδὸς ἥδε διακεῖναι φιλότητα
Λαραλέλω, ἐπάροις ἢ φίλον ἀραθοῖσι βρυέως,

40 Καὶ πιυτοῖς. Τις γάς κεν έκων φίλον ἄφεονα θείτο; Καὶ σὸ με ως φίλον ἄνδεα κὰ ἀγεκέως α γάπαζε. Γνώτω δι ἀμφαδίω κὰ σὸς πόπς ὅπί κε τέκια Ἐκ θυμε φιλέης. ἐπεὶ ε τί γε τοῦΘ ἐπύγθε, Οὐ σέργειν φιλότητα κὰ ἡθεα πικὰ δαμῶα.

45 Παθενική συ δι ἄκκε το σε χρή πάντα φυλάσειν.
Μήτε φιλουμιζδής μάλα χίχνεο, μήτε καπηφής.
Μήτ' ἔσο πάμπων ἀεργὸς, ἀλις δι ἔχε κὶ πόνε ἔργων.
Μήτε κακή διμώεων τεοις ἔτο, μήτε μάλ ἐδκή
Φαίνεο · ἡπίτεροι γδ ἀεί πε πημα φέροντω ·

50 ΘΑ ΡΣΕΙ" δειδιότων μάλ επικρατένουν άνακτες. Ο διείων φιλότητας άναίνεο, πείν κεν άπ άλλων Ειδείης επίμως μελεθήματα κ) νόον αὐτος. Μήτε γραμώ ποτε σοΐοι κακιωθέξαιο μελάθροις ΠΟΛΛΩΝ γεμες έτος θ εύκπτα δώματα φώτων.

55 Μηθέ με ακειτόμυθον εταιείωταιο γιμαϊκα ·
ΚΕΔΝΑ γακοί φθείρεσι γιμαικών ήθεα μύθοι.
Μὴ τό ποτε χευσῷ πειμαίνεο, μήτ ἐπὶ δειςῆς
Πορφυρέλω ὑάκινθον ἔχοις, ἢ χλωρὸν Ἰασον,
Τοῖς ἔπι φυσιόωτι θαλίφρηνες. ἀλλὰ τὸ κόσμε,

60 Παρθένε, πιϋσίε μη δούεο, μηδεκατό πεω

XHEL

Manu discernens tuam contempleris formam;
Sed neque circa comas multiplices necte nodos;
Nec sub palpebris tuis vultum colore nigro inficias:
Nonenim mulieribus natura corpus dedit impersectæ
Formæ, ut & alia opus esset in corpore machinari.
Quomodo autem, ô filia, sustineres à prudenti viro conspici,
Mortale tuum corpus tam varils exormans modis?
Ex alia aliam sactam teque tibi dissimilem video,
Unam mulierem sub multis formis mihi apparentem.

Ejafdem. II.

Vituperium divitiarum.

Aurum fane & argentum pulvis funt; & qui reperiuntur

Lapilli in calculofa maris crepidine;

Multi autem jacent ad ripas fluviorum temere;

At vestes marinæ purpuræ cruor inficit;

Quibus inhiare solent stolidi nautæ.

E SUIDA, DE

PANYASIS Polyarchi, Halicarnasseus, Prodigiorum interpres, & Poeta, Herodoti Historici patruelis. Vixit 78. Olympiade, aut multo antiquior est. Recensetur autem inter Poetas post Homerum.

E PANYASIDE.

A Gedum hospes, quin & bibe; hoc etiam virtutis est, Si quis in virorum convivio plurimum vini biberit Reste sciteque, aliumque simul provocaverit virum.

Aque inter epulas vir fortis effe potest, atque qui in bello Pugnas sequitur luctuosas, in quibus pauci Animosi sunt, ac impetuosum Martem excipiunt. Huic ego illum aquali laude contulerim, qui epulis Assidens gaudeat, aliumque pariter cœtum incitet: Non enim vivere mihi videtur homo, neque agere Vitam hominum arumnosorum, quicunque à vino Animum abstinens, aliam sultus potionem hauserit.

Vini enim non minor est quam ignis mortalibus utilitas, Dona, malorum amuletum, omnis cantilenæ comes.

Keiei Saneivera relui wijaceo uneplus. Mnde nouns weiaha monogideus miene Checis! Μηθε μέλαινε τεοίσιν ύπο βλερά ερισιν ο πωπώς. Ου 36 Απχυτέεαις θέμας ώπωσεν ημιτέλεςον Mogolu, open njaha wei zeot rezvirouvro. 65 Thus of av, usea, Sul au Januovi pon califar Θυητου έφημερίη κομιδή χρόα ποικίλλεσα; Εξ έτεςης έτες ω σε κ άλλω άλλοτε λούνω, Φαινομβόλω πολλήσι μίαν μοςφήσι γιωσίκα. TE wis. B'.

¥05⊕ 71.878. Χρυσός τοι κόνις όξι κ) άργυς Φ, ήθε κ) σώτοι Λάες όπι ρηζώνι πολυ Ιηφίθι θαλά σης Πολλοί δι' έρριφα η ποταμήν είνα χείλεσν σώτως Είματα δι' είναλλίης έςυθρώνε η σύματι κόχλε. Τοῖς έπι φυσόωσι θαλίφερνες ἀσσαλίης.

TON SOTI AA, HEPI ΠΑΝΥΑ'ΣΙΔΟΣ.

Πανύασις Πολυάρχε, Αλικαρνασούς, τεραποσκόπος, κ) ποιητής επών, 'Ηερδότε τε isoeing έξαδιλοΦ. Γε-20νε χΤ τίω οή '(λυμπάδα, η κ) πολλώ ωρεσβύτερος. Έν ή ποιηται τά ਜੀ ε) μεθ' Ομη ερν.

moe-

5

10

[neft

ΈΚ ΤΩΝ ΠΑΝΥΑΊΣΙΔΟΣ. Eis angorav. d.

Είν άγε δη κο πρίν αρετηνύ τις όξι κο αυτή, Ευ η όπισα μίνως, άμα τ' άλλον φώτα κελεύη. Υσμίνας δέπων ταλαπε θέας, ένθα τε παίνερε Θαρσαλέοι τελέθεσι, μθύεσι τε θέρον "Αρεα. To Degal Defulu "1000 xx & o o T' evi Sout Τέρπη η παρεών, άμα τ' άλλον λαδν ανώγη. Ου γάρ μοι ζώζη γε θοκεί βροτίς, જ θε βιώναι 'Aνθρώποιο βίον ταλασίφερν , όξης απ' όινκ Θυμον έρητόσας πίνει πετον άλλο νεόφρων. ONG yo mee low com y Dovious everas, Eshov, aneginanov, maons Cusomosev acidns. F-f 4

EP

Inest vino sacra pars convivii & splendoris, Inest etiam saltationis, & amoris exoptati, Necnon pugnæ, & tristis malevolentiæ. Quare decet te inter pocula læto animo merum acceptantem Potare: non cibo male affectum instar vulturis Sedere pleno ventre, oblitum gaudia.

Ejustem. II. Vinum quidem deorum donum optimum est, Moderate sumptum: immoderate vero, pessimum.

Quo cum implevisset magnum & ex auro splendidum craterem, Scyphos frequentes attollens, potum suavem bibit.

E SUIDA, DE

ORPHEUS, tempore Judicum qui Judzis præfuerunt, everso Atheniensium imperio, notus suit, philosophus excellentissimus, & multorum mysteriorum peritus. Feruntur enim ab eo scriptz orationes de cognitione Dei.

EXORPHEO. De Deo. I.

Oquar quibus fas est; sed sores claudite profanis
Oninibus simul: tu vero audi, ex lucifera oriunde Luna
Musæ: narrabo enim vera: nec te quæ antea
In animo tibi visa sunt, chara vita spolient, (adverte,
Respiciens vero ad divinum bunc sermonem, ei diligenter animum
Intendens cordis rationis-capax conceptaculum. recte autem adViam, & solum adspice mundi regem. (scende

UNUS est per-se-genitus: ex eo uno omnia nata sunt.

Ipse vero in illis versatur: nec quisquam eum

Intueri-potest mortalium; sed ipse nihilominus omnes intuetur,

Hic ex bono malum hominibus dat,

Et bellum horribile, & dolores lacrymosos:

Nec quisquam est alius. Tu vero facile omnia adspexeris,

Si videres eum antequam tandem huc super terram venit.

Fili mi, ostendam tibi, quandoquidem video ejus

Vestigia, & manum robustam potentis Dei:

Ipsum vero non possum-adspicere. Nubes enim eum circumstat

Reliqua

Έν μ η παλίης ίερον μές Φ αγλαίης τε,
Έν ή χοροιτυπίης, ἐν εί ίμες τῆς φιλότη Φ,

15 Εν εί γε μιρο είνης η ευτοροστίνης αλεγεινῆς.

Τῷ σε χρη Φρά δαιτι είε εμμόνον ἔυρουν θυμῷ
Πίνειν · μηθε βοςῆ κεκακωμμόν πύτε χοπα

"Ηθος πλημμύροντα, λελασμμόν ἐυφροσιωάων.

Të ลับาซี. B'. "Oเง (เฟน) วิชทางกับ เราลัง หล่อน รู้เมือง ล้อเรอง กับช่อง วัง นะ โอง : เลื่อ นะ โอง วัง หลังรอง.

Τε κερόσας κρητίρα μέγαν γευσοίο φακινόν, Σκυπφές ανύμβ Θ σαμέας ποτόν ήδω έπιγεν.

ΈΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΊΔΑ, ΠΕΡΙΊΟΡΦΕΊΩΣ.

'ΟΡΦΕΥ`Σ, ότι τη Φεα 'Ινδώοις κειτήν, καταλυθήσης της βασιλείας 'Αθωαίων, εγνωείζετο, σορός αξεισος βυόωμω, κ) ποιλα μυσήεια διδαχθές. Φέρεν) χο αύτη κ) σει Σεογνωσίας λόγοι.

'ΕΚ ΤΩΝ 'Ο ΡΦΕ' ΩΣ. Πεεί Θεβ. α.

Τιασιν όμως το δί, θύρας δ΄ δπίθεθε βεβήλοις
Πασιν όμως το δ΄ άκες φαεσφόρε έκρονε μιώνς
Μεσιι ' εξειέω ρε άληθέα ' μηδέ σε τα πείν
Εν εήθεση φανέντα φίλης αἰών Θ΄ αμέςση.
Εις η λόρον θείον βλέλας, τέτω σερστεθεθε.
'Ιθωίων κεαθίης νοεεον κύτ Θ΄ δ΄ δ΄ δπίδαινε
'Ατεαπηκ, μένον δ΄ εσόρα κόσμοιο άνακτα.
ΕΙΣ δ΄ ές αὐπορμής ένδς έκρονα πάντα πέτεκ.).
Εν δ΄ ωὐποίς αὐπος σεινίως Γ΄ εδέ τις αὐπον
Είσεράα θνητή, αὐπος δέ γε πάντας ὁρξητα.
Οῦπς δ΄ εξ ἀρα θοῖο κακον θνητοίση δίδωη,
Καὶ πόλεμον κρυόεντα, κὶ άληκα δακευόεντα
Οὐδε τις έδ΄ επερος. σὸ δε κεν ρέα πάν Γ΄ εσορήσαις.
Α΄ κεν ίδης αὐπον πείν δή ποτε δοῦ ς΄ δπὶ γαίαν.
Τέκνον εμών δείξω σοι, ὁπιωίνα δεςκομοι ἀιπε

16 Γεννον εμών δεξω σοι, δπίωτα δεγκομαι απ *Ιχεια, κὶ χεῖεα επεαμώ κεατεροίο δεοίο • Αὐτον δι' ἐχ δρόω, τοῦ γὸ νέρ Θ΄ ἐςκρικ.)

Acimos

Reliqua mihi: frant autem decem orbes hominibus. Non enim quispiam mortalium videre posset eum qui hominibus Nisiunigenitus quidam prosectus ab-antiqua-origine gentis Chaldæorum: sciebat enim aftri cursum, Et ut sphæra motum circum terram circumvolvit. Circularem æqualiter & in fuo centro. Ventos autem gubernat circum aerem & circa fluxum Aquæ, & exerit fulgorem ignis potenter-facti. Ipse deinde super amplum cœlum consedit In aureo folio, terra autem sub pedibus jacet: Manumque dextram ad limites Oceani Extendit, & montium basis intus tremit, Nec ingens illud robur ferre potest. Est autem omnino Ipfe cœlestis, & super terram omnia perficit, Principium tenens simul & medium atque finem, Ut habet fermo antiquorum, ut ex aqua-ortus Mofes descripfit, Accepta divinitus lege quæ duplicia præcepta continet. Non fas est aliter loqui. Tremo vero membris In animo. Ex alto imperat omnibus ordine. Ofili, tu mentem tuam admove linguam Bene cohibens: in pectore vero conde hunc fermonem.

Ejusdem. II.

O rex cœli & inferni, marisque & terræ,
Qui tonitribus concutis validam domum Olympi,
Quem dæmones horrent, & deorum cœtus metuit,
Cui Parcæ quantumvis implacabiles obediunt,
Æterne ave-materne, cujus ira omnia quatiuntur,
Qui agitas ventos, omniaque nubibus obducis (astra Igneis turbinibus disfindens latum aerem. Tuus quidem est inter
Locus, qui immutabilibus præceptis movetur:
Tuo autem splendido solio adstant laboriosi
Angeli, quibus curæ est quomodo mortalibus omnia persiciuntur.
Tuum ver recens relucet sloribus purpureis,
Tua hiems frigidis advenit nubibus,
Quas olim ebrius Bacchus distribuit Autumni tempore.

Ejusdem. III.

Æternum, immortale, fandum duntaxat diis; Veni maxime deorum omnium cum potenti fato, Horrende, invicte, magne, æterne, quem circundat aer, Huc veni, aures mihi & purum auditum aperiens,

Audi

Σο Ειμημενογμής τις Σπερρώς φυλε άνωθεν
Χολομών ' ίδεις γο έμω άς εριο πος είης,
Καὶ σφαίς ης κίνημ αμφί χθόνα ως σειτέλλη,
Κυκλοτικές γ' ενίσω κτη σφετερον παίδακα.
Πνούματα δ' Ιωνιοχεί σεί τ' ή έρα. κ) σεὶ χεῦμα

25 Νάμα ΤΟ, εκφαίνει ή πυρές σέλας 'ιφιγβυήτε.
Αυτός δι' αξι μέγαν αξιθις έπ' έρανδι ές πεικται
Χουσέω είν εξετεριώ όπο τέρμαστο Ωχεανοίο
Εκτέτακο, έρεων ή περια βάσις ένδο τουμώ,

30 Ουθε φέρειν διωία) κρατερον ωλίω. Έςτ ή πάντως Αυτος έπεράνιω, κ) όπὶ χθονὶ πάντα τελωτά, Αρχιω αυτός έχων αιμα κ) μέσον ηθε τελωτίω, Ως λόδω άρχαιων, ως υθρογωίς διεταξεν, Έκ θεόθεν γνώμαισι λαδών χτ δίπλακα θεσμόν.

35 "Αλλως & Θεμιτον ή λέρειν. Τεομέω δέ γε γιζα. Έν νύφ. Εξ υπάτε κραίνει σελ πάτι ελι πάξι. "Ω τέκτον, συ τοισινόοισι πελάζεο, γλώωτω Ευ μάλ επικεστέων εξενοισι ή Ένθεο φήμω.

Të aure. B'.

Αἰθές Θ ἀδ' ἀἰδε, πόνθε γαίης τε τθεμνε,

"Ος βερνθαϊς σείεις βειαερν δόμον Οὐλυμποιο,
Δαίμονες δν φείωταπ, θεων ἢ δεδοικεν ὅμιλ Θ,

"Ω μοῖερι πείων) ἀμείλικπὶ το ἐκσαι,

"Αφθιτε μηθοπάτως, ε΄ θυμο πάντα δονείται,

"Ος κινείς ἀνέμες, νεφέλησι τε πάντα καλύπεις,
Πρησίδρη ολίων πλαθω ἀιθέρα τη κιδι ἐν ἀσερις
Τάξις ἀναλλάκτοισιν ἐφημοσωάμσι τς έχεσα

Σῷ ἢ θεόνω πυρόεντι παρεσασην πολύμοχθοι

"Αγγελοι, δισι μέμηλε βερτίζος πάντα τελείται.

Σὸν μι ἔας λάμπο νέον ἀνθεσι πορφυρέοισι,

Σὸς χειμών ψυχεροιν ἐπεχόμω Θ νεφέλαισιν,
"Ας ποτε βεραχ δυτάς Βερμι Θ διένεων ὁπώροςς.

דו מעדה ץ'.

"Αφθιτον, αθαίνατον, ριπόν μόνον αθανάπισιν,
'Ελθέ μεμες θεῶν παντων κρατερί (μι) ἀνάξκη,
Φεικτός, ἀιτίπη Θ, μέγας, ἀφθη Θ, δν εέφει αθτές,
Δεθεί νωί, κατά μοι καθαράς ἀκοάς τε πετάσσας,
Κέχλυθε

li

Audi omnem ordinem quem * conjectavit Deus Ex una nocte & ex uno die similiter.

* Forté melius legendum, fabricavit.

E SUIDA, DE

MIMNERMUS, Ligyrtiadæ filius, Colophonius, aut Smyrnæus, aut Astypaliensis, Elegiarum scriptor. Vixit Olympiade 37 ita ut præcesserit septem Sapientes. Nonnulli vero dicunt eum eodem cum illis tempore vixisse. Vocatus etiam suit Ligyastades ob ejus industriam & suavitatem.

M I M N E R M O. De Vita, quod brevis sit. I.

Nos autem, velut folia producit floridum tempus Veris, cum fubito splendor solis augetur: His similes ad breve tempus floribus juventutis Delectamur, à diis neque malum edocti

Neque bonum. Parcæ autem nigræ nobis adstant:

Altera, gerens finem molestæ senectutis; Altera, mortis. Breve autem tempus durat juventutis

Fructus, quamdiu super terram spargitur sol: At postquam terminus temporis hujus præteriit, Statim mori satius est, quam vivere.

Multis enim malis animus afficitur. Aliquando res domestica

Laborat, & paupertatis opera triftifica fiunt.

Alius rurfus defiderat liberos, quos maxime

Cupiens, tellurem fubit ad inferos.

Alius morbo animum-corrumpente tenetur: nec ullus est Hominum, cui non multa Jupiter mala largiatur.

> Ejusdem. II. Vituperium Senectutis.

Sed breve tempus durat, instar sonnii, Juventus pretiosa. Difficilis autem desormisque Senectus statim imminet capiti,

Odiosa simul & contempta, quæ virum reddit obscurum, Lædit autem oculos mentemque circumfusa.

Tithono Jupiter malum immortale dedit Senectutem, quæ vel trifti morte magis est timenda.

Qui

Κέκλυθι τάξιν ἄπας δοίω * τεκμής στο δείμων Εκ τε μικς νυκτος και ' Εξ ένος πιμα Θ αυτως.

* is. BEATION, TENTIMATO.

TON SOYI'AA, HEPI' E K MIMNE'PMOY.

ΜίμνεςμΘ, Λιγυςπάδε, ΚολοφώνιΘ, η ΣμυςναιΘ, η Αςυπαλιούς, Έλεγειοποιός. Γέρονε ή όπι πίς λζ' Ολυμπάθος, ώς σερτερούψ τη ζ΄ σορών. Τινες ή αυτοίς συ Γχερνείν λέγεσιν. Έχαλείτο ή κή Λιγιας άθης કોલે το **કાલાક**λες κ λιγύ.

TON MIMNE'PMOY.

Tisei Bis, on Beaxis. a. Μείς δί, διά τε φύλλα φύει πολυάνθεμ Ο ώςη "He G, or' at aun auge) nexis Τοῖς ἴκελοι, πάχμον όπὶ χρόνον ἀνθεστυ ήθης Τεςπόμεθα, τοῦς θεῶν ἐθότες ἐτε κακὸν,

Ούτ άγαθον. κίιςες ή παςες ήχασι μέλαιναι. Η μο, έχεσα τέλΟ γίεσο αεγαλές.

5

10

15

Ή δι' ετέρη, Βανάπιο. μίνωθα ἢ γίγνε) ηςης Καρπος, όσον τ' ἐπὶ γλω κίδνα ἢ ἡέλιΘ• Αὐτὰς ἐπίω δὰ τέτο τέλ Φ कि σμεί τε) ώς ης,

Αὐτίνα τεθνάναι βέλπον, ἢ βίο] Θ΄ Ποκλά χο εν θυμφ κακά χίχνε] ἄκλοτέτ' δικ. Τρυχεται, πενίης δι' έργ' όθωπρο πέλο. "ΑκλΘ δι' αὖ παίθων επιθεύεται, ὧντε μάλισα

'Iudgwo, x7 yns "gye) eis atolw. "ANO एडिका है दूस निप्रात्व निर्वेष करें मह दिया

Av Spátav, & Zeos un rand total de . ΤΟΥ ΆΥΤΟΥ. β'.

Toso yngws.

'Αλλ' όλιγο χρόνιον γίγνε), ώστες όνας, "Η εν πακεωτά το δι' άργαλ έον κ) τα μος σον Γης ας το κεφονής αυτίχ το κεία.), Έχθε ον όμως η άπμον, ό, τ' άγνως νη τθε άνδεα, Βλάπει δ' όφθαλμές η νόον άμφιχυθέν. Τιθωνφ με έθωκεν έχειν κακόν άφθιτον ο Ζους

Γηεςς, δη θανάτε βίριον αργαλέε.

Qui pulcherrimus erat olim, ubi forma prateriit; Nec ut patera filiishonoratur, nec ab amicis.

Ejusdem. III.

Qualifinam vita foret; aut quid jucundi fine aurea Venere? Emoriar, quando ista mihi non amplius curz fuerint: Amor, inquam, occultus, & blanda dona, & lectus,

Si rapidi fint juventutes flores

Viris & mulieribus: ubi vero molefta ingruerit

Senectus, quæ pulchrum etiam virum deformem reddit,

Semper tum graves animum rodunt cura, Nec folis adspectu desectatur senex;

Invifus est pueris, contemptusque muliebribus:
Adeo miseram Deus senectam secit.

Ejufdem. IV.

De Fortitudine.

Non quidem illius robur, & fortem animum
Similem iis qui ante me fuerunt, credo; qui ipfum viderunt
Lydorum equitum confertas diffurbare turmas,

Hermi per campum virum hastatum.

Ipsius quidem nunquam omnino culpavit Pallas Minerva Acre robur pectore, quando in prima acie

Furebat, ac fanguinarii in pugna belli

Acerba per vim repellentis hostium tela.
Non enim illo hostium alius præstantior vir
Erat ad percurrendum pugnæ validæ
Opus, quamdiu luce fruebatur solis velocis.

Ejusdem. V.

lambi.

Infigni cuipiam viro proni fumus omnes Invidere vivo, mortuum autem laudare.

Ejusdem. VI.

In Medicos.

--Sicut medici folent dicere, Leves affectus majores fiunt & graviores quam timendum sit, Uf seipsos extollant.-- Τό πεὶν ἐων κάκλις Φ, ἐπίω જિંદ્રμεί τε) હંદુન, Οῦτε πετής πειον τίω Φ, ἔτε φίκοις.

Τε ευτέ. γ'.

Τίς ἢ βίΘ, π΄ ἢ τεςπνὸν ἄτες χυσῆς ᾿Αφεοδίτης;
Τεθναίω, ὅτε μοι μηκέπ ταῦτα μέλοι.
Κρυπαδίη φιλότης, κὰ μείλιχα δῶρα, κὰ ἐυνη,
"Ανθεα εἰ ης κς χίγες ἢ άςπαλέα
'Ανδράσν ηδὲ γωναξίν · ἐπεὶ δι' ὁδωνηρὸν ἐπέλθη
Γῆρας, ὅ, τ' ἀιχρὸν ὁμῶς κὰ καλὸν ἀνδραπθεῖ,
Αἰεὶ μὰ φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείςεση μεριωναι,
Οὐδ' αὐρὰς προσοςῶν τεςπε ἢ ἡελίε,

'Αλλ' έχθεος με παισίν, ἀπίμας ۞ " γωαιξίν · Οὐ τως ἀζγαλέον γῆεας Έθηκε Θεός.

5

10

5

10

E

TE dure of.

Περὶ ἀνδρείας.
Οὐ μ΄ δη κείνε γε μμύ χὰ ἀγμίσεα πυμών
Τοῖον ἐμεδ προτέρων πεύθο μαι, ὅι μν ἰδον,
Λύδων ἱππομάχων πυκινὰς κλονόοντα φάλαγγας
"Ερμιον ἀμπέδιον φῶτα φερεμμελ ἱμυ.
Τε μιλὶ ἀς ἀποτε πάμπων ἐμέμ Ιατο Παλλὰς Αθιώη
Δειμύ μιμ κεαδίης, ἐδό ὅτ ἀνὰ περμάχες
Σεῦ ἡδ ἀματόει Θ ἐν ὑσμίνη πολέμοιο
Πικρὰ βιαζομίκε δυσμικών βέλεα.
Οὐ γάς τις κείνε δηὶων ἔτ ἀμφνότερος φῶς
"Εσκεν ἐποίχεις φυλόπι Θ κεατερῖς
"Ερρον, ὅτ αὐγασιν φέρετ ῶκέ Θ ἡελίοιο.

Të durë é.

"Iaucoi.

Δεινοί 38 ανθεί πάντες ἐσμβρ ἐυκκεલ Ζώνη φθονώσαι, καθθανόντα θ' αινέσαι.

Të aurë s'.

Εἰς ἰατεές.
-- Οια δη φιλεση όι ἰαθοὶ λέγειν,
Τὰ φαϋλα μείζω κὸ τὰ δείν ὑτὰ φόδον,
Πυργεντες αὐτές---

E SUIDA, DE

LINUS Chalcidensis primus literas ex Phænicia ad Græcos aftulisse, Herculemque literas docuisse, & inter Lyricos Poetas princeps extitisse dicitur.

E L I N O. In prudentiam. I.

PRospice, animum intendens & muniens ex auditu
Nostri sermonis, viam præ cunctis veram:
Noxas repellens, sortesque damnosas, quæ prosanorum
Vulgus subvertunt malisque per omnia implicant
Variis fraudulentas sibi formas sumentes.
Has tu custodia mentis ab animo arceto:
Hæc enim expiatio revera te juste purgabit;
Siquidem re ipsa oderis exitiosum earum genus;
In primis vero materiam omnium malorum largitricem,
Quam cupido instar-aurigæ-regit stolidis frænis.

Ejusdem. II.
In Spem.

Speranda funt omnia: quia nihil non sperari potest. Omnia Deo facilia factu sunt, nihilque impossibile.

E SUIDA, DE CALLIMACHO.

CALLIMACHUS Cyrenzus, Grammaticus, discipulus Hermocratis. Fuit autem adeo studiosus, ut & Poemata carmine scripserit, & plurima etiam prosa oratione composuerit, ultra libros 800. Vixit tempore Ptolemzi Philadelphi, Olympiad. 127.

E CALLIMACHO.

Perjurium I.

Juravit quidem: fed, ut aiunt, ô Dea, amatoria Juramenta deorum non subeunt aures.

ΈΚ ΤΩ Ν ΣΟΥ Ι' Δ A;

ΛίΝος Χόμμο τος જρώτ Ο જે Φοινίκης γράμματα es Εκλωας αγαγείν λέγεται, γράως ή Ηρακλέυς εξυσιάκως και της κυρικής μέσης στώτος ήγεμών.

'E K T Ω' N Λ I' N O T.
'Es σωρερσύνω. ά.

Φράζεο δη, συνδιω εντιμάμθυ δι άκτης Μύθων ημετέρων, άτεαπον τολί παντος άληθη «Κηρας άπωσάμθυ πολυπήμονας, άτε βεδήλων "Οχλον άξεροαι άπαις τολί πάντα πεδώσι Παντοίαις, μοροών χαλεπών άπατήμα "έχνοαι. Τας μ' έπο θυχης εξερείν φυλακαστι νόοιο "Ουτος ράς σε καθαρμός δικαίως δοπεύσει. "Ει κεν άληθείη μισέης όλοδη γίθ αυτήθ, "Ηδι ύλλιω πρώπς" αίχεων θώπηραν άπάντων, "Ην επιθυμία ιωιοχεί μας γοιο χαλινοίς.

Τε αὐτε. β'.

Έις ἐλπίδε.

Ελπεδζ χεὴ πάν] ΄ ἐπεὶ ἐκ ἔς ἐδὲγ ἀελπίον.

Υράδια πάντα δεῷ τελέσαι, κὰ ἀνήνυτον ἐδὲν.

'E K T Ω ' N Σ O Υ I' Δ A, HEPI' KANAIMA'XOY.

ΚΑλλίμαχος, ΚυςωνώΘ, γεσμματικός, μαθητής Εςμοκερίτες. Ούτω η γίρονεν επιμικές απος, ώς γερίμας μ΄ ποιήματα εἰς πᾶν μέτεαν, ζωντάξαι η καταλογάθω πλείςα βιβλία ώ. Επὶ η τον χερίνον ω Πτολεμαίε τε Φιλαδέλοε, Όλυμπάδι εκζ.

ΈΚ ΤΩ Ν ΚΑΛΛΙΜΑ ΧΟΥ. Έπορχία. ά.

"Ω Μοσεν" αλλα λέγκοι, ઝεα, τέτες εν έςωπ Ορκες μη διώση κατ' ές αλανάτων.

ıln-

ema

A A TOO Ejufdem. II. TON'I De Literis. 1

Erenim ego quacunque capiti olim largitus fum. Flava cum odoratis unquenta corollis,

Omnia statim odorem amilerunt: & que dentes Intra, & ventrem ingratum subierunt,

Eorum quoque nihil in crastinum remansit. Que vero in aures Recondidi, ea fola mihi adhuc manent.

Ejufdem. III. Neque divitize fine virtute viros promovere possunt, Neque virtus fine divitils.

Ejufdem. IV. In Paupertatem. Dii semper tenuiter largumtur tenuis fortung hominibus.

E SUIDA, DE EVENO PARIO.

EVENOS duos commemorant, Elegiarum scriptores, & utrumque Parium. .

EX EVENO PARIO. ं के विकास के किया

Ultis quidem mos est in omnibus ex æquo contradicere: VI Recte vero contradicere non folent. Et adversus illos satis est antiquum sermonem respondere; HÆC tibi videntur, illa vero mihi.

Land Charles Ejufdem II dog anikik Ad fapientiam querendam adhibere audaciam, perutile eft:

Alioqui noxia est, damanurique affere. Ejusdemi III. De Ira

Sæpe ira mentem hominum detexit Latentent, que longe pejor est infanial MA

Ejufdem. IV. Exercitationem diuturnam permanere judico, amice: &, Si aucta fuerit, hominibus alteram esse naturam. Ejusdem. V.

Omne enim quod ex necessitate fit, molestum est,

TE aussi B'.

Περί γεσμαστων.
Καὶ βίξω τὰ μό δωτα μαξή απ τῆμο έδω κα,
Ξάνθα ζω δυδίμοις ἀπερλιπή ξεφάνοις,
"Αποα πάν ελύοντο Φοριχομμ, δωτά τ' οδόντων
"Ενδοθη, νειαίζαν τ' είς ἀχάριξον είν,
Καὶ την είνε έμεινεν ές απορον 'δωτα δι' ἀκκάς
Εἰσεθέμλως έπιμοι μένα πάξες τάδε.

Τંદે લાઈ. જું. Οὖτ' તેલ્ટામેંડ તેંમ્ટલ ૭૫૯ હેંમાંડ્ય લેંપ્ઠીવા તેંદ્દેવા; Οὖτ' તેલ્ટામેં, તેવ્દાગાગ

Τέ લાંજે. મેં દાદ જારાંતા. Aie τος μικρος μικρο મેં જે દા ઉર્લા.

CS

E

ΈΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ, ΠΕΡΙ'

ΈΥΗΝΟΥ Σ તેνα [εφουν ενω, Ελεγειών ποιητώς, κ] αμφοτές ες Παείες.

'EK TΩ'N 'ETHNOT' ΠΑΡΙΌΥ.

Ποροίς Ενπλέρου μα εθ στο παντος όμοίως.
Το οροίς οι ανπλέρου έκεπτετ' εν έροι.
Και αρος μο τέτας αραθο, λόρω ως ό παλαιός,
ΣΟΙ με ταυτα δοκευ δίν, έμοι ή πάδε,

Τε αὐτε. β΄. Πεὸς σοφίω μιζό έχειν τόχμαν, μάλα σύμφοεόν όζι. Χωεὶς Β βλαβερη, η κακότητα φέρει.

Τε αὐτε. γ΄. Περίδογης. Ποιλάκις ἀνθρώπων ὀργή νόον Σεκάλυ ζε Κρυπόμουν, μανίης πεκύ χεςότερον.

Φημὶ πολυχερνίω μελέπω έμθια, φίλε ' κ) δη Ταυπω ανθρώποισι τελάπωσα φύσην εθ.

Tổ ๗ฬิ. E. กลัง ๖๖ ส่งสาเซเอง ออทีโน ส่งเทอง รัจบ. Gg 2

E SUIDA, DE

ERATOSTHENES, Cyrenzus, discipulus Philosophi Aristonis Chii. Natus est 127 Olymp. Scripsit autem Philosophica, Poemata, Historias, & alia multa.

IEX ERATOSTHENE.

VInum igni æqualem vim habet. Ubi hominem
Subierit, conturbat eum seu Libycum mare
Aquilo, vel Auster: unde quoque prodit latentia
In mentis recessus & virorum animum universum concutit.

Ejusdem. II. De Zonis.

Quinque autem Zonæ rotundæ circumvolvuntur. Duæ quidem glauco sunt obscuriores eyano: Una vero, sabulosa, torridáque, & rubens, Verberata slammis; quoniam eam partem sibi Subjectam perpetuo ardentes radii torrent: Reliquæ duæ ad utrumque polum extensæ, Perpetua torquent glacie, pluvisque gravantur.

E SUIDA, DE

MENECRATES, Comicus. Comedia ejus funt MANECTOR, five HERMIONEUS.

E MENECRATE.

In Senettutem.

SEnectutem absentem quilibet exoptat; fi quando autem venerit; Incusat: sed futura semper est melior.

E SUIDA, DE

POSIDIPPO.

POSIDIPPUS Caffandrius fuit, filius Cynifci; docuit anno i Menandri obitu tertio, Comicus. Sunt autem ejus Comœdiz numero 30.

'E K $T \Omega$ ' N $\Sigma O \Upsilon I' \Delta A$, HEPI' 'EPATOSOE'NOTS.

'ΕΡΑΤΟΣΘΕ'ΝΗΣ, ΚυςωνώΘ, μαθητής φιλοσόφε 'ΑείςωνΘ Χίε. 'Ετέχθη εκζ' 'Ολυμπάδι. ΈΓεα β φιλόσοφα, ποιήματα, κ) ίσοείας, κ) άλλα πολλά.

rifto

hica,

R,

rit,

diz

E

'EK TΩ'N 'EPATOΣΘΕ'NOΥΣ.

Eis ἀκρασίαν. ἀ.

O Ινός τοι πυρὶ ἱσον ἔχει ωδώ, ຝ΄τ' ἀν ἐς ἄνδρω
Βορρως, πὰ νότος · τὰ ἢ κὶ κεκρυμωθρά φαίνει
Βυοκθεν · ἐκ δι ἀνδρων παν ἡ ἐπναξε νόον.

Τε ἀιπε β΄.

Μερί ζωνῶν. β΄.

Πέντε ἡ αὶ ζῶναι σειηγέες ἐασείρω.

Αι Ν΄ο με γλαύκοιο κελαινότεραι κυάνοιο τη γλαύκοιο κελαινότεραι κυάνοιο τη τη μία, ↓αφαρή τε κὴ ἐκπυρω, οῆ ἐρυθρὴ,

Τυπομιμή φλογμοῖσιν, ἐπεί ρά ἑ μοῖραν ἐπ' αὐτίω

Κεκλιμιόμω ἀκπίνες ἀξθερέες πυρόωσιν τη καίτερθε πόλοιο σειπεπηγῆαι,
Αὶ ἡ λίω ἐκάτερθε πόλοιο σειπεπηγῆαι,
Αὶ ὰ κρυμαλέαι, αἰεὶ δι' ὕδαπ μογένσαι.

'EK ΤΩ'N ΣΟΥΙ'ΔΑ, ΠΕΡΙ' ΜΕΝΕΚΡΑ'ΤΟΥΣ.

MENEKPA'THE, Κωμικός. Δεάματα αὐτε, MANE'KTΩΡ ή ΈΡΜΙΟΝΕΥ Σ.

'EK TO'N MENEKPA'TOTE.

Εἰς γῆρας. ΠΕ (1) = 100 Κατοί ἔλθης ΠΕ (1) = 100 Κατοί ἔχθης ΠΕ (1) = 100 Κατοί ἔχθης ΠΕ (1) = 100 Κατοί ΠΕ (

ΈΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΆΑ, ΠΕΡΙ' ΠΟΣΙΔΙ'ΠΠΟΥ.

Ποσθηπος Καωανδρεύς, ήδς Κωύσκε, τείτω έπ μξ το τελοντήσει τον Μένανδρον διδάξας, Κωμικός. "Επ τ Δεάματα αυτέ εως τη λ'.

Gg 3.

EK

(472) POSIDIPPO.

Nod quis infiftat vitæ genus? Nam in foro Sunt lites & actiones moleftæ; in ædibus autem

Cura; ruri, labores nimii; at in mari

Timor; in peregrinatione, fiquid habes, metuendum eff; Si eges, moleftum eft, Uxorom habes? Non fine curis Non ducis uxorem? Eo magis vivis folitarius.

Liberi, dolores pariunt; orbitas, vita est fine liberis. Juventus, Stolida est: seneotus vero infirma.

Bx duobus his ergo alterum elige: aut, Nafei Nunquam; aut, Natum quamprimum mori.

METRODORO

Atheniens Philosopho,

Ex adverso superioribus. Uamcunque vivendi rationem ineas, utilitas aderit. Inforo, Gloria & actiones prudentes domi vero, Quies; ruri, natura amoenitas; in mari autem,

Lucrum: in peregrinatione, figuid habes, laus est; Sin minus, folus novisti. Celebras nuptias? Domus optima Erit. Non ducis uxorem? Vitam ages leviorem.

Liberi, amorem pariunt, secura est, prolis-expers vita. Juventus, Robusta; senectus contra, veneranda.

Non ergo alterum è duobus eligendum est : aut, Nasci Nunquam; aut, Natum quamprimum mori: omni nam vitz commoda funt.

COMICORUM QUORUNDAM

Veterum Sententia. IAMBI funt TRIMETRI [& Latini.]

PHILEMONE.

LEXANDRI regis temporibus floruit, undecima supra centefimam Olympiade, Menandro paulo antiquior. Fuit.

E PHILEMONE.

Roba uxor, ô Nicostrata, marito suo Non debet effe superior, sed obsequens: Nam grave malum uxor eft superans virum suum.

Eju

ΈΚ ΤΩΝ ΠΟΣΙΔΙ'ΠΠΟΥ.

Ποίω πε βιόσοιο τά μοι τείδον; εἰν ἀρορπ κθί, Νείκεα κὶ χαλεπαὶ πρόκξιες ον ή θε μοις, Φερνπίδες ον δι ἀρρερῖς, πακιάτων άλις ον ή βαλάση, Τάςδω ο ἀπὶ ξείνης δι', ωῦ με έχης τη, θεω "Ην δι ἀπορῆς, ἀνιπερν. ἔχεις γα μον; ἐκ ἀπέειμηω Εωται. ἐ γα μέεις ; ζῆς ἔτ' ἐρημότερον. Τέκνα, πόνοι πίρασις, ἀπαις βίω αὶ νεότητες, ᾿Αφρονες αὶ πολιαὶ δι ἔμπαλτι, ἀδραγέες. Ἡν ἀρα τοῖνδε δυοῖν ἐνὸς ἀιρεσις, ἢ τὸ χριέως Μηδέπι, ἢ τὸ βανείν αὐτίκα τικτομένον.

5

EO

5

10

15,

10,

us,

itæ

fu-

Fuit.

jus-

'En A MHTPOΔΩ' POΥ
'AD Local & Φιλοσόφε,
'En 18 εναντίε το ες σχείδεν.

ΠΑντοίω βιότοιο τάμοις τείδον. εἰν ἀροςῆ μλλ,
Κήδεα κὴ πνυταὶ πρώξιες ἐν ἢ θόμοις,
"Αμπαυμ' ἐν δι ἀροςοῖς, ρύσι Ο χάεις ἐν ἢ θάμοις,
Κέρδ Θ ἐπὶ ξείνης, ωὶ μὰ ἔχεις τι, κλέ Θ
"Ην δι ὑποςοῖς, μόν Θ διδας. ἔχης γάμον ς δικος ἄειςος
"Εωτε). ἐ γαμέεις ; ζης ἔτ ἐλαφόττεςον.
Τέκνα, πόθ Θ · ἀφροντις, ἀπως βί Θ · ἀνεότητες,
 ὑρωμαλένι · πολιαὶ δι ἔμπαλιν, ἐυσεδέες.
Οὐκ ἄρα πε διωών ἐνὸς αἰρεσις, ἢ τὸ γρυέως
Μηδέποι ; ἢ τὸ θανών · πάντα χῶ ἐδλα βίκ.

ΚΩΜΙΚΩΝ ΤΙΜΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ Γνώμα:

"IAMBOI" eig TPI'METPOI

Fuit patria Syracufanus, fi Suidæ stamus; aut, fi, Straboni, Pompeiopoli Ciliciæ urbe natus.

ΈΚ ΤΩΝ ΦΙΛΗ ΜΟΝΟΣ.

Α Γαθές γιωαικός όζιν, ὧ Νικος εφ.τη, Μη κρείπου τη τανδεός, αλλ' τω ήκουν των ή γικως ανδείτη μέγα.

Gg 4

TE

Ejusdem. II.

Injuriam qui non facit, non protinus
Justus: sed ille qui potest, non vult tamen.
Manus nec ille qui suas parvo abstinet:
Ingentia sed impume qui cum tollere
Sibique habere possit, animo temperat.
Imo nec ille, observatista qui omnia:
Sed ille, mente præditus qui candida,
Re justus esse, non videri esse, expetit.

Ejusdem. III. Si facra faciens, Pamphile, Deo quispiam, Hædosque mactans, vel boves quam plurimos, Chlamydeve quæ sit purpurea vel aurea, Ebore vel ullo, vel smaragdo denique, Sibi reddidiffe benevolum numen putat; Errat profecto mente præditus levi. Vir namque frugi temperare sic sibi Debet, alienus ut sit haud tantummodo Ab adulterio, & ab inferendo virgini Stupro, à latrocinando, ab improbo lucri Amore, suasor esse qui cadis solet : Sed ut nec alius concupifcat conjugem, Vel bona, vel ædes; fervulum, aut ancillulam, Equos, boves, jumenta, vel quapiam alia, Imo nec alius concupifcat fibulam. Te namque cernit adflat quæ tibi Deus, Qui justa facta, non iniqua, amplectitur: Et comparare quemque vitæ commoda Sub labore, terram arando, non vetat. Cole aquitatem, victimam gratam Deo, Magisque corde quam chlamyde sis splendidus. Non adtonitriis fugeris unquam sonum, Si nullius sis conscius tibi mali.

Ejusdem. IV.
Concentus ille est auribus gratissimus,
Convitiante cum tacetur quopiam:
Qui dissimulat enim convitium, facit
Convitians convitietur ut sibi.

Quamvis sit iste servus, est nihilominus Homo; siquidem, o here, procreatus est homo. Te aure. B'.

'Ανηρ δίκαιος όζειν, έχ' ὁ μη αδικών '
'Ακλ' ὅςς αδικών διωάμθω, μη βέλε].
Οὐδι' δς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέρκτο '
'Ακλ' ὅς τὰ μεγάλα καςτεςει μη λαμβάνων,
'Εχων διωάμθω κὶ κρατείν αξημίως.
Οὐδι' ὅς γε ταῦτα πάντα διατηςέμθω '
'Ακλ' ὅςς ἀδολον γιησίαν τ' ἔχων φύσιν,
'Ειναι δίκαιω, κὰ δοκείν ἔ), πέλει.
Τὰ μπτ. γ΄.

"Ει πς ή θυσίαι σεοσφέρων, ἃ Πάμφιλε,
Ταύςων τὶ πλῆθΦ, ἢ ἐείφων, ἢ νὰ Δία
"Ετέρων ποιάτων, ἢ χαπασκαθάσματα,
Χρυσᾶς ποιήσας χλαμύδας, ἢ τοι πορφυρᾶς,
"Η δὶ ἐλέσαι Φ, ἢ σμαρά δε ζώδια,
"Εμικν νομίζη τὸν Θεὸν χαθεςάναι."
Πλανα ἐκείνΦ, κὶ φρένας κέφας ἔχει.
Δει ηδ τὸν ἀνδρα χήσιμον πεφυκέναι
Μὴ παρθένες φθείροντα κὶ μοιχώμθον,

10 Κλέποντα κ, τράποντα χεριμάτων χάειν,
*Τάλλοτεια βλέποντα, καπθυμέντα
"Ητοι γιωαικός πολυτελές, η δώμαθΘ;
"Η κτή τεΘ, πουδός τε, πουδίσκης θ' άπλος,
"Ιππων, βωών, τὸ ζωίολον η κτυμών τι δη,

5 Μηθε βελόνης εν άιμι * ἐπτυμήση, Πάμφιλς
Ο χό πεὸς βλέπη σε πλησίον παρών,
Ος έρχοις δικαίοις ηθε), έκ αθίκοις
Πονέντα θ' έα τὸν ἔδιον ὑ Ιωσαι βίον,
Τιῶ χιῷ ἀρεντα, νύκτα κὶ πιῶ ἡμέραν.

Φεῷ ϳ Ανε διὰ τέλες δίχω Θὰν,
Μὴ λαμως)ς ἀν* χλάμυση, ὡς τῆ χαςδία.
Βεςντῆς ἀκέσας, μη δαμᾶς πόρρφ φύγης,
Μηδὲν ζωειδως αὐτὸς ζαυτώ, δέσστα.

T8 auts d'.

"Ηδιον έδεν έδε μεσικώτερόν "Ες", ἢ δωίαδζ λοιδοξέμθον φέρον " "Ο λοιδοξών 25, ἀν ὁ λοιδοξέμθο Μὴ σερασοιήτου, λοιδοξείδ' ὁ λοιδορών.

Te den é. Kar Seλ & πε, έδεν πθον, δέασοτα. "Ανθρωπ Θ έτος όζιν, έαν ανθρωπ Θ μ. * English

*io.Tais

LS

Ejustlem. VI.

Fortuna nulla est uspiam nobis Deus: Sed quicquid homini forte contingit, solet Fortuna id omne passim nuncuparier.

Nullus etenim medicus (probe fi inspexeris)
Valere amicos ne suos quidem cupit,
Nec miles urbem cernere expertem mali.

Nihil est quod invenire non queas, modo Perferre quærendi velis molestiam.

Ejusdem. IX.
Male sese habere levius est multo malum,
Quam male se habentem cogier visentibus,
Quo se modo habeat, singulis exponere.

A. Heus tu Syra. B. Hem quid est? A. Satin' belle te habes?

B. Simulatque quempiam senem aut anum vides,

Male sese habere credito.

Ejustem. XI.

Ipse medicorum mos aperte id arguit:
Hos prædicare plurimis verbisscio
Ægris, quibus medentur, abstinentiam:
Ipsosmet at, si sua valetudo labet,
Audere facere quæ vetabant cæteris,

Ejusdem. XII.

A. Quis hic? B. Medicus. A. O quam male medicus se habet.

Cum neminem male sese habere contigit!

Ejusdem. XIII.

Qui non loquetur ulla quæ sint usui,
Multiloquus hic existimetur vir tibi,
Licet duarum syllabarum sermo sit.

Contra, Loquetur siquis apta plurima,
Quamvis loquatur, & trahat longam moram,
Ne multiloquus hic censeatur vir tibi.
Exemplo Homerus esse vel solus potest:
Nam versuum tot scripserit cum millia,
Multiloquus est vocatus unquam nemini.

To aut. 5'.

Οὐκ ξαν ΄ ἀνλά ταυτοματον ο χίνε] Οὐκ ξαν ΄ ἀνλά ταυτοματον ο χίνε] • Ως ἔπχ ΄ ἐκάς ω, περαπρεριέ) τίχη •

Τε ἀιπε. ζ΄. Οὖτε βὶ αἰρὸς ἐδὲ κες (ἀν οδ αιοπῆς) Τὲς αὐτὸς ἀιπε βέλεθ' ὑμαίνειν φίλες. Οὖτε ς ραπώτης πόλιν ὁς ἄν ἀνά καικε.

Τέ ἀιπε. ή. Πάν β ός το Εφείν, ἐὰν μη τον πόνον Φύγη πε, ος જાલું દરદા τοις ζητεμιβοις.

Τε αυτε. Θ΄. Πολύ μεζόν δει τε κακώς έχειν κακόν, Τό καθ΄ ενα πάσι τοις οπισκοπεμέροις Δειν τον κακώς έχοντα πώς έχει λέγειν.

Τε αιπε. ί.
Α. Σύρα, Σύρα. Β. Τί όζι; Α. Πῶς ἡμῶν έχεις;
Β. Ἐπὰν γέροντά πνα ἴδης, ἢ γηραμῶ πνα,
*Ιδ' ἐυθυς ὅπ κακῶς ἔχει.

Τε ἀυτε. 16'. Α. Τίς δείν ετος ; Β. 'alegs. Α. 'Ως κακῶς εχει "Απας ι αlegs, αν κακῶς μπθεις έχη.

Το ἀυπο. 17'.
Τον μη λέροντα τω δεόντων μηδε εν,
Μακερν νόμωζε, κῶν δύ εἰπη συλλαβάς.
Τον δι οδ λέροντας μη νόμωζ εθ μακερν.
Μηδ ὰν σφόδρ εἰπη πολλά κὶ πολιώ χεδνον.
Τεκμήσων ἢ τῶδε τον "Ομησον λάβε
Οῦτ Θ χδ ἡμῶν μυσιάδας ἐπῶν γρόφεις.
'Αλλ' ἐδε εἰς "Ομησον εἰςηκεν μακερν.

EX ALEXIDE.

Patruus. Cum eum vix præ senectute incedentom.

T.

SI, factus effet antequam quis ebrius,
Caput gravare jam soleret crapula,
Potare nemo vellet unquam largius:
Poenam sed istam se manere haud cogitans,
Ad pocula avidus est meraca quilibet.

Ejustem. II.

Natura vini & hominis est simillima:
Necesse siquidem utrumque deservescere,
Necesse despumare sordes plurimas,
Et asperum esse postmodo. At vergente jam
Ætate, desæcarit aliquis si bene,
Residere, & esse potui aptum denique,
Gratumque reddi tempore reliquo omnibus.

Nullius arcis, nullius pecuniæ, Custodia æque disticilis ac fæminæ.

EX AMPHIDE.

A M P H I S Amphicratis filius, Athenienfis, Comicus. Vixit Platonis atate, (ut Laer-

I.

U Bi quis ullum paffus infortunium est,
Lubenter illum non propinquat ad locum.

Ejustem. II.

Adhibere qui non vult sidem jurantibus,

Est ipsemet proclivis ad perjurium.

EX ANAXANDRIDE.

ANAXANDRIDES Anaxandri filius, Camiræus ex Rhodo infula, vel (ut alii scribunt) Colophonius. Natus est

Ommissa cui sunt verba, depositum velut; Si retegit, est iniquus, aut est garrulus: 'EK TΩ'N 'AΛΕ' ΞΙΔΟΣ. tem quidam interrogaffet, quid agis Alexi? Paulatim, inquit, morior.

ΕΙ, τε μεθύσκεδι πείτεεν το κεαιπαλάν
Παρεχίνεθ ή μῶν, εδι ἀν εξ δινόν ποτε
Περσίετο πλείον τὰ μερείε νωῦ ἡ τω
Τιμωείαν ε περεβοκώντες τῆς μέθης
"Ηξειν, περχείς σε τεὰ ἀκερτες πίνομψ.
Τε αὐτε. β΄.
"Ομοιόται Θ ἀνθρωπ Θ ὁινω τιω φύσιν
Τεόπον την ὅξι τον γὸ δινον τὸν νέον
Πολλή γ΄ ἀνάγκη κὰ τὸν ἀνδρ ἀποζέσα,
Πρώπον ἀπαφείσαι κὰ ἀπανθήσαι, πάλιν
Σκληεὸν γλιεως. Φρακικά σαντα δι ὧν λέγω

5

Πρώπισον ἀπαφείσαι κ' ἀπακθήσαι, πάλιν Σκληρον βρέδις. Εξακικάσαντα δι' ὧν λέη Τέτων ἀπάντων ἀπαρυθέντα τίω ἀνω Ταυτίω ἄνοιαν δηπολάζεσαν, ποτέ Πόπμον βρέδις, κὸ κατασίωτα πάλιν, 'Ηδιώθ' ἀπασι τεπίλοιπον διατελείν, Τε αὐτε. γ'.

Οὐκ ἔτιν ἔτε τεῖχ Φ, ἔτε χρήματα, Οὐτ' ἄλλο δυςφυλακτον ἐδὲν ὧς γωή.

> 'EK ΤΩ'N 'AMΦΙΔΟΣ. Laërtius fcribit) quem & carminibus perstrinxit.

EN δις αν απιχήση πς ανθρωπ Φ πόποις,

"Ηκισα τέτοις πλησιάζων ήδε).

Τε αὐτε. β'.

"Ος πς β΄ διμιύονη μηδεν πείθε).
Αὐτος επιοριείν ραδίως επίσα.

'EK TΩ'N 'ANAZANΔΡΙ'ΔΟΥ.
est (ut creditur) Philippi Macedonis temporibus, Olympiade CI. Fabulas sexaginta & quinque scripsisse
deciesque vicisse proditur.

Ο Σπε λόγες γώ, જિલ્લામા માં મોટ છેડ તેવ છેν, Έξ નિગદ ν, α δικός ότιν, πે ακ εσιπός άγαν:

Si spe lucri, est iniquus; hac sine, garrulus. Censendus autem uterque pariter improbus.

Ejusdem. II.

Non est senectus (ut su opinaris, pater)
Onus gravissimum: sed impatientius
Qui fert, sibi ipse est autor illius mali.
Patienter at qui, sibi quietem comparat,
Dum dextre sese accommodat ejus moribus:
Nec ille solum detrahit molestiam,
Accersit aliquam sed voluptatem sibi.

EX ANTIPHANE.

Fuit inter antiquissimos Poetas Antiphanes Caryssius ab eo usque tempore, quo Thespis storuit, à quo & Comædia

T

Jurantis ille verba qui temnit viri, Cui nullius fit conscius perjurii, Mihi videtur esse contemptor deûm, Perjuriique sibimet ipse conscius.

Ejustem. II. In terra egenum fatius est te vivere, Quam navigare possidentem plurima.

Ejufdem. III.

Mercator opibus infolens tumet fuis:

Cum dominus harum fæpe fit ventus tamen.

Ejustem. IV.
Celare, Phidia,
Præter duo aliquis reliqua possit omnia:
Amore captus si sit, aut sit ebrius.
Oculis ab ipsis etenim utrumque proditur,
Itemque verbis: ut negare qui volunt,
Ista evidenter arguant mendacii.

Ejusdem. V.
Oneribus haud est gravius ullum ex omnibus,
Quam fœmina est, dotem marito quæ tulit.

'O મીમે કોલે માં કહિલ, તે કોમ છે . હ છે ને કે તર કો છૂલ, 'Aregul's ' દેવખાદ દી' છે. એ તેમ લેમ કે ઉત્તર કાર્યા છે.

Τε αιπε. β'.
Οὐ τοι τὸ γῆρας όζιν, (ώς ζιει πάτες)
Τῶν φοςτίων μέμερν ' ἀλλ' ες ἀν φές»
' Αγνωμόνως αὐθ'. ἔτός όζιν αὐτιΘ.
'Ο δι' ἐυχόλως, ἐνίοτε χομίζειν ποιεί,
Μετελαμδάνων ἐπιδέξι' ἀιπε τον τρόπον,
Λύπλω ἀφαιραν, ἡδονλώ τε καρεςτιθείς.

5

10

'EK TΩ'N 'ANTIΦA'NOYE.

& versus Antiphanius dictus est, ut est apud celebres tum Græcos tum Latinos Grammaticos.

d

ΔΕ΄ σοιν', όπου τις διανύση Θ καταφερνή, οδιτ Θ καταφερνέν τη δεών έμων δοκεί, Καὶ σείτερον διασσας αυτός επιωρκικώναι.

Έν γρ πένεδις κρείτιον, η πλειτώντα πλείν.

ไล้ วะท์แลตง คั่ รับ รับการ ๆ ดองค์ แร้วล • "ถึง ชีวี สปราพง อังเจา " สังรับ พระพยามัย

"Απαντα τάλλα τὶς δωίαδ" ἀν πλιο δυοίν "
Οινόν τε πίνων, εἰς ἔςωτά τ' ἐμπεσών.
'Αμφότερα μίωνει γδ ἐπὸ πββ βλεμμάτων,
Καὶ πβλόρων αι " ὡςε τεις ἀρνεκθύες
Μάλιςα ταιῦτα καπαφανείς πολλοῖς ποιείν.

Τε αιτέ. έ. Ουκ έςτν έδεν βαρύτερον τη φοςτίων "Οντως γιμαικός σορίκα φεςέστις.---- Ejusdem. VI.

Modice propinquos luge, amice mi, tuos:
Nam mortui haud funt, fed iter emensi prius,
Emetiendum cæteris quod omnibus.
Et in quod hi venere diversorium,
In illud ipsum postmodum aggregabimur,
Reliquum omne tempus commoraturi simula

Ejusdem. VII.
Ingenii hominis opes esse solent indices.
Nam, socia si quis perpetrat dum dives est,
Quid paupertatum non patraturum putas?

Ejustem. VIII.

Mala ad senectutem, officinam seu suam,

Humana tandem congregantur omnia.

Ejüsdem. IX. Est nostra vino vita quam simillima: Acescit, est cum reliqua parva portio

Nonne ille mortis est stipendiarius,
Qui morte quærit unde possit vivere:

Ejusdem. XI.
Senium malorum ara velut ek mortalibus:
Confugere ad illud conspicamur omnia.

Equos in usus aliquis à dis expetat
Pecuniarum copiam quam maximam,
Nisi sublevare uti laborantes queat
Suos amicos, atque fructum Gratiz
Serere, dearum qua suavissima omnium?
Sunt namque potis, sunt voluptates cibi
Cunctis eadem, nec opipara convivia
Famem magis sedaverit,—

Τε ἀμπε· ε΄.
Πενθών β μεθείως πεὰ σερσήκον αξικες τοῦ σερσήκον αξικες τοῦ σερσήκον αξικες τοῦ κατιμο οὐδη,
"Ην παση ελθών ε΄ς ἀναξικού ε΄χον,
Περελαλύθαση. ε΄τα χ΄ ήμως ύςτερη
Έις τ' αμτο καταγωγώον αμτοίς ηξομίνο.
Κοινή τον άλλον (μωδιαθεί φυττες χρόνον.

Τε ἀυτε. ζ΄.
Πλέτος ἢ βάσωός δειν ἀν βρώπε τ εξπων.
"Οταυ ευπερών ἢ ἀνχρὰ, πεξίη πεξίματα,
Τί τέτον Σπορήσως ἀν έκδια ποιθίν;

TE थेगारी. र्ग. Педе भी मो भूमेल्युड़ बिकार है हुम्यडमंह्य ए अ "तम्याग्य म्येम्भ्रिमस्य कल्डुड्फ्लाम्य स्थापी

Τε αυτέ θ΄. Σφόδρ όζιν ήμου ὁ βίω όινω σεοςφεςής ° Όταν ή το λοιπον μικεον, όξω χίνιεται.

Tં તે જે તે ત્રે તે ત્રાપ્તિ માં તે જાત તે જાત ત્રે જાત તે જાત ત

Το γης ας δωτες βωμός όζι τη κακών τ Παν] ες ໄດ້ຄົν είς της κατάπεραγότα.

Τε σύτε. ες.
Τε γάς πε άλλε περς δεών το ενεκα
Εὐξαιτο πλετών ἐυπος κιν τε χεμιάτων.
"Η τε ελώαδι τε κας που Χάριτς τις οίλοις,
Σπείς τι κας που Χάριτς τις τις δεών ;

Τέ ωβ πείν γο κ) φαγείν τὰς ἡθενὰς
"Εχοιδιν όμοίας * ἐχὸ ἢ τοῖς λαμωρείση κο Δείπνοις τὸ παίνην παύεται.---

Ñ

EX APOLLODORO.

APOLLODORUS Gelous Poeta fuit Menandri a y xey G. Fabulas multas composuit. Fuit vero inter primos novæ Comœdiæ

I

CLauduntur ædes peffulis, repagulis:
Sed januam faber haud ita unquam muniit,
Ut non pateret feli aditus & adultero.

Ejusdem. II.

Annis juventæ fato acerbo quos rapi Videbam, eorum condolescebam vicem? Nunc lacrymis senile sunus prosequor; Quod sit eadem mihi via insistenda mox.

Ejusdem. III.

In miserismullis labascere convenit, Meliora sed sperare semper affore.

Habent perampla dona fortunæ metum,
Periculoque non carent prælustria:
Nec ulla cessa tuta sunt mortalibus,
Quæ evertere vel invidia, vel tempus solet,
Felicitatis culmen ubi quis attigit.
At tutior mediocritas in omnibus:
Neque mente deprimente sese ad humum nimis,
Neque contra in altum se efferente superbius:
Namque minus alto si quis è gradu cadat,
Celabitur facile ejus infortunium;
Ingentis at molis ruina ingens erit.
Nam rebus obstat invidia prælustribus:
Subvertit & fortuna quos evexerit.

E DIPHILO.

DIPHILUS à Clemente Alexandrino & Eusebio Pamphili κωμικώτατος κ) γιωμικώτατος (hoc est maxime Comicus & sententiis refertissimus) vocatur. Fuit hic (ut Strabo scribit)
Sinopensis;

HOc dixit inter multa pulchre Euripides,
MEUS iste venter miser & inopia me domat:

Ex A 'AHOMAOA D'POndo bio

mædiæ Poetas: à quo, teste Donato, Terentius Phormionem & Hecyram fabulas transfulit. Le ci don asus

ΚΑὶ κλείεθ' ἡ Ͽύρα μοχλοίς ' ἀλλ' ἐδὲ είς
Τέκτων ὀχυράν ἔτως ἐποίησεν Ͽύραν,
Δὶ ἦς γαλῆ κὴ μαιχὸς ἐκ ἐσέρχε).
Τε ἀκπέ. β΄.
Τοτε μειράκιον Ιῶ, τενὰ ἀἀζες ἡλέεν.

Nuni ງ ອາດາ ງຂອງ 🕒 ຈໍດອວອນ ໄປພຸ Κλαίω ເພື່ອ ຊໍ່ມູນ ງຝູ ອີວາ ກຸດມາວ ກຄົນ ອີວິຮີ. Tr ຄົນ ງ .

Ουθέπο αθυμών τον κακώς προκουντα θώ, "Ανδρες, τα βελτίω η προκοδικάν από. Τε πιπε. δ'.

Τὰμεγάλα δῶρος τῆς τύχης ἐχει φόδον,
Καὶ τὸ πάνυ λαμπερν ἐκ ἀκίνθιμον κυρεῖ .
ΟὐΛ' ἀσφονες πᾶν τῦ Φ ἀκ ἀνιντιώ γμει,
"Ο πειέτσε Lev ἢ χρόν Φ τὶς ἢ φτόν Φ',
Επάν ἐπ' ἀκρον τὶς τὰ παλῶς πρότθειν δράμφ.
"Η ἢ μεσότης ἀν πάσην ἀσφονες ἐρα."
Τῷ μήτε λίαν ἀν ταπεινῷ τῆς ὑυχῆς
Μέρει φέρειχ, μήτ' ἀν ὑψλῷ πάλιν.
Κὰν χὰ πέση τις ὑζ ἐλαθον Φ μέτς ε,
Εὐπεικάλυπον ἔγε τιὰ ἐυσπροχίαν .
"Ο∫κε ἢ μεγάλε πῶμα χίνεται μέγα.
Πρὸς χὸ τὸ λαμπρὸν ὁ φτόν Φ βιάζεται"
Σφάλλει Αὶ ἀκείτες ἐς ἀν ὑψώση τύχη.

Ex & AI DI' AOT.

hili

it)

uid

Sinopensis; & eadem sere estate cum Menandro floruit: fabulasq; centum scriptiste dicitur, inter quas Terentius & Donatus SYNAPOTHNESCONTES commemorant.

Ε΄ γ' δ κυπα χευσ Θ ε΄ πε πόκλ' 'Ευριπόνις,
ΝΙΚΑ ἡ χεμαμ', ή παλαίπωρός τε με
Η h 2 Γαςή

Quid esse ramque ventre milerius queat?
Tu fiquidem in ipsum congeris res quallibet,
Quas non in aliud vas. Feret panem quidem
Tua pera, non jus; alioqui corruperis:
Mazamque sportulæ injicis, lentem nequis:
Vinum lagenæ, carabum non injicis.
At in hune scelestum, vel sibi pugnantia
Modo sine ullo quælibet recondimus:
Nec illud addo, Propter hune nefarium
Etiam solere patrari mala omnia.

Ejufdem. II. Medetur omni tempus ægritudini.

Qui perpetrati conscius sibi mali, Non erubescit ipse vel se ipsum tamen, Quinam erubescet illius non conscium?

Ejusdem. IV. Haud ullususquam paupere est beation: Haud namque pejor metuiturab eo status.

E MENANDRO.

MENANDER Atheniensis inter omnes novæ Comœdiæ Poetas facile princeps, Comœdias 108 composuisse tradi-

I.

Est tempore omni vera proloqui optimum:
Hoc facere adhortor; quippe quod sit roboris
Secure ad ævum transigendum maximi.

Ejustem. II.
Si navigandum quatuor sit per dies,
De commeatu cura nobis maxima:
At si in senectam quid licet comparcere,
Non instruemus nos eo viatico?

Ejustem. III.

Animantium unumquodque felicistimum est;

Magisque multo quam genus hominum sapit.

Tasie · Taxat Tues Treor iste in go molisis municus The parets " He had Agrinovan mour 'subahous 'Am' ex' ereev appeior. in most pregrate all Aelus av, an 's Couche nonaprepeis. Eis aveida ma as en Consissain & pantin. Olvacion els da yluor aldi e napabor.

Eis The Deois expedit i raitantin eio popers Τὰ πάνθ' έαυτοις μηθεν άμαλογεμίνα. Ki किन्द्रां नेम् निर्देशक किंग नियमि है विकास कार्य

Dia The Taxayay mayra Taura zine 3.1 xov 1 1 1 10 20

15

CEdi-

ur,

A

es, placita, contenționes, ambit Λύπης ή πάσης γίγοετ ταίρος, χεύν .

Τε αυτέ. γ΄. "Οσις γδαυτός αυτόν εκ αιχωίεται Σωιφθόθ' αυτό φαυλα διαπεπεριμόνος 25 Thus Toy ye under eidor aigundios);

Tr aura A'. This of ते के प्रसंहा पर मार्टिक्रीय है क्लाइनिम्द्रे.

EL AU MENA'NAPOT.

35 tur; ab aliis, 109. Sed Apollodorus centum & quinque suo carmine prodidit.

ΑΕὶ κράτικον όζι τάληθη λέραν. Εις ασφάλειαν τω βίω πλείςον μές .

Tr wire. B'.

"Αν ωψ πλέωμψ ήμερων πε πεπάρων, 45 Energoue da rava [xai" exasus nuiseas "Av no peloudal n रह yngws zaer, Ου φοσομεθα, εφόδια πειποικώθοι;

Të wire. y'. 50 " A जाया नव दे के दिने ध्वास्त्र स्थापना निष् Καὶνῶν ἔχοντα μάλλον ἀνβρώπε πελύ. Hh 3

Tay

Accernt ullum nee fibramen makunt.

Accernt ullum nee fibramen makunt.

Perfert fed illa fola quæ natura dat.

Nos, præter illni quod necessitation makint.

Nobismet ipsi adichicinaus natura makint.

Si sternuat quis, anginaus varba ob maka.

Ira repente accendinaus a fosmata.

Sunt visa cuiquam, posmetus sistim opprimit sunt visa cuiquam maka sistim opprimit sunt leges, placita, contenționes, ambitus, Hæc cuncta naturam maka sistima ad tuam.

Seni senilis lingua jucund ssinit;
Puerque puero, & apra musica mulieri;

Et æger ægro: preffix anortumo

Est permolesta sumptuosa accumina.

Nec vivere arbitrio viruni sint suo.

Sed est boni aliquid ex ea: dat liberos;

Ægroquesedula officia præstat viro;

Huic rebus etiam comes in adversis manet,

Functique fato sumeris curam gerit.

Ad singulas siæc cogita molestias:

Sic namque poteris serre moderate omnia.

At si molesta sola tu recenseas

Illisque nolis quæ juvant opponere;

Haud suerit ullus tibu deloris terminus.

A matris alvo Trophime, si tu prodiens,
Hac lege in auras luminis receptus es,
Arbitrio beatus ut vivas tuo,
Et hoc spospondit quispiam deum tibi,
Irasceris jure; quoniam fallit fidem:
Sin lege eadem tu quoque aerem trahis,
(Tragice tibi ut loquar) homines qua cæteri;
Moderatius sunt hæc ferenda & lenius.
Nam, verbo ut uno simam, Natus es homo,
Quo nullum animal obnoxium sorti magis

Top ovov ogav देहेंडड अव्केच्य उपरार्थ : Ούτ Θ κακοθείκων δείν όμολογεκδόως. Τέτω κακον δι' αυτον έδεν γίγνεται. "Α δι' ή φύσις δεδωκεν αυτώ, ταυτ' έχει. Ήμεις ή χωείς τη αναγιαίων κακών, Αυτοί πας αυτή ετεςα ως ςπορίζομο. Λυπέμεθ', ἀν πάρη πς · ἀν ἐἰπη κακῶς, 'Ορμζόμεθ', ἀν ἰδη πς ἐνθπνιον, σφόδεα Φοδέμεθ' · ἀν γλαμξ ἀνακεάγη, δεδοίκαμβυ. 10

Αρωνίαι, δόξαι, φιλοπμίαι, νόμοι, " Аमकाम प्रकार, दिनिष्टाच प्रमें कर्ण करा महारहा.

5

5

Ipfum

To aure. A'. Γέρων γέρονη γλώσταν ήδίς ω έχει, Thais moudi, x y want கரே மும் yuni Νοσών τ' ανής νοσβντι ' κ' δυστεαξία. Δηφθείς, έπωθες όξι τω περωμλώ.

TE aure. é.

Tunh πολυτελής ές' οχληρον, έδ' έξ Ζην τον λαβόνθ' ώς βέλετ'. άλλ' ένες π Azadov an' autis, maides ' Exdov? eis vogoy Τὸν έχοντα ταύτω έθεράπουτεν όπιμελώς. 'Απυχένπ συμπαρέμεινεν, δποθανόντα τε "Εθα τε, જરાદદાλεν δικόως. δρα 'Εις ταυθ', όταν λυπή τι την καθ' ήμεραν. Ούτω γδόισεις παν το πρά [μ' αν ή λέγης 'Ακὶ τὸ λυπέν, μαθέν ἀνπωραπθείς Τῶν σε ελερμόρον, ἐ δωνήση διὰ τέλες.

Tr aure. 5'.

Ει χδέγρικού, Τρόφιμε, ην πάντων μόνο, Οτ' έπατεν ή μήτης σ', έφ' ώρε διατελείν Πράσων α βέλει, η διάπιχων α εί, Και τέτο τη βεών πις ωμολόγησε σοι, Opas danantes : Es & etdousio, 5 Ατοπόν τε πεποιήκει. εί δι δπί του τοίς νόμοις Έρ' อีเพยุทุนตัร รัสพาขนุร τον αίερα. Τον κοινον, (ίνα σοι κή τεμγικώ τερον λαλώ) Oistov बें मस्याप रवास्ति, भे त्राहर्रा, Τὸ ή κεφάλαιον το λόρων, ἀνθρωπ Θ εί, 10

Of

Ipsum erigenti & deprimenti postmodum:
E jure; namque est omnium insirmissimum:
Tamen implicari maximis rebus solet,
Ruinaque ejus multa conterit bona.
Attibi bona nec amissa sunt ingentia,
Nec magna sunt, Trophime, ea qua pateris mala,
Mediocris ergo sit tuus posthac dolor.

Ejusdem. VII.

Malis mederi si valerent lacrymæ,
Et cogeretur mæror illis cedere,
Auro parandæ quolibet nobis forent:
Nunc res acerbæ nil morantur lacrymas,
Sed, sive plores, sive non plores, suam
Uno tenore semper insstunt viam.
Quid ergo prodest slere? Nil: sed lacrymas,
Fert mæror, arbores suum ut fructum ferunt.

Alit colonum pax vel in faxis bene:
Alit bellum in ipso noxium campo quoque.

Ejusdem. IX. Ætatis est quæ nubilis jam filia, De se silendo plurima loquitur tamen.

Ejustem. X. Spectari noli simne juvenis qui loquor, Virised utrum verba prudentis loquar.

Ejusdem. XI., Valde in monendo si quis asper filio, Verbis acerbus est quidem, sed re pater.

Ejusdem. XII.
Qui præbet aurem credulam calumniis,
Vel ingenio is est præditus vir improbo,
Vel mentis haud plus quam puer quivis habet.

Ejusdem. XIII. Retineri ut à te non potest jactus lapis: Sic ore verba emissa quæ semel tuo. Οὖ μεταδολίο βάπον τερίς ὖ ↓ ⑤, κὶ πάλιν Ταπήνότητα ζῶον ἐβὲν λαμδάνει.
Καὶ μάλα δικαίως ἀδενέςτατον βοῦν Φύσει, μερίςτες δικονομείτα πρά∫μασιν, "Όταν πέση ἢ, πλείςτα ζωρείδη καλά.
Σὐ δὶ ἔθ ὑπροβάλλοντα, Τρόφιμ, ἀπώλεται ᾿Αραβέ ˙ τὰ νω βέδς κέτειά σοι κακα.

15

5

Τε ἀιπε. ζ΄.
Εἰ τὰ δάκρυ ἡμῖν τῆ κακῶν μῷ φάςμακον,
᾿Ακὶ δ΄ ὁ κλαύσας τὰ πονεῖν ἐπαμέτο,
᾿Ηκλαπόμεω ἀν δάκρυα, δόντες χευσίον ΄
Νιῶ δί ἐ σερσέχει τὰ πρά[μα]', ἐδ' ἀποδλέπὸ
Ἦς ταμτα, δέσσο]', ἀκλὰ τίω αὐτίω ὁδὸν,
Ἐάν τε κλαίης, ἀν τε μὰ ποςούσεται.
Τί ἕν πλέον ποιξιών ; ἐδέν ἡ λύπη δί
Εχει ἀσες τὰ δένδες καςπὸν τὰ δάκρυα.

Τς ἀιπς. ή. Εὶρωπ γεωργον πάν πέθις πέφη καλῶς: Πόλεμ Τό καν πεδίφ κακὸς ἔφυ.—

Τέ તૈયાઈ. છે'. Θυράτης દેમાં ગ્રામ છે, ત્રહેν દેમછે, μમઈદેષ મેલમેમું, Δાલે ૧૪ στω τῷν ત્રમેલ ક્લા જેટો લાઇ ત્રાં દ્ર મેદ્રાલ.

Τᾶ ἀιπᾶ. [. Μὰ πᾶτο βλέψες, εἰνεώτες Θ λέγω, ''Αλλ' εἰ φερνᾶν] Θ του λύγες ἀνές Θ ἐςῶ.

Τε ἀιπε. εδ'.
"Οςις ή διαδολίαις πείθε η παχὶ,
"Ηποι πονηεὸς αὐτός δει των τεόπες,
"Η παντάπασι παιδαείε γνώμω έχει.

Τς ἀυτδ. 17'. Πὖτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καςτερὸν λίθον "Ρῷον καταζεῖν, ἔτ' ἐπὸ γλώσης λόχον. Ejusdem. XIV.

Existimandus ille præstantissimus, Injurias qui ferre novit plurimas.

Ejusdem. XV.

Cupido habendi aliena, maximum malum: Aliena namque qui student adscissere, Sæpe excidentes spe sua, contra bonis Alius addunt ipsimet tandem sua.

Ejusdem. XVI.

Malum te egestas omnium levissimum Contristat. Etenim quantulum est illud malum, Cujus medela prompta amico sit tuo?

Ejusdem. XVII.

Ad res agendas his tribus compellimur, Necessitate, Lege, Consuetudine.

Ejusdem. XVIII.

Quærendus ægro medicus est ut corpori; Sic est amicus mentis ægritudini: Nam verba amica sunt medela commoda.

Ejusdem. XIX.

Immodicus affert luxus arrogantiam; Faciuntque opes ut dominus in mores novos Impingat, habeant qui simile nil pristinis.

Ejusdem. XX.

Existimabam divites, ô Phania,
Queis fœnerari non necesse, carpere
Somnum quietum, haud clamitantes, (Hei mihi!)
Versare se surfum & deorsum noctibus,
Contingere sed hæc pauperi tantummodo.
Nunc video vos quoque, qui beati nomine,
Eadem solere facere que soliti sumus.

Ejusdem. XXI.

Carere amantes mente si quis non putat, Quos esse potius mentis expertes putes?

Ejusdem. XXII.

Quicunque damnat remque non plane audiit, Eit improbus vir, ideo quod credit male. . I TE aure 18'.

Οὖτ ઉ પાલ્યાજીક દેક' લેમોર, છે Γοργία, "Oss લેગાલાંગુ જોલંક' દેખાંદ્ય) ઉલ્લેશ.

Të aurê. 16.

Πλεονεξία, μέμσον ανθρώποις κακόν Οι β θέλογτες σαθο λαβείν τὰ εν πέλας, Αποπιγάνεσι πολλάκις νικαμβοι, Τὰ δι Ἰδια σερσθάσει ποις αλλοθείοις.

To nepotation of the nation having dances, To nepotation of the nation having dances, allege padies;

Τε αυτέ. ιζ΄.
Τεία τας όζι; Λέσσοτα,
Δι' ὧν άπωντα τίχες), π τείτον έθει τιν ί.

Τε αυτε. τή. Τῷ μὰ τὸ σῶμα Θατεθεική το κακῶς, Χρεῖ δὰν ἰασεξε τω ἡ τω ψυχω, φίλε. Λύπλω χδέωνες διθέ θεραπεύειν λόβ.

Τς ἀιτε. κ΄.

Τρίω τη το που που που τος, δ Φανία,

Τὰς νύκ ας, κός ερεφομύνες ἄνω κάτω

Τὰς νύκ ας, κός ερεφομύνες ἄνω κάτω

Το μοι λερεν, ηθύν ή κὶ προμόν πνα

Υπον καθούθεν, ἀλλὰ τη πωρών πνα.

Νυμί ή κὶ τος μακαείες καλεμόνες

Τμᾶς όςῷ πειθντας ημιν εμφεςή.

Τς αυτώ. κά.
'Αλλ' όταν ἐρῶντα νῶν ἔχειν τις αξιοῖ,
Παρὰ τίνι τὸ ἀνόντον ὧτ ۞ ὁ ψεται;

Τε αυτέ. κε'.
Ο ωροκαταριγνώσκων ή πείν ακέσαι σαφώς,
Αὐτός πονηρός όςι, πις ούσας κακώς.

Ejustem. XXIII.

Multos necessitate factos improbos Scio, premente sorte, nec natura eos Tales suisse sponte.—

E DIODORO Sinopensi.

HAnc ergo legem jam fero ipsemet mihi,
Id facere, dictum quod fuit, consentiens:
Namque educatam præstat uxorem bene
Sine dote habere, quam male atque divitem,
Quæ juncta erit vitæ mihi consortio.

EX EUBULO.

TRes folum ego calices viris prudentibus
Infundo. Sanitatis unum; quem ebibunt
Primum: Est Amoris & Voluptatis dehinc:
Infundo Somni tertium; quem ut hauserint
Nomen qui habent sapientum in ædes illico
Suas redibunt: non enim quartus calix
Noster, sed est Proterviæ: Clamoris est
Quintus: Furoris sextus, & pugnas ciet.
In parvum enim vas quando largum infunditur,
Supplantat ipsum sæpe potorem merum.

EX HIPPARCHO.

HAud ulla pretiosior hominibus omnibus Possessio Arte, vitæ & utilis magis: Sortis etenim dubiique Mayortis vices Ut cætera rapiant; manet salva ars tamen.

E NICOSTRATO.

S I funditare verba multa jugiter Et celeriter, fignum putas prudentiæ; Prudentiores homine funt hirundines, Τε αὐτε. κρί.
Πολλες δε ανάγκιω οδ πονηςε δεδ' ερώ,
Το ταν άπορθοωσιν, γερονότας, ε φύσες
Ονίας τοι έτες.---

ΈΚ ΤΩΝ ΔΙΟΔΟΡΌΥ Σινωντίως.

ΕΓω με εν τον νόμον εμαυτό τετονὶ
Τίθεμαι, θοκιμάζων ώσσερ εξερη ποιούν.
Κερίπον κάς όςτιν εδ τεθερμ μόμλω λαβείν
Γεωσικ άσερικον, η κακώς με κεημάτων,
Γλω εσομόλω με ταυτε μέτοχον το βίε.

EK TAN ETBOT AOT.

Τρῶς το μόνες κεατῆρας είκεραννύω
Τοῖς οὖ φερνεσ τον το το το τρείας ενα.
"Ον πςῶτον ἐκπίνεσ τον τρείτον δι ὅπνε,
"Εςωί Θ ήδονῆς τε τον τρείτον δι ὅπνε,
"Ον εἰς πόντες ὁι σοφοὶ κεκλημόροι
"Οικαδε βαδίζεσ' ὁ ὅ ἢ τέτας τ Θ ἐκέπ
"Ημέτερις ἐς', ἀλλ ὕδς εως ὁ ἢ πέμτη Θ, βοῆς.
"Εκί Θ ἢ μανίας, ὡς ε κὶ βάλλεν ποιείν.
Πολύς τὸ εἰς ἐν μικεὸν ἀγγεῖον χυθεὶς
"Υπορελίζει ἡᾶςα το πεπωκότας.

5

10

'ΕΚ ΤΩ Ν ΊΠΠΑ ΡΧΟΥ.
ΠΟλύ γε ωλι, όζει κτή μα τιμιώτα τον
Απασιν ἀν βρώποισιν εἰς τὸ ζήν, τέχνη.
Τὰ μ΄ βι ἄλλα, κὶ πόλεμ Εν κὶ μεταδολαὶ
Τύχης ἀν άλωσαν ' ἡ τέχνη ἢ σώζε].

'EK TΩ'N NIKOSTPA'TOY.

Ένερον], αν μπης από το χεια το γεν τος καν εις Ενείτοι], αν μπης από το στο της το γεν τος κες Ενείτοι], αν μπης από το και το γεν τος και το γεν τος και το γεν τος και το γεν τος και τ

E. PHERECRATE.

Quam senectus es gravis mortalibus, Et quam molesta ubique! eo vel nomine, Quod, quando agendis rebus est nil virium, Prudentiam illo tu doces nos tempore.

E PHILIPPO.

Ifficile non est admonere quempiam

Ægrum, cibis ut abstineat incommodis;

Pugilemque facile est increpare cuilibet,

Dum pugnat: at pugnare, res non facilis est.

Aliud loqui de re, aliud est sentire cam.

E PHILIPPIDE. I.

FOEdæ es maritus conjugis, sed divitis: Insuaviter dormito, pastus suaviter.

Ejustem. II.

Adversa tibi si forte sors, here, ingruat, Euripidismemento, morrorem ut leves. BEATUS omni ex parte nullus uspiam: Unum esse de multis putato te quoque.

E SOTADE.

R Ex sis licet, Mortalis audias tamen.
Si grande despuis, Tibi pituita inest.
Pulchrosne pannos indueris? Hos ante te
Ovicula tulerat. Quin es auro splendidus?
Fortuna in istum nempe te extulit gradum.
Es dives? Id iniqua est potentia temporis.
Es insolens? Fremere facit te amentia.
At es modestus? Hoc desim munus puta.
Modestia autem vera tunc erit tibi,
Si metiare te pede ac modulo tuo.

E CRATETE. I.

ME tempus incurvavit, haud faber bonus,
Infirmiora fed facit quod omnia.

'EK TO'N ΦΕΡΕΚΡΑ'ΤΟΥΣ.

ΈΚ ΤΩ Ν ΦΙΛΙ ΠΠΟΥ.

' χαλεπόν όζι τιδ κακώς διακφιβόφ
' Ειπείν τιν' έδιοντα, Μή κακώς έχε.
Πύκη τ' όπτιμαν έδεν έγρον μαχομθήφ.
Αὐτόν ή μαχεδίς έχι όξι βάδιον,
' Ετερόν τι τέ λέχειν όξι το πεπονθέναι.

ΈΚ ΤΩ Ν ΦΙΛΙΠΠΙ ΔΟΥ. ά.

'A Igegir วูเมล์หั "กุมลร, ส่งงล์ พิงชาลา". หลัยสภา ลักร์พิร, ก็ระพร แลงชมนุษษ.

Të aurë. B'.

Οπαν απυχείν σοι συμπέση τι θέασοπα, Εὐειπίδε μινηδηλι σύ · κὶ ράων έση. Ουχ έσην ὅσις πάνλ ἀνης Ευθαμμονεί · Ειναι δί Κερλαβε ημί σε ΕΝ πολλών ἕνα.

ΈΚ ΤΩΝ ΣΩΤΑΌΟΥ.

ΕΙ κ βασιλούς πέφυκας, ώς θυντός ἄκκσον.

*Αν μακες πίνης, φλε μαπώ κεσπι σειωώ.

*Αν ευιματής, ταυτα σες ζε σες βατιον είχεν.

*Αν χευσοφορης, τετο τίχης βείν έπαςμα.

*Αν πλέσι ής, τετο χείνε άθικ είχις.

*Αν ἀλαζονης, τετο δεῶν δῶς ορ ὑπάςχει.

*Αν β σοφερομίς, τετο δεῶν δῶς ν ὑπάςχει.

*Η σωφερομία πάςες το, ἐὰν μετεῆς σεαυτόν.

'EK ΤΩ' Ν ΚΡΑ΄ ΤΗ ΤΟΣ. d. Τὰς χείν Θ- μ' ἔχαμ ψε, τέμτων ἐ σοφὸς, «Απαντα δι' ές ζαζόμλι Θ- ἀ δεν ές ε ε ε ς.. Ejustem. II.
Mihi senectutem objicis, grande ut malum;
Quâ non potitus, morte multatus suit;
Quam cupimus omnes: consequuti quam tamen
Dolemus. Ingratum genus adeo sumus:
Nam nullus adeo cupidus est vitæ ut senex.

EX ERIPHO.

R Atione verbum non caret vetus, pater, Vinum quod effe tantæ ait potentiæ, Ut ad choreas vel senes ipsos trahat.

E POSIDIPPO. I.

DIfficile mœrorem effugere: dies enim Subinde curas procreat nobis novas.

Ejusdem. II.
Qui navigavit unquam, is ignarus mali:
Effe gladiatorem, miseria levior est. Vel,
Certare satius singulari prælio.

Ejustem. III.
Chlænam alloquebantur meam, non me antea:
Haud namque quisquam verba nunc mihi facit.
Ejustem. IV.
Rerum, precatur quas homo à diis, omnium
Censetur esse maxima immortalitas.

E TIMOCLE. I.

Porum refertum conspicari obsoniis, Est dulce diviti : est acerbum pauperi.

Ejustem. II.
Adverte, quæso, num quod ex usu est loquar.
Est calamitosum animal sua natura homo,
Multasque secum vita sert molestias:
Mali levamen repperit sed hoc sui;
Ut calamitasis immemor jam mens suz,

Habenique

Τε αυτε. β'.

'Ωνείδισας μοι γηρας ώς κακον μέγα,
Οῦ μη τυχόντη Βανατός εω η ζημία.
Οῦ πάντες ἐπιθυμεμου αν Α΄ Έλθη ποτε,
'Ανιώμεθ' ετως ἐσμο ἀχάρισοι φύσς'
Τε ζην χο έδεις ώς ὁ γηρώπων έρα.

Έχ 🕉 ΈΡΙ ΦΟΥ.

Λοίο γας ες αρχαίο, ε κακώς έχων • Ο Ο Νου λεγκου του γκερνίας, δ πάτες, Πάθην χος κόσιν ε θέλον ας.---

ΈΚ ΤΩΝ ΠΟΣΙΔΙ'ΠΠΟΥ. d.

*ΕΡρον γε, λύπω ἐκφυγείν ἡ Α΄ ἡμέςα.

Τε αυτέ β'.
Ο μη πεπλουκώς, έθεν εωρακεν κακόν ·
Τῶν μονομαχεντων ἐσμιο ἀθλιώτεροι.

Τε ευτέ. γ΄. Τιο χλανίδα πάντες (ώς έσικεν) έκ εμε Περοπρόςουν εδε ες νου μοιλαλεί.

Τંદે તેમાં તે. દેશ માદિ કરાદ તેમ જીવન હિપ્સી માર્પસંપ્ર The ત્રીયાવનંત, પ્રામાનિય કરીય દેણ સ્થાપ

'Εκ Η ΤΙΜΟΚΛΕΌΤΣ. ά. 'ΑΓοράν ἰδεῖν ἔνοφον, ἐνπορομῶπ μβὶ «Ηθισον : ἀν Α' ἀπορῆ πε, ἀθλιωτατον.

15

UU

Ties

TIMOCLIS & CLEARCHI, &c.

Habensque ab alieno malo solatia;
Documenta capiat, recreata paululum.
Primum Tragoedi quanta commoda asserant
Perpende, sodes. Si quis est pauperculus,
Majore pressum si videbit Telephum
Mendicitate, lenius suam feret
Mendicitatem. Insanus estne quispiam?
Furiosum is Alcmæona proponit sibi.
Captus quis oculis? Adspicit cæcum Oedipum.
Gnatus obiit? Niobe dabit solatium.
Claudus aliquisne est? Is Philocotem adspicit.
Miser, aliquis senex? Tuetur Oeneum.
Alterius etenim quisquis ærumnas viri
Esse graviores viderit quam sint suæ,
Animo æquiore miserias feret suas.

E CLEARCHO!

His si diebus ebrii qui singulis,
Caput meraca doleret ante posula;
Omnes ab illis abstinerent posulis.
At nunc voluptas dum dolorem pravenit,
Privantur illo quo frui vellent bono.

SENTENTIÆ SINGULIS VERSIBUS CONTENTÆ

E diversis Poetis.

De bonis viris. I.

VIr bonus bonum nunquam odit.
Confilii enim boni bona opera funt.
Bono quidem viro bona etiam dat. Deus.
Propone tibi ad imitandum bonum virum & temperantem.
Morum index est hominibus tempus.

Lingua errans vera dicit.

Πεθς αλλοζείω τε Ιυχαγωμιθείς πάθεις Μεθ' ήθονης απόλθε, παιδάθεις θ' άμα.
Τες γό τραγωθες σρώπον εἰ βελό, σκόπό 'Ως ώφελεσ πάντας ' ὁ μλι γό ών πένης,

10 Ππωχότερον έαυτε καταμαθών τὸν Γήλεφον Γενόμουν, ήθη τίω πενίαν βάον φέρει.
'Ο νοσών ή μανικώς γ' λλικιαίων' ἐσκε Ιατο.
' Ο φθαλειμά τις πώς γ' ή Νιόβη πεκέφειε.

15 Χωλός τις δεί γ το Φιλοκτήτιω όρα.
Γέρων τις άπυχεί γ κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
' Απαντα γό τὰ μείζον' ή πέπονθέ τις
' Ατυχήμα] άλλοις γερνό] ' ἐγνοξιμώ .

Τὰς αὐτὸς αὐτὸς συμφορεςς ρέρον φέρε.

'En A KAE A'PXOY.

ΕΙ τοις μεθυστομθύοις έναςτης ήμερας 'Αλγείν (υνέδωνε των πεφαλίω πεφ τε πίνζη ·
Τον άπερατον ή ωθη έδε εξ έπητεν αν.
Νωῦ ἡ πεφτερόν γε τε πάνε των ή θονω
Τιρολαμβάνοντες, υς εξεμθη τάγαθε.

TNO MAI MONO ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙ ΟΝ. Έχ διαφόςων ποιησή.

A. Eis ayalès diopas a.

Α Νυρ ή χενισός χενισόν ε μασεί ποτε.
Α Γνώμης એ εθλης έρχα χενισά γίγνε).
Εθλο એ ανδεί εθλα κ διόδι θεός.
Ζήλα τον εθλον ανδρα κ τον σώφερνα.
"Ηθες ή βάσανος όζην ανθρώποις χερν.

Είς તેમલિયા, β'. Ή γρώω άμβτανετα τάπηθή λέγει.

În

In Peccatum. III.

Turpe nihil fac, neque disce.

Bis perperam facere idem, non viri est sapientis.

A rebus malis manum liberam habe.

Qui nihil novit, nihil delinquit.

In Necessitatem. IV.

A necessitate omnia inservitutem rediguntur statim.

Præ necessitate multa facimus mala.

In Virtutem. V.

Quæ non decet, neque audi, neque vide.
Remissio est malorum vitæ tranquillitas.
Melius est corpore quam animo ægrotare.
Ingenui enim viri est, vera dicere.
Ingenuos tuere tuos mores.
Modestum esse eum, qui ad convivia invitatur, oportet.
Bonum producunt fructum honesti mores.
Fructus bonus est, bene composita vita.
Cape curam honesa vitæ.
Beatus est qui beatis inservit.
Scutum maximum est virtus mortalibus.
Te ipsum serva moribus liberum.
Thesaurus virtutis est, temperantia sola.
Animi curam gere tui, quantum potes.

In ingratam memoriam. VI.

Semper qui servatus est, est ingratus natura.

Simulatque quis misericordia affectus est, periit beneficium.

Ingratus est, quisquis beneficio affectus immemor est.

Obliviscuntur omnes, qui beneficium acceperunt.

Pulcher Thesaurus est, reposita gratia.

Post donum celerrime senescit gratia.

Beneficium qui accepisti tempestivum, in tempore repende.

Beneficium ubi acceperis, memento: & ubi dederis, obliviscere.

Beneficium confer, quatenus potes tamen.

Munera justa & da, & accipe.

In Regem. I. Regnum tibi cum paraveris, fiseo dignus, Imago Rex est animata Dei.

Eis 'Austiau. y'. Αίχεον ή μηθίν πρώπε, μηθε μάν θανε. Δὶς εξαμβτών πάυτονς κα άνθεος σορώ. Egywy morngwy zeig end Diegwizze. O under eidwig eder उद्वार् नियंश्स.

Eis avayalw. A'.

°T मारे मांड वें एवं प्रभाड़ नवं प्रचा रिश्ते हें नवा नव र्र्थ. Υπο της ανάγκης πολλά ποιδιών κακά.

Eis 'Agerlu'. E. "A un wesines, un? axse, und' opa. 'Ανάπαυσίς δει την χαμών απεαξία. Βελτίον δει σώμα γ' η ψυχιώ νοσείν. Έλαθέρε η ανδεός, τάληθη λέγειν. Έλευθερου φύλανται του ζαιτά τρόπον. Εύτακτον ε) ταλλότεια δειπνοιώτα δεί. Καλον φύναι και επόν όι σεμιοί τρόποι. Καρπος ή αγαθός δειν, ξυσακί Θ βί Θ. habe wegvotar To weenixov) & Bis. Marder oss uaraciois क्रिक्ट्राइस. Οπλον μέμσον όζιν ή άρετη βεστοίς. Σαυτον φυλαπε τοις τεφποις ελεύθερον. Taufor agerns og, owogeowin udvn. Yuzis comuede the oranges na Da Swin.

10

11

Ers 'Agaessiar. 5.

'Aei d' o ow seis ber à zaers @ ovoer. Au' intental, no Tedunker in zaeis. 'Azaeis 🗸 , อีรูเร เข้ สลวิฒา สันภาแบบคือ Επιλαμβάκου) πάντες δι παθόντες εδ. Καλον ο θησαύρισμα, μειμένη χάρις. Μετά τιμι δόσην τάχισα γηθώση χαεις. Xaew habar suxqueor, in xque dide. Χάριν λαβών, μέμνησο κ δές, όπιλάθε. Χάριν χαρίζε, καθ' όσον ιού εις διως. Xdertus dingias no dide, no raubars.

B. Eis Bankea. d. Agais महत्त प्रकेड, दीन तथामाड बेट्रा . Einay & Baother's Gay Eptux & SEE.

E15

In Visam. II.

Securus vitz fere non solet honeste agere.
Vivit nemo, quam probare solet vitam.
Vita est, si quis victu fruatur, vivens.
Vita fortunis egens, non est vita.
Vita vocata est, cui gravi labore alimenta parantur.
Terra omnia parit, & rusum recipit.
Vivimus non ut volumus, sed ut possumus.
Non licet vitam invenire a molestiis vacuam in quopiam.
Vivere sine molestia, hominis est felicis.
Rescæca & infortunata est hominibus vita.
Quam suavis est vita, si quis eam non cognoverit!

Yir virum, & civitas fervat civitatem.
Manus manum lavat, & digitus digitum.

In Confilium. IV.

Malo confilio multas ja duras faciunt mortales.

Vir inconfultus frustra laborat auricis.

Vir inconfultus voluptatibus capitur.

Confilium ante quodvis apus cape.

Confilio recto nihil tutius.

Noctu confilium à prudentibus initum.

Res facra revera est confilium.

Sapiens sapientum est confilium.

Sapienti à viro accipe confilium.

Confiliarius bonus, nonmanus is amicis.

Confiliarius sis bonorum, pon malorum est confiliarius sis bonorum, pon malorum est confiliarius.

Ja Nueties - Los . Driens

Apertem moleftiarum vitam habebis abique naptiis.

Ducture uxorem respect ad vicinos.

Qui ducturus est uxorem, in penitsntiam sertur.

Nuptiæ enim hominibus optabile malum.

Deus tibi ipsi, si divitem duxeris, eris.

Mores præferre pecuniis, eum qui ducit uxorem aportet.

Existima, ubi duxeris uxorem, te esse servim in vita.

Qui non ducit uxorem homo, non habet mala.

Facilius vitam degis, si uxorem non alis.

Nam infelicissimus est, qui, cum pauper sit, uxorem duxit.

En Blov. B'.

Αμελεντα το ζην εκ ένες δυγμιονείν.
Βιοί μος εθες δν σε αιρείται βίον.
Βίω βία δεόμοω, εκ ές τν βίω.
Βίω όξιν, αν τις τω βίω χαίς η βιών.
Βίω κέκλη η η, ος βία πείζε η.
Γη πάντα τίκ] ε, η πάλιν κομίζε ται.
Ζωμυρο έχ ως θέλομος αλλ ως δυμάμεδα.
Οὐκ ές βίον ως εν αλλυπον εν εδενί.
Τὸ ζην αλύπως, ανδος όξιν εντυχες.
Τυφλον η η δίς ων ανθρώποις βίω.
'Ως ηδυς δ βίω, αν τις αὐτον μη μάθη.

5

IO

10

5

10

'Eis Boh ઉસલા. જ'. 'Avilg એ લેંગ્લેલ્સ, મેં મહેરાક વર્લ્યુલ મહેરાν. Χસોર સ્લેલ્સ ગાંમીલ, નિર્દેશમાર્ગિક મદ નિર્દેશમાર્ગ્ય

Ers Bunki. of.

'Ας κία β΄ πολλά βλάπου') βεσποί. 'Ανὴς ἄς κΑΘ εἰς κενὸν μο χθεί πε΄ χων. 'Ανὴς ἄς κΑΘ ἐιδυαϊς Απρεύε πων. Βκλιω ἢ παντὸς πεά και Θ΄ πεολάμε ανε. Βκλῆς ρό ὸς Α΄ ς ἐιδεν ἀσφλής τε ερν. 'Εν νυκτί βκλὰ τοῖς σοφοῖσι χίγιε?. 'Εν νυκτί βκλὰ τοῖς σοφοῖσι χίγιε?. 'Εερὸν ἀληθῶς ὅς τιν ἡ συμοκλία. Σοφὰ σοφῶν ρό γίγιε? συμοκλία. Σοφὰ παρ' ἀνθεὸς πεοσθέχε συμοκλίαν. ΣύμοκλΘ ἐθλὸς, μὰ κακὸς χίγιε φὶλοις. ΣύμοκλΘ ἔθλ ποῦ ἀραθῶν,ς μὰ ποῦ κακῶν.

Γ. 'Eig Γάμον. ά.

Α Λυπον έξως τον βίον χωείς γάμε.
Α Γαμών ή μέλλων, βλέλον εἰς τεὰ γείτονας.
Γαμών ή μέλλων, εἰς μετάνοιαν ἔξχε).
Γάμω για ανθρώποισ το δυκλώσ κακόν.
Δάμων σεαυτώ πλεσίαν γήμας ἔσπ.
Ηθω περκείνων χεημάτων γαμών α δεῖ.
Νόμιζε γήμας δελω το βίω.
Ο μη γαμών ἄνθρωπω κ. ἔχω κακά.
'Ρῷον βέον ζῆς, ἀν γιωαίκα μη τρέφης.
'Ως τεισκακοδαίμων, ὅςις ἀν πένης γαμεῖ.

Eis

In Risum. II.

Ridet stultus, etiamsi nihil ridiculum sit. Risus intempestivus inter mortales grave malum.

In Senectutem. III.
Senectus delet omnes vires corporis.
Senectutis autem malæ quæ fiat depulsio?
Sententiæ meliorés sunt seniorum.
Viaticum ad senectutem semper reconde.
Veniet senectus quamlibet querelam offerens.
Pulchrum, senescere; & non senescere rursum.
Consortia seniorum ama.
Molestus vir est, inter juvenes senex.
Canities temporis indicațio est, non prudentiæ.
Time senectutem: pon enim venit sola.
Grave senectus est hominibus pondus.

In Parentes. IV.

Velis parentibus ante omnia honorem deferre.
Parentes cole, & amicos affice beneficiis.
Spera te colenté parentes prosperum rerum successium habiturum.
Dii maximi prudentibus parentes sunt.
Satis vives, in senectute alens parentes.
Existima tibi ipsi parentes esse deos.
Adversus filium indignationem non alit probus pater.

In Mulierem. V.

Vitæ egestas est viris mulier.

Uxorem funerare satius est quam ducere.

Mulieri imperare non concedit natura.

Mulieri ornatus mores sunt, & non ornamenta aurea.

Mulieri ne credas tuam vitam.

Mulieri cuilibet ornamentum silentium affert.

Mulierem bonam nancisci non est facile.

Mulieris bonæ est, tueri domum.

Mulier domi damnum est & salus.

Mulier enim nihil novit, nisi quod vult.

Mulier à muliere nihil unquam differt.

Mulier proba gubernaculum est domis.

Mulier justa, vitæ salus est.

Mulier prorsus res est, quæ magnos sumptus sacit natura.

A mulieribus perit mundus magnus.

Εἰς Γέλωτα. β'. Γελῷ Α' ὁ μωρὸς, κάν τι μη γελοίον ἢ. Γέλως ἄκαιρὸς ἐν βροτοίς θενον κακόν.

Εἰς Γῆρας. γ΄.

"Απανί', ἀφανίζει γῆρας ἰχὴν σώμα Θ.
Γήρως ἢ φανίζει γῆρας ἰχὴν σώμα Θ.
Γνῶμαι δι ἀμείνες εἰπ τῆ γεραιτέρων.

"Εφοδίον εἰς τὸ γῆρας ἀιεὶ καπατήθε.
"Ηξει τὸ γῆρας πᾶσαν αἰτίαν φέρων.
Κυρὸν τὸ γηράν ΄ ἐς τὸ μιὰ γηράν, πάλιν.
"Ομιλίας ἢ τὰς γεραιτέρας φίλει.
"Οχληρὸς ἀνήρ όζιν, ἐν νέοις γέρων.
Πολιὰ χρόνε μιμύσης, ἐ φρονήσεως.
Φοδε τὸ γῆρας ΄ ἐγὸ ἔρχ.) μόνον.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ὁξιν ἀν πρώποις βάρ Θ.

10

5

[n

Εἰς Γονείς. જી.
Βέλε γρνείς σε παντός ἐν πιαῖς ἔχειν.
Γονείς ἢ πίας, κὴ φίλες ἐνεργέτη.
"Ελπζε πιοκή τε γρνείς περέζην καλῶς.
Θεοὶ μέγιςοι τοῖς φερνεσιν ὁι γρνείς.
'Ικανῶς βιώσεις, γηερδοσκῶν τε γρνείς.
Νόμιζε (αυτώ τε γρνείς ἔὴ θεές.
Πεὸς ἡὸν ὀςγίω ἐκ ἔχει χεικςς πατής.

Eis zwaing. &.

Βίε απάνις πέφυκεν ἀνδεμόν γιωή.
Γωμάκα βάπηψ κρεισόν όζην, ἢ γαμείν °
Γωμακὶ Α΄ ἀξχεν ἐ δίδωσιν ἡ φύσις.
Γωμακὶ κόσμο, ὁ τε πο κε χευσία.
ς Γωμακὶ μὴ πές διε τὸν (μυτε βίον.
Γωμακὶ πόση κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
Γωμακὸς ἐδλῆς ἐπιτυχείν ἐ ῥάδον.
Γωμακὸς ἐδλῆς δει, σωζεν ὀικίαν.
Γωμὴ γὸ ὁικω πραα, κὸ σωπηρία.
Γωὴ γὸ ἐδεν δίδε πλιω ὁ βέλε)
Γωὴ γωμακὸς πώποὶ ἐδεν διαφέρει.
Γωὴ ἢ χεης ἡ πηδάλιον ἐς ὀικίας.
Γωὴ τὸ (ωὐολόν ὅς σωπηρία.
Γιωὴ τὸ (ωὐολόν ὅς σωπηρία.)
Εκ τη γωμακῶν ὁκλυ) κόσμο ψύσει.

Εκ τη γωμακῶν ὁκλυ) κόσμο ψέγας.

In mulieribus fidem non licet videre. Mulieris amulatio totam turbat domum. Vivere non oportebat mulierem multis de causis. Quære mulierem coadjutricem rerum agendarum. Mare, & Ignis, & Mulier, malatria funt. Feris omnibus immanior, mala mulier. Thefaurus est malorum, mala mulier. Par est leænæ & mulieris crudelitas. Telæ, mulierum opera funt; & non conciones. Est honestum, mulieris videre bonos mores. Bona planta est in vita, mulier. Cum leone vivere, quam cum muliere, prestat. Molestia præsens semper est mulier. Plenum malorum eftonus, mulier. Sponsa fine dote non habet loquendi libertatem. Nihil muliere deterius est, vel bona quidem. Multi mulierum causa incidunt in calamitates. Mulier perinde est ut fordes argentata. Jucundum malum est viris mulier. Superba est res formosa mulier. Pro uxore & amico laborem capere oportet. Procella domestication est viris mulier. Quam infida resest muliebris natura !

In Populum. I.

REs violenta turba est; non habet autem mentem.

In Justum. II.

Viri justis fructus non perit.
Vir justus est, non is qui non nocet;
Sed qui nocere cum potest, non vult.
Vade vià rectà, si justus sis.
Vitæ justæ est sinis bonus.
Justa operatus coadjutorem habebis Deum.
Justus esse magis quam utilis velis.
Justus fis, ut etiam justa assequaris.
Judicare id quod justum, non quod utile est, velis.
Adversus bene dicentes nihil contradicere possum.
Mores justi, possessio pretiosissima est.

In Gloriam. III.

Nitere tibi ipfi gloriam relinquere.

No awars

" Circle!

De teiple

'Ev & ymaiti สเรม มห ซับอรา ไปลังเกา Ζήλ Ο γιωσικός πάν α πυςπολώ δίμον. בווע צו צלו שושות או הסאגוב דפוחונ. Zhrq zwaiza whuazov of Tog ud we. Θάλαωα, η προ, η γων κακά reia. Ongav and vroy a yelwiff a kann ywin. Ouraness Ber Al xaxov, xaxi yuni. Ids require awid , ranh ywin. "Loov recivns in y markes and The

20

5

ene

Isoi ywanov Ega, nen chranoia. 25 Kandy, ywartos eisogay kanes Tegrus. Καλον φυτόν πέφυκεν εν βίω, χιμή. Λέοντι συζήν, η χιμακί συμείκη. Λύπη παρέσα παντοί δείν η γαμή. Μεςον κακών πέφυκε φοςπον, γιων. 30

Numon d' d'agoin G su Exer mappinaiar. Ou fen Jumarros Reison, Refe The Raying. Πολλοί γιωαικών Αυτυχέσιν Ενεκεν. 'Ρύπ Φ γιωή πέφυκεν ήςγυςωμίο .

Τερπνον κακον στέφυκεν ενδράσιν γιωή. 35 Υ જ ήφανον πεαίμ βαν ώς κία γιμή. Lues Jemainos no diva ut hu Leon. Χετμών κα] εικες όξιν ανδ εάσιν γιωή. "Ως ες απισον ή γιωακείη φύσις.

Δ. 'Eig Δirecov. d.

Eis Dinguor. B'. Ανδρός δικαίε καρπός εκ Σπόλλυπи. Avne Singuos bay, bx o up ad mar. 'And' ogs ad infly Juna whos y' & BEAS ?. Basile du colliar, tu sixue ns. Bis Sinais zizve J'rent nanby. Δίκαια δ εάπας, συμμάχε τουξη 3εξ. Dixu (il) mannor in zenses Dine. Dingue "id", fua n' Sinator Si n'xns. Keiver Singur, un to ou upseer, Sixe. Their on Newyork was केर केर किर केर किए हैं देश. Τέσπο δίκαιο, κτήμα πμιώτατον.

Eis Δόξαν. γ'. Ζήτη σεαυτώ δόξαν ε [κα] αλιπείν.

-

Bene audire magis quam ditescere velis, Vana gloria nihil miserius.

In Servos. IV.

Servo deterius nihil, vel bono quidem.

Unus est servus domis, herus.

Angit me servus, domino majores attollens spiritus.

Quam jucundum est servo, dominum probum nancisci!

Oportet alios esse miseros, alios selices.
Quercu lapsa unusquisque ligna incidit.
Ex voluptate nascitur infortunium.
Viro infortunato ne affingas malum.
Nunquam de teipso infortunatus desperes.
Ne insulta infortunato: communis enim fortuna est.
Existima communia omnia infortunia.
Hei mihi! Etenim repente infelicem esse, generat surorem.
Infortunatorum fortunatus nullus amicus.

In Continentiam. I.

Tentris nitere omnes habenas retinere.

Venter & multa capit, & pauca.

In spes. II.

Spes alunt inanes mortales.

Vir infelix servatur spe.

Spera omnia ad senectutem usque, mortalis cum sis,

In Laudem. III.

De teipso laudes ne habueris

Amicos laudibus magis quam tè celebres.

In Amantem. IV. Senex amator, extrema mala fortuna est.

Vir optimus nunquam fuerit ignobilis.

In Pietatem. VI.

Deum cole: & omnia facies divino instinctu.

Mortalis cum sis, ne sapias quæ supra Dei voluntatem sunt.

De pietate & loquere, & disce.

Καλώς απέκν μαλλον ή πλετών θέλε. Κενής ή δόξης έδερ αθλιώτερον.

Έις Δέλες. Α΄. Δέλε ή χειου έδεν, έδε τε πελέ. Εξε ότι δέλΦ δικίας, ο δεσώτης. Λυπεί με δέλΦ, δεσώτε μείζου φρουείν. Ως ήδο δέλω δεσώτε χενεί τυχείν..

Έις Δυςυχέαν. έ.
Δεί του με εξή ευςυχείς, του ελ' ευτυχείς.
Δευδς πεσέσης πας ανής ξυλείε .
Εξ ήθονής χο φύε η το ευςυχείν.
Εκ' ανδεί ευςυχοιώτι μι πλασης κακόν.
Μηθέποτε (αυτόν ευςυχοιώτ απελπίσης.
Μή εμε αυς ευςυχοιώτι χοινή χο τυχη.
Νόμιζε κοινα πάντα ευςυχήματα:
"Οι μοι το χο αφνω ευςυχείν, μανίαν ποιες.
Των ευςυχοιώτων ευτυχής ε εξες φίλ.

5

ls

Ε. Έις ἘΓκράτζαν. ά. Γ Ας ρὸς ἢ πειρῶ πᾶσαν Ιωίαν κρα]εῖνὶ Ἡ κοιλία ἢ πολλὰ χωςεῖ, κῶλίχα.

Έις Ἐλπίδες. Β΄. "Αι Λ΄ ἐλπίδες βόσκεσι του κενὲς βερτίδ. Ανης ἀτυχῶν ἢ σώζεται τῶς ἐλπίσιν. "Ελπίζε πάντα μέχει γήςως, Эνητὸς ῶν.

Έις Έπωνον. γ΄.
Υπές σταυτε μι φράσης έγκώμια.
Φίλων έπωνον μαλλον η ζαυτε λέγε.

Έις Έςῶντα. Α΄. Γέςων ἐςαςκὸς, ἐχάτη κακλὶ τύχη.

Avng deis G sk dv ein Suguns.

Έις Έυσέβειαν. 5'. Θεὸν σέβε ' ἢ πάντα πράξεις ἐνθέως. Θνητὸς πεφυμώς, μὴ φρονῆς ὑδήθεια. Ύπὸς ἀυσεβείας ἢ λάλει, ἢ μάνθανε. In Felicitatem. VII.

Aquum eft, Felicem meminisse Dei.
Suo judicio nemo est felix.
Commune bonum est, bonus felix.
Nullus est qui in omnibus sit telix.
Multi quidem felices funt; at non sapiunt.
Felicem etiam sapientem esse existimamus.
Fortunato quævis terra patria est.
Felicium omnes sunt cognati.
Quam facile cadunt splendidæ fortunæ!

In Preces. VIII.

Preces justas audit Deus.

In Odium. IX.

Immortale odium referves, mortalis cum fis.

Inimicis diffidens, nunquam patieris incommodum.

Inimicos ulcifeere, non eum tuo incommodo.

Sermonem inimici nunquam putes amicum.

Vivere turpe est, quibus vitam invidit fortuna.
Vivere volens, ne facias morte digna.
Omnes præclare vivere volumus; sed non possumus.
Quam jucundum est vivere, non invidente fortuna!

In Voluptatem.

Ntempestiva voluptas parit damnum.
Nam fere propter voluptates molestia afficimur,

In Mortem. I.

Mortalibus omnibus vita excedere necesse est.

Vità improba mors optabilior est.

Aut vivere citra molestiam, aut mori seliciter oportet.

Mortalis natus cum sis, ne irrideas mortuum.

Pulchrum Mori, quibus vita injuriam affert.

Præstat non vivere, quam vivere misere.

Quem amat Deus, is moritur juvenis.

Nunquam beatum censui sumptuosum mortuum.

Mori non turpe est, sed turpiter mori.

In Deus adjuvans omnia facit facile.

Deo volente, etiam in crate naviges.

Animus

Έις Εὐτυχίαν. ζ΄. Δίκαιον, ευ πρέποντα μεμπόζ πεκτ Κατ ὶδίαν φρόνησην εδείς ἐυτυχεῖν. Κατ ὶδίαν φρόνησην εδείς ἐυτυχεῖν. Οὐκ ἔςτν ὅςτς πάν ἢ ἀνὴς ἐυθαμιονεῖ. Πολλοὶ μιρ ἐυτυχεῖνν, κ φρονεῖν τομίζομου. Τῷ τὰ κληῶς πρέκτοντη πάσα γῶ παθρίς. Τῶς ἐυτυχείντων πάντες εἰσὶ συζημεῖς. 'Ως ἐυκόλως πίπεσην αἰ λαμφραὶ τύχω.'

'Εις Εὐχίω. ή. Εὐχῆς δικαίας ἐκ ἀνήκοΦ Ξεός.

Έις Έχθεμν. Η.
Αθάνατον έχθεμν μιὰ φύκαθε, θνητός ών.
Ἐχθερῖς ἀπιςῶν, ἐποὶ ἀν πάθοις βκάθω.
Ἐχθρὸς ἀμιωίε, μιὰ πὰ Τῆ (αυτεβκάθη.
Λόρον παρ ἐχθρὸ μιὰποθ ἡγάση φίλον.

Z. Έις Ζωίω

ΖΗ ναίχεον, δις ζην εφθόνησεν ή τύχη.

Ζην βελόμθυ , μη πεφής θανάτε άξια.

Πάντες ημλώς ζην εθέλομθυ, άλλ' ε διμάμεθα.

Σες ήθυ το ζην, μη φθονέσης της τύχης.

Η. Έις "Ηθονίω. "Η Γας παράχαιοΘ, ήθονη τίκ] ει βλάβίω. Ως ποκλά διὰ τὰς ήθονὰς λυπέμεθα.

Θ. 'Βις Θάνατον. ά.

Βροτοις άπωσι καθτικών δοκίλεται.

Σαῖις πονηκῶςς ΘάναθΘ ἀιςεπότες Θ.

"Η ζῆν ἀλθπως, ἢ Θανκῖν ἐυθαμάνως.

Θνητὸς περυκώς, κιλ γέλα τεθνηκότα.

Καλὸν, τὸ θτήσμην, δις ὕδειν τὸ ζῆν φέρει.

Κρείωτον τὸ κιλ ζῆν ὅξιν, ἢ ζῆν ἀθλίως.

"Ον γδ φίλει Θεός γ' ἐποθνήση νέΘ.

Οὐ πώποι ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκεόν.

Τὸ χὸ σανείν ἐκ ἀιχεὸν, ἀλλ ἀιχεῶς θανεῖν.

5

U

Έις Θεόν. β΄. ΘΕὸς ζυνες γῶν πάντα ποιᾶ ράδίως. Θεὰ Κίλον ΙΦ, κάν όπὶ ρικτὸς πλέρις. Animus nobis est in unoquoque Deus. Abique est, omniaque respicit Deus. Quod alit me, id ego judico Deum.

In Medicos.

M Edicus garrulus, laboranti rursus morbus est. Multorum medicorum visitatio me perdidit.

In Tempus. I.

Mnia in tempore gratiam habent vindemiata.
Tempora diffolyunt regna.
Tempus est multo potentius legibus.
Tempus fortitus mendicus potest multum.
Pulchrum est, cujusvis temporis nosse modum.
Multos tempus viros, cum non sint, facit.
Multorum tempus sit autor.
Celerrime tempus transimutat res.
Occasionem precare affidue propitiam habere.
Tempus omnia vitæ judicat bene.
Quam magna est res parva, in tempore data!

In Pulchritudinem. II. Ne facias iudicium videns pulchritudinem, fed mores. Quam jucunda pulchritudo, cum habet mentem sapientem!

In Lucrum. III.

Optime, ne lucrum tibi in omnibus proponas.
Victum compara ex qualibet re, præterquam ex malis rebus.
Volumus ditescercomnes: sed non possumus.
Velis cogere ex justis rebus victum.
Mores improbos suge, & lucrum improbum,
Lucrum improbum detrimentum semper affert.
Lucrum improbum ne accipere velis unquam.
Ubi lucrum, contra naturam serviendum est.
Parva lucra majora detrimenta afferunt.
Turpia lucra calamitates afferunt.
Lucrum existima lucrum esse, si justum sit.

In Judicium, & in Divinam Justitiam. IV.

Ducit numen malos ad pœnas. Inexpensum ne punias quenquam. Est justitiz oculus, qui omnia videt.

The

Ο νές η δέμεν δειν εν έκερο Βεός. Πάντη γάς δει, πάντά τε βλέπη Βεός. Το γοντρέφον με, σετ' έγω κείνω Βεόμ.

1. Έις Ἰαπεκς. ἸΑτεὸς ἀδίλεχ, νοσοιώπ πάλιν νόσ. Πολλών ἰαπεών εἰςοδός μ' ἀπάλεσεν.

Κ. Έις Καιεόν. ά.

Α Παντα καιρῷ χάριν έχει τρυμάνωνα.

Α Καιρὸ ἢ καταλύκοι τὰς πιραννίδας.
Καιρὸς κάς δτι τῶν νόμων κρότων πολύ.
Καιρὰ πιχών κὸ πωντός ἐιδέναι μέξον.
Πολλὰς ὁ καιρὸς ἀνδρας ἐκ ὁντὰς ποιεξ.
Πολλῶν ὁ καιρὸς μέταφέρι τὰ πράματα.
Τὸν καιρὸν ἔυχε πάντοθ ἴλεων ἔχειν.

"Ωρα τὰ πάντα τὰ βίκ κρίνει καλῶς.

'Ως μέχα τὸ μικρόν ὅτιν, ἐν καιρῷ δοθέν.

10

10

Dei

'Eis ΚάλλΘ. C'. Μη κειν' όρων το κάλλΘ, άλλα του τρόπον. 'Ως ήθι κάλλΘ, હ ταν έχη νέν σώφρονα.

Έις κέρδ Θ. γ΄. Βέλπες, μη το κέρδ Θ το πάσι σκοπή. Βίον ποείζε πάντιθεν, πλιώ το κακών. Βελόμεθα πλυθών πάντες τόλλ ε διωάμεθα. Ζήτη (ωμάγειν το δικαίων τον βίον. Κέρδ Θ πονηερν ζημίαν ἀεὶ φέρη. Κέρδ Θ πονηερν μη λαβών βέλε ποτέ. Το κέρδ Θ, παρά φύσιν δεκάντέον. Τὰ μικες κέρδη μείζονας βλάβας φέρη. Τὰ δι ἀιχες κέρδη συμφοράς έργαζεται. Τὸ κέρδ Θ ήγε κέρδ Θ, αν δίκαιον η.

'Es Kelov, પ્રે લેક માંઘો Θલંતમ ઈંદ્રોપા. તી'.
"Ages મેં ઝેલાંગ માં મેં મુલાયેક જાણેક માંઘો ઈંદ્રોપા.
'Aveξέταιον μη κόλαζε μηδένα.
"Εςην δίκης όφ δαλμος, ος τα πάνθ' όξω.
Κ k Dei poenas non effugit mortalis.

Deferre non licet, & ferre judicium fimal.

Te latiturum femper ne putes, improbus cum fis.

Acer Dei est oculus ad omnia videndum.

In Occulta. V.
Relictis certis, ne perfequare incerta.
Vel ne facias tegendum, vel folus facias.
Suspicio grave est hominibus malum.

Fames fummus dolor hominibus est.

Fami enim nullum licet contradicere verbum.

Multorum fames est magistra.

Viri character ex verbis deprehenditur.
Vehementius nihil est oratione.
Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Oratio enim molessiz medicamentum est sola.
Ratione igitur vita mortalium sola.
Sermone mihi persualisti medicamento optimo.
Mærorem benevola scit curare oratio.
Mærimum est iræ medicamentum oratio.
Oratio est medica animi affectus.
Verbum intempestive dicum subvertit vitam.
Jaculatus verbum aliquis, non recipit rursum.
Aliud est dicere multa, & dicere tempestiva.
Animi ægroti medicamentum est oratio.

In Mérorem. III.

Semper, quod triftitiam inferat, ejice è vita.

Ergo cognata quædam res est mæror & vita.

Vivere sine tristitia mortalem, non est facile.

Mærores hominibus pariunt morbos.

Non est mærore deterius hominibus malum.

Navigii portus quidem; animi autem tranquillitas portus est vitz.

Vivere sine tristitia, viri est felicis.

In Ebrietatem. 1.

PRæstat sobrium esse, quam multum crapulari.

Multum merum parum cogit sapere.

Θεξ ή πληγω έχ τωρπηδά βροτός. Κατηροείν έκ ές, κὶ κείνειν όμε. Λήσην διά τέλες μη δόκει, πονηρός ών. 'Οξύς δεξ δι' όφδαλμός είς το πάνθ' ός άν.

'Εις Κεύφια. έ. 'Αφείς τὰ φανερὰ, μὴ δίωκε τὰ φανῖ '' Ή μὴ ποίει τὸ κρυπλὸν, ἢ μόν ۞ ποίει. 'Υπόνοια δεινόν δειν ἀν πρώποις χακόν.

5

5

10

5

In

Λ. Έις Λιμόν. d.

Λ Ιμώς μέριςον ἄλ [Φ ανθρώποις έφυ.
Λιμώ οδ έδεν όξιν αντεπείν έπ Φ.
Πολλών δ λιμός ρίγνε η διδώσιαλ Φ.

Έις Λόρον. 6'.

'Ανδε ος χαεμκτής ομ λόγε γιωείζεται.
'Ιουεότε ερν δε γ' εδεν όξι τε λόγε.
Λόροις αμείδε τον λόροις πείθοντα σε.
Λόβ γας όξι λύπης φαρμακον μόν .
Λόβ δοικείται βερτή βίθ μόνω.
Λόβ μ' έπζτας, φαρμακώ σοφωτάτω.
Λύπλι ηδ έμως διδεν ιάθι λόβ.
Μέρις όν δειν δεγής φαρμακον λόβ.
'Ο λόβ, ιαθεός τε κτ λυχλώ πάθες.
'Ρημα ωθο καιεόν ρηθεν ανατέτης βίον.
'Ρίλας λόρον τις κα αναις ή πάλιν.
Χωεις, τὸ, τ είπε ν πολλά κ) τὰ καιεία.
Υυχής νοσεσης όξὶ φαρμακον λόγ.

Έις Λύπων γ΄.

'Αεὶ τὸ λυπεν ἐκδίωκε τὰ βίε.
"Ας' ὅςὶ συγγρές τι λύπη κὰ βίω.
Βιᾶν ἀλύπως Ͽνητὸν ὄντ', ἐράθον.
Λύπαι χὰ ἀνθρώποισι πίκθεσι νόσες.
Οὐκ ἔςτιν λύπης χεῖων ἀνθρώποις κακόν.
Πλοίε λιμω μ΄, ἀλυπα δι' ὅρμω βίε.
Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἀνδ'ωςς ὅςτιν ἀυτυχες.

Μ. 'Εις Μέθω. d.
ΚΑλὸν τὸ νήφειν, η τὸ πολλὰ κραιπαλάν,
Ό πολθς ἀκερίθ μικρ' ἀναγκάζη φερνέν.
Κ κ 2

'EIS

In Futurum. II.

Mortalis natus, que à tergo sunt, nitere respicere. Manet unumquemque id quod passurus est. Ne mihi contingant que volo, sed que sunt utilia. Nemo de suturo tuto deliberat.

In Penitentiam. III.
Prenitentia est hominibus judicium.

In Moderationem. IV.

Hominem esse teipsum submone semper.

Velis placere omnibus, non tibi solum.

Si mortalis es, optime, mortalia etiam cogites.

In comiter-salutantibus est quædam gratia.

Æqualis sis omnibus, etiamsi opibus præcellas.

Salutis argumentum, placidi mores.

Illud, Nosce teipsum, ubique est utile.

In Novercam. V. Gravius nullum aliud noverca malum.

In Juventutem. I.

Vigor ætatis omnino nihil à flore differt.

Memento juvenis cum sis, quod senex eris aliquando.

Juvenis cum sis, multa utilia disce.

Juvenis cum sis, audire seniores velis.

Juvenem tacere magis quam loqui decet.

Vi præsente, nihil potest lex.
Res fortis lex est, si Principem habeat.
Leges sequi patrias, pulchrum est.
Lege omnia siunt, & judicantur.
Orator improbus leges subvertit.

In Hospites.

Hospites.

Peregrinis fuccurrens, paria obtinebis aliquando.
Peregrinis fidis fidelis sis amicus.

Hospitem injuria nunquam afficies, occasionem nactus.

Hospitem tacere melius est, quam vociferari.

Hospitem præserre magis, hominibus mos est.

Hospes cum sis, hospites tuos cole.

Pere

Έις το Μέλλον. β'. Θυντος πεφυκώς, τώτησω πειςῶ βλέπζυ. Μένς δ' ένας του τεθ' δτορ μέλλη παθείν. Μή μοι γείοιθ' α΄ βέλομ', αλλ' α΄ συμφέςς Ουδείς το μέλλου ασφηρώς βελεύε ται.

Eis Μετάνοιαν· γ'.

"Η ή μετάνοια γίγνε] ανθρώποις κείσις.

Έις Μερείτητα. Α΄.

"Ανθρωπον οντα ζαυτόν, αναμιμνησι αεί.
Βέλε Α΄ αξέσιζη πάσι, μη ζαυτή μόνον.

"Ει δυνητός Α΄, βέλτισε, θυνητά κ) φεόνζ.

"Εν Α΄ ευπερσηρέριου δεί τις χάρις.

"Ισ μιλίδι πάσι. καν πρέχης βίω.
Σωτηρίας σημείον, ημερος τρόπ Θ.
Τὸ χνώδι ζαυτόν, πανταχε 'ςι χεήσιμον.

Εις Μητεμάν. έ. Δονότερον εθεν άλλο μητεμής κακόν.

Ν. Έις Νεότητα. ά.

Α Κιμή το ζωύολον εθέν ανθες θιαφέρε.

Α κιμή το ζωύολον εθέν ανθες θιαφέρε.

Νέω πεφυκώς, πολλά χρηςὰ μάνθανε.

Νέω το κάν το γραμτέρων θέλε.

Νέω το ζιγών μαλλον η λαλείν το έπε.

Έις Νόμες. Ε΄.
Βίας πας έσης, είξν ἰρύς νόμ. Θ.
Ἰρυς ενόμ. Θ. Ε΄, ἐμὰς χοι ε΄ κ.
Νόμοις επεως ποισιν ε΄ς χώς εις, καλόν.
Νόμω τὰ πάντα γίγνε. Τ, κ κείνεται.
Ένητως πονης ες τεις νόμες λυμαίνεται.

Ξ. Έις Ξένες.

ΞΕνίας ἀεὶ φεόντηζε μη καρυσέρο.

Ξένοις ἐπαρκῶν, Αθ ἴσων τά ξη ποτέ.

Ξένοισι πιςοῖς πιςος ῶν μίγνε φίλ Φ.

Ξένον ἀδικήσος μηθέποτε, καιρὸν λαδών.

Ξενον ἢ (ιγὰν κρεῖτον, ἢ καιραγρίαι.

Ξένον πεσυκῶς, τοῦ ξενηδόχες σέδε.

Κ κ 3

5

Z 2185

Peregrinus cum sis, pacatus esto: & bene tecum agetur. Peregrinos hospitio suscipe; etenim & tu hospes eris. Hospites pauperes ne negligas, cum videris. Peregrino maxime confert modestia. Peregrinatio vitam reddit modestiorem.

In Iracundiam. Omo cum sis, da operam iram ut cohibeas. Lædit virum animus in iram lapfus. Sis ad iram non celer, fed tardus. Vives vitam optimam, fi animum cohibeas. Animum comprimere & cupiditatem, optimum est. Vince iram recta ratione. Ira, multa facere cogit mala. Ira amantium parvum viget tempus. Tram socii & amici nitere ferre. Nemo cum ira tuto consultat. Fugere semper oportet dominos iratos. In Jusjurandum. II.

Virorum improborum justurandum in aqua scribe. Deum, dum pejeras, ne te putes latere. Jusiurandum fuge, vel fi juste jures. "

In Liberos. I. Pontanea molestia est liberorum procreatio. Deatum est, filium bonis moribus præditum alere. Beatus est, qui felix fuit in liberis. Columna enim domus filii funt masculi.

Amicitiæ maximum vinculum est filiorum partus.

In Doctrinam. II. Doctrina est mortalibus possessio, que nulla vi auferri potest. Omnes eruditio placidos facit. Baculus est eruditio vitæ. Respiciens, edoctus sum in aliena mala. Præmium virtutis est bona institutio. Literas dicere oportet; &, ubi didiceris, prudentem esse. Duplum vident, qui literas didicerunt. Pulcherrima est possessio doctrina hominibus. Pulchrum seni discere vehementer. Etiam inter rufticos est doctrina ratio. Qui literas novit, fit longe prudentior. Literarum expers, non videt videns Qui non vapulavit, non eruditur.

Prudens

Εέν Θ ἄν, ἀπρά Γωων τοι τη πράξεις καλώς.
Εένες ξένιζε τη το χα ξέν Θ γ' ξεν.
Εένες πένητας μη πραβρά εάμης, ιδών.
Εένες μάλισα συμφέρει το σωφρονέψ.
Πλάνη βίον πόποι σωφρονέστρον.

Ο. Έις 'Οργίω. ά.

* ΑΝπρωπ Θ ων, γίγνωσε της δργης κραβ εν.

Ελάπει τον άνδρα πυμος εἰς ἐργω πεσών.

Γίγνε δι ἔς ὀργίω μη ταχύς, ἀλλά βραδύς.

Ζήσεις βίον κράπισον, ἀν πυμε κρατης.

Θυμε κρατήσω κάππυμα, καλόν.

Νίκησον ὀργίω τω λοχίωζ καλώς.

'Οργη ἢ πολλά δράν ἀναξτάζ κακά.

'Οργη φιλέντων μικρὸν ἰχύει χρόν Θ.

'Οργίω ἐτάρε κὶ φίλε πειρῶ φέρειν.

Οὐδείς μετ ὀργης ἀσφληῶς βελεύς].

Φεύγειν ἀκὶ δεῖ δεῶντας πυμεμβίες.

'Εις Όρκον β'.

'Ανδρῶν ἢ φαύλων ὅρκον εἰς ὑδωρ γράφε.

Θεδν ὁπορκῶν μη δοκεῖ λεληπένω.

"Ορκον ἢ φεῦγε, κὰν δὶκαίως ὁμινής.

5

10

5

10

ens

Π. 'Eis Παίδας. ά. A Y Saige O AUM 'siv h TENION GOOD! Α Μαπάριον όζου, ήδυ έυτακτου πρέφου. Mangero, 8515 eurignouvels renva. STUNG WOIRE mai des einv appeves. Φιλίας μέμε 🕒 δεσμός, αι τέκνων γοναί. Eis Mardiav. B'. 'Αναφαίρετον κτημ' όζι παιδεία βροτοίς. " A म्लार मं मार्थ के की कार मार्थ हुए मार्थ है. Bantheia zap bet mudéia Bis. Βλέπων πεπαίδωμ, είς τα τη δίλλαν κακά. Βραβείον άρετης όζην ευπευδασία. Γεσμματα μα θείν δεί, κ μα θόντα νέν έχειν. Διπλέν όρωση, όι μαθόντες γράμματα. Κάλλισον છેડા κτήμα παιδεία βροτοίς. Καλον ή κρουπ μανθάνειν σφοδεα. Kan Tois ay egixous bi man Seins xof . O yeauuar eidus, no wewen vev Exes. Ο γεαμμάτων επίζω, έ βλεπεν βλέπων. Ο μη δαζώς άν πρωπω, έ πειδεύεται.

Kk 4

'0

Prudens fecum circumfert opes.
Non est doctrina possession.
Prudentia est etiam, discere quod ignoras.
Sapientia divitiis possession pretiosior.
Docti tegunt suas jacturas.
Doctorum consuetudine etiam evades doctus,
Doctos non est, qui ad omnia offendit.
Docto ab homine oportet edoctum quippiam discere.
Prudentem apud virum primum inventa est ratio.
Honorem omnibus affert doctrina mortalibus.
Quam nihil est doctrina, nisi mens adsit!

In Hortationem. III.
Omnes sumus ad monendum prudentes:
Nos vero errare non cognoscimus.

In Paupertatem. IV.

Honeste pauperem esse præstat, quam improbe ditescere.
Tenuiter, honeste vivere melius est; quam laute, male.
Odi pauperem diviti dantem.
Nullum paupertate gravius est onus.
Paupertas ingratos multos facit.
Paupertas ignobilem è nobili etiam nobilem facit.
Paupertatem serre & senectutem, est difficile.
Paupertatem ferre non est cujusvis, sed viri sapientis.
Pauperum rationes pondus non habent.

In Fidem. V. Ne omma nitaris omnibus credere semper.

In Avaritiam. VI.
Mediocritatem fectare, avaritiam fuge.
Malum maximum est in hominibus, aviditas.

In Opes. VII.

Potentia funt mortalibus opes.

Poffunt divitiæ humanos homines reddere.

Si habuerimus nummos habebimus amicos.

Jucundiffimumrest, apes tenere.

Memineris, cum fueris dives, pauperes juvare.

Ne properes ditescere, ne cito pauper fias.

Nullus dives evast repente, justus cum esset.

Divi

Όσορδς εν αύτες σευρές εκ πω έσαν.

Σορία γάς όξη, ης μαθεν ο μιν νοείς.
Σορία γάς όξη, ης μαθεν ο μιν νοείς.
Σορία γάς όξη, ης μαθεν ο μιν νοείς.
Σοροί ή συ Γκρυπεσιν δικείας βλάβας.
Σοροίς όμιλων, κ' αυτος εκδήση σορός.
Σοροίς διμλών, ος τὰ πάντα σερςκόπει.
Σορος πας' ἀνδ'ερς γεν σορόν τι μανθάνειν.
Σορώ πας' ἀνδ'ερ σρώτον ευςήθη λό [Θ. Τιμή πέρυκε πάσι παιδεία βεςτοίς.

Ως έδεν ή μάθησις, ἀν μιν νές πας η.

Έις Παραίνεσιν. γ΄. Απαντές εσμβνείς το νεθετείν σεφοί Αὐτεὶ δι άμβτανοντες ε γγνώσκομβν.

Έις Πεγίαν. Α΄.
Καλῶς πέγελζ μαλλον, ἢ πλετείν κακῶς.
Λεπῶς, καλῶς ζῆν κρείων ' ἢ λαμωρῶς, κακῶς.
Μισῶ πένντα πλεσίφ δως έμθρον.
Οὐδὲν πενίας βαρύτερον ὅςι φορτίον.
Πέννηας ἀργὲς ἐ τρέφει ραθυμία.
Πενία Α΄ ἀγνώμονάς γε τεις πολλὲς ποιεί.
Πενία Α΄ ἄπιμον κὰ τὸν ἐυγμῆ ποιεί.
Πενίαν φέρζη κὰ γῆρας, ἔςι δύσκολον.
Πενίαν φέρζη ἐ παντὸς, ἀλλ ἀνδρὸς σοφῶ.
Τῶν γὰ πενήτων εἰαν ὁι λόροι κενοί.

'Εις Πίςτν. έ. Μη πάντα πειςῶ πᾶσι πις εύειν ἀεί.

5

10

Vi

'Εις Πλεονεξίαν. 5'. 'Ισότητα ἢ άιςδ', πλεονεξίαν μે' φύγε. Κακὸν μέγισον ἐν βερτοῖς, ἀπλησία.

'Εις Πλέτου. ζ'. Δωαμις πέφυκε το Γεροτοίς το χεήματα. Δωά, το πλετείν κ) φιλανθρώπες πιείν· 'Εαν δι' έχωμω χεήμαθ', έξομω φίλες. 'Ήδις το όδι, τω των περτείν. Μέμνησο πλετείν των πένης κόρι ταχύ. Οὐδείς ἐπλέτησε ταχέως δίκαι σ' ων.

Πλέτω

Divitiis fretus, injusta ne nitaris facere. Si sis desidiosus, tu dives eris pauper. Aurum aperit omnia, vel Orci portas.

In Curiositatem. VIII.

Multi otium agunt in deterioribus rebus.

Curiose observare aliena ne velis mala.

Multa facere, est ubique putidum.

Multa facere, etiam dolores multos complectitur.

In Improbos. IX. Viri improbi cor non emolitur. Viri improbi fuge comitatum semper. Vir improbus infelix elt, etiamfi felix fit. Res quæ emendari non potest, est improbitas. Res rationis expers est improbitas. Deformis sim potius quam pulcher malus. Se esse improbum nemo fatetur, etiamsi sit. Mores improbi naturam distorquent. Dei dedecus est, improbos esse fortunatos. Et vivens malus, & mortuus, punitur. Cum improbis consuetudinem si habeas, tu evades improbus. Mali viri munera utilitatem non afferunt. Cum improbo viro nullo pacto iter facias. Improbum virum nunquam facias tibi amicum. Dolosum virum fuge per totam vitam. Aiunt pessimos esse improbi bonos. Corrumpunt bonos mores colloquia prava. Bonus improbis non vulneratur verbis. Quam difficile est bene vivere inter improbos mores! Ut omnia commendantur, exceptis malis moribus!

In Attentionem. X. Nisi serves parva, perdes ampliora. Diligentiæ omnia serviunt.

In Silentium. I.

Inguam stultam damnum sequitur.

Linguam maxime ubique nitere cohibere.

Paucis iracundum accusa.

Nonnullis silentium est melius quam loqui.

Res contemptibilis, taciturni mores.

Lingua multos in perniciem duxit.

Lingua

Πλέτω πεπειθώς, αδίκα μικ πόξω ποιείν · 'Ράθυμο ων ων πλέσιο, περις έση. Χευσός δι' ανοίχει πάντα, και δε πύλας.

Έις Πολυπερ μοσωίω. ή. Πολλοί 30 λω άγεστ εἰς τὰ χείερνα. Πολυπερ μονείν τὰ λλότεια μὴ βέλε κακά. Τὰ πολλά πεάπειν, κωδ ίνας πολλάς έχει.

Eis Mouness. 0'. Ανδεός πονης ε συλαςχνόν ε μαλάσε.). Andeds mounes peore (wood iar aci. Avne movneds อบรบXผี, หลิง อบาบXหือ AVESTATEV BEIV in movneia. 'Aou Mbusov Eswin mouneia. Δύσμοςο Είω μάλλον η καλός κακός. Εσωτον έθεις όμολογεί, κακές Ο ών. "HISH TOUNER The quay daspeque. छिंड औं ठॅगसकींड, कार्ड अवसंडेड टेएवीकास्टर्सिंग. Και ζών ο φαϋλ Θ, κ συνών, κολάζεται. Κακοίς όμιλων καυτός επθήση κακός . Kans & avdes due' conow en Exes. Kano (wi dir Sei und' oxos odoi moger. Πονηρον ανδεα μηδέποτε ποιε φίλον. Τον δόλιον ανδεα φεύρειν πας' όλον τον βίον. Φασίν καχίσες οι πονηερί του καλές. Φ માં દુષ્ઠળ મેં મેં મુદ્રાં છે જે દ્યાર્ગ વા મુજબં

5

IO

gua

Τον δολιον ανδεα φεύρειν πας δλον τον βίον Φασίν ημπίσες οι πονηερί τως ημπάς. Φθεί εκπι ηθη ηξήως όμιλίαι ημπά. Χεης το πονηερίς εκπι παραί. Χεης το πονηερίς εκπι πονηερίς ήθεσιν. Ως έρρον εδίζην εν πονηερίς ήθεσιν. 20 Ως πάντα πμής όξι, πλίω ημπέ τε έπε.

Έις Προσοχίω. ί. Έι μη φυλάσης μίκο, ἀπολείς τὰ μείζονα. Τῆς όπιμελείας πάντα δέλα χίγιεται.

Σ. Έις Σιωπίω. ά.

Γλώων ματαία ζημία πεοςχίγεται.
Γλώωνς μάλιςα πανταχέ πειςωκερίεν.
Διά ή σωπής πικεότερον καπηρόρει.
Ένιοις το συζάν όζι κεθίτου το λέγειν.
Ευχαπαφρένητο δι συγηρός τρόπ.
Ή γλώωνα πολλές είς όλεθρον ήγαγεν.

Lingua multorum causa est malorum.
Vel tacendum est, vel meliora dicenda.
Vel dic quippiam silentio melius, vel silentium tene.
Melius est tacere, quàm loqui que non decet.
Non oportet tacere e loqui, ubi est necesse.
Nihil est silentio utilius.
Multis responsio silentium est.
Silentium aliquando potius sermone.
In Conscientiam. II.

Mortalibus onmibus conscientia Deus est.

In Artem. I.

Portus infelicitatis est hominibus ars, Fortuna artem invenit, non ars fortunam.

In Honorem. II.

Dum honore afficiuntur, omnes lætantur mortales.

In Audaciam. III.
Est audere, ô amice, viri non sapientis.
Te esse animi præstantem statue, non audacem.
Temeritas multis est autor malorum.
Multa temere aggredi, in multis errare facit.

In Fortunam. Cùm sis homo, memineris communis fortunz. Constans nihil in vita videtur effe. Ubi dederis fortunæ parvum, accipies magnum. Fortuna res est, quam non facile affequaris. Cum Deo pugnare grave est, & cum fortuna: Aliis dat, aliis aufert fortuna. Omnibus fapientibus favet fortuna. Multos miseros erexit fortuna. Stertunt præsente fortuna res. Versat omnia parva in vita fortuna. Mortalia omnia mutationes multas habent. Casus meliora quam nos init confilia. Fortuna mortalium res, non confilium, moderatur. Tempellas transit facile in serenitatem. Quam varia res est, & fallax, fortuna!

In Injuriam. I.

Nfelix sis magis quam maledicus.

Ensis sauciat corpus, mentem vero sermo.

Nihil passus es grave, nisi præte feras.

Ή γλώσα πολλών όξην αίπα κακών.

"Η Δε ζιαπάν, η λέγειν αμείνονα,

"Η Λέγε π ζιγης κρείθον, η ζιγλιώ έχε.
Κεβίθον ζιωπάν, η λαλείν α μιλ πρέπε.
Οὐ δε ζιωπάν, κ λλημίν, δπε χειών.
Οὐ δεν ζιωπός όξι χε ποιμώτερον.
Πολλοίς ἐπόκρισις ή ζιωπλ τυ χάνεις.
Σιγή πο] όξιν αξετωτέρα λόγε.

10

10

Beoreis & πασιν ή Cameidnois Seos.

Τ. Εις Τέχνιω. ά. ΛΙμιω άπιχιας όζιν άνθρωποις τέχνη. Τύχη τέχνιω ευρηκέν, ε τέχνη πύχιω.

Έις πμιώ. 6'. Τιμώμθρι 3 πάντες πόου 3 βερτοί.

Έις Τόλμαν. γ΄.
"Ες ν τὸ πολμάν, ἄ φίλ', ἀνδ'ς ἐς το φε.
Εὐπολμ Εὐπολμος τὸ κεῖνε, πολμας ἐς μπ.
Περπέτζα πολλοῖς ὅς ν ἀιτία χαμῶν.
Τὸ πολλά πολμάν, πολλ' ἀμβπάνζν ποιεί.

Έις πίχω. δί.

"Ανθρωπ Θ ῶν, μέμνησο τῆς κοινῆς πίχης.
Βέδαιον ἐδὲν ἐν βίω δοκεῖ πέλειν.
Δὰς τῆ πίχη τὸ μακεὸν, ἐκλή ἡ μέχα.
Δυσῶθακολέθητον ἢ πεῶξμι ἐδ ἡ πίχη.
Θεῷ μάχειχ δεινόν ὅςι, κὴ πίχη,
Τοις μβὰ δίδωσιν, δις δι ἀφαιςεῖται πίχη,
Πασιν γάρ εδ φερνέσι συμμαχεῖ πίχη.
Πολλὰς κακώς περαπονθας ἀςθωσεν πίχη.

Υείχει παρώσης της τύχης τα πράβιατα.
Σπέρος η πάντα ταν βίω μικρά τύχη.
Τα πνητα πάντα μεταδολάς πολλάς έχει.
Ταυτόματον ημιθί παλλίω βελεύε).
Τύχης τα πνητβί πράβιας είς δυθελίαι.
Χημών μεταδάλλη βαθίως είς δυθίαν.
Ως ποικίλον πρέβμι δες, κὶ πλάνον, τύχη.
Υ. 'Εις 'Υθειν. ά.

ΔΥσμοις Ε΄ το μάλλον ἢ κακήρος Ε΄.

Σίο Ε΄ πτεωσκό σωμα, πον ἢ κοιώ λύ [Ε΄.

Οὐ Γεν πέπονθας δεινον, ἀν μὴ σεροσοιῆ.

Eis

In Samitatem. II. Non est sanitate melius quequam in vita.

Sanitas & mens, bona vite duo funt.

In Superbiam. III. Superbia nullius fugit pænas. Cum fueris felix maxime, ne fuperbias.

In Somnum. IV. Somnus mortis quadam prameditatio eft. Somnus est omnibus fanitas vitz. Somnus famem extremum malorum domat. Somnus est corporis falus. Somnus, parva mortis mysteria.

In Tolerantiam. Viri est, quæ accidant generose ferre. Fer mærorem & jacturam fortiter. Leviter ferre oportet circumstantes fortunas. Vince ratione presentem calamitatem. Nitere fortunæ ignorantiam facile ferre. Facilius est monere, quam, cum quid tibi acciderit, tolerare. Fortiter ferre incommodum oportet generosum. Eorum qui rerum potiuntur disce ferre licentiam. Mortalem necesse est ferre fortunam. Viri sapientis est, damnum facile ferre.

In Invidiam. I.

Tu pauper effectus, divitibus ne invide.

In Amicos. II. Iniquum est, molestia afficere amicos ultro. Ab homine infortunato longe discedunt amici. Omnibus felicibus lætor amicis. Constans sis, & constanter utere amicis. Oportet amantes fidem, non verba, habere. In rebus adversis, pecunia melior amicus est. In rebus adversis amicos beneficiis affice. Precare habere aliquid: &, fi habeas, habebis amicos. Communes existima amicorum calamitates. Perinde ut Deum tu amicos colere velis. Malum proferunt fructum mali amici. Pulchrum spectaculum est felix amicus.

Pulchrum

'Ers 'Tyleray. 6.

Ουν રંઝે પંત્રલંબ પહલેં ત્રી જ કે દેશ દેશ કિંદ્ધ. 'Τρાલય મે પરંદ, દેઈ તેલે તર્ણ કિંદ્ધ કે કે છે.

'Αλαζωνείας έπς επφεύρει δίκλω. 'Οτ ευτυχείς μάλισα, μι μέγα φείνει.

Έις Τπνον. Α΄.

Τπν Την Τη παίτε τις προμελέτησις πέλει.

Τπν Την Τη πάσιν όζην η ύγεια βία.

Τπν Την Τε πείναν τω κακέσατον δαμά.

Τπν Τπν Τε πείναν τω παιά τε μυς η εία.

Τπν Την Τα μικρο, το παίτε μυς η εία.

Έις Υπομονιώ. έ.

Ανδ εξς, τὰ περςπήθοντα γρυνώως φέρειν.

Ένεγκε λύπιω κ) βλάβιω ἐρρωμβόως.
Κέφως φέρειν δεῖ τὰς παρεςώσας τύχας.
Νίκα λομομῷ τἰω παρέσαν συμφοράν.
Πειςῶ πίχης κίχνοιαν ἐυ χεςῶς φέρειν.

"Ρᾶον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν.
Στερρῶς φέρειν χεὴ συμφορὰν τὸν ἐυγμῆ.
Τιὰ τῆ κεατέντων μά τε φέρειν ἔξεσίαν.
Φέρειν ἀνάγκη θηπὸν ὄντα τίω τύχ ίω.
Φρονῦντός ὅξι, ζημίαν ρᾶον φέρειν.

5

io

5

10

m

Φ. Ἐις Φθόνον. ά. Αγτὸς πανωθείς, τοῖς ἔχεσι μιὰ φθόνει.

Έις Φίλες. Ε΄.

"Αθικον, το λυπείν του φίλες έκεσως.
'Ανθεςς κακῶς περάσσοι Θ έμποθων φίλοι.
"Απασιν ευ πράπεσιν ήθομαι φίλοις.
Βέξαι Θ ίδι, κὶ βεξαίως χεῷ φίλοις.
Δεῖ τοῦς ἢ θεινοῖς, χε ημάτων κερέπων φίλ Θ.
'Εν τοῖς ἢ θεινοῖς ἡ τοῦ φίλες ἐνεργέτει.
Εὐχε δὶ ἔχζιν πὶ κἀν ἔχκς, ἔξεις φίλες.
'Ιδίας νόμιζε ἢ φίλων τὰς συμφορής.
"Ισον Βεῷ σἔ τοῦ φίλες πμάν θέλε.
Κακὸν φέςεσι καρπὸν ὁι κακοὶ φίλοι.
Κληὸν θέακα δὶ δὰν εὐν πράπαν φίλ Θ.

Kayav

Pulchrum est, nihil in amicos peccare. Arguit amicos tempus, ut aurum ignis. Nimis te amans, non habebis amicum. Felix, quisquis nactus est generosum amicum. Nunquam contendas duorum amicorum est judex. Ne fuge focium in malis constitutum. Eum qui te odit, oderis : qui amat, vehementer ama. Existima fratres veros amicos. Iræ caufa, arcana ne vulgaveris amici. Nemo est qui non se amet. Nulla est possessio pretiosior amico. Nitere amicis non malus effe amicus. Multi meníæ, non veritatis, amici. Pecuniæ hominibus conciliant amicos. Nemo seipso plus amat quenquam. Amicitiæ justæ possessio est tutissima. Amicum constantem in adversis ne metuas. Amicum propter iram in rebus adversis ne negligas. Amicus mihi incommodans, nihil ab inimico differt. Amicus enim cum amico laborans fibi laborat. Amicos habens, existima thesauros habere. Amici mores nosce, non autem oderis.

In Industriam. III.

Ipfa te docent vitæ negotia.

Multis laboribus quæ pulchra funt comparamus.

Reipfa gnavus fis, non verbis folum.

Laborare necesse est eos, qui volunt esse felices.

Industrius fis: & vitam comparabis honestam.

Quam suave est doctis meminisse laborum

Quam multa mortalibus otium affert mala

In Prudentiam. IV.
Bonum maximum prudentia est semper.
Semper potissimum est, quod est tutissimum.
Viri character ex oratione cognoscitur.
Si recte sentias, in omnibus felix eris.
Optimum est, omnia nosse honesta.
Peritia imperitiam superat.
Nonnulli sunt inconsulti felices.
Suavissimum est, divitem esse prudentem.
Ressuavis pater, prudentiam loco iræ habens.
Odi sapientem, quicunque sibi non est sapiens.

Mente

Konde, to under eis pixes austaver.

Κείνα φίλες δ καιεός, ως χευσον το πύρ. Λίαν φιλών σταυτον έχ' έξας φίλον. 15 Marger , osis ETU xe Muvais pins. Mndinore myew No pixav ED xelis, Μή φου γ' έται ερν έν κακο ισι κειωλύον. Μισεντα μίση, τον φιλενθ' κορφίλει.

Νόμιζ' άδελφές του άληθινές φίλες. 20 'Οργης χάριν. τὰ κρυτα μη 'κράνης φίλε. Oux हरा हरी है अहे हैं है है के कि को कार कार कार है. Ουχ ές ιν έδεν κτημα κάλλιον φίλε. Ποιλοί τραπέζης, έκ αληθέας, φίλοι.

25 Τα χεήμα Τ' ανθρώποισιν ένεισκή φίλες. किंत्रस ही हिला के मार्सिक हिन है है है एक. Φιλίας δικαίας κτήσις ασφαλεσάτη, Φίλον βέβαιον εν κακοίσι μή φοβέ.

Φίλου δι' όργω το κακοίς ων παείδης. Φίλ Θ με βλάπων, εδεν έχ Βρε διαφέρει. Φίλ Φ φίλω γο σομπονών αιτώ πονεί. Φίλες έχαν, νόμιζε Βησαυρές έχοιν. שנואש דפשושה איששה בששחשול של שווים

'Eis Φιλοπονίαν. γ'. Αυτά σε διδάσκε το βίε τὰ πρά ματα. Ex pueious rai rand pique) movous. Ερροις φιλόπου Θ ίωτ, μη λόγοις μόνον. Μοχθάν αναγκη του Βέλοντας ευτυχάν.

'Eis Φegunow. A'. 'Azadov mézisov à peginois es' dei. Ακὶ κεάπουν δζι τὰσφλή εκαπον. 'Aνδεός χαεακτής ου λόγε γιωείζε).
"Αν ου φερίης, τὰ πάντα γ' ουδάμων το η. "Αυτου όξι, πάν ι σπισαν καλά. Εμπιεία γο της απίειας κεατή. Ενιοι κακώς φερνέσι πράωσυτες καλώς. אלוסטי פניף, בטדע צצעדע עצע בצפוע. אוסט ססקובנטי, לבובצי משדע סיפלב.

nte

Nocis

Mente aliquid agitare est potius, quam quiescere. Præceps prudentia odium generat.
Nemo quod intelligis novit, sed quod facis videt.
Non ubique prudens convenire videtur.
Si sis prudens, suge improbitatem.
Illud, NIHIL temere, ubique est utile.
Animi magnum frænum est hominibus mens.
Quam nihil est eruditio, niss mens adsit!

In Naturam. V. Quæ dedit omnia, etiam recipit, natura. Natura omnes doctrinas superat. Natura cujusque generis est patria. Naturam pravam mutare non est facile.

In Tempus. I.

Profert in lucem veritatem tempus.
Longa ætas calamitates multas habet.
Omnia retegens tempus in lucem fert.
Confiliarius nemo est melior quam tempus.
Tempus evertit omnia, & oblivionem inducit.
Tempus justum virum arguit solum.
Tempore omnia siunt, & judicantur.

Postquam accepisti, redde ô homo; & accipies rursum.

Debita servos liberos faciunt.

In Mendacium. I.

Mendacium odit quifquis sapiens est, & probus.

Mendacii calumnia vitam labesactat.

Mores justos mala non attingit oratio.

Opprimit semper calumnia meliora.

Eundem laudare & vituperare, hominis est improbi-

In Animum. III.

Animum exerce in bonis operibus.

FINIS.

Νο εν γάς δζι κρείθου, ἢ ση ω εχειν.
Ο πας ἡλικίαν νᾶς μίσ Θ ἔξες μίζε).
Ο υθες ἡλικίαν νᾶς μίσ Θ ἔξες μίζε).
Ο υθες ἡ νο ες μίσ Θ ἔς μο εξες ἡ λόπη.
Ο υπανταχή δ΄ ὁ φρόνιμ Θ ἀρμό εξιν δικεί.
Σωνετὸς πεφυκώς, φοῦγε τω κακες γίαν.
Τὸ μηθεν εἰκή, πανταχε ζι χεήσιων.
Ψυχής μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις, ὁ νᾶς.
Ως ἐδεν ἡ μάθησις, ω μλ νες πας ἢ.

is

'Εις Φυ'σιν. &.
'Η Αξσα πάντα, η κομίζε) φύσις.
'Η φύσις άπάντων τη διλα Γμάτων κεατώ.
'Η φύσις έχας κ η γρίες δελν πατείς.
Φύσιν πονηεον μεταβδιών κ βάδιον.

Χ. Εἰς Χεόνον. ά.

* ΑΓει ἢ πεὸς οῶς τιω ἀλήθειαν χεόν .

Μακεὸς ἡ αἰων συμφοεὰς πολλὰς ἔχει.
Πάν ἀνακαλύ πων ὁ χεόν Φ πεὸς οῶς φεςει.
ΣύμβελΦ εθείς εξι βελτίων χεόνε.
Χεόν Φ δ΄ άναις εἰ πάντα, κὴ λήθω ἄγει.
Χεόν Φ δίκαιον ἄνδες βελκιύει μόν Φ.
Χεόν φ τὰ πάντα γίγνεται, κὴ κείνεται.

Έις ΧρέΦ. Ε΄. Λαδών, ἐπόδΦ ἄνθρωπε΄ τὸ λή μη πάλιν. Τὰ ελίγα δέλες πει έλο θέρες ποιεί.

Ψ. Έις Ψεῦδ Φ. ά. ΨευδουλύΦ εδεὶς λανθάνει πολιώ χεόνον. ΨεοδδΦ Β΄ μασεῖ πᾶς σοφὸς, κὶ χεήσιμΦ. Ψείδες διαδολή τον βίον λυμαίνεται.

'Eis Υόρον. 6'.
'Ηθες δικαίε φαιίλ & έ ↓ανίει λόγ & .
Νικά γδ αἰεὶ διαβολή τὰ πρείπονα.
Τον αιντον αἰνεῖν κὶ ↓έρειν, ἀνδιεὸς κακέ.

Υυχίω Επζε περς τὰ χρισά περγματα.

TE' AO Z.

TAMONT

An grant

A Service of the serv

in the first of th

in in specific to

The state of the s

Index eorum quæ ad Philosophiam Moralem præcipuè pertinent.

Prior numerus, sequente [,] subdistinctione, paginam indicat:
posterior, ipsum versum. Unicus si occurrat numerus, sequente [.] plena dictinctione, paginam solam indicat: ubi non dissicilis erit versus investigatio. Asteriscus [*] ipsum in citata pagina titulum indicat: sub quo continentur plurima, inter se sepe, ut sit, diversa, sed titulo tamen suo in genere consentanea.

A Bstinendum ab alienis 407,
4. 409, 32. vide, non
Concupisces.
Adde parum parvo, magnus acer
vus erit 19 359
in Adulterium 415, 166. in
Adulterium -14 485
Agritudinem animi medela quæ
493
Agro confilia recta dare, fa-
tile 497
Emulatio 3,23.411,60
Equitatis laus 429,32
(Aurea 7,109
Argentea 9,125
Etas Anea 9,142
Ferrea 11,174
Heroum 9,156
Etatis flos citò labitur 393.
979.395,1011. 463.7. Vide Juventutem
Agricultura fructus 419,3
in Amantem 511. * Amantes,
Amentes 493. redamandi 301,
19,27
in Amieitia tenendæ regulæ 363,
323.419,7
Amicus fidus quanti estimandus

35 1,77, quis 367,415,369, 450. Amici qui eligendi 419, 5. qui non 353, 113 Amici veri, rari, 177, 15 313. 355,74,77, &c. 367, 415. 369, 449. Amici fortune comites 377, 643.381, 697. 389, 857. 391, 925 499. in amicos 529. * in Amicos infidos 351,87.353. 115, 357, 209. 375, 595 387,849. 393,972. Amor cacus 169,20. celari non potest 481. fugiendus 279, 27. 309. 13. non deus fed pafio 415,182 Amoris (i. e. Cupidinis) descriptio 279,6,7, &c. ofcula vereni plena 279,27 Amoris vis igne fortior 131, 134. 379,23 Amori pulched videntur ea que non funt 149,18 Anima immortalis 413,100,& IIO in Animum 933. Arcana non revelanda 479. in Arrogantem 357,221 Llz

INDEX.	
in Artem 495,527.* in Attentionem 525*	lium vel à fervo capiendum
in Attentionem 525*	417,214
Avaritia radix omnium malorum	Consolatorium in funere amici
409,38. In avaritiam 523*	451.483
Avarus semper eget 197,65	Consuetudo altera natura 469
419,16. Avari surdi. 197,60	Consuetuda bonorum eligenda
Audacia bona & mala 469	449, 32. 403, 1167. con-
In audaciam 527.*	fuetudo malorum vitanda 349.
Aurora opus & iter promovet 29	31. 353. 113. 361. 305
196	413,127
in Auxilium 505.	confutenai qui
o o cort acut a cuma inter	Conjultanaum ante opus . 421.
D Eatus perfecte in vita nemo	27, 39. 421, 30. 422, 68
D 355, 167, 369, 441	Contentio bona & mala 3,11
403, 1159. 431, 15. 493	in Continentiam
497.	in Contradicentes
Bellica virtutis laus 435.*	Convitia neglecta in convitiato-
Beneficium dando accepit, qui di-	rem recidunt 475
gno dedit 353, 111. Benefi-	Convivalia pracepta 363,309
cium male locatum, malefici-	369, 467, 387, 835, 393,
um .143, 38. 353, 105.393	977.417,1. ministuha
949. 415, 142.	Corpus humanum è terra forma-
de Bonis viris 501,*	
the section of the se	- to2 it allow office of the
Alumniatores non - audiendi	
363, 323, 401, 1147	
Cognati deligendi 417,206	Gura facit canos 7,93, 175,2
Cognati attigenat 417,200	in Guriositatem 525*
Coma in masculis non nutrienda	
417, 198.	Eus colendus 407,6. in-
in Commendando, cautio 393,	Olytottes 303, 9. Vantis
357. 399,1078.	videns 459, 10. omnium pa-
non Concupisces aliena 475, 11	rens 4, 9, 8. per se existens
Conjugium felix ALT 184 Con	ibid. unus 409, 49. 459, 8
Conjugium felix 417,184. Con-	unus, sapiens, potens, dives
jugii inaquali vituperiun	409, 49. Dei consilium in-

359,457 in Conscientiam 475, 22. 487,

in Consilium 505. * Consilium malum consultori pessimum

15, 263. 399, 1085. Confi-

. 527.*

Eus colendus 407,6. invisibilis 503, 9. oumia
videns 459, 10. omnium parens 4,9, 8. per se existens
ibid. unus 409, 49. 459, 8
unus, sapiens, potens, dives
409, 49. Dei consilium inscrutabile 43.3. de. Dei unigenito 461,20.de Deo 459.
Deo nibil imposibile 467.Deo
servire, bominibus utile 275,3
Dies indicabit omnia 393.961
dies quæ bonæ, quæ malæ, se
cundum

dum

mici

469 enda con-305

na-13,

ulli

5,2

nnia pa-lens lens ives in-in-uni-90.*

1,14,1	D A.
cundum Hesiodum 39,1,2,&cc. Dii colendi 19,334. Dii invocandi 25,83.421,49,423 Dii timendi 403,1181. cum Diis non pugnandum 381, 687 Dimidium plus toto 5,40 Divitiæ, incerta posessio 419 16. instant 401,1111.409, 57, 481. mortuos deserunt 413,104. plerumque conglutinant nuptias 357, 185. re- positæ nemini prosunt 195,12 tegunt peccata 397, 1057 401,1113. Divitiarum sitis inexplebilis 359,227. 403, 1154. 427,71. verus usus 583. vituperium 457.De divitis vide plura sub titul. 0- pes, &c. in Dostrinam 521* Domi manendum 19,363 Dormituri ofscium 411,10 de Decalogi duabus tabulis 461, 34 E Brietæ celari non potest 481 In ebrietatem 517*. vide vinum immoderate sum- ptum. In ebrios 479,551 vide tit. Vinum immoderate sumptum, pessimum. Epicureorum dista 367,1043,& 1063,407,5	Fama, malum, &c. 39,379 Fames, ignaviæ comes 17,300 In Famem 517* in Felicitatem 513* Festina lente 143,31. 363,329, & 335. 367,401.377,633 Fide, sed cui vide 351,73. &c. 387,829.411,75. Fides periit 401, 1133. servanda 407,11. in Fidem 523* in Fæneratores 411,79 Fætus in utero non corrumpendus 415,172. editus non exponendus 415,177 Forma bonum fragile 233,28 261,8. 393,979. vide tit. Ætatis stos. &c. & fuvent. Formæ vis 333,92 Formosæ encomium 337,135 Fortis, commune bonum 395, 999.135,15 Fortitudinis laus 435.* de Fortitudine 465 * vide tit. Bellicæ virtutis laus Fortuna miserrima tuta est 587 non est dea 477. Fortunæ mediocritæs, optima 353,129 403,1151. vide tit. 8ublimia, &c. Fortunæ rota 379, 662.449. in Fortunæm 527* in Fraudem 407,2 Fur, uterque & qui surripit, &
Epimethei sultitia 7,85 Eventus consiliis non semper re- Spondent 355,161.eventus re- rū incerti 353,133.375,585	Fur, uterque & qui surripit, & qui surrepta accipit 413,129 in Furtum 409,16 Futura, homini incesta 451. vide tit. Eventus
379,619, 399,1073.427,95 Fabula Accipitris & Luscinia 11,200	IN Garrulum 361,295.367, 421.377,613.495 L14 in
A STATE OF THE STA	

INDEX.

	L A.
in Gloriam 509*	36. vivos infequitur, mortues
de Gratitudine 411,76	deferit 464
Gutta cavat lapidem, Gc. 313,18	in Invidiam 529
	Ira cobibenda 389,893. 405.1
T Tomo animalium omnium,	409.52, & 53, & 54. Ira,
fed sua culpa, infelicifi-	
mum, 487. pulvis 413,103	
in Homicidium 407,2. 409,29,	in Judicem corruptum 493
& 31	in Judicium & justitiam divi-
in Honorem . 527 *	nam 515*
in Hortationem 523	Furanti qui non credit, ipfe ad
in Hospites \$19 *	perjurium proclivis est 479
Hospitli regulæ 37,333,& 340	481
411,77	in Jusjurandum 521.* servan.
ONE STATE	dum 419,2
TGnavi ad furta proclives 415,	Fustus quis 471,1
1 144	Justi, beata generatio 15,283
Ignaviæ pæna, & vituperium	Justi officium 393,339. 413,
17,301.25,90.209,26	130
Immortalitas, res longe deside-	in Justum 509*
ratiffina . 499	Justitiæ fructus 13, 223. lans
Impietas seculi 401,11,33	355,147. 359,255. 429,32
in Improbos 525 *	præcepta 407,7,12, & 19
de Imprudentia 451 *	in Juventutem 519. * vide A-
in Incontinentiam 457.* 571 *	tatis florem.
Industria laus 25, 89 in Indu-	
friam 531 *	T Abor. Vide Industriam.
Infantes molliter traffandi 413,	Laboris fructus. 17,304
140.	Laborandum, 21,15.415,143
in Infortunium 511*	&c.
in Ingratam memoriam 503*	The state of the s
951	in Leges 519
Inimici jumentum, si in via ceci-	Liberi castigandi leviter 417,
derit, sublevandum 413,133	195. corrigendi acriter 491
in Injuriam 527 *	Liberi piorum, beati 259,31
de Injuries ferendis 493	in Liberos 521. * ingratos361,
Injustitie pana comes 13,211,&	273. 387,819
236.407,9	Lingua cohibenda 37,337. non
Intemperantia. Vide Vinum im-	cohibitæ pæna 37.339
mod.	Lis litem gignit 411,74. vitan-
Invidia vitanda 411,66.424,	da 3,27. 421,59
	de

	IND
de Literis	469,1
Livor post fata qui	efeit 465
in Lucrum 515. * L	ucra mala
damna 19,350.	369,466
38 94 18	312
A Agici libri no	on legendi
N1 413,139	
Magistratus imperiti	non eligen-
di	411,82
Major cura, major fr	uctus 21,
378. 33,262	
Malus vi, commune	malum 15,
238. 349,44	
Masculi pueri non oas	trandi 415,
175	1.11
in Medicos 465. 47	7,4,15.515
Mediocritatem serva Memento te esse morta	35,312
Memento te esse morta	dem 413,
104.419,15	
in Mendacium 377	7,607.407,
in Mendacium 377 5, & 10.533 * Merces laboranti trib	
Sacreta tubble sies sies	uenda 409,
17	
Miseris succurrendun	409,10,
&c. 413,134	C. S
Moderatio in utraque	
nenda 379, 6	57. 413,
id Moderationem	519*
Modus optimus 40	7,12. 409,
33, & 64. 511,5 quid 421,34	3. 421,30
in Mærorem	517*
Morbo pejus est, de m	
sciscitanti responde	re 477,9
Mors inevitabilis 38	
. 1187. sceptra ligo	mihue vouat
413,106. Mortis	plerique im-
memores 311,13.	Stipendia-
rius quis 483.in M	
post mortem nul	la voluptas
393,967. à Mort	e ad pitam
37 117 - 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 1	

rtuos

29*

5.I

Ira,

469

493 ivi-

5 * ad

179

an-

),2

83

3,

145

į

I

non datur regressivs Mortui prater mo dan non 1 .gendi 451. Speliendi 41 Mortuorum sepulchra nen delanda 411,95 de Mole 461,33 Mulier, malum necessarium 95, 603,489, &c. Mulieris cuftodia, difficillima 479, Multeri gravidæ manus non inferendæ 415, 174. Mulieri non Gredendum 21,373. quando nubendum 35,316. Mulierum decem genera 443, &c. defenfio 489. quatuor genera 419 quod genus optimum 41 9,447 in Mulieres 419. 489, &c. 507. de Mulieribus 443* Multiloquus.vid.Garrulum. Multiloquus quis 477. quis non ibid. in Mutuum 533 * Avigatio, periculosa 35, 307,409,23. 499 533 * in Naturam. Necessaria molesta 469 Necesitas, artium mater 215,1 in Necesitatem Nemo alterius non indigens 245, 50 in Nobilem Non nasci, optimum: proximum, quamprimum mori 367,425 473. & contra, ibid. 519 * in Novercam Nuptia, molestiarum plenæ 261,

24. non contrahendæ divitiarum gratia 357,185. 417, 188. in nuptias 505. * furtivas 407, 1. secundas 417,

in

194

in Btrectatores 377:	nes obnoxii 409,36.489. (vi
611	de Vitæ calamitates omnibu
Occasio arripienda 27,121.29	communes) in Paupertaten
193.35,312.	469*.523*. Paupertate nemi-
in Occulta 517*	ni exprobres 37,335.357,155
in Odium 513*	
in Opes 523. * vide Divitias.	
Opes injuste parix, damnum	381,699
357,199. 407,3. 423,7 &	Perjurii pæna 15,280. in Per-
11. (Vide Lucra mala) juste	
partæ longe meliores 17,318	467
357,197.407,3.423,9. Opes	Personarum acceptio probibita
in Orationem 517	407,697,491 *
in Orationem 517	in Pietatem 511*
in Otium 415,144. Vide Igna-	Piscator ictus sapit 470
viam.	Placere omnibus imposibile 365,
Sc.	367.385,793.407,13
Andora descriptio 5,60. do-	Plus ultra 433
1 lium 7.94	
in Parafitos 353,115. 379,645	Poeta neglecti
411,86	Poetæ neglecti in Populum
in Parentes 507 *. Parentes bo-	Potentioribus cedendum 13,108
norandi 407, 6. 419, 4. pa-	de Præteritis non dolendum409,
rentum officia erga liberos 417	40.vide Factum infectum, &c.
195, &c. 491	
Parsimonia in fundo, sera 19.	Principiis obsta 401,1129.413,
366.413,131	136
Patientia in malis 365,355	Procrastinatio mala 21.28
* 373,555, & 591. 387,815	Promethei furtum 5,56
. 397,1163. 413, 114. 419,	Proximus sum egomet mihi 195,
18.487,491	18
Pauperes non affligendi 409,17	Prudentia raro facundiæ comes
Sublevandi 409,20. vide Mi-	403. 1185. in Prudentiam
feris succurrendum. Pauper-	467,531
tas, animorum index 367,	Prudentis officium 403,1165
393. Grave jugum 355,173	Prudentum tres tantum calices
365, 361. 579, 649. magna	vide Trestantum, &c.
- ad peccandum illecebra 365,	Pudor bonus 367, 409. periit
. 389.595 . mutos homines fa-	11, 197. 361, 291. 379,
cit 379,669. virtutem celat	647. Pudor malus 1733 15
397,1508. Paupertatis confo-	Pulchritudo & virtus raro con-
latorium 493. Paupertati om-	veniunt 391,929. in Pulchri-
survitum 493. I mapertate one	tudi-
	tau-
	• •

EX.
ad dominos deferre, odiosum 417,213 in Silentium 525 Simile simili gaudet 167,31,439 Solamen miseris socios habuiste doloris in Somnum 529 Sorte tua contentus abi 407,4 Spera meliora 485. speranda omnia 139,41,467 Spes est in vivis, spes non est ulla fefultis 139, 42. spes, sola in terris relicta Dea401,1131 spes vana 217, 44. in spem 467 * 511 Spiritus, Dei donum & imago 413,101 Stultitiam patiuntur opes 679, 683 Stultus est, quisquis audire non didicit 411,84. Stultus non nisi lasus sapit 13,216 Sublimia, parum tuta 529 Sus Minervam docet 143,101 Teipsum reverere 417,11, 8c. Temperantiam exerce 417,11, 5 &c. Tempus, malorum omnium medicina 487, Iempori servi 413, 113. in Tempus 515.433 Tentando omnia funt 109,61
Tentando omnia fiunt 109,61 in Tolerantiam 529 * vide Patientiam Tres tantum prudentum calices, Sanitatis, Voluptatis, Somnii 495 Tria

...

(viibus tem mi-55 3 *

INDEX.

Tria cogendi vim habent, Ne-	mus quis 17,291
ceffitas, Lex, Consuetudo	Virtus, Dei donum 207,137
493	divitiis præferenda 363,315
Tria cobiberi nequeunt, Vulgus,	&c. donum optimum 395,997
Aqua, Ignis 411,91	non innata 367,420,800.
Tyranni, odiofi 403,1183,405,	Virtutis gloria, eterna 389,865
1203	Via aspera 15,287,&c. in Virtutem 503*
	in Virtutem 503 *
T7 Aletudo euranda 421,32	Vila, oreus 413,100. 442,2
in Venerem illicitam, 407,	453 * Vita hominus divisa in
1. 415,178. masculam 415,	decem feptenarios 431,1,&c.
180. 317,201, &c.	Vitæ calamitates, omnibus com-
Verhum emifum irrevocabile 491	munes 409, 25. 409, 36, &
in Veritatem 487.503 *	54-437,63.473
in Veritatem 487,503 * in Versipelles 409,44	Vitæ nullum genus bonum 473
Verum loqui, optimum 487	omne genus bonum 473
Vicino bono nibil melius 3 344	in Vitam bumanam 443. *459*
Vicino malo nibil pejus 19,344	505. * 513 *
Vidus tatio 421,35	Vitii via, trita & facilis 15,285
Vindica Dei certisima 7,105	in Vituberium
17,325, &c. 95,613. 169,	in Vituperium 533 * in Voluptatem 513 *
	Vulgus, Aqua, & Ignis, cohiberi
31017. 135,63. 425,27	nequeunt 411,91
Vinum immoderate sumptum pef-	Walan non flondum
fanum 115,2, &c. 357,271	Vulgo non fidendum 411,90
375, 479. 495. moderate	Uxor diligenda 417,184. du-
sumptum, optimum 357,211	cenda 415,164.non dotis gra-
371,509.459. nec bonum, nec	tia 357,185, &c. 417,188
malum 389,871,&c.	qualis ducenda 419, 12,447,
Vini & hominis comparatio 473,	83. quando 35.313, &c.
483. Vini law, & vituperi-	Uxoris bonæ laus 35,320.405,
um 459 *	3.417,184. officium 453,12,

FINIS.

Virginitas conjugio præferenda 35.32 i 4433 i., &c. servanda 407, i uxore bana nihil melius, mala Vir inutilis quis 17,294. opti-

&c. 473. mala vituperium

in Virginem nubilem 491

824 722 comme 4 55 com

theory full has manned to be and all the same of the s

永源旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅

RADULPHI WINTERTONI

in Observationes suas Procemium.

Cholia siquis hic forte expectet, aut Ignynode, sive Historicus, sive Philosophicus, sive Dialecticus, næ ille vehementer errat. Consulendi huic sunt Moschopulus, Proclus, Tzetzes, Joannes Diaconus: Suppeditabunt hi, viris ductissimis & Graca lingua pe-

ritissimis quod omni in genere abunde Satisfaciat, & in quo se exerceant. Tenuiora funt bac que à me apparantur, quamut digna exisimem que à dollis legantur : nec indigna tamen que è pueris cognoscantur, quibus pracipue hac qualiscunque à me navatur opera. Summa omnium que sequuntur ad hac tria capita, sive Grammatica partes, posse reduci videtur, Orthographiam, Orthometriam, Orthotoniam: Que nisi à teneris unguiculis probe ediscantur (est enim illa ætas ad discendum a natura maxime comparata, dum metus & magister ad studium impellunt) ætatis progressa (sæpe ut sit) dum ad res cognoscendas summo studio & animi contentione festinatur, à plerisque (τείς πολλοίς, uti olim questus est Lascaris, λιχαρεί) Sid wolar) negliguntur propter ignorantiam; à plerifg; inquam, qui, nequid corum que sciri oportuit ignorare videantur, in bujusmodi minutioribus male locatam aiunt esse operam : esse enim hominis cujusois. Esto. Nibil enim mibi arrogo prater hoc unum, Quod me exorari paffus sim, rudimenta quadam Graca lingua, & minutiora (ut in probris loquuntur) minutioribus & erudiendis, non eruditis & grandioribus legenda, ut attexerem. Alia atas aliud scribendi genus postulat : Quanquam nec boc eò dico, quo nibil bic quicquam expectet quifquam prater puerilia. Sint minutiora bac : At certe ejusmodi sunt, de quibus ipsum Eustathium, & Scholiastas veteres, quibus debeo pene omnia, in suis Scholiis pluribas agere neutiquam puduit, ut à quibus penderent grandiora, quibusque neglectis Graca Lingua à Barbarorum parum differret. Hos. inquam, non puduit : nedum me puderet. Hactenus consilium meum in Observationibus sequentibus attexendis communicatum oportuit.

Quibus Autoribus usus sim, quorumque Editiones secutus, ad calcem Observationum indicabit Syllabus.

Obser-

Observationes & Lectiones ejusdem, in

HESIODI Operum & Dierum

Librum I.

Ters. 1. Mesou Treeln Seve of hor necessar. Versus hic, ut & sequens. propter Enallagen Pedis, nempe spondei pro Dastylo (sunt enim equalium temporum) Græce dicitur Empresanos. Cujus generis infinita sunt exempla apud Græcos Poetas; quos imitantur etiam interdum Latini: Virgilius vicies, id certo scio, & plus eo. Duo exempla proferam: Ecsl. 5. vers. 38.

Pro molli viola, pro purpureo narcisso.

Et Georg. 1.221.

Ante tibi Eoæ Atlantides abstondantur. Ubi notandum obiter, æ in Eoæ neglecta Synalæpha servare sua tempora: ut contra interdum alterum tempus amittit, Æneid. 3. 211. in Insulæ,

Insulæ Ionio in magno: quas dira Celano.

Positionis genus, quod apud Græcos est usitatissimum, producitur: quod genus Positionis apud Latinos rarius occurrit, idque sere semper in Casura, ut hic; quamvis apud Græcos quovis in loco admitti & potest & solet. Particula vero Enclitica—que præreliquis hot privilegium quodam modo sibi vendicat, ut in Enneemimere, Aneid. 9.767.

Alcandrumque, Haliumque, Noemonaque, Prytaninque.

Quem versum transtulit Virgil. ex Hom. Iliad. 6. 678.

"Αλκανδ'εον θ', "Αλιόν τε, Νοήμονα τε, Πρύτανίν τε.

In Triemimeri vero frequentius, Eclog. 4. 51.

Terrasque, trastusque maris, calumque profundum.

Et Georg. 1.164.

Tribulaque trabeæque, & iniquo pondere rastri. Multisque

allisin locis, præsertim vero in Polysyndetis.

Vers. 2. Δοτε, Δι' ἐννέπετε] 3. Δουτε δή. Quam lectionem jure aversatur Stephanus ut vitiosam: sed in margine adscribit tamen, cum extet in Ald. & Flor. Editionibus. Ego, tyronum & perspicuitatis gratia, post Δουτε interpunctione utor, & scribo Δι' initiali litera majuscula. Quod vero attinet ad vitiosam lectionem per particulam δη, si liceat mihi conjecturam meam in medium proferre, non dubito equidem quin acciderit ex eo, quod apud posteriores, opinor, Græcos, (nam apud veteres

OPERUM & DIERUM Lib. I.

ro

o d

veteres aliam fuiffe pronunciandi rationem facile probari poteft) ut & apud hodiernos etiamnum Gracos, 1 & n eandem plane vini habebant in pronunciando: cujus vestigium apparet in ipiorum elementorum vi prophorica, Alphabetico ordine, in quibusdam Grammaticis, expressa : B, Vita; n, Ita; 9, Thita. Quo facit etiam comeracanoia harum vocalium in linguarum derivatione, ut ab ara wenths, Anachoreta, Anglice Anchorite: marie, Pater, Anglice olim Vadir. Sed leve of hoc, dicet non nemo, & indignum de quo tam multa dicerentur. Addam igitur illud, quod cum jucunditate non nullam forte utilitatem conjunctam habeat. Cum incidiffem aliquando in Aldinam Septuaginta Veteris Testamenti interpretum, & Novi etiam, in eodem volumine, Editionem, omnium longe corruptiffimam, in qua vix ulla columna reperiri possit, que non turpissimis mendis scateat, observatione frequenti tandem intellexi accidiffe pene omnia à corrupta pronunciatione, Anagnosta forte diversas vocales & diphthongos confundente, & Exceptore seu Transcriptore, ante usum artis Typographice inventum; aut post inventum, Collatore seu Examinatore, non discernente que à se invicem discerni debebant. Et hic mihi in mentem venit cujuldam Græci, cujus aliquando, jam tum Recens in Academia, colloquio usus sum. Hic me in primo congreffu pronunciatione sua, ante illud tempus mihi prorsusinaudita, cruciavit plurimum. Nam interroganti mihi nescio quid, interrogando respondit ut qui quid vellem non intelligeret. Ti pu xégis nies; Mirabar quid effet: rogavi ut verba prolata in charta describeret. Descripsit, Ti moi xézeis meis; Rocte & Orthographice. Orthographiam laudavi: pronunciationem ut vitiosam vituperavi. Ille vero contra meam, ut agrestem plane: pronunciabam enim more nostratium, Ty moi legeis kurie. Hac ubi audiret, temperare sibi non potuit, quin rideret. Ilego seis, inquit, a fernos mus. id est, Pronuncias more rustico. "Anuovo niere. Si vito αροφέριν, dsiως πως · (fcribo enim, uti pronunciabatille) Audi Domine: sic oportet proferre, more urbano, Ti pu népis n'ele; anλως ή γεάριν, Τί μοι λέγεις κύειε. Pergebam orare ut vellet vim prophoricam vocalium & diphthongorum in charta describere. Descripfit ad hunt modum,

Ex illo cœpi facilius affequi vim verborum, pronunciante illo fuo. more. Urgebam, Twe Er Stageger Tauta annaw, hueis u vueis in mus d'ià proin me av, ei dei oppolas mespegge, ipis, ipis; Respondit, Sid The Currageos, thia tis Syntaxeos, inis hezouly, inis AÉMTS. Sed quid ago? Abrumpendum hic censeo cum homine Græco de potestate Græcarum literarum & diphthongorum colloquium, ne diutius intermisso, quod mihi propositum ab initio Legov erat, plus zquo magegov prolequi videar. Quod vero ad pronunciationem illam, de qua tam multa dicta funt, attinet, hoc meum judicium est. Ut, propter multiplicem vocum confusionem. & frequentissimam erratorum occasionem, mihi neutiquam placet: Sed nec nullum ejus effe usum etiamnum judico. Nam & in familiaribus colloquiis, fiquando occurrat homo Græcus, & in originibus linguæ Latinæ, quæ à Græca multa deducit, investigandis, & denique in erratis antiquissimorum Typographorum in Gracis detegendis, est utilis admodum. De usu in Colloquiis, nemini dubium effe potest : In iis, que à Græcis multa descendunt, partim ex iis quæ jam dicta funt intelligi potest, partim ex iis quæ fequuntur demonstrari; ut à Seine, dico; Dapei O , Darius ; elewiela, Ironia; aneirans, Alipta: Sivo, per Digamma Æolic. Foro, per Tropen To Fin V consonantem Vinum; divn Anglice a Vine; Kunge Cyrus; yourdo tov, Gymnasium; JunG, hymnus; voszwauG, Hyoscyamos; Topat, hydrops; Misou, Musa; vai,na; ai,ha; Sias-Tæ, diæta,&c. nam a & e, five vocalis longa fit, five brevis, sonum habent eundem.

Quem denique usum habeat ad errata detegenda, sequens indicabit Syllabus; continet enim errata quædam in Aldina Editione Evangeliorum (de qua supra;) & in Editione Hessodi Trincaveliana, quæ errata orta sunt omnia ex confusione vocalium & diphthongorum inter se propter soni similitudinem.

Ald. (in sequenti Syllabo) Editionem Aldinam significat Evangeliorum, Ann. 1518. Mt. Matthæi Evangelium, Mr. Marci, Luc. Luc., Fo. Foannis.

Tr. Editionem Hesiodi Trincavelianam, Ann. 1537. d. significat Oper. & Dier. lib. 1. B'. 2. y'. Dies. Sc. Scutum Herculis. Th. Theogoniam.

23

Syllabus Erratorum quorundam, quæ ex vocalium & diphthongorum quarundam confusione orta sunt, positis aliis atq, aliis per incuriam pro aliis atque aliis ejus dem potestatis prophoricæ.

αι pro ε.

Ald. neauσπαίδε pro neaσείδε

Mt. 9. 20. ubi etiam αυ pro

α-σωίται pro σωήτε, Mt.

13. 14. ubi etiam i pro ή. &

ibid. βλέψε η pro βλέψετε.

κανδυ pro κενδυ, Mr. 12. 3.

5

-

e

0

c

Tr. τσαίδεκτο pro τσέδεκπ,
Th. verf. 513.
φαίνεται pro φαίνετε. 650.

e pro ω.

Ald. Έγζες pro έγζεαι, Μτ.9.τ.

ακέςεοι pro ακέςσοι, 10. 16.

έςχετε pro έςχεται, 17. 11.
ποιμβόντα pro ποιμαίνοντα,

Luc. 17.7.

Tr. ma caxiela pro ma caxalela a. 327. ubi etiam x pro n. musici-pro muairei, Th. 232. enegnindisov pro ainegnindisov, Th. 379.

n pro 1.

Ald. διεφήμησαν pro-1σαν, Μτ.

9.31. ἀπεκεφάλησε pro-1σε,

14. 10. ἐσκανθαλήδησαν pro
-ιδησαν. 15. 12. βαπηδίδιαν

pro-ιδίδιαν, Ευς. 3. 21.

ηθέν pro ἰδείν, ξο. 3.3.

Τ.πεδήλοις pro-ίλοις, Τh. 12.

μεγήρητα pro-1τα, fecundum

stephanum, vel potiùs μεγήεπα, 240. υψη6εεμετίω,

pro υψι-568. ἀφθητον pro
-ιτον, 805.

18. η pro et.

Ald. μνης αθήσης pro - είσης,

Μι. 1. 18. σκαν ακλίζη pro
σκαν ακλίζει, 5.29. σε ο αλίω αι

pro - είναι, 6. 27. ο πρέρά πτη

pro - άπει, Μτ. 2. 21. πας α
βιώσι pro - είναι, 8.7. ο πισωιχ Αποών pro - εισών, Luc.

12.1. ζητήτε pro είτε, 12.29.

Ττ. Ποση ακώνα pro - ει είνανα,

Τλ. 15.

η pro υ.

Ald. ημείς pro ύμεις, Mt 6.26.
ημή pro ύμη, 12.27. μηλ φ
pro μύλ φ, 18.6.
νηκτά pro νύκτα, Luc. 2.
37.

Tr. άλωμεθς pro άλμυεθς, Th. 107.8 964. φος κω pro -- ω, 237. κλητέ pro κλυ-- 274. 8 294- ευρής pro -- υς, 679. κεναλημωνή pro --- υμωνή, 757. νηθω pro νηθω, 899.

n & n pro ot.

In Edit. Ald. exemplum nondum observavi.

Tr. εθλησιν pro -- οίσιν, ά. 119.
αιθοίησιν pro -- οισιν, Th. 80.
οπχθονι ησι pro --- οισι, Th.
755.

Mm

1 bro

pron.

Ald. jures 3Horras pro denui-751 -Mt. 7. 2. Bandidiorde pro-noede, 20. 32. cmgan-- ous pro emegáthous, 22. 23 Nasaeire pro -lué, Mt. 1 24. exaeig pro-nour, 14.11 Tr apustu pro aunstu, Th.300 "Andiskov pro" Agonskov, 345 ubi etiam A pro e. "Iglw pro "Helw, 454. ¿mesotas pro £77198¢Eas, 598.

I pro H. Ald. adevias pro-eias. Mt.8.17 ενεπλατο pro -τείλατο, 19 7. Cure Texias pro-eias, 28 20.

άνππείν pro -- ειπείν, Luc. 21

Tr. Keiw pro Keeiw, Th. 375 & apud Stephanum etiam.

pro v. Ald. Aceiaren pro Jaren, Mt.

uneissar pro -Voser, Mr. 1 14. cuneigar, pro-ugar, 16

πολοί pro πολοί, Luc. 7.22 KENCILIATION Pro -ULINION. Tr. xiasaplon pro xuas-Th. 125. xgli das pro v das, 541

e pro ot.

Ald. ouw Shor Tou pro ouos 34σεται, Mt. 7.26.

Rariora funt in Ald. Edit. errata hujusmodi.

Tr. Asper ous & Asper pro z λοιμόν, α. 241. γάς π pro paje Tot, 300. masomines pro 701y85, Th. 217.

i who pro i who, Mr. 9.40 uvrei pro unrei, Luc. 12.53

v pro n.

απολλυται ριο Δπόληται, 21.18 ubi redundat etiam A. Tr. "Telw pro Helw, Th. 17 Swisa pro Sun- 236. pngwo-

v pro e.

pg pro - woeg, 1007.

Hujus generis errata neque in Ald. neque in Trinc. Edit. observasse me memini.

u pro 1. Ald. Swaeser pro Sw- Mt.20 Ald. Earxay xvi & pro -134, Mt. 9.36. Yuxiav pro 41 year,

15.27.

Tr. Nuwowliw pro Niwo- ubi Steph. News-Th. 71. Tavippuζos pro - ¿ζos, ubi Steph. -- 01 (01, Sc. 377. Swingyans pro -- dry. Th. 337.

u pro ot.

Defideratur & hic exemplum: Esse tamen haud dubium est utriusque generis, siquis inter legendum accuratius obfervet.

OPERUM & DIERUM Lib. L.

er pro n. & n. 20. porcuses pro -- on, 21.200-Auder pro on, 31. jamines pro -on, 32. moies pro ne, 6.2. eyeizegras pro ey n-11 Mr. 6. 45 Tr. Exes pro Exn, Tb. 462.

Mt.

16

22

I

es prov Defideratur exemplum.

er pro 1. Ald. wetwested pro -on, Mt. 5 Ald. oxoleia pro ia, Mt. 10.27 onardanganorde pro - 12hor-DE, M. 14.27. Tr. angerrosva pro ange- The 266.

> es pro ot. Ald. meior pro moior, Mt. 13 Τι. Μόλειτ' pro απόλοιτ', ά. 346.

or pro n, & m Ald. Euggi pro Eugn, Luc. 15.8 ubi etiam peccatur ratione accentûs: nam esse deberet mueοξύτονον, cum of in Opt. producatur. Tr. mondoi pro mondin, Th. 4.18

> or pro u. Desideratur hactenus exemplum.

of pro 1. Ald. Tois pro is indefinit. Mt. Pr. moiorares pro moraros, 6'. 203. 8701 pro 877, 2'. 59. Aorπαροίτε pro λίπαροίτε, Th. 62. ola ze pro laze, 69.

or pro et. Tr. eurio pro eneio, Sc. 449 οιλιπόδων pro ειλίποδων, Th. 983.

Suppleat cui vacat, fiquid occurrat inter legendum in hoc Erratorum genere observandum.

His adjungere alia diversorum generum Errata non difficile effet mihi, ut n & w pro s & o, & vice versa: s pro es & o pro s; &s pro o aut, & vice versa, &c. Sed de Erratis satis: vereor etiam ne plus fatis. Redeo jam tandem in viam, unde digreffus fum, non tamen animo digrediendi, fed juventutis nimis infeliciter, sæpe ut fit, credulæ studio potius præmuniendæ, nec temere errata Typographorum, antiquissimorum præsertim, pro veris & genuinis lectionibus amplexentur, feque errare ac decipi patiantur.

Vers. 3. "Opte Sia] Sia propter Anastrophen non patitur toni Anabibasmum, ut nec ava, ne cum Dia & ava Nominibus confundantur.

Vers. 5. 'Pia μ' νό βειάει, ρέα ή βειάοντα χαλέπει.

Hujus versûs recta mensurandi ratio cruciavit multos. 12. 'Pia νό] expuncto μω. credo, quod metri rationem turbare videretur: sed injuria; cum sequatur ή, & in versu, retento etiam μλο, redundet nihil. Qui sic legunt, expuncto μ, ne errent solliciti, non animadvertunt se in errorem oppositum incidere: dum enim temporum Excessum apparentem tantum, stante μ, in versu verentur improductius; non verentur, expuncto μω considentius, Defestum temporis manifestum, dum producunt ultimam in 'Pia quæ natura corripitur, & non videtur aliquo modo excusari posse, nisi dicatur, versum esse 'Aκέφαλον. Alii legunt 'Pia μ΄ νό] Quæ quidem lectio, quod ad metrumattinet, defendi potest: Sive dicamus 'Pia μω esse Anapastum pro Dastylo (qui pedes sunt æqualium temporum) ut apud Homer. Iliad. 1. 5.

Bogens ni Zeque , To Te Ognunden dintor

& apud Virgil. Georg. 1.482.

Fluviorum rex Eridanus, camposque per omnes.

Sive, versum esse 'Aniqua vov sive Simi (now esse in Adverb.

Péa, eamque duplicem in codem versu.

Bailius lectionem nostram agnoscit, sed novam desendendi rationem molitur, quam ego neutiquam admittendam hic censeo. Tradit hanc regulam in libro De syllabarum quantitate, (s. Scoto credendum sit: ipse enim Bailium non vidi) Interdum monosyllabæ particulæ (inter quas recenset (A)) syllabas pracedentes, etiam diphthongos, communes reddunt. Exempla quatuor producit ex Hesiodo nostro; de quibus singulis dicetur instas suis in locis: quartum est hoc præsens, 'Peiæ (A)) Hesiodus inquit, particulam à ante o corripuit. Tibi vero, Baili, hac in re minime assentior.

Quid vero Stephanus? Is Simi (now in Pina agnoscit: Recte. Sed quod adducit exemplum Simi(now indubitato non probat,

lectionem tamen confirmat. Iliad. g. 461.

Pria Mo Do prixoner in In Teder oguma fr. In quem versum incidi & ego ante visum à me Stephanum: qui quidem multum apud me valuit ad conjecturam meam confirmandam, mihi tamen plene non satisfecit. Unicum igitur addam exemplum, loco Goronidis, quod ejusmodi est, nihil ut dubitationi relinquat loci, Iliad. v. vers. 101.

· 3 Ισον τείνειεν πολέμε τέλ Φ, ε ως μάλα 'Peia

Ninnoei. Quid vero contra quod objiciat excogitare potest quisquam? Nam Primo versus non est Hypermeter, cujus ultima

OPERUM & DIERUM Lib. I.

ultima fyllaba absorberi possit à prima versus sequentis, cum à consonante inchoetur. Dein, fi quis objiciat - λα peia æqualia habere tempora cum Spondeo; ideoque scribi pera, non pra, ut suppleat defectum unius temporis in -Az . Ego quod respondeam habeo, Nulla metri necessitate adductum poetam ut legeret peia, cum metri ratio fatis constaret, fi fic legeretur - λα per Ewil (noip. Habet enim e potestatem producendi syllabam brevem præcedentem five in eadem, five in diversis dictionibus. Quod quidem infinitis exemplis probare hic possem, si liceret:

verum non licet; licebit fortaffe alias.

Verl. 7. 'Peia se τ' idiver σχολιον, κ αγιώσεα κάρφει. Zeus v 46peuems Ego, post σχολίον interpungo, ut in superioribus,& scribo οξυτόνως · scribo, inquam : nam five Acuto five Gravi fignetur; Tovo- five Taoss. Accentus Porphoricus, five vocis tensio, non differt. Quod hic observatum volo, cum sciam verba illa, Acutus vocem tollit, Gravis deprimit, non recte accipi à plerisque; qui, sicubi pingatur Gravis, illic vocem deprimendam autumnant. Non recte, inquam. Nam folebant olim fingulæ dictionum fyllabæ fignari accentibus: ut ergentos, à proprio tamen accentu nomen fortiri; exempli gratia, av pomos, propter Acutum in antepenultima, vocem tollit, & ducitur Nomen Προπαροξύτονον · propter Gravem in penultima & ultima five fignatum (ut supra) five potestate (ut in av Sperios . nam in onini syllaba subintelligitur, ubi nullus est Accentus, & inde dicitur Tanus syllabicus; & verba Bap's Toya, quæ Gravem habent potestate, sunt tamen proprie Taeogu Tova, ut willo, yeoow, xi-20) dicitur StoBasúrevoy, & bis vocem deprimit. Nunc dierum autem nunquam pingitur nili in ultima,ut in Jeds, Ezes Jeds Ex-Sixov outra, ubi Jeds est 'Ogo Toyov, respectu Toni vocalis, sive Prophorici, poscente licet Orthographia, nullo sequente puncto, aut particula enclitica, Gravem pictum.

Sic vers. 15. scribo Begto (non Geotos) sequente puncto. Quam scribendi rationem in aliis sequor non modo post Plenam distinctionem, quod faciunt omnes; sed etiam post Mediam, quod plerique omnes; nec ita folum, verum etiam post Subdistinctionem interdum, quod in quibuidam exemplaribus animadverti factum, idque potissimum in Zeugmate, aut Ellipsi, aut Asyndeto, perspicuitatis gratia, Lectoris præproperum fortassis alioquin ad

sequentis transitum retardandi animo.

Vers 17. merielu] 29. mei reegv. Verl. 20. HTE is a manaurov ap ouws om eggov ey eiget. Gretserns and naur- Dactylum facit, in sua Grammatica, ubi M m 3 præ-

Pie C

ere-

iam

fol-

ere: ũ,

uls'

unt

luo

Mii

ti-

oro T.

6.

li

præmissa hac regula Vocalis brevis sit apud Gracos communis ante literas un, 1, 2, subjungit exempli gratia hunc versum. Verum (quod tanti viri pace liceat) minus recte. Nam concedamus licet a hic corripi posse ante un cum v Paremptoticum sit, & liquescat facile, ut sin Anadiplosi Participii Præt. usum-usion, apud Solon. 12, 9.

Πέμπη δ' άσιον ανδες μεμπηθών ας γάμε ε΄.

versus tamen non constabit, cum a Privativum corripiatur:
(Nam απάλαμων ducitur à particula Privativa α,& παλάμω quasi vellet poeta hoc significatum, hominem inertem nihil à

manibus carente differre) ut Hiad. 6. 597.

'Ως 81' ठर' बेमोह बेमचे λαμιΦ ίων πολέΦ महिं।010.

& apud Theogn. 281.

Δαλώ γάς τ' ἀπάλαμνα βεστών πάςα πόλλ' ἀνελέως. Et vers. 481.

Mudei rus d' amanapras ra inovo el de d'ageg. Et apud solon, etiam, ut reliquos omittam,

Oud' seden ad' sums ser arenaura dent-

Nulquam vero lego primam productam. Non igitur Da-Aylus. Quid autem? Anapalus proculdubio pro Dallylo ut in -euvern-apud Enatollb. B. 6.

் Ai நில்வ கான் சாரிக் கல் வடி விக்கான் காறவு.

Vers. 30. 'Agnade Todian mede verken Tagesen Te.
In hoc versu duplex est Smilnot vocalium en in verken Gen.

Plur. Lon. prim. Decl. Contr. & in a 209 ser secunde Decl. Simpl.

Hic autem operapretium facturus mihi videor, si Graca
lingua studiosorum gratia de Synizesi, quoniam ejus usus apud
poetas est frequentissimus, pauca pramittam. Quid sit, &

Quemadmodum fat.

Est igitur Σωρί (νους, είτε Συμφώννους, είτε Σωνεκφώννους (secundum Herbastionem) είτε Σωναίρνους (secundum Herodianum) οπόταν δύο συλλαβαί, σύμφωνου μιὰ ηχεσαι μεταξύ άλληλων αντί μιας εραληφθώσιν. Apud Eustathinm de hac metri Passione vide plura, Iliad. d. pag. 9. lin. 27, &c.

Fit autem quatuor modis. Vel ex duabus syllabis longis:

Sive in utraque fyllaba fuerit vocalis longa, ut no in Banan-

en, infra verl. 259.

Sive diphthongus in utraque, ut ett in χεύσειοι apud Apollon. Argon. 6. 678. (nisirectius forte legendum χεύσειοι) & emin χαλκέησιν, ibid. 1253.) nisi forte legendum χαλκέησιν) Et in diversis dictionibus, ut ett in ἐπεὶ ἔτε, Odysi. ύ. 227.

Sive

OPERUM & DIERUM Lib. I.

Sive in priore vocalis, in posteriore diphthongus, ut not in Banna (fi fequatur j, ut legunt quidam) Oper. 6'. 265. Et in diversis dictionibus, ut n s apud Theocritum.
"H s us was or not I Idyll. s. 116. Qui versus dicitur

Maxportoan G. Et apud Homer. Iliad. 1.533.

"Hace Ber', il en eronoet] Qui versus dicitur Прохоза . . Sive in priore diphthongus, in posteriore vocalis, ut ew in wager by apud Triphiodor. in Ilii Excid. vers. 379. (nisi forte illic Enallage pedis, Anapast. pro Dactyle). Et in Teius apud

Apollon. Argon. y'. 1324.

in-

m,

n-

um 7=

> Vel ex duabus votalibus brevibus: Ut ea in peixea, infra vers. 33. Teo yea, 149. es in Xet ocor, 109. in Opoco apud Homer. Iliad. ¿. 109. (Ubi notandum, duas breves haberi pro una, fequente etiam consonante: nisi forte legendum "Oero per Syncopen, ut Iliad. d. 88. & Odyf. n. 342.) ao in od G, apud Mufaum, 224. 10 in Ai Siomor, apud Diongs. De fit. Orbis, vers. 38. Ubi tamen 2. At Sio 7700 V.

> Vel ex syllaba longa (sive vocali, sive diphthongo) & brevi: Ut ne in Baonties, Oper. d. 161. Nam sequens i dwie Te priorem fyllabam producit supra vers. 7. Et in ne in emn randy, Oper. 6'. 225. Etem in Pera supra verf. 5. & in Fine infra Oper.6'.80.

> Vel ex sellaba brevi & longa. (five vocali, five diphthongo:) Ut so in Keort dea, Gen. Sing. 1. Parifyllab. infra ver. 71. in Δενδρέω (ubi pro una fyllaba brevi habentur propter sequentem vocalem) Dat. 3. Parifyllab. Oper. 6'. 201. ut apud Homer. etiam in Xquoto. Hiad. a. 15, & 374. Et en in revoelw, infra in Scut. 199. & en in appanen, Oper. 6'. 258. Et cor in Geo? apud Theogn. 142. & in zancos infra vers. 1496 in Nom. Plur. 3. Parifyllab. & in Dat. in Ocois, apud Theogn, verf. 171. & in Luciolor, infra Theogon. verf. 12. Et ew in vosav, Nom. Particip. infra verf. 284. & in Bezagewy Accuf. Sing. 4. Parifylla. Theogon. 817. & in Sewy Gen. Plur. 3. Parifyllab. infra Theogon. verl. 44. & in ayyewy Gen. Plur. 1. Contr. infra Oper. 6'. 99. & in Barvoveav Gen. Plur. Partic. 2. Declin. Parifyll. ut redeam tandem, unde digreffus fum.

> His præcognitis, non difficile erit vel tyronibus in linguz Græcæstudio, sicubi in versu Swillnors acciderit, suis pedibus

rite metiri.

Lubens nunc transirem ad ea quæ deinceps sequuntur, niss quod mihi leviter perstringendi videantur hoc loco, qui, dum, quod recto confilio à poetis factitatum est, qui factum sit non intelligunt, improbe poetas accufant, ut qui nimià licentia ufi

Mm 4

observat. & Left. in HESTODI

int, & nobis neutiquam imitanda. Quod quidem dum faciunt, latis ignorantiam suam produnt. Mitto reliqua exempla superius adducta, nec adducam nova, quæ tamen infinita adduci possent, quæ pleraque omnia, nulla metri næssistate coactos poetas ad usum Σωμίνους aperte per se demonstrant, cum Crasi Attica uti liceret. Hanc tamen aversantur, illam vero Dialesti Ionica & forniæ incontractæ Nom. Pronom. Verb. Particip. &c. suavitate delectati, ubique fere amplexantur. Quis enim non videt, quod ad metri rationem attinet, nihil interesse, seu forma incontracta, sive contracta usus esset Hesiodus noster? Placuit huic tamen magis incontracta & Ionica -νεκκων τ' αροξών τε, quam contracta & Attica-νηκών τ' αροξών τε. Hæc hactenus: alia aliás. Vers. 33. Τε κκορεωκίνων συνίκεω κι δινειν οφέλλοις.

Hic versus dicitur Ilegnoinio, à ventris quasi tumore:sed sanatur per Sunisnou vocalium ea in venea: que poete magis placuit quam Crasis Attica, veinn. Eque utrumque sert metri ratio.

Vers. 39. Δωε φάχες, δι τω δε Sínlw εθέλεσι δικόσω.

Stephanus legit δικόσω · sed Accentus ratio non patitur. Metri ratio Spondeum postulat: si in Spondeum desinat, scribendum erat δικόσω, Περωειωνωβίως. Sed nec illa mihi scriptura placet. Quamobrem Diplasiasmo lubentius utor σε σ', ut apud Phocylidem, vers. 9. ubi etiam Stephano, de scribendi ratione per ω mecum convenit, unde constat penultimam, brevem Natura, produci Positione per Anadiplasiasmum.

"Ην συ κακώς δικάσης, σε Βεός μετέπ τα δικά ωει. Vers. 44. ' Ω τέ σε κ' είς ζνιωυτον έχειν, κ) αξρον έρντα.

Stephanus scribit "Oçté oz n' eis] Recte si n' pro ne Enclitico per Apostrophum relinquatur: Ego vero (suadente interprete) pro ne positum existimo, quod non est Encliticum; ideoque cum Estipsi diphthongi au amittit prorsus accentum suum, non inclinat. Vers. 48. "Offi mu] miv inclinat, ut te supra 37. and te. Nam offi & and sum trochaica. In superiori loco Stephano mecum

convenit: hic vero apud Stephanum pin prorsus amittit.

Vers. 51. Διδς παρα μηποενίω] Stephanus in Sa non transfert accentum. Ego cur à Stephano viro dectissimo, super tono hujus Præpositionis (ut & reliquarum omnium bitemporearum, præter sid & ἀνὰ, quoties locum inter Substantivum & Adjectivum sortiuntur) dissentiam; nec à Stephano solum dissentiam, sed à communi usu & à quorundam Grammatico rum præceptis recedam, reddendam hoc in loco rationem censeo. Franklinus nostras in 'Θεθοτονίας lib. 2. pag. 126. hanc regulam tradit, Cum [Præpositio] præponitur Adjectivo, quod cohæret

OPERUM & DIERUM Lib. I.

heret cum Substantivo, cui sic postponitur, tum nec tonum semper retrabit; ut lliad. 6.531.

"Hyany JE 'Equens notales and Sennier O.

nt,

iùs

nt.

ad

ice

12-

et,

a-

m

is.

2-

2-

Scotus in Editione fua Lugdunenfi, Ann. 1613. pag. 728. hanc contra tradit regulam, Si inter duo Nomina, alterum Proprium, alterum Appellativum vel Adjectivum, sit Prapositio, banc inverti necesse est, ut ante totam construatur orationem -- 700ταμε άπο Σελλήεν] G., fluvio à Selleente .- Ξανθω έπι δινήεντη, Xantho in vorticoso. Hanc regulam, ut & alias ibidem omnes, è Theodora Gaza verbatim transfulit. Regulis de Præpositionum Anastrophe subjungit Generales quasdam de Præpositionibus regulas (Sylburgii ni fallor) pag. 730. Inter reliqua exempla illic adducta hæc habet, uáx n evi nudiaveien, [lliad. ... 124] recoir wood opertienor . Thy ne out Knowold [Iliad.6'. 253.] vhố v ảmô rì xxi máw [lliad.6'. 91.] Quæ omnia exempla, evi, são, emi, são, pugnant cum superioribus ab ipso adductis, am, &m. Non animadvertit enim, uti videtur, dum diversa è diversis Grammaticis corradit, eaque sæpe, si inter se conferantur, sibi invicem contraria, male mereri se de imperita juventute, qui in tanta varietate, quid statuant, non inveniunt. Sed quid ego rivulos sequor? Ad fontem redeo, unde regulas de Præpositionum Anastrophe hausit Scotus, Theodorum Gazam intelligo. Is lib. 4. De Construct. (pag. 56. secundum Editionem Paris. Anno 1529.) docet Præpositiones Sizeoves & Stoux-Ad'685 (suis casibus immediate postpositas) præter ava, & dia, Tases Tais " Terzeoves & · ut ralai a pai varie · & paulo pott hac habet, qua Scotus transtulit, El ustagi Svoir ovoud Town พอย์ Seas [631v] าัช นี้ xweix, าัช วิ พอรุธ ขอเหรี ที่ อำเภิร์ าห, ลิ่งลspeody dei, iva To one ween ynos) noye. Bion, -- morane amo Estansilo (contra quod a Franklino præceptum elt, & com--munem usum) &, Ξάνθω επ δινήενη. Hujus judicio subscribit Caninius: aut certe in contrarium expresse scribit nihil Accedit his Ceporinus. His egon' ut tantis viris adversarer? Iniquum esset. Habes expositum, Lector candide, quos sequendos duxerim autores transferendi accentus à sede ultima in penultimam in hoc exemplo -- Dids apa un most of, ut & in aliis Præpositionibus Dichronis immediate suis casibus postpositis, aut inter Substantivum & Adjectivum positis. Pergo nunc ad ea quæ deinceps fequuntur.

Vers. 65. Kai zdew duptzen nepan zeurli 'Apessitus'
Mallem zeurelu Ionic. incontract. lanato versu per Zunisnow,
ut in Scut. vers. 199.

"Esz &

Observat. & Left. in HES10D1

Et Theogon. 578.

'Augi & oi segarles zevoeles seganion Emme. Et apud Coluth. Theban. in Helen. rapt. vers. 382.

Πυχνα d' έπλλε κόμιω, γευσέιω d' έρβηξε καλύπεω. Et apud Apollon. Argon. d'. 729.

" Οιόν τε χευσέω αντώπον 189 α [λίω.

Et apud Homer. Iliad. A'. 111.

Παν δ' el reduia, χευσίω έπίθηκε κορόνω. Verf. 71. Παεθένω αἰδοίη ἶκελον, Κρονίδεω διὰ βελάς.

Idem hic versus habetur in Theogon. num. 572. Est autem versus Il exclaso fed sanatur per Swilnow vocalium en in Kerviden, Gen. son. 1. Decl. Parisyllab. Hujus generis exempla sunt pene infinita: ut Atden, Theogon. 311, & 768. Et apud Theocrit. Idyll. ni. Avyeise, vers. 160. Et apud Homer. (mitto enim reliquos poetas) in manniciden, Iliad. i. 1.

Mlure deste, Sed Inaniaste 'Angang. Et in Hymn. Lun. in Koppistes, vers. 2.

"Hovereis uspat Kegyiden Dios, iswess edns.

Vers. 80. Θακε Θεών κάρυξ] Stephanus facit σερσειασύμθον, κάρυξ, contra autoritatem Gaza, lib. 3. de quant. syllab. pag.
11. Ubi hæc habet, Τὰ εἰς ξ τως μίαν συλλαβιώ, δίχερνον στος τὰξ ξχοντα, ἀρσενικά μ΄ ὅντα. μακερν αὐτὰ ξχει [διον] Θώραξ, φοίνιξ, κάρυξ, ἢλιξ ' Ͽαλυκά ἢ, βραχύ [διον] αὐλαξ, κύλιξ, ἀντυξ πέρδιξ. In Κάυξ Stephano mecum convenit, in Scut. 472. imo & in κάρυξ etiam, Iliad. Λ΄. 198. Quidni etiam

in hocloco? Nam eadem utrobique est ratio.

Ibid -- ovenlus & rluide gunaina. Stephanus scribit ovojunve, per a diphthongum pro monophthongo: quam tamen scribendi rationem non ubique observat. Nam Iliad. A'. vers. III. scribit veluias, non serivas & Iliad. B'. 318, & 324. Lolus pro tonver & contra Odyll. 6. 168. Zonve, non Zolwer. At in Edit. Froben. Bafil. Anno 1559. scribitur foluer, ut & in aliis locis. Apud Stephanum legimus puluin, non subscripto in medio n, Iliad. B'. 141. & ibid. apud Frobeninm winn, subscripto utrobique & in medio & fine. Sic pugnant Stephanus & Frobenius (vel horum potius Editiones) alias inter le, alias uterque secum. Quid pueris fiet, qui plerique omnes sua exemplaria, vitiosa,necne parum interest, sed sequentur tamen potius quam rectærationis ductum? Horum ego gratia, controversiam hanc de orthographia Aor. 1. Act. 5. Baryt. à Prasen. habente as in penultima ad Grammaticorum & rectæ rationis neutieuov examinandam habens suscipio. Ovo-

OPERUM & DIERUM Lib. I.

Oroulus] Agr. I. Formantur secundum Grammaticos à Fut. 1. ovouave, quod à Praf. ovoualve, Conjug. 5. Baryt. In qua Conjug. Fut.penult. corripere debet, ubi fi fuerit a, aut mutaturin , aut in a longum; ut euilwa Attice eniara communiter, à mara, va, non sulvea aut sulava per diphthongum in penultima: Nam ex a monophthongo non potest fieri diphthongus; ut patet in Argumentis. At e in penul. Pras. stat etiam in Aor, penultima. Primo, Non stat : Fit enim à penul. Fut. per Parenthefin 781, ut producatur penultima. Dein, Fac ftare: Quid ergo? Ergo ab as Praf. formatur a aut n in penult. Aori-Iti? Non a aut n, fed au figua hujus vis argumentationis. non que Ergo non à Prasenti, sed Futuro tormatur per Estasin vocalis mutabilis; ut, quæ per es, per Parenthesin: nam Parenthefin ab Epenthefi fic distinguo, ut Parenthefis temporum solum numerum augeat; Epenthesis vero, syllabarum. Recte igitur repositum, ovoulue.

Hanc scribendi rationem per n monophthongum in cæteris ejustem naturæ (quod hic præmonitum lectorem volo) constanter observo; quam pro vera & genuina agnoscunt sequentes Grammatici: Gaza, lib. 2. pag. 26. lin. 3. Lascaris, lib. 1. pag. 63. lin. 26. Urbanus, lib. 1. sol. 49. verså paginå, lin. 16. Etymol. magni quisquis suerit autor, col. 38. lin. 22. Glenardus, pag. 14. lin. 24. Caninius, pag. 159. lin. 28. Ceporinus pag. 26. lin. penult. Crusius, pag. 159. lin. 28. Ceporinus pag. 134. lin. 10. Sylburgus, pag. 111. lin. 20. Ramus pag. 118. lin. 11. Golius, pag. 129. lin. 15. Gretser. pag. 119. lin. 16. Grammat. Genevens. pag. 70. lin. 5. Camdenus in Aor. 1. Qui omnes docent a Fut. 1. quintæ, mutari in n in Aor. 1. aut in a longum. Autorum & Editionum Syllabum require in

calce observationum.

Vers. 89. 'Aura's o se Edulu , ote d'i nanor e x', eronos. Sanatur hic syllaba brevis, in Penthemimeri, à s finali & puncto

Spiritu etiam sequente aspero.

Vers. 109. Χεύστον με σρώπσα χω Θ μερέπων αν πρώπων.
Hic versus est Μακροκίολ Θ, & capite quasi tumens; sed sanatur per Σωνίζησην vocalium eo in Χρύστον, ut in χάλκεον, Theogon. vers. 764. qui versus est Προκοίλ Θ.

Te o ordegen il neadin, zakuov se oi norge Ubi notanda elt & altera Suni (nor vocalium en in ordneen. Apud Homer. Odyff. r. verf. 35. reperitur & Xevozov eodem modo & loco positum,

Υρίσεον λύχνον έχεπα, φά@ πεικαλλές έποίει. Vers. 112. "Ωςε Βεοί δι' έζων] χ. "Ωςε Βεοί ζώεπον.

Vers.

Observat. & Lett. in HESIODI

Vers. 123. Os ρα φυλάσεση τε δίκας] Si sic legend. cum ste. phano, sanatur syllaba brevis in Penthemim. vi Acuti accentus, & literæ initialis Anadiplasiasmi capacis. Forte tamen legend. rectius φυλάσεση, addito η, ut Τίκθεση το [infra vers. 233. & Τοιση οι] 240. Imo proculdubio sic legendum: nam infra vers. 252. legitur addito η, ubi verba eadem repetuntur.

Vers. 128. Xguoip & TE pulu cranistuor, & TE vonua.

Xevoto aut Datiylus est, amittente o tempus propter sequentem vocalem more apud Græcos usitatissimo, quem etiam poetarum Latino, princeps imitatus est in Ilio, Pelio:

Ter sunt conati imponere Pelio Offan. Georg. 1. 281. ubi etiam in conati negligitur Synalapha, nullo amisso tempore, &

Aneid.5.261.

Victor apud rapidum Simoenta sub Ilio alto.

Aut per Swilnow dux ultima syllaba in Xevora in unam quali coalescunt: ut apud Apollon. Argon. 6'. 1275. qui versus est neoxolas .

'Αυτός δ' Αἰσονίδης χευσέω ποταμών δε χυπέλλω

& in aureo apud Virgil. Ancid. ro. 116.
Hic finis fandi, folio tum Juppiter aureo

Surgit.

Vers. 129. 'ANN' Érator who mois étre de la untéel reson.

Versus est nasaés a enim in étre unius tantum est temporis, sed pro longa habetur syllaba per Estasin, in Hephthemimeri, sequente Anadiplasias capace: ut in Penthemimeri, sequente I (interveniente etiam puncto) Theogon. 803.

'Erréa πάν' ετεα · Αεχάτα] Et in Triemimeri apud Homer. fequente τ, (vi etiam Acuti accentûs accedente) Iliad. ύ.255.

Πόλλ έτεα τε κὶ ἐκί.

Vers. 130. -- & Eviding. Non evi, teste Gaza, ut dictum est, Observat. in vers. supra 51. Sie vers. 135. -- ieeeis im Burudis, non emi, cum Prapositio sit six eovo id divinaco. & immediate collocetur inter Adjectivum & Substantivum. At maneistov (wearov emi xeóvov) vers. 132. non em Паеобить уще, propter interjectum (wearov.

Vers. 140. - - (200) δόνιοι, 29. επιχθόνιοι.

Verl. 149. Τοῖς οι τοῦ χάλκια με τούχεα, χάλκιοι δε τε δικοι. Hic duplex observanda Σωμίζεσις, altera vocalium εα in τούχεα · vocalis & diphthongi altera, εοι nempe in χάλκιοι. Noluit Hesiodus hic forma contracta uti τούχη, & χαλκοῖ, sic licet versus nihil pateretur. Sequente vero versu legimus Χόμκῷ. Reête, sed à Substantivo χαλκὸς, non ab Adjectivo χάλκι, ες.

Prioris

OPERUM & DIER UM Lib. I.

Prioris Zwilhozwe exemplum habes supra in veixea, vers. 33. Posterioris autem, in Seoi, apud Theocritum Idyll. 12. vers. 25. A. La varoi 3 ragew ru, Seoi versoles peraw res. quamvis non sim nescius, esse qui au in naneuw ru corripiunt: quibus equidem non assentio. Nam frequens est Zwilnos in Seoi apud poetas: ut apud Theognid. vers. 142, & 660. qui versus sunt Maneonionalos.

Θεοί ή χτ σφέτερον πάντε τελέσι νόον. & Θεοί κι ρό νεμεσώσ' δισιν έπει τέλ...

Et apud Homer. Iliad. a. verl. 18. qui versus est Heggi.

This who see soies 'Oriuma Sunal' Exortes.

Vers. 192. — 6 d' oprov ou et res. Per Imesin pro o diograv, non emunitare ut videre est vers. 280. - 6 diograv o utous.

197. -- i Toy. je. i Thu.

te-

Lis,

id.

3. ra

m

bi

214. - Ereenoi. De. Ereenoi, Adverb.

228. - ເລີ່ນຕີ ເກເມອາ. Mallem ເລີ່ນຕີ ເກເລາ fecundum Dialect. Ionicam, ut apud Homer. ນາມັກທອນ, ນີ້ ໂຮເກືອນ, ລົກຈາກີ ອີເນື້ອ ເພື່ອກາງຄົນ ຄົນ Nominativi.

229 .- Jahing. Dat. Plur. 2. Jahing, Gen. Sing.

238 .- - e maugel. 20. amupg.

259. Δημθ ἀπαθαλίας βασιλήων, διλυζες νοεω τες. In βασιλήων Gen. lon. est Σιωίζησις vocalium ηω. Stephanus faciliorem & usitatiorem agnoscit Σιωίζησιν in communiterminatione έων. In reliquis Declinationibus fateor: in tertia Contractorum exemplum desidero. In Gen. Sing. Attic. occurrit exemplum apud Aratum in Phænom. vers. 249.

Περσέως, δι ρά δι αιέν έπωμάδιοι φορέον).

Et apud Theognid. verf. 23.

Tr Mejagews, πάντας ή κατ' άνθρώπες ενομας ε. Ego retinendum censeo βασιλήων · Namapud Homer. Iliad. 6'. 811. in 2. Contr. Σωνίζησις est terminationis Poetica in Gen. Sing. πόλη Θ

*E51 δε πε το το το παίροιθε πόλη Φ εἰπεία κολώνη *
Niĥ forte quis malit hic Anapæstum pro Dactylo, aut aliter legendum putet, ut πόλε Φ forma incontracta lonica, aut πόλε δε

contracta, aut modews Attica.

261. Τοῦτα φυλαονόμβοι βασιλῆες, ὶθωέτε μύθες. In βασιλῆες Nom. Plur. Ion. est Σωμίζησις vocalium ης · Nam ἰθωίω primam producit vers. 7.

'Pea & 7' i Dove-multisque aliis in locis.

248. Zoi d' êga ê And voé w ê g é w µê ga rhais Népon. In voé w Particip. Emiznois est vocalium e w ut in o w vé w apud Theocrit. Idyll. 15. 44.

observat. & Lett. in HESTODI

Ei un deres abidos o Khi & diona portar.

Et in vursav ldyll. 26'. 26.

Autoriges duren, Hohudenea apartor delow.

Et in Oaporwy, Epigramm. za. 4.

Oaporov na Silde, nav Senns, Smilergov. Qui versus est

289. --- enterd' anego inna. Ubi ad summum ventum fuerit,

id eft, veneris. Stephanus legit Inn res.

290. 'Pnid'in Innqta] Sic legendum puto per Crasin, Innqta, secundum Caninium in H. pag. 23. ut siat à μέπητα, aut δη έπητα, quod malo: nam procedit A versu proximo, & exponit Moschopulus in Scholiis per δη έπετα. & Eustathius etiam in Iliad. δ. 163. Stephanus scribit A έπητα, per Thlipsin το ε quasià η, & Ectasin, το ε in επετα, mutato ε in η Non recte. Potest tamen sic scribi, δη πητα, à δη έπετα, ut ἀρεπί την (apud Theognid. v. 47.) per Aphæresin minoris vocalis, unius temporis, ob præcedentem majorem duorum temporum. Potest autem scribi ἀσωμλίπως, per η, sive δη, stante etiam vel sic metro: sed tum concurrerent quinque Da-Ayli: quorum fortasse concursus non ullum habeat usum ad progressum faciliorem & expeditiorem in via Virtatis significandum. Vid. plur. de orthographia, Observat. in Theogonivers. 405.

293. Ednds d' au ranewo] Stephanus scribit nanewo per a diphthongum, ut & nanewo] Stephanus scribit nanewo per a diphthongum, ut & nanewo] Stephanus scribit nanewo per a diphthongum, ut & nanewo per a diphthongum, ut & nanewo per a die ex a & e, sed ex a

scribi , in hujusmodi contractis.

Est vero ubi in contractis à n' subscribitur 1, non tamen ut Subjunctiva vocalis diphthongi au in nai, sed diphthongi se quentis: unde in contractis hujusmodi existit triplex Passo, Thlipsis, Crasis, & Syneresis: ut n', et au per Thlipsin au 1, se au per Crasin vocalium a e na au, & per Synaresin a vocalis longue ex contractione sactue, cum Subjunctiva volali 1, se

OPERUM & DIERUM Lib. I.

ra · fic xim Dor, pro n'eime. xovo pro n'ouvo (at xav on non fubscripto pro z ον ο) ώπολοι pro δι αἰπόλοι (at. φπολ Θ pro δ αιπόλ Θ, per Crafin & Synarefin tantum, ubi Thirps nihil est loci) xw pro x os, xw, non subscripto s, pro zió.

Scribendum igitur zaneir per Thlipfin & Crafin: Synæresi

enim nihil eft hic loci; cum post Crasin nullum sit ..

298. --- j' eusépar o ' 29. d'i o' eusépar o. 299. --- mumicha] Notanda Swillings fyllabarum én.

310. Έι δε κεν έργαζη, τάχασε ζηλώσει κ' αεργός. Sic Stephanus: Bailius vero & Langius fic legunt.

Ει δέκεν έρχαζη, τάχα σε ζηλώσει κ' άερχος.

Et hanc quidem lectionem videtur secutus interpres : quæ etiam defendi potest exemplis ejusmodi. Hic tamen consulto præte-

reo, de iis dicturus aliás.

eft

rit,

76

aut

ex-

185 li-

4.

d,

0-

m

d

.

.

i

322. aidi] Accus. 4. Contr. ut no, à Nominat.in és, secutus Lascarin Urbanum, Antesignanum, & alios Grammaticos, ut & exemplar Stephani aliis in locis, Iliad. 6'. 262. 6. 561.7'. 75. 6. 111. &c. scribo wermansows. Cujus scripturæ rationem reddit Urbanus, fol. 99. lin. 24. versa pagina, hisce verbis, Quoniam non eundem sonum sive literaturam habet cum Nominativo, ut haidis, the aidis, non aidis. At n Anto, the Anto, OEvroyus, quoniam Nominativus & Accusativus sono sive literatura non differunt. Lascaris etiam pag. 234. lin. 7. hanc regulam tradit, Ai ainannai Al eis w ogwor? ouo iws Th orona-รามที่ " แบ่งละ ว่า เป็ ค่ เ ผ ลอเลนนั้ง ๆ . ถึเอง , ลเปนี ที่ผื.

328. αλιτεαίνε). χ. αλιταίνεται.

330. Neixein zanemoion na Sandoude G entean. Syllaba brevis in Encemimeri fanatur vi finalis ; ut apud Virgil. Georg. 2.5. Muneribus, tibi pampineo gravidus Autumno.

Ecl. 6.53:

Ille latus niveum molli fultus byacintho.

Aneid. 10.720.

Graius homo, infectos linquens profugus hymenæos.

Quamvis in duobus postremis exemplis ad s finalem accedit etiam vis Spiritus asperi Estatica. Apud Gracos poetas infinita

funt hujusmodi exempla: apud Latinos vero rariora.

Vers. 336. "Annore 3 and Thor Duteword TE indone De. Sic legit Stephanus. Et sic versus est Tlegnoinio, qui fanatur per Zwilnay vocalium es in Sueson. Sed legendum forte rectius Stean per Syncopen, pro Jusean; medean pro mediean. Scut. Here. 5 1. & 549 8001 pro 549 56001, 129. & 7 2 26001 pro 7 5 26 5001, 247.

342.Ei

342. Ei jag vos zi zenu' eszwesov ando sin J. Quidam autem fic legunt,

'E, τάς τοι ε΄ χενιμα ε΄ ζωειον άλλο χώνη, καιμα] ἀσωμαλείτως · fed nec Stephano, nec Gretsero placet hæc lectio, ut nec mihi. Erratum est Typographicum proculdubio. Vocalem brevem, & ancipitem ante χ sæpe correptam lego, ut in τεύχνα, apud Theocrit. Idyll. ε. vers. 37. λύχνον, Idyll. εδ' · vers. 23. τέχνω, Epigramm. Theocrit. ε΄. vers. 6. At vero ante γχ (ubi γ potestatem habet τω ν) nec lego uspiam, nec legi posse existimo; cum Orthographia repugnet, si dictio dividenda sit : non enim scribendum ε-γχώ eιον sed ε΄ς-χωείον.

355: -Son] Subjunct. à Sow verbo poetico. Stephanus scribit

Son, Optat. more Attico pro Soin.

358. Και τε σμικεον έδν, τό, τ' έπαχνωσεν φίλον κής.

Accentus ratio, respectu quantitatis, postulat ut scribatur σίλου Προσδεισσωμθέως. Sed memini me legisse apud Eustathium, Accentum acutum (de quo dicetur inferius) syllabam etiam natura brevem sanare posse. Quamobrem Accentum non mutandum censui, præsertim cum ivocalis sit anceps, ut nec in σέκος infra in Scut. Herc. pag. 69. vers. 461. quanquam vers. præced. & vers. 455. penult. corripit. Notandum hic obiter i brevesæpe produci ante solam Liquidam: e.g. ante λ (ut mittam reliquas liquidas, de quibus aliàs) ut in φιλήτησι infra, vers. 373. in φίλ. apud Nicand. in Theriac. vers. 3. Φίλ Ερμησιάνας. Nist quis dixerit vers. hunc esse 'Ακέφδηον. & apud Hom. Iliad. δι'. 155. Φίλε κασύνητε.

In augi-utin Theogon. pag. 83. vers. 229.

Νάκα τε, Αθθέας τε λόγες, αμφιλογίας τε. In σεί- apud Theorit. Idyll. κέ. pag. 279. vers. 226. Στήθεα τε γλώση ή σειλιχματο χύσιον.

370. गिडिना ती बेल्य वेपळे हो बेलाडीबा के रेडक्या बेंग्रिकड़.

Et hîc etiam a penult. in des producitur obsequentem Liquidam e (nec tamen scribitur regraturations, ut in proxima Observatione dictum est de ginor & ne confunderetur etiam cum Interrogat. des) sic me producitur ante e apud Theorit. Epigramm. d. pag. 297. vers. 1.

Τὰ ρόδα τὰ Γερσύεντα, τὸ ἡ κατάπυκι Θ ἐκένη. Nifi quis dixerit potius 'Ακέφαλον effe hunc versum. Sic πας in -παρειών apud Tryphiod. vers. 379. in παρίδης pag. 583. in

Ф. 6'. verf. 30.

Pixor d' ogylw er nanois un maeld'us.

Versus

OPERUM & DIER UM Lib. II.

Versus est Trimeter Acatalecticus.

acet

cul-

cor-

37.

ζ'·

bie

á.

bit

00

n,

1-

1-

Quod vero ad accentum attinet, diffimulare non debeo Acce apud Homer. Iliad. 6. vers. 31. uaneg παράληκτον, feribi fecur-

dum Stephanum & Frobenium weg wer wouldos.

Αρες άρες βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τέχεσιδλήτα Hujus tamen Aggenosus Eustathius rationem reddit his verbis. Exlevel in The spenty xxhoter to Six Egyor, ousely j' in The τέρα. Καὶ δρα οπως όμε παρέθετο το αυτο όνομα εν εκτάσ ο ΤΕ Aregus is in ousoning of an indestal superate the Stopping Al Stonuov Six povov, nos romaxe paire). Kai un en un sa Socol av hopes ravorinos to Giva Th Slagoentes iva to il Sev-TERON APOR OUSEAN TO SIX COVOY, OS TE ARES GERNOVONIÓS EN το σεςηπικα κή οπ το ρώ το λέρω συ Γκομβός κατά πνας το 3 Summa huc redit. Penultimam prioris Aess producit Homer. quali deduceretur ab apa, & apa, or, quæ primam natura longam habet: Hinc @@ wei wa). Penultimam polterioris corripit quasi componeretur ex a Privativa particula & pa signisicante dico, a autem Privat, corripitur. Hinc mapozurivei rui. Mitto alias rationes.

In HESIODI Operum & Dierum Librum II.

CTephanus Operum unicum librum constituit, & Dierum Alte-Drum. Ego Philipp. Melancthonem, Crispinum, & Henischium fecutus fic diftinxi, ut duo fint Operum & Dierum, & Dierum

Vers. 16. -- Se Tenungavto per n Monophthongum. Stephanus scribit per y Diphthongum. Vide Observat.in evoulus vers. 80.

40. Τημ Θ αξ' ύλοτομείν μεμπικό Θ ω ειον έρρον.

Hicus in weurn wid ante duas liquidas producitur positione:

infra vero apud Solon. corripitur, pag. 431 1d. verf.9.

Heumin d' welov avdeg usun woov as jaus ED Gretserus De syllabarum dimensione, pag. 12. hæc habet. Vdcalis brevis fit, apud Gracos communis ante literas word, A, Exemplum voc. corrept. ante ur adducit ex Hesiodi Oper. & Dier. lib. 1. verf. 20.

Nn

HTE

Hτε ε) απαλαμνόν το διμως οπό έρρον εγείρει.
Sed quam non quadret hoc exemplum, dictum est supra suo loco: απάλαμν το το παλάμη, unde απάλαμος, & per Epenthesin, sive ut distinctius loquar, per Paremptosin, syllabæ penultimæ producendæ gratia, απάλαμν .
Est autem hic Enallage pedis, nempe Anapasti pro Dactylo.

Alii dictæ regulæ confirmandæ gratia Solon. vers. citant, & recte. Cur autem corripitur vocalis brevis ante un, duas Liquidas, n, n, duas mutas? Credo propter Anadiplosin, præsertim in verborum Præteritis, cum themata ipsa à un, n, n, n, inchoentur: Quam analogiam sequuntur & aliæ orationis partes: hoc tamen observato, ut prior Liquida vel Muta non pertineat ad præcedentem vocalem: Dato enim quod ne in nén nua corripi possit, non sequitur e in en ferie corripi posse. Diversa enim scribendi ratio hoc satis indicat, in divisione syllabarum: nam nén nua recte scribitur, non nelsono sed en elevo quamvis recte «neue à neue sa nelsono, de corripi potes, cum thema à n incipiat 48.-- o in sua p, sequente vocali, producitur, in Hephthemi-

meri, vi finalis s. Mallem Suwos. 61. ---ileilu] Stephanus legit ileia.

65. oulglus, 29. oulgings.

Dennie dusquis, negoliu d' ¿δακ' ανδ ες αδέτεω. Verius hic à Græcis dicitur Δολίχες, longam quasi caudam babens; sive Μακερσκελής, longa crura babens. Sanatur autem per Συμίζησην vocalium εω in Genitivo Ionico αδέτεω, ut in Κερνίδεω, lib. præced. veri. 71.

71. Pnislov & έπ Θ είπειν] Notandum Θ in έπ Θ produci

in Penthemimeri, vi finalis s, & præcedentis Acuti.

72. -- a marnva of] Stephanus scribit per n. Ego cur à Stephano in hoc & huic similibus diffentiam, dictum est supra in libr. I.

vers. 80. in oroulus.

76. ἀροπος, non ἀροπος · nam arandi tempus hic significat, ut supra vers. 68. ἀροπος τε, ab ἀροπος idem significante; at ἀρόπος 78. ab ἀροπος arationem significante (ubi Stephano mecum convenit) hic tamen apud Stephanum est Προπαροξύπουν: Sed erratum credo esse Typographum.

80. Είας πολείν. Θέρε 🖰 🖰 νεωμίνη κ σ' απαπίσι.

Aut Emilage pedis, nempe Proceleusmat. Elaet no-pro Dastylo aut Spondeo: nam 4 hic Seod ante a pro communi syllaba haberi potest: Sed Swillnots hic magis placet, ut supra lib. 1. vers. 5.

Pera ply of Berder ---

85. 'Ae-

\$5. 'Ae தம்மிடு சக்கைச் கீர்ச்சி - Stephanus legit எற்றைய. Minus recte meo judicio: nam aliud est Inchoare aratrum, aliud, inchoare arationem: illud enim est க் கீரு தொருக், hoc vero கி நடிலுக்.

93. 'Ex d' appear exactas apazria ---

0-

er

n

C

ł

Hic Σωνίζησις est terminationis Gen. Plur. primæ Contr. εων in αγρέων. Hujusmodi exempla sunt infinita: νεικέων, lib. 1. vers. 30. το χέων pag. 49.71. κηδέων pag. 77.102. κερδέων pag. 217.15. εηθέων. pag. 281.237. τοχέων. pag. 429.945, &c.

95. Εὐογέων δι ίξεαι πολιον έωρ, જેδε περς άλλες.

Hic Suniznois est terminationis secundæ person. Ionic. Fut. prim. Med. in 1820. Aliud hujusmodi exemplum nondum observavi in his Poetis. Πολιδν ultimam hic producit in Hephthemimeri, vi Toni & Liquidæ finalis.

110. Mint Eas propulsor Toxide, will well ouled.

Hic Swilners est vocalium ea in eap, ut in Krederd' apud Theognidem pag. 409. vers. 514.

Krederd' bi 'éxoulu, x' bia sission Deoi.

111. They d' in zahndor Swhor, n'er akea keglw. Trincavelus in Editione sua Ann. 1537. legit en alea, quali effet Accusativus ab ans. Moschopulus in Scholiis ab eodem Trincavelo editis legit en' alsa, uti & ego, & ante me Stephanus: qui in Annotatione in hunc versum hæc habet, ¿π' αλέα, he Enftathius [ubi tamen, non reperio] non smalsa at quo. modo stante versu viderit. Sive Eustathius, sive Moschopulus, sive quis alius hujus lectionis autor fuerit, mihi placet: nec est cur quis sollicitus sit de versu, ut constet, si enim ab anio Dorico pro naid, ducatur, ut quidem volunt, & antepenultimam na tura producat: agnoscenda est hic Swilnors syllabarum sa in aλέα · fic autem versus erit Σπονδειακός. Si vero, ut volunt alii, ab and, id est manaue, aut quocunque alio ducatur, & antepenultimam corripiat: Enallage est Anapastici pedis pro Dactylico, qualis est supra in and rawer, lib. 1. vers. 20. & infra in Theogon. pag. 73. verf. 32. in iva xxei-

செய்ய, iva xxeioiய ரன் ர' க்லையிய்க, எஞ் ர' சல்ரிக. Et apud Eratosthenem pag. 517. டே vers. 6. in-ememn-

Ai j Sow engire de modolo afermenny yeu. Et apud Coluthum Thebanum, in Helen. rapt. vers. 206. in Toppa.

Topea no Dapdavior no Tewior Edas auch Ins. Et apud Apollon. Argon. 6'. 312. in Argentos.

Απρεκέως, δωα δ' όρωρε Θεοίς φίλον εκ όπκούσω.

Hic.

Hic autem Swifnors effetium fyllabarum - 6005. Et apud eundem in 2'. 1213. in Tegois.

Isegis Αλουνίδαο πέριξ δέ μιν εξεφάνωντο. Et apud Homerum Iliad. i, vers. 5. in Bogéns.

Bogéns n Zéque G, το τε Θεμπηθεν άπτον.
Sed notandum, respectu loci primi ubi hæc Enallage est, versus hujusmodi ab Eustathio dici απεφάπει sive μιπεοπεφάπεις δια τὸ επτεοτείν της κτ τω άξχες επτέστως, quod prima syllabaprimi pedis brevis sit: non obstante quod Bogéns & ejusmodi dictiones sint τε ράχεονοι κ, ισοδάπτιλοι quatuor temporum & Dally lo aquales. Talis occurrit versus apud Virgil. Georg. 1.482.

Fluviorum rex Eridanus, camposque per omnes.

223. µέρα] 28. μέραν.

141. Evober] 29. Evober.

159. -- Bode loi KTALOGIO] -de in Code producitur in Hephthemi-

163. -- หะดุปฏิติ ค. ป ๑๑ ปอง, (non-ที่ดูเ fecundum Stephan.) ut มุดเ-

ที่เษ ปีล้าประช 362.

177. Τημ Α' ήμιου βεσίν, δτὶ Α' ἀνέρε το πλέον είν.
Si sic legatur hic versus, -πὶ Α' ἀνέρε Pedem constituit Prouleusmaticum. Mallem sic legere,

Thu & o' huov Gro' देतां त' वेर्ण्डा न के मो sov में n.

182. Εδτ' αν Α' εξήκοντα μζ προπας ἡελίοιο.

Notand. at terminationem Accusativi Pluralis prima & secunda Declin. Simplicium sape corripi per Systolen Doricam.

In prima, μεταναίετας in Theogon. pag. 85. vers. 401, Παίδας δι' ηματα πάντα έλς μεταναίετας εί).

Et apud Theocrit. Idyll. κγ'. pag. 235. vers. 63. ἀίτας.
Στέργετε Α΄ ἔμμες ἀίτας · ὁ ρο Θεὸς διθε δικάζον.
In secunda Declinatione frequention est Systole, ut in προπάς,

fupra: & rurfum vers. 281.

"Ηματά πεντήκοντα με τερπὰς ἡελίοιο.
Et versu 293 -- δεινὰς ἐἶτας. Et in Theogon. vers. 60. κτορς & 267, "Αρπηας. & 653, βελάς. Apud Theocrit. pag. 123. Idyll. ά. vers. 134, ὄχνας. ε΄. 160, Μοῖρας. γ΄. 2. αὐτά. 3, τάς. δ΄. 2, αὐτάς. 3, πάσας. 29, νύμφας. ε. 103, ἀντολάς. 121, Σκίλλας. 136, κίωτας. 5΄. 32, θύρας. ξ΄. 87, καλὰς, &c.

186. Τόν λε τερ!] At Stephanus, τον λε μέτ. Hic lectorem obiter præmonitum volo, me Gazam secutum (pag. 56. lib. 4. De Constructione) non transferre accentum in Præpositionibus, quamvis transpositis, Apostrophum passis. Verba Gaza hæc sunt, 'A 1 πθέσω 'β' ἔκθλι ψιν τε φωνίωντος εκ ἀνακρέφον.'), επφέρρι ο πς.

I

OPERUM & DIERUM Lib. II.

cuff.

erfus

d To

apri-

ctioacts

32.

emi-

on-

nce-

m-

189. - ἀν φυτὰ ε ἀικη] 28 ἀμφυτά. Stephanus scribit ἀν sine accentu: minus recte, cum non patiatur Apostrophum, sed Apocopen, pro ἀνά ω ττὰς pro παρά. Τπέρη, inquiet, patitur, ἀνὰ φυτὰ βάνη, pro ἀμε άνη: Et id scio; verum extra Compositionem, a sug verbo per Imesin divida præpositio suum nihilominus habebit accentum.

190. -- oir for Hic Sunisnos est terminationis Ionica - for in Genit. Plur. secunda Declinat. Simpl. Hujus generis Sunis seempla sunt plurima: supra libri primi vers. 30, a 20 for in Scut. Hercul. pag. 45. vers. 68, curantan 237, Baurten. in Theogon. pag. 69. vers. 79. in moreov. 130, Numpeov. 828, Naotov reposen. Et apud Theocrit. Epigramm. 1. pag. 273. vers. 4. Meréov, &c.

198. 'Ha's, not ouverou noneux entenos unhous. Hic Zunisnois est duarum fyllabarum brevium eat in noneux, Accus quinte Simplic. Unicum hoc exemplum hajus generis in hisce Minonoribus poetis observavi. Apud Homerum bis reperitur eadem Zunisnois in codem loco, id est, in Hepthemimer il Hiad. 25 59.

Tiunans, or some 3 maria em vnuoi Azaw. Iliad. 6'. 4.

Τιμήση, ὀλέση ή πολέως όπὶ νηυσία Αχαιών.

199. Ανθρώπες, πολλοίσ δ΄ όπὶ ζυρά βυσὶ τίθηση.

Stephanus legit πολλοίς δ΄ όπὶ, & Stephanum fecutus Lectius.

Sed metri ratio hanc lectionem non admittit: Legi potest πολλοίς ή όπὶ. Sed nec hæc placet lectio, præsertim cum Trincavelus, qui Stephano antiquior est, lectionem nostram confirmet.

201. Δενδρέω ἐφεζουδυ Αλουείω καταχούς τ΄ ἀνοδιώ.

Hic Swillnors est duarum syllabarum-éw in Derdréw que pro uno tempore habentur ob sequentem vocalem: ut apud Homerum, Iliad. 2'. vers. 152,

Δενδρέφ ἐφεζόρθοι ὁπα λφεκοεαν ἰείπ.

Stephanus hoc in loco scribit Πρηπαροξυδόνως, Δενδρέφ in superiore, Παροξυδόνως, Δενδρέφ. Frobenius & Trincavelus, ille apud Homerum, hic apud Hesiodum, ut nos, Παροξυδόνως Et recte; nam legimus δένδρεα à Sing. δένδρεον (pag. 77. Theogon. vers. 216.) Quod in Genitivis & Dativis sit Παροξύτωνον, lege Nominat. Sing. Πρηπαροξυδόνω. Item, in Χρυσέφ, Iliad. έ. vers. 15. & 374.

Xουσέφ ἀνὰ σκήπεφ, κὶ ἐκίσετο πάνλας Αχαιάς.
207. -Βίδλιν Θ΄ δίν Θ΄] Sic Trincavelus & Melanchthon. Stephanus legit, Βύδλιν Θ΄ aliàs in Thesaur. & Etymol. Hujus steps forws causa est, uti conjicio, & in hac dictione & in aliis N n 3

Observat. Is Lett. in HE STODI,

multis, similitudo prolationis το τ & το υ, ur supra animadversum est in Δι'] vers. 2. libri primi. Sic apud Tyrtæum, (secundum Crispin. & Stephanum) in 6'. vers. 1. legitur αμφεσείντη, ονας, corrupte, pro αμφισειντίονας, ut apud Homerum Odyss. 6'. vers. 65. σεικτίονας (secundum ipsum Stephanum & Frobenium) nam à κτίζω, condo, formatur.

212. Avriov con ent & avens] - Q in conegt productur in Penthemimert, vi Finalis, & præcedentis Toning. ... dungto

Ceoups.

Versis hie à Græcis Accesso five Minerina de dicitur, quod incipiat à syllaba brevi. (apud Homerum reis unius et temporis, Odys. 1.65.

Helvira of derage trager reis erasor avicous

Item, aptud Theognid. pag. 377. verf. 633.

Helvidly, annis Te we aving mygnolwarnam verlu 236.

meiv corripitur.

Apud Aratum in Diofem. veril 764,

Apud Dionys. De fitu orbis. vers. 343,

dd Diony, De Hu or bis. vert. 343,

% Of he remanders Antervior on 3 Begeins.

Apud Apollow in Argonaut. 7. 984.

Quanquam citati versus omnes, ut & Hesiodi, sanari videntur per Estasin vocalis brevis, aut ante Liquidas ν, ο, aut Final. ε, quæ aliis etiam in locis syllabas breves producunt; de quibusaliás. Sed qui sequuntur versus, nullo modo videntur posse exusari, quin desectum temporis patiantur, ut vere sint Βεσχυνίσαλοι, sive 'Ακισαλοι.

Apud Homerum Iliad. 4'. 2.

Έπηδη νη ας τε κ Έλλη σου ντον Ικοντο.

Et Odyff. u. 423.

Επίτον Θ βέβλητο βοδς ρινοίο τεία χώς.

217. Xwew er evati, n] Syllaba brevis in Pemhemimeri sanatur a præcedente Acuto, & sequente puncto, ut & initiali litera Anadiplassassi capace.

219. nara na] Stephanus legit na radnas subscripto s. (quanquam supra lib. 1. vers. 348. scribit Susnas. & lib. 2. vers. 86.

inna

OPERUM & DIERUM Lib. II.

"una, non subscripto!, & multis aliis in locis.) Ego vero nufquam subscribo in terminatis sonice in -nas in subjunct. Pass. & Med. ut nec Caninius. Canon enim est, O' laves πος αλλοντες το τ τω τείτε περσώπε δεότερον ποιδουν. ώς το κέλξαι με [α κέλξο] "τως idn) idna. Vide Etymol. Magn. Col. 466. lin. 7. in idna. Eustathius in idn (Iliad. α vers. 203.) secunda person. Aor. 2. Subjunct. Med. factum docet idn e in n per Crasin, addo etiam & Synaresin: Nam contractis na in n per Crasin, Subjunctivi vocalis, quoniam postscribi non potest, subscribitur per Synaresin, ut inde siat η diphthongus: qua si per Hypexaresin & Dialysin resolvatur, redibit nau, ab n τω tert. person. per Ethispsin litera τ. Non subscribendum igitur, terminatis ab nau in Subjunctivo.

220. Onta doixov] Stephanus legit Ont' doixov, ita ut produca-

tur a particula Privativa, sequente etiam o parvo.

225. Buri n' nimoroson emeranon. Aurae Engra. Observanda

Swilners vocalium ne in emercióy.

258. "Ασκου, χείμα κακώ, θέρει αργαλέμ, εδέπε] εθλώ. Hic versus est Προκοίλι . hive prominentem quasi ventrem habens: sed sanatur per Σωμίζησιν syllabarum - έμ in αργαλέμ (ut & -έω in Δενθρέω, vers. 201.) quæ pro una syllaba habentur, caque brevi, propter sequentem vocalem. Quidam legunt,

"Aouen zeun, Seed d' aezalén. elend' edli, negligentes prorsus in metri ratione particulam Apostrophum pafam: quam lectionem reprehendit Stephanus ut vitiosam.

265. Βέληαι χέα τε σερφυγείν, κ λιμών ἀτερπί.

Stephanus legit Βέληαι ἢ χέα τε σερφυγείν, &c. Cur per n

Monophthongum scripserim Βέληαι, vid. supra in κατά θηαι,

vers. 219. Quod ad particulam ἢ attinet, secutus judicium

Philippi Melanethonis delendam putavi, magisque id adeo quod

Stephanus aliis in locis aversatus sit particulas κ & ἢ etiam A
postrophum passas, Oper. α vers. 310.

Εί δε κεν έργαζη, τά κα σε ζηλώσει α εργός · non κ' α εργός ·

& 6'. verf. 258.

Aonen, χείμα κακή, θέρει άργαλέη εδέπο] εδλή · non βέρει δ' άργαλέη · Contra autoritatem superiorum Editionum. Bailim legit Βέλησι β] inchoans versum à Dactylo, additque, Monosyllabas particulas communes reddere præcedentes etiam diphthongos. Non memini tamen legisse unquam diphthongum correptam sequente monosyllaba particula integra: sequente Apostrophum passa, fateor. Quanquam non nego quin corripiantur sæpius α & οι in sine, sequente etiam consonante: De N n 4

IM

Ver-

un-

נדטי

6'.

eni-

rin

0

IB C

ur.

eft

01

zi.

6.

ur

a.

u-

Observat. & Lett. in HESTODI

quibus alias dicetur. Hæc tamen Lectio [Béanai] firetinenda fit, mallem fanare pathos, à quo verlus dicitur Ilegiolis.

G, agnoseendo Swilnow, ut in Indicat. in igeau pro ign, oper.
6'. veri.95.

'Euoχέων d' ίξεαι πολιον έωρ, εδε πορος άλλες. Utrobique uti potuit poeta Grafi & Synerefi Attic. ίξη, βέλη.

266. Δείξω δ'ή τοι] Sic Philipp. Melanchthon. Quam lectionem etiam Moschopulus videtur agnoscere, Δείξω δ'ή τοι, ές εν διάς ξωσε. Sic ille Stephanus legit, Δείξω δ'ή τοι] Bailius lectionem Stephani agnoscit, & hinc ansam arripit regulæ tradendæ, quæ est hujusmodi, Quædam monosyllabæ dictiones τέ, κέ, δέ, γέ, μβέ, γάς, τίς, & similes, vices Liquidarum subeunt, & mierdum seipsas producunt. Produci posse fateor in Casuræ speciebus. Seipsas producere, eo quod sint Monosyllabæ, id vero pernego: nam & Dissyllaba & Polysyllaba, in Casura ultimam brevem possunt producere, ut in Triemim. pag. 51. vers. 167.

Et apud Moschum Idyll. C. verl. 61. Xgusoro,

Δίοςω εμεεδαώς τορά ή Δειμός τε Φόδ Φ τε. & 236,

"A Seia Segnowlow on 3 Servoior raglinois.

Extra vero Casuram nusquam, quod scio, nisi sequente Liquida, ut apud Menandr. pag. 489 in ¿. vers. 8.

Ούτω γ દાσεις παν το πρά [μ. αν ή λέγης.

Vers. est Trimeter Acatalect. ubi 3 per Ellasin supplet Spondeum sequente A.

Monofyllabas whi, zele, Tis, nev, Cwi, &c. à Liquida e terminatas posse produci concedo, & in Cæsura & extra: De quibus aliás.

281.-47

OPERUM & DIERUM Lib. II.

281. -UT regras nexion De Syfole in Enas vid. fupra Ob ferv. in verf. 182.

293. - Servas antas] De Systole in Servas vid. ibidem.

306. - τω άρρεσίω] γε. ως σ' αρορεύω.

314. Μήτε σειηκόντων ετέων] 28. τειήκοντα.
328. "Η πέπ Θ είπων] Notandum, Θ in έπ Θ produci in Triemimeri (ut supra vers. 71, in Penthemimeri, Pni Stop & Troc eiπeiν) vi præcedentis Acuti, & Finalis c.

33 I. -- Seix 05 TOI] 28. 715.

eti-Ai-

per.

n.

em Sá-

iolæ,

Æ,

11-

e-

ro

m

7.

339. Ei 3 ranov ei mois.] Hic ov in ranov in Triemimeri habetur pro syllaba longa: ut @ in & 7 328. 20. Ei j zanov T' elmois. Sic legunt quidam, versus sanandi gratia. Quanquam/ quid opus est 7' sive pro particula impletiva 72, sive indefinita 71; Exempla: productæ vocalis brevis tonum habentis ante Liquidam, & s, in Cafura præsertim ubique occurrunt. b genner

348. - ¿an.] versum claudit. Stephanus legit in hoc loco ¿an per Anadiplasiasmum 78 o'. Sed quid opus est Anadiplasiasino? Triginta ad minimum in locis à Stephano apud Homerum legi-

tur per o unicum.

355. Μηδέπο] αξνάων ποτα ωρύ καλλίρροον ύδως. Huic versui Stephanus præmittit versum iequentem,

Mnol' of xoludar effir, uana of Lansant additque in Annotationibus in hunc versum omitti in Aldina & aliis editionibus; cum non animadvertit redundare potius in fuz: nam his legitur, nempe hoc in loco, qui versus est secundum illum, 735, & infra 757, in Editione vero nostra (nam duos "Egaw 2 Huégor constituimus libros) 376.

374. -- Seos Tol n' rai veusara] Sic legit Philipp. Melanchthon, quem secutus sum. Stephanus etiam hanc lectionem in margine adscribit. In textu legit -- Jeos vu n zi ra veuewa.

382. - φημίζεπ. 29. φημίζωπ. νύ πς] 29. νύ τοι.

In HESIODI Dies.

A Νδεορόν Φ τ' αλαθή.] γε. δ' αλαθή. utinfra veri. 24. Έθλη δ' ανδεορόν Φ.

29. -- wana Stephanus legit mega. TETU na Tulios] 29. TETU whios.

46. -comdeiena] 29. 6th deiena.

48. -- φυλάξυλυ] 28. φυτεύειν.

55. πεει] Πιμοξυτόνως · nam excellentiam fignificat.

57. -- cm-

Observat. & Lett. in HESTODI

57. -- emseiera] z. om seiera.

64. - Aplacias a Leiver] is la cias ultimam producit, cum sit secundæ Declin. Parisyllab. non secundæ Contract. quod etiam accentus indicat.

旅遊旅遊旅遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊遊

In HESIODI Seutum Herculis.

Vers. 3. 'A Λαμιών Βυράτης λαοοχές 'Ηλεκτεύων .

Bailius Dacylum agnoscit hic in quinto loco, corripiendo e ante κτε, & vers. 16. in 'Ηλεκτευώνης. Mallem tamen dicere, hic Σωμίζησεν esse vocalium υω, ita ut versus sat Σπονθέμας.

5. Eldet Te mezédes Te . voor zémb Ens Lei Cer. Notandum, parti-

culam re produci in Triemimeri, sequente Liquida u.

7. The κ κπο κρίθεν βλεφάρων τ' κπο κυανεείων. Stephanuslegit κυανέων. Sic autem si legatur, qui constabit metri ratio?
Nam antepenultima ubique corripitur, ut infra vers. 167. Kváνρα κάτα νῶτα- Ττίπεανείω legit κυανεάων. Si quidem sa natur metrum: sed quænam hæc syntaxis Substantivi Neutriτως & Adjectivi Fæminini? Niss forte dicat quispiam, βλεφάσων pati Syncopen, & poni pro βλεφαείδων aut etiam concesso
quod βλεφάρων descendat à βλέφαρον, cum tamen βλεφαείς sit
ejusdem significationis, κυανεάων, metri ratione id postulante,
posse referri ad βλεφαείδων. Quale exemplum est illud Homeri,
Odyss. μ'. vers. 74,75,-νεφέλη δε μιν αμφιβέβηκε.

Kuaren, το ιου κποβ' egwei - ubi observat Plutarchus το quod, referri ad νέο - substantellectum, non ad νεοέλ lu Substan-

tivum expresfum.

Stephani lectio non videtur posse desendi, nisi dicamus versum este penultimam etiam in nuaricov Estasin pati, producto dichrono ante v. Sic autem versus esset manualisalo. Quamobrem nuaricov stephani lectio non placuit. Kuarea con Trincaveli, vidissen modo tempori, retinuissem; Plutarchi præsertim fretus judicio in re non dissimili: verum non vidi ante librum excusum. Reponendum igitur censui nuariciov, sic constante & Metri ratione & Syntaxeos; favente etiam nobis analogia, sive dicamus, ut pro Sesov, Sesov (per Epenthesin Poetaliteræ e psili

SCUTUM HERCULIS Lib. III.

pfili ante (Diphth.) unde Seele (apud Theocritum Idyll. 181.
vers. 94.) sie warsjor, unde warselwr, pro nuaveor poni;
(nam Etymolog. agnoscit utrumque, nuaveor & nuaveor) sive dicamus esse Epenthesin Diphthongs sin warselwr pro nua-

year, qualis accidit in multis aliis.

n fit

am

m

at

e-

20. "Re jag is d'engre-] Hic versus Mingonspan & dici potest, quod à Trocheo videatur inchoari, qui à Spondeo desicit uno tempore. Sed santut multis modis: Et quod [200] Oxytonen sit; & quod in Liquidam desinat; & quod sequens sit Acomónouvo. Vide Eustath. de diversa ratione sanandi syllabas breves in vers. 172. Iliad.

Apollon in Argon ter observavi particulant [20/2] co-

dem in loco politam sequente of. Argon. d. 5.26.

'Er jag as dogu Jetor Exhitare, rog' evel micolu.

ubi 70 etiam Enneemim. producitur ante p.

Arg. d. 1231. Педе завой візбриння ан адбе в працита. Arg. y'. 87. Ei par or neinn συμφερας) δυμβίνεσα. Eandem etiam rationem sequitur & particula μβ apud Theocritum infra pag. 205. Idyll. 121. vers. 82.

Tees, who is notion inavorades cristiulus.
29. --- orldon, Aor. 1. Subjunctivi] 29. outerou. Optativi.

36. 'Ewn n oinother winn] se. 'Ewn en oinother winn.
54. Au rie 'Ionnand se doevate 'Augustien. Hic versus est diam's. Respectu primi pedis onalle, claudicat. & tempore deficit, & dicitur, 'Antonno. five wingenegano, sive Beggio-

neit, & dichtur, Akegan G, ive unegregan G, ive Begy-

dicitur regroin . Sed fanatur utrumque rel 00.

Alterum 20 Euraou vocalis ancipitis ante Liquidam in Auraes Oxytono: ut apud Homerum in versu λαγαςώ, Il. ζ.. 157.

(quanquam hic exculari etiam potest obsequens Δυρώ.

ut dictum eft supra in zele 61, vers. 20.)

Alterum nd O fanatur xt (wi (now, coeuntibus quafi in unam fyllabam - na in lowana, Accuf lon. prim. Contratt. (ut - now in Basia now, Gen. lon. 3. Contratt. Oper. d. vers. 259. & nes in Casianes, Oper. d. 261. & ni in Heganni, Dat. lon. 1. Contratt. in Scut. Hercul. vers. 458.)

Potest etiam duobus aliis modis modis and is hic versus: sive admittamus Dallylum secundo loco, amittente nunum tempus ob sequentem vocalem, & producto a in Penthem. Sive tertio

loco

loco admittamus pedem Proceleusmaticum. Occurrunt exempla in utroque genere, quæ prudens omitto. Magistamen pla-

cet prior menfurandi ratio.

A Dactyle vero inchoari non potest: cum Tot, unde componitur 'Iouxins, ns, penult natura producat; id quod vel accentus indicat, & constans poetarum usus, ut in 'Iouxiessus instra vers. 111. Oud 'Iouxiessus status status in 'Iouxiessus status in 'Iouxiessus status statu

Έκ φυλακῆς ελάσειε 6 ins Πρικλης ins. Et vers. 295, Καὶ τότε δή μω Έλυσε βίη Ἰφικλης in. Ετ in Ἰφίκλε, ll.6'.705. Ἰφίκλε ψός πολυμήλε Φυλακίδαο. Ut & apud Propert.

Cognitus Iphich furripuise boves.

58. Εύςε το εν τεμβει εναπιβόλε Απόλλων Θ habetur profyllaba longa, product. per Estafin: ut in Σπονέον), apud Aratum in Diosem. vers. 1032.

Teiver) ς εξφάθες ή παλιμπετές μπονέον).

Sed redeo ad exemplum præsens. Απολλών infra vers. 68. primam syllabam correptam habet, & 'Απόλλων @ vers. 70.

Πάν δ' άλσ το βωμ Απόλλων Πημασαίε. Et sic apud Homerum modo productam, modo correptam legi-

mus. Producitur Iliado d. verf. 14,

Στέμματ έχων εν χεροίν έκηδύλε Απόλλων .

- & verl. 21, 'Αζόμμοι Διὸς μὸν έκηδόλον 'Απόλλωνα.

& verl. 36. 'Απόλλωνι άνακπ τον ηθκομ Τέκε Λητώ.

- Ubi hας Ευβατρίως, Παρὰ τως ποιητή έπαμφοτερίζι ή ἀρχεσα

τῶ Απόλλων Θ΄ τὸ ἐλ μθὸ τως, 'Απόλλωνι ἀνακπ-, τὸ Φρὸ τὰ
των, ἐν τως - ἐκηδόλε 'Απόλλων Θ, τὸ ἀλλαχᾶ ἐντείνε)' Απίν.

κῶς 'καί τοι τῆς ἐν τῆ Φραληγέση τῶ Φροβέσεων ἀναλορίας

συς έλλεδη ἀπαθέσης σῶτο. 'Εν ἢ τως - ἐχώσατο Φοίδος 'Απόλλουν, τὸ ἐν ἄλλοις μυρίοις τόποις συς έλλεται.

59. Autor n' mereg or' Ag-- Hic or producitur in Penthemimeri,

vi Toni & , Liquida finalis.

62. -- αμφιδεδής. Recte hic in penultima subscribitur το τω, co quod stet αι Diphth. propria in Fat. 1. As. Alioquin enim non subscriberetur: male igitur scribitur κέχηνα per η, cum in penultima Fat. 1. χανώ sit α tantum: male etiam, sicubi occurrat, πέφηνα, & alia ejusdem ordinis: Non enim formantur à penultima Prasent. As. (ut volunt quidam Grammatici) ut patet ex analogia in cæteris. Si à penultima Prasentis formaretur, cur non & ἐσωξος, aut ἐσωιος, à συνίος λα ἐσωνος, Prat. Med. ab omnibus agnoscitur. Contra vero πείθω sacit πέποιθα. Cur?

SCUTUM HERCULIS.

Cur? Quia à reidw? Neutiquam: Sed quod et Diphth. in Fut, retineatur. Sic etiam revovi(4 foan. Diaconus, à Suica.

68. 'Ana or cuzantav su Expue Doil & Artonia. Oedema est

in pede tertio: sed sanatur per Suni (now.

69. Aυτος 7de δι επώς σε βίω Heannelw. Claudicat hic versus fecundo pede, à priori: sed sanatur in Triemimeri tribus modis: Et quod [2de] Oxytonon sit; & quod in Liquidam desinat; & quod sequens δι sit δασιωρώνου.

71. Aduner End Servis See Tol xew Te is aure. Et hic versus Oedematicus est pede quinto, à priori : sed sanatur per Suni norv terminationis Ionicæ in Prima Contrast. in Tol xew, ut supra

vers.69, in Eugardewy Secund. Simpl.

77. ^OCs ρα του πνίοχου προσύοπ κρατερου Ιολαου. Hic versus claudicat quinto pede, à priori ; sed sanatur in Eneemimeri duobus modis: & quod κρατερου natura sit Oxytonon, & quod in Liquidam desinat, quæ potestatem habet producendi vocalem

breven præcedentem.

3-

102. Τον δι αῦ τε το ερσές πεν αμώμητος Ἰόλα Φ. Claudicat & hic versus quinto pede, ut supra vers. 77. sed sanatur κατ εκτασην vocalis brevis ante ε, quod potestatem habet producendi syllabam brevem præcedentem etiam extra Casuram: ut apud Theocritum, Idyl.λ. vers. 32. Καί μια κατεσίναζε. Versus est Iamb. Dimet. Catalesticus, Anacreonticus: ubi notandum e ante σ in κατεσίναζε produci; alioquin enim versus non staret. Item, Idyll. κή. vers. 2.

Γωαιξίνοω δικωφελέεων σος επήδολω. Ubi , in δικοφελέεων habetur pro syllaba longa, sequente σ in proxima dicti-

one. Nam versus est Pentameter Choriambicus.

In omne vero Casura specie syllabam brevem præcedentem

fæpe producit: ut dictum est supra.

103. Ω બને] Stephanus legit 'H બને ', & in margine adscribitur' Ω-બને 'Ego lectionem 'Hθ ' in marginem reject, ut quæ cum interpretatione nostra minime cohæreat: & lectionem alteram ' Ω θ ' lubentius amplector, ut quæ interpretationi apte respondeat.

114. -- πολύ φίλτερα. 29. φέρτερα.

116. Θυμῶ γηθήσας] χ. Μύθω γηθήσας Hic obiter observanda Synthesis, five Enallage Generis: γηθήσας enim non refertur ad voces sin Hearlingin, vers. præcedent. sed ad personam per Periphrasin significatam, nempe Herculem: ἐ Φελς τὸ φων εμθμον, ἐκλὰ Φελς τὸ νοκμθμον · vel, ut Joannis Diaconi verbis utar in Scholiis, Φλς τὸ σημαμγομθμον τὸν λόρον συμβιβάζη. Talis est & illa Enallage in Theogonia, vers.951.

"Is

"Is Housen O Tex sous sovoso as a saxs. Tex sous Genere concordat cum Hercule, qui per Periphrafin describitur his verbis. Is Hearand, ut supra Bin, Hegranein. Talis & illa Coluthi in rapt. Hel. verf. 370.

Tenrov annzerdin, non annzewoor, idque fexus discer-

nendi gratia. Tales & illa Homerica, Iliad. 6. 382.

Ternadi removenov, zi avageo, undoulen op.

& Iliad. x'. 84.

Tou unou pine Tenot, aprine 3 Silion and eg.

& Odyff. 6. 125.

Δωρόν τοι κὰ ερώ τέχιον φίλε τέτο δίθωμι.

Illa vero Odyff. A'. verf.90,91.

Hale of this bury On Cais Tergeriao

Xevorov onnigeov & you, Per omnia fimilis est huic nostra Hefiodica: Nam per Periphrafin Jum OnGals Thesoias ponitur pro Tecerias, cum que concordat Genere Participium !-201 · ut supra Bin 'Hegxanein, pro Hegxans, cum quo genere concordat Participium yn 36 ous.

Hincetiam funt illa Virgiliana:

Centauro invehitur magna .-- Æneid. 5.122.

ubi magna concordat Genere cum navi, cui nomen Centaurus.

Praneste sub ipfa. Æneid. 5.122.

ubi ipsa concordat Genere cum urbe, cui nomen Praneste. Sic dicimus, Eunuchus Terentiana, ubi intelligitur Comædia cuinomen Eunuchus: & Mea Glycerium, ubi intelligitur amica cui nomen Glycerinm. Sed in his postremis exemplis, nempe Latinis, potest agnosci Ellipsis Rei aut Persona signisicata, caque non invenusta. Et hæc hactenus obiter, uti dixi, de Enallage generis.

143. nudve-] ze. nuavi. Sia muzes] Divisim. Sic legendum puto, ut referatur da ad nanawro, a quo per Imefin dirimitur. Stepbanus & Trincavelus legunt Standuzes] Conjunctim. Sed neque apud Stephanum in Thesauro Graco, nec apud alios Lexicographos ejusmodi Nomen compositum reperio. Erratum este credo Typographi, qui forte cum in exemplari legeret Aa fine accentu, relicto nullo Diastemate inter dia & Auges Prapos. cum Nom, in unum contraxit. Quam conjecturam meam accentus etiam in Seartho zes confirmat. Nam, secundum analogiam, fi admittenda effet illa compositio, scribi deberet Auditoχες, Προπαροξυτόνως, tanquamà Nom. Sing. διάποξ,Παροξυτόνως, ut ακρόνυξα νύξ · non διαπθύ γες, Παροξυτόνως, ut hic, tanquam à διαπίυξ, 'Οξυτόγως.

152.

SCUTHM HERCULIS.

172. 2 ante p. & 158. a ante u producuntur in Hephthemim.

ere

rer. illa

er.

Ž.

re

S.

i

• e

1

153. RELAUVI] 29. MELAUVI. 156. Rip.] Ogurtows. Steph.leg. Rip.] Heelaw Mows.

158. 7237 Hara Steph. nora. at verl. 175. nobilcum legit 72374.

165. Эшёта] де. дайната.

167. Kudvea zara vara.] a Finale in Kudvea in Triemimeri habetur pro fyllaba longa. 29. Kuareot.

169. Es opsas Legnows wv.] Zwilnors vocalium sa in opsas.

170. Two no oundador sizes nious --] 2. oundador.

171. Oud' E Tepgi recertu] Sic videtur interpres legisse. Ste-

phanus legit Ou Se Tregi.

175. TEBreid Tes] à TeBredis, per Parenthesin Te pro TeBredis, lonico] à Tedunicos, communi Prat. per Ethlipfin abjecto x, & per Systolen mutato n in g. Stephanus supra 158. leg. 72971ώτα à τεθνιώς, per Echlipsin το κ tantum, à τεθνικώς, Praterito communi. In penult. utriusque terminationis -- @ Ta & -wites Estasis Poetica est, mutato o in w, contra communem analogiam. Ab utroque recto, 723rdes & 723rnes, obliquos reperio apud Homerum: hanc tamen differentiam observavi, quod qui à Termos descendunt casus, pauci admodum sunt iique omnes βραχυσβάληκτοι, ut τεθνηότος, Il. ρ'.435. τεθνηότα. 11.7'. 300. τεθνηύτας, Od. 4'.84. Qui vero à τεθνέως, plurimi, iique unneganned inntos, ut redresons, Il. i. 629.v'. 659. o'. 173. aliisque multis in locis. Tedrewn, Od. 194. τεθηζώτα, Il. ζ'. 464. π'. 858. g'. 229, &c. τεθηζώτων, Il.π'. 16. (Lego tamen 7 3vdoros. Od. 6. 56. & redriora, Il. 6. 20. quamvis alias nufquam: fæpe tamen, ut dixi, 72376@705 & rediciora.) Et hujus quoque Spoenorus forte causa est, quod e & n apud recentiores, & apud hodiernos etiamnum Græcos fimilem fonum habeant.

176. אסדפטידב | אפי אסדפטי דבי

185. Augi us jar Helegior, ist "ArBoxov dieriste. Sic legendum, ut vers. 18, Theogonia. Stephanus legit not "AoBoxov] vel potius, Stephano imprudente, aut quisquis à Stephano illi negotio præfectus erat, (# 5 % 00 Januos & mivo" per errorem irrepsit in hunc locum pro id' Apostrophum paffo, cum sensum non metrum attenderet: funt enim hæ particulæ ide & ede iood wanos. respectu significationis, & pronunciationis etiam propter similem sonum of n & of; non tamen 100 x egros, respectu metri.

186. "Agutor T' Overor Te] Sic videtur legisse interpres. Stephanus

Observat. & Lett. in HESIODI

phanus legit "Agutor 6' Ouelov Te] Trincavelus legit "Agutor

188. Appopeoi, zevosas] Sic debet modifed hic versus, ut in secundo loco sit Spondeus per Suniferon vocalium sa in zevosas ut in opeas Pronom. vers. 169.

195. Δίφρφ εμβεβαώς · Φρά ή Δειμός τε Χόβ Θ τε.

Hic verius est A 23 2005, claudicans quarto pede à priori sed fanatur in Hephthem. tribus modis (ut in Enneemimeri versus ille apud Homer. Il. 2'. 172.

Aidios Te une eari pine empe, derros Te.

Mitto λαγα εότητα in fyllaba --λα, dicturus tantum τε λαγαεό ηπτς in --ρε de qua fic Eustathius, 'Η ρε συλλαθή ελευνουνή πειχώς λόγω κοινής συλλαθής, δια το όξεως τονεδί, η δια το πέρεις ε) λέξεως, η δια το περικέιδι τε δί, διωαμήν η αυτέ τεχνιχώς ελιτείνου, δια το περικέναι διπλασιάζεδαι, ασυνδείον λποτελεί) Et quod ή natura fit 'Οξυτονον, (quamvis hic gravem fortiatur accentum in progressus sentences, nulla sequente dictinctione, aut particula Enclitica) & quod e dictionem claudat, & quod sequents à δι incipiat litera quæ Diplasas mi est capax. Addo & quartum, δια των ερεξής πειστομούν [συλλαβω] nempe Δει -- ut η in ολοήσι, teste Eustathio in vers. 342. Il. Δ.

Τοίς ຂ້າλοις. ທີ່ 28 62' ວ່າວທຶດ, ອຸຂຸອກ છાલ.

198. Thiream) Stephanus hic scribit Sarmouline, supra tamen Oper. a. vers. 71. scribit Line whows inexov. Apud Homer. Il. 6. versu 478, inen @ N'. 86, inén, multisque aliis in locis scribit Seσωομβως. 11. e'.88. σ'. 154, &c. inen @. 11. ώ. 80, inén. Il. E. 386, IKENOV, multifque aliis in locis fcribit Linealles. Quid igitur statuendum de hujus nominis Prosodia? Proculdubio feribendum, inex @, inexo, inexov, Lasedows fit enim ab einen (quod ab eina, similis sum) per Ellipsin sive ano-Contin To 1, idque metri causa, Sa zenav peres socand me es Slo Sons to E, teste Etymolog. in Evanisas G. Imo iple Stephanus in Thefauro Graco feribit Lingulius, citatque hunc ipfum Hefiodi verfum Ti iken Hæc hactenus, tyronum gratia, qui quid in re dubia statuant incertum est : non animo Stephani perstringendi, quem pro dignitate nulla unquam oratione fatis laudare posium, sed studio veritatis investigandz, & defendendæ, meæque fidei liberandæ. Nolo equidem à Stephano, quem præ reliquis mihi imitandum propofui, temere & meo solius fretus judicio recedere: sed neque ita pertinaciter Stephano fidem obstrinxi meam, neque id, credo, voluisset Stephanus.

phanus, si viveret, ut nihil usquam loci dubitationi relictum sit. Stephani judicium plerisque in locis sequor, sicut æquum est; Stephani, vel potius Typographi (distinguo enim stephanum ab operis Stephani) errata, quæ tamen rara sunt admodum, nusquam sequenda duxi: quod non nemo facit, qui satis se omnia probasse putat, si hæc tria verba inserat, sic legit Stephanus, Quasi diceret, sic excusum est. Quod quidem dum facit, Canonas veterum Grammaticorum viosat, pro Junone umbram, pro veris errata imperito lectori sæpe obtrudit.

199. "Eszes "x 80" en 2000 xevorilu te revocadar.
Hic versus est Il egrain & fed fanatur per Swilnow fyllabarum-blu in zevorilu ut apud Homer. Iliad. L'. 253.

"Αλλερον ές χευσέω φιάλω, η δίπλακα διμόν.

& apud Coluth. Theb. in Hel. rapt. vert. 382,

Nuna d' Emile noului, neuvelu d' éponge na d'Aglu. & infra apud Hesiod. in Theogon. vers. 578,

'Αμφί δε δι σεφάνω χουσέω κεφληροιν έθηκε.

202. Luzegev zi Salei (π Λητες κ) Διος ψός. Sic videtur legisse interpres. Trincavelus autem sic legit,

· Iuceger ni Saeile Dios no Antes yos, & fic versus est Emoy-

Jeanos. Stephanus legit,

YOTO

tin

ias'

fa-

10-

ris

e-

0-

W

in

t

•

1

)

Tueeber κιθάειζεν Λητές κ Διδς υδς. & sic versus est κ παθής. Et in Annotationibus, Deest fortasse, inquit, articulus ante κητές, ad explendum versum. Non ad explendum versum certe: est enim integer. Ferre tamen potest metrum interjectum articulum, & sic versus esset Δακπλικώτες imo Joannes Diaconus Εχηγητικώς in Scholiis addit δ, Εκιθάειζεν, inquit, δ Απόλλων δ υδς της Λητές κ τε Διός. Ego non video quidni etiam legatur,

'Iμέρος να Saleils Λητές κ Διος ήδς, expungendo particulam ή, articulum δ, & paragog, cum ν. Neque enim de metro

periculum eft, ut ftet. Nam supra vers. 199. legimus,

"ΕΓΧΘ- "χεσ' εν χεσό, χευσέωυ τε τευφαλήσε, non χεσοίν, quamvis χεςσ' in eadem sede sit βεσχυήστα λεκτεν. At lanatur, inquies, per tertium Positionis genus. Concedo: sed addo etiam & -ζε in καλάειζε sanari posse à sequente Liquida λ, quæ potestatem habet producendi præcedentem syllabam brevem extra Cæsuram, ut apud Homerum Iliad. c. vers. 4. in eadem sede.

Observat, & Lette in HESIODI

nechon & alios, nel 'Avadimasias un' indeuti)
Et apud Menandrum infra pag. 480. vers. 8. in 6.

Oδπο ρόδιας παν πό πεθ. μ' αν ή λόγης.
Versus est Trimeter Acatalest. ubi in quinto pede est Trocham
(præter metri legem) nisi quod sanetur ή à sequente Liquida
e, & sic habeatur pro syllaba longa, ut Spondeum absolvat.

222. -- уопи втотато] де. убпра потать.

232. Βαινεστων ιά χεσκε σάκ Φ μεχάλφ οξυμα β. Versus est Περκοίλι Φ · sed senatur per Σωίζησιν fyllabarum

- cov in terminatione Participii Bauveocov.

234. Δοιῷ ἀπρωρεῦν ? Stephanus hoc in loco scribit per η monophthongum; ut & ἀπρωρειοθήνω. 435. Cum tamen in THE-SAURO Græco citet utrumque locum, & per η diphthongum scribat: recte. Nam temporale augmentum est, factum ex diphthongo propria at, in εἰωρεοιαι-ειιαι at aι in ἀπαίωρει, suavitatis causa, mutatur in η, κα ? ἐκ ασιν τὸ ζωαίρεστιν, mutata Præpositivà Vocali in η, & Subjunctivà subscripta, ut in μήνων pro κράθωρι apud Homer. Iliad. ά. 41, & 504. ubitamen stephanus non subscribit i, videtur enim ducere à κράνω, κρώνον, & Πλεονασμῷ τὰ η, κρήνων, secutus Etymologicum. Cannius ducit à κρακίνω, & ante Caninium Eustathius: quos ego autores sequendos duxi. Hoc vero obiter.

236. "A Jeux Segnowich Stri 3 Servoi or raglious. Qui fanetur hujus versus Augu poms in Hephthemim. Vid. in exemplo simili,

veri. 195.

237. Γοργείοις εδονείτο μέγας φόδ Θ · όι δι ΄ των αὐτέων.

Hic verius est διλίχερος, sive μαροσκελής, propter Epenthesin

Ionicam τε e psili in αὐτέων versum claudente: sed sanatur

per Σωνίζηση syllabarum - έων.

242. -- เบอนท์ พง เส สป ราผง] วร. ลีสอ.

245. -γηεας τε μεμβπον] 28. τ' εμεμβπον.

246. - ar j Seoios Xie eas ¿ 201-] pro avei χου per Tmesin. Stephanus scribit av μλεμθώς κ απόνως. Ego cur accentu suo signarim hic & alibi, dictum est supra in Oper. 6'. 189.

25.2. - με μάποιεν] γς. μάςποιεν.

262. Suulbaou Stephanus scribit Suunvaou, per y Diphth. Ego cur à Stephano dissentiam de hujusmodi Aorist. orthographia;

vide supra in Oper. d. vers. 80. in ovoulus.

268. -- Αξμ' ἀπελείδετ' ἔραζ' · n d' ἀπλητον στσαξία.

Stephanus legit ἔραζε, ἀστωαλείπως · vel potius clam Stephano irreplite το μέξον. Niliforte quis velit hanc lectionem sic desendere, ut dicat, Dactylum esse in loco tertio, correpto, η, & negle-

neglecta particula Apostrophum passa: ut Oper. d. vers. 310. & 6'. 258. quibus in locis corripitur d' ante x' & A' fecundum Bailium, Langeum, & Golium: quam lectionem aversatur Ste. phanus. Vide Observat. nostras in vers. citatos & in vers. etiam 265. Oper.6'. Quorsum plura in re minime dubia? Esto erratum in Editione Stephani, non error judicii. Nam Trintavelus multis qui ante Stephan. annis vixit, legit xt (waxojoli (ut Eustathii verbis utar) five per Apostrophum, aut Thlipsin, 78 s psi-De vocalibus longis & diphthongis ante consonantes corre-

ptis aliàs erit dicendi locus in Theogon.

273. ¿vosúres en' anluins] Stephanus hic scribit sme Anadiplasialmo 78 g. Contra, in Thefaure scribit per Anadiplasiasmum. ubi citat hunc ipsum versum Hesiodi: ut & crit owleg, apud Hom. Iliad. 6. 725. cmow rew, Iliad. 2.537. cmow Eug. Iliad. v. 394. Recte. Nam & ev-- pro ev-- per Diarefin, & cm-6 paru-หลานภทมาริธา Sed fanatur syllaba brevis per Anadiplasiasmum. Za eo Rota umbilicum fignificat, unde Adject. ab eu compositum guown G, per Dieresin diphthongi guown G, per Anadiplasiasmum consonantis sequentis, evanore - evanores · ut eυωέλμε à σέλμα, Ody [.μ. 358.

276. ayhaias ze. ayhain.

277. Taiow In editione Stephani legitur Toiow. Sed erratum effe credo Typographi.

281. wa auns Mallem cum Trincavelo wa auna, ut verf. feg.

รื่อ อยามอนตั มี ฉอเปล.

283. Toix Mallem cum Trincavelo Toi H. 288. Esasov Sic videtur legisse interpres. Stephanus legis Esahal' pro esaharo, Plusquam Perf. lonico, pro esahulou nous, adeo ut Modas fit Accusations Synecdochicus.

289. -- κορωνιόντα πέτηλα] Trincavelus legit κορωνίος ντα.

291. Oid' ae er entedavoio i S'eov, z' Emmor a nolus. Trincave. legit, "OI d' ap entedavoios d'éou, n' ém vou anolus.

293. -- es Tana ess ut vers. 296. Trincavelus legit, en Tanapois,

299. Doize Stephanus legit, Twie.

302. - Toi d' www nos as hazos nodo] hazos, Accusativ. Plur. Dor.3. Declin. Simplicium pro Aazos, per Systolen: Aazos autem pro Aay85, per Metalepsin Doricam mutando 8 in a,ut in Genitivo singulari. Exempla hujusmodi apud Theocritum extant plurima Idyll. a. vers. 90. pag. 121, Kai ni d' enei n' evens ras παρθέν Θ διά γελώπ, pro παρθένες. & Idyll. ¿ 84,

Πλάν δύω τὰς λοιπάς διδυματόκ Ο σύγας ξικέλγω,

O 0 2

pro Sisting tones. & Idyll. eodem versu 106,

X,

ida

um

70-

E-

1772

h-

11

2-

n

5

observati & Lett. in HESIODI

X' de sir ber núm o pomoture o, os nun @ de sal pro Auxes. Multisque aliis in locis.

304. - υπαλύξαι] 2. απαλύξαι.

324. Dioes & TEME & Cass | fupra v. 195, legitur Dioen sul & Cans. 326. Kai σφεας φωνήσασ] Sie videtur legisse interpres. Stephanus legit Suegowiso, & adscribit in margine φωνήσασ.

330. "Anno de ooi n'en & eeso, ui ja pigrate naw. Producta

eft @ fyllaba brevis, in Penthemimeri, vi finalis s. 2. Αλλο δε τοι έπ Ο Τερέω, μέρα φέρτατε λαών.

Et sic versus est à natine.

333. -- comovra doneosas] 28. cm vara doneosas.

"AL of ava ywenous, देम है है एवं मा का कामा है दिन Sic legit Melanchthon. Stephanus legit avazdavadt.

340. Extudios. Tore Si pa Signitos 'Idras G in Signitos, sequente vocali, producitur in Enneemimeri, ut supra vers. 102, -duwun 10 'Iona . & veri. 323, negrees 'Iona .

344. - જ્લાંડ્રાય લે સાર્ડિક] ગૂર. જ્લાંડ્રાય સાળક. 364. Παντι માર્પિક જારાં કોમાં, કેલો છે માર્કાય જ્યાં છે ને લ્લાફ્રેસ.

Hic 3 in Hephthemimeri, sequente liquida u, producitur; ut apud Apollonium in Argon. a. 670.

Bangew seddoulon wei j whitaur appecionu. & 1191, Αχθομβύω όζοις, έδε μέχα τηλεθόως. & γ'. 1209.

Thue wereger leis om 3 madas zes solds. oan [] fic legit Philipp. Melanchthon, Tipg wer andicos, producendæ vocalis ancipitis gratia, cum alias corripiatur, ut vers. præcedente, Ούταμθύς σάκε G. Steph. legit σάκ G, Παροξυτόνως, præter analogiam Profodia, stante versu. Sed & hæc scriptura defendi potest, cum (teste Eustatbio in vers. 172, Iliad. 1. & 208, Iliad. u'.) office ratois lit en ramen, accentus acutus vim habeat producendæ syllabæ brevis. Hic obiter observandum, poetas fæpe accentus vocalium ancipitum pro determinata quantitate mutare.

Nam exigente metro, σειαπώμενα μαπερχατάληκτα faciunt interdum εξύπονα βραχυκα τάληκτα ' ut ήμίν, υμίν, pro ήμίν & univ. Et maes gu Tova Bean De Annta faciunt mes de cario wha waxegrued Annta . For pro for, apud Theogn. 106,

"Ισον κή συείζειν πόντον άλος πολίης. apud Hesiodum Oper. 6'. 325,

Μηδέ κασιχνήτω ίσον ποιείδζ έταιερν.

apud Homerum Iliad. a. 187.

Ioov euo i odor n' ouo wonder avrie. Nam apud me Co-AEN as, five profæscriptores, sæpius scribitur mae Eutopas. Imo Eustathius in vers.441. Iliad.c.

SCUTUM HERCULIS.

"Io' ξθελε φερνέκην-- hæc habet, "Ομπερς με ενθώνη των αξεχυσαν το Io , δι ή τραμικοί συσέκλουν. Sic "Ages pro "Ages Iliad. έ. vers. 31, & 435,

Apes Apes βροτολοιγέ μπαιφόνε, τη χεσιδλήτα.
quamvis & hujus διφορήσεως fupra ratio reddita est, in Oper. &.

verf.370.

Sic etiam oun pro oun . Quamvis dissimulare non debeo infra vers. 461. legi oun , Theographe five id factum sit imprudente me, sive sententia mutata, cum incidissem in locum illum Eustathii, ubi observat accentum acutum sanare syllabam brevem. Sed quicquid fuerit, sactum esse ingenue prositendum suit. Nec tamen, uti dixi, non agnosco utramque scripturam desendi posse per analogiam in utroque genere.

Mutant porro aut transferunt accentus poeta, Dores prafertim multis aliis modis, facta tamen plerunque prius Systole

aut Ellasi: de quibus infra, siquis locus acciderit.

Πάντες ομοκλήσωντες έχον εξυσάξμα ας ίππες.

Versus prior est neuma 345 nam dasa est na bis patitur; nempe in Penthemim. & Hephthemim. qua tamen sanatur à sequente s, aut Liquida. Posterior vero in Hephthemim, tantum : qua sanatur à sinali Liquida. Metaplasmum uterque patitur in sevori qua sas, mutata terminatione tertia Simpl. in terminationem quinta, teste Eustathio in vers. 370, Iliad. 7'.

Πολλοί δι εν πάρρω έρυσαρματες ώνέες επποι ·
ubi hæc habet Τὸ ἢ ἘΡΥΣΑ'ΡΜΑΤΕΣ μεταπλασμόν
έχει · άρμα ζδάρματος, όθεν ὁ έρυσαρμαζώ, κὴ πληθωπκόν, ὁι
έςυσαρματοι · ἀφ ε μετεπλαβε τὸ έρυσαρματες. & Etymolog.
col. 105. lin. 50. in 'ΑΝΕΙ'ΜΩΝ, έρυσαρματοι, έρυσαρματες,

Μεταπλασμός.

377. - τανυρρίζοι Steph.legit τανυρροιζοι. Trincavelus legit τανυρρουζοι. Erratum esse in Editione Trincaveli, quæ in penult. υ habet, necnon in Editione Stephani, quæ δι, satis vel illud indicat, quod ipse Steph. in THESAURO lectionem nostram agnoscat per ι. ubi in TAN Υ' 'P' PIZO Σ citat hunc ipsum Hesiodi versum, Αίγειερί τε τανυρρίζοι. Sed (quod sepe in aliis monui) erroris occasio hinc orta est, quod οι & υ, (addo etiam η & ει) sono, apud posteriores & hodiernos etiamnum Græcos, ab ι nihil disserant.

1900. - οωτ δέδι πνεὶ λαμπτήωντι είκτω.
Idem Hemistichion extat apud Homer. Iliad. ά. 104. de Agamemnone.

O 0 3

Observat. & Lett. in 'HESIODI

Sore de or muei raumfourn eintlu. our 7 De hujus dictionis Passione diversum est doctorum judicium. Sunt qui ducunt ab oar Neutro, aparesous 78 evos e in Duali, fecundum Etymolog. Vel x71 ou [xonlw, n snononlw. fecundum Eustathium in hunc Homeri verlum. Alii metricaufa per Metaplasmum factum volunt ab core, Nominat. Dual. ab coros Masculino teste eodem Eustathio. Cujus verba non gravabor in medio proferre. "OEZE xxive? x? who mous sino To oar & Stries croual O, & custia The Svinor oate, 1 κα] Σποκοπίω, η συγκοπίω, όωτε. Ε τεροι δε σφασιν ετως, έπο TE OW O deceving XT ustandaction, owe . How XT usta-Treinory To a TEAINS THE CUBE OF TUINAVERS TO E. Ego Eustathii & posteriorum judicium sequor, & Metaplasmum potius hic agnosco, quam Syncopen aut Apocopen, cum apud Euripidem, tefte Euftathio, legatur owov, & alias owor; & oworow, ab ow G, so nusquam vero owewy, wy, aut ower. Vide Eustathium, pag. 328. lin.20.Iliad. γ'. in verf.427-ubi hæc habet. Τὸ "ΟΣΣΕ on Spoceirai xt Nio, wested howras vina 3, acorvins ₹D, &c.

- 393. --nχέτα τέπιξ] pro ηχέτης, metri causa abjecto ς & mutato η in α breve, more Macedonum: ut supra Oper. 6'. vers. 200. & supra in Scut. vers. 216, ιππότα Περσούς. Utuntur autem poetæ interdum hoc Nominativo Macedonico pro communi, nulla metri necessitate coacti, ut Oper. έ. 227. & (apud Homerum) Il. έ. 265, δυρύοπα Ζούς. Oper. έ. 104. & (apud Homerum) Il. έ. 175,μετίστα Ζούς * & infra in Theogonia, vers. 558. & (apud Homerum) Il. έ. 511, νεφεληγερέτα Ζούς, pro δυρύοπης, μηπέτης, νεφεληγερέτης * forte propter χαμοφωνίαν τῶς ante το ζ΄.
- 402. Ως ή λέοντε Νο αμφί κταμλίης ελάφοιο. Versus est λαγαεός Sed videtur quodam modo sanari (in Penthemimeri) o syllaba brevis á præcedente Acuto da τω σεουμβίω δέδαν, ut docet Eustathius in φίλε in Hephthemimeri) in vers. 172, Il.γ.
- 405. 'Ha' ώςτ' αίγυποι γαμ ζώνυχες.] Sic videtur legisse interpres. Stephanus legit, 'Oι a'-
- 409. d.παλήσατο] Sic interpres. Stephanus legit ἀπαλήσε).
- 411. Esse uli es si au que uá x lu Se que av Ese vo. Stephanus legit de si. Sed redundare videtur 3, si sensum respicias, cum pracedat particula 3 vers. proximo, Apostrophum quidem passa; quamvis per metrum stare potest, au que Propositio si suo Pronomini

SCUTUM HERCULIS

mini postposita accentum suum hic retinet, cum sit è numero Texpovor.

125. cmovia] 28. megoisila.

431. Ouen masicar] Sic legendum censeo : nam sæpe apud Homerum legitur udsige à masico. Stephanus hic legit massour. In THESAURO vero citat hunc iplum versum, & legit ua-5720w, 2e. masizów, teste etiam Stephano. Si masicov legatur, credo Eliblipsin pati 78 y, pro masiyowr, metri gratia. Si masiyowr, (ut in THESAURO) agnoscenda est Zwienors syllabarum -owy ut in Body infra in Theogn. verf. 983,

Βοών ένεκ' ελιπόδων αμφιρρύτω είν 'Ερυθείη. Nam mastyowy antepenultimam producit, cum descendat à udsig producente penultimam Genitivi masiges semper apud Homerum. Hic tamen dissimulare non debeo (Iliad. 1'.

500.) Masin] Beanum Palanktov,

Μάσιμ δι' αιέν έλαινε κατωμαδόν · δι δέ δι ίπποι. Quanquam fortaffe legendum hic masi, sive pro masin per Elblipfin 78 y, five à Nominativo masses Secund Contr. nulla fa-Aa contractione. Imo ipse Eustathius in hunc versum aliam lectionem agnoscit, nempe udgi Dat, per Crasin, pro udgii, ut μήπ pro μήπι. Postrema vero lectio μαςιχόων mihi neutiquam placet, ut que per y mendose scribi videatur pro uasiyowy . nam in literis facilis est error.

Apud Homer. Iliad. v. 171, legitur Masiera, in re plane

Smili,

Ουρή ή πλαράς τε η ίχα αμφοτέρωθεν Masie J. & Iliad. g'. 622, Masie, Matte vui, eine ne Joa's Em vias innas,

pro Massile, metri causa expuncto (. (ut & in masie) pro communi uasi (2) teste Eustathio in hunc ipsum versum, ubi hæc habet, On & μόνον ματίζω κοινώς, αλλα κή ματίω ποιηπxãs, Es à và to Masie vui, ny sv masise, unde masistim Hefiod. infra vers.466. Recte igitur mihi videor hoc in loco reposuisse uasi (w, dum lego

Ουρή μαςίζων] non μαςιόων, μαςιόων, aut μαςιχύων. 437. 'Ως Α' ότ' και μεγάλε πέτεη Φρηών Θ ός εσα.

Stephanus legit and. Sed quid opus est hac productione ultimæ fyllabæ Prapositionis ? Satis constabit versus, Prapositione nihil paffa. Sanatur enim fyllaba brevis in Triemimeri à fequente Liquida. Exempla hujusmodi ubique occurrunt, ut in Theogon. 195,

2000. 00 4

Observat. & Lett. in HESIODI

்கும்.] Пவன்ச பிரை ஒகிசவின்ச க்டிகரு. எய் கி A per l'intu-க்கி:] உய்டோ கிர் ந்திக்கன ; ரி முமா சுக்கை பிருவை ; apad Mosch. Idyl. வீ'. verl. 3.

chi.] Aura's chi méwnow, 'Anappeins Modieleon, apud Dio-

nys. vers. 918. De fitu Orbis.

Sid.] And Sid vegew a que menas d'arrows, apud Apollin

Argon. 6'. 187.

gon. γ. 445. α (ut reliquas Præpositiones, ut & particulas N, κ, γ, π, &c. taceam) Argon. γ. 534.

Saro.] The whi Saro μεγαροιο κτι είδον δυθάδ' του τες. En exemplum huic nottro ['Ως δι' ότ' ἀπο μεγ-] per omnia

fimillimum!

441. Τόση ὁ μὸ ἰαχῆ βεισάρμα] Θ ἔλι Θ "Agns.

ut in Observatione proxime præcedente μ initiale o præcedentis finale in Triemimeri producebat: simili modo & hic μ finale g vocalem brevem præcedentem producit. Sic apud Apoll.

Argon. 2'.137.

Χρύστα ιδύ οι κύκλα τε Ιδίχαται αμφὶ δι εκάς ω, Et apud Theor. Idyll. d. vers. 86. Βώτας με ελέγου] Sic κέν, ράς, &c. a Liq. terminat—ut in Theogon. vers. 56,

Evrea jag o vixlas eniozero] & Scut.69.

Autos pale of [& 20, 'Os pale of] extra Casuram; & apud Dionys. De situ Orbis, vers. 885,

H 74 20 KEV and Olor om sa phies a 209 evols. Vid. plur. in Observat. in Scut. vers. 20, & 69.

451. 'Αλλα μέρα ἰσχων, φλορὶ εκκλα τοί κα πάλλων.
In hoc versu est λαγμεστις quædam: sed sanatur in Triemimeri τη περικεμβής όξεια, η τω δποςεριβής φωνθενη, ut cum Eustat. loquar in causa non dissimili. Poeta hic τεχνικώς hiatum affectat, quem alias vitasset, & ut intendat clamorem, & magno quasi majorem essiciat, syllabam brevem pleno hiatu extendit: in hoc imitatus poetarum principem, Il. g'.vers.213,

Bn ρα μερα ι άχον · ινοα λλετο δ'ε σφισι πασι. 455. Εν-σακει μεράλω] fanatur hujus vers. λαγαρότης à sequente

Liqut supra vert.437.

457. - A Lev ; spuardelle] ze igev èget delle.

Hic versus prominentem quasi ventrem habet, & inde dicitur Περικίλι . Sed sanatur per Σιωίζησην syllabarum ñi in Hearnani, ut ñi in ñi όσιν, apud Dronys. De situ Orbis, vers. 575, Οὐχ ἔτω Θενίκο ἐπ' ἡι όσιν 'Α-ψύνου (nisi forte bic

rectius

rectius scribendum non per Synæresin, aut dicendum niont pedem esse Proceleusmaticum, aut io syllabas per Sunis non absorptas esse in unam syllabam eamque brevem) & apud Theognid. vers. 552. ni in Antov,

Δητων 20 σφ' ανδρών αντιάσειν δοκέω.

tw.

pud

Dio-

Lin

Ar-

xí,

nia

ce-

u.

v,

id

u

Ĉ

Nisiforte qui dixerit hic in Antan Enallagen esse Dactyli inversi, sive Anapasti pro Dactylo, ut & in xxiii neats-Pedis Proceleusmatici pro Dactylo.

461. Ουτασ' επιρατέως ' δια ή μέρα σάκο άξαξε.

Hic versus est dimanis raja estelles, nempe in priori quarti pedis & quinti : sed sanatur utrobique ab accentu & litera sequente Anadiplasiasmi capace; ut observat in multis Eustathius Vid. supra versi 364.

466. Ίππες μας ιέτων, εκοντο ή μακεον "Ολυμπεν.

Masierius à masie verbo Poetico pro masice per Etilipin re C'. de quo vide plur. in vers. 431, "norro] hic primam producit, at vers. 469, corripit. Quamobrem? Quia (quod tyronum gratia observatum volui) Poetæ, ut pro arbitrio Augmenta Temporum aut observant aut negligunt: Sic etiam in Temporibus quæ Augmentum accipiunt, vocales ancipites Thematis initiales 1 & u (nam a communiter mutatur in n, ut in Augmentis præceptum est) breves in Præsenti, producunt aut corripiunt in Præteritis & Aorist. (nisi regula generalis prohibeat) pro arbitrio & metri necessitate.

467. 'Υιὸς Α' 'Αλκμίωνης κ' κυδάλιμΦ 'ΙόλαΦ.
De Passione hujus versus, vid. supr. Observat. in vers. 102.

473. "Οι ρ' έγρυς ναιον πόλιας κλειτέ βασιλή ...
Sic videtur legisse interpres, i.e. τὰς έγρυς έσας, nempe "Ανθως, Μυρωδόνων τε πόλιν, &c. Stephanus legit έγρυς πόλι , i.e. τῦς πόλεως τῆς Τραχίν ... πλησίον, ut interpretatur Joannes Diaconus in Scholiis.

In HESIODI Theogoniam.

Vers. 5. T Egunovoso] Sic interpres, Stephanus legit Перино-

6 "H ιππε κρήνης] Sic Trincavelus, & interpres. Stephanus legit

[Ιππεκεμώης, & adscribit in margine | ππεκρμώης.

9. -- i se 1 πολλώ] 28 πολλή.

12. 'Αγγείω, χυσέοισι πεδίλοις έμθεθαμαν.

Hic

Observat. & Lect. in HESIODI

Hic versus est acominio · sed sanatur per Swignon syllabarum sorut apud Homer. Il. i. 666.

Τὰς μαρα χευσέοισι κυπέλλοις ψες 'Αχαιών.

. 'HA Noorddwya zainozov, envorizaiov.

Observand. diphthongum as in racino rov, ut & alias diphthongos in medio dictionum sequente vocali aut diphthongo interdum sed rarius corripi: ut as in regards, apud Tyrtaum, infra p.441.in N'. vers.20.

Μή καταλείποντες φούρετε τού γεραιές.

Versus eit Pentameter.

vers.9. in momores apud Theocritum infra pag. 133. Idyil. 2.

Nบนอล, น) อองใบปี ; 'Ana [รัลอาณ์ เด สาเทรติร.

d] in Eungeida pag. 293. Idyll. κδ'. vers. 70.
Μάντι Εὐηφείδα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.

ы] in e жый, apud Homer : Il.a. 156.

Καρπον εδηλήσαν] επή μάλα πολλά μεταξύ.

18. Ha] σειστωμέρως. At. Λητώ] vers. seq. δευτόνως · Cur diversio accentu signentur vid. supr. Observat. in vers. 322, Oper. ά. Stephanus sic legit 'Ha, Λητώ] δευτόνως · alias tamen legit

no de annigous.

32. Θείνω, ΐνα κλείοιμα τά τ' ἐωτομθα. πεό τ' ἐόντα.

Trincavelus legit ώς κλύοιμα. Et Scholiastes sic exponit, το κων μανθάνω τα τε ἐσόμθα. &c. Magis tamen mihi placet prior lectio κλείοιμα (quam & interpres secutus est) propterea quod versu præcedente vocis inspiratæ mentio sacta sit, quâ posset poeta celebrare sutura & præterita. Stephanus vero cum Trincavelo legit ώς κλύοιμα. Sed addit in Annotationibus: Magis placeret hæc lectio ἐνα κλείοιμα, si cum ea stare posset versus, quod habeamus paulo post (vers.44.)

Dew γωθ αιδίον πρώτον κλείστη αοιδή, &c.

Quid si vero, ut stet versu, ως κλείστη legamus? Miror Stephanum tam sollicitum esse de hujus metri ratione, si legatur ενα κλείστηι nam potest desendi utraque lectio, sive legamus ες κλείστηι, sive ενα κλείστηι, si dicamus κλει in κλείστηι esse syllabam communem adeoque secundum pedem esse Dastylum. Esto igitur, inquiet non nemo, ως κλείστηι at ενα κλείστηι cum versu stare non potest, nam ενα est βραχυρικό ληκτον Imo potest: nam, Concesso quod penultimam sepe correptam habeat, cum tamen sit vocalis anceps, cum sit εκσωρίμον κὶ δευτονέμενον, cum denique Liquidam habeat sequentem, produci potest. Exempla producta vocalis ancipitis (sæpius correptæ) & brevts

brevis etiam producta interdum ante solam Liquidam, ubique occurrunt. È multis unum proferam, ubi deg. primam producit, Oper. d. vers. 370.

Tistes d' apa ouis il amsiae al star ardpas.

Ecce Exemplum vocalis ancipitis (alias sæpius correptæ) hic vi Accentûs acuti, & sequentis Liquidæ productæ in eadem versûs sede, nempe in priore pedis secundi. Vid. plur. de hac re in Observ. in hunc versum.

Potest & hæc lectio iva xxeiosus aliàs defendi, si admittamus Enallagen pedis, nempe Anapasti pro Dactylo, ut in alex

oper. 6'. 111.

Παὶς Α΄ Ἰઝ χάλμου Ανων κὶ ἐπ' ἀλέα λέχων.

In quem versum vid. Observationem. Postremo hujus διφος ήσεως in κλύοιμι & κλείοικι error fortasse occasionem præbuit, aut in transcribendo, aut exemplaria inter se conferendo propter similitudinem pronunciationis Vocalis v, & Diphthongi er ut observatum & alias, & supra Scut. 377, in τακυρρίζοι, pro quo in superioribus Editionibus legitur τακυρρίζοι, & τακυρρίζοι.

41. -- Jear om Agelosan Trincavelus legit Jewr kon ws. Stephanus, Jear Aweins forte differentiæ causa, nam Jewr Genitivus communis est a Jea, & Jeos Jear vero à Jea tantum.

43. Δώματα τ' αθανάτων · Jin Editione Trincaveli per incuriam legitur Δώμα] αθανάτων · Stephanus, habita metri ratione, legit Δώματα αθανάτων · Sed sic asper esset concursus ejustem vocalis in fine præcedentis & principio sequentis. Ego vero hiatûs asperi tollendi gratia particulam τ' Αροβτορμαπ passam reponendam censui: præsertim cum interpres agnoscat, dum vertit Domusque calitum; & porro cum poetis in usu sit εν δια δυοίν exprimere Ερηγηπιώς · Nec est prorsus minus probabile in Editione Trincaveli Δώμα] pro Δώματα τ' legi, per incuriam Typographi desiciente τα, & sequente τ' sine interjecto Diassemate: quod ut suspicarer ita factum, vel Αρο-βτορόμε me movit.

44. Θεῶν ΜΟ αἰδιον Φρῶτον κλείκουν ἀοιδη.

Hic versus dicitur Προκίφη , sive μοκροκέφαλ , redundante quasi in principio syllaba. Sed fanatur hoc πάθ per Σωίζηση syllabarum --εῶν. ut infra apud Theognidem in versu δλιχέρω, qui & idem est μακροκέφαλ , redundante quasi syl-

laba & in principio & in fine,

Θεοίς έυχε, δις όξη μέρα κράπος * επάπες θεών, pag. 335. verl. 171. & apud Solonem pag. 432. verl. 3,

Όλβον μοι करें इ उद्देश μακά ζον δότε, κή करें ς άπάντων.

45 -- 277-

Observat. & Lea. in HESIODI

15. -- Enury] Sic lego, secutus interpretens. Stephanus legit in Singulari ETIKTEV.

28. 'Aezoulvai d' viurcion Seai, xny soul T' dosdis.

28- Any wor. Minus apte, fi fenfum respicias. At qui constabit versus, inquies, si legatur Anyword 7' doedis. Dubitat Stephanus. Greeserus (de syllabarum dimensione pag. 17,) Langius (in Epitome Prosodiz Grzcz, pag. 409.) Bailius (de syllaba-. rum quantitate apud Scotum, pag. 889.) & Golius (de Profodia, pag. 21.) tradunt in genere Diphthongos posse corripi. etiam sequente consonante. Casaubonus (in Observationibus in Idyll. (. Theocriti) fatetur at & of Diphthongos, non in accentuum ratione folum, sed etiam in re metrica corripi posse: de reliquis negat. Exempla quarundam diphthongorum ante consonantes correptarum, tyronum gratia, non gravabor hie fubjungere. Ei ante x' & A' Oper. d. 310. & 6'. 258. secundum Trincaveli Editionem,

Εὶ δέ κεν ἐρράζη, τάρα σε ζηλώσει κ' ἀξρρός.

* Ασκρη, χείμα καλή, θέρει δι' άργαλέη, εδέπο] εθλή. Ego autem Stephani exemplar mihi propositum secutus lego -(nawodasezos, & -- Jéen dezanty.--

& ante A', apud Dionys. de situ Orbis, vers. 644. Έκ τη δι' ἀπηρέσιοι πιταμοί καναχηδά ρέεσι.

Siclegit Stephanus in Editione Heroicorum Poetarum, Anno 1566. Et apud Pythagoram (ut legunt quidam) v.3,

Τές τε καταχ θονίες σέδε δαίμονας έννομα ρέζων.

Sed hic etiam lecutus Stephanum lego offe.

s in medio ante A, apud Homerum Odyff. 7'. 387,

Έι Α' υμίν δλε μύθ Θ ἀρανδάνει, άλλα βέλεδε. Sed hic aut cum Bailio dicendum ria in dimensione prorsus liquescere, ut nulla omnino illius ratio habeatur: aut legendum forte Boxede per Ellipsin Subjunctiva vocalis, ut in vole, quod inde dictum eft, accidit; & in Syracofus, à Euganon G, apud Virgil. Eclog.6.1.

Prima Syracosio dignata est ludere versu.

of ante,, Iliad . 9'. 225,

Ho'da' 'AnnO, wi o'egarui vnag eirag. Sed hic observandum, v sequens liquescere. 29. 292.78. Vide plura exempla apud Cafaubonum.

au ante δ, i. 395, Πολλοί δ' 'Αχαιίδες εἰσὶν ἀν' Ελλάδα τε Φ βίω τε. ou ante o. Iliad. 1.414,

Es d's xev dizad' inwind gialu es maleide vaiar.

Quod ad me attinet, Ut neque iis affentior qui docent partieulas integras N, 76, x6, y6, x6, y6, 26, &c. particulas, inquam, integras, sequente etiam consonante, in dimensione pedum negligi interdum, ut in Oper. d. vers. 5,

μβρ. Peia μ β βeider, gra j βειάοντα χαλέπη.

& in 6'.265.

Ne. Bennai j gea te mesquyeir, n' ni ni di tegmi. De qui-

bus supra suis locis dictum est.

Sic neque ab iis plane diffentio (quod pace Casauboni viri doétissimi mihi liceat) modo velint suam regulam de particulis Apostrophum passis intelligi, & non de integris. Et sic nullus locus relictus est particulis in consonantem desinentibus: nisi sorte quis velit sic excusare, quod liquescant plane v, e, s, in sine ejusmodi particularum.

Quamobrem, Excepto quod mihi Stephani exemplar sequendum suit, lubens retinuissem particulas n' & s' post es in superioribus exemplis. Nam apud Homer. Iliad. 4'. vers. 750. (qui versus à Grammaticis citatur) in Editione Frobeniana legitur es diphthongus correpta ante s'. Stephanus vero expungit s', sed

in margine lectionem agnoscit,

Δάτερω δ' αὖ βοιῶ Ͽᾶκε μέγαν κỳ πονα δημῷ. Imo Eustathius in Scholiis sic, exponendo, repetit, τω δάτερω ή, &c. Et hujus particulæ vim etiam interpres retinet. Postremò, (ne ad tædium) eo animo sum ut existimem Poetas in adductis exemplis & alias consulto interjecisse particulas Apostrophum passas διὰ τω ἐπαλληλίαν τῷ φωνηέντων, hiatûs asperi vitandi gratia, ut docet Etymol. in ἐγων, in versum Il.γ΄. 188.

Καὶ Νέρὰν ὁπκερΘ ἐὰν μῷ τοῖσιν ἐλέχδιω.

ubi hæc habentur, Ὁ ποιητὰς, ἐκκλίνων τιω χασμωδίαν τζι φωνηέντων, ἔπε το ἐρὰν μῷ τῷ ν. Ετ Ευβατρίμες in vers. 76. Il. ά.

Τοὶ Νέρὰν ἐς ἐω] ৺Οπ τὸ Ἐρὰ, συμφώνε με ἐπφερριμές, ἀπρερελητήςν ἔξι τὰ ν · φωνήεν ἸΘ- ἤ ἐπαρομμές, ἐφέλλε) τὸ ν παρὰ τω ποιη ἢ. Summa huc redit: ut χασμφδίας vitandæ gratia scribitur ἐγὰν ἐπίκερος, & ἐγὰν ἐς ἐω, non ἐγὰ. sc - ζηλώσες κ' ἀερρὸς, - Θέρξ δι' αργαλέη-Πολλαὶ δι' Αχαιίδες - Δουτέρφ δι' αὐ · non ἐκα, ωκα, ωκο, propter asperam vocalium & diphthongorum ἐπαλληλίαν.

49. Octor ocertarios & Seden, neget tracus .

neget] Sic legit Phil. Melanchthon, per Metathesin & Syngresin, metri servandi gratia. Stephanus legit negeti te] forma

lonica & incontractà; ut & Trincavelus etiam. Que lectio si

admit-

Observat. & Lett. in HESIODI

admittatur versus erit Aagaegs · sed & sic etiam sanari potest in Enneemimeri, per Accentum acutum, & literam sequentem

Anadiplasiasmi sua natura capacem.

56. Έννεα γας δι νύκτας εμίσγετο μητίστα Ζούς. De producta particula γας fequente δι, vide Observat. in versum 69, Scut. in Triemimeri: & in vers. 20, Scut. extra Casuram in carmine μακερχεφάλφ.

60. "Hal έτις εννέα κθεας διώφερνας, ησην αοιδή. De Systole in κέρας, & accentu mutato propter ultimam correptam, Con-

tule Observat. in vers. 182, Oper.6'.

71. Newordpay. Trincavel. Nnas. Steph. Nfas. Erratum eft in

utriusque Editione, occasione vitiosæ pronunciationis.

79. Καλλίστη θ' ή η του σερφερες α΄ η όζεν άπασέων. Hic versus est βρλίχερς sive μαπερσαελής. Sed sanatur per Σωνίζηστη syllabarum - έων, ut in σύτεων supra in Scut. vers. 237. & infra Theogou. vers. 361, άπασέων. Apud Dionys. De situ orbis, πασέων, vers. 619, & apud Apollon. Argon. δ'. vers. 1132. μελιστών. Exempla hæc omnia ejusdem sunt Declinationis, & eundem in versu locum occupant.

91. 'Egzéndior d' ava asu Bedr as inaonor J. Versus hic est de madris, nempe nazaegs n'acorderans. Quales sunt illi apud

Homerum:

"OI หล ย อิพที่บทดา อิยอิบ พิร ทุนท์ดะดบ. Il. i. verl. 155,

*Ol d'i μιν τω και και Στον ας πμάσωντο. Od. τ'. 280. Horum versuum λαμαφότης sanatur multis modis: & quod Adv in Hephthem. Emphasin habeat, & quod Oxytonon sit, & quod in Liquidam desinat, & quod sequens sit δωσιμόνου.

Versus autem HES10D1C1 Podismus majestatem prz se multam sert: Nam prioris Hemistichii celeritas compensatur posterioris tarditate. Illud enim ex tribus Dassylis constat; hoc vero ex tribus Spondais, sanato quarto pede, ut dictum est.

93. Toin Muraiwr iegn diris ar Dewnoir, Sic videtur legisse interpres, 'Emown mannis, mus Stephanus legit," Oia voi. Trincave.
"Oia voi, sorte pro v.

130. Νυμφέων, αι ναίκσιν αν έρεα βησήεντα.

Hic versusest, ut ita loquar, i seniqua G, caput habens præter metrum fluidum, propter Dialysin Ionicam, & plus æquo tumidum: Sed sanatur per Sunis (no w inter pronunciandum, duabus syllabis [- ew] in unam quasi syllabam coalescentibus, ut infra vers. 828,

Πασέων δι' εκ κεφαλέων πος εσίετο δερκομβοιο. Qui versus est etiam υδρωπικός, sive Περκοίλε . Sed sanandi ratio

THEOGONIAM.

ratio eadem est atque prior: Tales sunt illi versus Virgiliani, nempe uaneonioano, sive, uti dixi vi eonepano, Eclog. 8.81, Uno eodemque igni: sic nostro Daphnis amore.

& Aneid, 12.847,

teft

em

cta

cut.

ine

in

on-

t in

eft

llafra

71d-

wv.

in

1

ud

Eòp

lin

præ

tur

hoc

ter-

we.

orx-

tu-

du-

bus,

andi

atio

Uno evdemque tulit partu, paribusque revinxit

Serpentem spiris- ubi post factam Synalupham sive Ethlipsin syllabæ eo in eodem per Cuvi Inouv in unam syllabam absorbentur.

135. Octav Te, Petar Te, Ocur Te, Mrnuoowilw Te.

Hic observandum, versus πελυσωνδέτες sæpe λαροερτατα pati in Triemimeri, præsertim vero in τε Enclitica particula producta utcunque: ut que apud Latinos. Vid. infra vers: 340,& 341, & 905,

Φάσιν τε, 'Ρῆσόν τ', 'Αχελλώϊον άς γυροδίνω. Νέωτον τε, 'Ροδίον θ', 'Αλιά κιωνα θ', Επαίπορόν τε.

Νέωσον τε, 'Ροσίον θ', 'Αλια κυονα θ', 'Επαποεόν τε. Κλωβώ τε, Λάχεσιν τε, κ' Αδοπον, αι τε οιδείσι.

Virgit. Æneid.3,91.12,363.

Liminaque, laurufque Dei, totufque moveri.

Chloreaque, Sybarimque, Duretaque, Therfilochumque.

ubi que producitur sequente l & f, ut τε supra, sequente λ & e.

137. Τες τ΄ μεθ΄] Stephanus Præpositionis transpositæ & Ectibipsin passæ accentum transfert in priorem; minus recte:

Nam ne integra quidem hoc in loco Præpositio foret, accentum in priore haberet, propter interjectam particulam ρε, multo minus igitur Εξεθίρες passa. Nec tamen temere à Stephani exemplari recedo: sed Gazæ autoritatem sequendam ratus, qui lib. quarto De Construct. pag. 56. in Composit. Anastrophe hæc habet, Ai παθέσαι εμθλιμν τε φωννέν Θ εκ ανασρέφον Θ, εἰ μκὶ στιμκό δπομεροιτό πε, ἢ τὸ σημαινό ωθον διαφθείεριτο, μκὶ ἀνασρεφο μθόνε.

138. --- Longe] Stephanus scribit per Temporale augmentum in initio, & per n diphthongum in medio. Ego vero neglecto Augmento (ut sit) retineo Thematis initialem literam, ut in Lysero apud Homerum pro nyeigero, ab eyeigeus Il. 6'. 41.& in agre pro ngre. Il. y'. 447. Quanquam, ut ingenue satear, scripturam hanc non tam laudo, quam excuso: Quod vero attinet ad penultima Orthographiam, Vide Observat. in Oper.

d. verf. 80.

240. Βεόντω τε Στεεόπω τε] Βεόντω & Στεεόπω, Παεσξυτόνως, à Βεόνης & Στεεόπης, Propriis nominibus. Βεοντω΄] v. seq. 'Οξυτόνως à βεοντή, Appellativo, tonitru significante, ut & τεεοπή, fulgur. 26. Βεόντω τ' Ατεεόπω τε.

144. KUXXO-

Observat. & Lett. in HESIODI

Versus hicest δολίχερς sive μακροπελής. De sanandi ratione, consule supra Observat. in vers. 79.

149. Koff To, Beideeds To Toyne o' Cophoque Tene.

Hic versus est Hegro in G fed sanatur per Swilnow terminationis Attick in Beidewe, ut infra vers. 714. & in Beidewe, vers. 817.

151. "Amason. 28. "Amaron.

165. marig@ 1/2] Mallem males 12, ut infra vers. 171.

178, Πάντη · ο δι' ομ λοχιοίο πάϊς αράξατο χειεί.

Hicis in mis in Hephthemimeri producitur vi finalis s, ut in a-liis sape ab Eustathio observatum est.

186. -- δόλιχ' έζχεα χεροίν έχοντας.

Ponix'] Stephanus post Ethlipsin transert accentum in antepenultimam, qui quidem esse deberet in penult, cum share, nomen integrum, sit 'Oğurovov. Lege igitur shaix', ut apud Stephanum in Homeri 11.5'.533,

δολίχ έξχεα χερσίν έχοντες.

196. `Αφεργύειαν τε Βεαν, κ΄ ευτέφανον Κυβέρειαν. & 199. Κυσεργύειαν δ', όπι γρύτο πολυκλύτφ ένι Κυσρφ.

Uterque verius est Meneria. Ventre tumens & præter metrum fluidus, & quasi spumeus. Nec temere hoc sactum est, opinor, sed consultó: credo enim voluisse hic poetam rexistrations, non isveixos no montros tantum, originem Veneris ex mari, sive ex spuma, & materia sluida, describere. Alioqui fortasse pro Kures spiesas posuisset Kures spiñ quo Epitheto usus est Hom. in Hymn. Veneris, v. 1,

Kumegywii Ku Higlar ael oouds---

Noluit tamen, opinor, propter causant allatam.

Utriusque vero versûs pathos simili ratione & modo sanatur, nempe per Sunisnost syllabarum etar. Quæ si cuiquam durior videatur; consulat velim vers. 5, Oper. 2. & vers. 80, Oper. 6'. ubi eta in Peia, & Eiaes, in versu, manegaegado, per Suni-

Chory in unam quafi coalefcunt fyllabam.

200. HN perouun Na, on un Sew Zequal von. Et hic etiam verfus deinceps fequens (continuata de origine Veneris fictione)
bis patitur fecundum idem metri pathos atque præcedens, fed
in locis & terminationibus diversis Observandum, hic Poetam
affectasse hoc pathos, ut cui magis placeret Synechphonesis terminationis incontracta, quam Crasis Attica. Licuit enim, libuisset,
modo, sic modificat sine aliqua metri passione,

Hor pirouman, on unow Trepadron. Sed, ut dixi,

dixi, non placuit Grass Attica. Trincavel·legit φιλομή ξα.
218. Κλωθώτε, Λάχεσίντε, κ) Αξοπον--] De hujus versus
passione dictum est supra, vers. 135.

220. Αιτ' ανδρών τε Βεών τε παζαιδασίας εφέπεσαι.

Hic Παραιδασίας, est Paroxytonon, & Secund. Declin. Parifyll. (τῶρδασίας, Dierum vers. ult.) κὶ μακρησιπαλνικτεί. Si vero estet fecundæ Contract. estet Propuroxytonon, κὶ βραχυνασταλνικίνουν ἀν. Observandum hic autem, nultas Præpositiones διχεόνες, metri causa, interdum assumpto ι, interdum vero facta Trope, sieri τειχεόνες, ut ἀπο, ἀπαί · Iliad.λ΄.663, τῶρ, τῶαί · Iliad.κ΄.376. & in Composit. τῶαιδείδοικεν in Hymn. Mercup. vers. 165. ἐχὶ, εἰνὶ · Iliad.β΄. 199. τῶς, τῶσείς · Iliad. μ΄. 227. & in Composit. τῶκιρείδηον · Iliad. μ΄. 637. κτι, ταιταί · in Composit. ταιταίδασι, γε. ναιταίδαται · Odyssiv' 110. ναιταίδατες, Argon. β΄. 353. τῶρ, παραί · Dionys. De situ Orbis, 565. & in Composit. παραίφασις, Coluth. in Hel. rap. 241. & Naumach. infra p.453.ν. 18. παραίδασις, Apoll. Argon. δ΄.832. 227. Λήθων τε, Λοιμόν τε, κὶ "Αλγεα δακρυόεντα, Hic ε in Triemimeri producitur ante λ, ut vers. 218.

229. Neined τε, Ψοθέας τε λόγες, Αμφιλογίας τε. Hic versus respectu metri est διπαθής, nempe περιοίλι & λαγαρός. Prior metri Passio sanatur per Cuni nou syllabarum -έας in Ψοθέας, (ut-έα in Leuδέα, Accul. Sing. vers. instra 233.) Posterior, per Estasm finalis vocalis Præpositionis in compositione, sequente λ. Exempla in utroque genere observavi plurima. -έας per Σιμίζησην quasi in unam syllabam contrabitur in Accusat. Plur. 2. Declin. Simpl. in πευσέας supra Scut. vers. 188. & 5. Decl. Simpl. in πελέας, Accus. lon. pro πελλιές, Oper. β. 198. & 1. Contrast. ut hic, Ψευδέας, &c. Et Pronominum, ημέας, Iliad. θ'. 211. & ν'. 114. υμέας · Apoll. Argon. 6'. 1131.

& Odyff. M. 163. opéas, supra Scut. 169, &c.

Estasis vero syllabam brevem sanat plerumque sequente Liquida (in Casura præsertim) ut in reliquis orationis partibus, ita etiam in Præpositionibus in vocalem brevem aut ancipitem desinentibus: de quibus aliàs extra Compositionem: & in Compositione, ut in subjectis exemplis.

infra verf. 793.

Αι λα δι ζπολήγον δνεμοι, λιπαρά ο γαλάνα,

Theorit. Idyll.x6'.19.

Theorit. Idyll. x6.226.

Pp

371-7

Observat. & Lett. in HESTODI

em-] Taiar emporegat araexestormenteon, Phocylid.94.

233. Nupra r' ald rea nà ann de a y el varo movros. Hic Zunignos est terminationis Ionica & incontracta in ald de a, ut supra

verf. 200. in ornoundea.

235. Owsens unuseris te n'm & sol Setustou. De metri Paffione vide vers. supra 79. Setustou Aut Genit. Ionic. est 2. Parifyll. a Nominativo Setusin, (quod Nomen agnoscit Stephanus in Thesauro) pro Setustou Peristomeno, per Epenthesin te, ut quidam volunt, vel per Dialysin to a recomply ut volunt alii: Aut Genitivus quintæ à setus Setusos, pro communi Setusou Paroxytono, per Epenthesin to e.

238. Knw] Stephanus legit Know aut erratum potius est Typo-

graphicum.

240. μεγήσητα] ut πολυήσητον, vers. infra 908.& πολυήσητος, in Hymn. Ven. 225, & 274, ab εσητός. Sie videtur legisse interpres. Trincavelus legit μεγήσητα · Sed erratum est Typographicum. Stephanus, μεγήσητα · In Thesauro vero suo præsert lectionem nostram, μεγήσητα τέννα θεάων. Ubi tamen sun, inquit, qui legendum existiment μεγήσητα.

243. -- Euneán] 28. Euneán n.

258. Ad revoun] Sic videtur legisse interpres. Stephanus legit 'Aprovon.

267. 'Η ϋκίμες θ' 'Αρπγας, 'Αελλώτ', 'Ωκυπέτων τε.

"Αρπιμας] Προπαροξυτίνως, propter Systolen ultimæ, pro communi 'Αρπιμας Παροξυτίνως. Trincavelus & Henischius legunt Προπαροξυτόνως quibus assentior. Stephanus vero legit 'Αρπιμας Παροξυτόνως, minus recte meo quidem judicio. Imo in Thesauro, quem consului hæc dum scribebam, citat hunc ipsum versum, & scribit 'Αρπιμας, Προπαροξυτόνως. De Systole hujusmodi 1, & 2, Declin. Simpl. consule Observat. in vers. 182, Oper C'.

270. -- nallinagnes] 29. nallinagno.

277. 'H he elw Ivn n, ai el a Savator n d'ynew.

a'ynew] senio non-obnoxia; Nom. Plural. 4. Parisyllab. per a
Diphthongum, sive ab or per Etasin & Synæresin, sive ab aos,
ab a'ynewor, per Crasin & Synæresin, ab a'ynew or, a'ynews. Trincavelus, Stephanus, Henischius, & Lectius, legunt a'ynews. Quæ
quidem lectio ut interpretum nulli placet; sie ut defendi possit
vereor, nisi dicamus Adverbium esse. Quæ quidem defendendi
ratio mihi neutiquam placet, propter Ellipsin verbi Substantivi,
& Conjunctionem Copulativam; ut nec illa defendendi ratio pla-

cet, siquis moliri se velit, ut dieat Aripes, este Nom. Plur. 5. Simplicium, sactum per Ethlissin is v, & crusin Doritam, contractis vocalibus os vel me in m, ab dyshew Sing. dyshews, Plur. vel, ut quidam volunt, wes a dyshew Sing. dyshews. Quid multa? Consule Stephani Thesaur. in 'A THPO 2, ubi citatur hoc ipsum Hemistichion - Lasaurery dyshews. Association in destruction on dyshews, vel secundum Stephanum. At quare per a monophthongum? Minus recte proculdubio, cum præcedat Lasaures, Plural. non dyshew, Dual. Nam præcessiste modo Landro, secutus essem lubenter Stephani lectionem (in Thesauro) dyshew ut apud Homerum, Iliad. 44-323,

Αι εί δη μελλοιων άγησω τ' άθανάτω τε.

Ewed ... & g. 444,

- 'Tues of' हेड़केंग बेंग्रांष्ट्रक में के जैवार्यम् महः

280. The st of the state of Research de description of the Hic versus apud Stephanum est 281. Nam huic proponit versum illum Mex 3els Kanness] qui in Editione nostra infra habetur, num. 288. Sie transponendi hujus versus autorem habeo Philippum Melanchthonem. Quo accedit etiam Genealo-

giæ Geryoneæ ratio.

281. Έξε τος ε Φρυσάως τε μέγας] Notanda Σωίζησις fyllabarum - άως in Χρυσάως, ut --ωα in Ποσηδάων Θ apud Apollon.
Argon. δ'. 1621,

HA Hood Law G, not Teitor G Laws,

283. Telvel' · od' dog zedodov ezer ut zegor oinno.
Notanda Zwilnor, vocalium do in dop, ut in od G apud Mu-

seum infra pag. 341. vers. 224,

"H he pado ranien, o j ni parte panes Trinca-Quanquam diffimulare non debeo, magis mihi placere Trincaveli lectionem, in quam nuperrime incidi; Est autem hujusmodi,

Tev8' . 8 d' dop 200 ofor--

284.] Xŵ pro no, o, per Thlipsin no i, & Crasin vocalium a o in w, & Tropen no n ness ro x, obsequentem asperum. Stephanus, vero sic scribit, X' w] quasi nulla effet Grasis, sed Thlipsis potius Diphthongi ai, & Estasis vocalis brevis, mutato o in w. Qua quidem scribendi ratio mihi neutiquam placet. Quis enim unquam legit o per o per Estasin at w pro o & nw pro no post Grassin sæpe legimus, ut & reso pro o e resos apud Theocritum, Idyll. n. 91. 2000; ldyll. 18.18, pro n o euos, we cas pro o avecus, Mesch. Idyll. 1. 18. 8. 1000 sv pro no descent. Pp 2 Idyll.

184

Zn-

pra

Paf-

eft

fcit

efin

ut

uni

10-

cs,

in-

0-

rt

ıt,

it

Idyll. i. 31. razanna pro ro azanna, Idyll. xy .60. ranneanyov pro to autre govov, Idy 1:21. Et hac omnia cum multis aliis etiam secundum Stephanum: quamvis in aliis ejusdem naturz eandem scribendi rationem non ubique observat, ut in & "Aao O pro o Frao O. Theocrit. Idyll. a. 135. a 50e205 pro o asperos,6'.11, a pegymsos, pro o apegymsos,i.20. a eloo pro o seio 6,8.30. o exaios pro o aexaios, ed. 8. Contra superiorum analogiam. Scribendum rectius, a hap , wsog 265, wo es v 1505, aco saezai . Et hanc quidem scribendi rationem in hujulmodi exemplis constanter observo, ut in & pro o 2 per Crasin tantum Doricam. Idyll. d. 65. (ut apud Theognid. 87170 200 pro o cmπ χων, 914. Τέλανον pro το έλανον, 269. per Grafin Atticam) Knoa pro n' con, Idyll. a.82, per Thlipsin 78 1,8 Crasin Al a ε in n. ωπόλ Φ pro o αιπόλ Φ, Idyll. a. 87, per Crafin Al oa in ω, & Synarefin All ω; in ω. φπολοτριο οι αιπόλοι, Idyll. a. 80, per Thipfin, To i in oi, & Crasin of oa in a, & Synarefin Al wi in w. At illa, & revuere pro & endi-Sees, Idyll. ¿. 8. a 'jase' pro a ajast, 17. a 'muenna pro & compenna, Idyll. i. 54. ut & illa apud Theognidem al ชิงชี pro ซึ่ง เชิงชี, 21. ล่งยที่ รา pro ล่งยที่ 60, 147. & apud Pythagoram แต่ "misa sau pro แต่ อีที่รฉบาน, 30. recte videntur debere scribi per Thlipsin tantum minoris vocalis, propter pracedentem majorem, aut diphthongum. Sunt autem quæ utroque modo scribi possint per Thlipsin & Crasin, ut za pro z n z a, aut per Thlipsin tantum, ut x' n, x' a, cum sequatur vocalis longa, & metri ratio non indigeat Crafi, syllabæ producendæ gratia. In his ego diutius immoratus fum, quod præsentiscerem non licere mili per Typographos ad Theocritum recognoscendum pergere. Desiderationes enim funt in Scholis Poetz Græci, quam ut ferri possit nostrarum Observationum ulterior expectatio. Quæ supersunt igitur observatione digna apud HE-SloDuM, quæque ad institutum nostrum proprie pertinere videntur, qua possum brevitate percurram.

306. The Tupdova pari surjustual de pirotner.

Trincavelus, Stephanus, Henischius, Lectius, legunt Tupdava]

Sed sic quemadmodum constet metri ratio, non invenio: Nam admissa licet Synezesi, vocalium as in Tupdava, ut in resuma se supra veri. 281. restat adhuc non sanabilis razaestre, in -va, Spondeum quasi absolvente. Quamobrem recte mihi videor legisse per o Tupa ova Et sic nihil subest difficultatis, ratione metri: ut in Hymn. Apollinis apud Homerum, vers. 352,

Dervoy T' agransoy TE Tupaova. Thua Bestoits.

(quam-

(quamvis, in codem Hymno, versus idem legitur num. 306. ubi scribitur Tupaiova, per errorem) unde Derivatum, Tupa-

311. Κέρθερον ώμης ω αίθεω χύνα χαλκεόφωνον.

De Synizesi in didea conful. Observat. in vers. 71, Oper. d. In Editione Stephani deelt wiva, ut & in Editione Lettii.

312. Πεντηκον πακάρλων, αναιδέα τε, κεατερόν τε.

In Editione Henischii pro Πεν Πακονταια elwov, Πεν ηπονταπέφαλον nescio qua incuria è Scholiis irreplit in textum. In Editione Stephani leg. Πεν ηπονταια elwov per errorem, ut & in Scholiis pro Πεν ηπονταια elwov. Nam in Thesauro citat hunc locum Hesiodi, & legit Πεν ηπονταια elwov Et analogia etiam in cateris à πεντηπονται compositis hanc scribendi rationem confirmat, ut πεν ηπονται δεσχίω, πεν ηπονταίχο, &c. Crispin. legit, Πεν ηπονται elwov, nobiscum.

316. - ¿nnegro] Aor. 1. Med. ab ¿vaiça, -açã, -neg,-negulu. Stephanus feribit per u diphthongum ¿nnegro. Ego quorum judiciis fretus à Stephano hac de re diffentiam, vid. supra Obser-

vat. in verf. 80. Oper. d in ovoulus.

320. Δίνιω τε, μεράλλω τε, πεδώκεα τε, κρατερίω τε. Vid. versus ομοιοπαθείς, supra in Observat. in vers. 135. 323,

& 24, Habentur apud Homer. Il. 2.181,182.

326. -- Σφίγγ' όλοιω τέκε] Sic legit Stephanus. Trincavelus vero legit, Φίκ' όλοιω τέκε] Scholiastes etiam in Φίκα, hæc habet, Φίκα τω Σφίγγα λέγει αυτή δέδει θυγάτης Χιμαίρας κ. Τυς φῶν Θ * ἀπ' αὐτῆς ἢ ἐκλήθη κ. τὸ Φίκιον, ἔνθα καθώκι, &c.

333. Κητώ δι' ὁπλότατον, Φόρκυϊ φιλότηπ μιγείσα.

Hic versus est Περκοίλι Θ· sed sanatur per Σωίζησην vocalium
υϊ in Φόρκυϊ. ut apud Apoll. Argon. γ'. 853. in πηχύϊον,

TE A' ที่ TOI สิ่งยิ เปอ อักอง สหานักง บัสดิย.

& in A'. 1510,

vé-

ltis a

60

TO

m

150

in

ro

t-

n

1,

19

Sec as

r

4

Oud' oπόσον πιχύιον es dida χίνε] διμ. . Nisi quis velit potius dicere, Enallage esse pedis Proceleusma-

tici pro Dactylo.

334. Teivaro dende ogie, os escuris neceser yains. Hujus versus nazaestus in Penthemimeri lanatur tribus modis; nempe per Liquidam, Subdistinctionem, & Spiritum densum: quibus adde præcedentem Acutum.

336. Tro Mi du Knows & Dognun - No 621.

Trincavelus, Stephanus, Lectius, legunt Dognus] à Dognus.

Philipp. Melanchthon & Henischius, quos ego sequendos hic dusi, legunt Dognus - cujus lectionis expressum vestigium sequi-

Pp 3

Observat: In Lette in HE SHODI

gur interpres in Phoreyse; Accedit huc etiam Homeri autoritàs

Φόςκω Θ ઝυ κατης άλος απευχέποιο μεθού 1 Θ.

& Ody J. v. 96.

Est autem Gentions a Nomingting Copums teste Eustathio in vers. 862.11. 64. 451 And The Copums inquity existence & Etymolog colors 14. 110. 385 Isken an missis un résoure mes d'an est en résoure mes d'annuel de raire de raire de la communité des la communité de la communité de la communité de

340 Paque Phopu To Azerdiev depugodielu.

Trincavelus, Stephanus, Henischus, Crispinus, Lectius, legunt,

Adord : Mapogradras i minus recte. Nam cum penultima longa fit; & ultima fua natura brevis, Profediæ ratio postulat, ut, si in penultima habeat accentum, scribatur Resocianamentias. Et insuper Adorsia hujus dictionis, quod ad sorreia attinet, Agamar in seribendo exigit: quos, coim Masogravor, dictionem, & fignificat, & est nomen Resociano Pasis vero Resocianamenti pesare adors per acceptante de la compositione de la composition

- Azerdier appeadirle] Sic legent omnes, ego quos

confului. Mallem fic legere,

Azerdiou T' Agrupodivlu] Ut fervetur gratia Polyfindeti, & analogia hujus cum duobus præcedentibus verfibus, & quinque sequentibus: Qui versus omnes sunt mavour de 701 præter vers proxime præcedentem Enguluna di in principio versus non apus est Canderne post Enguera, At in hujus verfus fine Conjunctionis ablentia ferri non potest: aut peribit gratia Polysndeti, quam tervari oportet. Esto. Servetur Schematismus five Polysyndeti gratia. At qui constabit Podifmus five Metri ratio? Optime. Est enim versus morale. qui fanatur per Synarefin vocalem five Potentialem (ut ita loquar) five Synecphonesin Poeticam, eamque hoc in loco affectatam: alioquin enim præcavisse potuit poeta hoc pathos, si voluisset uti Synizest sive Synarest Reali & Actuali. Sed abhorret à poetarum usu, ad communem & Atticam Crasin sive Synaresin confugere, præsertim vero ubi nulla metri necessitas, ut in hoc loco, videatur exigere. Quid Eustathim? In vers. 194. Il. φ'. pag. 1316, lin. 21, &c. "Ωρα ή το 'AXEA Ω' I'-Ο Σ πεντασυλλάδως ενλαύθα λεχθέν, διά το 51χ θίωαι το εν THE PANNY SON BESCH EGULDION 1. HOLDE MILTON IN TERME-758 τε ροσυλλάδως 'A X E Λ Ω' O Σ λέγεται. Apud Pegolectas.

lettas, inquit, 'Αχελώ eft quatuor fyllabarum, apud poetas vero, 'Αχελώ Θ, quinque: Addo, Quæ Potentia tamen, id eft, vi Σωρεκρανήσεως, funt quatuor tantum, Actu licet (natu ea scribendi ratio est ποιντικώτες) sint quinque.

Postremo, Si sic legatur,

ti.

in

ty-

t,

12

t,

d-

d

7,

15

"

Φασίν τε, 'Phoon τ' Αχελώϊον τ' άξρυ εσδίνω, (Sic autem legendum existimo 'Αχελώϊον est (ώς συλλής δίω είπειν, κ) κατ' ανακεφαλαίωσιν) Pentasyllabon σοιχειωδώς κ) γεαφικώς · Tetrasyllabon vero, σιχωδικώς κ) μετεικώς.

Desyllaba brevi in Triemimeri, & in hoc versu & sequente, vi sequentis Liquida producta, consule Observat. in vers. su-

pra 135. Est autem hic versus monumalisa] .

361. Καί Στυξ, η δη σφέων σερφεςες τη δείν απασέων.

Hic versus, respectu metri, est διπαθής. In medio videtur syllaba redundare; unde dicitur Περκοίλι . & in fine; unde dicitur μαπερσκελης sive διλίχες. Sed sanatur utroque loco per Σωνίζησην vocalium εω in σφέων, & άπασέων.

In σφέων, ut apud Aratum in Phanom. 458, Μακερί ή σφέων εἰσὶν έλιων ελίων ενιαυπί.

ut in nuewv, Solon. 2.72,

Or Svunnatan meison Exect Bion.

In anaoswy supra vers. 79,

Καλλιόπη θ' ή ή σερφερεσάτη δείν άπασεων,

In quem versum consule Observationem: ubi reperies multa

hujusmodi exempla. n 3 versiupra 79, n 8.

364. -- 'Ωκεσείναι] Περσεισσωμβώς ' Trincavelus, Stephanus, Henischius, Crispinus, Lectius, scribunt Παροξυτόνως, ut in Nominativo Sing. A quibus diffentio. Nam in Prima & Secunda Declinatione Parasyllab. Nomen Παροξυτονον μακεροδοςλημτον (φύσει & Βέσει) in Nom. plur. st Περσεισσώμβον ' ut in Prima, πολίτης] Παροξυτονον. πολίται] Περσεισσώμβον ' ut in Prima, πολίτης] Παροξυτονον. πολίται] Περσεισσώμβον ' ut in Prima, πολίτης] Παροξυτονον. πολίται] Περσεισσώμβον ' ut in Secunda χνήμη, χημαι ' Il. sc. 147. χρίωη, χρίωσι ' Il. φ. 197. ubi αι ratione accentûs habetur pro syllaba brevi, & quod ad rem præsentem apprime est utile, υσμίνη, υσμίναι Odyss. λ. 611. & in Hymn. Ven. 11, secundum Editionem Stephani.

370. - at w̄ν π-] γς. δσοι π.
372. 'Hῶ] Περισσωμορόως Rectté: quia ab - ως, ut αἰδω ab αἰδά so In Editione Stephani, 'Hæ] 'Οξυτόνως. Minus recte. Confule Observat. in αἰδῶ, Oper. d. 322.

375. Koio A' Eugubin Tener de oixoram uny esou. Can vero Eurybia peperit per amorem mixta.

Pp4

Hie

observat. & Lett. in HESTODI

Hic, ne errarem follicitus, in errorem imprudens incidi fecutus vitiofum exemplar : nam ingenue fatendum eft. Stephanis, Henischius, Crispinus, Lettius, legunt Kele d' EveuGin] & Interpres, quem fecuti funt Lettius & Henischius, vertit Crioque Eurybia. Crispin. Crio autem Eurybia. Ubi in Gracis & La. tinis erratum est: fi. n. Kele per o monophthongum scribatur, & Evertin per a diphthongum; fequitur, ut Kein fit Nominativus Famin. Eseulin vero Dat. Masculin: (& sic videtur interpres intellexisse) Sed nec Kelw est Nom. Fæm. (nam scribendum effet 'Ogurivas, ut Anto Nec' Eveulin Dat. Mafeul. nam ab Eveulin ducitur non Eveulias. Quid multa? Trincavelus, Stephanus, Henischius, Crisvinus, Lectius, erravere omnes. Erravi & ego. Quomodo autem legendum? Keeiw d' - Eveubin, -- Creio autem, (five Crio) Eurybia. Hujus lectionis - autorem habeo Scholiaften, Keeiw d' E'vevGin] KpeiO, inquit Scholiaftes, gis x segue lu muis, Eugubin 3 Horle Dupame. Ubi notandum (quod in aliis ixpe monui) in superioribus exemplaribus icribi Keiw per s, pro Kesiw per s, erroris occasione orta à similitudine ioni. Sic igitur lege,

Kgeiω A' Εὐρυβίη τέκεν ἐν] χε τίκτεν. 377. --ος κὴ πᾶσι] Trincavelus legit -ος πάσωσ. 379. --αί Ιπεοκέλο Βον] χε. λαι Ιπεοκέλο Βον.

393. Μήπην ἐπρείσσην] ab ἐπορέω, ω. Sic legit mecum Henisthiμs. Stephanus Trincavelum lecutus legit ἀποραίσην, per e unicum: sed icrihendum ἀπορραίσην, secundum Orthographia legigem, ab ἐπορραίω, Composit. à ραίω. Nam ρ initiale Thema-

tis in Compositione geminatur.

398. Swi opolow meidewi] Cum sun filis] Per Pronomen Posessium, à Nominativo opès, pro operees, per Syncopen, ut opoion Souororapud Homer. 11. &'. 202, 303. Trincavelus & Henischius legunt Eur opin mudeon pins] Quam lectionem respectu metri cum defendi non posse intelligeret Stephanus, λαγαρότητος in finali Dativi mais con fanandæ gratia, addit ν ἐφελκτικον, sequente etiam consonante, per Paragogen Poeticam: sic tamen ut per Ellasin (que quidem admitti potest) producat penultimam in oins. Quæ quidem lectio respe-Etu metri ut stare possit: at respectu materiæ sive sensis stare non potest; cum ogior sit Primitivum non Possessivum, & Pofseffenum hic requiratur, ut infra verl. 401, Maidag-es, non σφέας. Crispinus etiam & Lectius Stephanum lecuti in eundem errorem inciderunt. Recte igitur mihi videor repoluisse pro σφίσι παίθεωιν, σφοίση παίθεωι. Sic autem metri ratio falva eft, & fenfus integer; $\sum w$

Σων σφοίσιν πείθεων, φίλε δια μηδία παζεός, Translato ν Epheletico à παίθεων ad σφοίσι · quamvis defendi potuit hæc lectio,

Emi opoion malden] Sanata syllaba brevi finali in Triemimeri, lequente consonante Anadiplasiasini capace, ut instra

vers. 656, "Is who on wel.

u-

й, &

ne

2-

ir,

n-

ri-

-

13

re A'

115

n-

U-0-

2-

272

ut

0-

a-

den

0-.

e-

re

g-

n

m

0

a

Postremo, Nequid videar doctissimorum virorum judicio derogare: eo animo sum, ut existimem in superioribus Editionibus ogios pro ogosos in metrum irrepsisse per incuriam eorum, quibus recognoscendi ad prælum exemplaria typis excusa neguibus recognoscendi en esta proper confusionem soni Diphthongi es & Vocalis 1, idem huc transferri potest, ut dicam ogist pro ogosos per errorem etiam legi, propter confusionem soni Diphthongi es & Vocalis 1. De qua confusione, ut quæ sepenumero erratorum occasio siat, Vide Observat. in vers. 2. Oper. 2. in Ai.

401. Παϊδας δι' ηματα πάντα ευς μεταναίττας εί). De Systole terminationis Accusat. Plural. 1, & 2, Declinat. Parisyll. Con-

fule Observat. in verf. 182, Oper. 6'.

405. Sinπera pro j επera, per Crasin. Stephanus legit A' ηπότα, per Thlipsin το ε, & Ectasin, mutato e in n. Frobenius in Editione Homer. Odyff. a 290, legit (ut Stephanus) per Thlipsin & Ectasin. Iliad. vero J. 338, In 'mora per Apharesin minoris vocalis, ob præcedentem majorem: & Iliad. 6. 163, legit Sinπora, per Crasin: quæ quidem scribendiratio est optima: in hoctantum deficit, quod desit Spiritus Crasews index. Eustathius in Singlate loco proxime citato, exponit, nyev Ai Endra · ubi tamen Stephanus legit, ut supra, d' naura, per Thlipsin 78 n (quæ admitti nullo modo potelt) & Estasin. At hic, inquies, apud Hesiodum, vel fatente te, Annita ponitur pro ή ἔπότα · Non repugnat igitur orthographiæ, fi scribatur fecundum Stephanum d' Endra per Thlipfin & Estafin. Contra: Admissa Thlipsi. Unde probabitur Estasis istiusmodi in nafra; Apud Homerum nusquam legitur, ne secundum Stephanum quidem, nisi præcedente particula d' Apostrophum passa: naei vero aut naddi nulquam. At žadra, saei, saddin, palsim. Poscente, inquies, sic metro. Imo contra rationem metri, έπαδή, Iliad. L'. vers. 2.

Englis vinds Te n. Enthamourou Enouro.

Ubi si e Estaseus Tropica capax suisset, scribendum erat proculdubio per n initiale. Hanc vero scripturam non agnoscit Eu-

Stathius.

Observat. & Lett. in HES10D1

Rathins, sed fatetur esse carmen 'Anspador, quale est illud Odys. u'. 423,

Eminor BEGANTO Bods pivolo Teld 2015.

Summa omnium huc redit, Cum Eustathius loco citato exponat per di interesta (& Moschopulus etiam, ut supra observatum est in vers. 290, Oper. d.) & & in interesta in non videatur capax Estaseus Tropica, ut apparet in carmine 'Aurocho Nonscribendum per Thipsin di sive pro de per t, sive pro di per n sumatur: led per Crassi. Interes.

Egday] 28. Pecay.

Egden iseg rand x31 voucor incornta.

Hie to breve in Hepthemin. sanatur duobus modis: Et quod Quirerer, st, & quod sequens à Liquida incipiat, ut supra in Seut. vers. 158.

· And The Transfer Tx arabilive

430. Est αροκη] Sic legit Crissinus, Stephanus, Henischius, Trincavelus, legunt, Ένθ αροκη. -- ον κ' εθέλησι. Stephanus, Henischius, Trincavelus legunt -- ον κ' εθέλησι. Crissinus legunt -- ον κ' εθέλησι. Crissinus legunt -- ον κ' εθέλησι. Crissinus legunt -- ον κ' εθέλησιν. Forte vero versu præcedente interpungendum tantum post δνίνησιν, & legendum hic -- ον κ' εθέλησιν ut vis verborum hæc sit, prodest cui voluerit: & quæ intervenium Parenthesews notissunt includenda.

436. Ev Da Dea y voi, Danive Jind' ov ivnoi. Stephanus Trincaveli, ut videtur, Editionem fecutus, legit voioi, ut & Lectius Stephanum fecutus; in Annotationibus vero fatetur necesse esse, aut
legatur voi, metri causa, autreponatur aliud verbum pro Dajive J. ut melica vui. Ego delendum putavi i Pleonasticon in
voioi, retinendum vero panive vui, ut supra vers. 432.

Bazive.) bisk' elexpor.

438. τοκοδσιν] 29. τοκοδσι Γέ. 447. Έξ όλίγων Βειάθη, κάκ πολλών μείονα θήκεν.

In Editione Trincaveli, Stephani, Lectii, legitur & & præter metri rationem: credo, per Recognitoris incuriam. Henischius & Crispinus legunt man] Et sic sanatur metrum, sed peccatur contra Orthographiam: nam scribendum erat per a Monophibongum per Crasin post sactam Thlipsin vi in nai non nain per a Diphthongum:ut observatum est supra in nancivo, Oper. 23.

455. Esikw. Anun eg. n. Helw Levoro el Lov In Editione Trincaveli leg. "Isilw & "lelw. Steph. Henisch. Crispin. Lectius, legunt 'Isilw & "Helw "Helm] Nam in Editione Trincaveli ro cocasione similitudinis soni in locum re n surrepsit. 'Isilw] Malo Esilw. Nam in Hymno Vesta & Mercurii,

tam

tam in iplo Hymno quam in Titulo, etiam fecundum Stepbanum. apud Homerum scribitur per e Asomonlyov, Esia. unde per Aolic. Digamma Fesia, quo versuin V consonantem per Syncapen is i fit Vefta: ut toregg Fearepa, Vestera, sta ab & whoc elt, idpuw, proprie domes partem fignificat, quam igapar vocant, five focum; per Synechdoeben, vero totam domum, unde cot-5101 dicuntur, qui sut in eadem domo. Per Metonymiam vero Deam lignificat, cui vel egalear oiks Buor poupsear, Sa to Cure saines & Sixon of ourse, telle Eustath in I sin Ody S. E' . 159. ubi tamen Stephanus legit. Esin & Etymolog. Magn. col. 282. lin. 31, Fria i Jebr, was to sounds, o ban is vand med mi D and bine? (wester, in an our runs iden in much runs. Illud tamen diffimulare non debeo, istaniabile, & esian ab ¿(w fumi en maga Minas pro codem, cum funt Appellativa. Imo fecundum Enstathium; Etymolog, Commun, Con & isia hunt ab ¿Co & esia por Tropen, Dor. & Ion. s in ,

479. Zhua weyar' Tov ju or so stato Taid TEX pipe.

Monosyllaba brevia in Liquidam desinentia, sequente vocali, in Casura sape producuntur: ut hic in Penthemim, sequente etiam litera asperata. Sicapud Apollon. Argon. y. 683.

υλό.] ΜύθΟ- Α΄ ἀλλοτε υλό ὁι ἐπ' ἀκερτάτης ἀνότελλε.
γάς.] Φαιήκων · (μω γάς ὁι ἀναξ πόςσωε κέλουν, Ατροπ.
Α΄.549.

482. Πρώτον ες αυτιώ Λύκτον * έκρυξε δι ε χεροί λαβέσα.
Sic'legit Henischius: nec aliter videtur legisse interpres. Stephanus

vero & Trincavelus legunt,

Πρώτω ες Λύκτον * κρύξε δ΄ ε΄ χερο λαζίσα.

Et sic versus est λαμαριβής in Heybthemineri: Sed sanari potest duplici ratione, nempe præcedente Acuto, & sequente litera Anadiplasias capace. Sed minus placet posterior lectio propter asperam επακικίαν κως ε, quam ut vitiosam declinasse videtur Homer. Iliad. 4.4,

'Heww' au'res' d' έλωεια το χε κωέκουν ubi e ante λ producit, ne asperum hiatum faciant e e in diversis dictionibus, si j' legatur ἀσυνδιείπως. Hic tamen, teste Eustathio, γε. δ' ελωεια, per Anadiplasiasmum. & j' ελωεια ἀσυναλείπως. Præsert tamen cæteris lectionem primam κτι ζωαλαιφίω, id est, per Thlipsin τες, in δε. Cristinus legit κρύ ξεν.

493. --- ommousses d'éviaurs] ze. emmousses d'éviaurs. 503. --- dmeunnaire] ze. emeunnaire. -- dmeunnaire zaeur éverges servis producitur vi exposition.

præcedentis Acuti, & finalis y.

Observat. & Lea. in HESTODI

510, 511. Τίπτε δ' Ερρί δαντα Μενοίπον, ήδε Περμηθέα.
Τισικίλον, αιολόμηπν, αμθρήνούν τ' Επιμηθέα.

Uterque verius est uanegoneans, five sanixes . Tales sunt illi Virgiliani ad Græcorum exemplar effecti.

Nec tantum Rhodope miratur & Ismarus Orphea:

Namque-- Eclog. 6.30.

Cœumque, lapetumque creat, fævumque Typhwea,

Et.-Georg. 1. 279. Ubi tamen absorberi potest & Finanale à sequente vocali, & tum seribendum aëa. Quædam exemplaria habent per Synæresin, Typhæa: Pessime & contra Orthographiam; cum sit Accusat. Græc. à Tupwsa. Scribendum
rectius Typhwea per w, aut Typhwea per Diæresin, sic ut vocales
ea in unam quali syllabam coeant per Euni (now ut & in reliquis.

Reperitur hujusmodi Zwilnors & in Accusat. 1. Declin. Contr. ut supra in pirouundéa, vers. 200. a. d. Sa. 233, &

infra in monuy nosa, 941,

Mix 3th's or φιλόππ, Διώνυσον πολυγηθέα. Vide Euflath. in Πολυθούκεα. Iliad. γ'. pag. 311. lin. 11. Seod Sea, γ'. 27, & 450. Διομήθεα, Iliad. 3'. 365.

520. Tauriu 38 ot uni ear ediararo] Vide supra 38 product. in Triemim. ante oi, Scut. 69. Theogon. 56. & extra Casur. supra

534. Owen' eei (eto Bunds Spulvei Kegvieve, De Systole in terminat. Accus. Plur. primæ & secund. Parasyllab. Vide Observat in vers. 182. Oper. 6'.

544. - moi ear] 29. moieas.

748. Ζοῦ κυδις, μέμςε δεών αἰργρετάων. Trincavelus, Stephanus, Henischius, Crispinus, Lestius, legunt, Zevis κυδιςε] Ego vero legendum existimo Zev,] ut apud Homer. Iliad. 6'. 412, Ζοῦ κυδιςε, μέμςε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων.

562. Sinafra] Stephanus scribit per Thlipsin & Estasin, d' ทัสผา

290, Oper.a. & Theogon. verl. 405.

572. Παρθένω αἰθοίη ἴκελον, Κεονίδεω δια βελάς. Hic idem verfus & fequens supra habentur in Oper. d. num. 71, 72. ubi de

Synizefi in Kegvi dew dictum eft.

loci

Iori nullam faciat mentionem: fecisset autem proculdubio, si legendum esset 'Agyuφέτ. Obliqui ab agyuφτ'ς (quod nomen agnoscunt quidam) nulli sunt apud Stephanum: ab agyuφως (quod ab agyuφω per Epenthesin τε ε) occurrunt apud Homerum. Lege igitur 'Αργυφέν.

578. 'Αμφὶ δέ δι σεφάνλω χουσέλω πεφληρφιν έθηκε.

De Synizesi in zevochu dictum est supra Observat. in vers. 65. Oper. d. ubi, nisi me mea conjectura fallit, legendum zevochu, ut hic, & supra Scut. vers. 199.

582. Κρώθαλα, δω' ήπης Φ μ πέφη, ήθε θάλαων.
Sic legit Henischius: & sic legisse videtur interpres. Stephanus,
pro δω' in Editione Trincaveli, reponit δσ', & sic legit,

Kydduλ' δσ' ήπης Τολλά τε έτη, ηθε Δάλασα.
Crispinus etiam Stephanum secutus sic legit, & Lestius etiam Stephani lectionem libens retinuissem propter metri rotunditatem, nisi quod πολλά redundare hie videretur, cum in proximo præcederet.

593. Οὐλομών, πενίης ἀξύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
Sic legit Henishius, & sic legisse videtur interpres. Secundum quam lectionem est Enallage Generis in ἀξύμφοροι, ita ut ad sexum referatur γωναικών non ad vocem φῦλα. De hujusmodi Enallage dictum est supra Observat. in vers. Scut. 116. Stephanus, Trincavelus, Crispinus, legunt ἐ σύμφορο, non comites; Quidem lectio mihi magis placet.

619. Oude วิธิ ไลการทองโปทร สาสาเทาน Пединвейс.
สาสาเทาน] pro สาสาเทาทร, per Apocopen าซี ร. & Tropen, าซี พ ผ่ร
กั a breve, & Anabibasmum toni. Nominativus est Macedonicus poetis utilis propter ultimam brevem, ut supra Oper 6'.200,
-- การะาน าร์ที่เรื่, & rursus Scut. 216. ubi plura hac de re in Ob-

fervat. in nx tru require.

18. Σωὶ κείνοις νίκω τε κὶ ἀγλαδν οῦχ ⑤ ἀξέδαι.

Trincavelus, Stephanus, Henischius, Crispinus, Lestius, legunt per Proschematisinum Doricum & Ionicum κείνοισι. Sed metri ratio non patitur: nam vicies & plus eo νίκω apud Homerum est μακεροδάληκτον (nüsquam vero βραχυδόληκτον) & apud Hesiodum infra vers.647, Νίκης. Legend. igitur κείνοις communi lingua.

636. Euwe Lews] per Anadiplasiasmum & v Sic legunt Stephanus & Crispinus. Rectius Trincavelus & Henischius sine Anadiplasiasmo Euwe Lews] producta prima syllaba vi Liquida, ut in Eur novas supra vers. 595, & 601. & Eur, extra compositionem, a.

pud Theocrit. Idyll. xn. verf. 25.

Adeu

Observat. & Lett. in HESIODI

Aden Cui d'Alya-] Versus est Choriambicus. Et in Eure res, (quod instituto nostro accommodatius est) apud Homer. 11.4.26;

Zwe zes, opeg ne Ba orov an imoa reizea Sein.

Niss quis sorte velit contendere, hunc versum esse 'Aregador, Esto. Et Hesiodicus ettam. Malo tamen inchoari à Dastylo; cum Liquida, (uti sepius dictum est) vim habeat producendi syllabam etiam breven pracedentem: ut passim exemplis demonstratum est alias, & exemplis hic etiam adductis; quibus unum addo apud Homer. Odyst. 1.74,

"Evoa No vintas, Not nuara Cwezes aid. Hictamen, diffimulandum quod non est, ze, Cwezes. Sed vi-

tiofa potius cenfenda est quam varia lectio.

649. Τμες ή μεγάλω] De Monosyllabis in vocalem brevem definentibus, vi sequentis Liquidæ productis in Triemimeri,

Confale fupra Observat. in vers. 135.

652. - Ιυσηλεγίος απο βεσμέ] ut 659. - αμβλίκπων απο βεσμή γε. και, Stephanus respectu metri mavult και, ut ejus aspiratio frisciat brevem præcedentem in Γυσηλεγίω. Sed quid opus est hoc fulcimento in Enneemimeri, præsertim cum , sinale vim habeat Estaticam? ut nihil dicam de præcedente Acuto. Exempla ubique in Cæsura occurrunt. Instabo hic tantum in Enneemimeri: Scut. 102,

Tov ol' au Te westerme a usuml o lora o. & 340, 'E wuldos Tore of pa sisyel o lora o. & apud The

ectit. Idyl. 15. 79.

Aλλ επς τόσα φός όσα χ λαμαλός Αίγυπ. (quanquam hic fanatur partim à Iono) Nec desunt exempla apud Latinos. Unicum proferam apud Virgil. Georg. 2.5,

Muneribus, tibi pampineo gravidus Autumno.
653. Huerepas dia Bunas, Sad Coops nepsello.

De Systole in Benas, dictum est supra. Vid. Observat.in vers. 182. Oper. C'. in Tegnas.

758. The A' Coopeas woowinger] R. Engel of Emperousyous in Editione Henifehi.

694. Karophin' kant ol' augi weel uezdh' ameros van-ei in wei in Hephthemim. sanatur à tono Acuto & seq. Liquida u. ut -ei in zei seq. ç. vers 152. Scut. & -ni in xi
seq. u, 158. Scut. & seq. v. 417. Theogonia,

703. -μεμε 🕒] γε. μέγας νωό.

706. Zwi d' dreuter troor ne norm d' dua trodeginion. Trincavelus legit,

Sw

Σων δι ἀνεμον ἐνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφερηζον.

Stephanus, Henischius, Crispinus, Lestius, sequentur sectionem Trincaveli, nisi quod pro ἐσφερηζον reponant ἐσφαρομζον recte. Sed necdum constat metri ratio. Pro τ' igitur præmisso s' reponendum censui αμα- & sic constabit optime. Imo Stephanus in Thesauro, quem inter recognoscendum consulebam, citat hunc ipsum Hesiodi versum, & legit ut nos --κονιν θ' ἀνα ἐσφαράριζον. Unde adductus sum ut suspicer κόνιν τ' ἐσφαρόριζον in Editione Stephani erratum esse Τγροgraphicum, quod manavit ad posteros, & propter tanti viri sive Editionis autoritatem (nam Stephano viro literatissimo, & de literatis optime merito, nihil quicquam derogatum volo) pro genuina lectione ad hunc usque diem, quantum scio, receptum est.

714. Κόπ τε, Βειάρεως τε, Γύγης τ' αα θ πολέμοιο. In Beidgews, Σωίζησις est vocalium εω, ut supra vers. 149, Κόπ τε, Βειάςεως τε, Γύγης θ', τωρήφανα τέχνα

& infra 734,

0

ſ.

]

w

"Erda Túyns, Koff TE, z) o Berdgews μεγάθυμο

& in Beidpewy, infra vers.817,

Kono Tinde Tuyns Beragewo yeule num ebyra.

ut apud Homerum, Il.d.403,

^a Or Βειάρεω καλέκσι Seol, ανθρες δέ τε πάντες. 720. Τόων ένερθ' τωο γης, ασον έφανος ες' Δπο γαίης. Vid. Homer. Iliad. θ'. 16,

Towov svego at sew, door seares es and youns.

725. En yains nation sendent es talgraege sur.
In Editione Trincaveli legitur suoro Mendose. In Editione Stephani, Crispini, Lestii, suor voce Astiva. Henischius legit sur Nacosturius, & vertit interpres venit: Sed scribendum erat sur, Negoteumuslos, cum sit manegraed untor.

728. The pica mod asi] Recte modasi'ze mod nasi'Mendofe.

antepenultimam producat, & metro obsistat)

Nam méques penult. semper producit apud Hom. ut Iliad. 1.09,483, &c.) at modes sepius.

732. Hooted av] Trincavelus legit Hotel Ker.

734. - 6 Beideswe usza DunG.] De Synizesi in Beideswe dictum est supra vers. 714.

741. Оббаціюнт, में कार्वाय मार्र्सका देगानी मुर्गिकार.

In municov Zuwilnois est vocalium es, ut in dippesor, Oper d. vers, 30. Est autem hujusmodi Zuwilnois apud poetas frequentissima.

745. Tar

Observat. & Lea. in HESIOD!

746. Tov mes 7' lamentio nais (22) segudo cugiv.

Rii. His præeuntibus, in errorem incidi: neque enim diffimulandus est. Lege mess. Sic legunt Henischius & Crispinus: quibus merito hac in re assentior. nais] in Hephthemimeri ultimam productam habet vi præcedentis Acuti & sinalis s. ut als apud Apoll. Arg. y'. 103,

Μυθείως πάντεωτο άλις είδηα κ) αὐτή.
748. Ατεμφήως, όθι Νύξ τε κ) Ήμερα ἀωτον ίκσα.

Versus est Περικίλι. Sed sanatur per Συνίζησην vocalium εω in Aςτμφέως, ἄνον] ab εγγύς Sic legisse videtur interpres, cum vertat prope. Trincavelus & Stephanus legunt ἀμφίς Henischius legit Δάνον] à τα χὸ, & vertit celeriter; Pessime, & contra legem metri: Nam finita in eg, in secunda Decl. parifyll. (non præcedente diphthongo in penultima) Paroxytona, sunt μακερικτάληκτα. Lestius Trincavelt & Stephani lectionem sequitur, ἀμφίς, & versionem Henischii celeriter: sed non cohærent, opinor. Stephanus in margine adscribit ἀνουν quam lectionem, suadente interprete, in textum reponendam censui, magisque id adeo quod vers. proximo sequatur,

ANNING TOP SEE TEV . Rationi enim est consonum ut prope

adfint compellandi gratia.

764. To j อาศาจุย์ท เปน หอสร์เทง วูสมหเอง คืย อำทัสอง.

Duplex in hoc versu observanda Synizesis:

Prima, vocalium --in in Nominat. Ion. ordneen, ut apud

Homer. Ody J.A'. 293,

Quanquam hic, respectu metri, Synizesi non est opus absolute: magis placet hic tamen Synizesis, ut in zevorn, Il. £. 724,

Tav nπι χευσέη τως ἀφωπος, σώτας τωθεν.
Secunda, vocalium so in χάλκεον, ut supra in Χρύσεον, Oper.

ά. 109. & in ipso Adjectivo χάλκεον, (ubi cum eodem Substantivo est junctum in non dissimili materia) apud Homer. Iliad. 6'. 490.

768. 'Iosius 7' Atsew] De Synizest vocalium -ew in 'Atsew

confule Observat. in vers. 71, Oper. 2.

778. Maxpion reizenon In secundo loco est, ut Eustathii verbis utar, and secundo est. And secundo est est est est. And secundo est est est. And secundo est est est. And secundo est est est est. And secundo est est est. And secundo est est est est. And secundo est est est. And secundo est est. And secundo est.

observat Eustathius de & in Servos, in Iliad. 2. vers. 172. 779. Kloow appugsoioi] ze. in Scholiis appasenoi.

185. Τηλόθεν εν χευσέη σερχύω πολυώνυμον θέως.

Observanda hic synizesis vocalis & diphthongi -in in zeuoen, ut apud Homer. in simili materia, Il. 4'. 243,

Καὶ τὰ με ἐν χευσέη φιάλη κὸ δίπλακι δημῷ: 793. Ος κεν τιω ἐπίοςκον ἀπολεί ζας έπομο αη.

Præpositiones Beanvard Anntos in vocalem brevem aut ancipitem definentes extra compositionem, in Cæsura sæpe producuntur, sequente Liquida: rarius in compositione, ut hic in sante las. Vid. Plura exempla superius adducta Observat. in vers. 229.

795, --νήπο μ.Θ] exors. Crispin. Henischius & Stephanus legunt

vnuru G . & Crispini interpres vertit, Spiritus expers. 804. Evréa mavy Erea. Senato d' comuio yeta au Dis.

Hic a breve in Erea inchoat Adoda nouncy · Sed fanatur in Penthemimeri à sequente Puncto, & Consonart: initiali Anadiplasiasmi capace: ut supra Oper. a. vers. 129, in Hephthemim. sequente tantum consonante Anadiplasiasini capace, nullo interjecto puncto,

Αλλ' έχατον με παις έτεα Φρς μητέρι κεδνή.

806. Ωρύριον · το δι' "έποι καταςυφέλε δια χώςε, "έποι] Sic legit Trincavelus ab in un, eo: & recte quidem meo judicio. Stephanus, Henischius, Crispinus, Lectius, legunt inor] ab inpu, mitto.

811. - Záxu] ze. div . 817. De Synizesi in Beidgen, consule Observat. in vers. 714, in

Berdesws.

819. Δώκε ή Κυμοπολφανόπήση θυρατερα ω. Hic versus dicitur meiago five misege, five zonsege, quod in fine, five fexto pede, claudicet. Hujus Miurismi causa est (secundum Eustathium, in Iliad. u'. 208. qui versus est meise () n The entre zwegs en wis Emou adladoeia. Sanatur hic tamen syllaba brevis (ut observat Eustathius in oine, Iliad. y'. 172. in Hephthemim.) partim à præcedente Acuto in Sugarepa, & partim à spiritu Aspero (ut observat Eustathius loco citato, in suves,

Aidoiós Té moi eat pias éxupe, de vos Te.) cum sequatur lu θασιμόμθον κ) όξυτον κμίνον, ut apud Homerum, Iliad. ε. 371,

Mnlegsins nayyas end (ero Dugarteg. lu.

& (. 192,

אטדע עוו אפדיפעוג, לולצ לו " אף שעום דיףם שני.

& v'. 376,

Δυρδανίδη Πειάμω · o si τσέρετο Βυρατέρη liv. Hac hactenus de hujus Miurismi sanandi ratione. Addo, Miurismum . Q.9 (præter (præter adhapoeiar fexti loci fecundum Eustathium) fanari alias atque alias in alias atque alias elementorum, tonorum & spirituum dispositionibus.

Sanatur enim aliàs a folo Acuto vim habente Estaticam, ut

apud Apollon. Arg. a.341,

Ω's φάτο πάπλωαν 3 νέοι θεσιουν Ηεσικέα. Nisi forte legendum Ήεσικδια per Crasin Atticam, pro Ἡεσικέεα. Stephani vero Editio (in quarto) correctissima habet Ἡεσικέα συ κοπινώς, pro Ἡεσικέεα. Sanetur igitur, ut dixi, à solo Ακαίο, ut & apud Homerum Iliad. μ'. 208,

Τρώες Α' ερρίγησαν όπως Ιδον αίολον όφιν.

(Quamvis, teste Eustathio, Emphasin quandam hic habet: po-

tuit enim sic legisse,

Τρώς, δι ερρίγησαν όπως όφιν αίδλον είδον. & 29. etiam, telle eodem. όποιν, ut σκύπφον per Paremptosin το π, cum το φ non sit Anadiplasiasmi capax) όφιν] Rectius: Nam poeta τεχνικώς per Systolen metri, deficiente tempore, Systolen cordis, & Troum timorem exprimit. Quem forte consulto imitatus est Virgilius in simili materia, Aneid. 2. 380,

Improvisum aspris veluti qui sentibus anguem
Pressit humi nitens, trepidusque repente refugit:

Si dicamus refugit esse temp. Præs. Quod prosecto dicendum videtur, in ejusdem libri vers. 12.

Quanquam animus meminisse borret, luctuque refugit.

Non enim mihi placet, quam excogitarunt quidam, Temporis Enallagen. Hæc de accentu Acuto Therapeutico.

Sanatur aliàs Miurismus à Spiritu aspero, & Tono circumstexo

in dictione finali, ut apud Theocritum Idyll. xé. 138,

Tar whi Te @eggégeous Blingi Te, nì Sevei &. & apud Homer. Iliad. 6. 71,

Τσα φίλοισι τέκενι χαριζομβή πόσει δ.

Aliasa, Finali, sequente Spiritu aspero, & Tono Acuto: ut infra vers. 862,

Α μή Βεσεσίη, κ) ετήκετο καρούτες Θ ώς.

Alias ab Acuto (nam Oxytona sunt natura ποταμός & 9eds, infra; licet in progressu orationis signentur accentu Gravi: Est autem ruos Vocalis eadem, sive Acuto sive Gravi signentur) & Finali, sequente Aspero, & Acuto, ut apud Theocrit. Idyll. xé.201,

Πάντας η Πισήας οπικλύζων ποταμώς ώς.

& apud Homerum Iliad. 2'.230.

Isombods stiguler in Kenteur Itos as.

Aliàs

Alias ab Acuto in syllaba præcedente, & , Finali, Spiritu etiam Afpero & Tono Acuto sequentibus : ut apud Apollon. Argon. B'. 1025,

Oud' duns aide's omdinut, and over es. Alias ab Acuto in Iyllaba brevi, & Liquida Finali, & Spiritu

sequente Aspero: ut apud Apoll. Argon. a. 169,

Δεξιτερή πάλλων πέλεκω μέραν ' έντεα ράρ δι.

Alias Miurismi sanandi rationes alias fortasse his adjungemus: hic non licet. Que hactenus omnia de vi Theratentica, five Ellatica, Acuti in fyllaba brevi, aut fyllaba præcedente, aut sequente; Spiritus Asperi sequentis syllabam brevem; , Finalis, & Liquida finalis: non difficile effet, liceret modo, in aliis metri fedibus figillatim confirmata dare: 'Axxa' Tauta ulo mees Taura.

822. Ταρτάς ε οι φιλότιπ, διά χευσιώ 'Αφερδίτίω. Sic legunt omnes, ego quos consului. Mallem zevoslw incontract. ut su-

pra Scut. 199,

ri

ut

te

e-

ot.

0

Έζος έχεσ' οι χεροί, χυσέλυ τε σευφάλζαν.

& Thegon. 577,

'Αμφί δέ δι σεφάνω χυσέω κεφερήφιν έθηκε. ubi agnoscenda est Emi(nois.

825. -- вычого] ж. педтеерго.

828. Πασέων δί εκ κεφαλέων πύρ καίετο δερκομβίοιο. Primus & tertius pes Oedema patiuntur; Primus, ut vers. fupra 130, Νυμφέων, αι ναίκσιν αν' ώρεα βησήεντα. Tertius, ut Scut. 68,

'Αλλα δι δυχωλ κων κκ έκλυς Φοίε Φ 'Απόλλων.

Sed fanatur hoc Oedema facta compressione per Suni (now quæ

frequenter accidit in Gen. Plur. sec. Decl. Simpl.

Respectusedis affecta, hic versus dicitur manganoan O 2 Προκοίλι Θ, plus æquo tumens capite & ventre, sive in princi-

pio & medio.

830. Пลงางใน อัส เดือน. Sic videtur legisse interpres, cum vertat isiou emittentes. Quare autem on', & non oo; forte ad differentiam or op, componinal O, (o x71 m equal O alegar eismoluienive) שונה א מאש שונה א שונה של השונה ובנוחלוות Euflathium, Iliad. u'. pag. 858. lin. 42.) At Stephanus & alii legunt on' iciou, tanquam ab inju, eo.

832. Tauge serbei zew woo agére oaur ayaups. agers] Sic videtur legisse interpres, ita ut seile veragers, Lyangs, ad idem Substantivum referantur Taugs. Stephanus & alii legunt ageroy, ut referatur ad oway, aut woo, ayawgs]

TI Spogu-Qq2

Παροξυτόνως. Sic habent omnia exemplaria quæ consului tanquam à Proparoxytono άγαυρος. Mallem άγαυρος Περιασωμένως, ab άγαυρος, 'Οξυτόνως.

νως, ab αγαυρός, 'Οξυτόνως. 841. Καῦμα δι' τω αμφοτέςων κάτεχεν ιοειδέα πόντον, Syllaba brevis in Hephthemimeri lanatur à γ Εpheletico, sive Paragogico: Quod privilegium Liquidis, præsertim finalibus, à

poetis, Græcis præsertim, indultum est.

845. Begyths Te, stegomes Te, nueges and nio mades.
Syllaba brevis hic & in Hephthemimeri fanatur à tono Acuto.
Vocali (nam nueges est Oxytonon: licet scriptura sortiatur Graventin progressu orationis) & s Finali, cui cum Liquidis commune privilegium indultum est producendi syllabam breven præcedentem, in Cæsura præcipue, ut & apud Latinos.

847. "Εζες ή χρών πάσα] ος. "Εζες πυεί χρών πάσα] Quæ quidem lectio etiam respectu metri ferri potest, si admittamus Απαραstum pro Dactylo πυεί χρών · aut si Σωίζησην vocalium duarum brevium ες in "Εζες in unam syllabam brevem, ut εο

in "Ocozo apud Homer. Iliad. 109,

'Ogore πέπου Καπαννιάδη καπαθήσεο δίφου. (nisi forte hic rectius legendum Συξκοπίκως, όςσο pro όςσεο, ut Iliad. ώ. 88. Odyss. ή. 342. λ. 395.) & in τεον apud Praxyll. (teste Eustarbio, in Πηληγάδεω, apud Homer. Iliad. α. vers. 1,)

Αλλά τεον έποτε θυμον ενί σήθεων έπόθον. 850. Tesor d' 'Atons ensegioi na rap Indioioir avanto. Stephanus, Trincavelus & Lectius legunt Terwed' aidus per Anadiplasiasmum & o: Sic autem versus constare non potest; nisi (quod durum est) dicatur ai-in aidus per Swilnow coalescere in unam syllabam brevem. Henischius legit Texas d' adus] per Anadiplasiasmum To o' in Tesors, per Thlipsin Tos in 3, cujus nota est Apostrophus, & per Hypexaresin 78 , subscripti in adus, scribendo adus per a monophthongum: que quidem Hypexæresis hic mihi neutiquam placet. Crispinus legit Tesar aidne d'] per Thipfin Te in Tesare, & Hyperthesin particulæ j Thlipsin passæ: Et sic quidem optime constat verfus. Magis tamen mihi placet hac lectio, Teswe of 'Aldre communiter & fine Anadiplasiasmo or o' ita ut versus sit uneonloan G, incipiatque à syllaba brevi, quæ cum tribus brevibus sequentibus absolvit pedem Proceleusmaticum: videtur autem mihi Hefiodus hic, on meganesorus ni Terrixos, uti Proceleusmatico pede, ut qui, per celeritatem, Plutonis tremorem & quasi Paralysin aptius exprimat. Ad quam conjecturam meam confirmandam facit, quod & Virgilius, Græcorum æmulus, in fimili

THEOGONIAM.

fimili materia bis eadem utatur Enallage pedis Proceleusmatici pro Dactyle, Æneid,5.432, --trementi

Genua labant: vastos quatit æger, anhelitus artus.

Et Æneid. 12.905, De Entello sene.

Genua labant : gelidus concrevit frigore sanguis.

De Turno festinante, & manu trepida lapidem ingentem in

Aneam torquente.

0.

-

1

e

856. "Empnoz Descendit à médw. quod per Hypallagen à mei-Su, quod per Paremptosin à reiw. "Empnos tamen usitatius est à mondo, quod a medo, per Ellasin, secundum Esymologicum. ze. "Empes.

862. 'ATUN In Editione Trincaveli legitur 'Ao Tun' unde,opinor Stephanus in margine ge. 'Autun, quæ videtur mihi lectio vitiosa, sive erratum Typographicum: nam erratis innumeris

fcatet illa Editio.

'Ατμή θε σεσίη, κ) ετήκετο κασίτερ Φ ώς. Hic Miurismus est: de quo consule Observat. in vers. supra 819, in -- Duzarépa lui.

865. 0ชียุย อง เริก์ฉทุด สิลแลได้เป็น ภายเ หางร์ผ.

Hic vertus eft τωρμήκης, μακρεσελής, δολίχες Φ, five caudatus: sanatur autem per Swilnow syllabam-so in Dat. tertiz Simpl. un new ut in Asudpew fupra Oper. 6'. vers. 201. qui verfus est manegriean . Homerus sæpe utitur eodem Epitheto cum suo substantivo, eodem modo, & loco, ut Iliad. 0'. 235,

Εκτορ Θ, ος τά γα νηας εγιωρήσαι πυρί κηλέω . & σ'.346, 'Οι ή λος ερχόον τείποδ' ιπασαν εν πυεί κηλέω. & χ'.374,

Εκτως, η ότε νηας ενέωρησεν πυεί κηλέω.

Hujusmodi Synizesi sæpe utitur Virgilius: Æneid.303,

Profuit? optato conduntur Tybridis alveo Sec---

Æneid, 10.116,

Hic finis fandi. Solio tum Juppiter aureo Surg .--

867. Zéha] Trincavelus legit σέλαϊ. 869. Tuows . Trincavel. legit -wews.

870. Νόσφ-Νότε, Βορέω, τε, κ) Αργέσεω, Ζεφύρε τε. Sic legit Trincavelus: nisi quod per incuriam Typographi scribatur 'Agyesdw, mendose, pro 'Agyesew. Sic & interpreslegit: quem sequendum duxi. Stephanus legit agresew pro Nomine Appellativo, & conjungit cum Zequegio--devesto Zequegio] celeri Zephyro: sic vertit interpres, quem secutus est Henischius. Adfcribit tamen in margine Stephanus hanc lectionem -- Zeoder 7. In Editione Crifp. leg. x 'Agrisew Zequ'egto, & Argeste Zephyro. Vide quatuor ventos, verf. 379. 872. - ua+ Qq 3

872. - ua diegi] 79. ma davegi.

875. "Ажоте Л' ажа айт, Saous vão те भीवा. Trincavelus, Stephanus, Henischius, Crispinus, & Lectius, 1egunt anois Singulariter. Que lectio proculdubio est vitiosa: nam effe deberet Pluralis numeri, ut Sanciavani. Forte scribendum adri. Протаровиточь per Æolicum toni Anabibafmum: pro quo per incuriam Typographi, & confusionem soni Ton x The et, ut fape observatum est, irrepsit in textum anoi. Lego tamen affoi communiter, ut Saonisvari. Quanquam legissem potius dest, more Holico, si prius Etymologicum confuluissem: ubi confirmatur conjectura mea, col. 22. lin. 12. Τὸ γ' औ πληθυντικών, ἄεισιν, Αἰολικώτερον · ἐχείω χά ἀείσι, ώσες ιείσιν. "Αλλοτε δι' άλλη άκισι-- Autor hujus Hemi-Richii illic non citatur : credo esse Hesiodi, de quo non agitur. Aug, recte. At any per errorem, opinor, pro and propter confusionem soni ms n x ms au, ut observatum est alias. Summa omnium huc redit: anoi non erat legendum, quanquam in hoc conveniebant inter se exemplaria. At quid? acio: communiter legendum credidi: neque enim ausus eram scribere IIpqπαροξυτόνως, more Æolico, meo unius fretus judicio, propter fequens Stanzidvaoi. Ex quo vero Etymologicum consului, per me non stabit quo minus legatur adri, Педпаровитоков at non a Mn, uti dixi, fed a Mai.

"Αλλοτε δι' άλλου άζοι, διασκιδυασί τε νηας.

880. Πιμπλάσου] Sic legit Henischius, Stephanus legit Πιμπλοσου. Utraque lectio defendi potest. Si Πιμπλάσου · ducitur à πιμπλημι, à πιμπλώω, πιμπλάς, ut isas πιμπλάσου, ut isas πιμπλέωσου · ducitur à πιμπλέωσημπλέωσου, εδοσου per Tropen Doricam & Ionicam. Nam utrumque legitur, & πιμπλέω & πιμπλώω, telte Etymol. col. 231. lin. 1.

884. Γαίης φεαδμοσιώησιν, ολύμπον δυρύοπα ζίω. 29. -- ολύμπον ακὶ ζίωα, fecundum Editionem Trincavel.

885. -- Βανάτων · ὁ ή τοῖσιν ἐῦ διεδάωμπ πικός. ἐῦ ultimam productam habet in Hephthemimeri, vi toni Acuti Vocalis (Gravi licet in progressu orationis signetur) & literæ Sequentis, Anadiplasiasmi capacis, ut observat Eustathius in Vers. 172. Iliad. γ'.

Aldois, Te poi est piae envet, Sens, Te. Ubi -- è devove pouver producitur ante d, interveniente puncto. Trincavelus, Stephanus, &c. legunt et sine Diaresi, ita ut tertius pes sit worder sia. qui sanatur tamen à finali Liquida, extra Casuram. Malo ego in Casura tertia specie, id est Hephthemimeri, sanari, ut dixi, scribendo w per Dieresin, ut in Triemim. apud Homerum, Iliad. y'. 235,

Ous xer en proflus, no Teropa pudnouplus. non

Ous new Eu-- At forte objiciat quis zu ultimam productam hic habere per tertiam speciem Positionis, sequente yo. Non sic autem apud Hesiodum. Imo sanari potest & illic, uti dictum est, præsertim in Casura.

889. Tizad] Malo - ed, ut 898.

le-

ri-

ıf-

ni

1.

m 1890. Αἰμυλίοισι λόροισιν εἰω εἰπάτθετο vnolum. Stephanus legit ἐσπάτθετο. Trincavelus & Henischius dividunt, ἐς πάτθετο Supra tamen vers. 487, legitur ἐγκάτθετο, ut hic, consentientibus inter se omnibus exemplaribus,

Tou vol' exait zeigeant, elui e suiteto un sui. Videtur autem utrobique Ellipsi esse Prapositionis Accus. re-

gentis Et infra vers, 899,

'Αλλ' α eg. μιν Ζεος σεο Δεν είω ε Γκάτθετο νηθίν.

ubi etiam exemplaria inter se omnia consentiunt.

892. Τῶ γάς δι ἐφρασάτω] Stephanus legit Τώς. Crispinus vertit Sic. Henischius & Lectius etiam legunt Τώς. Sed interpretatio minime cohæret cum lectione: vertunt enim Τως γάς δι ἐφρασάτω] Illa duo enim ei dixerunt.

901. Δεύτερον ηγάγελο λιπαρω Θέμιν] Hic o in Penthemimeri

producitur vi sequentis Liquida.

905. Kawdwite, Azzeriv te De sanata syllaba brevi in Trie-

mimeri dictum est supra Observat. in vers. 135.

925. ageonidoinor Sic legit Henischius, & vertit interpres in agris tumultuantem. Erraverunt uterque, & me imprudentem in errorem perduxerunt. Legendum egenischiu, Est enim ezenischiu, Minerva Epitheton, n'ezelgesa nuddiniv rois evariois, Etymolog. col. 312. lin.17. Lectius sequitur Stephani lectionem, ezenischiuov, & interpretationem eandem quam Henischius, in agris tumultuantem: sed non coharent.

928. Έκ πάντων] Hic vers. apad Stephanum est 929. & sequens

Гетрато] 928.

931. Teltor duqueling Meto méyas] Hic syll. brevis in Hephthemimeri sanatur à sequente Liquida.

938. -- midiuov] 78. paidiuov.

941. Μιχθείσ' εν φιλότητι, Διώνυσον πολυγηθέα.

De Dolichurismo sive Machroschelismo consule Observat. in vers. supra 5 10.

949. Thủ Si ôi a Savatov ng dyngw Sine Kegviwv.

dyngw] Sic legunt omnes, quos consului. Suidas dicit in

Qq 4

Ac-

Observat. & Lett. in HESIODI

Accusativa Formin. scribi eynew, non aynew, ab dan-

954. - देश बे नेवार ने निवार के प्रें कवड़] 20. देश बे नेवार के निवार का का कि

060. Thue Dewy Busho Elduay rashind onov.

Sic legit Crisbinus. Stephanus legit Bunnay 'I fuan.

979. Kken A' 'AREAN'S Xeuraces mae TEPO DUMO.

Trincavelus, Stephanus, Henischius, Crispinus, & Lettius, legunt 'Oxearolo] Que lectio stare non potest per metrum: cum Xevodoe incipiat à fyllaba longa, ut patet exemplis, vers. fupra 281.

Έξε θορε Χρυσάωρ τε μέγας, κ Πήρασ Θίππ Θ. ubi sic debet versus modiceda, ut secundus pes sit Spondeus: nam versus est Trencialo, & fanatur per Zwilnow aw in Xevodop, ut & aw in Hoosedawy @ apud Avoll. Argon. A'.

1621.

HA TOOHSaw O. no Teitwo G East.

Quod quidem exemplum si nondum satisfacere videatur, quin adhuc nonnihil loci dubitationi relictum sit. Addo que in dubium vocari nullo modo possint, vers. 287,

Xeuraup di Etere renaelwov Inevoyna. & apud Homer. in

Hymn, Apollinis, 123,

Ου δι' α ε' Απόλλωνα χευσώ ορα θή σατο μήτης. Iliad. 6. 256, Φοίδον Απόλλωνα γευσάσεον, δε σε πάρ 9 τος. Iliad. 2. 509, Poils 'Amonavo Ruodoge, os un arayer.

ubi zevodwe & zevodoe G., Aureum ensem gestens. Epitheta Apollins funt, & composita à Riosov & dog sive dog nam utroque modo scribitur pro re nata in metro, zevoi, autem & & inde Composita primam ubique, quantum scio, apud Homerum producunt, ut πολύ χευσ , Iliad. n'. 315. & infra apud Hesiodum πολυχεύσε, 980. χευσάμπυκες, in 2. Hymn. Vener. vers. 5. χευσεοπίληξ, in Hymn, Mart. vers. 1. χευσηλάχαπς, Il. ύ. 70. χευσό (υχον, in Hymn. Sol. verf. 15. Apoll. 205. χευσόπεων, Iliad. 3'. 398. χευσέρραπε, Odyff. 2. 277. χευσος φανον, in 2. Hymn. Ven. verl. 1. χευσοχόον, Odyss. 2'. 425. Lege igitur mecum 'Queave, non cum seperioribus 'Queavoio. At n & w fape Systolen patiuntur. Quidni igitur & v vocalis anceps? Ei de 715 piacets, &c. (ut cum Eustathio in simili causa loquar:) Siquis animo contendendi hæc quærat; quærat etiam qui ad hæc respondeat. Mihi quidem non vacat. Sed finge posse pati Systolen Quid ergo? Patitur? Patitur & hic, ubi nulla metri necellitas

ceffitas id postulat? Non valet. At recedis ab exemplaribus iisque castigatissimis. Stephani in primis: Stephani vero judicio nihil derogo, ut nec aliorum, quorum in Editionibus clam ipsis & in aliis forte occupatis, errata pro veris in textum irrepferunt. Nec dubito quin nunc, si viverent, idem omnium judicium effet de reponendo Genitivo communi 'Quent's. magisque id adeo, si quæ de quantitate syllabæ primæ Xeuodes dista sunt: & exemplis ex eodem hoc Hesiodi libro, & Hom. operibus confirmat. Com perpenderent. Huic loco diutius immoratus sum, quod sciam esse qui non dubitent pro militia exemplari malitiam potius quam velint erratum Typographicum agnoscere. Stephanus, nunquam satis laudatus in re Typographica, ut qui de republica literaria hoc nomine optime meritus sit, primus jure auferat. At nec Stephano nec cuiquam homini nato is honor habeatur, ut nufquam in Editionibus suis errasse dicatur. Quo nomine peccasse videtur is (cuius nomen celandum censeo) qui in Editione Poetarum Græcorum ita Stepbane fidem obstrinxit suam ut qui nefas putaverit ab ejus exemplari vel tantillum recedere: alioquin enim opinor, errata Typographica, (habet enim & Stephanus fua) pene omnia (fi tamen pene dicendum fit) nimia fide & constantia non retinuisset.

981. --nel Misov] pulcherrimum. Sic interpres. Stephanus legit

naignser, & adicribit in margine naillisov.

pro -évlu.

983. Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτω εἰν Ἐρυθείη.

Hic versus est ως κεφαλω nam redundare videtur initio syllaba brevis, ita ut prior pes complectatur quinque tempora: Sed sanatur per Σωίζησιν οω in Βοῶ. Cujus generis Σωίζησιν nempe οω nusquam hactenus legendo observasse me memini: Sed in hoc carminis genere, nempe ως κεφάλω, vocalium εω Σωίζησιν in unam syllabam longam sæpe observavi, ut in Χρεω, Iliad. 1.604,

Χρεώ πμης · φρονέω ή τεπμήδζ Διος αιση. & versu 75,

Il. i. qui versus est megnoisio,

Βελίω βελεύση · μάλα ή χειώ πάντας 'Αχαιές. & versu 197, Il. i. qui versus est δελίχει.

Xaige

Observat. & Led. in HESIODI

Sed redoo ad versus mentopes indveror, in muaha new.

In Eng Odyff. 4. 123.

Bes μιν ès 'Oςτιρίη χευσόθεν & άςτεμας άγκη, Observavi etiam in codem carminis genere Σωίζησιν Diphthongi es & Vocalis a, Oper. d. vers. 5,

Peia ji y Beider-& apud Homer. Iliad. e' 461,

Peia il 30 poisser-Vocalis n & Dishthongi s, and Theocritum Idyll. &. 16, in diversis dictionibus.

"H ริ แร์แหลร" อีร" รัวผิง พิ หลให้ผลงาน, หู พิ ขรองสุดิร.

& apud Homerum Iliad. 2.349,

"Η έχ ἄλις ὅπε γιμαῖκας ἀνάλκισας ἐσροπαίες.

Ubi hæc Eustathius, Τὸ ἢ Ἡ ἐχ] Σιμίζηστη ἔχει ἢς ἐν ἀςχῷ δίο μακρῶν συλλαδῶν εἰς μίαν μακεάν ㆍ Τὸ ἢ ἔπ Ὁ τὸ
Ἡ ἐχ ἀλις] ὡς πεπονθὸς πλεονασμόν το τικὶ κερδημὸς
πρεκέρδηση λέγε], ὡς διξ εἰπεῖν, πρεμικρες τικὶ κερδημὸ · διὰ
πλαῖτὸ κὶ μακερκέρδηση. ὡς διπλάζον τικὶ ἀςχες ἡς εἰ τις
ἐφέλοι τὸ κορυφαῖον ὡς διά τηνα τῶτπότητα, ὑμεται τὸ λεῖτον εἰς δάκτυλον ˙ ὁ κὰ ἀλλως μίνεται τῆ ἡπθείση (μωζήσει ἢς δύο μακρῶν, κτὶ τὸ Ἦλαθετ, ἢ ἐκ ἐνόησε- Iliad.

1.533-

Vocalis n & Diphthongi et apud Homer. Il. 2. 466,

"H ei σόκεν ἀμφὶ πύλησ' ἐυ ποιντῆσι μάχων]; Et hæc hactenus de Synizesi in initio. De Synizesi promiscue in quacunque tandem metri sede, vide plura Observat, in Vers. 30, Oper. ά.

989. Παϊδί άπαλα φερνέοντα, φιλοιμικδής 'Αφερδίτη.
Trincavelus legit φιλομφδής. Stephanus, φιλοιμιφδής. Henischius, Crispinus, Lectius, legunt cum Stephano φιλοιμιφδής, renidens, amans risûs. Scio apud Homerum φιλοιμιφδής VENERIS Epitheton esse plurimis in locis, ut Iliad, γ΄. 424. δ΄, 10. ε. 375, &c. nusquam vero φιλοιμικδής. Hic tamen non dubito quin legendum sit φιλοιμικδής quod vel ex ipsa Veneris Genealogia satis constat, supra vers. 200.

Horaxoupendia. on uns'ear Zepadron.

Terrende (inquit Hesiodus) amantem-genitalia nominant: δτι μηθέων Εξεφαάνθη, quod nata sit à Genitalibus COELI (à Saturno resectis, ut supra patet) non SATURNI: quanquam id innuit Eustathius his verbis, "Hσίοθ Θτι τη τε Κεόνε μηθέων επιμολογεί, in Iliad. εί pag.334. lin.

THEOGONIAM.

lin.13. Sed reponendum pro 78 Kegve, 78 Ovegve, fecundum Hestodum.

Φιλομμη Να.] Eustathius loco citato, in φιλομηθής, videtur innuere φιλομμεθέα scriptum, cum dicat Hesiodum ετυμολογείν ώς Βοιωπκώς · quasi diceret φιλομμηθής, Βοιωπκώς verso n in e, ut in τέθειχα pro τέθικα, pro φιλομμηθής, εκ τωθέων. Quod vero ad Genealogiam Veneris attinet, non convenit Hesiodo cum Homero: nam Homerus filiam Diones facit: ut docet Eustath. in Iliad. έ. pag. 393. lin. 45. 'Η Διώνη της Αφερδίτης μήτηρ, εἰ ἢ Διώνης ἡ ᾿Αφερδίτης κάθιδεν ἀρα "Ομης Επλομηθή διθεν αὐτιώ · ubi obiter notandum scribi φιλομηθή per η in penultima & non per ει.

FINIS.

THEOCOUTANA

Total of the containing of the of Ougal and the containing

R Estant adhuc plurima, que quidem persequimihle de initio pre positum suit. Verum non licet. Munus me publicum Regis Medicina Prosessoris, à Serenissimo Rege CAROLO in me prospeciali gratia citius at que sperare debui collatum; ad se simuladum vocat. Ed mea debinc unicè intendenda est opera. Tibi vero Lettor Candide, siquid sorte in pramissis Observationibus occurras, quod placeat, gaulleo si minus, interruptum tam opportune consilium meum, id verò serio triumpho.

美球球球球球球球球球球球

Grammaticorum, Poetarum, Scholiastarum, aliorumque autorum, qui in Observationibus præmissis citantur, necnon & Editionum Syllabus.

Auror. Lib.	TYPOGRAP	. Vol.	Loc.	ANN.
A Nichignani Schol.	Excudebat	In		Sindiac
fin Gramm. Clen.	J. Windet	Octavo	Londini	HUCKET
Apollenii Argonaut.	H Scephanus	Quarto	AND AU TON	15方。
Arati Phanomena. Diofemia.	H. Scephanus	Folio	A PART OF THE PART	1566.
Bailii (vel porius Vergara) de filla-	Corney C	v, curio	,4.75kk/2	Link
barum quantitate libellum in Gram- mat. Scoti.	J. Pillehorte	O. 3. 100 '	Lugduni	1613.
Camdeni Grammat.	1. Battersbie		Londini	1617.
Caninii Grammat.	J Bene-natus	Ottavo	Parifiis	1578.
Cafauboni Theocrit.	Commelinus	Quarto		1604.
Cenorini (1074	a Carlo		1004.
Clenardi Grammat.	J. Winder.	OHAVO	Londini	1585.
Coluthi Hel. rapt.	H. Stephanus	Folio		1566
Crusii Grammat.	I. Oporinni	OHAVO .	Bafilez	1566.
Dionyfii Periegef.	H. Stephanus	Folio -		1566.
Etymol. magn.	H. Commelin,	F.lio		1594.
. Evangelia.	Aldus	Felio		1518.
Eustath. Sch.in Hom.	Frobenius	Folio	Bafilez	1560.
Franklini Orthoton.	T. Harper	Ottavo	Londini	1630.
Gazz Grammat.	. Silvius	Offavo	Parifiis	1529.
Genevenf, Grammat.	J. Durantius	Offavo	Genevæ	1568.
Golii Grammat.		Ottavo	Argentorati	1620.
Gretleri Grammat;	Birckmannus	Octavo	Colon, Agr,	1618. Hefi-

		. Vot	Loc.	ANX.
State of the state	Hared E. Vign	Dudiet		1600.
	Dyoriaus		Bafilen	1580.
	Pet, de la Rov.	Folio '	Aurel, Allo,	1606.
TABLE BACKET		N Ollavo	Witeberge	1612.
AND CONTRACT OF	Mastaphaney.	H Follo . L	18.27	1566.
E G Edidit Trine.	li Staphanus R Z.Calleria.	Quarto	Venetus .	1537.
Marati Il Od, Hyms.	H. Traphanus	F elio		1566.
	* Frobenius	Folio	Bafilex	1560.
Dinconi Schol, in				
Eddie Tries	B. Z. Cafterna.	Querto	Venetiis	1537.
But with the Robe	and the control of the parties of the control of th	odave	Argentorati	1620.
acatos grammar.	P. Man. Ald, F.	021400	Venetiis	1557.
Molehopoli Sapl in	0.00			
Hole L. Baid, Trin-	2 2 en 40 9	Ca Trees	Tara sine	1
Addition.	B. Z. Cafterza.	Quarto	Venetiis	1537.
Nicandri Therinea.	N. Scephanus	Folio	DEPMILLAS.	1566,
Procti Sch. in Hef.	Stenare Common	oizi eneme	*******	
Edidic Trincaveths.	B. Z. Cafterza.	Quarto	Venetiis	1557.
Rami Grantmat.	A. Wechelos	Ottave	Francofurti	1581.
or man interp. Bibl.	J.Pillehotte	Octavo	Lugduni	1613.
Beering interp. Bibl.	Aldus	Folio	1 7	1518.
Scopani Thefaur Gr.	H. Stephanus	Potio -	Control Control	
Sylburgii Grammat.	Hared. A. Wec.	Ottave	Francofurti	1582.
Tryphiodor, Ilii exo.	. H. Stephanus	Folio		1566.
Tagen Sch. in Hef.	4 00 5 110	Land N		
Edidit Trincavelus,	F.Z. Cafterza.	Quarto	Venetiis	1537.
Virgilii Opera.	H. Stephanus	Octavo	S. Land Co.	1583.
Astani Grammat,	V. Curio	Quarto	Bafilex	1524.
	The Park I was a second			

FINIS.

